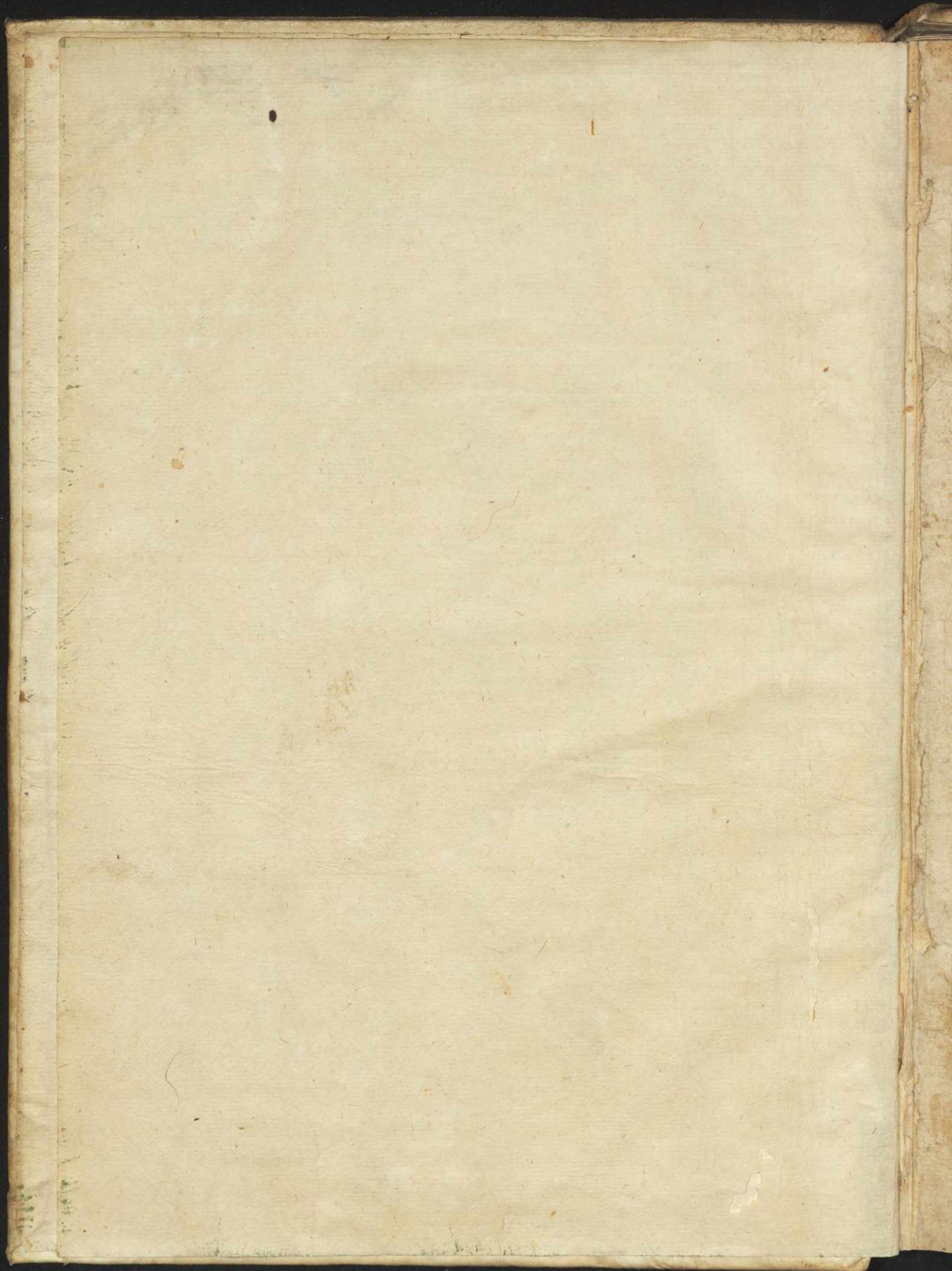

+ 9 ms. Matthias Rouats f ip 20 +
2911. I.S.c. 2. l.

R 2911

40 VIII

Gesta Rhomanorū cū ap-
plicatiōibus morali-
zatis ac mysticis

IN-030004987

Tabula generalis

Tabula sequēs presē

ris opis p̄tinet duplicē numer. q̄z p̄m^o in
dicat numerum z ordinem capitulorum in
libro se sequentiū titul^o eorundē sp̄ p̄positis
Scōs fo numer^o ostendit foliū i q̄ capitu
lū q̄libet incipit.

De dilectione. Caplm. s. Folio. s.
De misericōdia z cognat^o subueniēdis. Ca
pitulū. ij. folio. s.
De iusto iudicio. ca. iij. folio. s.
De iusticia iudicantiū. ca. iij. fo. ij.
De sectanda fidelitate. ca. v. fo. ij.
De sequend^o rōne. cap. vj. fo. ij.
De inuidia maloz aduers^o bonos. ca. vij. fo.
De vana glia. cap. viij. fo. ij. (ij.)
De naturalimalicia p̄ māsuetudinē supāda
De dōsōlatōe aīe fidel. c. x. f. iij. (c. ix. fo. iij.)
De veneno p̄cti q̄ q̄ridie nutrimur. ca. xj. fo.
De malo exēplo. ca. xij. fol. v. (iij.)
De amore inordinato. ca. xij. fo. v.
De honorādis parentibz. ca. xij. fo. vj.
De vita scti Alexij filij Eufemiani impator^{is}
ca. xv. fol. vj. z. vij.
De vita exēplari. ca. xvj. fol. vij.
De p̄fectiōe vite. ca. xvij. fo. vij.
Ite oē p̄ctm̄ q̄uis p̄destinatorie ḡuissimū.
nisi dōspatōis barathro sbiacz ē remissibile
De p̄ctō supbie. ca. xix. fo. xj. (ca. xvij. f. x.)
De miseria z tribulatiōe. ca. xx. fo. xj.
De dolo z p̄spiratiōe z cautela ipis ōria ca.
De tiore mūdano. ca. xxij. fo. xij. (xxj. fo. xij.)
De spūali medicina. ca. xxij. fo. xij.
De suggestiōe diaboli p̄ tpalia. c. xxij. f. xij
De bñficiōz obliuīōe z iḡtitudie. ca. xxv. f.
De bñlitate. ca. xxvj. fo. xij. (xij.)
De iusta remuneratiōe. ca. xxvij. fo. xij.
De execrabili dolo vetulaz. c. xxvij. fo. xij.
Hotabile de iudiciibz mal^{is}. ca. xxix. fol. xij.
De p̄ctō z iudicio. ca. xxx. fo. xv.
De rigore mort^{is}. ca. xxxj. fo. xv.
De inspiratiōe bona. ca. xxxij. fo. xv.
De iactantia. ca. xxxij. fo. xv.
De ponderatiōe vite. ca. xxxij. fo. xv.
De pacis reformatiōe z vindicta cā dissipā
tiū. ca. xxxv. fo. xvj.
De cursu vite hoīs. ca. xxxvj. fo. xvj.
De ment^{is} i celū erectiōe. cap. xxxvij. fo. xvij.
De cautela dolēdi p̄ctā. ca. xxxvij. fo. xvij.
De recōciliatiōe dei z hoīs. ca. xxxix. fo. xvij.
De mōtentatiōis z peritiā. c. xl. fo. xvij.

De victoria ch̄i z charitate ei⁹ nimia. ca. xli
De d̄fectu charitat^{is}. c. xli. fo. xvij. (fo. xvij)
Qu ch̄s clausit infernū sua passiōe z volun
taria morte. ca. xli. fo. xvij.
De inuidia. ca. xliij. fol. xvij. (xvij.)
Qu solū boni itrabūt r̄gnū celoz. ca. xl v. fo.
De septē p̄ctis mortalibz. ca. xlvj. fo. xvij.
De tribz regibz. ca. xlvj. fo. xix.
De iusta seq̄la maloz. ca. xlvij. fo. xix.
De subtili diaboli illusiōe. ca. xlix. fo. xix.
De laude recte indicantiū. ca. l. fo. xix. 3 v. g.
De iniust^{is} exactoribz. ca. lj. fo. xx.
De fidelitate. ca. lij. fo. xx.
De bōis rectoribz n̄ mutādis. ca. liij. fo. xx.
De regno celesti. ca. liij. fol. xx.
De reuocatiōe peccatric^{is} anie i exiliū satisfi
factōis misse. ca. lv. fo. xx. z. xxj. 4 v.
De memoria mort^{is}. ca. lvj. fo. xxj. 5.
De p̄fectiōe vite. ca. lvij. fo. xxj.
De cōfessiōe. ca. lvij. fo. xxij.
De supbia nimia. et quō supbi ad bñlitate
maxiaz sepe pueniūt sat^{is} notabile. cap. lix.
De auaricia z ei⁹ subtili (fo. xxij.)
conamine. ca. lx. fo. xxij.
De p̄meditatiōe sp̄ habēda. ca. lxj. fo. xxvj.
De pulcritudie fidel^{is} anie. ca. lxj. fo. xxvj.
De mundanoz delectatiōibz siue oblectati
onibz. ca. lxij. fo. xxvj.
De dñica incarnatiōe. ca. lxij. fo. xxvj.
De cura anime. ca. lxvj. fo. xxvj.
De cōstantia. ca. lxvj. fo. xxvj. (fo. xxvj)
De excusatiōe i extremis n̄ habēda. ca. lxvij
De non subtriciēda veritate vsq̄ ad mortem
ca. lxvij. fo. xxvij.
De castitate. ca. lxix. fo. xxvij.
De cōpunctiōe fidel^{is} anie. ca. lxx. fo. xxix.
De remuneratiōe etne p̄rie. ca. lxxj. fo. xxix.
De ingratoz trucidatiōe. ca. lxxij. fo. xxix.
De auaricia q̄ mltos excecāt. ca. lxxij. f. xxx.
De p̄spectiōe z puidētia. ca. lxxij. fo. xxx.
De cura mō i nō sectanda. ca. lxxv. fo. xxxj.
De cōcordia. ca. lxxvj. fo. xxxj. (xxxj.)
Qu ad diuitias nō ē anhelādū. ca. lxxvj. fol. 3 v.
De p̄stātia amor^{is} mutui. ca. lxxvij. fo. xxxj.
Nō q̄s nescit p̄sumere n̄ audebit. cap. lxxix.
De p̄sutiā diaboli: z quō (folio. xxxij.)
iudicia dei sūt occulta. ca. lxxx. fo. xxxij.
De mirabili diuina dispensatiōe z ortu bea
ti Gregorij pape. ca. lxxxi. fo. xxxij.
De iudicio adulteratiū. ca. lxxxij. fo. xxxv.
De timorosa custodia aīe c. lxxxij. fo. xxxvj.

Tabula generalis

De bñficijs dñs p meoradif c. lxxxiij. f. xxxvj
 De oio nra melodia ē corā dñ. c. lxxvj. f. ibid
 De pctoribz gñaz diuiaz exposcetibz dñs mi
 ficordit dñs cedit. ca. lxxvj. fo. xxxvj.
 De chīs sep nob morti expofuit. c. lxxvj. f.
 De cautela diaboli q mltos ad in (xxxvj
 teritū subducit. ca. lxxvj. fo. ibid.
 De triplici ftatu mōi. ca. lxxvj. fo. xxxvj.
 De libertate arbitrij. ca. xc. fo. xxxvj.
 De acidia z pigricia. ca. xcj. fo. xxxvj.
 Chīs elegit mori pñ vitā nraz. ca. xcj. f. ibi.
 De hereditate z gaudio fidel aie. ca. xcj. f.
 De aia pulcra p pci lepra ifecta p (xxxvj
 ftinā plicitudinē hñe n potit nifi p altof ge
 mit z pfunda fufpiria. ca. xcj. fo. ibid.
 De chīs reftituit nob hereditatē fupne pñe
 De vita pñs ē vita re (ca. xcj. fo. xxxvj.
 miffiois z gñe. ca. xcj. fo. xxxvj.
 De morte. ca. xcj. fo. xxxvj. (xxxvj
 De dñi hac vita placari pōt. ca. xcj. fo. l.
 De virili pug chñ z ei victoria. c. xcj. f. ibi.
 De chīs pctorē n ftati p iufticiā p cipitat fz
 mifcordit eñ penitētē expectat. ca. c. f. xl.
 De mōs in maligno pofitus eft z vndiq an
 guftie. ca. c. f. xl.
 De tñsgreffioibz aie z vñeribz ei c. cñ. fo. xl
 De omibz rebz cñ cōfensu z puidencia feno
 pagendis. ca. cñ. fo. xl.
 De bñficiorū memoria. ca. cñ. fo. xl.
 De viciffitudie cuiuslibet boni z pñertim re
 cre iudicantiū. ca. cv. fo. xli.
 De vigilandū p fraudes diaboli ne nos d
 De meoria mori z n (cipiat ca. cv. fo. xliij.
 delectādo i tpalibz. ca. cv. fo. xliij.
 De pñiffiois fideli pñtia. ca. cv. fo. xliij.
 Quos de dñat diabol pauariciā i fine dñi
 De mirabili er (pit ad gebēnā. c. cv. f. xliij.
 ratiū ruocatōe z affictorū pia pñlatōe. c.
 De custodiāz circūfpectōe (cx. f. xlv. z. xlvj
 habēda ad gregē cōmiffū. c. cx. fo. xlvj.
 De curatōe aie p medicinā fup celest medi
 ciq qdam curāt z qdā nō. ca. cx. fo. xlvj.
 De pñiali pug z remuneratōe p victoria. ca.
 De libatōe hñani gñis a (cx. fo. xlvj.
 fouca infernali. ca. cx. f. xlvj.
 De morte chñ p nra recōciliatōe. ca. cx. fo.
 De dilectōe dñi qd oēs nos cñliē di (xlvj.
 ligit vñs dñ ipz p pñtā nra dñpiciū c. cx.
 De obftiat z pñerri i volētibz z eo (fo. xlvj.
 rñ plaga p diffinitū iñiaz. c. cx. fo. ibid
 De fallacia z dolo. ca. cx. fo. xli.

De oim viuentiū i mōo de bñficijs accepty
 est ingratiffim hñ. ca. cx. fo. l.
 De ftrili mlierz dñceptōe z dñceptoz excecā
 De glia mōi z luxuria q mñ (tñe. c. cx. f. l.
 tos dñcipit z ad intitū dñducit. ca. cx. f. l.
 De adulter mlieribz z excecātōe qñdā p
 latoz. ca. cx. fo. l.
 De iñuēcle p pñtes ft a luxuriosis coercēde
 z volūtati pñe n relinqñde. ca. cx. fo. l.
 De mlieribz n ē credēdū neqz arcanacōmittē
 da. qñ tpe iracūdie n celāt. ca. cx. fo. l.
 De lieres nō solū pandūt fecreta: fed ad h
 mentiunt plura. ca. cx. fo. l.
 De mlieribz i nllō ē credēdū pñerti de fe
 cret Exēplū locale. ca. cx. fo. l.
 De iufticia z eqtate difertiffimi iudic chñ
 p occulta iudicia. ca. cx. fo. l.
 De iniufte aliēa bñ occupātibz gñis erit
 eoz difceptatō. ca. cx. fo. l.
 De amicicie vere pñatiōe. ca. cx. fo. l.
 De vir sapiēs pñ valz viro forti. c. cx. f. l.
 De diuitibz qbz dat z paupibz qbz id qd ha
 bēt abftabit quō de eos etñaliter remune
 rat pñ celest pñiaz. ca. cx. fo. l.
 De iuidis q bonos p malā vitā ificiūt. c. cx.
 De pñiali amicicia. c. cx. f. l. (fo. l.
 De inocēti morte chñ. ca. cx. fo. l.
 De pñcia nra dñ anguftiat ad deū pñfiffioz
 z opa meritoria f curram. ca. cx. f. l.
 De vigilare dñ pñtor aiaz. ca. cx. f. l.
 De naturali benignitate chñ z mifcōia qbz
 naturaliter pñtibz pñertētibz mifet. zq chñ
 recipit qd mōs ei cñ. c. cx. fo. l.
 De ill qd austeritate vñcere n poffum ben
 gnitate fupem. ca. cx. fo. l.
 De vulneribz aie. ca. cx. fo. l.
 De iufticia z equitate i vita pñti z futura fñ
 inuentendis. ca. cx. fo. l.
 De fano pñlio fñ audiēdo z pñio abñciēdo 3
 De diaboli laqñs qbz nos (c. cx. f. l.
 circūuenire fatagit. c. cx. fo. l.
 De tñore extrēi iudicij cñ expōne. ca. cx. f. l.
 De ftatu mōi actuali. c. cx. f. l. (fo. l.
 De via falut quā dñs dñs p filiū fuū agnit. c.
 De pñcipibz z magtribz fortit ar (cx. f. l.
 guēdis p eoz forefact. ca. cx. fo. l.
 De pci venēo qd aiaz itopicat. c. cx. f. l.
 De pci hñ alibi pñiet. c. cx. fo. l.
 De vana glia quā mltā mala fequūt. c. cx.
 De roze celest gñe. ca. cl. fo. l. (fo. l.
 De aia peccatrice p peccati lepram ifecta

quō curat. ca. clj. fo. lxxj.
 De chris ab eternis piculis et demonū obli-
 diōibz nos libauit. ca. clj. fo. lxxj.
 De tribulatiōe et pāli q̄ i gaudiū sempiternū po-
 stremo cōmutabit. ca. clj. fo. lxxj. rē.
 De celesti p̄ia. ca. clj. fo. lxxj. (fo. lxxvii)
 De mō pugne i passiōe chris diabolū. c. clv.
 De cāsbuerfōis troie. ca. clvj. fo. lxxvii.
 De pena pctōz nō satisfaciētū in p̄tip de-
 lictis. ca. clvj. fo. lxxj.
 De ppetuitate aie. ca. clvj. fo. lxxj.
 De inuentiōe vineaz. ca. clvj. fo. lxxj.
 De retractiōe diaboli ne bonū opemur et p̄-
 ferti vt ecclia vsqz ad p̄pletionē diuinorū n̄
 ingrediamur. ca. clvj. fo. lxxj.
 De dō p suis bñficijs sp̄ regratiādo. c. clvj. f.
 De cauendis imp̄catōibz cū ex (lxxj.
 positiōe. ca. lxxj. fo. lxxj.
 De timore inordinato. ca. clxii. fo. lxxj.
 De pueritate mōi. ca. clxii. fo. lxxj.
 Itē de mōi pueritate. ca. clxvj. fo. lxxj.
 De ludo schacoz. ca. clxvj. fo. lxxj.
 De audiēdo bono p̄filio. ca. clxvj. fo. lxxvii.
 De etna dānatiōe quā p pctm̄ incidere cog-
 scim⁹. et tñ moniti n̄ vitā. c. clxvii. f. lxxvii.
 De duodeci legibz et mō viuēdi. ca. clxix. fo.
 De reuocatiōe pctōz ad viā p̄nie (lxxvii
 cap. lxx. fol. lxxvii.
 De dilectiōe et fidelitate nimia. et q̄ f̄itas in
 morte liberat. ca. clxxj. fo. lxxvii.
 De p̄stātia fidelit̄ aie. c. clxxj. fo. lxxvj. et lxxvj.
 De sarcinis et grauamibz mōi et gaudijs celi
 ca. lxxvii. fo. lxxvii.
 Quō natura docet nemo tollere p̄t. et de tali-
 one ingratitudinis. ca. clxxvj. fo. lxxvii.
 De diuersitate et mirabilibz mōi cū exp̄positi-
 one inclusa. ca. lxxvj. fol. lxxvii.
 De medicina sp̄uali. ca. clxxvj. fo. lxxvii.
 De p̄secutiōe. c. clxxvj. fo. lxxj.
 De oīm diuitiaz m̄re puidētia. ca. clxxvj. f.
 De gula et ebrietate. ca. clxxix. f. lxxj. (lxxj.
 De fidelitate. ca. clxxx. fo. lxxx.
 De adulterio. ca. clxxxj. fo. lxxxj.

Finis Tituli oīm capitulorū i hoc libro
 cōtentorū cū numero eorundē et foliorū.

Sequit Tabula indicās pulcra et p̄lma
 exempla q̄ sparsim i singulis capitulis et in
 eorundē exp̄positiōibz sine moralizatiōibz cō-
 tinent alphabetice ordinata.

Abas quidam in
 mari doliū reppit in q̄ iuuenē pul-
 cerrimū: sericis inuolutū inuenit.
 quē baptizās Gregoriū nuncupauit. q̄ p̄
 dñō mirabilit̄ agente elect⁹ est i papā vni-
 uersalis ecclie sc̄tē rectorē. ca. lxxxj.
 Abibas cū rosimunda cursatrice celerrima
 cucurrit et eā p tria vici. ca. lx.
 Absalon peccatē mortalit̄ fecit. i fi. ca. xix.
 Achille mortuo troia capis. ca. clvj.
 Adā ad pbandū in paradisu posit⁹ est. Ibidē
 Adulterantiū lex et eoz punitio grauis. ca.
 iij. Item. lxxxvj. Itē. c.
 Agricola filiā suā demonibz cōmēdās subi-
 to rapuerūt et ad septenniū in mōtes cru-
 ciauerūt. ca. clxxj.
 Albert⁹ miles illustr⁹ pugnat cū aduersario
 milite in loco subterraneo. ca. clvj.
 Alexandri regnū q̄ Aristotele i m̄giz hūit et
 eū de septē informauit. ca. xxxvii. Itē. xj.
 Alexandri sepultura q̄lis fuerit. ca. xxxj.
 Alexandri regnū ca. ix.
 Alere debet⁹ p̄ntes et eos sustentare. ca. xiiij.
 Aman ad cōuiniū Asueri vocat⁹ quō exp̄-
 dit⁹ est. ca. clxxvj.
 Amicos tres filios reg⁹ p̄ laborē mltorū iti-
 nerū sibi adq̄sinit. ca. cxxix.
 Amici duo quorū alē in signū cōfederatiōis
 ppetue bibit alter⁹ sanguinē. ca. lxxvii.
 Angelica natura et humana. ca. viij.
 Angel⁹ vnicū filiū milit⁹ q̄re occiderit pere-
 grino comite. ca. lxxx.
 Anima hūana imp̄atori cōpat. ca. x.
 Aia morit⁹ q̄n pctm̄ mortale cōmittit. ca. cxi.
 Aia filia dei d̄r. ca. lxxvii.
 Aia nobilissimo sponso. s. chris p baptismū
 desponsat. ca. lxxvii.
 Aia n̄ra decies clarior erit sole añq̄ vitā et
 Aia q̄ peccauerit de (nā igrediet. ca. xciiij.
 mōte regni celest⁹ p̄cipitat. ca. iij.
 Aia p pctm̄ sp̄osa diaboli efficit. ca. vj.
 Aia pulcra ē sp̄osa chris et ei⁹ amasia. ca. xiiij.
 Aia adulteriū cōmittit q̄n mortalit̄ peccat
 capitulo. lxxj.
 Aia p pctm̄ si ceciderit quō faciem⁹. ca. lxxj.
 Anul⁹ duplex obliuiois. s. et mēorie. ca. xxvj.
 Aper strenu⁹ q̄d significat. ca. lxxxij.
 Apro caudā auferre quō intelligit. Ibidē
 Aq̄ iordanis baptismū significat. ca. xix.
 Aquile natura. ca. xxxvii.

Artifex q̄ fabricauit vitru ductile qd̄ frangi
 n̄ potuit p̄t ingeniu z sciaz illa morit. ca. p.
Armari obem? p̄tutib. ca. lxij. (xliij)
Arma sanguinolenta i camera nra hebim? c.
Armatura duplici di fili? armat? (lxj. i fi.
 erat. ca. clij.
Asin? cora dno more caniculi saltans e idio
 ta i ecclia cora pplo p̄dicās. ca. lxxix.
Asmodei regnu q̄ legē dedit de tribo verita
 tib̄ discēdis si cap? z ad mortē sententia
 tus vellet euadere. ca. lvij.
Asur? rex grande conuiuū fecit: q̄s z qua
 les ad illud vocauerat. ca. cxlvij.
Auaria mltos excecāt. exm̄ plcrū. c. lxxij.
Audi vide tace si vis viuere i pace. vnde or
 tū habet. ca. xvij.
Aurē sinistra auferre qd̄ sit. ca. lxxij. i fi.
Aurē dextrā auferre quō intelligit. Ibidē.
Auro z argento nil vili? ca. clxix.
Aculus sancte cruc? p̄niam designat q̄
Bnos ad viā salutis dirigit. ca. cj.
Baptismus filios di legitimos nos consti
 tuit. ca. ix.
Barbari imaginem christi in edissa ciuitate
 sustinere nō possūt. ca. cliij.
Barbitonsor mappā Domiciani respiciens
 vndiqz circūsp̄tā vidit. Quicqz dāgas pru
 dent agas: sz respice finē. ca. clij.
Basilica optiaz p̄struxit ipator rhōan? xvj.
Basilica? Alexā dri magni milites sine omni
 vulner? inter signio interfecit. ca. lxxix.
Beneficiū leg? q̄ i pleuerit n̄ moriet. ca. lvij.
Beneficia di n̄ recordans castigatiōi subiace
 bit i extremis. z amissionē tpaliū patiet in
 p̄nti. ca. lxxij.
Bellū mortale p nob̄ ch̄s suscepit qm̄ inter
 nos z diabolū p̄t p̄ctā nra se int̄posuit. ca.
Bellū ch̄i hereditatē regni celest? (lxxvij)
 nobis restituit. Ibidē
Bonū nō est fidē frangere potenti. ca. xlvij.
Buccinatores mane canebūt aū domū illi?
 q̄ occidi debebat. z sic vestib̄ nigris indu
 r̄ ad iudiciū veniebat. ca. cxliij.
Buso pugnās cū serpente adiutorio cuius
 dā strenui milit? supat. z miles vuln? vene
 natū p busonē recipiēs a serpente curat et
 ei regradat. ca. xcix.
Candela quā Alexander rex posuit vitaz
 op̄ntē significat. ca. xcvi.
Candela rhomanoz q̄ diu ardebat venien
 tes ad gr̄az recipiebat. ca. cxvij.
Cadida lra quā laic? didicit celestū gaudio

rū desiderū significat. ca. cxxy.
Caniculi a dno dilecti q̄ sint. ca. lxxix.
Carcer infernali aia adiudicabit qm̄ p p̄ctm̄
 mortale adulterat. ca. lxxvij.
Caro vxor nostra dr. ca. x.
Cc c c q̄ttuor in circulo manus regine vul
 nerate qd̄ sint. ca. xij.
Charitas ch̄i nimia. ca. xcij.
Caro nra debet ligari tribo catenis. ca. lxxvij
Caro nra toties adulteriū cōmittit q̄tiens
 a deo p p̄ctm̄ mortale cadit. ca. clij.
Carpētarij camisia q̄re lotōe n̄ indignit. ca.
Carnē nram macerare debem? q̄ntū (lxix.
 deliquit. ca. xx.
Canū currentiū q̄ttuor ḡna hz diabol? cap.
Castitatē si fuare volum? qd̄ facie (cxlij.
 mus. ca. lxxvij. in fine.
Castrū amissū p tria regi restituit. ca. cxpx. i
Catena triplici diabol? p nos ligat. c. clxxij
Cautela habuit qd̄ p̄nceps p̄tra (in fine
 hostes suos. ca. lxxvij. (ibidē
Cautela diaboli q̄rit dū nos decipe nescit
Claustres q̄re Tyberio cōpanē. ca. cliij.
Claudi? rex filiā vnicā habuit quā Socra
 ti philosopho p̄t sapiam. qz diuitias n̄ cu
 rauit desponsauit. ca. lxj.
Clibi demonū est p̄ctm̄. ca. ix.
Ciconiaz natura de vindicta adulterij. ca.
Cypbū abstulit angelus a qd̄ ciue (lxxij.
 pegrino comite. ca. lxxx.
Crytall? in montib̄ qd̄ sit. ca. cxlij.
Cec? z claud? munera recipiūt. ca. lxxj.
Colūā marmoreā p̄plus rhomanus erexit
 ca. xcvi. (vii.
Colūba lras portabat citati obfesse. c. xxx.
Conuiuū magnū rex fecerat. ca. lxxj.
Conuiue regē tristē videntes cōmoueant
 cap. cxlij.
Conradi regnū. ca. xx.
Conrad? ipator audiuit tribo vicib̄ accipe.
 tribo vicib̄ redde z tribo vicib̄ fuge qd̄ ista
 sint. vide ca. xx. circa. finē.
Cor regis i toxicati cōburi n̄ potuit. ca. xxiij.
Cor auicule comedi phibet. ca. lxxij.
Cor i hoīe dō mag? diligit q̄ ceta mēbra. ca.
Cor nrm̄ vicis obsidet. c. xcviij. (lxxij)
Corpa venenosa p̄t nimia frigiditate carēt
Coronā carpe est ciuū le (fmib̄. ca. lxxij.
 ges rephendere. ca. lxxij.
Corōas tres offerre dēm? tribo f̄gib̄ c. xlvij
Coronā dēm? reddere filio di mltiplici d̄ cā
 Ibidem.

Corpus defuncti regis q̄re d̄ sarcophago ex/
 Corpus incorruptū z ma (trahit. ca. xlv.
 ximū rhome inuenit. ca. clv.
Cornu decētissimū neccare repletū a q̄dā in
 cognito tradit venatoribz i anglia exm de
 Cornu traditio q̄d signi (lectabile ca. clxj
 ficet. Ibidē nota pla de cornu cū exposito
 ne z moralizatiōe sua. ca. cxlj.
Corvus rapuit oculū medici. ca. lxxxvj.
Cornū vnū a pte posteriori vir q̄dā ad tentā
 dū euolatū mlieri asseruit q̄ secretū celare
 nō potuit. sz vicinis mlieribz de duobz di/
 xit. z ille vltēr⁹ vsqz ad. lx. cornos q̄s a vi/
 ro p posteriora volasse dixit ca. xxxv.
Cruc̄ sc̄tā arbori cōpat. ca. xxxij.
Crucē circūscptā vndiqz miles repit. ca. lxxv
Anoz rex quō tribz regibz munera p̄cio
Osa obtulit. ca. xlvij.
Danoz rex a regibz sc̄tis munera reaccepit
 Ibidem. (ca. xij.
D d d d q̄ttuor i circulo man⁹ regie q̄d f̄cant
 Defectū mltiplicē gibbos⁹ hūit ca. clvij.
 Defuncti pollex quomō chartam sigillauit
 cap. xxvij.
Demonēs s̄ ciues z rectores tenebrarū hu/
 De⁹ delectat i tribz generi (ius mōi. ca. ix.
 bus hoīm ca. viij.
 Nota ibidē pulcrā expositionē.
Deus pat̄ duos filios habuit vnū de ancil/
 la z vnū de libera. ca. xc.
Dies dñica ē dies p̄mogeniti dī. ca. lvij.
Dioecleiani regnū. ca. vij.
Dioecleiani lex d̄ mlieribz adulterātibz ca. c
Diabolū soluere z i sinū p̄dere q̄d sit. c. clxx/
Draco rept⁹ i mōte p̄ Guidonē z Tyri (iij
 um sociū suū auro fuit plen⁹. cap. clxxij.
Diabol⁹ neminē supare p̄t nisi volētē c. cliij
Diabol⁹ nūqz placat. Ibidē in fine.
Diabol⁹ i venatiōe sua habet q̄ttuor genera
 canū currentiū. ca. cxlj.
Doliū nullū int̄ q̄nqz fili⁹ p̄i infirmāti apiri
 voluit sed callide se excusauit. et hec doliā
 q̄nqz de⁹ a nob̄ petit apiri. ca. lxxij.
Dñā nobilis p̄ pegrinū ab angustijs z tribu
 latiōibz liberat. ca. xxv.
Dñs q̄dā potēs duos filios suos ad scho/
 las misit q̄d eis p̄rigit. ca. xcij.
Domiciani regnū q̄ iusticiā miro mododile
 xit. ca. cliij.
Dorothe⁹ legē statuit vt filij p̄ntes suos sus
 tentarent z alerent. ca. xij.

Brietas viciū pessimū est de q̄ infinita
Amala puerūt. ca. clxxix.
Ecclēsia d̄ porta marmorea. ca. liij.
Edifica ciuitas habz imaginē ch̄i mirabilia
 facientē teste Seruasio. ca. cliij.
Elemēta celi ip̄operabūt p̄ctōibz i die iudi
 cii d̄ oibz q̄ eis mistrauerūt. ca. xx. ad longū.
Elemosynā viri eccl̄astici dare tenent. c. clxj.
Epistolā puerul⁹ in ocēs stās sup portā ciui
 tat⁹ z legēs q̄d p̄tinebat. ca. cliij.
Equester p̄it⁹ pedester miles q̄dā adueniā
 reg⁹ accedēs tria secū portauit. ca. cxliij.
Equū i via amittere q̄d f̄cat. ca. xij.
Equ⁹ p̄ albertū illustrē lustrat⁹ a milite sub
 terraneo mirabilis fuit. ca. clv.
Equ⁹ milit⁹ triūphant⁹ est corp⁹ ch̄i in cru/
 cis patibulo pendent. Ibidē.
Eraci⁹ reguit q̄ iustissim⁹ z eq̄ssim⁹ iudex fu
 it i oibz: nec p̄cibz nec mueribz aiusticia ex
Errantē p̄ celest⁹ ad (lecti potuit. ca. cxl
 p̄niam p̄ereuocat z quō fac̄ B. ca. ix.
Eufemiani regnū q̄ fuit pat̄ sancti Alexij cū
 historia vite eiusd. ē. c. xvj.
Eusebi⁹ i chrouicis narrat de q̄dā ipatore q̄
 oibz tā diuitibz q̄ paupibz f̄z merita vl de
 merita p̄miū iponebat. ca. cxlxxvj.
Examiatio testiū diaboli q̄ s̄ supbia vite. cō
 cupia carnis z p̄cupia ocloz. ca. cxlxxij.
Exiliū filij medronis regis i honorē cōmu/
 tatū est. ca. cxlxxvij.
F F tria in columna quid significēt ca
 F p̄it. xlij.
Fabius fm dictū Valerij rhomanoz capti
 uos redemerat p̄ p̄missam sibi pecuniā q̄d
 ei acciderit. vide ca. liij.
Falco i parica dñm suū quē p̄us optie cog
 uit impetere voluit. ca. lix. in fine.
Falco bona tpalia f̄cat. ca. xc.
Familiā n̄ram imp̄catōibz diabolo cōmēda
 re n̄ dēm⁹ q̄d p̄ictosissimū ē exēplo cuiusdā
 agricolē q̄ filiā suā diabolo p̄mēdauit z sta
 ti vsqz ad septēniū p̄ eū rapta ē z i montibz
Fidelamiciciaduoz militū (educata c. clxxij
 vni⁹ de egypto alt⁹ de baldach. c. clxxj.
Filia regis vnica p̄ leprā infecta quō curat
 ca. xcij.
Filia regis vna pulcerrima z oibz amorosa
 alta nigra z oibz odiosa. ca. lxxvij.
Filiū succurrētes p̄ntibz i necitate p̄stitut⁹
 cū discretiōe z diligētia. ca. xij.
Filie dei sūt iusticia z misericōdia. ca. iij.

Tabula

Filius dei et mors duo fratres sunt. quia ambo a patre ce-
 liti perdidit suba (lesti percellerunt. c. ij.
 Sumpta egere cepit. ca. ix.
 Filius Polimii regis tres quod fecit. ca. xxi.
 Filius Medronis regis a patre exulavit ad regem
 suum patris sui inimicum fugit. c. xxxviii.
 Filius regis mortem visitans quod significet. ca. xxxix
 Forefactum nunc dimittit dum candela vite no-
 stre non extinguit. ca. xc.
 Foresta circumvallata rex quod habuit diuer-
 sorum animalium generis plenam. ca. cxlii.
 Fugere debemus multa. ca. xx.
 Fulgentii regnum. ca. cxli.
 Fridericus imperator sceleris porta marmorea com-
 fructuose predicans fratrem (struxit et. c. liii
 suum lucrat in moralizatione. ca. xliii.
 Fur domum diuitis ascendens per astutiam hospiti-
 tis cruribus fractis capite et suspendio adiu-
 dicat. ca. cxxxv.
Gallus copat prophetis. Item apostolis et
 euangelistis. Item verbi dei predicatoribus
 cap. lxxvii.
 Galli qui padebat adulterium regie caput apu-
 tat. sed qui veritatem tacuit non occidit. ca. lxxvii.
 Gallus regnavit. ca. lxxix.
 Gaius in cuius regno erat pulcherrima et go noie
 florentina cuius formositatem diligere vir po-
 tuit pictor expertissimus et aiaz nra plectra fecit
 Gladium iniquitatis a nobis (ca. lxxix. p. totum.
 plicere debemus. ca. ix.
 Ganthor locum gaudendi sine fine optabat.
 Gladius quattuor acutissimi ex omni parte (ca. j.
 positi quod significet. ca. cxliii.
 Gladius pepedit in filo sericosus caput fratris
 Bernasi narrat de imagine sal (gis. Ibidem
 uator notabile exemplum. ca. cliii.
 Gregorius ortus quod inter fratres et sorores est genit-
 ac in aqua cum dolio est piectus qui per multa tem-
 pora sua iustitiam disponit. quia dimittens
 et pniaz agens rhomam prexit ubi in papa e ele
 Gibbos obolum dare non voluit qui (ca. c. lxxxj.
 re postea capam relinque oportuit. ca. clvii.
 Gulavicius est testabile teste cesario. c. clxxxix
 Gula quoniam gradus peccandi in se habet. ca. clvii.
 Guido miles socio suo tyrio fidelissimus fuit
 cap. clxxx.
 Hereditatis divisio secundum legem cuiusdam
 regni. ca. xc.
 Heremitarum iaces in spelunca recidinare p-
 ponens mirabilis per angelum qui ei per comitum via
 sociat ruocat et vitam emendavit. ca. lxxx.

Homo cecus et claudus de multiplici. ca. lxxxj.
 Homo qui per peccatum deflorat virginem. i. aniaz cui
 pene subiacebit secundum legem. ca. l.
 Homo superbit quia potest et tunc carz. c. cxxxix.
 Homo copat glaciei. ca. xxxvj.
 Nois descriptio secundum totum cursum vite sue data
 per quandam philosophum sapientem. Ibidem.
 Homo compat floribus. ca. xxxvj.
 Homo quod sit. Ibidem. (xvj.
 Homo per mundana sepius vitam suam amittit. cap.
 Dominum tria genera. ca. cxxxvj.
 Item hominum tria genera. ca. lxxxv.
 Noim monstruosa et diuersa genera. ca. clxxxv.
 Honor triplex factus est christo saluatori in die
 palmarum. ca. xxx.
 Hospitium ad manendum in nocte accipe non deum
 ubi dominus domus est senex et vxor iuuecla. c. clii.
 Hostie visibiles qui in altari consecrat multe sunt prope-
 tates. ca. xvii.
 Humana natura copat regine. ca. xlii.
 Humanum genus captivum erat per peccatum primi
 parentis. cap. v.
Ianitor prudens denarium petijt ab intran-
 tibus civitatem iuxta decretum regis sed non
 ab omnibus. ca. clvii.
 Ieremias tres in porta palatii per lege imperatoris sibi
 fuire volentium quod sint. ca. xvii.
 Ignem fouere cum gladio quod sit. ca. xxxiiij.
 Ignem sine lesione portare quod intelligit. c. lxx
 Ieiunium copat anulo exemplo Tobie. ca. x.
 Ignorantia peccatum excusat. c. lxxxiiij.
 Inuitari dunt inimici exemplo Buidois. c. xvii
 Indie diuersa genera hominum. ca. xvii.
 Incarnatio christi fecit eum deponere omnem au-
 steritatem. cap. c.
 Ionathas custodit ortum trayani imperatoris
 apertum ortum subuertente paulatim occidit. ca.
 Jordanus regnavit. ca. lxxvii. (lxxxiiij.
 Iovinianus regnum quod nimis elatus erat quod a re-
 gno disponente deo deposuit et detrusus est et quod
 magnam iopiam in anno diectionis sue patiebat an-
 gelo dei in persona sua inter regnum gubernante
 Imperatoris lex de recte iudicando et (ca. lxx.
 pena eam transgredientium. ca. xxxix.
 Julianus miles percipit quod petes suos occide-
 ret et fugit et tamen ingratus ab eo in lecto positus gla-
 Julii cesar ante mortem (dio itemit. c. xviiij.
 tria signa mortis suam cedentia accepit. c. xviij.
 Justinus refert de quodam inspiratione. ca. xxi.
 Iusticia: fitas: misericordia: et pax sunt quattuor
 filie regis celi. ca. lv.

Alphabetica

Aet triplex in baptismo chr̃o ministrare p
Lim̃um. ca. cxij.
Laic̃ tres lras solū didicit. p̃ma fuit nigra
 sc̃da rubea. tertia cādidā. ca. cxv.
Leena adulterās p leonē occidit. ca. clxxx.
Leonis regnū q̃ dlectabat̃ videre pulcras
Leporarios optios rex (m̃lires. ca. viij.
 q̃dā habuit q̃ dū vinclati z colligati erant
 mutuo se dilexer̃t. s̃z sepati infatigabilē se
 momorderūt. ca. cxviiij.
Libellū repudiū recepit vxor adultera q̃ tū
 p̃ actā p̃niaz m̃isicordit̃ ē reuocata. ca. lv.
Ligur̃ miles nobil̃ duodeci leges p̃didit
Lre mort̃ indices q̃s Jul̃ (ca. clxix.
 cesar accepit q̃d significet. ca. xcviij.
Litteras mort̃ legere debem̃. ca. xcviij.
Lra capital̃ delect̃ a noie cesar̃. Ibidē.
Lra nigra quā laic̃ didicit r̃cordatōes pec
Locul̃ duas chordas h̃z (cator̃ fcat. cxv
 adapiendū cui cor ñm cōpat̃. ca. lx.
Lucifer furi cōpat̃. ca. cxvvi.
Lucerna ardēs ad cor̃p̃ corruptū gigāt̃
 maxi rhome iuēta ē. nec aq̃. nec flatu extin
Lusor occurrēs b. (qui potuit. clviij
Bernardo aiaz p̃didit taxillādo. ca. clxx.
Mm̃ q̃tuor i circulo mañ regievul
 nerate q̃d significet. ca. xij.
Mag̃ q̃dā ortū pulcerrimū h̃uit. ca. xxiiij.
Magoz z ioculatoz incatatio. ca. xxiiij.
Magoz sctōz veneratio. ca. xlvij.
Malefactor̃ descriptio. ca. xi.
Mar̃ reguit. z q̃d sub eo gestū sit. vide in
Marmorea porta p̃ Fridericū i (ca. lxxxj.
 patorē sc̃dz p̃ capuā p̃structa i sup̃scripti
 one. p̃ titulo q̃d p̃tineat. ca. liij.
Mare d̃z m̃ds iste p̃t m̃ltas rōes. ca. xvij.
Mres annuere nō d̃nt filiabz suis iuuecul̃
 tractare luxuriosa. ca. cxviiij.
Maximiani regnū. c. lxxij.
Maximiañ rex d̃dit iustiz iudiciū duobz
Marentĩ tyrāñ rho (militibz ca. cxviiij.
 manos hereditate puare voluit. ca. xcy.
Medro rex filiū vnicū h̃uit quē postea i exi
 lū misit. q̃ p̃ez suū spreuit. ca. cxviiij.
Medici duo exptissimi q̃ altrinsec̃ oculos
 suos effoder̃t. z sine lesiōe ad visū p̃stinū z
 clarū restaurauerūt. ca. lxxj.
Medici tres q̃rtū a citate eoz expellūt z i
 terficiūt p̃t excellentiā. ca. cxviiij.
Medicireproboz q̃ sunt. Ibidē.
Mercator q̃dā tres sapias Domiciano ipa

tori ṽdidit quālibz p̃ mille florenis q̃ vitā
 ei⁹ singule saluabāt. ca. ciij.
Miles q̃dā miles tres filios h̃uit z cū mori
 d̃buis̃z tria legata eis donauit. c. lxxxix.
Miles vxorē suspectā h̃uit. ca. xl.
Miles loco pegri iŃficiēdi vitulū mactauit
 z i sacco repositū vxori oñdit di. eē militē
 ad eā pbādā si tacere vellet q̃d ñ potuit ca.
Miles oculū vnū doluit. z m̃lier (cxviiij.
 ei⁹ adultera alter̃ oculū sibi q̃si medicādo
 ne a leso lederet obstruxit. z sic amasiū suū
 camerā exire disposuit ne meretrix pessima
 adulteri rea a viro p̃sideraret. ca. cxviiij.
Miles serpentē a morte liberās p̃ p̃cio ve
 neno ab ip̃o p̃fundit. ca. clxxiiij.
Ministerijs sex obligat se bonus ch̃ianus
 seruire deo. ca. xvij.
Molestia triplex iñt tria g̃ña tormētōz et
 penaz facta est chr̃o. ca. xxx.
Moytes armauit se duplici armatura: q̃n
 leonē occidit. ca. xx.
Mier milit̃ q̃ post euāgelīū eccl̃iā viro reu
 nitēti egredi voluit quō a diabolo corpe et
 aīa rapit̃. z ad iferna deducit. ca. clx.
Mulier pandit secretū viri sui de vitlo ocu
 ciso quē pegrinū eē credidit. c. cxviiij.
Mier p̃siliū dedit vt serpēs familiar̃ occi
 deret. et post depaupata est extreme q̃ p̃
 diues p̃ eū facta erat. ca. clx.
Mulieres ñ solū pādūt secreta: sed ad hoc
 mentiunt̃ plura. ca. cxv.
Mds nō p̃mittit hoīem seq̃ ch̃m i pauper
 tate. cap. xiiij.
Mds miro mō diligit filios suos. ca. xvij.
Mundus silue compat̃. ca. xx.
Mund⁹ ē nem⁹. z habet septē arbores q̃ sūt
 septē p̃ctā mortalia. ca. xlv.
Musce grauāt infirmos. ca. lj.
Mustela candida exiens de ore Buidōia
 q̃d significet. ca. clxxij.
Natura cuiusdā pisc̃ i mari. ca. clviij.
Nauis p̃t q̃tuor ascēdit. p̃mo p̃t d̃ilu
 uū. sc̃do ad transfretandū. tertio ad meru
 candū. q̃rto ad piscandū. ca. cxj.
Nauis vsaluet m̃lta regunt̃. Ibidē.
Nauis req̃sita q̃d significet pulcrā vide de
 ductionē desup. Ibidē.
Nectar suauissimū cū cornu d̃cēti z ornatiss
 simo venatoribz traditū q̃d sit. ca. clxj.
Nemo i ist̃ diebz noīat̃ in terra: nisi diuitijs
 abundauerit. ca. xcviij.

Tabula

Pobiles et diuites munera recipiunt: sed pauperes et simplices tarde veniunt. ca. cxxxj.
Prois prima lra delere est diuitias ab aliquo auferre. ca. xcviij.
Pecidit porcum et in sacculum posuit quod mulierem suam de celadis secretis attetavit. ca. cxxix.
Proculphus miles fidelissimus domino suo fuit. cap. clxxx.
Propressores et mulierum violatores quod puniri debeant. ca. ij.
Proatio nostra melodia est coram deo. ca. lxxxv.
Proatio nostra est anulus memorie. teste aplo. ca. x.
Proare debemus ne alium dominum habeamus quam Iesum christum. ca. liij.
Proius beati Gregorius. ca. lxxxj.
Proius structionis Philomena in corpore suo esse dixit. ca. clxviij.
Pro P. tria in columna quid significant. cap. xliij.
Pacem reformatam quod destruit ausu temerario quod puniunt. ca. xxxv.
Panis habet virtutem nutriendi. ca. xviij.
Papiri quodam puer ingenuus secretum filii romani quod nulli licuit prodere: audierat quod mater ab ipso scire petens blademus: minis ac verberibus tandem puer rem ridiculosam mater caute fime respondit. ca. cxxvi.
Parentes occidere quod sit. ca. xvij.
Pater filios durius corrigit quam mater. et huiusmodi rationi. ca. xliij.
Pateres nostri quod sint. Ibidem (bus ca. xliij).
Pater quod dedit filio regnum: quod postea ab eodem de captivitate est et exilium passus est. ca. lxxxij.
Paulus dicitur in superbia cadit. ca. cxxx.
Paulus quodam angelum cur sumergit. ca. lxxxv.
Pectus pro nigredine cornu copat. ca. cxxx.
Peccante aiaz chris per penam reuocat. ca. lv.
Peccator raptori copat. ca. liij.
Peccatum est carcer diaboli. ca. xliij.
Pectores alii sunt lapides molares. ca. xvij.
Pecta nostra in statera ponderant. ca. xxxliij.
Parsimonia persuadet in lege legum militum. ca. cxxxvi.
Perdicis natura. ca. cxxxvi. (clxxx).
Perillus eris artifex expertissimus taurum enem fabricavit horribile genus tormentorum quod et primum in eo perijt per iudicium regis phalaridi tyranni crudelissimi. ca. xlvij.
Pelle amisit in dextera male et iniuste iudicatus. ca. cxxxvi.
Petri dormitio fuit cat dormitione. (cxxxvi).
Pectoris a pectore resurgit. ca. xvij.
Pincerna incognita cornu venatoribus de cetero sumo cultu tradens quod fuerit. ca. clxxx.

Flota ibidem pulchra materia.
Philomena vulnerat propter adulterium. ca. cxxxj.
Philomena loquens tria pro redemptione captivatori suo dixit ut dimitteret. ca. clxviij.
Phos et sapientes vocavit alexander magnus ut eam infectionis suorum militum agerent. quod sine omni vulnere apparitione moriebantur. ca. cxxxix.
Pollices tres in longitudine et tres in latitudine panni linei ad camisia faciendam per reginam quod polimius regit. ca. cxi. (sint ca. lxxij).
Polimius tres filios loquardos pessimos habuit: et dum moreretur pigriori regnum dedit. Ibidem exemplum solaciosum.
Pompeius princeps romanorum quod in impio se rexit: et quod gessit. ca. xix.
Pompeius regnum. ca. lxxxliij.
Pomus aureum rex quodam dedit filio suo ut post obitum suum maiori stulto totum mundi quem post diligentem terrarum investigationem invenire posset illud daret. ca. lxxij.
Pomus rotundum modum signat. Ibidem.
Porcus immundus est animal. ca. ix.
Pugili dominus noster copat. quod diabolus pugnavit et victoriam obtinuit. ca. j.
Pulvis de domo tollendus est. ca. xvij.
Puella educata a demodibus per septennium. ca. clxxx.
Puella quodam regi filia unica quod per fratrem suum precepit et pepit filium pulcherrimum quem postea in aqua precipites sumerit. et eundem postea in viis per mirum in modum accepit. Audi facinus pessimum et horredum ex vno pectore amans. ca. lxxxj.
Puer nascitur huius duo pectora: et quodlibet per os sensus. ca. clxxxvi.
Prelatus negligens graviter punietur. ca. cxi.
Princeps quidam venari delectabatur.
Plare tres filie regis pulcherrime per obsequium primorum virorum secundo nuptui tradi non volebant. ca. lxxxv.
Quattuor inducunt mulierem ad hyrtum accipiat: aut propter diuitias: aut pulchritudinem: aut fortitudinem: aut sapientiam. Ibidem.
Quattuor genera canum currentium habet diabolus: quod bnos circumferet laqueare saragit. ca. clxviij.
Quid per lram capitale a nomine Julij cesaris delata significat. ca. cxxij.
Quicquid agis prudenter agas: sed respice finem vultum ortum habet et originem. ca. cxiij.
Quecunia mala probat per philosophum dicentem quod aurum siue argentum non est nisi fex terre.
Quos et quales in nostris necessitatibus inuocemus et ad deum premittere debemus. ca. cxxxviiij.

Alphabetica

Quomodo primus patres paradisi perdidit. ca. cxxviii.

R R tria in columna quod significet. ca. xlii.

Rones decime pulcherrime que mundus in maligno posuit. est. ca. cxliii.

Regina cepit a proprio filio et peperit quem post ea propriis manibus iugulauit. ca. xliii.

R r r quatuor in circulo manibus regine vulnere rate quod significet. Ibidem.

Regina nobilis de seruo suo rustico cepit cur filius vestes diuicias pro obitu regis ad ius suum suum portauit. ca. xxvi.

Regina que secundo desponsari contempsit. ca. lxxviii.

Rosinilla ducissa de muro castri dicti sonitum doch perspicies quod fecerit. ca. lxxix.

Rex depictus in pariete omnes inferiores secum habuit in exercitu regiminis. ca. clxxviii.

Rhomani per quandam imperatorem obsident cum euaderent non possent primo miserunt ad imperatorem seniores. secundo iuuenes. tertio mulieres. et omnes nihil impetraverunt. sed ultio miseratus est eorum propter parentes suos quoniam mater ostendit sibi vera. ca. cxxxvii.

Rosinuda est anima in cursu celerrima que ad diuitias terrenas respiciens succubabit. ca. lx.

Rubea lra quam laicus didicit recordationem rubei sanguinis redeptoris nostri in cruce significat. ca. cxxv.

Rupes magna in mari quod sit. ca. xv.

Sacerdos lubricus copulat ori canis fetido per quod aqua subtilis et clara scaturiuit et emanauit. ca. xii.

Sarcine per monachum exposte in foro que fuerint. ca. clxxiii.

Sagittas tres habet dominus valde acutas. prima est vocatiōis. secunda disceptationis. tertia diffinitionis. ca. lxxvii.

Sarcophagus aureum inuenire quod sit. ca. xvi.

Sarcophagi inscriptio quod sit. Ibidem.

Sepeliunt milites in armis suis secundum legem datam. ca. cxxxi.

Serpens militi despecto loquebatur ut quando asina.

Serpens cum bufone per (Balaam. ca. cxli).

Serpens per militem adiuuat. ca. xcix.

Serpentem masculum cum occidi mandauerat rex et femellam reseruari. cap. xcii.

Serpenti homo copulat propter duo. Ibidem.

Speculum eleuatum in exercitu et murum basulicum occidit. ca. cxxxix.

Strepitum magnum audiuit Iulius cesar iuxta cameram suam ante mortem per signo obitus sui im-

minentis. ca. xcvi.

Strepitum quod nobis facit de ante mortem. Ibidem.

Serpens ligatus fortiter per militem liberatus per militem per redemptioe veneno perfudit. vide ibi notabile iudicium per cuiusdam inter eos. ca. clxxiii.

Simie natura. ca. clx.

Socii hominis qui cum continue molestant et cum eo sunt septem numerant. ca. lxxvi.

Supbia dicitur sagitta acuta. sic in multis per. ca. cii.

Sibilatiōes diuersas habet diabolus. ca. lxxvi.

Scriptura sacra citbare copulat. ca. lxxvi.

Tabernaculum habet dominus de optio vino. scilicet celesti gaudio: et pro signo crucem sanctam cap. xvii.

Tabule scripte per christum saluant nos. ca. xi.

Tabularum intellectum quod aperuerit. Ibidem.

Taxilli tres quibus beatus Bernardus cum luxore taxillauit quod fecit. ca. clxx.

Tentationum medicina. ca. lxxvi.

Testes persciscuntur ne quod examinandi sunt secorsum et diuisim. Ibidem.

Testes diaboli sunt supbia vite: percupia carnis: et percupia oculorum. ca. cxxviii.

Tyberii regnum. ca. xliii.

Tyberius miro modo delectabatur in melodia. ca.

Timor in iudicio ex multis oritur. c. xvi. (lxxxv.

Titi regnum. ca. ii.

Tytus legem edidit de celebratiōe primogeniti sui. ca. lvii.

Titus regnauit. ca. ii.

Tyriaca in summitate virge et arbori appensa quod significat. ca. clxxvi.

Tyrus et Buidos socii fuerunt fidelissimi. capitulo. clxxii.

Traianus imperator miro modo ortos pulcros dilexit. ca. lxxiii.

Tunicam quale habere debemus. ca. lxxvi.

Alerius refert de quodam orto. ca. xxxiii.

Venatiōis tria sunt genera et omnia doloplena. ca. xxxiii.

Venenum diaboli petiū est. ca. clxxiii.

Veneno peti cum cor nostrum intoxicatum fuerit spiritus sanctus non inhabitat. ca. xxi.

Venenum hausit serpens de vulnere militis. ca. xcix.

Ventum mutare est vitam nostram corrigere ca. lxx.

Ventus significat diabolicam tentationem cap. xvi.

Veritatis oppressores quod faciunt ca. xxi.

Vespasiani regnum sine plebe. ca. x.

Tabula

Vespasian⁹ filiā habuit noīe aglaes qđ ppe
 pulcritudinē mutauit z dñam solatiū eam
 nūcupauit. ca. lxxij.
 vetulā locupletā miles qđā i vxorē accepit
 Ut eo facili⁹ adulteriū cū qđā alia ppetrarz
 Uia publica ppe semitā nō est (ca. cxxj).
 relinqnda. ca. iij.
 Uia inferni habet tres milites sollicitates
 de ingredientibz. ca. lxxvij.
 Uia publicā ambulare qđ fecit. ca. xxxiiij.
 Vigile debem⁹ i bonis opibz. ca. xviij.
 Vita nra ad h⁹ cōstituta est z nob pmissa est
 vt pñiam agam⁹. ca. xcviij.
 Victori de bello redeūti triplex honor exhi
 Uipere natura. ca. xxxiiij. (bet. cap. xxx.
 Vir z mlier mrimonialit vnū sūt. ca. lxxv.
 Virtutes p diabolū a nob fugiūt. ca. lxxix.
 Vitul⁹ saginat⁹ est chīs p nob immolat⁹ ca.
 Vitis pma inuētio. ca. clxx. (ix. in fine.
 Vinū hoīes in naturā multaz bestiaz com
 mutat. Ibidem
 Vini natura. ca. clxxix.
 Voluntarie qđ se excccat beneficiū leg⁹ non
 impetrat. ca. lxxij.
 Volūtas nra lampadi ardenti cōpat. ca. j.
 Vulnerantiū chīm regē hoīz tria genera ca
 piculū. xlv. (finem.
 Vulnēz chīm notabilis reductio. ca. j. circa
 Vuln⁹ gigant⁹ rhome inuenti qtuor pedū
 fuit z dimidiū. ca. clviij.
 Vultur natura dū p dā habet. ca. xxxiiij.
 Vxor militis cuiusdā dō deuoti cū qđā cle
 rico necromātico adulterata est vide pul
 crā historiā. ca. cū.
Quodristianoz z iudeoz ptenio de eorū le
 ge qđ sit melior z pfectior. ca. lxxvj.
 Xpianus puer sus sacerdoti lubrico cōpat.
 Xpianus qđ tenet dō cōstruere ba (ca. xij.
 silicā quō intelligit. ca. xvj.
 Xpian⁹ mal⁹ deū psequit. ca. xix.
 Xpian⁹ bon⁹ tria debet q̄rere. s. abundantia
 sine defectu; gaudiū sine tristitia; z lumen
 sine tenebrz. ca. cū.
 Xps est spons⁹ nri iuxta dictū Osee. ca. j.
 Xps est pax nostra z dedit nobis coronam
 gloriosissimā. Ibidē
 Xps pegrīo cōpat qđ fstituit dño regnū dep
 Xps totū p nob se obtlit. c. xxxix. (ditū c. xxv.
 Xps p reformatiōē nre pacis i montē calua
 rie ducit⁹ z occisus est. ca. xxxv.
 Xps p nobis victoriā obtinuit. ca. xl.

Alphabetica

Xps mutauit habitū z mortu⁹ est. ca. xli.
 Xps clausit lacū inferni suauoluntaria mor
 te cap. xliij.
 Xps tres filios habuit quibz dedit tria mu
 nera p̄ciosa. ca. lxxix.
 Xps philomena dicit⁹ qđ tam dulcis in arbore
 iancte crucis cantauit qđ cor eius scinde
 batur. ca. cxxj.
 Xps lacū passiōis solus ingredit⁹. ca. clv.
 Xpm grauit⁹ pcutimus qñ p̄cīm mortale cō
 mittimus. ca. cxli.
 Xpm si alere volum⁹ mundus nos odio ha
 beb⁹. ca. ij.
 Yago chīm mirabilia fac in edissa c. iij.
 tate teste Bernasio. ca. cluij.
 Ymago trinitatis est ania. ca. lxxv.
 Ymago qđ stat cū arcu extenso qđ sp p̄mpta ē
 quēlibet nrm pcutere qđ fecit. Ibidē.
 Ymago p clericū nigromātī cū erecta qđ si
 gnificet. ca. cū.
 Ydolo p̄pat timor mūdānus ppe quē nullus
 audet dicere v̄itatē. Ibidē
 Yrundinē garrulātē i domo nō pmittere qđ
 sit. ca. xxxiiij. in fine.
 Ysidem egyptij sacrificantes z serapē qđ sta
 tuerūt z fecerūt. ca. xxiij.
 Edechias miles vxorē pulcrā habuit s
 fatuā. vt in serpente quē occidi cōsuluit
 patuit. ca. cxli.
 Zelongi p̄sulis rhomani lex est qđ si qđs p̄gi
 nē defloraret vtrūqz oculū amitteret. ca. l.
 Zona serica Rosimundā celerrime curren
 tē retardauit. ca. lx.
 Zona luxuriā designat. Ibidē
 Zona frangi debet i tres ptes Ibidē.

Expliciunt due tabule sine duo directo
 ria contētoz hui⁹ libelli. per q̄rū p̄mā vnicui
 qđ capitulo potest attribui debet⁹ ver⁹ et ori
 dinatus titulus cū numero suo. Per scđam
 vero alphabetice ordiatā cito inueniuntur
 pulcra z plima exempla qđ sparsim in singul
 capitulis z in eorū dē expositiōibz siue mo
 ralizatiōibz cōtinent⁹.

Ex gestis Rhoma:

notum Historie notabiles devicis virtuti
busq; tractantes: cū applicationib; morali
zatis et mysticis Incipiūt feliciter

De dilectione Caplm primū

Dimpelius re:

gnauit diues valde et potēs
qui filiā vnicā et pulcrā ha-
bebat: quā tenerrime dilige-
bat ita q; p ei? custodia lqñ/
q; milites ei assignauit: vt ptra omne peri-
culū sub pena graui eam custodirent. Vi-
lites pō dieb; ac noctib; armati eā custodi-
ebāt: et ante ostiū camere lampadē ardentē
ordinabant. ne aliq; nocte ad eā accederet
ip̄is dormientib; vel eis ignorātib;. Et quē-
dā caniculū bene latrantē habebāt: p cuius
latratū excitari possent. Puella ista tenerrī-
me nutrita erat: q; multū anhelabat mōdi spe-
tacula videre. Cū aut̄ semel foras pspexis-
set: venit qdā dux. q; cū oculos impudicos
in eā iniecit: statim capē est in amorē ei?. q;
pulcra nimis et oculis omnū erat gratiosa
ac impator; filia vnicā q; post mortē patris
iure hereditario ip̄erū obtineret. Dux iste
multa ei pmisit vt ei? cōsensū obtineret. Il-
la pō sperās de pmissiōe p̄sensit. statim cani-
culū parū occidit. lampadē extinxit. et no-
cte ducē est secuta. Vane vero facta est q;
stio vbi deuenit. Erat tūc in palacio regis
pugil fort; q; semp p iusticia imperij pugna-
uit. Qui cū audisset q; filia p̄rem contēpsit:
agili cursu post eā currebat. Dux pō cū euz
armatū vidisset venientē duellū cū eo cōmi-
sit. Sed pugil pualuit. caput ei? amputauit
et puellā ad palaciū reduxit: tñ faciem p̄ris
m̄to tpe nō vidit. p̄tinue gemit? et suspiria
emittebat. Voc audies qdā sapiēs i curia
impator;: qui semp mediator int̄ impatorē
et alios erat cōstitut;: motus pietate p eum
est patri recōciliata: ac nobilissimō viro de-
sponsata. Quo facto varia donaria a patre
recepit. P̄mo tunicā talarē polimitā vndi-
q; intextā hoc habentē. Dimisi tibi ne adiū-
cias vltra. A rege quandā coronā aureā ha-
buit sic insculptā. Ex me tua dignitas. A p-
pugnatore habuit anulū vnū cū hac sc̄ptu-

ra Dilexi te: disce diligere. A sapiēte media-
tore aliū anulū recepit sic sculptū. Quid fe-
ci: qntū quare. A filio regis etiā anulū sic
sc̄ptū. Nobilis es: nobilitatē tuā ne p̄tēnas
A germano p̄po aliū anulū recepit i q; erat
scriptū. Accede ad me ne timeas. frater tu?
sū. A sponso sigillū aureū q; sibi hereditas
sponsi cōfirmabat collata est: cuius sc̄ptu-
ra erat: Jam coniuncta es noli ampli? erra-
re. Puella postq; ista dōa recepat ea q̄diu
vixerat custodiuit: et est ab oib; dilecta et di-
es suos i pace finiuit.

Moralizatio

Harissimi Impator iste est ip̄e pat̄ cele-
stis qui vocauit suos per passionē filij
sui de fauce diaboli. Ip̄e est rex regū et dñs
dominantū. Deut. xxxij. Nunq; ip̄e est pa-
ter tuus qui possedit: fecit et creauit te. Filia
vnica est aīa rōnalis q; tradit qñq; militib;
i. qñq; sensib; ad custodiendū: qui sē arma-
ti p p̄tutes q; homo in baptismo recepit.
Isti sensus sūt viūs: audit? et c. q; hñt cōtra
diabolū: mōm et carnē eā custodire. Lampa-
pas ardens est volūtas deo in oib; subiecta
que debet semper ardere in bonis opib; vt
peccato nō consentiat. Canicul? paru? be-
ne latrans est p̄scia que habet contra p̄ctā
recalcitrare. Sed heu phdolor ania volēs
mūdi spectacula videre sepe pgit foras to-
tiens quoties cōtra diuinū p̄ceptū agit. Sta-
tim a duce. i. a raptore infernali volūtariē ē
deducta: et sic lampas bonorū op̄ez extingui-
tur: et caniculus p̄scie occidit: et sic ania in
nocte peccati sequit̄ diabolū. Nec cū audis-
set pugil noster. i. de? q; non est aliū q; pu-
gnat p nobis nisi tu de? noster. statim ptra
ducē diabolū pugnauit et victoriā obtinuit
et aniam ad palatium regni celest; adduxit.
Sapiēs mediator erat ch̄s: dicēte ap̄lo. j.
Tim. ij. Un? est mediator dī et hoīm hō Je-
sus ch̄s. Fili? regis ē ch̄s. Un? p̄s. Filius
me? es tu ego hodie ge. te. Frat̄ n̄r ch̄s Be-
ne. xxxvij. Frat̄ n̄r est. Sp̄s n̄r est ch̄s.
Iuxta illō D̄sec. ij. Sp̄sabo te mibi i fide.
Et itez. Sp̄s sanguinū tu mibi ei. per
ip̄m recōciliati sum? celesti p̄ri et ad pacē vo-
cati. Ip̄e em̄ est pat̄ n̄ra q; vtracq; fecit vnū.
Ad Eph. Ab ip̄o p̄dicta donaria recipim?:
p̄mo tunicā talarē. i. cutē suā dignissimā et
certe polimitā. q; flagellatiōe: cruore: liuorū
retr aliq; varijs liuorib; intextā. Cui? textu-

Capitulū. II. et. III.

ra nihil aliud nisi quod dimisi tibi. quia redemi te ne adicias ultra malum agere. Vade inquit noli amplius peccare. Hec est tunica Ioseph tincta in sanguine hedi. Scilicet xxxvii. Iste Christus rex noster dedit nobis coronam gloriosissimam. scilicet dum pro nobis voluit coronari: et vere ibi inueniemus. Et me tua dignitas. De ista corona Ioan. xix. Exiit Iesus portans coronam spinem. Christus etiam est pugnator noster qui dedit nobis unum anulum. scilicet foramen dextere manum. et vere ibi possumus precipere sicut scriptum est. Dilexi te. disce diligere. Apoc. i. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Christus mediator noster dedit nobis alium anulum. scilicet foramen sinistre manus: ubi videre possumus scriptum. Quid feci: quantum: quare. De ipso exinanivi foramen sinistri accipies. Quantum: deum feci hominem. quare: ut perditum hominem redimerem. De his tribus Zach. xii. Que sunt iste plage in medio manuum tuarum? Et respondit dicens. His plagatus sum in domo illorum qui me dilexerunt. Christus frater noster est et filius eterni regis. Dedit nobis tertium anulum. scilicet foramen dextri pedis. Et quid ibi nisi. Nobilis es: nobilitatem tuam ne contemnas. Sicut Christus est germanus noster. Et dedit nobis quartum anulum. scilicet foramen sinistri pedis. in quo scriptum est. Accede ne timeas: frater tuus sum. Christus est noster sponsus. dedit nobis sigillum quo sponsi hereditas confirmabatur collata. id est. vulnus lateris sui cum lancea perforatum propter nimium amorem qui te dilexit. Et quod ibi nisi. Jam conuincta es mihi per misericordiam: noli amplius peccare. Studeamus ergo charissimi dona sic munda custodire quod possumus dicere illis Matt. Dne quoniam talenta tradidisti mihi. Et sic sine dubio poterimus regnare in celesti gremio. Quod nobis prestare dignetur pater et filius etc.

De Misericordia
Capitulum II.

Christus regnavit qui
statuit per legem sub pena mortis quod filii parentes suos alerent. Accidit casus quod erant duo fratres ex uno patre. unus filium habebat et vidit avunculum suum egentem. statim secundum legem eum aluit per voluntatem patris. et ideo pater eius a societate sua eum expulit. Ueritatem hoc non obstantem non dimisit quin avunculum suum egentem aleret. et necessaria ei in omnibus dedit.

Post hec avunculus eius dives factus est et pater eius cepit egere. Filius vero hoc videns patrem aluit prohibente avunculo. ideo a societate avunculi eum expulit dicens ei. Charissime tibi constat quod aliquando egenus eras et pro voluntate patris tui mihi necessaria in omnibus ministrasti. Et ideo iam te in filium meum et here de accepi. Ingratus filius hereditatem non sequitur sed filius adoptat. sicut tu ingratus fuisti. quia contra preceptum meum patrem tuum aluisti ideo hereditatem meam non obtinebis. Filius respondit avunculo. Nullus debet puniri pro eo quod lex statuit et compellit: sed lex naturalis et scripta compellit filium parentibus subuenire in necessitate: maxime eos honorare. ideo expelli ab hereditate de iure non debeo.

Moralizatio

Charissimi. Duo fratres sunt filius dei et mundus qui ambo a patre celesti processerunt. filius dei per generationem mundus per creationem. Inter istos fuit et est discordia ab initio tantum quod qui est amicus unus est inimicus alteri. iuxta illud Jacobi. iij. Quicumque voluerit esse amicus huius seculi inimicus constituetur dei. sed filius unus est quilibet christianus qui est filius christi. qui ei adheret per fidem. Non ergo debemus alere mundum per suam peccatam: auariciam et sic de ceteris. si volumus filii dei esse. et si contrarii fecerimus certe a societate christi expellimur quantum ad hereditatem celestem. Si christum alere volumus per opam pietatis mundus odio nos habebit verumtamen melius est mundum odire quam hereditatem celestem amittere.

Iustum iudicium

Capitulum III.

Quidam imperator
regnavit qui statuit per legem quod si mulier sub viro adulterata esset sine misericordia de alto monte precipitaretur. Accidit casus quod quedam mulier sub viro suo erat adulterata statim secundum legem de alto monte erat precipitata. sed de monte tam suavitatis descendit quod in nullo lesa erat. Ducta est ad iudicium Iudex videns quod mortua non esset misericordiam dedit iterum eam precipitari et mori. ait mulier. Dne si sic feceritis contra legem agitis. Lex vult quod nullus debet bis puniri pro uno delicto. Ego eram precipitata. quia semel adulterata. et de me miraculose salvauit. iterato non debeo precipitari. Ait iudex. Satis prudenter respondisti: vade in pace. et sic salvata est mulier.

Moralizatio

Quoniam ista legem quod si quis in anima pollutus fuit sub Christo qui est sponsus anime per peccatum mortale debet precipitari de alto monte. id est de regno celesti. sicut erat primus pater Adā sed deus per filij suam passionem saluauit. Homo cum peccat deus non statim propter infinitam suam misericordiam eum damnat: sed per gratiam suam saluat. ut non precipitaretur in infernum etc.

De iusticia iudicantiū

Capitulū .III.

Cesar regnauit qui statuit per legem quod si quis mulierem raperet et vi eam opprimeret: in electione mulieris esse: ut mori deberet vel eam sine dote in uxorem duceret. Accidit casus quod quidam rapuit nocte simul duas mulieres. una perijt morte et alia nuptias. Raptor captus est et ductus coram iudice ut duabus mulieribus scilicet legem responderet. Prima mulier instantem finem legem morte eius petijt. Secunda eum in virum habere clamauit. Et dixit princeps mulieri. Vex est quod lex dicat quod petitionem tuam obtineas et eodem modo lex per me clamat. Sed quia mea petitio est minor et magis charitativa. ideo mihi videtur quod iudex per me suam dabit. Ambe mulieres iudici sunt conueste et quolibet beneficium legem postulabat. Iudex cum utramque partem audiisset: secunde mulieri concessit ut eum in virum obtineret. et sic factum est.

Moralizatio

Quoniam ista legem quod si quis mulierem raperet et vi eam opprimeret: in electione mulieris esse: ut mori deberet vel eam sine dote in uxorem duceret. Accidit casus quod quidam rapuit nocte simul duas mulieres. una perijt morte et alia nuptias. Raptor captus est et ductus coram iudice ut duabus mulieribus scilicet legem responderet. Prima mulier instantem finem legem morte eius petijt. Secunda eum in virum habere clamauit. Et dixit princeps mulieri. Vex est quod lex dicat quod petitionem tuam obtineas et eodem modo lex per me clamat. Sed quia mea petitio est minor et magis charitativa. ideo mihi videtur quod iudex per me suam dabit. Ambe mulieres iudici sunt conueste et quolibet beneficium legem postulabat. Iudex cum utramque partem audiisset: secunde mulieri concessit ut eum in virum obtineret. et sic factum est.

De sectanda fidelitate

Capitulū .V.

Rex quidam regnauit. In cuius imperio erat quidam iuuenis a piratis captus: qui scripsit patri suo per redemptionem. Pater noluit eum redimere sic quod iuuenis multo tempore in carcere

erat maceratus. Ille cum in vinculis habebat quandam pulchram filiam oculis omnium gratiosam genuerat. quam nutritam in domo erat quousque viginti annos in etate sua compleuerat quam sepius incarceratum visitauit ac consolabatur. Sed ille tantum desolatus erat quod nullam consolationem recipere poterat: sed suspiria et gemitus diuine emittebat. Accidit quidam die quod cum puella cum visitaret. At iuuenis ei. O bona puella utinam velles pro mea liberatione laborare. Que ait. Quomodo potero hoc attetare: patris tuus quod te genuit non vult teredimere. Ego vero cum sim tibi extranea: quomodo deberem cogitare: etsi te liberare offensionem patris mei incurrerem: quod tua redemptionem pderet pater meus. Verum tamen mihi vnum concede et liberabo te. At ille. O bona puella pete a me quod tibi placuerit: si mihi est possibile ego concedam. At illa. Nihil aliud peto pro tua liberatione nisi quod me in uxorem ducas tempore oportuno. Qui ait. Hoc tibi firmum promitto. Stetit puella patre ignorante ipsum a vinculis liberauit et cum eo ad patriam suam fugit. Cum vero ad patrem suum venisset: ait ei pater. O fili de tuo aduentu multum gaudeo. sed dic mihi qualis est ista puella quam tecum duxisti? Ait ille. Filia regis est quam in uxorem habeo. Ait pater. Sub pena amissionis hereditatis tue nolo ut ea in uxorem ducas. At ille. O pater quid dicis? Plus ei teneor quam tibi: quam captus eram in manus inimici et fortiter vinculari tibi per mea redemptio descripti: nolui me redimere. Ipse vero non tamen a carcere sed a morte periculo me liberauit. ideo ea in uxorem ducere volo. Ait pater. Fili dico tibi quod non possis in ea confidere et per dominum nullo modo in uxorem ducere. Patrem proprium decepit quam ipso ignorante te a carcere liberauit: pro quam liberatione pater eius multa perdidit que per tua redemptionem habuisset. ergo videtur quod tu non poteris in ea confidere. et per dominum nullo modo in uxorem ducere. Item alia ratio est ista: licet te liberauit hoc fuit causa libidinis ut posset te in virum habere. et ideo quia eius libido erat causa liberationis tue. non mihi videtur quod vxor tua erit. Puella audiens istas rationes: ait. Ad primam respondetur: quoniam dicit quod ego decepi patrem meum proprium quod non est verum. Ille decipit qui in aliquo bono dimittit. sed pater meus tam locuples est quod alicuius auxilio non indiget: cum hoc perpendi iuuenem istum a carcere liberaui. Etsi pater meus pro eo redemptionem accepisset: non multum propter hoc dicitur.

or fuisset. et tamē per redemptiōez depaup-
tus es. q̄ in isto actu te saluauit q̄ redēptio
nē nō dedisti. et patri meo nullā iniuriā feci.
Ad aliā rōnē q̄ dīcis q̄ ego ex libidīe hoc
feci. Respondeo hoc nullo modo pōt fieri.
q̄ libido aut est ppter pulcritudinē: aut ppter
diuitias: aut ppter honores: aut ppter forti-
tudinē. sed fili⁹ tuus nullū istoz habuit. q̄
pulcritudo eius per carcerē erat annihilā-
ta. Nec diues fuit: q̄ nō habuit vñ seipm re-
dimeret. Nec fortis: quia fortitudinē pdi-
dit p carceris macerationē. Ergo sola pie-
tas me mouebat q̄p̄m liberauī. Pater hoc
audiēs non poterat filiū arguere vltēr⁹. Fi-
li⁹ ergo cū magna solennitate eā in vxorem
duxit. et in pace vitā finiuit.

Moralizatio

Quārisimī. Fili⁹ a pyrat⁹ captus erat to-
tū gen⁹ humanū captū per peccatū pri-
mi parentis in carcere demonis. s. in ei⁹ po-
testate. Pater q̄ noluit eū redimere est mōs
iste: qui nullo modo volebat hoīem inuare a
carcere diaboli. sed pot⁹ eū tenere. e. Filia q̄
eū in carcere visitauit est diuinitas anie cō-
iuncta q̄ hūano generi cōpatiebatur. que post
passionē suā ad infernū descendit: et hoīem
a vinculis diaboli liberauit. Pater vero ce-
lestis nostris diuitijs nō indiget. q̄ super
omnia est diues et summe bon⁹. Iō chris mo-
tus pietate ad nos de celis descendit. nos
visitauit q̄ carnē nram assumpsit: et tamē
nihil aliud petiit p nra redemptione nisi q̄
sūt homini desponsatus. Iuxta illd̄ Osee. ij.
Desponsabo eā mihi in fide. Verū tamē pa-
ter noster mōs cui multi obediūt ptra hoc
semp murmurat et allegat. Si deo adhere-
as: hereditatē meā. i. mundanā nō habebis
q̄ impossibile est deo seruire et mammonē.
Mat. xj. S; meli⁹ est nobis spernere mōz
q̄ societate dei amittere. Iuxta illd̄ Matt.
Qui reliquerit patrē aut mīrēz: vxorem aut
agros ppter me centuplū accipiet et vitā etnā
possidebit. Quā nobis tribuere dignet⁹ Je-
sus chris filius dei viui. q̄ cū p̄re et spūscō
regnat in sempiterna seclā Amen.

*Desequenda ratione
Caplm. vi.*

Et Rat quidā impe-
rator potens: sed tyrān⁹. qui quādā
puellā regis filiā valde pulcrā pe-

sponsauit. Facta desponsatione ambo ad in-
uicē iuramentū fecerūt q̄ si quis eorū pua
moreret⁹: alter p nimio amore seipm occide-
ret. Accidit semel q̄ impator iste ad partes
longinquas se transtulit: et diu morā ibidez
trahit. Volens pbare vxorē ad eā nūciū
destinauit vt ei de morte sua diceret. Audi-
ens hoc vxor: ppter iuramentū quod an̄ fe-
cerat viro suo. de alto monte se precipitauit
vt moreret⁹. Verū tamē mortua nō est sed in-
fra breue tps sanitati ē restituta. Deinde ite-
rato volebat seipaz precipitare vt moreret⁹ p-
pter iuramentū qd̄ fecerat. Pater ei⁹ hoc au-
diēs pcepit vt pcepto et iuramento viri nō
obediret. Illa hō nolebat cōsentire. At pater.
Et quo nō vis mihi consentire et obedire
re celerit extra societate meam exeat. At il-
la. Nolo. et hoc p tale rationem probo. Cum
aliquis iuramento est obligat⁹ tenet ad im-
plere. ego iuravi viro meo q̄ pro ei⁹ amore
meipam occiderē. ideo nō deliq̄ si iuramen-
tū implere volo. ergo extra societate tuā nō
debeo expelli. Item null⁹ debet puniri p eo
qd̄ est commendabile: s; cum vir et vxor sint
vnū i carne fm deū cōmendabile est q̄ vxor
pro amore viri sui moriat⁹. Unde in India
aliquādo erat lex q̄ vxor post mortē viri sui
pre dolore et amore seipaz cōburere deberet
vel viua cū eo in sepulcrū poni. Et iō vt mi-
hi videt⁹ nō deliqui q̄ meipam inficio ppter
amorem viri mei. At pater. Quādo pri⁹ dixi-
sti q̄ obligata iuramento fuisti et tale obli-
gamentū nō valet. quia p tendit ad malū si
nē. s. ad mortē. Iuramentū semp d; esse rōna-
bile: et iō iuramentū tuū nullū est. Ad aliā ra-
tionem quando dixisti q̄ istd̄ est cōmenda-
bile q̄ vxor moriat⁹ pro viro: nō valet: q̄ licet
sint vnū in corpe p carnalē affectiōez: tñ in
aīa duo sūt q̄ ab inuicē realit̄ differūt. Et iō
nō valet qd̄ allegasti. Puella hec audiēs non
poterat vltēr⁹ arguere sed dict⁹ p̄ris adhe-
sit. nec vltēr⁹ seipam precipitate volebat. nec
ampli⁹ viro suo copulari.

Moralizatio

Quārisimī. Rex iste est diabolus. Puel-
la est anima tam gratiosa ad dei simili-
tudinem creata: quā diabolus ei⁹ peccatū
desponsauit. Unde in peccato cōmissio facta
conuentio est q̄ si ip̄e mortuus erat p p̄cū
et in partibus longinquis. id est in infer-
no per superbiam suā pollicitus est. sic vult

q̄ ania peccatrix de alto monte. i. de celo se
precipitet in infernū. ⁊ sic erat ante aduentū
christi. sed per passionē christi est sanitati re
stituta. Clericū tamē adhuc sepius itendit se
precipitare quotiēs cōtra diuinū preceptū
p̄petrat. Sed deus pater noster non vult vt
precipitemur p̄ peccatū. sed vult p̄ contritio
nē ⁊ confessionē vt totaliter ad ip̄m conuer
tamur ⁊ firmiter nos in ip̄o teneam⁹: ⁊ vi
tam eternā possideamus.

De inuidia malorū ⁊ aduersū bonos

Caplm. VII.

Diocletianus regna
uit In
cipit imperio erat q̄dā miles gene
rosus q̄ duos filios habebat q̄s mī
tū dilexit. Junior fili⁹ cōtra volūtatē patr⁹
meretricē i vxore duxit. Cū pater hoc audis
set cōtristat⁹ est valde ⁊ illuz a societate sua
expulsi. Iste sic expuls⁹ i magna miseria est
posit⁹. Tū de meretrice vxore sua filiū for
mosū genuit: ⁊ ad magnā egestatē puenit.
Misit nunciū ad patrē suū vt mīam de eo
haberet. Pater q̄ cū audisset de ei⁹ miseria
cōmota sūt oīa viscera ei⁹. misertus est ei: ⁊
cū eo recōciliat⁹ est. Ip̄o recōciliato patri
suo: filiū quē de vxore sua meretrice genu
erat recōmendauit. Pater q̄ ip̄m quasi filiū p
priū enutrit. Nec audies frat̄ senior: indi
gnat⁹ dixit patri suo. Tu es demēs. ⁊ h̄ pro
bo tibi tali rōne. Ille est demēs q̄ filiū in he
redē accipit ⁊ nutrit q̄ ei iniuriā magnā fe
cit. S̄z frat̄ me⁹ qui illū puerū genuit fecit
bi magnā iniuriā quādo meretricē cōtra tu
um p̄ceptū desponsauit. q̄ videt q̄ tu es de
mens q̄ filiū eius nutris: ⁊ ei pacē dedisti.
Pater ad hoc respondit. Fili frat̄ tuus est mi
hi reconciliat⁹ p̄ magnā p̄tritionē quā ha
buit: ⁊ ppter p̄ces aliorū. id optet me filiū su
um diligere p̄ q̄ te. Hac rōne tu sepius cō
tra me fecisti ⁊ nunq̄ reconciliat⁹ es mihi:
q̄ culpā tuā humiliter cognoscere nolūisti.
iam tu es ingrat⁹ fratri tuo ex q̄ velles ip̄sū
a societate mea expellere. imo potius debe
res gaudere q̄ mihi est reconciliat⁹. ⁊ q̄ in
grat⁹ es hereditatē meā nō obtinebis. ⁊ illā
quā de iure h̄ie debuisses frater tu⁹ occupa
bit: ⁊ sic factū est.

Moralizatio

Omnipotens. Per patrē istū patrē celestē
intelligam⁹. p̄ duos filios naturā ange

licam ⁊ humanā. Humana coniuncta erat
meretrici. id est iniquitati quādo de pomo
verito contra diuinū p̄ceptū comedit. Un
de a patre celesti erat homo expulsus. fili⁹
meretricis. id est totū gen⁹ humanū q̄s per
peccatū puerū pierat. Iste filius eger sa
ctus est. q̄ post peccatū in hac lachrymarū
valle posit⁹ est. Iuxta illud in li. Gen. ca. iij.
In sudore vultus tui vescer⁹ pane tuo. S̄z
hic p̄ christi passionē est deo patri recōcilia
t⁹: ⁊ cōtinue recōciliat⁹ p̄ opa meritoria ⁊ p̄
p̄ces sanctorū: qui quotidie p̄ genere huma
no preces fundunt in celo. Psal. Desideriū
eorū est oratio eorū. Sed alius frater sc̄z dia
bol⁹ qui semp est ingrat⁹ semper nos impu
gnat. ⁊ de nostra recōciliatiōe murmurat ⁊
allegat q̄ ppter peccatū hereditatē regni ce
lestis non debeamus cōsequi. Sed sine du
bio si sancte iuste ⁊ munde in hoc seculo vi
xerimus: allegatio sua nihil nobis nocebit.
imo parte suam. id est locū quē ipse in celis
p̄didit obtinebimus.

De vana gloria

Caplm. VIII.

Leo regnavit qui mi
ro modo pulcras mulieres delecta
bat videre. Unde fecit fieri in q̄dā
templo tres imagines stantes: ⁊ p̄cepit oī
bus in imperio vt eas adoraret. Prima ima
go habebat manū ad populū extensam ⁊ in
vno digito anulū aureū. et sup̄ digito erat
sup̄scriptio talis. Ego sum generosus i di
gito. Sc̄da imago barbā aureā habebat:
⁊ in fronte sic scriptū. Ego sum barbat⁹ s̄z
q̄s calu⁹ fuerit ad me veniat. ⁊ d̄ pilis meis
accipiat. Tertia imago chlamydē aureā ha
bebat ⁊ tunicā de purpura. ⁊ in pectore ei⁹
erat scriptū characterib⁹ aureis. Ego sū q̄
nemine timeo. Iste tres imagines erāt in
teri⁹ lapidee. Cū aut̄ fuissent complete fm
impatorū voluntatē: statuit p̄ lege q̄ q̄cūq̄
anulū vel barbā aureā aut chlamydē au
ferret: morte turpissima condemnaret. Ac
cidit quodā tpe q̄ quidā tyrannus templū
intrauit. vidensq̄ p̄mā imaginē cu⁹ digito
extenso anulū d̄ digito extraxit. Deinde ad
imaginē sc̄dam accessit. ⁊ barbā aureā ab
ea abstulit. Post hoc ad imaginē tertiā pue
nit. chlamydem ab ea tulit ⁊ d̄ templo recess
sit. Populus cū imagines spoliatas vidis

set. statim impator denunciabat. Cum im-
pator hoc audisset contristatus est valde. trans-
gressus est. tyrannum coram se vocauit: superius
delicto arguebat quod imagines contra prece-
ptum suum spoliauerat. At ille. Domine licitum est mi-
hi respondere. Qui ait. Tibi bene placet.
Quando templum intraui prima imago manum
ad me extendit: habensque in digito anulum
ac si diceret: istum anulum accipe. Tamen ad ex-
tensionem manus nolui recipere quousque in digi-
to superscriptionem legis. Ego sum generosus
ecce anulus. Statim superscriptionem intelli-
xi quod voluntas eius esset ut anulum acciperem
et ideo accepi. Deinde ad secundam imaginem
accesi: et cum ea barbam auream habentem vi-
dissem: in corde meo cogitavi et dixi. Pater
istius nunquam tale barbam habebat quia sepi-
us eum vidi. et quod sit altior quam pater ratio non
dictat. bonum est et utile barbam eius aure-
am auferre. Ueruntamen hoc non obstante
barbam nolui extrahere quousque superscriptio-
nem legis. Ego sum barbatus. quia si quis ca-
luus fuerit ad me veniat et de pilis meis ac-
cipiat: sicut videtis caluus sum. Et ideo bar-
bam auream propter duo abstuli. Unum est. ut
patri suo esset similis: et de barba aurea non
nimis superbiret. Secundo ut per pilos
eius capiti meo caluo subvenirem. Deinde
ad tertiam imaginem accessi que chlamydem au-
ream habebat. Chlamydem abstuli eo quod in hy-
eme aurum est frigidum: et imago est lapidea. na-
turaliter lapis est frigidus. id si haberet chla-
mydem auream: esset ad dederet frigiditatem frigidum
quod esset graue imagini. Item si in est et
chlamydem auream haberet esset nimis pro-
derosus. Adhuc ei propter ista non abstulisse
donec superscriptionem frontis legisset. Ego
sum qui neminem timeo. Cum vero tantam super-
biam in ea vidissem: ut humiliare abstuli chla-
mydem. At impator. Charissime quando lex
erat data ut nullus imagines spoliaret. Nam
erat in lege promulgatum quod nullus propter ali-
quam causam imagines spoliaret. Et ideo quod te
intromisisti de eis que ad te non pertinebant: do-
pro iudicio ut hodie in patibulo sis suspensus
et sic factum est.

Moralizatio

Charissimi Iste impator est dominus nos-
ter Iesus christus. Tres imagines se-
tria genera hominum in isto mundo in quibus
deus delectatur. Juxta illud Delitium meum se-

esse cum filiis hominum. Si sancte et iuste vi-
uamus deus nobiscum permanebit. Per pri-
mam imaginem que habet manum extensam: debe-
mus intelligere pauperes: ac mundi simpli-
ces: qui si deberent in curia principum ac do-
minorum aliquid expedire oportet: ut manum
extensam habeant ad dandum iudici munera.
Unde munera oculos iudicum excecant. Si
vero dicat iudici vel suis ministris. quare
a paupere accepisti: statim respondet. Non
ne ego potero cum bona conscientia recipere quod
mihi gratis offert? Curialis erat in offeren-
do si munus suum non accepissem: mihi esset
pro rusticitate imputandum. Et ideo ne talia
de me dicerent munus eius accepi. Per se-
cundam imaginem intelligere debemus modum di-
uites: qui per gratiam dei ad diuitias sunt ex-
altati. Unde psalmista. De stercore erigens paupe-
rem: statim ab emulis iudicat. Ecce iste mi-
ser habet barbam auream: id est plures diui-
tias quam habuit pater eius: opprimamus eum
sine perphas siue per nephas: iustum talem
opprimunt et spoliant dicentes. Nos sumus
calui. id est diuites priuati. bonum est ut rusticus
iste diues nobis diuitias suas participet
immo sepius illum iugulant ut bona sua au-
ferant. Ad Tertiam. Cupiditas est radix omni-
um malorum. Per tertiam imaginem cum chlamyde aurea
debemus intelligere homines in dignitate
constitutos. sicut sunt prelati ecclesie: et iu-
dices terreni qui habent legem custodire: et ius-
tes inferere: et vicia extirpare. Unde male-
factores qui noluerunt sub iudicio discipline tra-
prelatos suos et seniores se erigunt: ac conspi-
rant dicentes. Nolumus hunc regnare super
nos. Luc. Iudei videtes christum miracula
facientem: et eos arguere quod contra legem comitte-
ret. statim de morte eius conspirabant. Ta-
les conspiratores et similes morte morientur
Studeamus ergo vitam nostram sic corrigere
ut vitam eternam recipiamus.

De naturali malicia per mansuetu-
dinem superanda
Capitulum. IX.

Alexander regnat

Quit prudens valde qui filiam re-
gis Syrie in uxorem accepit que
filium pulcherrimum ei peperit. Creuit puer et
cum ad etatem legitimam peruenisset patri suo

2. Reg. 11.
ab. Blam. 11.

semper insidias fecit. et per omnia morte eius quam
fuit. Imperator de hoc admirabatur: venit ad
imperatricem et ait. Charissima dicas secure
sine timore secretum cordis tui mihi. utrum de
aliquo propter me polluta fuisti. At illa. O do
mine quare a me talia queris? Qui respon
dit. Filius tuus semper mortem meam querit:
miror quia si esset filius meus talia non atten
taret. At illa. Nonit deus quod nunquam ab alio
preter te sum polluta. et hoc parata sum per omnes
vias probare. Iste est vere filius tuus. sed qua
rete persequitur penitus ignoro. Rex cum
hoc audisset: cum omni mansuetudine filio suo
locutus est dicens. O bone fili mi ego sum pater
tuus: per me modum intrasti: et heres meus es:
quare mihi mortem minaris? In delictis nunc
trini te: et omnia mea tua sunt: desine inquit
ab ista iniquitate et noli me occidere. Filius
non acquiescens dicitur eius: de die in diem ma
licia eius contra patrem crescebat: et nitebatur
semper occidere eum: publice et private insidias
ei imponere. Pater hoc videns: in locum de
sertum preiit et filium suum secum duxit. portansque
gladium in sua manu dicens filio suo. Acci
pe gladium istum et interfice me hic. quod minus
scandalum est tibi in occulto me occidere quam in
publico. Filius vero audiens. statim gladium a se p
recepit: coram patre genua flexit: cum fletu magnam
misericordiam ab eo petens: ait. O bone pater
peccavi in te. quia male egi. iniquitatem feci.
Iam non sum dignus vocari filius tuus: peto
ut mittas mihi et me diligas: ammodo ero
filius tuus dilectus. et per omnia secundum tuam volun
tatem ministrabo tibi. Pater hec audiens ceci
dit super collum eius: osculatus est eum et ait. O
fili dilectissime ammodo non pecces: esto mi
hi fidelis filius et ero tibi gratus pater. Et
hoc dicto induit eum vestimentis preciosis et eum
secum ad domum duxit et magnam convivium satura
tis imperij fecit. Post hec per paucos dies
vixit et vitam in pace finivit.

Moralizatio

Quoniam. Imperator iste est dominus noster
Iesus christus filius dei. Qui patrem per
sequit est malus christianus qui est filius dei le
gitimus per baptismum. Dat pueri et san
cta ecclesia a qua baptismum et nostram salutem
accepimus. quibus peccator puerus et a deo op
peccatum elongatus. quoniam morte christi. Qui ipse
sit pater: per Deum. xxxij. Nonne ipse est pater
tuus etc. Totiens ergo christianus que

rit mortem christi quotiens contra preceptum
dei perperat. Unde duxit te in desertum huius
mundi in quo deserto non tamen obtulit se mori
ri. sed mortuus est propter peccata nostra. Unum pro
pter eius amorem et tue anime salutem debemus
resistere peccatis et ei fideliter servire. Pater de
dit ei gladium ut eum occideret. Sic deus dat tibi
bi gladium. hoc est liberum arbitrium portante. scilicet
amorem eius et gratiam. vel simpliciter eum a te
expellere. fac ergo tu sicut fecit ille filius propter
a te gladium iniquitatis et malicie. sicut fecit il
le (de quo legitur in euangelio) filius peregre p
cessit est in regionem longinquam. Sic peccator
cum carnales voluptates diligit. a domino pere
grinat. Et quanto peccando ipse fit dissimilior.
tanto magis a domino suo elongabitur. Substan
tiam suam consumit. dum vitam et cogitationes turpi
bus actibus impendit. et sic in euangelio dicitur
de filio qui egere cepit. Et adhesit uni civi re
gionis illius qui misit illum in villam suam ut pa
sceret porcos etc. Filius ille egere cepit. quando
tutes per peccatum amisit. Unum propter. Dimitte egre
runt et elurierunt. Adhesit uni civi. scilicet diabolo
quia demones sunt ciues et rectores tenebra
rum huius mundi. Juxta apostolum. Non est nobis col
luctatio adversus carnem et sanguinem etc. Por
cus immundum est animal. quod in sordibus delectatur.
et ideo porcis demones comparantur. quod
sordibus peccatorum saturabunt. illos pascit
peccator sordibus criminum suorum et ipse est
opus illorum. Siquis sunt cibis peccatorum sic
fornicatio: ebrietas: et gulosis cibis de
monum. Desiliquis cupit peccator implere
suum ventrem. quod nemo dat ei saturitatem. quia
voluptas semper habet famem suam. et diabolus
multotiens non dat homini sui desiderij sa
cultatem. Sciens autem eum esse mortuum per pec
catum. sed tamen dominus sepius per gratiam suam
vibrat ab eo gladium iniquitatis et dicit. Misere
re mei: dum peccatum recognoscit et dicit. De
lictum meum cognitum tibi feci. sed deus miseri
cordia motus est. et occurrens cecidit super
collum eius et osculatus est eum. dicitque ad ser
vos. Lito afferte stolam primam et induite illu
m et date anulum in manu eius et calciamentum
in pedibus eius. et adducite vitulum sagi
natum: et occidite et manducate. quod hic filius
meus mortuus fuerat et reuixit: perierat et
inuentus est. Sic pater celestis vidit erran
tem cum ad penitentiam se mouet. et iniecit se suum
per collum eius quoniam onus penitentiae sibi impo

nit. Eū osculat qñ verbis oris sui delectat i peccatore. Iuxta illd. Osculet me osculo oris sui. Stola pma induit qñ amor chñ p penitentiā habet. Anul⁹ in manu signat signaculū similitudinis chñ in bonis operibus. Ille ergo anulū in manu portat q in nullo ope a christo deuiat. Calciamenta i pedib⁹ sunt exēpla sanctor⁹ q mortui sūt. Quia sic calciamenta in pedib⁹ animalū defendunt pedes. ita exēpla sanctor⁹ animas. Vitulus saginat⁹ est christus p nobis immolat⁹ i ara cruc⁹. quia saginat⁹. i. spū sancti gratia replet⁹. Et tñc poter⁹ p ciuitatē cordis tui oñdere vexillum boni militis christi. i. vbi erat scriptū. Omnia pretercūt preter amare deū. i. omnia peccata mea mala per pñiam sunt deleta. et iā dei timorē et gratiā eius mecum porto: per quam vitā eternā obtinebo. Ad quā nos perducat rē.

De desponsatione aīe fidelis
Capitulu .X.

Vespasianus regna

Vuit. qui diu regnavit sine prole. tādem p consiliū sapiētū quādā pulcrā puellā d longinqs partib⁹ mōi in vxorē duxit: et cū ea in patria extranea diu remāsit: plen ex ea genuit. Post hec ad ipiū suū accedere volebat. sed nullā licentiam potat obtinere. s. semp dicebat. Si a me recedis meipam occidere volo. Impator cū hoc audisset fecit fieri duos anulos optimos. et sculpsit imagines i gemmis hui⁹ efficaciter vna esset imago memorie. et altera imago obliuionis. Tuncq; parib⁹ anulis eas inseruisset: vnū anulū. i. obliuionis prebet vxori. alitēp ipe tulit: vt sicut pari amore. sic parib⁹ anulis. i. insignirent. Uxor cū anulū accepisset: statim cepit obliuisci amor⁹ viri. Impator hoc vidēs ad imperiū cum gaudio se transtulit. nec vltius est ad vxorē reuers⁹. Et sic in pace vitā suā finiuit.

Moralizatio

Charissimi. Per istū impatorē debemus intelligere animā humanā quā oportet assumi ad propriā patriā. hoc est ad regnū celeste ad hoc vt salutē finalē consequatur. Ideo ait psal. Saluū me fac de⁹ rē. Uxor est nostra caro: que retinet animā in multis delectationib⁹: per quas non poterit ad vitā eternā transire vbi anime cōuersatio est

et imperiū ei⁹ et totū desideriū. Et quare nō pmittit eā: qz caro cōcupiscit aduers⁹ spm et ecōuerso. Facg tu sicut fecit impator. Fac duos anulos. i. memorie et obliuionis. Isti duo anuli sūt oīo et ieiuniū. Utrūq; ei i effectu suo caret termino. Signū infallibile in multis terr⁹ est q mulier si portat anulū desponsata est. Et reuera qñ hō se dat oīoni et ieiunio: signū est q ania ei⁹ est sponsa chñ. Oīo autē est anulus memorie. quia precepit ap⁹ plus dicens. Sine intermissione orate. Utitur ergo homo oīone dñica vt de⁹ memoria eius habeat: imo angelus eā p̄sentabit. Exemplo Tobie. Ieiuniū pōt dici anulus obliuionis: qz retrahit et refugit ipas carnē ne impediat vsū rōnis et opus meritorū p que itur ad deū. Studeamus ergo istos anulos sic nobiscū retinere vt vitā eternā consequā mereamur.

De veneno pcti q quotidie nutrimur.
Capitulu .XI.

Alexander regna

Auit potens valde q magistrū Aristotele suū doctore habebat: q eū i omni sciētia instruebat. Hoc audiens regina aquilonis filiā suā a tpe sue natuitatis veneno nutriuit. et cum peruenisset ad legitimā etatē erat tā pulcra et oculis hominū gratiosa q multi per aspectū eius infatuati sunt. Regina cum ad Alexandrū misit vt ei⁹ concubina fieret. Uisa puella statim capt⁹ est in amorē eius et dormire cum ea volebat. Hoc p̄cipiens Aristoteles dixit ei. Nolite talia attentare que si feceritis in continentia moriemini: eo q ipsa sit toto tempore vite sue veneno nutrita. Quā vix sit probabo statim. Sic est quidā malefactor qui p legē debet mori. cū ea dormiat: et tunc si vix est videbitis. et sic factū est. Malefactor osculatus est eam corā omnib⁹: statim cecidit et mort⁹ est. Alexander p̄cipiens magistrū mīro modo laudauit q eū a morte liberauit: puellā vero matri remisit.

Moralizatio

Charissimi. Iste Alexander pōt dici qui libet christianus bonus: fortis et potēs per virtutes q̄s in baptismo recepit: qui potens est et fortis q̄ diu manet in charitate et puritate vite: contra diabolum mundū et carnem. Regina aquilonis est abūdiā rerum q

boiem querit occidere spūaliter aliqui: sepius
corpali. Puella intorcatā est luxuria et gu-
la q̄ nutriunt ex cibarijs delicatis q̄ sūt ve-
nena anie. Aristoteles est tua p̄scientia siue
ratio q̄ semp̄ murmurat et p̄tradicit illis q̄
sūt anime nociua: et te impedit ne cū talibz
imiscear. Malefactor est vir puerus deo
inobediens: q̄ magis sequit̄ delicias carnis
q̄ diuina p̄cepta: talis tota die in p̄ctis dor-
mit osculando. i. tangendo gulā et luxurias.
per quos tacet spūaliter occidit. vñ sapiēs
Qui tangit picē coinquinabit ab ea. Stu-
deam⁹ ergo sobrie viuere q̄ poterim⁹ ad et-
nam puenire vitam.

De malo exemplo
Capitulū XII.

O Eto regnauit. In
cuius impio erat q̄dam sacerdos
lubric⁹ q̄ p̄p̄t multoties subditos
suos p̄turbauit. et per h̄ scādālizati multum
erāt. Erat vñ parochialū suoz q̄ nunq̄ in-
teresse voluit misse ip̄ius dñi celebrari. Ac-
cidit q̄dā die festiuo q̄ tpe misse ei⁹ solus in-
cāpo deambulare: et miro modo sitiebat in
tantū q̄ videbat ei nisi siti extingueret mo-
rere. Accidit dñi ambularet venit ad q̄ndā
riuuū purissimi fontis. q̄ viso incepit hauri-
re et fortit bibere: s; cū gustasset q̄nto pl⁹ bi-
bit: tāto plus sitiebat: itra se admirabat di-
cēs. fontē hui⁹ riuuū q̄rere volo vt de fonte
bibā. Dñi aut̄ ambulasset obuiam ei q̄dā se-
nex pulcher valde et ait ei. Charissime q̄ ten-
dis: q̄ ait. Ultra q̄ credi pōt sitio. Inueni
vñ riuuū aq̄ de q̄ bibi: et q̄nto pl⁹ bibi: tāto
plus sitiebat. Jō fontē hui⁹ riuuū q̄ro vt de
fonte bibā si sitim extinguere possum. Ait se-
nex. Ecce hic fons d̄ q̄ riuuū p̄cedit: s; dic
mibi q̄re cū alijs ch̄ianis ad audiendā mis-
sam eccl̄iā nō intrasti. Qui r̄ndit. Vere dñe
sacerdos noster execrabile vitā duxit q̄ ip̄s
nō credo missas mūdas celebrare et deo pla-
cidas. Ad quē senex. Sit ḡ vt tu dic. Ecce
fons de q̄ tādulcis aqua riuuū p̄cedit: de
cui⁹ riuulo bibisti. Respexit ille. vidēs q̄ ca-
nē fetidissimū habentē os apertū: p̄ cuius
os et dentes toto p̄fontis scaturitio emana-
bat mirabiliter. Qd̄ dñi ille p̄spicaci⁹ agnouit
set mente cōfusus expanit: toto corpe p̄ti-
mesces p̄p̄t fetore nō audebat gustare: et mi-
ro modo sitiebat. Quē senex intūs ait illi

Noli timere: q̄ potasti de riuulo hui⁹ fontis
nullā em̄ molestiā tibi generabit. Ille h̄ au-
diēs gustauit. sitim extinxit et ait. O dñe tā
dulcē aquā hō nunq̄ bibit. Ait senex. Vide
modo quēadmodū hec aqua per os canis
feridi obseruato colore p̄prio et sapore nec
polluit nec mutat. Charissime sic est de mis-
sa per indignū sacerdotē celebrata. Et iō q̄
uis tibi displiceat vita taliū sacerdotum: tñ
missas illoz debes audire. His dicit senex
euanuit ab eo: et qd̄ viderat alijs reuelauit.
et post hoc deuote missas audiuit. et hāc vi-
tā transitoriā et instabile ad q̄etum terminū
deduxit. q̄ a corruptibili vita ad incorru-
ptibile translatus est. Qd̄ nobis p̄cedat Je-
sus ch̄s Marie filius.

Moralizatio

Charissimi Iste impator est domin⁹ nō
Iste Iesus ch̄s. i. cui⁹ impio. s. in mūdo
est sacerdos lubric⁹. i. ch̄ianus peruersus.
quia sicut sacerdos habet anias parochia-
liū custodire. sic ch̄iani p̄tutes q̄s i baptis-
more ceperūt h̄nt regere ac diligent̄ custo-
dire ne polluant. Iste mal⁹ sacerdos multos
p̄dit malo exēplo. Unde b̄t̄s B̄ego. Quot
mala exempla corā subditis committūt tot
anias p̄dunt. sic malus ch̄ian⁹ p̄bo et ope
multos ad infernū trahit. Si talis fuer̄ fac
sicut fecit ille parochian⁹. ambula p̄ cāpos
i. p̄regna et castra dōec venias ad vñū quē
diligat ania tua. s. illū senem. Senex ē ch̄s
quē inuenies p̄ opa misericordie. sed prius
oportet te bibere de riuulo: licet n̄ extiguas
sitim. Riuulus iste de q̄ bibim⁹ est baptism⁹
q̄ tñ sitim originalis peccati extinguit. sed si
iterato incider̄ i peccatū: ampli⁹ per eū ex-
tingui nō poter̄ donec p̄cedas ad istū fon-
tē. Fons iste est dñs noster Iesus ch̄s: sic
de seip̄o ait. Ego sum fons aque viue salien-
tis in vitā eternam. Joā. iij. Riuuli vñ vene-
istius fontis sūt p̄ba sacre scripture. q̄ sepi-
us procedūt p̄ os fetidissimi canis. hoc est.
sacerdotis predicatoris peccatoris. Que-
rendum est ergo. Cur scaturitio puri fon-
tis per os fetidi canis: et non alterius ani-
malis manauerit? Responso. Sepius i sa-
cra scriptura sacerdotes comparant̄ cani-
bus Et sicut in cane sūt quattuor bona. Ju-
cta versus istos. In cane bis bina sunt et
lingue medicina. Nari odoratus. amor in-
teger atq̄ latratus. Sic et sacerdotes idon-

nei circa salutē aniaz ī foro p̄dicatiōis pe-
nitētie p̄fessiōis q̄tuoꝝ has p̄prietates fide-
lit̄ debēt obseruare. Primo q̄ sint medici ī
lingua mulcēdo videlicet z lingendo vulne-
ra peccatoꝝ ne nimis aspere detergantur.
Vulnera ei z vlcera canes lambūt. Scō
sicut canis p̄ odorem nariū: vulpem: siue le-
porē inuestigat. sic sacerdos in odore cōfesi-
onis vulpinas calliditates. i. hereticas p̄-
uersitates siue falsitates q̄ ad peccati detē-
tionē: z leporinas timiditates q̄ ad p̄cti de-
testationē aut venie desperatiōez: z lupinā
z leoninā ferocitatē q̄ ad venie cōtemptū: z
alia b̄mōi solerter z subtilit̄ inuestigat. Ter-
tio sicut canis fidelissimū animal eē scitur.
q̄ pro dominō suo: ac pro familia domini:
z ei⁹ animalib⁹ ac cōtra malos hoīes picu-
lo se exponit. Sic sacerdotes p̄ fide catho-
lica: z p̄ salute animaz: nō solū parochialīū
suoz sed etiā omnīū fidelīū ch̄ianoz cor-
pus z animā debent expendere p̄sident: iux-
ta verbū domini Joā. x. Bon⁹ pastor aīaz
suā ponit pro ouib⁹ suis. Itē Joā. j. Ch̄is
aniam suā posuit pro nobis: ita z nos debe-
mus anias pro fratrib⁹ ponere. Quarto si-
cut canis suo latratu fures p̄dit: z thesau-
rū dñi sui ip̄os tollere n̄ p̄mittit. Sic sacer-
dos fidelis ē canis sūmi regis: latratu p̄di-
catiōis: vigilātia iugis oīonis. furtū. i. in si-
dias z diabolicas machinatiōes de thesau-
ro dñi sui. i. de aniā p̄ti sui quā sūmo thesau-
ro. i. p̄cioso sanguine suo redemit dñs Je-
sus ch̄is p̄pellere nō desistit.

a ad honore De amore inordinato
aria largita Caplm. XIII.

mila:
m dñi
nam
itur
Quidam impera-
tor erat qui pulcrā vxorē habebat
quā miro modo dilexit. Ip̄a p̄mo
anno cōcepit z pepit filiū quē mat̄ multū di-
lexit intantū q̄ singulis noctib⁹ in vno le-
cto iacebat cū eo. Cū at̄ ī etate tres annos
cōpleuisset mortuus est rex: de cui⁹ morte
fact⁹ est dolor magnus. Regina mlt⁹ dieb⁹
mortē ei⁹ planxit. Cū aut̄ sepulture tradit⁹
fuisset. regina p̄ se in castro quodā vixit: ha-
bensq̄ filiū suū secū. Dilexit adeo puerū q̄
eius p̄ntia carere nō posset. Ambo simul cō-
tinue iacebāt: donec puer. xvij. annos ī eta-
te cōpleuisset. Vidensq̄ diabol⁹ amorē tan-

tū inter m̄res z puez eius: eos ad opus ne-
phariū sollicitauit intantū q̄ fili⁹ matrē con-
gnouit. Regina vero statim p̄cepit. Cū aut̄
imp̄gnata esset fili⁹ totū regnū p̄ dolore di-
misit. z ad partes longinq̄s accessit. Mater
vero cū t̄pus pariendi esset filiū pulcerrī-
mū peperit: vidensq̄ paruulū natū statim
illū ingulauit: scidēs guttur eius p̄ mediū
z sanguis gutturis ip̄i paruuli ī palmā sini-
stre man⁹ regine cecidit. Et facti sūt q̄tuoꝝ
circuli rotundi ī hac forma. oooo. Regina
nulla arte potuit circulos euellere de mān.
z p̄pter hoc intantū verecū dabat q̄ sp̄ habu-
it in illa manu. chirothecā ne circuli viderē-
rent. Regina iste beate virgini erat sat⁹ de-
uota. z tamē tantū verecū dabat q̄ ex p̄po-
filio p̄ceperat: z filiū p̄p̄riū occiderat: q̄ nul-
lo modo de hoc cōfiteri volebat. z tñ oī q̄na-
dena de ceteris p̄ctis erat p̄fessa. Regia ista
largas elemosynas p̄ amore b̄tē regis Ma-
rie distribuit: z ab oīb⁹ erat dilecta. q̄ oīb⁹
gratiola. Accidit vna nocte q̄ cū ei⁹ confes-
sor corā lecto suo flexis genib⁹ q̄nq̄es Ave
Maria dicebat: apparuit ei b̄tā ego et ait.
Ego sum virgo Maria. habeo tibi aliqua
secreta dicere. Confessor gaudius est valde
z ait. O domina charissima dic seruo tuo q̄
tibi placent. Que ait. Regina regni ist⁹ tibi
cōfiteor: tamen vnū p̄ctm̄ commisit. quod tibi
non audet pandere pre nimia verecūdia
Die vero crastina veniet ad te causa confes-
sionis: dic ei ex p̄te mei q̄ elemosyne sue et
oīones in conspectu filiū mei sunt p̄sentate
z accepte. Precipio ei q̄ de illo p̄cto p̄fitea-
tur quod priuāte in camera sua cōmisit: q̄
filiū vniciū occidit. rogauit ea et remissum
est ei p̄ctm̄ si confiteri voluerit. Si vero di-
ctis tuis noluerit acquiescere roga eam vt
chirothecā de manu sinistra deponat: et in
palma eius p̄ctm̄ commissum non confes-
sum videbis. si hoc noluerit chirothecā vi-
extrahere. His dict⁹ beata ego Maria euā-
nuit. Vane vero regina sat⁹ humiliter p̄fiteb̄-
batur de omnib⁹ p̄ctis excepto illo p̄cto. Cū
aut̄ omnia ei dixisset que ei placuerunt ait
confessor. Domina et filia charissima mul-
ti multa loquuntur: quare semper in manu
sinistra vteris chirotheca. Audacter mihi
manum ostēde si potero videre si lateat a li-
qd̄ qd̄ deo nō placeat. At illa. Domine mā-
nus mea non est sana. z ideo vobis eā ostē-

dere nolo. Ille hoc audiens per brachium eaz accepit: et ea inuita chirotheca extraxit et ait Domina noli timere. beata virgo Maria que te intime dilexit mihi hoc agere precepit. Cum hominum aperta vidisset: vidit quatuor circulos sanguineos ac rotundos. In primo circulo erat quatuor. cccc. In secundo quatuor. dddd. In tertio quatuor. mmm. In quarto circulo quatuor. rrrr. In circulo circulo ad modum sigilli erat talis subscriptio rubea continens que hic sequuntur. Itz de litera c. f. Casu cecidisti carne cecata. De d. Demoni dediisti dona donata. De m. Demonstrat manifeste manus maculata. De r. Recedit rubigo regina rogata. Domina regina cum hoc vidisset ad pedes confessor cecidit. et cum lachrymis humiliter confitebatur illo peccato commissio. Accepta absolutione et plenarie completa post paucos dies obdormiuit in domino. de cuius morte factus est planctus magnus in ciuitate.

Applicatio

Clarissimi. Imperator iste est Iesus christus qui desponsauit filiam pulchram. scilicet naturam humanam quando carne nostram assumpsit: sed prius eam in amara accepit quam pater filio et spiritus sanctus loquebatur dicens. Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram. Sed heu per dolorem postquam dominus noster Iesus christus genuit in nobis pulcherrimum filium. id est aiam ab omni contagione mundatam per suam passionem et virtutem baptismi. Anima in nobis per peccatum est occisa quantum ad vitam eternam. Sed dic mihi quid. Ecce via vobis ostendo. Homo habet primum filium secum: et cum eo iacet in deliciis. id est in carnali concupiscentia: intantum quod te sciens et conscientem primum filium tuum. id est animam siue rationem iugulas per quam deberes sensus tuos dirigere: sed sanguis. id est peccatum semper in manu remanet. Iuxta illud. Anima mea in manibus meis semper: hoc est dictum. Si bene vel male fecerimus: ita manifeste sicut in manu coram iudice supremo ostendit.

Alia applicatio

Ista regina est natura humana que in primo parente. scilicet Adam erat plantata. que concepit ex filio: hoc est ex delectatione carnali quando de pomo comedit: tunc genuit filium. id est totum genus humanum quod ipsa per peccatum occidit. Unde sanguis noster. id est peccatum nostrum tam notorium erat quod nullo modo celari poterat: nisi per chirothecam. id est nostram fragilitatem

et diaboli deceptionem. et nunquam poterat per nos doli: nisi per christi passionem. Et quid? Ecce via ista. Confessor. id est spiritus sanctus beatam virginem visitauit: de qua ipsa concepit filium. id est christum dominum nostrum per quem saluati sumus: tamen in manu erat quatuor circuli. Primus est cogitatio que peccatum precepsit scilicet est delectatio: tertius est sensus: quartus est actus peccati. In circulis erat Adama signatus qui peccauit: et nos omnes qui peccatum committimus. In primo circulo erat quatuor. c. que dicebant. Casu cecidisti carne cecata. Casus erat diabolus. quia totum genus humanum erat perditum. Lececidisti. Ubi. Ecce in infernum. Carne. id est cum frigore infirmitate et miseris multis. In paradiso fuisti creatus sine omni defectu. et pro primo parentis peccatum in istis miseris es inuolutus. Cecata. id est cecus factus es. Ubi dum homo in paradiso iam pro peccatum illa visione caret. In secundo circulo erat quatuor. d. que dicebant. Demoni dediisti dona donata. Quid ei dediisti? Lente animam tuam quam mortaliter peccasti. Nec primo parentis dedit quam de pomo vetito comedit dona donata. id est virtutes cum quibus te deus ornauit in baptismo: illas diabolo dediisti. per quatuor. m. que dicebant. Demonstrat manifeste. id est iam satis aperte patet in quam miseriam sumus positi. quia primo creati eramus. ut nunquam moreremur: sed pro peccatum mortales facti sumus. Manus maculata. id est omnia opera nostra quantum ad tunc bona: quam nisi per christi passionem non poterunt nos defendere. quia totum genus humanum ad infernum descendat. In quarto circulo erant quatuor. r. que dicebant. Recedit rubigo regina rogata. id est recessit omnis peccatum per christi passionem. rubigo. id est peccatum originale per baptismum. Regia. id est per Maria per sanctam conceptionem quam concepit de spiritu sancto. Rogata. quia ipsa est mediatrix iter deum et homines. Deinde per preceptum filii sui per eius meritum: circumcisionem: et passionem: nec non per sanctam resurrectionem: et ascensionem ad vitam eternam nos perduxit.

De honorandis parentibus Capitulum. xiii.

Dorotheus regna

Qui statuit per lege quod filii parentes suos alerent et sustentarent. Erat in impio tunc temporis quidam miles qui uxorem pulchram et honestam acceperat. ex ea filium genuit. Profectus est miles ad peregrinandum: in via est captus et fortiter ligatus. Statim scripsit uxori sue et filio per redeptionem suam. Uxor hec audies contristata est valde. Fleuit amare intantum

q̄ ceca facta est. Ait fili⁹ m̄ri. Vado ire ad patrē meū vt cum redimam a vinculis. Rñ dicit mater. Nōbis q̄ tu es vnicus fili⁹ me⁹ ⁊ gaudiū meū ⁊ dimidiū anīe mee. et posset tibi cōtingere sicut ⁊ sibi. malles tu patrē abeuntē redimere q̄ matrē presentem alere. Quotiens ita est q̄ aliqd est equale duob⁹ ei q̄ est p̄ns magis est adherēdū. Tu es fili⁹ meus ⁊ patr⁹ tui. ego vero sū presens ⁊ pat⁹ tuus absens. Concludo q̄ nullo modo debes recedere a me ⁊ visitare patrē tuum. Filius rñdit ⁊ multū bene. Licet sum fili⁹ tu⁹ usitāmē pater meus est causa p̄ncipal⁹ generationis mee. Ille agēs: tu paties: pater p̄fect⁹ est pegerē: tu domi sedes. Ille p̄o cap⁹ ⁊ fortiter vinculator⁹ est: tu libera. Ille in manib⁹ inimicōz: tu int̄ amicos. Ille inclusus: tu soluta. Tu vero es ceca. tamen ille lucē non videt nisi catenas vulnera ⁊ miseria ⁊ ideo ad eū p̄gere volo ⁊ ip̄z redimere. ⁊ sic factum est. vñ oēs filiū laudabāt: q̄ sic p̄ redemptiōe p̄ris laborauit.

Moralizatio

Quārisimī Impator iste est pater celest⁹ qui statuit p̄ lege q̄ fili⁹ parentes sustētent in omnib⁹: et eis obediant. Sed quis est pater noster ⁊ mater? Lerte pater noster christus est. Deut. xxxij. Nunqd̄ nō iste est pater tuus? Ip̄e habet ad nos affectum paternū nō maternū. Scitis q̄ quando puer trāsgredit⁹: pater dure eū corrigit: verberat ⁊ flagellat. sed mater eū dulcit: leniter ⁊ suauit̄ tractat. Ch̄s aut̄ p̄mittit nos flagellari ⁊ angustari. p̄ defect⁹ nostros. ip̄e est pater noster sp̄ualis: sed mater nostra mūdus est q̄ dulcia nobis p̄mittit: et dat delectabilia. sed pat⁹ noster ch̄us peregre p̄fectus ē. Cū p̄s. Extrane⁹ factus sum fratrib⁹ meis. Adhuc ch̄s ligat ⁊ flagellat: nō in se sed in mēbris suis. fm̄ aplm̄ ad Heb. Quicūq̄ est in p̄ctō mortali ip̄e iacet in carcere diaboli. sed pater noster vult vt laborem⁹ p̄ redemptiōe. vñ Luc. xij. Sine inq̄t dñs mortuos sepelire mortuos suos. tu at̄ vade ⁊ annuncia regnū dei. ⁊ h̄ est ch̄m redimere. Quicūq̄ ē fm̄ fructuose p̄bū dei p̄dicat lucrat⁹ frēm suū ⁊ redimit in fratre ch̄m. Mat. xxv. Nō vni ex minimis meis fecistis mi. feci. S; mat⁹ i. mōs nō p̄mittit hoīem sequi ch̄m i. paup̄tate: s; p̄mittit diuersa ⁊ allegat. Non pos sū vivere in abstinentia si eligas viā p̄nie: vt

sequis ch̄m. ⁊ sic de multis q̄ hōi p̄ponit: s; non cōsenties ei. Vere mat̄ ista ceca est: ip̄a dicit tibi. Fruamur bonis q̄ sunt ⁊ vtamur creatura tanq̄ in iuuentute celeriter. Sed charissime si tu es bon⁹ et gratus filius re sponde sic matri. i. mōdo. Pater meus est p̄ncipalis causa generatōis mee. i. anīe ⁊ oīa q̄ habeo ad eū voluntatē sunt: sed mat̄ ē causa secundaria. i. paties: hoc est diuitie ⁊ su p̄bia hui⁹ mōdi. Consulor vt nō expectes senectutē in penam ⁊ cecitatem. q̄ i senectute mōs relinq̄t te: tu n̄ mōm. si diutius possis fuisse sibi ip̄e te retineret. Studeam⁹ ergo cū oī diligentia vitā n̄am emendare q̄ poterim⁹ ad vitā eternā puenire. Ad quā nos pducatur de⁹ qui viuīt ⁊c.

De vita sc̄i Alexij filij Eusemiani impator⁹
Capitulū. xv.

Quidam imperator erat: in cui⁹ impio. s. in ciuitate rhomana fuit quidā iuuenis noīe Alexius filius Eusemiani nobilissimi rhomani: ⁊ in aula impator⁹ p̄mus. Cui tria milia pueroz assistebāt: ⁊ zonis aureis cingebant⁹: ⁊ vestiment⁹ sericis induebant⁹. Erat aut̄ p̄dict⁹ Eusemianus valde misericors: ⁊ singulis dieb⁹ in domo sua tres mense paup̄ib⁹: orphanis: pegrinis ⁊ viduis parabāt q̄b⁹ strenue fūiebat. ⁊ hora nona ip̄e cū viri religiosi cibū in timore dñi capiebat. Cui vxor noīe Abael eius dē religiōis ac p̄positi erat. Cū aut̄ filiū nō haberet: ad p̄ces: tñ su⁹ as dñs p̄tulit eis filiū post quē ip̄i deiceps in castitate viuere firmauerūt. Tradit⁹ igit̄ puer liberalib⁹ disciplinis ibund⁹. cū oib⁹ phie artib⁹ ip̄e floreret. ⁊ iā ad puberē etatē veniēs puella d̄ domo ip̄iali eligit ⁊ ei i p̄u gē copulat. Vēit nox i q̄ cū sp̄sa suscepit secreta silentia: tūc sc̄tis iuuenis sponsā suā cepit i dei timore instruere: ac ip̄am ad p̄ginitatē puocare pudorē. deinde anulū suū aureū: ⁊ caput baltei q̄ cingebat sibi fuādū tradidit dicens. Suscipe hec ⁊ tua dōec dō placuerit: ⁊ dñs sit int̄ nos. Post hec d̄ subltātia sua accipies ad mare discessit. Ascendens q̄ occulte nauī laodicā vsq̄ aduenit. inde pergens i edissā ciuitatē Syriē p̄fect⁹ ē. Ubi imago dñi n̄ri Jesu ch̄i sine hūano ope facta i syndone habebat. Quo pueniens oīa q̄ secū duxerat paup̄ib⁹ distribuīt.

et vestimenta vilia induēs cū ceteris pauperibus in atrio dei genitricis Marie sedere cepit. et de elemosynis quātu sibi sufficere poterat sibi retinebat. cetera pro alijs pauperibus erogabat. At patre decessu filij ingemiscēs p vniuersas mōi ptes pueros suos misit qui eū inq̄rerēt diligēt. Quorū dū aliq̄ ad ciuitatē edissam puenissent ab eo cogniti minime eū cognoscētes eidē cū ceteris pauperibus elemosynas tribuerūt. q̄s ille accipies deo grās egit dicēs. Grās ago tibi dñe. q̄ a seruis meis elemosynam recipe me fecisti. Reuersi pueri nunciant q̄ nūq̄ repiri valeat. Mar igitur sua a die recessus sui saccu in paup̄mēto cubilis statuit. vbi eiulās lamētabiles voces dabat dicēs. Nūc sp̄ i luctu manebo donec filiū meū recupaero. Sponsa vero ad socru suā dixit. donec audeā de sponso meo dulcissimo adinstar turtur manebote cū. Lū ergo Alexius in p̄dicto atrio. xvij. annis i fuitio dei pmanisset. imago tandē bte p̄ginis q̄ ibidē erat custodi ecclie dixit. Fac introire hoīem dī. q̄ dign⁹ est regno celoz et spūs dei req̄scit sup eū. Nam oratio ei⁹ licet incensū i conspectu dī ascēdit. Lū autē custos de quo diceret igitur arz. iterum dixit ei. Ille qui sedet foris in atrio ip̄e est. Tūc custos festin⁹ exiit et ip̄m in ecclia duxit. Qd factū cū cunctis innotesceret et ab oib⁹ venerari cepisset humanā gl̄iam fugiens inde recessit. Ibiq̄ nauim ascēdens cū in tarsū Sicilie vellet p̄gere disp̄sante dō nauis a ventoz pulsatiōe in rhomanū portū deuenit. Qd cernēs Alexius ait intra se. In domo patris mei ignotus manebo. nec alteri onerosus ero. Patre vero a palatio redeuntē multitudinē obsequentiū circūdatū obuiū habuit ac p̄ eū clamare cepit. Serue dī me pegrinū i domo tua suscipi iubēas et de micis mensę tue nutrirī facias vt tui q̄ p̄ pegrinū dñs dign⁹ misereri. Qd audiēs pater ob amorē filij sui eū suscipi iussit et locū priū in domo sua tribuit et cibū demēsa sua cōstituit et ministrū priū delegauit. Ip̄e autē in orationib⁹ p̄seuerabat et corp⁹ suū ieiunijs macerabat. Famuli autē dom⁹ ipsum deridentes. aquā vtensiliū domus sup caput ei⁹ frequē fundebāt. sz ip̄e ad oīa valde patiens erat. Alexius. xvij. annis i domo patris eius ignotus manebat. Uidens ergo p̄ spiritum q̄ terminus vite appropinquar

chartā cū atramēto petiit et totū ordinē vite sue scripsit. Dñica igit die post missaz solennia in sanctuario de celoz in tonuit dicēs. Venite ad me omēs q̄ laborat et onerati estis etc. Qd audiētes oēs in facies suas ceciderūt. Et ecce vox sc̄do dicēs. Querite hoīem dei vt oret p̄ rhoma. Querētib⁹ illis et minime inueniētib⁹ iterū dictū est. In domo eufemiani q̄rite. Requisitus ille nihil se scire dicebat. Tūc impatores archadius et honori⁹ vna cū summo p̄fice Innocētiō ad domū p̄dicti viri venerūt. et ecce vox mistri Alexij ad dñm suū venit dicēs. Uide dñe ne ille pegrin⁹ noster sit q̄ magne vite et patientie homo est. Currēs igit eufemian⁹ eū defunctū inuenit et vultū ei⁹ tanq̄ vultū angeli rutilantē vidit. voluitq̄ chartā quā in māu habebat accipe sz nequiuit. Exeun⁹ te ergo eo cum hoc impatoribus et pontifici cū retulisset. et illi ad eū intrassent dixerunt. Quis p̄ctōres sum⁹ gerim⁹ tū regni gubernacula et habem⁹ curā vniuersalē regiminis pastoralis. Da g nobis chartā vt sciamus q̄ in ea scripta sūt. et accedēs pontifex chartā i manu sup̄sit et statim dimisit. fecitq̄ eā leuigi corā oī p̄lo et mltitudine et p̄re ei⁹. Eufemian⁹ h̄ audiēs nimio timore p̄turbat⁹ resolutisq̄ virib⁹ in terrā cecidit. Cum p̄o ad se aliquantulū redisset vestimenta sua scidit. cepitq̄ canos capiti sui euellere barbā trahere atq̄ semetip̄z discerpe. ac sup̄ filiū suū corruēs exclamauit. Deu me fili mi q̄re sic me p̄tristasti et p̄ tot annos dolores et gemit⁹ ac suspiria incurristi. Deu me miserrimū q̄ video te custodē senectutis mee i grabato iacentē et n̄ mihi loq̄ntē. Deu me q̄lē decetō p̄olationē h̄re potero. Mater vero hoc audiēs q̄si leena rumpēs rete. ita scissis vestimentis coma dissoluta ad celum oculos leuabat. et cū p̄ nimia mltitudine ad sc̄m corp⁹ adire nō posset clamauit dicēs. Date mihi aditū vt videā consolationē anie mee q̄ sup̄xit vbera mea. et cum puenisset ad corp⁹ incubens sup̄ istud clamabat. Deu me fili mi charissime lumē oclorū meorū q̄re sic nobis fecisti. q̄re tā crudelit nobiscū egisti. Uidebas p̄rem tuū et me miserā lachrymantes et nō oñ debes teip̄m nobis serui tui iniuriā bāt tibi et sustinebas. Et itez atq̄ itez p̄sternebat se sup̄ corp⁹. et nūc brachia sup̄ illō extendebat. nūc autē manib⁹ vultū angelicum

contrectabat et osculās clamabat. Plorate
mecū oēs q̄ adest. q̄ p. xvij. annos cū i do-
mo mea habui et nō cognoui. q̄ vnic⁹ meus
eēt. Serui em̄ ei⁹ cruciabant ei. alapis cū p-
cutiebāt. Neū me q̄s dabit ocul⁹ meis fon-
tē lachrymarū vt plangā die ac nocte dolo-
rē aīe mee. Sponsa vero eius induta veste
adriatica cucurrit plorās et dicēs. Neū me
q̄ hodie desolata sum et apparebo vidua. iā
nō habeo i quē pspiciā: nec i quē oculos me-
os leuē: nūc raptum est speculū meū. perit
spes mea. amodo incepit dolor q̄ finē n̄ ha-
bet. ppl⁹ at̄ audies h̄ lachrymabilit̄ flebat.
Tūc pontifex cū impatorib⁹ posuerūt cor-
pus in honorato feretro et duxerūt i ciuita-
tē mediā. et nūciatū est pplō inuentū eē ho-
minē dī quē ciuitas tota q̄rebat et oēs obui-
am currebāt facto. Si q̄s infirm⁹ illō corp⁹
sacratissimū tangebāt p̄tinus curabāt. Le-
ci vīlū recipiebāt. Demoniaci liberabant̄ et
oēs infirmi a quacūq̄ infirmitate detēti ta-
cto corpore curabant. Impatores tāta mira-
cula videntes ceperūt p se cum pontifice le-
ctū portare. vt et ip̄i sanctificarent ab eodē
corpore sc̄to. Tūc impatores iusserunt copiā
auri et argenti i plateis spargi vt turbe occu-
paret amore pecuniarū: et sineret corp⁹ sc̄tū
pducī ad ecclīā: s̄z plebs amore pecuniarū d̄
posito mag⁹ ac mag⁹ ad tactū sc̄tissimi cor-
pis irruerat. et sic cū mag⁹ labor ad tēplū sc̄i
Bonifacii martyr⁹ tādē ip̄m pduxerūt. et il-
lic p septē dies i laudib⁹ dei p̄sistēs opati
sēmonum etū ex auro et gemis p̄ciosis q̄ la-
pidib⁹. i q̄ sc̄tissimū corp⁹ cū mag⁹ veneratio-
ne collocauerūt. de ip̄o q̄z monumento ita
suauissim⁹ odor fragrauit vt oib⁹ videt̄ aro-
matib⁹ plenū. obiit circa aīnū dñi. cccxxvij.

Moralizatio

Quāritissimi. Eufemian⁹ iste pōt dici q̄li-
bet hō mundan⁹ q̄ habet filiū quē miro
modo diligit. et quē studet die ac nocte pro-
mouere. dat ei vxorē. s̄z mōi vanitatē in q̄ de-
lectat̄ sic spons⁹ cū spōsa: imo sepi⁹ mag⁹ de-
lectat̄ cū mōi vanitate q̄ vir cū vxore q̄ se-
pe ppter mūdā hō vitā suā amittit. Dat
est mōs iste q̄ miro mō diligit filios mūdā-
nos. Sed fili⁹ bon⁹ sicbt⁹ Alexius mag⁹
studet deo placere p oīa q̄ parētib⁹ et mūdi
vanitatib⁹: vt possit illud mereri qd dī. Qui
dimiserit agrū aut domū p̄rem aut m̄rem
aut vxorē p̄t me centuplū accipiet et vitam

etnā possidebit. Alexi⁹ nauī accepit et. Na-
uis ita ē sc̄ta ecclīa p quā nos optz ascēde-
re si volum⁹ vitā etnā obtinere. et vestimēta p-
ciosa. s̄z sc̄li pompas dēpōere et int̄ paupes
i. humiles residere s̄z bo et ope. Custos q̄ eū
in ecclīā introduxit est dīsc̄ret⁹ p̄fessor qui
habz p̄tōrē instruere et ad noticiā sacre sc̄p-
ture introducere vt meli⁹ poterit a nociuis
aīe p̄caueres: s̄z sepe venit⁹ surgit et dūcit ho-
minē ad p̄riaz. sicut fecit sc̄to Alexio Ven-
tus iste est tentatio diabolica q̄ nūti⁹ die ac
nocte hoīem a bono ope ip̄edire. Si ḡ sen-
tias te p aliquā tentationē inuolutū. facili⁹
fecit sc̄tus Alexi⁹. induas te forma pegrini
hoc est p̄tutes veri pegrini debes h̄re vt nō
posses a p̄re carnali nec a mōo aliter cogsci
nisi q̄ hō dei sis. Sed sepe cū talis vitā pe-
nitentie eligit dolēt parētes et multū tristat̄
cū viderint filios eoz mōm spernere et pau-
pertatē p amore dei diligere. Sed tuti⁹ est
eos offendere q̄z viā p̄fectionis derelinq̄re
Quere ḡ chartā. i. testimoniū p̄scie q̄ deo si-
delit ministrasti. tunc venit summus ponti-
fex cum impatorib⁹. i. ch̄is cū multitudīne
angeloz et ducēt animā tuā ad ecclīā sanctī
Bonifacii. i. ad vitam etnā vbi iabundat
omnis bonitas. s̄z gaudiū.

De vita exemplari

Caplm. XVI.

Egitur de quodam
imperatore rhomano construente
sibi basilicā optimā et fodiens i fun-
damento palatij inuenit sarcophagū aureū
trib⁹ circūl circūdatū et sup sarcophagū tal-
erat subscriptio. Expendi: donauī: euauis
habui: habeo: pdidi: punior. p̄mo qd expēdi
habui. qd donauī habeo Impator cū h̄ au-
dissz satrapas impij vocauit et ait. Ite et int̄
vos p̄sulite qd ista subscriptio fecit. At illi.
Dñe nihil aliud est subscriptio nisi istd. Erat
vn⁹ ipator aī te q̄ alijs exēplum dare vole-
bat vt ei⁹ vitā seq̄ret̄. Expēdi vitā meā recte
iudicādo alios: regulādo meip̄m fm rōnē
domādo. Donauī militib⁹ necāria: paupib⁹
victualia: et vnicuiq̄ et mib⁹ p̄i fm merita:
seruauī in oib⁹ opib⁹ iusticiā: indigētib⁹ mi-
sericordiā: opantib⁹ mercedē condignā. ha-
bui cor largū et stabile. et vnicuiq̄ mibi fuit
ti diuitias dare in necitate et grām oib⁹ oī-
tpe. Habeo manū ad donandū: ad p̄tegenū

dū rmanū ad puniendū. perdidisti stulticiāz
pdidi inimicōz amiciciāz: r pdidi carnis la
sciūiā. punior iā i inferno. qz nō credidisti
deo eterno. punior heu qz non est redēptio
Impator cū hoc audisset r qdū vixit ma
gis prudens seipm r alios regulabat. et sic
in pace vitam finivit.

Moralizatio

O Charissimi Impator iste pōt dici qlibz
chīan⁹ qui debet r tenet cōstruere basi
licā. i. cor suū deo paratū vt eius volūtate p
oīa faciat: r effodere cor suū p viā cōtritio
nis. r sic poterit sarcophagū aureū inueni
re. i. aīam deauratā r tūtibz plenā mediante
diuina grā. cuz tribz circulis aureis. s. fide:
spe r charitate circumdatā. Quid ergo erit
in scriptū. Certe pmo expendi. Sed dic mi
hi charissime qd expēdisti: Rūdeat bonus
chīan⁹. Corp⁹ r aīam in dei seruitio Si q
libet vestrū sic vitā expēdit de magno pmo
in vita eterna secur⁹ erit. Scōz est qd scri
bit: seruauit. Dic mihi charissime qd seruasti:
Rūdeat bon⁹ chīan⁹. Corp⁹ r tūtū r humilia
tū. r deo in oībz opibz pparatū p voluntate
sua ad faciendū qd qd placet ei. Tertū est
qd scribit: donauit. Dic mihi charissime qd
donastit: Rūdeat bon⁹ chīan⁹. Dilectionē
deo ex toto corde r ex tota aīa r ex tota mē
te. r amorē primo fz diuinū pceptū. In his
duobz pendet lex r pphete. Quartū qd scri
bit est habui. Dic mihi charissime qd habui
st: Rūdeat bon⁹ chīan⁹ r dicat. Certe mise
rā vitā. qz in pctō concept⁹ r in peccato ori
ginali nat⁹. r de uili materia plasmat⁹. Quī
tum qd scribit est: habeo. Dic mihi charissi
me qd est qd habes: Rūdeat bon⁹ chīan⁹
Certe baptisimū r fact⁹ sum chī miles vbi
erā seru⁹ diaboli p vtutes qz mihi deus de
dit in baptismo. Sextū qd scribit est: pdi
di. Dic mihi charissime qd est qd pdidisti:
Certe dei grām. Rūdeat bon⁹ chīan⁹. oīa
delicta que ptra dñm cōmisi p pñiam emē
dauit. qz pñia mundat nos a pctis. Septū
mū qd scribit est punior. Dic mihi charissi
me. quare dicitis punior: Rūdeat bon⁹ chī
anus. Quia pro delictis r pctis meis sem
p affligit spūs me⁹ et caro pñiam patitur.
Octauū qd scribit est: expēdi qd habui. Dic
mihi charissime qd est illud: Rūdeat bon⁹
chīan⁹. Expendi tps meū in opcribz mise
ricordie p grām quā accepi a dño meo Je

su chio. Nonū qd scribit est: qd donauit ha
beo. Dic mihi charissime. qd donasti qd iaz
habes: Rūdeat bonus chīanus. Certe do
nauit toto tpe vite meecōsiliū r assensū et to
tā voluntatē meā in voluntatem plati mei.
ideo in celo habeo vitā eternā.

De pfectione vite Caplm. XVII.

Quidā imperator
statuit p lege qd cūqz volebat ei
ministrare. ministeriū ab eo obtine
ret. ita qd tres ict⁹ in porta palatij daret per
qz cognoscere qd ministeriū desideraret. Ac
cidit cas⁹ qd erat qdā paup i ciuitate rho
mana noīe Buido. qd cū de lege audisset in
tra se cogitabat. Paup sū r de vili sanguie
pduct⁹. meli⁹ ē mihi ministrare r diuitias ad
qrere qz sic sp viuere i egestate. Accessit ad
palatiū: tres ict⁹ fm legē i porta dedit. Jani
tor statū ostiū aperuit r eū introduxit. Illi
vero flexis genibz impatorem salutauit.
Ait ei impator. Dic mihi charissime qd pe
tis. Dñe seruitiū. Qui ait. De q misterio sci
res mihi ministrare. Ait ille. Dñe de sex miste
rijs sū expert⁹. Primū misteriū. scio corpus
magni principis die ac nocte custodire. le
ctū ei⁹ parare: cibaria ei⁹ pparare: pedes ei⁹
lauare. Scdm misteriū est. scio vigilare qñ
aliū dormiūt r dormire qñ aliū vigilant. Ter
tiū misteriū est. scio bonum potū gustare r
fm gustū quēlibet potū iudicare. Quartū ē
scio inuitare hoīes ad conuiuiū ad honore
inuitantis. Quintū misteriū est scio ignem
facere sine fumo circumstantes r sedentes
calefacere. Sextū ministeriū est scio hoīes
docere bonā viā versus terrā sanctā sic q
cū sanitate redibūt. Ait impator. Ista sunt
pulcra ministeria r mult⁹ vtilia: mecū rema
nebis. r primo experiri volo de corpe meo.
Corp⁹ meū custodies isto anno. Ait ille. Do
mine psto sum voluntati vestre satisfacere.
Buido omni nocte lectū satis honeste pa
rauit: lintheamina lauit. r sepi⁹ mutauit: sin
gulis noctibz ante ostiū camere armat⁹ iā
cuit. habensqz secū paruum caniculū bene
latrantē vt si casu aliq dormiret et aliquis
subito veniret p latratū canis excitat⁹ eēt.
Semel omni hebdomada pedes eius lauit
in omībz tam prudenter r viriliter ei mini
strauit qd in nullo defectus inueniri posset.
Unde impator p omīa eū laudauit. Finito

anno cū senescalcū fecit. vt ipleret scdm fui-
tū suū. s. scio vigilare. Buido iste sic istitu-
it p totā estatē laborabat z vigilabat z omnia
necaria p hyeme puidit. Dū p adesset hy-
ems z alij incipient vigilare z laborare. ipse
p qd cēs dormiebat sic q iplerit scōz mi-
nisteriū suū. s. scio vigilare qn alij dormiūt.
Impator cū vidisset q tā prudent duo mi-
nisteria cōpleuisset gauisus est valde. voca-
uit pincernā z ait ei. Charissime ponite i ca-
lice meo acetū vinū optimū z mustū z det.
Buidoni ab bibendū. qz istō est tertiū mini-
steriū suū. scit em gustare bonū potū. et sic
factū est. Dū aut gustasset ait Buido. Fuit
bonū. est bonū. erit bonū. h est dictū. mustū
erit bonū. vinū est bonū. acetū fuit bonū.
Impator cū vidisset q tā prudent iudica-
set potū dixit ei. Charissime vade p regna z
castra z inuita oēs amicos meos ad conui-
uiū. qz iā instat festū natalis dñi. qz h est q-
tū ministeriū tuū. Ait ille. Dñe presto sum.
Perrexit igit p castra z regna z nullū ami-
cū impator inuitabat. s. oēs inimicos ei
ita q i vigilia natalis dñi aula impator de
inimicis ipleta esset. Impator cū oēs inimi-
cos suos vidisset cōmota sūt oīa viscera ei
vocalit Buidonē z ait. Charissime nonne
mibi dixisti q scires hoīes inuitare ad cō-
uiuiū. Ait ille. Etia dñe. Cui impator. Et ego
dixi tibi inuitare oēs amicos meos z tu in-
uitasti inimicos. Ait ille. Dñe licitū est mi-
hi rñdere. Quocūqz tpe vel q cūqz hora in
anno amici tui ad te venerit cū gaudio re-
cipiunt. Nō sic est de istis. qz sūt inimici tui
Unde eos huc duxi vt p bonū vultū z bo-
nū cōuiuiū de inimicis fiant amici. Et sic fa-
ctū est anqz erat cōuiuiū factū facti sūt oēs
amici ei. Impator gauisus est valde z ait.
Charissime bñdict dñs inimici mei facti
sūt amici. Impleas qntū ministeriū tuū. Fac
mibi z amicis meis ignē sine fumo. Ait ille.
Dñe psto sū. Quid fecit ille Buido. In esta-
te ligna ponebat i ardore solis z tantū erat
desiccata q q cito ardere incipiūt statī da-
bāt ardore flammē sine fumo ita q calefa-
ctus est ipator cum oīb amicis suis. Deinde
ait impator Buidoni. Jā restat vltimū mi-
nisteriū. si h prudent adimpleueris te ad di-
uitias z honores pmouebo. Ait ille. Dñe q-
t voluerint ad terrā sc̄tāz pgere ad lit⁹ ma-
ris me seqnt. Viri mulieres ac puuli bec au-

diētes qsi infiniti secuti sūt. Cū at illic venis-
set ait ppo. Charissimū videri i mari ea q ego
video. Ait illi. Ignorā. Ait ille. Ecce i ma-
ri rupes est magna leuate oculos et videre.
Ait illi dixerūt. Dñe nos sat apte vidim⁹. s.
cur h dicit. Ignorā. Ait ille. In illa rupe ē
qdā auis p̄tinuo in nido suo residēs q sem-
p habz i nido septē oua i qb multū delecta-
tur. Natura auis est talis. qd i nido resi-
det totū mare est tranqllū. s. si ptingat auē
extra nidū volare totū mare pturbat intan-
tū q si tūc aliq mare ptransierit. sine du-
bio sūmerget. s. qd diu rsidet in nido. si tūc q-
transiret sine piclo ibit z rediet. Et illi. Quō
poterim⁹ scire qn auis residet in nido suo z
qn nō. Ait ille. Nunqz nidū dimittit. nisi p-
vna cām. Est em alia auis q est inimica ei
q die ac nocte laborat vt ei⁹ nidūz fedet ac
oua ei⁹ violet. Auis p q est in nido cū vi-
derit oua fedata aut nidū deturpatū statī
extra nidū p dolore volat. z tūc mare ptur-
bat z vent⁹ valde impetuosus excitat. z nullo
mō tūc tps ad mare intrandū festinare de-
bet. Ait illi dixerūt. Dñe qd remediū potit
ad h fieri q auis q est inimica nō appropin-
quat nido suo. z sic p pns poterim⁹ secure
transire. Ait ille. Nō est res sub celo quā illa
auis q est inimica tantū odit sicut sangui-
nē agni. nidū exteri⁹ et interi⁹ cū dicto san-
guine aspergite z qd i ibi gutta vna illius
sanguis remanet auis que est inimica nun-
qz audet nido ei⁹ appropinqre. z sic auis in
nido suo remanebit. z tūc mare erit in tran-
quilla pace z poterit ad terrā sc̄tāz transi-
re z secure redire. Ista audietes sanguinē
agni acceperūt z nidū interi⁹ z exteri⁹ cū
dicto sanguine aspergebāt z ad terrā sc̄tāz
prexerūt z sani z incolumes redierūt oēs
Impator videns q omnia negocia tā pru-
dent adimpleuisset eum ad militiā z diuiti-
as magnas pmouit.

Applicatio

Charissimū Impator iste est pater cele-
stis qui legē edidit vt quicūqz tres ict⁹
in porta dederit. s. orationem. ieiunium et
elemosynam in introitu ecclesie militantis
miles poterit esse z p pns vitam eternā ob-
tinere. Buido paup pōt dici qlibet hō pau-
per z nudus de vtero matris sue egressus
qui dat tres ict⁹ in ecclesie porta quādo ba-
ptismū petit. Unde quilibet christianus deo

pmittit de sex ministerijs ministrare. Primum est custodire corpus principis .i. christi. Et quod. Sicut fecit Guido. Primum debet esse ornat bonis fructibus ne aliquis tentatio intret cameram cordis sui et offendat dominum nostrum Iesum et paruum camiculum bene latratum habeat .i. conscientiam sanam quam continue contra vicia murmurat. Et ideo dicit apostolus. Omne quod fit contra conscientiam edificat ad gehennam. Secundum est lectum cordis bene preparare. et per opera misericordie lineamenta mutare .i. vicia in virtutes oino variare et sordes peccatorum lavare per cordis purificationem et cameram cordis sui semper mundam custodire ut nihil sit quod offendat oculos principis .s. corporis domini nostri Iesu christi cui corpori nos obligamur munde servire. Deinde bis in hebdomada pedes lavare .s. per professionem et satisfactionem. et per bonas affectiones ei placere. Tertium est primum ministerium quod pmittit quilibet christianus in baptismo deum secum munde custodire. Sed est advertendum de corpore istius principis .s. domini ab illis qui sub specie panis digne debent sumere et custodire ex proprietatibus panis visibilis attendat. Est igitur hostia inscripta ut sic notet quod omnes domini esse inscripti qui per eucharistiam se reficiendi. Illi autem se inscripti in quantum cordibus per veram fidem inscriptum est nomen christi. ut a christo dicantur christiani. Unde dicit dominus per Hieremiam. Scribam legem meam in cordibus eorum. Prima autem lex quam cum deo obligamur est fides: secundum da spes et tertia charitas. Item hostia post literas circuli pertinet in quam notatur eternitas quam nec principium nec finem habet. Item hostia latitudinem habet quam charitatem figurat quam circum quam dilatat. Item hostia est tenuis et sicca. per quam notatur duplex abstinencia: per tenuitatem ciborum parcitas: per siccitatem contra humiditatem superfluitatem sobrietas. potatores autem huius sunt sobrii. Qui igitur panem predictum volunt reficere sint inscripti per fidem: circuli habentes per eternitatem preplationem: dilatati per charitatem. Item hostia est alba. sic et nos contra luxuriam. Item est levis: sic et nos contra acidiam. Item modica .i. humilis contra superbiam. Si autem tales sumus. tunc panem nostrum quotidianum nobis ad utilitatem nostram dari petimus. Alioquin non per nos sed contra nos est. Quoniam dicit apostolus .i. ad Corinthios .xj. ca. Qui manducat indigne iudicium sibi manducat. Item hostia est azyma sine fermento contra amaritudinem invidie que spiritualiter nequitia dicitur. Unde apostolus

primum ad Corinthios .xj. Epulemur non in fermento malicie et nequitie. sed in azymis sinceritatis et veritatis. Item frumenticea est et hoc contra iram. Granum enim frumenti lenis est. et planum sine asperitate: ita quod propter suam asperitatem vix aliquis eum tangere audeat. Item hostia est impmixta et uniformis. et hoc contra cupiditatem et avariciam. Item rotunda contra acidiam. Sicut enim panis naturalis per ceteros cibos corpus reficit et sustentat et vinum per ceteros potibus hominem letificat et inebriat: sic caro christi per ceteros interiorum hominem reficit et saginat et sanguis per ceteros letificat. et sic inebriat ut sobrium reddat. Unde per psalmistam. Calix meus inebrians quasi per clarus est. Item panis est cibus generalis. et vinum potus visualis omnibus et omni tempore. Sic christus se in cibum omnibus fidelibus et omni tempore exhibet pauperibus et divitibus sine acceptione personarum quod et panis quotidianus dicitur. Item panis sic dicunt philosophi: precipue habet virtutem nutriendi cuius signum est quod eius comestio non parit fastidium comedendi. Sic est panis christi de quo Ecclesiasticus .xiiij. ca. Qui edunt me adhuc esurient. Item sicut panis triticus est cibus adultorum non parvulorum. sic dicit apostolus: ita corpus christi est cibus spiritualis eorum qui creverunt in fide et virtutibus. Deinde quoniam quod panis christi potest converti in corpus christi. Ecce ratio est nutritrix que nutrit puerum. Si nutrit famem pateret et lacte careret puer inedia sustineret vel cito deficeret. Si homo in tanta penuria daret ei feces ad bibendum ille feces per os potate mutans in sanguinem ad robur mulieris et in lac ad nutriendum puerum. Et si hoc facit natura in muliere quanto magis spiritus summa natura in sacramento altaris per os sacerdotis loci .i. christi per verba de ore exiuntia: mutatur panis in carnem et vinum in sanguinem. Sed de indigne sumentibus potest dici illud Hieremias. Fera pessima duoravit filium meum. Psalmus. Os peccatoris et dolosi super me apertum est. Vinum est sanabile homini sano vel infirmatum homini egroti: imo poterit esse causa mortis. Eodem modo corpus christi anime sane est vita: anime peccatrici est mors. Item percussi sunt de bethsaimitis septuaginta viri famosi et duo milia plebis eo quod vidissent arcam nudam. Et potest dici quod non peccaverunt videndo quibus non erat prohibitum videre. Videamus ergo et munde et honeste custodiamus corpus principis. id est christi

Scdm ministerium quod pmisimus est vi-
gilare in bonis operibz quando alij dormi-
unt i pētis: sicut scriptū est. Vigilate q̄ ne-
scitis qua hora filius hoīs veniet. Et Pau-
lus dī ad Eph. Surge q̄ dormis et exurge
a mortuis: et illuminabit te chīs. Unde cha-
rissimi debet scire q̄ viatores aliqui surgūt
ad primū gallicantū. aliqui ad scdm. et aliq̄
ad terciū. et aliqui ad aurorā quando pulli
clamant et dicūt. Non est amplius dormiē-
dū. Ecce pulli clamant surgam⁹. Primi gal-
li fuerūt. pphete q̄ surrexerūt vt chīm in car-
ne viderēt et nō viderūt. Secundi galli sūt
apostoli et euangeliste qui chīz viderūt. Ter-
tiū galli sūt predicatorēs et alij qui verbū dei
predicant. Isti sūt pulli qui clamant et dicūt
Surgite vigilate sicut domino pmisistis i
bonis opibz: dormite qm alij vigilant. hoc ē.
a peccatis cessate qm alij in malis operibz
vigilāt. sicut latrones fures et luxuriosi. Vi-
gilate i estate. id est cum vita nostra fuerit i
corpore: et pvideat oīa necessaria pro anīa
bus vestris. vt cū hyems mortis aduenerit
poterit cum dño feliciter requiescere. Ter-
tiū ministeriū ē gustare bonū potū. Potus
iste est pnia siue martyrium pro dei amore.
Un saluator. Mat. Potestis bibere calicē
quē ego bibiturus sum. At illi. Possumus
scz calicē pnie aut martyrii. Fuit bonū tem-
pore suo acetū. id est bonū erat sanctis i ce-
lo qui in hoc mdo vixerunt qui pniā fecer-
unt caruē suam domabāt. et ideo in celo iā
regnant. Est bonū vinū. s. hoc est dictū. bo-
nū est nobis vt pniā agamus p quā po-
terimus ad eternā gloriā puenire. Erit bo-
nū. s. quando caro cū spiritu i die iudicij re-
surret et vitā eternā intrabit. Dominus ha-
bet vnam tabernā de optimo vino. s. celeste
gaudiū. et signū pulcrū ante tabernā. s. cru-
ce. Sed quando ita est q̄ multitudo emen-
tiū confluit tunc tabernari⁹ care vendit vi-
nū. et quando cessant emendi veniētes: tūc
oportz q̄ vendat p leui p̄cio vel q̄ retineat
omnino sibi. Dñs vero post resurrectionē
suā comunicauit vinū suū mittēdo spiritū
sanctū. et tunc cōfuserūt euntes caternati
s. per predicationē apostolorū et aliorū san-
ctorū conuersi sūt ad fidē. et tūc tabernari⁹
id est domini⁹ noster Iesus chīs care ven-
didit vinū suū id ē glīam paradisi. Nōne pe-
trus q̄ crucifix⁹ fuerat valde care emit illud

vinū. et Paul⁹ et Laurenti⁹ ceteriqz marty-
res q̄ mortitradiderūt corpa sua p fide chī
sustinenda et multiplicāda. Sed modo ces-
sat multitudo ementium. et ideo oportet q̄
chīs p leui p̄cio vendat glīā suā vel oīno
retinebit sibi. Et ideo gustemus in pnti vi-
ta potū penitētie vt pueniam⁹ ad brauium
vite eterne. Quartū ministeriū est inuitare
hoīes ad cōuiuiū. Ille inuitabat inimicos
et. Sic quilibet nostrū tenet inuitare ini-
micos ad chīvitā eternā. Iuxta illd. Nō
veni vocare iustos sed peccatores. Sic tu
debes p bona exempla et bona opa peccato-
rē instruere et deo reconciliare. Sed aliqui
peccatores sūt lapides molares qui nō po-
terūt de leui moueri. imo sūt quasi catenati
sicut Herodes misit Petrū in carcerē. et in
ipā nocte erat Petrus dormiens int̄ duos
milites vinctus duabz catenis et custodes
ante ostium custodiebant carcerē. Act. xij.
Dormitio Petri potest figurare dormitio-
nem peccator⁹ in p̄cti cōsuetudine. duo mi-
lites possunt dici mors et diabol⁹. q̄ mors
insidiat vite et diabolus anīme. due catene
sunt voluptates carnales et vanitates tpa-
les. Custodes possunt dici spes leuior⁹ ve-
nie et p̄suptio longior⁹ vite. et qm diabol⁹ sic
tenet peccatorē tū chabet eū in pace. Ideo
cū summa custodia laborandū est p̄boz ope-
tales ad cōuiuiū eternū inuitare. Qu intū
ministeriū est ignē facere sine fumo. Ignis
iste est charitas quā quilibet tenet hīc si de-
siderat vitā eternā obtinere. et hīc sine fumo
iracundie vt aliqd nō oīdas in ore q̄ sit i cor-
de. Sicut mlti dicūt se aliqz diligere et odiū
habet in corde. Ista non est vera chari-
tas sed est ignis plenus fumo. Un oportet
odiū ex corde expellere. In figura hui⁹ dici-
tur fmi Pliniū. Est qdā piscis q̄ transglutit
bami partes interiores: sed oīa interiora
sua foras p os euomit donec bam⁹ exeat et
deinde reducit ad loca sua: s. sic videt pec-
cator iram vel odiū siue aliqd peccatū cū in-
cidit tāqz bamū trāsglutire. Eccl. ix. Sic
piscis capiunt hamo et sic auis cōphendi-
tur laqueo. sic capiunt hoīes tpe malo. De-
bet q̄ tūc p os oīa interiora eijcere donec ex-
eat hamus: odiū. s. vel peccatū aliud. quia
oīa interiora reuelanda sūt. s. per confessio-
nem donec pfecte liberet a p̄ctō: et tūc pote-
rit ignē sine fumo pparare: per quem deus

erit calefactus. s. contētus. Sextū ministeriū est docere hoīes viā versū terrā scām. s. celū. s. ad celū oportet p mare transire. **Pa**re dicit mōdus iste ppter mltas rōnes. Prio q sic in mari est conflictus ventoz. ita et i mundo conflictus est multiplex belloz. Itē sicut in mariē tempestas fluctuū. ita et i mūdo inundatio aduersitatū. Itē sicut i mari est amaritudo aquaz. ita ē in mōdo amaritudo vicioz. et sic i mari pfunditas aquaz ita et in mundo pfunditas miseriaz. Et sicut i mari beluaz est immanitas. ita et in mundo pncipū seueritas. Itē optz ppter ista picula et multa alia prāsire p nauē. tamē solēt hoīes ppter qtuor nauē ascendere. Primo ppter diluuiū. **Señ. ix.** sic nos debem ppter diluuiū vicioz. Unde **Dee. iiii.** **B**enedictū et mēda cū et homicidiū et furtū et adulteriū inuandauerūt. et sanguis sanguinē tetigit. ppter hū lugebit terra et infirmabunt omnes q habitant in ea. et ideo necesse est nobis nauem ascendere bone vite. Scōdo ascendit nauis ad transfretandū. **Dat. ix.** Ascēdit Iesus et transfretauit. sic et nos si volum in ciuitatē venire. nō habem hic manentē ciuitatem iō necesse est nauē ascendere. Stultus est q debet mare transire p nauē et nō vult nauē ascendere. Stultus est q habet tps pgruū et differt. q a mane vsq ad vespērā imutabit. Stulti aut sūt nautis clamantib: intrate. q tūc differūt. Tercio ascendit nauis ad mercandū. **Prouer. vlt.** Facta est quasi nauis iustitor. et ania scā est quasi nauis bona que abundat in terris. s. q sunt gemis. spiriū. paupas. humilitas. charitas. q bonavenit dñs noster Iesus christus q̄rere i terra nostra. Et qñ ania nostra sic onerata venit ad portū optie recipit a domino terre et bonis acceptis onerat illā nauē bonis patrie. s. bonore et diuitijs. Quarto ascendit nauis ad piscandū sic Petrus. sic debem ascendere nauē ad piscandū pctōres de aqua peccatoz attrahēdo eos bonis opib et exemplis. **Caue**dū tñ nobis est ne si nimis lucra aliorū intendam et negligētes nosmetipsos sūmergamus sicut cōtingit aliquādo piscatorib. sed sūt multi nō piscatores sed predones qui summos querunt nō vt eos eripiant. sed vt vestes querāt. et qd peius ē homines nauigātes ppter spolia mergunt. isti etiā aliqñ sunt qui nauē dei regendā recipi

unt. **Un** est notandum q ad saluationē nauis in magna tempestate. aliū nauē exonerat. aliū aquā exhaurit. aliū ancorā iacit. aliū velū depōit. aliū gubernaculū tenet. aliū nauigando vndas suas separat. et ita nullus est ociosus sed quilibet de sua salute sollicitus. et sic nauis saluat et non perit. Ita spūaliter ad tentatiōis euasiōē debet fieri q sic saluabit a periculo mortis eterne. Sed q in aliq istoz negligēs fuerit peribit. **Un** Paulus. **j. ad Tim. iii.** Qui volūt diuites fieri incidunt in laqueū p tentationē in interitū et perditionē. Si ergo vis saluari exonera cor tuū diuitijs q sunt valde graue onus. Scōdo humilitas anime nauē exhaurit. aquam peccati lingue euacuatorie efficiendo. Juxta illd **Hiere.** Effunde sicut aquā cor tuū. Tercio rupturas obstruit. q em timet nihil negligit. Hic obstruit foramina sensū p q ascendit mors. Iste aut timor orit ex consideratione diuine potētie et iusticia iudicis. ex defectu aduocati vltē testimonij et ex multitudine accusantiū. **Un** **Job. ix.** Si fortitudo q̄rit. robustus est. si equitas iudicij. nemo audet p me testimonium reddere. si iustificare me voluerō. os meū condēnat me in pscia q semp loquitur. Quarto spes ancorā iacit. Quinto patientia velum deponit. Sexto prudentia regit gubernaculū vt recte funē dirigat. Septio iusticia vndas separat. Nauis est ania sancta cuius merces sūt opa charitatis. funes diuina pcepta. Valus patientia. velū perseuerātia. ancora fides. remus gubernaculū charitatis. gubernator spū sanctus. naute dūctes nauē exēpla scōz. De tali nauī scribit **Prouer. xxx.** Facta est qñ nauis iustitoris in q sūt oīa ista. Nauis ista portat poma. i. opa scā redolētia corā deo et hoīb de quib debes facer exenū ipīdo. Et sic poma dantur p prandū i delectationē et i solatiū. ita fructus et fructio bonoz opoz dabit nob in celo p hāc vitā. In mari. s. in mōdo ē rupes magna. s. corp humanū ex qtuor elemētis ppositū et in isto corpe est nidus. s. cor hūanū in q corde auis. s. spū sanctus p pture baptismi residet q cōtinue habet septē oua. s. septē dona spū sancti. qdū auis ista. s. spū sanctus in corde tuo residet secure transire poteris ad terram scām. id est ad vitā eternā. **S**i contingit auē p peccatū extra nidū vola

re. mare. i. mundus diabolus. caro. propria: erunt
contra te et surgent tempestates graues quas
euadere non potes. et ideo oportet te cor tuum
bonum et mundum preparare ad modum domus ma-
terialis. de domo tollit fuligo per quam signifi-
cat amaritudo peccati quam tolli debet. Item tolle-
re est pulvis. i. amor terrenorum in quo maxime
nutriuntur pulices. i. superbi saltantes. Item mu-
lier mundas domum purgat et congregat pul-
ueres et post eicit per ostium: et post area mu-
data apponit aquam et tandem samentum. sic vo-
lens mudare domum. i. cor congregat puluerem
cogitando omnia mala que fecit et omnia bona que ami-
sit. post emittit per plenam confessionem: apponat
aquam et lachrymarum effusionem. Omne domum
samentum per dignam satisfactionem. et sic domo
bonum preparare libenter hospitabit dominus. Unum vide-
mus quod ex aduentu boni hospitis tota domus
emundatur: sed eorecedere non remanet de bo-
nis eius in domo nisi fumus umetorum. Sic ex
aduentu dei per gratiam sustentatur corpus et anima:
sed recedere gratia eius non remanet: nisi fumi-
us. i. repalia. quod quanto plius amplectitur quis finem in bra-
chijs: tanto minus habet de eo nec fortior
efficitur. ergo quanto quis plus amat diuitias
et ceterum. v. Qui amat diuitias fructum non
accipiet ex eis. Nihil peius quam amare pecu-
niam. auis que est inimica est diabolus: qui cir-
cuius querens quem deuoret. que die ac nocte nititur
spiritum sanctum a cordibus nostris expellere per peccatum.
Si velis spiritum sanctum tecum habere fac sicut fecit Bui-
do. Aspergas nidum cum sanguine agni. i. spem de-
be habere recentem memoriam in corde tuo de christi
passione quam pro te sustinuit. et sic auis inimi-
ca. i. diabolus sine dubio non audebit ad te ap-
propinquare. et per dominum spiritum sanctum remanebit in
te et poteris secure in terram sanctam. i. ad vitam
eternam peruenire. Ad quam redde.

Item omne peccatum quod quis predestinatorie
grauissimum nisi desperationis barathro sub-
iaceat est remissibile.

Capitulum XVIII.

Quidam miles erat
genio Julianus qui vtriusque parentem
nesciens occidit. Cum ei Julianus iste
nobis ac iuuenis quidam die venationi in-
steret et quandam ceruum repertum insequeret subi-
to ceruus versus eum se vertit atque dixit. Tu
me insequeris que patris et matris tue occisor
eris. Quod ille audiens vehementer extimuit ne

forte sibi pertingeret quod a ceruo audierat. Re-
lictis omnibus clam decessit et ad regionem valde
remotam peruenit: ibique cuidam principi adhesit.
Ille homo tam strenue vbiq; tam in bello quam in pa-
latio se habuit. quod princeps militum eum fecit et
quandam castellanam viduam in coniugio ei tradidit
et castellum per dote accepit. Tunc parentes Ju-
liani per amissionem filii nimium dolentes vagabantur
vbiq; pergebant et filium suum sollicitè querebant.
Tandem ad castrum vbi Julianus perarauerat.
quos cum vxor Juliani videbat et Julianus
non affuerat quem non essent inquisisset et illi omnia que
filio suo acciderat enarrasset. intellexit quod
parentes viri sui essent vix potestatem que hec a viro
suo frequenter forte audierat. Ipse igitur beni-
gne suscepit et per amore viri sui lectum suum eis
dimisit et ipsa sibi lectum alibi preparabat. Fa-
cto autem mane castellana ad ecclesiam perrexit.
et ecce Julianus mane veniens in thalamum quasi
excitatur vxorem suam intrauit. duos pariter
dormientes inuenit: vxorem cum adultero suum
spicat silenter extracto gladio ambos pa-
riter interemit. Exiens autem domum vidit vxorem
ab ecclesia redeuntem et admiratus interrogauit
qui non essent illi qui in lecto suo dormiret. At
illa ait. Parentes vestri sunt qui vos diuinitus
me quesierunt et eos in nostro thalamo col-
locauit. Quod ille audiens pene exanimis
effectus amarissime cepit flere et dicere. Deus
miser quid faciam quia dulcissimos paren-
tes meos occidi. Et ecce impletum est verbum
cerui. quod dum vitare volui miserrimus ad-
impleui. Jam nunc vale dulcissima soror
quod decetero non quiescam donec sciam quod deus
penitentiam meam acceperit. Cui illa. Absit
dulcissime frater ut me deseras: et sine me abe-
as sed que fui tecum particeps gaudij: ero
particeps et doloris. Tunc insimul receden-
tes iuxta quoddam magnum flumen vbi mul-
ti piculabantur: quoddam magnum hospitale sta-
tuerunt ut ibi penitentiam facerent. et omnes
qui vellent flumen transire incessanter transue-
herent: et hospitio vniuersos pauperes reci-
perent. Post multum tempus media nocte dum
Julianus fessus quiesceret: et gelu graue esset
audiuit vocem lamentabiliter clamantem ad Ju-
lianum ut se traduceret voce lugubri inuoca-
te. Quod ille audiens concitatus surrexit: et
iam per gelu ipsum deficientem inuenit et in do-
mum suam portauit et ignem accendit: et ipsum ca-
lescere studuit: sed calefieri non potuit: et ne

Ibi deficeret timēs ip̄z i lectū suū portauit
z diligētē coopuit. Post paululū ille q̄ sic i
firmus et q̄ si leprosus apparuit: splendidus
ad celū scandit: z hec hospiti suo dixit Ju-
liane dñs misit me ad te mandās tibi q̄ tuā
pniam acceptauit: z ambo post modicū in
dño requiescetis. sicq̄ ille disparuit: et Ju-
lianus cū vxore sua post modicū plen⁹ opi-
bus bonis z elemosynis in dño requieuit.

Moralizatio

O Marissimi Iste miles Julian⁹ potest di-
ci quilibet christianus bonus z platus q̄
debet debellare viriliter p̄tra diabolū: mōm z
carnē. z debet venatiōi insistere. s. deo aīas
adquirere. sequi ceruū. i. chīm. Un̄ ps. Si
cut ceru⁹ desiderat ad fontes aquarū zc. Si
p̄o fidelit̄ p̄elat⁹ sequit̄ chīm: audire potes
z videre in sacra scriptura q̄ debes parentes
tuos occidere. i. p̄t̄ dei amorē illos simpli-
citer relinq̄re. Iuxta illd̄ Qui dimiserit pa-
trē z matrē p̄pter me centuplū accipiet z vi-
tā eternā possidebit. Miles iste prexit i re-
gionē longinquā zc. Sic p̄elat⁹ in religio-
nē longinquā. hoc est. longe trāsire debet a
mōdo z ab illis q̄ in mōdo sūt sc̄tē z pure viuē-
do. z seruire p̄ncipi. s. ch̄zo z cū eo diuersa
bella cōmittere p̄tra diabolū: mōm z carnē
Ab̄s cū p̄ceperit sic militē suū triumphā-
re dabit tibi vxorē castellanā. s. grām suā q̄
custodiat castz cordis tui vt poter⁹ deo p̄
oīa placere. Sed sep̄ cōtingere videm⁹ q̄
parētes carnales z mōdi vanitates talē inse-
quunt̄ ip̄m ad malū instigando: et ponunt̄
in cordis tui lecto te pbare. sic fecerat Job.
sed resistito fortit̄ z cū gladio p̄nie eas dele-
as vt d̄r in figura hui⁹ q̄ Absalon p̄sequēs
patrē p̄ capillos suspensus est in quercu. et
Joab infixit tres lāceas i corde suo. Quer-
cus ista est p̄cupia. Capilli carnalia deside-
ria. Vultus transiens est caro moriēs. Jo-
ab diabol⁹ tres lanceas dū viuit. s. cogitā-
nes: opatiōes z consuetudines infigit. z in
morte tres angustias. s. irā dei quē offendit
carentiā celi qd̄ amisit: penā infernalē quā
meruit. Istos p̄ntes d̄bes occidere gladio
p̄nie. z post hec ad flumina sacre scripture p̄-
gere z ibi domū salutis erigere. s. orōnē: ieu-
niū z elemosynā p̄petrare. et sic p̄ p̄ns deū i
lecto cordis tui poter⁹ requirere et ad vitā
eternā puenire. Ad quā zc.

De peccato supbie.

Capitulū XIX.

Egitur i gelis rho

Lmanoz q̄ erat qdā p̄nceps rhoma-
noz nomie Pompeius: Dic duxe-
rat filiā cuiusdā nobilis q̄ Cesar vocabat̄.
Hi duo cōuenerūt inter se q̄ toti⁹ orbis do-
miniū suo ip̄io subiugarēt. Accidit q̄ Pom-
peius mitteret Cesarē ad expugnandū pla-
gas diuersas. q̄ iuuenis erat z ip̄m decuit
laborare. Ip̄e aut̄ tanq̄ p̄ncipalis ciuitatē
rromanā a plagis illis custodiret. p̄fixit tñ
sibi terminū redeūdi sub spacio q̄nq̄ anno-
rū. qd̄ si nō faceret iure suo p̄petuo puaret̄.
Cesar autē exercitū collegit z ad illas p̄tes
prexit. inueniēs hoīes bellicosos q̄s nō po-
terat in p̄fixo termino sup̄are. malens Pom-
peiu⁹ offendere q̄ bellū dimittere. ex capite
p̄po alienauit se alijs q̄nq̄ annis. qd̄ grauit̄
portabat Pompei⁹: interdixit sibi ciuitatē
Rromanā. ita q̄ nō auderet ad eū vlt̄erius
appropiq̄re. Cesar p̄o finito bello iter arri-
puit p̄sus rhomā. venit p̄ quandā aquā cūz
exercitu suo: q̄ qdē aqua vocabat̄ Rubicent
z ibi apparuit ei quedā imago magna stans
in medio aque z loquebat̄ ei dices. Cesar si
venias pro pace Rhomana: liceat tibi vsq̄
huc venire. sin autē: nō p̄sumas intrare. Cui
Cesar r̄ndit. Semp militauit z parat⁹ sum-
oēs labores sustinere p̄ honore z cōmodo ci-
uitat⁹ Rhomane ampliādo: et sp̄ volo: dñs
meis testib⁹ q̄s adoro. His dict⁹ imago dis-
paruit. Post hoc statim Cesar p̄cusso dex-
tra r̄io flumē trāsiiuit. s. cū p̄transito flumie ste-
tiss̄ ex alia p̄te mor̄ ait. Dic pace temerata
q̄ iura relinq̄. z ab illo die nō cessauit Pom-
peiu⁹ p̄seq̄. z iqn̄tū potuit destruere nitebat̄

Moralizatio

O Marissimi Per hūc senē Pompeium i-
telligit̄ deus creator oīm qui semp fuit
ab initio z erit sine fine. Per Cesarē intelli-
go Adam q̄ fuit p̄nceps oīm hoīm. cui⁹ fili-
am. i. aiām deo desponsauit in fide. D̄sec. ij.
Desponsabo te mihi in fide. Deus igit̄ vo-
lēs pbare Adā posuit eū in paradisu vt opa-
ret̄ z custodiret illud: qui statim de statu suo
supbiens volēs sue vxori placere z diabolo
adquiescere: vnicū p̄ceptū qd̄ deus ei dede-
rat violabat p̄pter qd̄ deus eum expulit nō
solū de paradiso: sed etiā de celesti imperio
Adam tñ sperās de posse recuperare qd̄ p̄-

diderat ad hoc postea inq̃ntū potuit labora-
 ruit. sed vere attingere nō valebat vsq; ad
 aduentū domini nostri Jesu christi imagi-
 nis nostre qui apparuit baptizatus in aq̃s
 iordanis. Dñs ꝑo z saluator noster dixit oī
 bus nobis ad celū tendere volētib; Joan.
 iij. Nisi quis renatus fuerit ex aqua z spiri-
 tus sancto zc. Multi autē cū veniūt ad hanc
 aquā p̃mittunt corā testib; dō servire z pec-
 cata vitare. virilit̃ cōtra diabolū pugnare.
 Sed heu pro dolor z timeo z timendū ē de
 multis q̃ cum fecerūt vota sua obliuiscunt̃ z
 precepta contemnūt sic Absalon. Regū
 postq̃ fuerat reconciliat̃ patri suo David
 occiderat fratres suos. Videns q̃ popul⁹ pro-
 nus erat ad cōstituendū eū regē: dixit ꝑri-
 suo. Uadā z reddā vota mea dño que voui
 dño in ebzon. Et dixit ei pater suus. Uade
 in pace. Perrexitq; in ebzon z pplus cōsti-
 tuit eū regē. Ab illo die vsq; in diē mortis nō
 cessauit persequi ꝑres suos. sed Cesar et Ab-
 salon interfecti sūt a seruis suis. Eodē mo-
 do mali ch̃iani nō desistunt deū patrē ꝑse-
 qui per mala opera eoz. ideo tradent̃ mini-
 stris gehēnaz quos timebāt z colebāt. Sz
 attēdite. postq̃ Absalon occiderat fratrem
 suū fuit exaltatus: z Cesar postq̃ fregerat
 ꝑceptū Pompei: sed Joab facies pacē int̃
 ipm z patrē reduxit eū: sed videns honore
 suū impugnauit patrē: z colligēs sibi gentē
 cōstituit se regē. sed in bello suspendit seipz
 ꝑ crines. Et Joab qui fecerat pacē int̃ ipm
 et ꝑrem infixit tres lanceas in cor ei⁹. Iste
 Absalon signat peccantē mortalit̃: qui occi-
 dit fratrem suū. i. animā suā. Ch̃s autē fec̃ ꝑa-
 cē. sed multirecōciliati accipiūt bellū con-
 tra deū. Et tūc venit ch̃s qui pacē fecerat.
 z figit tres lanceas i cor peccatoris. ꝑria ē
 sepatio a deo. Scda est maledictio. Tertia
 est ignis eternus.

De miseria z tribulatiōe
 Capitulū. XX.

Conradus regna-
 uit. in cuius imperio erat qdā con-
 mes noie Leopold⁹. q̃ irā regis me-
 tuens cū vxore sua in siluā fugiēs in qdā tu-
 gurio latitabat. In qua silua mēorata dum
 cesar Conradus venaret: nocte supueniente
 i eodē tugurio ipz oportuit hospitari. Cui

hospita pregnās vicina existens partui de-
 cent vt potuit strauit: z nec ariā misit. Eadē nocte mlier filiū pepit: z cesar vocē au-
 diuit dicētē. Accipe: accipe: accipe. Exper-
 gefact⁹ ip̃e a sōno totusq; timid⁹ z tremefac-
 t⁹ ait intra se. Quid signat ista vox. Acci-
 pe: accipe: accipe. Quid debes accipe cogi-
 tabat: z statim obdormiuit. Et ecce scda vice
 audiuit vocē dicentē ad ipm. Redde: redde
 redde. Cesar expergefact⁹ a sōno ꝑtristat⁹ ē
 valde. z ait intra se. Quid est h. ꝑrimo audi-
 ui. accipe: accipe: accipe. et nihil accepi.
 Dō dō: reddere: redde: redde. qd debeo red-
 dere et q̃ nihil accepi: Cesar itez i cepit dor-
 mire. Et ecce tertia vice audiuit vocē dicē-
 tē sibi: fuge. fuge. fuge. quoniam hic puer ꝑri-
 mogenit⁹ gener tu⁹ erit. Cesar ꝑo cum talia
 audisset cōmota sūt oīa viscera ei⁹. Dane-
 vero surgēs duos armigeros suos secū se-
 cretarios ad se vocauit di. Ite puulū illū de
 māib; m̃is violentē auferte. z ipm ꝑ mediū
 scindentes cor ei⁹ mibi apportate. Conciti
 euntes de gremio matris puez rapuerūt.
 quē vidētes elegātissime forme. miscōia mo-
 ti ipz sup quandā arborē supficiē ne a feris
 deuoraret̃ reposuerūt: et lepore scindentes
 cor ei⁹ cesari detulerūt. Eodē die dū qdā
 dux inde transfiret z puez vagientē audiret
 ipz i gremio suo ꝑuati nullo sciente accepit.
 Et dū filiū nō haberet vxori attulit: z eū nu-
 triri fec̃. a se z vxore sua genitū fingēs Hen-
 ricū vocauit. Cū puer iā creuisset erat cor-
 pe pulcher nimis. ore facund⁹: z oībz gratio-
 sus. Quē cū tādēcorz z prudētē vidit cesar
 a ꝑre petiit z i curia sua manere fecit. Sed
 cū videret puez oībz gratiosū z ab oībz cō-
 mēdari dubitare cepit ne ꝑ se regnaret. et
 ne iste sit quē occidi mādauerat. Uolēs igit̃
 esse secur⁹: l̃as manib; suis scriptas vxori
 dirigit in hūc modū. Inq̃ntū est tibi ch̃a-
 vita tua mor vt istas litteras receperis ꝑu-
 erū hunc necabis. Dū ꝑo ꝑgens in quadā
 ecclesia hospitatus fuisset: et super bācum
 quiesceret. z bursam in q̃ erat littera depen-
 derz: sacerdos curiositate ductus bursam
 aperuit: z legēs scel⁹ abhorruit. z radēs sub-
 tiliter: vbi dicebat. puez hūc necabis. sc̃pit
 Filiā ñam in vxorē ipi dabis. Cūq; regina
 istas l̃as legisset. z reg⁹ sigillo munitas v-
 deret de māu ipator⁹ sc̃ptas esseq; cognou-
 scerz: cōuocat̃ ꝑncipib; nuptias celebrauit.

et suā filiā eidē in vxorē dedit q̄ nuptie aq̄s/
grani celebrate sūt. Dum aut̄ cesari Lōrado
narraret q̄ solennit̄ nuptie filie sue eēnt ce-
lebrate: ille obstupuit. et cū a duobz armige-
ris et duce et sacerdote p̄itatē cōperisset: or-
dinatōi dei resistendū nō eē vidit. et iō p̄ pu-
ero mittens eū esse suū genex approbavit:
et post i impio regnare instituit.

Moralizatio

Quāritissimi. Iste impator est de^o pater: q̄
ppter p̄m̄ p̄m̄ parētis iratus erat. et eū
a paradiso expulit: qui fugiebat in siluam
bur^o mōi. sed deus volens venari circa ani-
mas misit filiū suū in siluā bur^o mōi q̄n car-
nē assumpsit de vīrgine gloriosa: et i nocte
natus. Rex q̄ audiuit vocē dicentē sibi. ac-
cipe accipe accipe. pōt dici q̄libet hō q̄ de-
beret eē rex suū p̄ ad seipm̄ regendū q̄n tuz
ad salutē corpis et aīe sue. Un̄ cuilibz nostrū
dictū ē accipe et. Per p̄mū debemus intel-
ligere p̄mo q̄ accepisti anīam ad dei simili-
tudinē creatā. Per scōm accipe corpus cū
q̄nq̄ sensibz et omnia quattuor elemēta pa-
rata tibi ad ministrandū. Per tertiū accipe
q̄ si fidelit̄ deo ministraueris vitā eternam
accipies. Charissimi attendite diligent̄ ad
hec tria accipe. Unde celū dicit tibi que ē
p̄ma vox. Ministri tibi lucē per diem vt vi-
giles: tenebras p̄ noctē vt pauses: alterno
tibi tpa vt varietates tollat. Terra dicit: te
porto: te nutrio: te panecōsorto: et te vino
letifico: diuersis anīalibz mensā tuā repleo.
Aq̄ tibi dicit: potū tibi prebeo: sordes tuas
lauo: et diuersa genera pisciū ad vsū tuū mī-
stro. Aer dicit. Vitalē flatū tibi prebeo et
gen^o auīū tibi mitto ad tuū obsequiū. Uox
admonētis est mōs cū dicit. Vide hō quō
amaui te q̄ ppter te fecit me: seruiō tibi et fa-
ctus sū ppter te vt tu seruias illi q̄ fecit te et
me ppter te. Accipe benignitatē: redde cha-
ritatē. Uox comminant̄ est cū dicit ignis.
A me cōburer̄. Aq̄ a me summerger̄. Ter-
ra a me absorber̄. Infern^o a me deglutieris
Scōd̄ vox quā impator iste audiuit tribvi-
cibz fuit. redde redde et. Quid reddere de-
bes. P̄mo certe deo anīam mundā quā de-
ad suā similitudinē creauit: et per ei^o passionē
redemit. Per scōm redde. Quid debes red-
dere? Certe diuina p̄cepta seruādo decimas
oblatiōes: et totū corp^o in ei^o seruitio volun-
tarie te offerēdo: vt poteris dicere cū psal-

mista. Reddam tibi vota que distinxerūt la-
bia mea. Per tertiū redde. intelligas q̄ dō
debes reddere totum corpus tuū vt eū dili-
gas toto corde: tota anīa: tota mente vt sis
parat^o p̄ ei^o amore oīa patiēt̄ tolerare Scōz
est. diligas p̄xim tuū sic teipm̄. Tertia vox
fuge et. Per p̄mū fuge debes intelligere q̄
fugere debes diabolū per opa misericordie
et humilitat̄: mōm per paup̄tatē: carnē p̄ ie-
iuniū et castitatem. Per scōm fuge: intelli-
gas vt inquantū poteris vitabis peccata: et
p̄riā voluntatē et mundi vanitatē et cōsor-
tiū maloz. Per tertiū fuge: intelligas q̄ fu-
gere debes infernū et eius penā per cōfessio-
nē et confessionē: et satisfactionē q̄ puer na-
tus est nobis cui^o imperiū sup̄ humez eius
Puerū istū Jesum ebim̄ mlti psequūt̄: et ipz
q̄ntū in eis est cū vicis et cōcupiscētis oc-
cidūt. Sed duo armigeri. s. potētia diuina
et sua gratia a cordibz taliū puez Jesū rapi-
unt: q̄ puer Jesus nō libent̄ quiescit: nisi i
loco mōdo. Per Jesus ponit in arbore. s. in
ecclesia vbi dux bonus platus eū inueniet p̄
opa meritoria et nutrit munde: s. hō miser
nō timēs deū accipit eū in altari. et tūc pote-
rit de eo dici qd̄ dicit in Genesi de Ioseph. Fe-
ra pessima deuorauit filiū meū. i. chīm. Si
vis ḡ tute pcedere occide leporē. s. carnē tu-
am. i. carnales affectiōes per orōnes et ieiū-
niū et elemosynā. et sic extrahē cor tuū vt pu-
er Jesus poterit saluari et tecū manere. et fū-
liā tuā. i. anīam despōsare. Sz sepi^o contin-
git q̄ hō recidiuat et lras scribit manu p̄pa-
et. Littere iste sūt cogitatōes male et puerse
ad ppetradū mala p̄ que puer ille oīno a te
extinguit̄. et quoniā scribit vxori. i. carni ap-
petendo gulā et luxuriā. Sz sacerdos discre-
tus. s. cōfessor atq̄ p̄dicator debet apire sa-
crā scripturā p̄ stilū iratū. i. mala opa mutare
p̄ p̄niam et tūc puer Jesus sine dubio anīā
tuā despōsabit. Ad quā despōsationē p̄n-
cipes erunt vocati. s. vtutes cardinales. et
sic poteris cū chō regnare.

De dolo et conspiratione et cau-
tela ipsius contraria.

Caplm. XXI.

Istius refert q̄
ues lacedemonie simul conspira-
uerunt contra regem suum et pre-

uales cōtra eum de ciuitate sua eū indi-
gne expulerūt ⁊ a toto regno. Accidit tunc
tpis: qz rex Persarū eandē moliebat destru-
ere ciuitatē: cū magno exercitu ciuitatē ob-
sedit. Rex autē expulsus ciuitatē suā q̄uis i-
gratā nō potuit nō amare: s; misert⁹ est ei⁹.
Cū autē explorasset ⁊ didicisset machinatio-
nē regis Persarū cōtra ciuitatē suā lacede-
monia: cogitauit quō posset latere ⁊ prudē-
ter totā machinationē intimare ciuitati p-
dicte. Accepit tabulis sc̄psit in eis totā ma-
chinationē ⁊ vna cū hoc informationē spe-
cialē quō possent resistere ⁊ ciuitatē contra
eū defendere. ⁊ cū totū scripsisset quō volu-
isset: supliniuit scripturā suā cera. ⁊ accepto
nūcio fidedigno direxit eas ad magnates
ciuitatis. sed tabulis receptis ⁊ diligentē inspe-
ctis nulla littera apparebat: s; tūmō cera
plana. Questio int̄ oēs satrapas facta est de
tabulis in cōi: vt vnusq; diceret imagina-
tionē suā qd eēt de tabulis faciendū: s; non
est inuent⁹ qui eoz potuit aperire intellectū.
Accidit autē qz soror p̄dicti regis audita p-
plexitate istarū l̄rarū petijt a magistratu vt
posset eas videre: qd diligentē inspectis ce-
pit calliditate feminea parum de cera de ta-
bulis eleuare. Apparuitq; statim l̄ra occulta.
Cūq; p̄ de cera eleuasset: plus de l̄ra appa-
rebat. Sicq; tota cera de l̄ra legi potat qd
qd ibi erat sc̄ptū. Satrape h̄ vidētes gauisi
sūt valde. p̄ filii l̄rarū fecerūt: ⁊ ciuitatē fortit-
defendebāt ⁊ ab oī obsidiōe liberabāt.

Moralizatio

Quārisimī. Per istū regē deū oīpoten-
tē intelligo: qui expulsus fuit de ciuita-
te sua. i. de societate humana: qm̄ p̄mi parē-
tes nostri cōspirauerūt i paradiso ⁊ ei⁹ p̄ce-
pta trāsgressi sūt tanq; qd dicerēt. Nolumus
hūc regnare sup nos. Hoc autē nō obstante
rex dñs noster Iesus ch̄s ciuitatē p̄dictā
.i. totū gen⁹ humanū nullo mō potuit nō ama-
re. Nā dilexit nos cū inimici sui essem⁹ qz si-
cut dī apls ad Rho. Cū inimici essem⁹ recō-
ciliati sumus deo p̄ mortē filij ei⁹. Rex iste
dñs noster Iesus ch̄s p̄pēdēs qz diabol⁹
q̄ est rex sup oēs filios supbie: oēs q̄si ifinit⁹
machinationib; moliret destruere accepit
tabulas. de qb; ad l̄ram dī. Exod. xxxij. tabu-
las vic; Moysi. scripsitq; in eis informati-
onē sufficientē p̄tra demonē ⁊ machinatio-
nē eius. Sicq; p̄ nūciū fidelē. i. Moysen

ciuitati humani gener⁹ destinauit. S; sc̄p-
tura ista fuit sic sublimata qdam cera. i. ceri-
monijs quibusdā: ita qz moralia leg⁹ nō po-
tuerūt plane ⁊ apte legi ab vnoq; tpe leg⁹
sc̄pte: nec bñ intellectu fuerūt qōnes multe
inter veteres sup intellectū istarū tabularū.
S; certe nūq; aliq; inuent⁹ fuit qui istarū
tabularū intellectū apire potuit: donec vna
puella soror reg⁹ veniret valde prudēs: ac dē
nobili genere p̄ducta. Domicella ista erat
brā ⁊ ego Maria mar̄ dī ⁊ hoīs. s. bñdicta et
sc̄tificata: soror etiā reg⁹ ch̄i. nā cū ipa esset
filia reg⁹ David s; carnē. ipa etiā est filia dī
spūalit loq̄ndo. iuxta illd Luce. Huic erat
soror noīe Maria. Nec itaq; s. ⁊ ego Maria
tabularū legis antiq; aperuit intellectū. S;
quō. Certe delēdo cerā. Scit⁹ em̄ qz veniē-
te lumine recedit vmbra: ⁊ igne calefaciēte
defluit cera. mō iste ceremonie fuerunt q̄si
vmbra ch̄s autē de⁹ fuit ignis. ⁊ Maria m̄-
ei illuminatrix i die purificatiōis sue spōte
⁊ hūilit̄ subiecit se ceremonijs leg⁹: licz nō i-
digerz. vt filiū suū ignē diuinū i tēplū p̄nta-
ret. Necesse ē est ⁊ fuit vmbra recedere ⁊ ce-
rā ipam defluere ⁊ auferri. Un̄ p̄s. Sic fluit
cera auferent. supcecidit ignis ⁊ nō vidēt
solē. Et qz in die purificatiōis sue ceremoni-
as abstulit. ⁊ sic legē iplēuit. ⁊ nos a fuitute
diaboli p̄nitatē filij sui liberauit. et ad vitā
etiā etnā deduxit. ad quā nos p̄ducatur.

Timor mundanus

Capitulum XXII.

Errat Augustinus

Non quando egyptij olim volebāt dei
ficare isidē ⁊ serapem isto modo p-
cesserūt. P̄io p̄ legē statuerūt qz q̄cūq; eos
diceret eē hoies v̄l aliq; de eoz genealogia
narraret capite plecteret. Statuerūt duas
imagies. Sc̄do vt lex p̄dicta nullm̄ lateret i
oī tēplo vbi eoz imagies colebāt. iuxta eos
pōebat vñ p̄uū idolū hñs digitū suū labijs
applicatū vt p̄ h̄ facerz signū silētij ingredie-
ti b; ista tēpla: ⁊ sic p̄itas ab oib; taceret.

Applicatio

Quārisimī. Reuera homines mundani
ista faciunt tenebrofi oppressores veri-
tatis ⁊ subuersores ecclesiastici stat⁹: quan-
do volunt deificare ⁊ glorificare semetip̄os
vel alios consimiles ponūt statim qd dā ido-
lū coram oculis prelatozū facientes signum

silentij: ita vix q null? audeat eos arguere nec de eoz fact? expmre vitatē: s; mag? eoz rī errores dissimulare v? poti? magnifica- re. vt sic ppe defectū dictionis videant apd pplm eē iusti. Et certe istd idolū est timor mūdā? ppe quē null? audet dicere vitatem nec mori ppe vitatē: nec minimā psecutiōez sustinere. imo ppe istd idolū illi qz pncipalr interest p suo grege mori fiunt ita timidi sic lepores: imo qd pei? est ipi fiunt alijs idolū silentij. qz si ipi n eēnt. alijs defederēt vitatē et deū q ē vitas p oculis haberēt i oibz opibz.

De spiritali medicina
Capitulum. XXIII.

Beatus augustinus

Brefert q mos antiquit? erat q cor- pa impatorz post mortē eoz cōbu- rerent: z cineres in eminentiori loco collo- carent. Cōtigit aut q qdā moriebat cuius cor nō potuerat comburi. Multis aut sup hoc mirantibz oēs rhetores z sapientes illi us prouincie citauerūt z ab eis cām inqui- rentibz tandē dixerūt q impator fuit intro- picatus z ppe latēs venenū accendi nō po- terat cor eius: tunc illi extrahentes cor de igne apposuerūt tyriacā. sicqz venenū fuga- uerūt. z cū itez cor in ignē poneret mox in cineres est redactum.

Dozalizatio

Aharissimi. Sic spūalit de hominibz ve- neno peccati mortalis intorcat? ipos- sibile est vt eoz corda igne spūsscti accen- dant: nisi per tyriacā. id est per confessionē z contritiōē prius peccati macula delectat.

De suggestione diaboli p tpalia.
Capitulum. XXIII.

Quodam mago

Onarrat qui habuit quendam hortū pulcherrimum in quo erant: tot flo- res redolētes: tot fruct? suaves: tot diuitie z delitie q valde dlectabile fuit ibi eē. Hūc locū nullis volebat ostendere: nisi fatuis z inimicis suis. Et cū essent introducti vide- rūt tot z tanta gaudia q mirabant. instāte- querebāt vt in illo poterāt manere. Ille hō nulli consentiebat: nisi q hereditatē eius ei cōcederet. Fatui hō credebāt q esset padi- sus in quo semp deberēt pmanere z heredi- tatē illorū cōcesserunt. magus hō denocce

surgebat et eos dormientes inueniebat et occidit. et sic p hortū istum quasi infinita mala perpetravit.

Dozalizatio

Aharissimi. Item magus cū hortu suo est mundus iste cum diuitijs suis z gloria sua. Magus dicit q per incantationes suas multos seducit. sicut isti ioculatores faciūt. Talis ponit scutellā z nihil ponit intus: in- terim fabulat z trufat z ludificat circūstan- tes. postea qrit: qd est ibi: z apparent dena- rij: distribuit z dat circūstancibz: accipiunt gratant: z cū clauerint man? credentes se habere denariū: postea apientes man?: ni- hil inueniūt. Sic mōs iste multos decipit i- cautos z illudit. z sic est de multis qdū ni- hil est de re sub scutellā v? disco. h est: qdū nihil bz nisi ea tū q victui sūt necessaria mo- dicū curat de mōo. Qd vidēs mōs volens eos decipe eleuat patellā z oñdit qd latet. i. modicū eleuat psonā z exaltat suprayite ne- cessaria: vt ad ecclīā v? pbendā. z tūc icipit ostēdere diuitias z delitias: statim miser hō appetit z cōcupiscit ea q sūt salutē aie sue. z dant ei mltā z credit ille ditari z in optio statu eē. s; si aperiat man? ei? nihil in fine in- ueniet. teste ps. Nihil inuenerūt oēs viri diuitiaz i manibz suis. Studeam? g mōm istū spernere si desideram? ad vitā eternā p- uenire. Ad quā nos pducatur zc.

De bñficioz obliuioē z ingratitudine

Capitulum. XXV.

Medam domina

Onobilis patiebat multas iniurias a qdā tyranno q vastabat ei? terram. Illa hāud diēs qtidie lachrymas emisit z in amaritudine ē anīa ei? posita. Accidit a casu q venit qdā pegrin? iuxta eā vbi māebat: vi- densq ei? angustīā: pietate mot? bellū p ea d- dit eo pacto: q si i bello moreret. baculū ei? z perā puati i camera ei? custodiret vt me- moriā de eo hiet z sibi grata eēt. Illa hō fide- lit ei? cessit. pegrin? bellū attentās tyrānū d- uicit: z ipe i bello vsqz ad mortē vulnerat? ē. Puella cū de morte ei? audisset: fecit qd pmi- sit: baculū z perā i camerā suā an lectū suū pepedit. Accidit q p regna et castra fama volabat q ista nobil? dñā oia regna amissa recupassz. Nec audiētes tres reges ad eā ve- nerūt cū magno apparatu vt eā vīsitaret z i-

in fusto
L. G.
S. Trini
Folij 171

vxore peteret. Illa statim ornauit se et in oculis cursu illo ambulabat. eosque satis honorifice recepit intra se cogitabat. Forte isti tres reges cameram intrare ponunt. erit mihi opprobrium si ante lectum meum iuenerit pegrini peram et baculum et insit ea amoueri nec ultra ibi commorari. Sic pacti sui oblita et ingrata repta est.

Applicatio

Omnipotens. Domine ista est anima humana. Transitus diabolus qui eam priuauit hereditate regni celestis per multa tempora. unde ipsa multum dolebat. Nec mirum quod in inferno diu posita erat donec pegrinus uenerat. scilicet christus: qui de celo descendit et in pegrinatione istius mundi. Pera eius caro mundissima in qua latuit diuinitas in qua recepit vulnera. Baculus est lignum crucis in quo pependit pro nobis peccatoribus. Unum pro anima fecit victoriam feria sexta ut nos liberaret a peccatis et ut ei restituerent omnia amissa. Petit ergo instant a te ut per eius amorem peram et baculum custodias: hoc est ut recentem memoriam continue de eius passione habeas infra cameram cordis tui. Tres reges sunt diabolus: mundus et caro qui ueniunt ad hominem suggerendo: delectando: consentiendo: miser homo non premeditatur de futuro: ornat se cum uiciis et occupis et occurrunt ei cito consentit. et sic amouet memoriam christi et per consequens oblitus dei est. Studemus ergo eius beneficia recolere si volumus ad eternum beatitudinem peruenire.

De humilitate. Capitulum XXVI.

Regina quedam nobis

his de seruo rustico concepit filium. Filius per hunc viciose et male se habuit. Principis patris sui putatiui. Princeps homo a regia diligenter qui fuit an filius suus esset. qui tamen per professionem regie inueniens non esse filium suum. nolens tamen propter hunc puerum a regno regnum suum deducere sibi: sic ordinauit quod pannos suos diuersi generis et coloris faceret. medietatem de vili panno et aliam de pretioso ut quando uileret spectaret a superbia et omni vicio quemque retraheret. quando non nobile pannum: ne omnino deieceret: sed per ista discretum se exhiberet.

Applicatio

Omnipotens. Spiritu aliter caro nostra admodum vxoris carnalia diligens uult nos retinere ne pergamus ad terram promissionis quotiens peccatum mortale committimus. Quid

est nobis faciendum? Certe debemus dare carni anulum obliuionis ut abstrahatur a delectationibus que sunt secundum sensum ut sic obliuiscatur delectationes carnales. Sed anulum memorie debet anima sibi retinere. ut uicem in memoria iugiter habeat penas infernales et nouissimum uitae suae ut sic caro obliuiscatur peccare. Unum scriptum est. Demorare nouissima tua et in eternum non peccabis. Ecce. vii. Tunicam debemus habere. quia sumus filii rustici: hoc est terre. Job. xvii. Putredini dixi. patet meum es terra. Unum si a nobis gratia quod est homo? Certe dicemus quod homo est pauper aut debilis aut stultus aut rusticus. id est ignobilis et turpis. Pauper es si indiges potentia. rusticus si indiges nobilitate. et stultus si sapientia. Pauper sis pro bono. Nihil habes de te: nisi per Christum. si enim reddas omni laudam: boni calciameta: terre segetes: nihil tecum manebit: nisi per Christum. Secundo tu es debilis. quia nihil boni operis potes de te. Unum homo compatitur flori qui mane est pulcher. et splendet de sero marcescit. Item fumus per se. Sicut deficit fumus: sic deficiunt peccatores a facie dei. Item uanitati per se. Homo uanitati similis factus est. Tertio tu non es sapiens. quia non cognoscis te ipsum. Quarto quod alia cognoscere potes. Quarto: tu non es de magna parentela. sed de quo dicit Job. xvii. Putredini dixi. Patet meum es tu: mater mea et soror mea uermibus. Quinto tu non es pulcher. quia cito transis et uana est pulchritudo tua. Ideo una per se panis est caro vilissima. alia per se nobilissima. scilicet anima que ad imaginem summi regis condita: et uili corpori infusa est: per quam homo redditur supercelestium socius et creatorum dignissima. Si ista duo secundum formam naturam uoluerimus obfluare ad regnum eternum poteri mus peruenire. Quod nobis precatur.

De iusta remuneratione.

Capitulum XXVII.

Quidam imperator

erat diues valde et potens. qui unicam si liam habebat pulchram valde et oculis omnium gratiosam. quam miro modo dilexit intantum quod quicunque milites eius sua custodia assignauit. Milites pro ista quasi continue armati incedebant et certam prebendam singulis diebus de thesauro regis per custodiam suam accipiebant. Rex pro quemdam senescalcum et canem habebat quem multum dilexit. Canis uero tribus catenis erat ligatus quia valde crudelis erat et quos potuit apprehendere occidebat.

pauper

debilis

sapiens

ignobilis

66
Anima
filius

lm

Tri
nita
ti

1712

Accidit semel q̄ cū rex in stratu suo iacuit/ set terrā scām visitare pposuit. mane surre/ pit z senescalcū ad se vocari fecit z ait ei. Ter/ rā scām visitare volo sub tua custodia filiā meā unicā cū militibz dimitto z canē quē di/ ligo. precipio tibi sub pena capitis q̄ nullū defectū filiā meā habeat. Omnia necessaria militibz fm q̄ decet ministres. Canem vero cōtinue in catena habeas. z ei nō laute ad/ ministres sz poti⁹ famē sustineat vt sic eius crudelitas atqz ferocitas annihilē. Sene/ scale⁹ hō oīa adimplere fidelit̄ pmisit. Rex hō terrā scām adiit z Senescalc⁹ oīa q̄ p/ misit z totū pceptū in stratiū egit. Nam ca/ nē de melioribz cibarijs sp̄ paut. nec euz sic debuit custodiuit: puellē necessaria subtra/ xit. z milites p̄benda puauit intantuz q̄ di/ spersi z vagabundi p mōm ibāt. puella sine custodia sic relicta plorās z eiulās ambula/ bat in aula sua. Canis euz eam solā vidisset tres catenas fregit cū q̄b ligatus fuit z pu/ ellā occidit de cui⁹ morte fact⁹ est planctus magnus in ciuitate. Rex hō cū audisset de morte filie sue commota sūt omnia viscera eius. Senescalcū ad se vocari fecit z cur si/ liam suam sine custodia dimisit z milites si/ ne p̄benda z canē cōtra pceptum eius pa/ uit. Ille vero omninuit nec aliqd p eius ex/ cusatiōe allegauit. Rex vero tortoribz p̄ce/ pit vt ligatis pedibz z manibz eū in fornacē p̄icerēt ardētē. Dēs regem laudabāt q̄ ta/ te dedit iudiciū.

Moralizatio

Harissimi. Impator iste est dñs noster Iesus ch̄s. filiā tam pulcra est anima ad dei similitudinē creata. pro cuius custodia qnqz milites. i. qnqz sensus ordinauit vt cō/ tinue bonis opibz essent armati et p̄bendā gratie dei recipient. Canis vero est caro mi/ sera que die ac nocte nitit̄ p̄turbare sp̄m et animā occidere. Cū de necessitate requirit̄ q̄ tribz catenis sit caro cōtinue ligata. s. p̄ ti/ morē dei p̄ eius amorē z pudorē peccandi. Propter timorē qz deus est iustus et iuste peccatorē iudicat ad penā p̄petuā. Nec est catena p̄ma cū qua caro misera liget̄ nede/ um offendat z salutē priā p̄dat. Scda cate/ na est amor dei. qz hō tenet ip̄z sup oīa dili/ gere et iā plusqz seipm ppter ei⁹ amorē seipz debet refrenare a vicijs z cōcupiscētijs ca/ uere. Et q̄re debes ipm intatū diligere: cer

te qz te creauit: te plasmanit: te ad similitu/ dinē suā fecit: te redemit z vitā eternā da/ bit. Tertia catena ē pudor hominis pecca/ re in conspectu dei. quia omnia videt etiam minimā cogitationē quā in corde habes. p/ pter ista tria hō dz seipz cohibere nullo mō deū per p̄ctm offendere. Senescalcus est homo cui tradidit anīaz cū qnqz sensibz et carnē sic dedit ad regendū vt p̄ eis respon/ deat qñ dñs noster Iesus ch̄s ad iudiciū veniet. Sed miser hō q̄ nō diligit deū cate/ nas frangit. qz postpōit dei timorē. n̄ curat cogitare q̄ iusto iudicio hōiem eternaliter dānat. postponit dei amorē nō curat p̄sa/ re q̄nta indicia amoris ei ostendit. q̄ eū de/ nihilo plasmanit. ad eius similitudinē fecit eū suā imagine diuina decorauit. p̄ eo se hu/ miliauit: naturā n̄ram assumpsit: prius san/ guine eū redemit: nec pudorē peccandi co/ rā domino deo suo habuit. Omnia in con/ trariū perpetrat z anīam suā occidit: iō cū venerit dies iudiciū tñc apparebit peccator z nō poterit ad obiectū rñdere. Tūc de⁹ tra/ det eum tortoribz infernalibz sicut ip̄e testa/ tur Matt. xxv. Ite maledicti in ignē eter/ nū. Studeam⁹ ergo ante omīa anīam a pec/ cato custodire si desideram⁹ ad eternā vitā peruenire.

De execrabili dolo vetulaz

Capitulū. XXVIII.

Imperatrix quedā

Erāt in cur⁹ imperio erat quidaz mi/ les qui nobilem vxorem z castam at/ qz decorā habebat. Contigit q̄ miles ad pe/ regrinandum perrexit sed prius vxorē dixit rat. Nullum custodem vltra te dimitto. q̄a satis credo q̄ non indiges. Parato comi/ tatu abiit. vxor vero caste viuendo domi re mansit. Accidit semel q̄ precibus compul/ sa cuiusdam sue vicine epulandi causa do/ mū eius ingrediē: quo peracto ad p̄pria remeauit. quam quidam iuuenis aspectam acri amore cupit amare z plurimos nunci/ os ad eam direxit cupiens ab illa quātum ardebat amari. Quibz contemptis eum pe/ nitus spreuit. Ille vero se omnino contem/ ptū videns adeo dolens efficit q̄ infirma/ batur. sepe tñ illuc ibat sz nihil ei valuit eo q̄ domina p̄ omīa eum spreuit. Accidit q̄ dam die q̄ iuuenis ad ecclīā prexit dolens

MB.

ac tristis: obuiā ei habuit quandā vetulā i
pposito scām reputatā. Que cū iuuenē tri-
stē vidisset: causā tante tristitie ab eo ques-
iuit. At ille. Quid prodest mihi tibi narrare?
At illa. Oportet q̄ vuln⁹ tuū detegas si ope-
rā medicant⁹ expectes. Ideo ostende mihi
cām tanti dolor⁹: cū dei adiutorio te cura-
bo. Iuuenis cū h̄ audisset: ostendit ei quō
dominā dilexit. At vetula. Perge cito ad
domū tuaz: q̄ infra breue t̄pus te curabo.
His dictis iuuenis ad domū perrexit, et ve-
tula ad ppria remeauit. Vetula ista quandā
caniculā habebat: quā duob⁹ dieb⁹ ieiuna-
re coegit: et die tertia panē sinapi confectū
canicule ieiunātū dedit. quē cū gustasset pre-
amaritudine oculi eius lachrymabant tota
die. Tūc vetula ad domū dñe prexit cū ca-
nicula: quā iuuenis dilexit itātū. statī a dñā
ē honorifice suscepta, eo q̄ reputabat scā
Dū aut adinuicē sederēt: dñā puā canicu-
lā lachrymantē respexit: ammirabat multū
et quesituit causas. At vetula. O charissima
amica noli q̄rere q̄re lachrymat⁹: q̄ tātū do-
lorē habet q̄ vix poterit tibi intimari. Dñā
p̄o mag⁹ ac mag⁹ istigabat vt diceret. Cui
vetula. Hec canicula erat filia mea casta ni-
mis et decora quā iuuenis q̄dam vehemēte
adamauit: s̄ adeo casta erat vt om̄ino sper-
neret illū amorē. Tū iuuenis tantū dolēs p̄
dolore mortu⁹ est. p̄ q̄ culpa de⁹ cōuertit si-
liā meā in caniculā: sic tu vides. His dictis
cepit vetula flere dicēs. Quoties filia mea
recolit q̄ tā pulcra puella erat et mō canicula
flet: p̄ nimio dolore. Audiēs hec dñā itra se
cogitabat. Deu me: fili mō q̄dā iuuenis me
diligat. et p̄ amore meo ifirmat⁹. et totū p̄ces
sū vetule narravit. Vetula hec audiēs ait.
O charissima dñā noli amorē iuuenis sper-
nere ne forte et tu mutaber⁹ in caniculā sic
filia mea. q̄d eēt dānū intolerabile. At dñā
vetule. O bona matrona date mihi sanū cō-
siliū vt nō sim canicula. Que ait. Cito p̄ illo
iuuene mitte. et voluntatē suā sine vltorio-
ri dilatiōe facias. At illa. Rogo scitātē tuā
vt tu p̄gas ad eū: et tecū du cas. scandalum
posset esse si ali⁹ ad eū accederet. Cui vetu-
la. Tibi cōpatior: libent⁹ tibi eū adducā. Per-
rexit et iuuenē secū duxit. et cū dñā dormi-
uit. Et sic p̄ vetulā dñā adulteriū cōmisit.

Moralizatio

Ocharissimi Istemiles est christus vpor
casta et decora anima p baptismū lota:
cui dedit deus liberū arbitriū et sue volūta-
ti tradidit quōd hoc mundo ad patrē ascen-
dat. Mulier ista. s. ania inuitat ad p̄uiciū
quotiens inclinā ad carnalē cōcupiscētā
Quia cōuiciū hoīs carnalis est semp in de-
licijs viuere. statim iuuenis. id est mūdi va-
nitas eam inquantū potest allicit vt ei ad-
hereat. Si vero non p̄senserit adest vetula.
s. diabol⁹ qui circūit querēs quam deuoret
aniā. s. p̄ncipalit⁹ q̄ntum potest sollicitat vt
peccato p̄sentiat. Et quōd. Certe oñdit sibi
caniculā flentē. Canicula est spes longevi-
tate et nimia de dei misericōdia presumere. quam
m̄tri habēt intantū q̄ cito ad peccatū incli-
nant⁹. q̄ sic canicula ista ex sinapi lachryma-
bat. sic spes sep̄ aniam affligit ne ad vitatē
attingat intātū q̄ hō p̄ctō p̄sentit. Si ḡ vo-
lum⁹ castitatē aīe seruare et mōi deceptionē
p̄cauere fugiam⁹ mōi m̄sū ope. q̄ omne q̄d ē
in mōi aut est supbia vite aut concupiscen-
tia oculor⁹ aut cōcupiscētia carnis. et ideo
summū remediū est illū derelinquere si vo-
lumus p̄miū eternū obtinere.

Nota de iudicijs malis

Caplm. XXIX.

Rat quidā impe-

Erator q̄ statuit pro lege q̄ sub pena
gravi quilibet iudex recte iudicaz
et si cōtrariū faceret nullo modo misericor-
diā inueniret. Accidit casus q̄ qdā iudex
munerib⁹ corrupt⁹ falsū iudiciū dedit. Im-
pator cū h̄ audisset sermis suis p̄cepit vt eū
excoriaret. et sic factū est. pellē ei⁹ in loco vbi
iudex sedere deberet posuit ad significādū
q̄ ille iudex cogitaret. q̄ ampli⁹ falsū iudici-
um nō daret. Rex p̄o filiū iudic⁹ defūcti iu-
dicē p̄stituit dicēs ei. sedebis sup pellē pa-
tr⁹ tui vt iudices pplm meū. Si p̄o aliq̄s af-
fert tibi donū vt declines a via recta ad pel-
lē p̄ris tui respice ne tibi h̄ idē p̄tingat.

Moralizatio

Ocharissimi. Impator iste est dñs noster
Iesus christus q̄ istā legē edidit. Unde
Deut. Iudices et magistratus cōstitues etc.
Ipse vero recte et omni tpe nos iudicat. q̄
pat noster celest⁹ totū iudiciū filio dedit. Iu-
dex q̄ male iudicauit est q̄libz hō q̄bz seipz
q̄ntū ad vitē rectitudinē iudicat q̄d et q̄ntū

deū deliqt. Si vero aliq̄s vestrū sit muneri
bus. i. malis humoribz corruptus debet ex-
coriari. i. in omnibz vicis suis p̄ p̄tiam de-
nudari. vt poterit dicere p̄bū illō Job. Pel-
lē p̄ pelle: et q̄cqd homo habet dabit p̄ anīa
sua. Pellis que ponit p̄ memoria in sede est
christi passio quā hō debet habere retentā ī
sede cordis sui ne cōtra deū z salutē anime
sue dīnct: sicut scriptū est. Demorare no-
uissima tua z in eternū nō peccabis. Chūs
nō tm̄ pellē ī sede crucis p̄ nobis dedit: s̄ etī
am vitā. z ideo si veri filiū sumus: eū p̄ pctm̄
offendere nō debem. Et si cōtingit nos la-
bi respiciam. ad crucē quantū p̄ nob susti-
nuit vt emēdem. cū opibz mīscōdie: et p̄ p̄ns
vitā eternā obtinebim.

De peccato z iudicio
Capitulū. xxx.

Erat quidam rex
qui statuit pro lege: q̄ victori debel-
lo redeūti fieret triplex honor. tres
molestie. Primus honor q̄ victori obuiabat
ppls cū leticia. Scōs q̄ oēs captiui currū
ei ligat: māibz z pedibz retro seqbant. Ter-
ti⁹ honor q̄ indutus tunica iouis sedebat ī
curru quē trahebāt q̄ttuor equi albi. z duce-
bat vsq̄ ad capitolū. ne cū his honoribz ob-
liuisceret sui triplicē molestiā oportebat il-
lū sustinere. P̄ia est q̄ cū eo ponebat ī cur-
ru q̄dam seruilis conditiōis: vt daret spes
cuiuslibet q̄ntūcūq̄ vilis p̄ditiōis puenire ad
talē honorē si p̄bitas mereret. Scōa mole-
stia erat q̄ iste seruus eū colaphisabat ne nī-
mis sup̄biret z dicebat. Snotoseuton. i. no-
sce teipz z noli sup̄bire de tanto honore. re-
spice p̄ te. hoīez te eē memeto. Tertia mo-
lestia erat q̄ illa die licebat dicere in p̄sonā
trūphant: q̄cqd vellet. s. oīa opprobria.

Doralizatio

Ovarissimi. Iste impator est pater celestis
victor de bello domin⁹ noster Ies⁹ christi-
stus q̄ cōtra diabolu victoriā obtinuit. Un̄
in die palmarū triplex honor ei fiebat. P̄io
q̄ ei obuiant ppls q̄n oēs cōtra hierusalē
preperūt cū ramis palmarū z vestimentis z
pueri clamabant. Osanna filio dauid. Se-
cundus honor q̄ oēs captiui zc. Isti capti-
ui erāt iudei z peccatores in pctis ligati q̄
currū humanitatis ei⁹ p̄sequebant vidētes
signa z p̄digia q̄ faciebat. Tertius honor q̄

victor indutus erat tunica iouis. Tunica
ista erat diuinitas hūanitati interi⁹ coniu-
cta. Quē trahebāt q̄ttuor equi albi. i. q̄ttuor
euāgeliste q̄ de ei⁹ diuinitate z hūanitate lo-
q̄bant. Cōtra istos honores triplex ei mole-
stia fiebat. s. q̄v⁹ seruilis p̄ditiōis ponebat
cuz eo. s. latro pessim⁹. Scōa molestia erat
q̄ serui eū colaphisabat. Sic iudei ch̄zo se-
cerūt dicētes. Prophetiza nobis quis est
qui te percussit. Tertia molestia q̄ oīa op-
probria ei dicebāt. sic iudei in facie ei⁹ expu-
erūt: z opprobria dixerunt.

De rigore mortis
Capitulū. xxxi.

Legitur d̄ morte ale-
xandri: cum sepultura ei⁹ fieret au-
rea: plurimi p̄hi ad eam cōnenerūt
de q̄bus vn⁹ dixit. Alexander heri ex auro
fecit thesaurū: z nūc ecōuerso aurū ex eo fecit
thesaurū. Alius dixit. Veri non sufficiebat
alexandro tot⁹ mōs: hodie sufficiūt ei tres
vel q̄ttuor vlnē p̄ani. Ali⁹ dixit. Veri Alexā-
der potuit a morte mltos liberare: hodie ip̄e
iacula mortis nō potuit vitare. Alius dixit.
Veri terrā p̄mebat. hodie ab ea p̄mit. Ali⁹
dixit. Veri Alexandrū oēs timebat: hodie
eū vilem omēs reputāt. Alius dixit. Veri
Alexander multos amicos habuit. hodie
nullū. Alius dixit. Veri Alexander duxit
exercitū: hodie ab alijs ducit sepulture.

Doralizatio

Ovarissimi. Iste Alexander pōt dici q̄li-
bet diues istius mōi q̄ laborauit totalit̄
in mundanis. Aliq̄ magis laborant q̄m mo-
riunt circa funeralia sua cū magna pompa
q̄ circa animā q̄ iacet ī penis. Philosophi
adducti sūt doctores: ac sacre scripture ex-
positores: qui dicunt diuites hui⁹ mundi
ex auro mundano. Vodo diues hui⁹ mōi
facit thesaurū. hoc ē dictū. Homo tenet d̄
bonis mundanis impleri. i. bonis p̄tutibz si-
cut est dare elemosynā: vestire nudū zc. Et
sic facit de eo quantū ad animā in celo the-
saurū. Itē dicūt. Nō sufficit auro mundus
q̄ q̄nto pl⁹ habet t̄to plus cupit habere. et
h̄ est fatuitas. q̄ mund⁹ deficiet sibi in mor-
te. Sed si de omni labore suo duas vl⁹ tres
vlnas vilis panni obtinuerit mltū est. Itē
dicūt. diuites dū viuūt imperāt. s. p̄ mor-
tē q̄libet pauper ei imperat. z q̄diu viuūt di-

Capitulū XXXII XXXIII. et. XXXIII

nes multos potest a morte liberare. et tamē null' diues q̄ntūcūq; potēs i necessitate iaculā mortē euadere potest. Itē hō terre dñā tur: s; i morte ei dñat. q; totū corp' homis p terrā psumit. et q̄diu hō viuit tmet: sicut scriptū est. Facies hoīs facies leonis: sed in mortē illis ab omnib; reputat. Itē q̄diu viuit amicos habet: sed in morte oēs recedūt: et ipm solū relinquūt. q̄diu hō viuit potuit mltos secū adquirere: ducere. s; i morte ab alijs ducet. Un chīs dixit Petro. Alius cinget te: et ducet q̄ tu nō vis.

De inspiratiōe bona.

Capitulū. XXXII.

Refert Beneca q; i corpib; venenosis ppter maliciā veneni et nimīā frigiditatē nullus vermis nascitur si pculsa fuerit fulmine p paucos dies vermes pducunt.

Expositio

Aharissimi. Per corpa venenosa itelligo ahoies i pctō mortali venenatos. Tles p frigiditate pcti vermē pducere nō possunt. et iō pcutit eos de fulmine dñi talib; infundit grāz. quā si pctōz recipe voluerit cito cōuertī pōt. Et ideo sanū consiliū est vt cito p cōtritōez cōuertamur ad chīs. Nō nob rē.

De iactantia

Capitū XXXIII.

Refert enim Valerius q; homo qdā noīe Paratin' fēc dicit filio suo et omnib; vicinis suis. Heu heu mihi: habeo in horto meo arbore infelicē q; vxor mea pma se suspēdit. post modū scda. modo tertia. Et iō dolor est mihi miserabilis. Ait vnus cui nomē Arrius. Viroz te de tantis successibus lachrymas emisisse. Da mihi rogo te tres surculos illius arboris: quia intendo int' vicinos diuide re vt quilibet arbore habeat ad vxorē suā suspendendā et sic factū est.

Doralizatio

Aharissimi. Nec arbor est sancta cruz i qua pependit christus. Nec arbor debz poni i horto hominis dñi anīa habet ingem memoriā de passione christi. In ista arbore tres vxores suspendunt. s. supbia vite. concupiscētia carnis: et cōcupiscētia oculorū. Homo em̄ datus mūdo tres vxores ducit

Una est filia carnis q; vocat voluptas. Alia filia mundi que vocat cupiditas. Tertia filia diaboli q; vocat supbia. Sed cum peccator gratia dei adheret pñe: iste vxores volūntates suas nō habētes suspendūt. Cupiditas se suspendit fune elemosyne. supbia fune hūilitatis. Voluptas se suspendit fune ieiunij et castitatis. Iste q; quesuit surculos est bon' christianus: q; toto conamie h' debet appetere et querere: nō tñ p se sed et alijs vicinis. Ille qui fleuit est miser hō qui magis diligit carnē et ea que carnis sūt: q; ea q; sūt spūscēti. Tñ sepius tal' ad informationē boni viri ad rectā viā poterit duci. et sic vitā eternā obtinebit.

De ponderatione vite.

Capitulū. XXXIII.

Legitur de rege alexandro q; habebat Aristotēle mgtz de cui' doctrina multū pfectū et multas pntes ab eo didicit. Inter cetera a magistro suo quesuit aliq; sibi et alijs pficia dici Ait magister. Filiusculat diligēt. et si meā doctrinā tenueris: ad magnū honorē puenies. Septē sūt que te docebo. Primū ē Statera ne trāsileas. Scdm est. ignē cum gladio ne foueas. Tertiū est. coronā ne carpes. Quartū cor auicule ne comedas. Quītū cū profect' fueris nō redeas. Sextū: per viā publicā ne ambules. Septimū: irundinē garrulātē i domo nō pmittas. Rex i istis septē miro mō studuit et pfectū q̄diu vixit.

Expositio

Aharissimi. Statera ista est vita hūana. Duo in pensis sūt ingressus in mōm et egressus ab eo. Ponat ergo hō in vna pensa. s. in paupate cū q; ingressus est. et in alia paupate cū q; egrediet. et inueniet q; eque ponderabit: sic paup' egredit sic paup' egreditur Ecēs. v. Sicut egressus est nudus de vtero matr' sue: sic reuertit' et nihil aufert se cū de labore suo. Itē pone in vna parte staterē tps i quo peccasti. et tūc quero sic chris' stus quesuit a patre filij infirmantis qū ei accidit. Rndit ei pater. Ab infantia rē. Et ego qro a te qū incepisti peccare. Heu rñde bis. Nō herinec pridie sed ab infantia. Pone g tpus peccati in vna pte et minus pōderabit. Nō ergo trāsiles staterā sed bñ pensā quō. pōe ad aliā temp' penitētie. s; nesci

inueni
rborē

IHS
legit
1

Pr. Joannes Jigejūus Steer

et hōm in dñi mōti. Collegi. Sub dñi mōti. 13. Die. 4. Aug.

(Inueni est Doctor omni Sauerfium

quod diu possis penitere, id multiplicata opera penitentie ut eque ponderent tuis malefactis. sic dicit Zacharia. Si quid aliquem defraudauit reddo quadruplum. Non ergo transilias ultra istam stateram. hoc est: non nimis cupias ultra quam se necessaria victui. sic legitur de vulture. Vulturus cum cepit predam: probat an totam predam possit secum portare et cum ea volare vel non. si non. dimittit et tantum secum portat quod possit secum volare et sic et tantum habet de predam quam sibi sufficit. Eodem modo homo deberet facere. Vltimi sunt qui diuitias per predam ponunt. ut diuites fiant nocte dieque laborant. aliena rapiunt. et cum habuerint in abscondito ponunt. et per illam detinentur quod ad deum volare non possunt. et hec est magnificatus quod illis vtuntur quod secum portare non possunt. Diuidatur ergo predam. id est diuitie quod sibi necessarium teneat: residuum de pauperibus sic poterit ad deum volare. Secundum est: igne cum gladio ne foueas. id est iracundum cum peccatis asper ne puoces. Ira enim comparatur igni. quod cum aliquis iracundo deficit: statim inflammat. Iste ignis non est fouendus gladio. Gladius vero est lingua hominis quod ad modum gladii materialis lata est et acuta ex utraque parte. Psalmus. Lingua eorum gladius acutus. Est enim de iracundo sic de calce. In calce est calor sopitus. sed si supponatur aqua statim inflammat et fumum exire facit. Sic est cum iracundo in quo est ira sopita: cum audierit peccata aspera statim inflammat et fumum ire et rixe exire permittit. et id est igne non debemus fouere cum gladio. Tercium est: cor non ne carpas. id est leges ciuium ne reprehendas. Ciuitas in qua sumus est ecclesia. leges huius ciuitatis sunt doctrine ecclesie quas nullus sapiens debet reprehendere. sed humiliter audire et imitari. sed ista doctrina multos habet reprehensores. quod patet ex eo quod habet paucos auditores. et id nobis est necessesse verba dei audire et eius precepta et nobis cum firmiter retinere si intendimus ad eternam patriam venire. Quartum est: cor auicula ne comedas. id est nulli aduersitati temporalium tristitia: odium inuidiam in corde tuo habeas. quod Proverbia. xxv. dicit. Sicut vermes ligno et tineae vestimento sic tristitia viri nocet cordi. Non ergo se iungat deo per bonam vitam. et semper habeat in corde recentem memoriam et nullum dolorum sentiet. imo propter de aduersitate gaudebit. Ibat apostoli gaudentes etc. Quintum est: cum profectus fueris non reueas. id est cum a statu culpe recesseris: non reueas ad vomitum peccati. De ista sapiencia habet

Ecclesiastes. xxi. Fili peccasti non adicias ultra. Sed timeo quod multi sunt ad modum canis. De quo loquitur Petrus: Sic canis reuersus ad vomitum suum. sic peccator qui iterat vias suas malas. Item est de multis sicut de vipera. Vipera enim volens copulari cum lampreda: fugit venenum. tunc vipera in quodam loco venenum euomit: et sic copulatur ei et postea redit ad venenum. Sic multi volentes Christo copulari altari: euomit venenum dum peccata confitentur. sed postea redeunt ad illud. Sextum est per viam publicam ne ambules. Via publica est via peccatorum per quam maior pars mundi transit. quod lata est. Mat. vii. ca. Spaciosa est via quod ducit ad perditionem: et multi sunt qui ambulant per eam. Unde notandum est quod aliqui sunt bestie quod nunquam per viam rectam ambulant ut canes fugiant. Sic debet homo dum est in mundo et in periculo propter canes infernales fugere qui eum sequuntur. sicut dicit Psalmus. Circumderunt me canes multi. Fugendum est de tali via. quod ibi sunt venatores diaboli qui triplici genere venationis vtuntur. Tria enim sunt genera venationis et omnia sunt dolo plena. Primum genus est quod venantur bestias fugitivas. et isti faciunt foueas ut eas capiunt. Fouee iste sunt usure et bona temporalia. ut medacia: falsa iuramenta et deceptiones in quibus cupidi decipiuntur. Secundum genus venationis est qui venantur aues. Isti ponunt laqueos. qui sunt falsi aduocati et placitatores ac iudices qui per munera corrumpuntur: quod faciunt leges ut capiant pauperes. Tercium genus est piscatorum qui ponunt retia sua ad accipiendum omne genus humanum. Isti sunt luxuriosi. Mulieres sunt retia diaboli. per que fere de omni statu capiuntur aliqui. Septimum est Hyrundinem garrulante in domo non permittas. id est peccatum in corde contra quod semper murmurat conscientia. Sicut habet de Jona quod diu erat in nauis profunditate non poterat esse tranquillitas maris. Eodem modo quod diu hospitatur peccatum in corde hominis. ratione cuius consurgit tempestas magna dum contra deum murmurat conscientia. nec tranquillitas esse potest donec Jona in nauis et peccatum in corde expellatur. et cessabit tempestas. id est remorsus conscientie donec peccatum in profundo inferni demergatur. Iam non sustineamus hyrundinem. id est peccatum in corde. sed desideremus vitam eternam obtinere. Ad quam nos perducatur dominus noster Iesus Christus etc.

Trinost in Galloneh Wlirah.

De pacis reformatione: et vindi-
cta eam dissipantiū.
Capitulū XXXV.

l. 17. Hic. mbr
an. 2. p. 1. m. 1.
lib. 3

Egituri gestis rbo
manoz q talis erat consuetudo. q
cū formari deberet aliqua pax inter
magnos inter q̄s discordia erat: ascende-
bant montē magnū et altū. et ducebat agn⁹
occidebat et in cōfortiū eoz sanguis ei⁹ ef-
fundebat in pacis reformationē i signū q q̄
cūq̄ illoz pacē dissiparet de eo mag⁹ vindi-
cta recipet et sanguis ei⁹ effunderet.

Moralizatio

Omnissimi. Magni dñi fuerūt de⁹ pat-
ris et hō. De deo dñi psal. Magnitudinis ei⁹
non est finis. De homie qui ad imaginē dei
factus est. psal. Omnia subieciisti sub pedi-
bus ei⁹ et c. In istos magna erat discordia
intantiū q qd cūq̄ moriebant ad infernum
descenderunt. Postea facta est pax magna
inter deū et hominē. in cuius pacis reforma-
tione ducebat agnus. i. chris sup montē cal-
uarie: vbi occidebat et effundebat sanguis
eius: in signū q quicūq̄ eoz pacē dissipa-
ret: de eo maxima vindicta recipet: et san-
guis eius effunderet. Ideo si pactū cū deo
fregimus: grauis vindicta sequet. Quan-
tā vindictā credis te habere si ea que in ba-
ptismo pmisisti fregisti.

De cursu vite hominis
Capitulum XXXVI.

Egitur de quodaz
rege q ante omnia naturā hominis
desiderabat scire. In cui⁹ imperio
erat qdā philosophus sagax valde. de cui⁹
cōsilio opati sūt mlti. Rex cū de eo audissz
nunciū ad eū direxit: vt sine vltiori dila-
tione ad eū veniret. Philosoph⁹ cū volūta-
tē regis intellexisset venit ad regē. Ait ei rex.
Vg⁹ a te sapiam et doctrinā volo audire.
dic mihi i pncipio: qd ē hō? At ille Hō ē mi-
ser toto tpe vite sue. vide pncipiū tuū medi-
um et finē: et inuenies q plenus es miserijs.
Uñ Job. Hō nat⁹ de mliere et c. Si respicis
pncipiū inuenies te pauperē et impotētē. Si
mediū: inuenies mōm angustiantē: et forte
aias tuā condemnantē. Si finē trā te susci-
pientē. Et iō dñe mi rex nō habeas memo-
riā supbiendi. Ait rex. Vg⁹ qroa te quattu

or qōnes: quas sibi solueris: te ad dignita-
tes et diuitias pmouebo. Prīa qō est: qd est
homo. Scda: cui est similis. Tertia: vbi est
Quarta cū qb socijs est. Ait philosophus
Dñe ad pmā qōnē rñdebo: qñ qris qd est ho-
mo. Dico q est mancipiū mortis. hospes lo-
ci: viator transiens. Mancipiū dñi. qz manū
mortis euadere nō pōt. qz mors omēs labo-
res et dies rapit. et fm q meruit habebit pre-
miū vlt supliciū. Itē hō est hospes loci: qz
obliuioni tradit. Itē est viator transiens siue
dormiēdo siue vigilando: siue comedendo
siue bibēdo siue aliq faciedosemp ad mortē
currit. Iō debem⁹ p viā nobis puidere et vi-
ctualib⁹. i. de bōis et rutib⁹. Scda qō est: cui
homo sit similis. Dico q similis est glaciē q ppe
calorē cito dissoluit. Sic hō de terra et de
elementis cōpagnat⁹ p calorē infirmitatē: cui
to dissoluit et corrumpit. Itē similis est pmo
nouo. quoniā sic pomū nouū pendēs i ar-
bore cūz debet ad crementū debitū venire.
modico tñ verme interi⁹ exorto corrodit. et
subito corruēs inutile efficit. Sic hō i pue-
ricia sua crescēs subito orit i eo infirmitas
interi⁹ et ania expellit et corp⁹ corrumpit. Und
g supbit hō. Tertia qō est. Ubi est hō? Dico
q in bello multiplici. i. cōtra mōm diaboli
et carnē. Quarta cum qb socijs est hō? Re-
spondeo cū septē socijs q cum p̄tinue mole-
stant. q sūt fames: sitis: calor: frigus: lassitu-
do: infirmitas et mors. Prepara g aniaz cō-
tra diaboli: mōm et carnē: quoz bella. i. tē-
tatiōes sūt diuersa. Et diuersimode pparan-
da est aia vt eis resistat. Caro aut tētat nos
p luxuriā et voluptatē. Mōs p diuitiaz et va-
nitatē. Diabol⁹ p supbievilitatē. Si ergo ca-
ro tentat te: istā adhibe medicinā. habeas i
memoria q caro q te puocat ad pctm verte-
tur in cineres die et tpe ignoto: et ania p ei⁹
delicto penā eternā sustinebit Sap. 11. Ex-
tinct⁹ cinis erit corp⁹ nrm. Et sequit. Post
ea erit obliuio: et nemo habebit memoriā
opez nroz. Et si iste cinis sit in memoria tē-
tationē impedit ne pcedat ad actū. Si mū-
dus te tentat p vanitatē adhibe istā medici-
nā. Cōsidera diligētē ipius ingratitudinē
et nunq sibi seruendi habebis voluntatem
Nam ita ingrat⁹ est mōs et licz p totam vi-
tā tuā illi fidelit⁹ seruias: nihil apportare
tecū te pmittit nisi peccatū. Est em de mōo
sicut de p̄dice. Perdit habens pullos suos

sciens venatorē appropinquare nido. vt vena-
torē retrahat a pullis venit ppe venatorē et
fingit se posse nō volare. qđ venator credēs
esse vez insequit paulatim. Illa volat z ipe
post illā vadit sperās illā cape. z sic semper
facit donec elongat⁹ est a pullis. z sic deci-
pit venator q nec pdicē nec pullos hz. Sic
est de mōdo. Venator q nido pullos appro-
pinq̃t est bonus chriānus q victum z vesti-
tū z alia cū labore adq̃rere nitit⁹. Sed mōs
hoiem libent⁹ sustinet: tali applaudit z simu-
lat ac si sequi vellet z semp cū honore mane-
re. Qđ videns homo sepe ab opib⁹ bonis re-
cedit z mundi vanitatē sequit⁹. z tūc mōs
illū ab amore dei z bonis opib⁹ elongat. De-
inde mors illū subtrahit a seculo z manet il-
le miser decept⁹. quia nō habet mōm quē se-
quatur: nec fructū bonoz opoz a qđ elon-
gat⁹. Ecce quō mōs suis seruitozib⁹ reddit
mercedē. Et hoc ē qđ dicit Jaco. ij. Totus
mōs i maligno positus est. Omne quod ē
in mundo aut est supbia vite. et reliq̃. Ter-
tio si te tentauerit diabolus adhibe istā me-
dicinā. Habeas in memoria passionē chris-
ti per quā supb⁹ cedit et nō habet potestatem
resistendi. Cū Apl⁹. Induite vos arma-
turā dei vt possitis stare zc. Cū refert So-
linus de mirabilib⁹ mōi. Alexander equū
quendā habuit qui vocabat⁹ bucefal⁹. cui⁹
erat cōsuetudo q qñ erat armatus z para-
tus ad bellū nullū seffozē retinebat: nisi so-
lū Alexandrū. Sz si alius eū ascenderet sta-
tim piecit a se. qñ pō nō erat armat⁹ famuli
sp eū sedere pmittebant. Sic hō armatus
chri passione nullū recipit in corde nisi im-
patorē deū omnipotentē. Sz si aliq̃ tentatio
diaboli cor suū ascendere velit statim p tute
passiois chri habet potestātē deijciendi eā
Si pō ista careat armatura dei statim pnu-
erit ad oēs tentatiōes recipiēdas. Stude-
am⁹ g bonis virtutib⁹ armari vt tandē pue-
niamus ad gloriā dei.

De mēt⁹ in celū erectione.

Caplm. XXXVII.

Refert Plinius q
Aquila in altū volat z nidificat cur⁹
pullis insidiat serpēs qdam q voca-
tur parnas. Qui videns se nō posse appro-
pinquare ppter altitudinem trahit ad se ventū
z venenū emittit vt aer infectus p venenū

ad pullos deduct⁹ illos occidat. Sed aquila
ista ex instinctu naturali mirabilē adhibet
cautelā. Portat ei lapidē q vocat⁹ achates z
ponit i nido in illa pte q est cōtra ventū. et
iste lapis virtute sua venenū expellit ne ad
pulos accedat z sic pulli saluāt ne inficiāt.

Moralizatio

Obarissimi Per aquilā que est ardui vo-
latus z acuti visus hō intelligit. cui⁹ vi-
ta et desiderū a terrenis debeat eleuari. vt
dicere possit cū aplo Phil. ij. Prostra con-
uersatio in celis est. In hac altitudine con-
uersatiōis debem⁹ pullos. id est opa nostra
bona pponere. tunc serpens antiquus. i. dia-
bolus qrit illū occidere p appositionē ali-
cui⁹ pcti mortalis. sz forte ppter vite eminen-
tiā ppositū suū nō pōt adimplere. Tūc va-
dit diabolus z tentat illos vento inficere
dū laudē humanā sibi cōmendat q sibi sepi-
us veniet. et si ppter appetitū tal' laudis fa-
ciat bona opa. morient⁹ pulli q ad meritum.
Accipiam⁹ g petrā. i. chm et ponam⁹ inter
opa nostra z ventū vane glorie. z sic opa no-
stra dirigam⁹ ad deū. z erit nobis retributō
magna. Quia sic vobis cōstare debet tres
sagittas dñs iaciet in hoies valde acutas.
pma vocatiōis. scđa disceptatiōis: tertia dif-
finitiōis. Sagitta vocatiōis qñ dicitur.
Surgite mortui venite ad iudiciū. De ista
vocatiōe habet Joā. Omnes q in monumē-
tis sūt audiet vocē filiū dei Et etiā Hierony-
mus. Siue comedā siue bibā semp videt⁹ i
auribus meis sonare. Surgite mortui zc.
Sagitta disceptatiōis qñ in iudicio dicit⁹
pctōib⁹. Esuriui z nō dedisti mibi māduca-
re. Sagitta diffinitiōis erit qñ iudex dicet
Ite maledicti in ignē eternū.

De cautela delendi peccata

Caplm. XXXVIII.

Egitur tempore

Henrici impator⁹ scđi. q cum qdā
ciuitas obsessa fuisset ab inimic⁹ su-
is: anteq̃ inimici venerāt ad ciuitatē quedā
columba in ciuitate descendit circa cuius
collum inuente sunt littere quas deferebat
talis sententie. Generatio canina venit et
erit gens contentiosa: cōtra quos per te et
p alios legem tuā defendas.

Moralizatio

Quarrissimi, Per istā columbā qd̄ intelli-
gere possum? nisi sp̄s sanctū qui ī specie
columbe descendit super ch̄m. Qui nobis
p̄fert litteras cum p̄ctā nostra manifestat et
nūciat nobis q̄ gens cōtentiosa venit ad
obsidionē. i. ad obsidendū nos. s. hoīes ad
p̄dendū. Et ideo dū lucē habem? sp̄s sancti
legam? i. p̄ctā nostra per cōfessionē de-
tegam? ut legē dei seruare possim? et mortē
euadere: ne clause p̄ morte inueniant? ī con-
fessionē nō munde ī districto iudicio. Tu
q̄ dices filiū signū q̄ sua sapiā nouit diuini-
as distribuere et auferre habet. tu potens et
fortis signū p̄ris q̄ sua potētia potest te ro-
bustū facere et infirmitatē deicere. Habes
tu peccata obstat signū sp̄s sancti q̄ sua clemē-
tia vult p̄ctā nostra ad memoriā reuocare.
nisi aū deū hec signa ostenderet hō iudiciū
nō recte crederet fiendū. sic ip̄e ait Joā. iij.
Nisi signa et p̄digia viderit? nō credet?.

De reconciliatiōe dei et hominis.

Capitulū XXXIX.

Egituri gestis rbo
manoz q̄ int̄ duos fr̄es tanta erat
discordia q̄ vn? frat̄ oēs tras alteri
us destruxit. Audies hec Julius impator
grauē cōcepit p̄tra fr̄em p̄secutiōē. Ille p̄o
impator? offensam p̄cipiens venit ad fr̄em
suū cui tor mala intulit p̄tēs miam ab eo.
rogans insup quatin? int̄ impatorē r̄ip̄ pa-
cē reformaret. Circūstantes aūt dixerūt. eū
pacē non meruisse? grauē penā. Quibz ille
siccūdit. Non est diligend? p̄nceps q̄ in bel-
lo est m̄tis ut agn? in pace seuer? ut leo Li-
cet ergo non p̄meret frater me? erga me. tū
recōciliabo eū si potero. qz iniuria quā mi-
hi intulit satis vindicata est in illo q̄ miam
imploreat. et sic int̄ impatorē offensū et fratrē
suū pacē reformauit.

Moralizatio

Quarrissimi. Isti duo fr̄es sūt filius dei et
homo: inter q̄s magna est discordia qū
hō p̄ctō mortali cōsentit. Et tantū tūc p̄seq-
tur filiū dei fr̄em suū q̄ q̄ntū in eo est vult
itez crucifigere. Un̄ ad Heb. vi. Itez cru-
cifigentes filiū dei et p̄tē q̄ offendit sumus
impator pat̄ celest̄. Accedam? ergo fr̄es no-
strū. i. ch̄m. et petam? ab eo misericōdiam cū cō-
tritione cordis. et illō p̄ vindicta sufficien-

ti reputabit et nobis culpā nr̄am ut remittat.
Si ergo tu times eius iusticiā. fuge ad
eius misericōdiam. quia maior est eius misericōdia
q̄ nostra miseria. Unde p̄s. Misericordia
eius sup̄ omnia opa eius.

De modo tentatiōis et peritiā.

Capitulū XL.

Egitur ut dicit ma-
crobius q̄ erat qdā miles q̄ habuit
vxořē suā suspectā q̄ pl? aliū dilexit
q̄ ip̄m p̄tē aliqua audita et visa sep̄ ab vxo-
re q̄ siuit si verū eēt. Illa simplicit̄ negauit
q̄ nullū aliū p̄tē ip̄m intantū dilexit. Vi-
les dictis ei? nō adq̄uit: quendā clericū p̄-
tū adiit et cū eo cōuenit ut p̄itātē de hoc ei
oñderet. Qui ait. Hoc nō potō tentare nisi
dñam viderē et cū ea fabularē. Et ille. Rogo
te cū affectu ut hodiē mecum cibū gustes: et
ego te cū vxořē mea collocabo. Cleric? autē
accessit ad domū milit̄: hora prandij venit
Iuxta dñam ē collocat?. Finito pradio cle-
ric? cepit cuz dñā de diuersis negocijs h̄re
colloq̄a. Hoc facto cleric? manū dñe accē-
pit: et pulsū suū tetigit. Deide fmonē de eo
fecit cū q̄ erat scādalizata et vehemēt̄ suspen-
cta. statī p̄ gaudio puls? incepit velocit̄ mo-
ueri et calefieri q̄ diu fmonē d̄ eo traxit. Cle-
ric? p̄cipiēs fmonē incepit de viro suo h̄re.
et puls? statī ab omni motu et calore cessabat.
Ex h̄ p̄cepit cleric? q̄ aliū dilexit. s. de q̄ erat
scandalizata pl? q̄ p̄p̄riū viz. et sic miles per
clericū ad rei veritatē puenit.

Moralizatio

Quarrissimi. Miles iste ē ch̄s fili? dei. q̄
ap̄ nob̄ pugnavit p̄tra diaboli. et victoriā
obtinuit. Uxor ē anīa sibi p̄ baptismū p̄iun-
cta. Dñe. q̄. Sponsabo te mihi in fide. Sz
vxoř ista sepissime pl? aliū dilexit q̄ viz suū
i. deū. Et h̄ sat? bñ poterit experiri et p̄bari
ī ist̄ dieb̄. Si q̄s loq̄r? (sic faciūt viri ecclia-
stici) p̄bū dī p̄dicādo: salutē anīe p̄nuncian-
do: statī a mlt̄ odiosus erit. et q̄cqd̄ dixerit
p̄tedio et desolatiōe habebūt. Et q̄re? qz pul-
sus cordis p̄ponit amorē. i. delectatiōē car-
nis et mōi aū dei amorē p̄tra sacra scripturā
q̄ d̄t. Aū oīa deū diligere debes. Sz si aliq̄
de mōi vanitatibz icēperit dicere: statim iq̄-
cundi et leti sūt: et t̄ps breue videt̄.

De victoria ch̄i et charitate ei?

Capitū XL.

Qdras impera:

Qtor atheniensiu cōtra dorenses pugnaturus, cōgregauit exercitū et sup euentu belli p̄suluu apollinē. Qui r̄sū est q̄ alit nō vinceret: nisi ipe gladio interi ret hostili. Dorenses hoc audito dixerūt ne q̄s lederz corp̄ reḡi Losdre. Qd postq̄s Los dras cognouit mutato reḡi habitu arma ac cepit z exercitū penetrauit. Qd vidēs vn̄ militū lancea eū vsq̄ ad cor penetrauit. z sic p̄ morte suā plm suū de manibz inimicorū suor liberauit. Tandē de morte ei⁹ fact⁹ est planc⁹ magn⁹ ex vtraq̄ pte ppli.

Moralizatio

Oharissimi. Sic dilect⁹ dñs noster Jesh⁹ chris p̄sulto deo patre q̄ genus huma nū nō posset redimi nisi ipe moreret. Venit igit pugnatur⁹ in bello isto p̄tra diabolum scies q̄ agnosceret mutauit habitū suū q̄ natura humanā assūpsit. i. Loz. j. Si cogno uissent nūq̄ dñm glie crucifixissent. Immi nente vero dñe belli vn̄ militū stans iuxta crucē cū lancea eū vsq̄ ad cor pforauit. z sic p̄ morte suā totū gen⁹ humanū morti iuste ad iudicatū liberauit. De cui⁹ morte dolor ē ex vtraq̄ pte. Hoc est. demōes mltū dolo bāt q̄ p ei⁹ morte gen⁹ hūanū erat saluatū. Ex alia pte tristes erāt apli de nece sui dñi.

De defectu charitatis

Capitulū. XLII.

Refert enim Valerius q̄ in rhoma vidit in vna colūna quattuor lras quaz quelibet ter scri bebat. Tres ppp. tres rrr. tres sss. et tres fff. Vñs lris dixit. Heu heu p̄fusione vi deo ciuitas ista. Satrape hoc audietes di xerūt. magister dic p̄ceptū tuū. At ille. Ta lis est expositio lraz. Pat patrie p̄dit. Sa piētia secū sustollit. Ruūt reḡ rhome Ferro flāma fame. Qd postea sic rei pbauit cuēt⁹.

Moralizatio

Oharissimi. Spūaliter loq̄ndo pat patrie est charitas q̄ est dilectio dei z p̄mi p quā quilibet hō deberet seipm regere. q̄ si cut scitis p̄ren decet filioz necessaria pui dere. Hinc est q̄ vera charitas nobis pui debet de diuinitis infinitis i vita etna. Quia sine charitate impossibile ē nobis vitā eteru

nā obtinere. Sed heu iā pater patrie p̄dit. i. charitas i terra. Vñ ei aliq̄s aliū diligit. Et sine dubio sapia secū sustollit: q̄ pauci st q̄ sciūt q̄lit se h̄re debeāt erga deū z p̄m Et si sciāt pauci st q̄ opant p̄t defectū sapie Quid ḡ sequit postea. ecce ruūt regna rho me. Ruūt regna i diuersis p̄tibz mōi ferro flāma fame. q̄ nō ē charitas i tra nec sapia z si dicat sapia hūana: tñ stulticia est apud deū. Quot nobiles z p̄ceres ifra pauca tpa i bello pierūt. Quot paupes fame interierūt Et h̄ totū: q̄ nō est amor nec sapia i tra. sed frequē maledictio z homicidiū.

O chris clausit infernū sua pas sione z voluntaria morte

Capitulū. XLIII.

In medio rhome i

Iqdā loco apta est semel terra z hian tia infra patuerunt foramina. Sup h̄ dñi sūt interrogati. Rūderūt. Non claudet hec vorago: nisi aliq̄s voluntarie se immer gat. Sz cū hoc nemini psuadere posset. Dixit Mare⁹ Aurelius. Si p̄ annū i rhoma p̄libitu meo me viuere sinitis. anno elapso gaudent z voluntarie me imergā. Rhoma ni h̄ audietes gauisi st. p̄cordit cōsenserūt: nihil sibi clauserūt. Qui rebz z vxoribz libe re vtens anno elapso cū nobili equo saltu p̄ cipit se imersit. z statim terra se clausit.

Applicatio

Oharissimi. Rhoma mōz istū signat. In cui⁹ medio est infern⁹ in centro: q̄ erat apert⁹ ante chri natiuitatē: z infiniti hoies in eū ceciderūt. Vñ a dñs. i. p̄phetis recepim⁹ responsū q̄ nūq̄ clauderet: donec ego pareret filiū q̄ p̄ genere humano cōtra dia bolū pugnaret z anima ei⁹ cū dignitate ad infernū descenderet. Unde scire debet q̄ nūq̄ de cetero aptus erit: nisi aliq̄s volue rit p̄ p̄ctm mortale apire.

De inuidia

Capitulū. XLIII.

Iberius regnavit

Qui ante assumptū iperū erat p̄u dēs ingenio: clarus eloquio fortu natus in bello: sed post resolut⁹ militie arti bus: nulla bella gerens plm rhomanū gra uiter afflicxit: filios p̄rios pluresq̄ patrici os z consules infecit. temperantiam abier

erga
quomodo in
quitate
pauperi
uideat
fortuna
cum
ad mōtem
ut sapi
puni

est q̄ antea Tiberius temperatus erat, nūc
p̄o ea abiecta liber vocat. Huic quidā arti-
feryitrum ductile se posse fabricare obtulit
qđ Tyberius ad parietē p̄ficiēs nō fractū sus-
tulit: sed curuatū, et artifex malleū p̄ferens
et velut cūpū vitrū fabricās mox correxit.
Interrogante autē Tyberio ab eo quōdā pos-
set esse, ille dixit: neminē hanc artē scire sup-
terrā. Quē Tyberius mox decollari iussit di-
cēs, Si hec ars venerit in cōsuetudinē pro-
nibilo aurū et argentū reputabit.

Moralizatio

Quārisimi, Iste Tiberius signat aliq̄s
claustrales siue ceteros q̄ anteq̄ ad di-
gnitatē sūt p̄moti: vel diuitias satis humi-
les et patientes sūt: cū p̄mouent totū oppo-
sitū opant: et ideo dicit cōmunit. Honores
mutāt mores, et p̄s. Homo cū i honore eēt
nō intellet, et. Artifex q̄ vas obtulit p̄t dici
paup̄ qui diuiti munerā offert, sed si ei non
placent p̄icit: nec vult recipere s̄ magis con-
tra eū accendit et spoliāt imo ad mortē vsq̄
sepius punit.

Et solū boni intrabūt regnū celoz.

Capitulū XLV.

Rat quidam rex

Enobilissim⁹ sapiēs atq̄ diues q̄ vxorē
habuit p̄dilectā q̄ d̄bi redilectōn-
is imemor tres filios iuxta regē genuit q̄
sp̄ erat regi rebelles: et i nullo ei fides. Deinde
de regis semie q̄rtū filiū cōcepit et pepit ac
nutruiuit. Accidit at vt finito diez suoz cir-
culo rex moreret. corpusq̄ suū regale in sar-
cophago clauderet. p̄ cur⁹ mortē q̄tuor su-
pradicti p̄ dñio regni ceperūt p̄tendere. Tā-
dē in se p̄cordabant vt ad q̄ndā militē ve-
terē reg⁹ mortui q̄ndā secretariū sp̄ealē acce-
derēt. et i iudicio suo simplr se p̄onerēt sic
factū ē. Viles at cū eos patiet audissz dixit
Audite p̄siliū meū: et eo facto bñ erit. Expe-
dit vob vt corp⁹ defuncti reg⁹ de sarcopha-
go extrahat: et q̄libz arcū cū sagitta paratū
habeat. et q̄cūq̄ p̄fundit corp⁹ ei⁹ penetraue-
rit regnū ei⁹ obtinebit. Placuit eis p̄siliū, s̄
p̄sem de loco suo effodere et ad arbore ligā-
re. Prim⁹ sagittā iaciēs manū dexterā reg⁹
vulnerabat, Qua dere tāq̄ heres vnice et re-
gni dñs p̄clamabat. Scōs p̄o sagittā p̄i
os letant q̄dāmō sagittabat. vñ sibi cert⁹ at-
tribuebat. Terti⁹ at cor ipi⁹ sagitta p̄forauit

q̄ se p̄ ceter⁹ fr̄ibz regnū putabat sine lite cer-
tissime possessurū. Quart⁹ p̄o cū accederet
ad corp⁹ ingemuit et voce lamētabili dixit.
Deu me p̄r mi q̄ sic corp⁹ tuū a filiis tuis vi-
deo vulneratū. Absit a me vt ego corp⁹ p̄is
mei viuū aut mortuū vnq̄ p̄cutiā. His di-
ctis regni p̄ncipes simulq̄ vniuersus p̄ls
eundē iuuenē eleuātes tanq̄ vix heredem
et regni dñz i p̄is solū locauerūt. et ali⁹ tres
omni dignitate et diuitijs sunt priuati et a
toto regno expulsi.

Moralizatio

Quārisimi. Rex iste sapiēs: nobilis ac di-
ues regē regū et dñm dñantiū nō incō-
grue videt designare. Qui sibi creaturā ge-
neris humani tanq̄ sponsā p̄dilectā specia-
li p̄uilegio sociauit. Que tandem fornicata
post deos aliēos debite dilectōis imemor
tāq̄ adultera tres filios genuit. s̄. paganos
iudeos et hereticos. quoz prim⁹ manū reg⁹
vulnerauit dū doctrinā ch̄i q̄ sedet ad de-
xterā p̄is respuit. suis famulā dō missis. p̄
vulnera varia mort⁹ supplicii iherēdo. Se-
cūd⁹ fili⁹ putati⁹ regē regū vera cū sagitta
uit cū diceret iudei. Vlenite p̄cutiam⁹ eum
lingua: dumq̄ sitim suā felle potaret parit
et aceto. Terti⁹ fili⁹ p̄fidissimus cor regis su-
mi nō desinit intoxicato iaculo p̄forare. dū
heretici nitunt fideles q̄b est cor vñ et ani-
mayna in dñio suis p̄uerse doctrine iaculis
lacerare. Vñ p̄s. Extraherūt linguas suas
sicut serpētes et. Idē. Parauerūt sagittas
suas in pharetra. Quart⁹ filius q̄ dolet nec
vult sagittare est bonus ch̄ianus q̄ multū
timet deū et dolet de p̄ctis alioz: nec vlla rō-
ne vult deū offendere p̄ p̄ctm. et si offendar
parat⁹ est satisfacere. talis in die iudicij ex-
altabit in regnū eternū.

De septē p̄ctis mortalibz.

Capitulū XLVI.

Blus narrat q̄

In mēse maio exiuit q̄dā in nem⁹ in
q̄ steterūt septē arbores plenē folijs
decor aspectu. et tot frōdes collegit q̄ por-
tare nequit. Venerūt tres viri potētes et eū
i nem⁹ duxerūt. In exitu in foueā p̄fundā
cecidit et summer⁹ est p̄ magnitudine p̄ode-
ris. Itē narrat p̄s i libro de aialibz q̄ si vo-
lueris facere. vtorū postq̄ nudificauerit
arbore nunq̄ ex ouis pullos p̄ducere po-

13.

per uerisale et
in tentu
erlatum
ualorum
de fely
mi obloph
gno calond

set pones cineres vitri int arbozem z corti-
cem et q̄diu cineres ibi fuerint nunq̄ pul-
los producet.

Moralizatio

Quarrissimi Istud nemus est mōs iste di-
uersis arboribz delectabilibus .i. p̄ctis
mortalibz plantatus In isto nemore .s. mōdo
septē arbores q̄ signāt septē p̄ctā mortalia
ex q̄bz hō colligit z fac̄ pond⁹ qd̄ portare nō
pōt. nec leuare. .i. de p̄cto suo nō p̄gere p̄t. nec
ad grām dī puenire q̄diu ī p̄cto pmanet. sz
ecce tres viri veniūt. custodes. .s. nemoris q̄
ipm̄ inuāt. .s. mōs: caro: demōia. z ista visibi-
lia q̄ inuāt hoīez diuersis p̄ctis. z ducūt vs
q̄ad exitū nemor. .i. vsq̄ ad exitū a corpe: sz
tūc demergit ī pfundū inferni p̄ magnitu-
dine suoz p̄ctoꝝ. Itē corū⁹ ē diabol⁹: nid⁹
est habitatio ī corde p̄ inchoationē iniquitat.
Per vitrū qd̄ diuersoz colorū ē intelligit ca-
ro hūana. Per cinerē vitri mortē memoria.
qz vitrū ex cinere fit z ī cinerē reuertit. Po-
nat q̄ mortē memoria int arbozē et corticē. .i.
int anīaz z corp⁹. Corp⁹ est cortex: qd̄ bñ re-
gat anīa z sic diabol⁹ nūq̄ plem pcreabit p̄-
uerse opatiōis. Nō nobis pcedat zc.

De tribus regibus

Capitulū. XLVII.

Rex danoru ad tres
reges q̄ stella duce ab oriente hiero-
solyma venerūt z ch̄zo nato mune-
ra obtulerūt: deuorōnē habebat: eosq̄ ī suū
adiutorū inuocabat. Profect⁹ q̄ p̄dict⁹ rex
Colonia cū apparatu magno vbi sacrosctā
corpa eoz cū honore debito p̄seruant. tres
coronas aureas mirabiliter ac regaliter fabrefa-
ctas eis obtulit. Insup pl⁹ q̄ sex marcarū
milia cū ingēti deuotiōe eccl̄is et paupibz
distribuit sue fidei exēplū ibidē fideli pplo
relinq̄ns. Quadā aut die cū ad ppria remea-
ret z mēbra sopori dedisset. ecce vidit in so-
mnis tres reges cū coronis q̄s portauerat
ī capitibz p̄ferētes cū ingenti lumine ad se
ppius accedere: z audiuit singulos singla-
rit dicere tlia. Prim⁹ z senior dixit. Frat mi
felicit venisti sz felicit⁹ ad ppria remeabis. Al-
ter dixit. Multa tribuisti: sz tecū plurima
reportabis. Tertio dixit. Frat mi fidē osten-
disti sed explet. xxxij. annis iugit in cele-
stibz nobiscū regnabis. Prim⁹ q̄ dixit offe-
rēs ei pyxidē plenā auro. Accipe inq̄t the-

saurū sapie p̄ quē tibi subiectū pplūm iustē
iudicabis: qz honor regis iudicium diligit.
Sec⁹s pyxidē cū myrrha ei obtulit dicēs.
Accipe myrrhā p̄nie p̄ quā etiā carnis mo-
tus illecebrosoz effrenabis qz optie regnat
q̄ seipz bñ regit. Tertio filius obtulit ei pyxidē
plenā thure: dicēs ei. Accipe thus deuorō-
nis z deuote clemētie. p̄ qd̄ miseros releua-
bis. qz sic ros herbam irrigat vt crescat: sic
dulc̄ clemētia regis vsq̄ ad sydera puebit et
exaltat. Cūq̄ rex de magnitudine visiōis mi-
raref subitō vigilauit z pyxides iuxta se col-
locatas reppit q̄ donū dī let⁹ accepit: et ad
ppria rediēs q̄ ī somno viderat deuotissime
adimpleuit. Expleto t̄mino supradicto: re-
gna celestia meruit possidere.

Moralizatio

Quarrissimi. Ister rex pōt dici q̄libet ch̄zū
Anus bon⁹ qui tenet tres coronas affer-
re tribz regibz. .s. p̄ri filio z spūs sancto. p̄ri te-
net reddere coronā honoris qz potens ē. Nō
bonū est fidē frāgere potēt. qz potest opprī
mere z te annihilare. Istā coronā fidei ī ba-
ptismo fideliter reddere p̄misisti qñ diabolo
z pompis ei⁹ abrenunciasti. Scōdam corō-
nā sapie ac sp̄ei filio tenerē reddere. Quia
sapiens est et pro nobis passus: iō spem de
eo p̄ ceteris habere debem⁹. Et hoc multipli-
ci de causa. P̄rio qz tantū nos dilexit qz de
celo descendit. Flaturā nostrā assumpsit: z
victoriā cōtra diaboliū pro nobis obtinuit.
Tertio debem⁹ offerre coronā amoris sp̄i-
tū sancto. qz ip̄e est amor patr⁹ z filij: z p̄ eū
amorē hoīs z dei poterimus obtinere. Si
illa tria puro corde z charitate p̄fecta offe-
rimus: sine dubio ista q̄ sequunt a patre et
filio z spūs sancto obtinebimus. A patre the-
saurum virtutum per quas poterimus ani-
mā regere cū corpore cōtra diaboliū: mōm
z carnē. z per p̄ns regnum celeste obtinere
A filio pyxidē cū myrrha. Per pyxidē cor-
mōm intelligas a peccatis mundatū. Per
myrrham p̄niā: quia ip̄e prius vitā p̄nie
in cruce ostendit: z petentibz ab eo suā gra-
tiā dat quotidie. A sp̄itus scō thus deuoti-
onis: hoc est suā virtutē infundit. p̄ quā de-
uotī sumus z charitate pleni: quia de⁹ cha-
ritas est. z per conseq̄ns cōmunē offensio-
nē quā per peccatū cōtra deū incurrimus
per eum delere poterimus. z sic vitā eternā
obtinere. Ad quā zc.

Capitulū XLVIII, XLIX, et L

De iusta sequela maloz
Capitulū. XLVIII.

X Jonyssus refert

q̄ cū perillus eris artifex fallaridi regityranno crudeli q̄ argentinis depopulabat z exq̄sitis tormētis implica- bat obrulisset ei⁹ crudelitati nimis aptum quendā enei taurū nouit per se factū i late relatent habēs ostiū per qd̄ immitterentur hoies morte puniēdi: vt supposito igne cre marēt. Et cū ipi hoies ppter mortē amaritu dinē clamarēt in tauro nō crederet vox esse humana sed feralis vt sic rex minime ad cō passionē moueret. Rex opus laudās sz in- uentorē ei⁹ exhortās ait. In te prius excipi es z pbabis qd̄ mihi crudeli crudelior obtu listi. Nullaem equior rō est q̄ necis artificē arte perire sua. vt dicit Quidi⁹.

Moralizatio

Aharissimi. Iste artifex est malus sene- scalus sub tyranno rege: q̄ argentinis .i. iustos simplices spoliāt: z eos p tormen- ta multis modis affligit. Homo p̄o simplex affert munera vt persecutionē euadat: sed nihil ei pdest: taurus eneus offerit. factum est statutū nouū z lex per quā simplices cre- dunt euadere: z p eam puniunt z bōa amit- tūt. z tales licet cremant p cordis amaritu- dinē z clamāt non credit esse vox humana. qz clamorē paupis potentes nō libent audi- unt sed dicūt: seru⁹ aut rusticus me⁹ ē. oīa sua sunt mea: sed sepi⁹ tales qui alios affli- gūt in eadē vel maiori damnatiōe puniunt et male dies suos finiunt. Unde ps. Audi impiū super altatū z eleuatū sicut cedros li- bani. Transiui z ecce nō erat.

De subtili diaboli illusiōe
Capitulū. XLIX.

Aulus longobar-

doz historicus refert q̄ Conan⁹ rex vngaroz obsedit i foro Julij ca- strū dictū sondat: quē cū de muro cerneret pulcerrimū. Rosinilla ducissa hīs q̄tuor filios z duas filias sc̄psit sibi ocelte. Sime in vxorē duxer⁹ castz h̄ meū tibi dabo. Quo pmittēte eā se velle ducere: castrū ei dedit filij qz oēs fugerūt. Conan⁹ at rex ducisse p- missū tenēs: z eā pmo die i matrimoniū su- bi copulauit. Sc̄do die. xij. vngaris tradit

dit eā publice illudēdā. Tertio die toto corp̄e vsqz ad gulā transfigi fecit dicēdo. Tal- vtor q̄ p libidine sue carnis ciuitatē ppiā p- didit talē debet habere maritū.

Moralizatio

Aharissimi. Iste Conan⁹ est diabol⁹ qui Obsedit castrū. .i. cor humanū cū vicijis z concupiscentijs. Rosinilla ducissa. .i. que ē per diabolū seducta respicit vltra muros. .i. appetit illicita sic visus mulierē ad concu- piscendū. Et sic de ceter⁹ sensib⁹. Unde mi- ser hō tantū delectat q̄ castrū. .i. cor suū dat diabolo qn̄ pctō consentit. Un̄ fugiūt quat- tuor filij. .i. q̄tuor virtutes cardiales ab eo fugiūt. Et sic diabolus animā occupat cūz duab⁹ filiab⁹. .i. delectatiōe mala z volunta- te iniq̄. Postea tradit eā duodecim vngar⁹ .i. oib⁹ vicijis illudēdā. Post hec eā occidit qn̄ ad infernū eam ducit.

De laude recte iudicantiū

Capitulū. LI.

Refert Valerius

q̄ Zelong⁹ cōsul edidit p lege q̄ si q̄s p̄ginē defloraret vtrūqz oculū amitterz. Accidit q̄ fili⁹ ei⁹ filiā vnicā cuius dā vidue deflorauit. Dat hec audies ipso- tori occurrēs ait. Dñe legē quā fecist⁹ im- pleri faciat. Ecce vnic⁹ fili⁹ vester vnicā su- liā meā rapuit z vi opp̄ssit. Rex h̄ audies cō- mota st̄ oīa viscera ei⁹. Precepit vt duo ocli filij sui eruerent. Dixerūt satrape dñō. Tū filiū vnicū habes q̄ est heres tu⁹. toti impio- cēt damnū si fili⁹ tu⁹ oculos amittat. At ille. Nōne vob̄ pstat q̄ ego legē edidi: opprobri- um eēt mihi frāgere qd̄ sel̄ firmē statui: sed qz fili⁹ me⁹ ē pm⁹ q̄ ptra legē fec̄. pm⁹ erit etiā q̄ pnieb̄biacebit. Sapientes dixerūt. Dñe ppe- deū rogam⁹ vos vt filio v̄ro pcat⁹. Ille p̄o p- cib⁹ deuict⁹ ait. Charissimi: exq̄ ita ē audite me. Ocli mei st̄ ocli filij mei z ecōuerso. De- xtrū oculū meū eruat⁹ et sinistrū oculū filij mei tūc lex est ipta: z sic factū est. Un̄ oēs prudētiā reg⁹ z iusticiā laudabāt.

Moralizatio

Aharissimi. Iste impator est dñs nr̄ Jea- sus ch̄s q̄ istam legē edidit. Nā si quis defloraret p̄ginē. .i. animā per baptismū lon- tā duob⁹ ocul⁹ carere deberet. .i. visionē diui- nā z gl̄iam eternā amitter. Iste fili⁹ regis q̄ legē fregit est homo q̄ p p̄cā animā deflorā

uit. Un̄ necesse est vt penā sustineat. q̄ non
stra mat ecclia ad deū clamat q̄tidie vt ho-
mo se emendet i hoc mortali corpe Esa. La-
ma ne cesses quasi tuba exaltavocē tuā. Im-
perator vnū oculū amisit. s. dñs Iesus ch̄s
vt tantū vnū oculū retineret q̄ vitā p nobis
exposuit. et iō oportet nos eruerē oculū fini-
strū: hoc est oēs concupiscētiās. i. carnis deli-
tias. p dñs vitā eternā obtinebim⁹.

De iniustis exactorib⁹.

Caplm. LI.

Refert Iosephus

q̄ Tiberius cesar requisit⁹. cur pro-
quinciaz p̄sides diu teneret in offi-
cijs. R̄ndit p̄ exēplū. vidi inq̄t q̄s boiem i
firmū vlcerib⁹ plenū muscis grauātū. Qui
cuz p flagella muscas expellerē dixit mibi.
Duplicit̄ me crucias vñ me cōsolari putas
abigēdo muscas sanguie meo plenas et re-
mittēdo vacuas et famelicas. Quis ei dubi-
tet aculeū musce famelice duplicit̄ affligere
mag⁹ q̄ plene: nisi ille qui cor lapideū habet
et non carneum.

Moralizatio

Ovarissimi. Sic p̄sides diu in officio tē-
ti q̄ rebo postq̄ ditati subdit⁹ mag⁹ par-
cunt. Floui aut̄ rectores et vacui deserta iu-
sticia subditos inq̄s exactiōib⁹ et vexatio-
nib⁹ magis ledunt.

De fidelitate

Caplm. LII.

Ualerius refert qd̄

Fabi⁹ redemerat captiuos rhoma-
noꝝ pmissa pecūia: quā cū senat⁹
sibi dare nollet ip̄e fundū vnicū hñs vendi-
dit et pmissū p̄mū soluit volēs se poti⁹ p̄i-
monio p̄uare q̄ i p̄p̄a fide inopē esse.

Moralizatio

Ovarissimi. Fabius iste est dñs Iesus
ch̄s q̄ ob captiuos. s. totū gen⁹ huma-
nū a diabolo captū: nō pecuniā s. p̄p̄iū san-
guinē dedit in p̄ciū volens se potius patri-
monio. s. vita p̄p̄ia p̄uare q̄ genus huma-
num dimittere.

De bonis rectorib⁹ nō mutādis

Capitulū. LIII.

Ualerius maximus

refert q̄ cū omēs syracusani mortē
Dionysij optarent regis Siceliē:

quedā femina senectutē vltime sola matutē
his horis deos orauit vt sibi rex sup̄stes fu-
eret in hac vita. Cuius orōnis cām Diony-
sius admirans ab ea q̄siuit. Que r̄ndit. Cū
essem puella: grauē tyrannū habens eo ca-
rere cupiens peiorē recepi. Quo itē care-
re cupiens tertiū peiorē recepi. Timens ḡ
deteriorē tibi succedere. Et ideo p vita tua
omni die rogo. Dionysij⁹ hec audiēs ampli⁹
ei molestiā nō fecit.

Moralizatio

Ovarissimi. In veteri testamēto de⁹ erat
valde auster⁹: nulli p̄cebat quia oculum
pro oculo: dentē p̄ dente et. Sed modo p
carnē nostram quā assumpt⁹ factus est no-
bis pius ac p̄pitius. Et ideo cōtinue ora-
re debem⁹ vt aliū dñm nō habeam⁹ q̄ dñm
n̄m Iesum ch̄m. Ad quē et.

De regno celesti.

Caplm. LIIII.

Imperator Frede-

ricus scōs vnā portā marmoreā cō-
struxit miro ope sup̄ fontē aque flu-
entis p̄e Capuā: in q̄ impator sculptus fu-
it in maiestate cuz duob⁹ alijs iudicib⁹. In
semicirculo aut̄ capitis dextri iudicis hic
versus script⁹ fuit. Intrēt securi q̄ querūt
vivere puri. In semicirculo capitis sinistri
iudicis fuit scriptus hic versus. Inuidus
excludi timeat vlt̄ carcere trudi. In semicir-
culo capitis impatoris istud scriptū fuit. q̄
miseros facio quos variare scio. In semi-
circulo super portā scriptū fuit. Cesar⁹ im-
perio regni custodia fio.

Moralizatio

Ovarissimi. Impator iste est dñs noster
Iesus christus. Porta marmorea ē san-
cta ecclesia per quā oportet intrare regnū
celeste. Et est situata super fontē aque fluē-
tis. i. super mōm qui semper currit vt aqua
Iesu ch̄i cū duob⁹ collateralib⁹. i. cum Ma-
ria matre Iesu et Joanne euāgelista q̄ desu-
gnāt nobis e⁹ misericōdiam et iusticiā. Tūc scri-
ptus ē Iesus. Intrēt securi. i. pagani: iudei
saraceni p̄ baptisimū q̄ querūt vivere puri. i.
ab oī p̄ctō purgati sic pueri innocētes. Ali-
us Iesus dicit. Inuidus. id est peccator in
p̄ctō ex̄is excludi timeat ab ecclia triūphā-
te. et sic in carcere infernali trudi sine fine.
In capite ipator⁹ erat scriptū q̄ miseris et q̄

variant a via vitatis. Et alius dicit Cesaris imperio. i. imperium dñi nostri Jesu chri erit nostra custodia et domus sempiterna.

De reuocatione peccatricis anime in exiliū satisfactoris misse.

Capitulū. LV.

Rex quidam nobis

lis quendam filiū formosū: sapientissimū: strenuissimū: gratiosū et morosum habebat. Et quatuor filias habuit quarum nomina hec erant. Iusticia: veritas: misericordia: et pax. Rex iste voluit filio suo vnico sponsā tradere. Destinauit nunciū p̄ egie que eēt decora. Tandē inuenit filiā regis hierusalē pulcrā valde q̄ ē tradita filio suo qui eā mirō mō dilexit. Filius iste quādam seruū habebat et ex magna pfidentia vnū ducatū ad custodiendū ei tradidit. Ipse p̄o pditor seduxit sponsā dñi sui: ac violauit ac ducatū deuastauit. Filius cū de adulterio vxoris audisset cōtristatus est valde: et dimisit eā et dedit ei libellum repudiij: et puauit eā oī honore suo. Ipsa sic puata ad magnā egestatē puenit in tantū q̄ q̄si desperata hinc inde ambulabat et panē suū medicabat. Hoc audiēs sponsa ei⁹ misert⁹ ē ei. et nunciū ad eā misit q̄ eā reuocaret et ei diceret. Veni dñā ad dñm tuū secūre. noli timere. Illa p̄o renuit dixit. Dic dño meo. ad eū venire libent⁹ n̄ possū. Si q̄rat dñs me⁹ q̄re recuso. dic ei q̄ lex est tal. Si vir vxorē habuerit et fornicata fuerit cū altero dabit ille ei libellū repudiij. et inde nō reuertet ad eū vltra. Ego p̄o iā libellū repudiij recepi. q̄ fornicationē cōmisi: ideo redire n̄ potō ad eū. Ait nunci⁹. Dñs me⁹ vltra legē ex q̄ legē p̄stituit. et iō ex q̄ misert⁹ est tui secure ad eū venire poteris. At illa. Quale si gnū dabit ip̄e mihiq̄ secure ad eū venire poterō. Si tātū istō oñderz secure essem: vix q̄ veniret dilect⁹ me⁹ ad me osculet⁹ q̄ osculo or⁹ sui. tūc sū secure q̄ recepit me in gratiā suā. Dñs cū p̄ nunciū h̄ audisset cōsiliū sup̄ h̄ habebat cū oīb⁹ satrapis curie sue et regni. Tandē p̄sultū est vt mitteret vix sapientē p̄ ea vt reduceret eā. Et nō ē inuentus vn⁹ i toto regno q̄ se d̄ hac re intromittere vellet. Vir ei⁹ cū h̄ audisset ad eā nunciū destinauit q̄ diceret. Quid faciā tibi. Nō ē in e⁹ aliq̄s q̄ te vellet ad me reducere. Illa h̄ audiēs flevit amare q̄ n̄ est inuēt⁹ q̄ eā reducere

ret. Vir ei⁹ cū audisset d̄ ei⁹ lamentat⁹ de prece ad p̄fēz suū et ait. Dñe mi si vob placet ego ibo ad sponsā meā: et a miseria et dolore suo liberabo eā: et ad palatiū vestrū reducā. Ait pater. Uade i fortitudine tua et reduc eā. Tūc misit nunciū ad eā q̄ ei diceret. Iā gaude. q̄ ecce venio ad te et reducā te. Soror senior. i. iusticia cū h̄ audisset p̄cessit aū regē et ait. Dñe iust⁹ est et rectū iudiciū vestrū. Ego sū iusticia filia v̄ra recte iudicasti illā meretricē vt ampl⁹ nō eēt sponsa fr̄is mei. et ei libellū repudiij dedisti iusticiā. q̄ teneat. Et si cōtra iusticiā opat⁹ fuerit dico vobis nō ero filia v̄ra iusticia. His dict⁹ venit scda soror. i. veritas et ait. Pater mi veracit⁹ illā meretricē iudicasti q̄ cubile fratris nostris adulteriū violauit. Si eā velitis reducere facitis p̄tra vitatē: et si sic sine dubio nō ero filia vestra vitas. Hec audiēs tertia soror. i. misericordia venit ad p̄fem et ait. Dñe ego sum misericordia filia tua. Fac q̄ misericordiam cū peccatrice q̄ deliquit. q̄ p̄ cōmisso multū dolet. et si ei misericordiam nō feceris: nō ero misericordia filia tua. Quarta soror. i. pax: cū audisset tantā discordiā int̄ sorores totā terrā voluit dēre linq̄re et fugā petijt. Hoc facto iusticia et veritas exhibuerūt gladiū et regi tradiderunt dicētes. Dñe ecce gladi⁹ iusticie ad occidēdū illā meretricē q̄ nos et fr̄em nr̄m p̄fundit. Misericordia h̄ vidēs gladiū a manib⁹ ear⁹ arripuit et ait. Satis diu regnasti et v̄ram voluntatē obtinuisti: mō t̄pus est vt exaudiar a p̄re meo. ego sū filia tua sic et vos. Rndit iusticia. Uex est mltō tpe regnauim⁹ et adhuc volum⁹ regnare. Uerūtū ex quo int̄ nos est tanta discordia vocet frat̄ noster qui sagax est in omnib⁹ et inter nos iudicet. Et sic factū est. Filius vero cū venisset et audisset altricatiōes inter eas quomodo iusticia et veritas ex vna pte vindictā petierūt. misericordia et pax veniā ait. Charissime sorores p̄p̄ vestrā discordiā soror nr̄a a patre nostro p̄dilecta. i. pax totū regnū dimisit hoc nllō mō do volo pati: q̄ pro sponsa mea adultera paratus sū pati supplicia. Ait iusticia. Si hoc feceris tibi contradicere non possum⁹. Dixit ergo ad misericordiam. Tu laboras pro sponsa mea vt reducat. Si vero eam reducā et itez fornicata fuerit. intēdis iterato pro ea intercedere? At illa. Nō nisi penituerit. Audiēs hec fili⁹ pacē sororē suā reduxit et secū

AB

7

rores ad inuicē osculari. Facta concordia fili⁹ de regno descendit et bellū pro sponsa sua dedit: et eam cū omni honore ad regnū patris sui reduxit. Et sic ambo vitam in pace finierunt.

Moralizatio

Quarrissimī, Rex iste est pater celestis. Filius tā sapiēs est dñs noster Iesus christus. Sponsa tā pulcra est anīa ad dei filiū tudinē creata. Quattuor sorores: iusticia: veritas misericōdia et pax. Anīa cū seruo dñi i. cū diabolo adulterata est qñ ei cōsensit. et iō eā dñs suus dimisit. Post h p⁹ sponsus dedit ei libellū repudiū et dimisit eā et priuauit eā omni honore suo in q erat constituta sup opa manuū dñi. sic ait p⁹. Omnia subieciisti sub pedib⁹ ei⁹. Dedit etiā ei ducatū. i. paradisi et illū etiā ab ea abstulit et in miseriam hui⁹ mōi posuit. Unde dixit. In sudore vultus tui vescer⁹ pane tuo. Uñ Bern. cōgrit⁹ et dicit. Demēto nobilitatis tue: pudeat deiectionis tue. Ipse p⁹ dñs miser⁹ sponse sue misit ad eā nunciū q reuocaret eā et diceret. Eleuare eleuare cōsurge cōsurge hierusalem. solve vincula colli tui captiua filia sion. Illa p⁹ reuinit venire et dixit. Dñe libere redire s⁹ nō possum. Quare. qz tu dixisti p Hieremiā. Si vir habuerit vxorem et illa fornicata fuerit cū altero. dabit vir illi libellū repudiū et nō reuertet ad eū vltra. Ergo nō audeo reuerti ad te. Quid g facia. tua s⁹ verba q iustus es et iuste iudicas oīa. Quō ergo ad te redire poterō? Rñdit dñs p Esaiā pphetā. Nunq̄d abbreuiata est man⁹ mea vt saluare nequeat? Absit. S⁹ sic dixi p Ezechiēle. In qñq; hora pctor ingemuerit omnīū iniquitatū ei⁹ nō recordabor. Et licet fornicata sis tū ad me reuertere et ego recipiā te. vt dicit i cantic⁹. Reuertere reuertere sunamitis rē. Reuertere recōciliādo te deo p⁹. reuertere recōciliādo te dei filio: reuertere recōciliādo te spū sancto: reuertere recōciliādo te angelis qz pfortiū tu pdidisti. Illa rñdit. Nō signū mihi dabis q recipias me? Aut dominus. Pete tibi signū a dō tuo in pfundo inferni siue i excelsū supra. Et illa dixit. Non petā s⁹ veniat dilect⁹ me⁹ ad me et osculet me osculo or⁹ sui vt sim secūra q me in grām suā recipiat. Cui dñs. Si mlier oblita fuerit ifā tui ego nūq; tui obliuiscar. Ego cogito cogitationes pacis et nō afflictionis. et iō consiliū habeo. Dñs p⁹ habuit consiliū secretū cū tota curia celesti quē mitteret p liberatione sponse sue. Et neq; int angelos neq; inter hoīes inuenit aliquē qui velit: posset vel qui dignus esset sponsā suā redimere Angelus dicebat. Ego libere conditionis sum illa seruilis: quare ego deformare pditionē meā. Homo dicebat. Nō sū dign⁹ pati pro sponsa tua. qz homo pctor sum. Vnde videns dñs misit ad sponsā suā dicens. Quid faciam. quia nō est qui velit aut qui posset te saluare. Illa hec audiens fleuit q neq; i celo neq; in terra aliquis inuenit⁹ est q eam liberaret. Pater p⁹ misericōdia et deus totius cōsolationis consolabat eam dicens. Hierusalem sponsa mea: ciuitas mea noli sic flere. qz cito veniet salus tua. quare merore consummeris. Nunquid consiliari⁹ non adest tibi. Quia innouauit te dolor: saluet te et liberet te noli timere. Surrexit ergo fili⁹ ante p⁹m et dixit. Ecce ego parat⁹ sū pro sponsa mea pati. Ego feci: ego feram: ego portabo: ego saluabo. Cui pater. Uade in hac fortitudine tuā libera filiā meā sponsa tuā de carcere madian. hoc est diaboli. Nec audiens iusticia allegauit ptra frēm suū. superuenit veritas et tenuit eum iusticia. sed misericōdia tenuit eum frē suo. et pax quarta soror fugit. quia nō erit pax inter deū et hoīes. Iusticia dicebat misericōdie Regnare volo. qz dicit Salomon: Immortalis est iusticia et ppetua. Unde ius meū nulla pceptio includit. Diuturnitas tempor⁹ nō attenuat. sed potius cōfirmat. Respondit misericōdia. Verum est q immortalis es et ppetua. sed i futuro: nō modo. Ego volo pro ea intercedere. quia pniā iā agit. Et sicut tu es filia patris mei iusticia. sic ego sū filia misericōdia Et iō ratio dictat vt me audiat sicut et te. Videns ergo filius sapiēs istā discordiam inter sorores dixit iusticie. Paratus sū tibi satisfacere vt puenaleat oratio misericōdie. Ait ergo iusticia. Tibi placet. sed vellem scire quōd? Ait filius. Incarnari volo et naturam humanā assumere. Nunq̄d hoc sufficit? Et dixit filia iusticia Non sufficit. Dixit filius Circumcidi volo. Famē et sitim pati: tentari: tritari: tedium pati: sanguineum sudorē stillare. Nunquid hec tibi sufficiunt? Et respondit illa q nō sufficiunt. Dixit filius iusticie. Uolo colaphis cedi et alapis: flagellari

lari volocōspui: deridi: ac derelinqz dōspici
rē. Nunqd hec tibi sufficiūt: Rūdit iusticia.
Nō sufficiūt. Erucē volo portā: z māibus li
gari z pedibz pforari. Nunqd hec tibi suffi
ciunt: Et illa: nō. Aceto potari volo: totum
sanguinē exhauriri z in cruce mori. mortu?
lancea pforari latus. Deinde a mortuis re
surgere. Celū ascendere: locū sponse mee p
pare. Nunqd hec tibi sufficiūt: Et illa dixit
O bone frat vt video z fm q audio pl⁹ dūli
gis sponsam tuā q teipm. Jā que dixisti suf
ficiunt. Tunc fili⁹ dixit ad miscōiam. Si
omīa illa que dixi et q in corde meo posui
fecero: z sponsa mea ista ptempserit: nūqd
iter pro me impellabis: Et illa. Non: nisi
egerit pniām. Qui ait. Sibi bene placet.
Quoties hō peccauerit si pniām post hoc
egerit miscōiam sup eū habebō. His dictis
fecit sorores vocari. iusticiā: veritatē: mi
sericordiā z pacē z osculate sūt adinuicem.
Tūc fili⁹ omnia pmissa adimpleuit z regna
celestia ei dedit. Tū Bernard⁹ excitās spō
sam ad cōsiderandū grām sibi a dño impē
sam dicit. Uide o sponsa in cruce sponsum
tuū capite inclinātū ad osculū: manū ex
tensionē ad amplex⁹: later⁹ apertōz ad affe
ctū: totū corpis expositionē ad cōtemptū.
Hauit igit de ppo sanguine suo et obtulit
pfi suo mun⁹ p dulcissimā sponsā suā. Su
scipies ergo pat⁹ celestis pclarum munus
de manu fili⁹ p qd saluati sum⁹ ad vitā eter
nā. Ad quā nos pducatur rē.

De memoria mortis

Caplin. LVI.

Quidam princeps
erat qui multū delectabat⁹ venari.
Accidit semel cū ad venandū pre
xisset: casu mercator quidā p eandē viā se
cut⁹ est. Uidens qz pncipē formosū: gratio
sū: vestimet⁹ pciolis indutū: ait i corde suo.
O dñe de⁹ homo iste mltū tibi tenet. ecce qz
formosus z strenu⁹ est z graciosus: z oēs q
sūt i ei⁹ comitatu honeste stinduti. His co
gitatis dixit vni ex familia pncipis. Dic mi
hi charissime Dñs vester qualis ē. Qui ait.
Est dñs multaz terraz et potens valde in
auro z argēto z familia. Ait mercator. Vl
tū tenet ipe deo. Formosus est z sapiēs int
oēs quos vnqz vidi. Ille hoc audiens: occu
te omīa yba mercatoris dño suo narrauit.

Dominus hō circa horā vespertinā cū do
mū rediret rogauit mercatorē vt secū pno
ctaret. Ille cōtra hoc nō audebat resistere.
Cū pncipe ad ciuitatē prexit. Cum hō ca
strū eius intrasset tot diuitias: tot pulcras
cameras auro depictas vidit q valde ad
mirabat⁹. Cū autē hora cenandi adesset pnci
peps mercatorē iuxta suā dominā in mensa
collocari fecit. Mercator autē cū dominā vi
disset tam pulcrā z tam gratiosā quasi extra
se raptus fuit z ait in corde suo. O de⁹ me⁹
pnceps omīa que desiderat cor suū habet.
Vxorē pulcrā: filiam ac filios: familiā multā
nimis. Cū autē sic cogitasset delata sunt fer
cula aū dominā z eū. Et ecce cibaria optia
in capite vnus defuncti collocata z aū do
minā posita et omnibus de familia in scu
tellis argenteis ministrabat in aula. Mer
cator cū caput mortuū ante eū vidisset cō
mota sunt omīa viscera eius: z ait in corde
suo. Ne mihi timeo q perdam caput me
um in isto loco. Domina hō inqntū potuit
eū cōfortauit. Cū hō nō adesset ducit i ca
merā honestā vbi inuenit lectū paratū cor
tinis circūuolutū z in anglo dom⁹ lumina
ria magna. Dum hō lectum intrasset famuli
ostiu clausērūt et mercator solus in came
ra remansit. Respexit qz angulū vbi erat lu
men z vidit duos hoīes mortuos p brachia
pendentes. Hoc viso inuasit eū timor into
lerabilis intantū q quiescere nō poterat. Na
ne hō surrexit z ait. Ne mihi timeo hodie
iuxta illos duos pendere. Princeps hō cū
surrexisset fecit mercatorem ad se vocari et
ait. Charissime quid tibi placet de me? Ait il
le. Sibi omīa bñ placent. sz qd mihi mini
strabat in capite defuncti vltra qz credi po
test abhorui tantū q comedere nō poterā.
Cū hō in lecto positus fuisset duos inue
nes pendentes i angulo camere vidi. Tan
t⁹ timor me inuasit q dormire nō poteram.
Et dñi dei amore pmittatis me transire. Ait
pnceps. Charissime vidisti vxorem meā ni
mis pulcrā z caput defuncti aū eā? Ratio ē
talīs. Iste em⁹ cur⁹ erat caput fuit qdaz dux
nobilis q vxorē meā sollicitauit z cū eo cō
cubuit z fil⁹ adinuicē pmisceri pspexi. Sla
diū arripui z caput ei⁹ amputaui. Tū in si
gnū verecūdie singlis diebz illd caput ante
eam pono vt ad memoriā reducat pctm qd
commisit. Filius hō defuncti illos duos in

uenes cognatos in camera pendētes occi-
dit. Jō omī die corpa eoz vīfīto vt fiam ma-
gis feruēs sanguinē eoz vindicare. Cū autē
adulteriū vxoris recolo z mortē iuuenū ad
memoriā reduco nullū gaudiū hīc potero.
Vade g charissime in pace z amodo vitam
homis cuiuscūq; nō iudices quīq; plenī ri-
bi de veritate cōstiterit. Mercator ei vale-
fecit z ad mercandū prexit.

Allegoria siue moralizatio

Quārisimī Princeps iste est quilibz ho-
mo chrīan⁹ bon⁹: p̄tutibz p virtutē ba-
ptisimī dītatus: q̄ debet habere pulcrā fami-
liam. s. sensus interiores et exteriores sine
macula peccati. q̄ debet hominī mīstrare z
sepi⁹ advenandū p̄gere. i. op⁹ meritorū op̄a-
ri. Mercator iste est bon⁹ prelat⁹ v. confes-
sor discret⁹ q̄ tenet tali associari: domū cor-
dis sui vīfītare z bonas p̄tutes ibi plantare
sicut fecit chrīs duobz peregrinis veniētibz
de Emmaus q̄ domū hospitij intrauit. Vxor
tamformosa est anīa ad silitudinē dei crea-
ta que debet in mēsa iuxta prelatū sacre scri-
pture collocari vt addiscat ea que sūt salu-
tis. sed sepius ista anīa cū diabolo adulte-
rat qñ pctm mortale cōmittit. Quid g est fa-
ciendū? Extrahē gladiū lingue z ora ad de-
um intime. Un̄ ps. Lingua eoz gladius
acut⁹. Per istū gladiū lingue cū cordis cō-
tritiōe: z oris cōfessione poteris hūc diabo-
lū deuincere. et hoc est caput ei⁹ amputare
z an̄ oculos cordis tui sp̄ ponere: quoniam
gratiā tibi dabit dominus eū deuincere: pe-
nitentiā p̄fecte agere. hoc est miscōie opus
exercere. Duo iuuenes i camera pendētes
q̄s occidit aduersari⁹ tu⁹ sūt dilectio dei z
p̄xi qui erant extincti p̄ pctm p̄mi paren-
tis. z ideo semp debes eos i camera cordis
tui tenere vt deū tota mente: tota anima di-
ligas et semper in eius timore p̄manēas. qz
nescimus si amore vel odio digni sumus. z
ad memoriā reducere quantū deus pro no-
bis sustinuit i cruce. vt per amarissime mor-
tis chrīsti iugem meditationē deueniam⁹
ad regna perpetua.

De perfectione vite.

Caplm. LVII.

Quātus in ciuitate
Rhōmana regnauit: qui statuit le-
gem q̄ dies p̄mogeniti sui ab omī-

bus sanctificaret. z quicūq; diē natiuitatē
filij sui per opus seruile violaret morte mo-
reret. Promulgata lege vocauit magr⁹ Vir-
giliū z ait. Charissime talem legē edidi. Ve-
rūtū sepe i occulto poterūt peccata cōmit-
ti: ad quoz noticiā puenire non potero.
Rogam⁹ g te vt fm industriā tuā aliquā ar-
tē inuenias p quā poro expiri quales sint
illi q̄ cōtra legē delinquant. At ille. Domine
fiat voluntas tua. Statim Virgili⁹ arte ma-
gica statuā in medio ciuitatē fieri fecit. Sta-
tua illa omnia pctā occulta in illo die cōm-
missa impatori dicere solebat. Et sic p accu-
sationē statue quasi infiniti hoīes erāt con-
demnati. Et erat tūc qdā faber in ciuitatē
noīe focus q̄ in illo die sicut in ceter⁹ opat⁹
est. Cū autē semel in stratu suo iacuisset inti-
me cogitauit quō per accusationem statue
mūti moriebant. Vane surrexit z ad statuā
prexit z ait. O statua statua p tuā accusati-
onē multi moriunt. voueo dō meo si me ac-
cusaueris caput tuū frangā. His dict⁹ domū
prexit. Hora p̄ma impator sicut solit⁹ erat
nuncios suos ad statuā destinauit vt ab eā
quererent si aliq̄s cōtra legē cōmisisset. Cū
autē ad statuā venissent z voluntatē impato-
ris dixissent. ait statua. Charissimi: leuate
oculos vestros z videte q̄ scripta sūt in fron-
temea. Illi q̄ cum oculos leuassent tria in
fronte ei⁹ clare viderūt. s. Tpa mutant. Ho-
mines deteriorant. Qui voluerit veritatem
dicere caput fractū habebit. Ite dñi vestro
nunciate q̄ vidistis z legistis. Runci⁹ pre-
terūt oīa domino suo retulerūt. Impator
cū h̄ audisset p̄cepit militibz suis vt se arma-
rent z ad statuā p̄gerēt. Et si aliq̄s p̄tra sta-
tuam z p̄tra voluntatē suā aliqd faceret cū
ligatis manibz z pedibz ad eū ducerēt. Mi-
lites ad statuā prexerūt dicētes. Placet im-
patori vt ostendas illos q̄ p̄tra legem cōmi-
serūt z quales erant: illi minas fecerūt. Ait
statua: Focū fabriū accipite. Ille est q̄ singu-
lis diebz legem violat z mihi minas facit. Il-
lū cōprehenderūt z corā impatore duxerūt.
Ait impator. Charissime Quid ē qd̄ audio
de te. Quare legē editā illam violas? At ille.
Domine legem seruare nō possū. quia omni
die octo denarios oportet me habere et illos
sine labore nō potero adquirere. Ait impa-
tor. Et q̄re octo denarios? Qui ait. Omni
die p annū duos denarios teneor dare q̄s

mutuam i iuuentute. duos accōmodo: duos p̄do: duos expendo. Ait ip̄ator. De istis manifesti? debes mihi dicere. Cui ait faber. Domine mi aduertite me. Duos denarios omni die teneor p̄ri meo. q̄ cum essem puer paruul⁹ pat̄ me⁹ duos denarios sup̄ me singulis dieb⁹ expendit. iam pat̄ meus in egestate est positi⁹. vñ rō dicit q̄ ei subueniam in sua paup̄tate. et iō omni die duos denarios ei tradō. Duos alios denarios filio meo accōmodo q̄ iam ad studiū p̄git. vt si contigat me ad egestatē puenire. mihi illos duos denarios reddat sic ego iā patri meo facio. Duos alios denarios omni die p̄do super vxorē meā. q̄ est mihi semp̄ p̄traria. aut p̄pe volūtatis: aut calide cōplexiōis p̄pter ista tria q̄cquid ei dederō h̄ p̄do. Duos alios denarios super meip̄m in cibis et potib⁹ expendo. Lenius bono modo transire n̄ potero et istos denarios nō possum obtinere sine cōtinuo labore. Jā audistis rōnē. Detis ergo iudiciū rectū. Ait ip̄ator. Charissime Recte respondisti: vade et fidelit̄ amodo labora. Post hoc cito imp̄ator defunct⁹ est et Focus faber p̄pter suam prudentiam in imp̄atorem eligitur ab omnibus qui imperiū satis prudenter regebat. Ip̄so mortuo inter alios imperatores imago eius depingit̄ et vltra caup̄t suum octo denarij.

Moralizatio

Quārisimū. Iste imp̄ator est pat̄ celestis qui statuit pro lege q̄ qui diē primogeniti sui violaret morte morderet. Dies iste est dies dñica siue dies festiualis ab ecclia ordinata. Unde in veteri lege ac noua dicit̄. Memēto vt diē sabbati sanctifices. s̄ ben̄ probdolor plures illis dieb⁹ peccata maiora cōmittūt q̄ ceteris dieb⁹. Tales poterūt assimilari cuidam pisci in mari. tādū bene est sibi q̄ diū est i mari. sed si contingat a caup̄ su q̄ saltat supra tpe pluuię et pluuiā eū tangat incipit mori nec p̄ mltos dies statū ei⁹ potuit recuperare quousq̄ fuerit de aq̄ maris sariat⁹. Eodē modo aliq̄ q̄ diū sūt p̄ totā seip̄manā in mari hui⁹ mōdi laborantes tādū bene videt̄ eis. Sed si p̄tingat eos diēbus festiuis ad ecclīā p̄gere et aliq̄ne dulcē sermonē vñ missā audire eis videt̄ q̄ sint in magna angustia quousq̄ sūt in opib⁹ mūdānis refocillati. Virgili⁹ certe q̄ statuā fecerat est sp̄s sanctus qui predicatorē ordinat

uerat vt annunciet p̄tutes et vicia: penam et gloriā. Hed heu iā poterit dicere p̄dicatōr sicut statua dixerat. Tpa mutant̄. Hoc sanctis manifeste videm⁹ in primitiua ecclia in omni statu tpa erant meliora q̄ nunc: orationes et preces q̄ modo. Terra dabat fructum suū magis abunde. et omnia elemēta que sua erant: sūt mutata p̄pter peccata hominū. Hoc apparebat in diluuiō Noe. Secundo homines deteriorant̄ sicut clare videmus. In antiq̄ em̄ tpe erant hoīes magis deuoti: elemosynarij: charitatiui q̄ modo sūt. Et quare? totus mōs in maligno positus est. Tercio qui voluerit p̄tatem dicere rē. Vado si predicator p̄ctā potentū p̄dicet: statū minas ac murmuratiōes habebit. Vñ Esa. xxxj. Loquimini s̄ba placencia. Et iō Apl̄s d̄t. Erit em̄ tps cū sanā doctrinā nō sustinebūt p̄ domo isrl̄. Focus est q̄libz ch̄ristian⁹ bonus q̄ fidelit̄ sicut miles ch̄ri laborat. Vñ quilibet bon⁹ ch̄rian⁹ tenet singulis dieb⁹ patri suo celesti reddere duos denarios. s̄ amorē et honorē. Amorē. q̄ nos tātū dilexit q̄ p̄ nostro amorē vniciū filiū suū de celis descendere p̄misit et morte turpissima cōdemnari. Honorē. q̄ omnia ab ip̄o p̄cedūt et sine eo nullū bonū agere poterim⁹. Jtē duos denarios filio accōmodam⁹. Cuiusmōi fili⁹ est. Certe ille de q̄ Esa. d̄t. Paruul⁹ ei natus est nobis rē. s̄. filius dei. Et quales denarios debem⁹ ei accōmodare? certe duos omni die. s̄. bonā volūtātē et bonū actū q̄ diū sum⁹ in hoc mortali corpore q̄ nos egeni sumus facti in die iudicii q̄ nudi apparebim⁹ tūc ip̄e nobis reddet illos denarios in vita eterna. sicut scriptū est. Centuplū accipiet et vitā eternā possidebit. Jtē duos denarios perdū sup̄ vxorē. Vxor iste est caro nostra misera que semp̄ p̄trariat spiritui Denarij q̄s expendim⁹ sup̄ eam sūt mala voluntas et actus malus q̄ cōtinue opant̄ ex obliqua voluntate. Istos duos denarios perdūmus q̄ grauiter p̄pter hoc bic vel alibi puniemur. Item duos denarios omni die super nosip̄os expendim⁹ sibi oī ch̄riani sum⁹. s̄. p̄ dilectionē dei in toto corde: et dilectionē ad p̄xim. sicut ad nosip̄os. Charissimi si istos octo denarios expēdere volueritis ad gaudiū eternū puenire possitis.

De confessione

Capitulū. LVIII.

Rex quidam regna
uit nōmīe Asmodeus q̄ statuit q̄ q̄
cūq̄ malefactor capr̄ eēt z corā iu-
dice duct̄: si tres veritates posset dicere tā
veras contra quas nullus posset obijcere.
Quin vere sine omī fallacia eēt. Quin qn-
tūcūq̄ eēt malefactor vitā suā obtineret cū
tota sua hereditate. Accidit casus q̄ q̄daz
miles p̄tra legē forefecit: fugā petiit: z i q̄dā
foresta latuit in q̄ multa mala cōmisit. quia
oēs itrātes spoliavit aut occidit. Iudex cū
h̄ audisset insidias i circūitu foreste ordina-
uit: eū dep̄hendit: z ligatis manibz ad iudi-
ciū venire fec̄. Ait ei iudex. Charissime Ro-
sti legē: Qui ait. Etia dñe. Si debeo saluari
optz me dicere tres vitates aut mortē euā-
dere n̄ possū. Ait iudex. Imple bñficiū legi
aut hodie morier̄. Ait ille. Dñe fac fieri silē-
tiū. q̄ facto ait. Dñe ecce p̄ma vitas. Uobis
oibz denūcio q̄ toto tpe vite mee extiti ma-
lus hō. Iudex h̄ audies circūstātibz ait. Est
ne vex q̄d ille dicit. Ait illi. Si non eēt malefa-
ctor ad ista nō venisset. Ait ḡ iudex. Dic se-
cundā vitatē. Qui ait. Scda vitas est. Vi-
bi multū displicet q̄ in ista forma huc veni.
Ait iudex. Lerte credim̄ tibi. Dic ḡ tertiā
vitatē z teipz a morte saluasti. Ait ille. Nec
est tertia vitas. Si semel poro euadere ad
istū locū nunq̄ volūtariē in ista forma veni-
rē. Ait iudex. Amen tibi: satis prudētē te li-
berasti vade i pace. z sic saluat̄ est.

Moralizatio

Charissimi, Impator iste est dñs noster
Iesus ch̄s q̄ istā legem edidit. s. q̄ qui-
cūq̄ malefactor. id est peccator p̄ grām dī
capr̄ fuerit corā discreto iudice ductus. i.
p̄fessore, dicat tres vitates tam veras q̄ de
mones cōtra se nō poterūt obijcere: heredi-
tate regni celest̄ obtinebit. P̄ia veritas est
ego sū malus hō. i. in t̄li p̄ctō. z sic de singu-
lis. Ecce p̄fessio. Scda vitas est: displicet
mibi rē. i. mltū mibi displicet q̄ tantū deli-
meū offendi. Ecce p̄tritio. Tertia vitas est:
Si possem semel euadere p̄viā satisfactōis
nunq̄ ad p̄ctm̄ redire volūtariē. Et sic p̄
p̄ns vitā eternā obtinerē.

De supbia nimia: z quō supbi ad humili-
tatē maximā sepe pueniūt satis notabile.

Capitulū. LIX.

Iouinianus impe-
rator regnavit potēsvalde. q̄ cū se
mel in stratu su o iacuisset exaltatū
est cor ei⁹ vltra q̄ credi pōt. Et in corde di-
xit. Est ne aliq̄s deus ali⁹ q̄ ego. His co-
gitat̄ somnū cepit. Dane h̄o surrexit z vo-
cavit milites suos z ait. Charissimi bonum
est cibū sumere. q̄ hodie ad venandū p̄gere
volo. Illi h̄o parati erant voluntatē ei⁹ ad-
implere. cibo sumpto ad venandū prexerūt
Dū h̄o impator equitasset calor intolerabi-
lis eū inuasit intantū q̄ videbat ei q̄ more-
ret nisi in aqua frigida balneare posset. Rē-
spexit a longe. aquā latā vidit. Dixit militibz
suis. Hic remaneat̄ quousq̄ fuero refrige-
rat⁹. Dextrariū cum calcaribz percussit. ad
aquā festinavit equitabat: de equo descen-
dit: oīa vestimēta d̄posuit: aquā intrauit: et
tam diu ibi remansit quousq̄ totalit̄ refrige-
rat⁹ eēt. Dū ibidē expectasset venit quidam
homo ei p̄ omīa filis in vultu z gestu z indū-
it se vestimēt̄ ei⁹. dextrariū eius ascendit z
ad milites equitavit ab omibz sic p̄sona im-
pator⁹ est receptus. Finito ludo ad palatiū
cū militibz prexit. Post hoc cito Iouinian⁹
de aqua exiit: sed nec vestes nec equum in-
uenit. Admirabatur z tristatus est valde. q̄
nudus erat z neminē vidit. cogitavit itra se
q̄d faciā. Ego miserabilis sum frustrat⁹. Tā-
dē ad se reuers⁹ dicebat. Hic prope manet
vnus miles quē ad militiā p̄mou. ad eū p̄-
gam: vestes z equū adquirā: z sic ad palatiū
meū ascendā z videbo quō z per quē sum cō-
fusus. Iouinian⁹ totalit̄ nudus ad castruz
milit̄ prexit: ad ianuā pulsavit. Janitor at
causam pulsatiōis quesivit. Ait Iouinian⁹
Januam aperite z qualis ego sum videte.
Ille h̄o ianuā aperuit z cū eum vidisset ob-
stupuit z ait. Qualis es tu? Ait ille Iouinia-
nus sum impator. vade ad dominū tuū z
dice ei vt mibi vestes accōmodet. q̄ vestes
z equū perdidi. Qui ait. Ventiris pessime
ribalde. Jam ante aduentū tuū domin⁹ im-
perator Iouinianus ad palatiū suū cū mi-
litibz suis transiuit: z dominus meus secū
perrexit z rediit. z iam in mensa sedet. Sed
quia imperatorē te nominasti domino meo
nunciabo. Janitor intrauit et domino suo
verba eius retulit. Ille hoc audies precepit

ut introduceret. Diles cū eū vidisset noticiā eius nō habebat. Sed impator peropti me eū cognouit. Ait ei miles. Dic mihi qualis es. et quod ē nomen tuū. Qui respondit. Ego sum impator Iouinianus. et ego te ad militiam pmouit. Ait ille. O ribalde pessi me quā audacia audes te imperatore nominare. Jam ei dñs meus impator ante te ad palatium equitauit. et ego per viā ei associatus erā et iam sum reuersus. et quia teipm impatore nominasti impune nō transibis. Fecit eum egregie verberari et postea expelli. Ille sic flagellatus et expulsus fleuit amare et ait. O deus meus quid hoc esse poterit quod miles quē ad militiam pmouit noticiam mei nō habet et cum hoc grauiter me flagellauit. Cogitauit apud se. ppe est quidā dux consiliarius meus: ad eū pergā et necessitate ei ostēdam per quē potero indui et ad palatium meū reuerti. Cū pō ad ianuā ducis venisset pulsauit. ianitor audiēs pulsationē: ianuā aperuit. et cū hoīem nudū vidisset admirabatur et aiebat. Charissime qualis es tu: et quare sic taliter nudus venisti. Et ille. Ego sum impator: a casu equū et vestimenta perdidī. Et iō ad ducem veni ut mihi in hac necessitate succurrat. Ideo te rogo ut negociū meū corā dño tuo facias. Ianitor cū pba ei⁹ audisset admirabatur: aulā intrauit et domino suo omnia retulit. Ait dux. Introducat. Cū introduct⁹ fuisset nullus noticiā ei⁹ habebat. et dux ait ad illū. Qualis es tu. Et ille. Imperator sum ego et te ad diuitias et honores pmouit quando te ducē feci et consiliarium meū te cōstitui. Ait dux. Insane miser: perrexisti parū aū te cū domino meo impatore p suū palatium et reuersus sū. Et quia talem honore tibi appropriasti: impune nō transibis. Fecit eū in carcerē recludi et pane et aqua sustentari. Deinde ex carcere extraxit et egregie verberari et a tota terra post hoc ejici fecit. Ille sic eiect⁹ ultra quā credi poterit gemit⁹ et suspiria emittebat: et intra se dixit. Ne mihi quid faciā quia factus sum opprobrium et abiectio plebis. Melius est mihi ad palatium meū pgerere et mei de palatio meo noticiā habebūt. Saltē si nō vxor mea noticiā meā habebit per certa signa. Solus ad palatium accessit ad ianuā pulsauit. Audita ei pulsatione ianitor ianuā aperuit: quē cū vidisset dixit. Qualis es tu. Et ille. Viror de te quod nō no-

uisti me quia per tot tempora fuisti mecum. Qui ait. Ventiris tu. Cū dño impatore dñi steti. Et ille. Ego sum ille. Et si dicis nō credis: rogo te dei amore ut ad impatricē accedas. et per ista signa illa mihi vestes impiales per te mittet. quia a casu omnia perdidī. Ista signa quia per te ei mitto. nullus nisi nos duo nouit sub celo. Ait ianitor. Nō dubito quin insan⁹ sis quia dñs meus impator in mensa sedet et iuxta eū imperatrix. Ueruntū ex quā dicis te imperatore esse. imperatrici intimabo et certus sum quod grauiter punieris. Ianitor ad imperatricē prexit et omnia audita ei intimauit. Illa nō modicū cōtristata ad dñm suū conuersa est et ait. O domine mi audite mirabilia signa priuata inter nos sepius acta: vn⁹ ribaldus in porta mihi per ianitorē recitat: et cum hoc dicit se imperatore et dominū meū esse. Ipse cū hoc audisset precepit ianitori ut introduceret in cōspectu omnium. Qui cū taliter nudus introductus fuisset: canis quidam qui antea multū eum dilexerat ad guttur suū saltabat ut eum occideret. Sed per familiam impeditus est. sic quod nullū ab eo receperit malū. Item quendā falconem habebat in partica: qui cū eum vidisset ligaturā fregit et extra aulam aduolauit. Ait impator omnibus in aula sedentibus: Charissimi audite verba mea que de isto ribaldo dicā. Dic mihi qualis es tu: et ob quā causam venisti. Et ille. O domine ista est mirabilis questio. Imperator sū et domin⁹ istius loci. Ait impator omnibus sedentibus in mensa et circūstantibus. Dicite mihi per iuramentū vestrum quod mihi fecistis: quis nostrū impator est et dominus. A iunt illi. O domine leuiter respondemus per iuramentū quod vobis fecimus. Istum ribaldum nūquā vidimus sed vos estis dñs noster et impator quē a iuuentute nouimus. et ideo rogamus vna voce ut puniatur: ut omnes exemplū ab eo capiant et de tali psumptione nō attentent. Imperator ille cōuersus ad imperatricē ait. Dic domina mihi per fidem qua teneris: nosti tu istum hoīem qui sedet impatore et dominū tuū esse. Et illa. O bone domine cur talia a me queris. Nonne plus quā triginta annis in societate tua steti et prolem per te genui. Sz vnū est quod miro: quod iste ribaldus puenit ad nostra secreta inter nos perpetrata. Imperator ille dixit illi qui introductus fuerat.

Charissimequare ausus fuisti teipm impa-
 torē noiare: Damus pro iudicio vt ad cau-
 dam equi hodie sis tractus: etsi itez ausus
 sis hoc dicere: te cōdemnabo morte turpis-
 sima. Vocauit satellites suos et ait. Ite et
 istū ad caudam equi trahite: sed nolite eum
 occidere. Et sic factū est. Post hec hō vltra
 q̄ credi potest cōmota sūt omnia interiora
 eius. Et quasi de ipō desperatus dicebat.
 Pereat dies in qua natus sum: amici mei a-
 merecesserūt. Uxor mea et filij mei nō noue-
 rūt me. Cū h̄ dixisset ei cogitabat. Hic ppe
 manet confessor me⁹: p̄gam ad ip̄s: forte ip̄e
 meā noticiā habebit. q̄ sepius cōfessionem
 meā audiuit. Perrexit ad eremitā ad fene-
 strā cellule pulsauit. At ille. Quis ibi? Et il-
 le. Ego sum impator Iouinianus: fenestrā
 aperias vt loquar tecū. Ille hō cū vocē eius
 audisset fenestrā aperuit: cum eū vidisset cū
 impetu fenestrā clausit et ait. Discede a me
 maledicte tu nō es impator: sed diabolus in
 forma hominis. Ille hoc audiens ad terraz
 pre dolore cecidit: crines capitis ac barbe
 dilacerauit et dixit. Deu mihi quid faciam
 ego. His dictis recordatus fuit q̄ in stra-
 tu suo exaltatū fuit cor ei⁹ dicēs. Est ne de-
 us a lēpter me. Statim ad fenestrā cremitē
 pulsauit et dixit. Amore illius q̄ pependit i
 cruce confessionē meā audite: fenestra clau-
 sa. Ait ille. Vibi bene placet. Qui de tota
 vita sua cū lachrymis est confessus: et preci-
 pue quō contra deū se erexit dicens: q̄ nō
 credit alium deum esse q̄ seipm. Facta cō-
 fessione et absolutiōe: eremita fenestram ei⁹
 aperuit et noticiā eius habebat. Et ait. Be-
 nedict⁹ altissim⁹ iā noui te: paucas vestes
 hic habeo: induas te et ad palatiū perge: et
 vt spero noticiam tuam habebūt. Impera-
 tor induit se et ad palatium suum perrexit:
 ad ianuā pulsabat. Janitor ostium aperuit
 et eū satis honorifice recepit. At ille. Nun-
 quid noticiā meam habes? Qui ait. Etiam
 domine peroptime. Sed admiror q̄ p to-
 tū diem hic steti et vos exire nō vidi. Ille ve-
 ro aulā intrauit omnes eū videntes capita
 inclinabāt. Alius impator erat euz domina
 Quidā miles exiens de camera eū intime
 asperit. Post hec in camerā est reuersus et
 ait. Dñe mi est qdā in aula cui omnes capita
 inclināt et honore faciūt q̄ vobis in omib⁹
 assimilāt intantū q̄ q̄s vestrū est ipator pe-

nit⁹ ignoro. Impator ille hoc audiens: ait i
 patrici. Exeas et videas si ei⁹ noticiā habe-
 as. Illa hō foras prexit: et cū eū vidisset ad-
 mirabatur. Statim camerā intrauit et ait. Dñs
 meus vobis vnū denuncio. q̄ q̄s vrm ē dñs
 meus penit⁹ ignoro. At ille. Exq̄ sic est for-
 perga et veritate excutiam. Cū aut aulā in-
 trasset eū per manū cepit et iuxta eū stare fe-
 cit. vocauit omnes milites in aula existentes
 cū impatrice et ait. Per iuramentū qd mibi
 fecistis: dicite q̄s nostrū ē impator. Impa-
 trix pmo respōdit. Dñe mi mibi incūbit pri-
 mo respondere. Testis est mibi de⁹ in celis
 q̄s vestrū est dñs meus penit⁹ ignoro. et sic
 omnes dixerūt. At ille. Charissimi audite
 me. Iste homo est impator vester et dñs. Nā
 aliq̄ tpe cōtra deū se erexit ppter qd pecca-
 tū deus eū flagellauit. et hoīz noticiā ab eo
 recessit quousq̄ satisfactionem deo fecerit.
 Ego sum angelus eius custos anie sue qui
 imperiū custodiui qd iū fuit in pnia. iā ei⁹
 penitētia est cōpleta et p̄o p̄ctis satisfecit.
 ammodo ei sitis obedientes. ad deū vos re-
 cōmendo. Statim ab oculis eoz disparuit
 Impator vero deo gratias reddidit. et toto
 tempore vite sue i bona pace vixit et spm dō
 reddidit. Qd nobis cōcedat rē.

Moralizatio

Charissimi. Impator iste potest dici q̄li-
 ber homo totalit̄ mōdo datus q̄ p̄p̄ diui-
 tias et honores in supbia cordis erigit. Si-
 cut alter Nabuchodonosor q̄ diuinis p̄ce-
 ptis nō obediuit. vocat milites. id est sens⁹.
 p̄git ad venandū mūdi vanitates. Interim
 calor intolerabilis. i. tentatio diabolica euz
 arripit q̄ q̄scere nō pōt q̄usq̄ in aq̄s mun-
 danis sit totalit̄ refrigerat⁹. Ista refrigera-
 tio est detrimētū anie. Et sic milites. i. sens⁹
 sine custodia hoīem dimittūt quotiescūq̄ i
 aqua mundana balneari intēdit. Sz de eq̄
 pmo descendit. i. de fide errat. q̄ i baptismo
 firm⁹ deo p̄misit adherere et p̄p̄is diaboli
 abrenūciare. Sz q̄ cito totalit̄ se i aq̄s mū-
 danis inoluuit fidē frangit. Et h̄ est de eq̄ de
 scēdere. Deinde d̄posuit vestes. i. p̄tutes q̄s
 i baptismo recepit. et sic nudus miser i mōdi
 vāitatib⁹ iac⁹. Quid ē faciēdū? Lerte vt al-
 i. s̄plac⁹ q̄ fidē et p̄tutes h̄z custodire. h̄ ē vesti-
 mēta fcipe. q̄ plato dat p̄tās soluēdi p̄ctō-
 rē q̄tiens puro corde ad deum se conuertit
 Iouinian⁹ cū de aqua exiuit rē. Sic miser

homo cum de aqua mundana per dei gratiā intendit exire nullam salutē inueniet, qz omnes per peccatū pdidit, ergo habet materiā dolendi. Quō ergo debent pntes recuperare? Certe ad domū militis pmo debet pergere. Miles iste est ratio que habet te flagellare, qz ratio dictat qz qntū contra deūz perpetrasti in corde tuo: hoc emendes. Et ideo nō poteris teipm dicere impatorē, id est chzianū, quia opa chziani p peccatū pdidisti. Ratio ergo te expellit ab omni vicio. Quid est faciendū? Pergas ad castrū ducis, s. ad cōsciam tuā ppiā qz contra te grauer murmurat donec recōciliat deo fueris, imo in carcerē te ponit, hoc est in perplexitatē magnā quōz per quā viā deo placere potes: et vulnera ab eo recipe, id est cordis compunctionē: p que sanguis id est peccatū exeat. Deinde ad palatiū cordis tui pulsare, id est intime cogitare quō et qua de causa contra deū deliquisti. Janitor: id est voluntas que est libera: ostiū cordis tui habet aperire et te ducere ad primū statū quē in baptismo accepisti. Lanis qz saltat vt te occidat et ē caro tua ppiā per quā homo sepi occideret nisi deus impediret. Et falco in partica extra fenestrā volat et ē id est potentia diuina nō tecū manebit qdū in mala vita iaces. nec vxor, id est aniam noticiā habebit tue salutis. Quid ergo est faciendū? Certe vt sis tractus ad caudā equi. Trahi p caudam equi nihil aliud est qz a principio vite vsqz ad pns qd et qntū fecisti: tantū dolere et satisfactiōne perpetrare. Deinde postqz ista feceris pge ad eremitā id est discretū confessorē in foresta scē ecclie. Et de omibz quibz cōtra deū deliquisti pure confitearis: clausa fenestra, i. priuate non ad laudē hoīm, sed ad tuū solamē: et statū deus et omnes angeli noticiā tuā habebūt. Deinde facta cōfessione: vestimētis, i. bonis virtutibz poteris indui et ad palatiū cordis tui secrete accedere et oēs sensus tui cū vxore, i. ania noticiā habebūt, qz verus impator, i. bonus chzianus factus es, et p pns vitā eternā obtinebis. Ad quā et.

De auaricia et ei⁹ subtili conamine
Capitulū. LX.

Rex quidam erat
qui filiā vnicā pulcrā et gratiosā
in nomine Rosimundā habebat. Pu-

ella ista cum ad etatē denā puenisset erat tā habilis in currendo qz citius ad terminū puenerat anteqz aliquis eam tangere posset. Rex p totū regnū pclamari fecerat qz qcumqz cū filia sua volebat currere et ad finē termini an eā pueniret ipam in vxorē haberet: et totū regnū post ei⁹ decessū. Si vō aliqz hoc attētare et i cursu deficeret caput amitteret. Facta pclamatiōe quasi infiniti se obtulerūt cū ea currere: et qntū cū ea currebāt omnes deficiebāt et capita amiserūt. Erat tūc quidā in ciuitate paup nomie Abibas qui intra se cogitabat. Paup ego sum et de vili sanguine pgenitus: si p aliquā viā possem istam puellā deuincere: nō solū ego promotus essem: sed et oēs de meo sanguine. Prouidebat sibi de tribz cautelis, s. de sero rosarū, quia illa puelle appetit. Secūdo de zona serica quā puelle libent optant. Tertio de loculo serico: et infra loculū pila quedā erat deaurata. sup pilā descriptio talis. Qui me cū ludit nunqz de ludo satiabit. Hec tria ipe in sinu suo posuit: ad palatiū prexit et pulsauit. Adest ianitor et causam pulsatiōis petebat. Qui ait. Parat sum cū puella currere. Illa cū hoc audisset qndā fenestrā aperuit et cū eū vidisset in corde suo desperit et ait. Ecce qz reprobus est cū qz currere debes, tū nō poterat tradicere. Ad currēdū se pparauit. Ambo adinuicē currebant, cito puella ad magnā distantia an eū cucurrit. Abibas cū h vidisset serū rosarū an eā piecit. Viso sero puella inclinauit se et serū leuauit et i capite posuit. Tantū i sero delectabatur et expectabat qz Abibas an eā cucurrit. Puella cū h vidisset ait i corde suo. Nunqz filia pns mei cū tū ribaldo dz coplari. statū serū piecit in qndā fontē pfundā. et p eū cucurrit et apphēdit. Quē cū apphēdisz alapā dedit ei dz. Siste gradū miser. nō decet vt fili⁹ pns tui i vxorē me ducat. statū an eū cucurrit. Abibas cū h vidisset an eā zonā de serico piecit. Quā cū vidisset inclinauit se et eā leuauit: se succinxit et tāntū de ea delectabatur qz ibidē morā traxit, et itez Abibas lōge an eā cucurrit. Puella cū h vidisset fleuit amare et zonā accepit et in tres ptes fregit: p eū cucurrit et apphēdit. Quē cū apphēdisset manū leuauit et ei alapā dedit dicēs. O miser me in vxorem non habebis. Statū ante eū longe cucurrit. Abibas cū h vidisset expectabat

quousq; ipse esset. Hoc facto loculū de se rico ante eā piecit. viso loculo inclinavit se et loculū levavit. aperuit pilam deauratā: in tus inuenit supscriptionē: legit. Qui mecum ludit nunc ludō satiabit. Incepit tantū et tādū ludere cū pila q̄ Abibas citius ad finē puenit et eā in vxorē tenuit.

Moralizatio

Quārisimī. Imperator iste est dñs noster Iesus chris. Filia pulcra ania ad dei similitudinē creata q̄ velocit̄ in bonis opibz currit q̄dū in puritate vite manet. intantū q̄ eā p̄ctm mortale vincere nō pōt. Clamor factus est zc. Clamor iste nihil aliud est q̄ q̄ homo se defendat et p̄tegat p̄tra diabolu: mōm et carnē. Et si bellū p̄tra ista tria aggrediet̄ et victoriā obtinuerit: tūc p̄ctā mortalia succūbūt. et hoc est capita amittere. Abibas est diabolus q̄ cū viderit hoīez supasse per opa miscōie: puidet sibi de tribus cautelis. s. de seruo. Sertū istud est supbia. quia sic sertū nō ponit nisi sup caput vt ab homibz videat. sic supbū semp videri vult. Et idō d̄t Aug. Cū supbū videri filiū diaboli esse non dubites. Cū igit̄ hō vtit̄ seruo supbie statim currit diabolus ante eū. Quid igit̄ est faciendū. certe vt sertū supbie p̄iciat̄ i foueā humili- tatis: et sic dabis diabolo alapā et eū dimit- tes. Post hec puella se inclinavit et zonā le- uauit et asperit. Zona ista est luxuria quam diabolus p̄icit an̄ hoīem. Cū tū cōtra tles di- cat Gregorius: Succingite lumbos v̄ros in castitate. Si igit̄ succigis te zona luxurie sta- tim diabolus an̄ te currit de bona vita tua te impedit. Quid igit̄ est faciendū? Certe vt zo- nā luxurie in tres ptes frangat. s. in orōnē: ieiuniū et elemosinā. et sic p̄ p̄ns diabolu vin- ces. Post hec diabolus loculū ante hoīem p̄icit. Scitis q̄ locul⁹ habz duas chordas ad aperiendū. Cor q̄o est locul⁹ q̄d debet eē clausum inferius q̄ntū ad terrena et supius apertū q̄ntū ad celestia ad grām suscipien- dā. Due chorde q̄ claudūt sunt timor dei et pena eterna: p̄ que duo cor hoīs clauditur ne intret p̄ctm. Pila in loculo sepius inue- nitur in cordibz n̄ris. s. auaricia aut cupidi- tas. q̄ sic pila mouet̄ ad oēm differentiam positiōis. sic et auarus mouet̄ in terra: mo- uet̄ in mari. nō cessat pes eius currere: nec cor cogitare quō et p̄ quā viā bona munda- na poterit adq̄rere. Supscriptio est: q̄ me

cū ludit. i. q̄ cū cupiditate incipit vitā ducere vt vir aut nūq̄ possit sustinere. sic d̄t Sene- ca: Cū oīa p̄ctā senescūt sola cupiditas iu- uenescit. Ideo timendū est de aliq̄b q̄ tan- tū cū pila ludūt cupiditatē q̄ diabol⁹ ip̄os occupabit. Quia sic d̄t ap̄ls. Radix omniū maloz est cupiditas. Studeam⁹ ergo vitā nostrā sic in p̄is opibz dirigere vt vitā eter- nā valeam⁹ attingere.

De meditatione semp habenda.

Capitulu. LXX.

Quādius regnavit qui vnica filiā habebat gratiosam et decoram valde. q̄ cum semel i stra- tu suo iacuisz intime de filia sua cogitabat quō eā pmouere posset. Ait intra se. Si eā in vxorē diuiti stulto tradidero. filiā meam pdam. Si q̄o paup̄i sapienti. p̄ ei⁹ sapiam ei necessaria large adquiret. Erat tūc i ciui- tate quidā philosophus nomie Socrates quē rex dilexerat: vocauit eū et ait. Charissi- me nūq̄d tibi placet filiā meā in coniugem accipere? Et ille. Etia domine pop̄time. Et il- le. Exq̄ ita est dabo tibi eam et sub illa condi- tione q̄ si moriat̄ filia in tua societate vitam tuā amittes. Eliges ergo eā accipe vlt̄ dimit- tere. Et ille. Mihi bene placet eā accipe sub ista p̄ditiōe. Rex nuptias celebravit cū ma- gna solēnitare. Per quedā t̄pā vitā duxerūt inq̄ete et sanitate p̄fecta. Post hoc vxor So- crati vsq̄ ad mortē ifirmabat. Nec audies Socrates p̄tristat⁹ est valde. Quandā so- restā intrauit: fleuit amare. Dū sic eēt i do- lore: rex Alexander in eadē foresta venabat Miles quidā Alexandri Socratē vidit: ad eū equitabat et ait ei. Charissime cui⁹ hō es? Et ille. Homo talis dñi sū ego. q̄ seru⁹ dñi mei est dñs est dñi tui. Ait miles. Nō ē ma- ior dñō meo in toto mōdo. s. exq̄ t̄lia dic̄ du- cā te ad dñm meū et audiem⁹ q̄s ē dñs tu⁹ de q̄ tot et tāta p̄sumis. Cū aut̄ corā rege Alexā- dro duct⁹ fuissz: ait ei. Charissime: q̄s ē dñs tu⁹ de q̄ talia dicis q̄ seru⁹ ei⁹ est dñs me⁹? Ait ille. Dñs me⁹ est rō: seru⁹ eius voluntas Sic est q̄ tu p̄volūtātē regnū tuū et nō p̄ rōnē bucuzq̄ gubernasti. Iō seru⁹ dñi mei h̄ est volūtās est dñs tu⁹. Audies hec Ale- xander. ait. Charissime prudēt̄ r̄ndisti: vas in pace. Ab illa die cepit rex regnū suum ra- tione gubernare et nō volūtate. Socrates ve-

ro solus forestā intrauit: fleuit amare p sua coniuge. Senex qdā venit ad eū et ait. Dbo ne magister ob quā rem affligit aīa tua. Et ille. Filiā regis sub tli p dītōe desponsauit qdā tpe ipa in societate mea moriat: ego vitā meā amittā. et iā ad mortē infirmat. Et hec est causa dolor mei. Ait senex. Fac consiliū meū p factū nō penitebis. Uxor tuā de sanguine regū. Cum rex minut⁹ fuerit. Uxor tua pectus et vbera liniat de sanguine patr⁹ sui. Deinde in ista foresta tres herbas inuenies. de vna ei portionē facies. de alijs duab⁹ vnū emplastrū ponat vbi dolorē sentit. et si istā doctrinā impleuer⁹ sanitatē pfectā inueniet. Socrates oīa impleuit: et vxor ab omni infirmitate cōualuit. Rex hō cum audisset q Socrates tā sollicit⁹ p infirmitate filie sue laborabat: eū ad magnas diuitias et honores pmouit.

Moralizatio pntis historie

Charissimi. Iste rex est dñs noster Ies⁹ christus. Filia tā pulcra anīa ad dei similitudinē creata. Ista puellā nō diuiti sed paup⁹ Socrati. i. hōi dedit. N sit paup⁹ ecce Job. s. Aud⁹ egressus sū de vtero matris mee et c. Sed charissimi scire debet⁹ q sub tali cōditiōe dedit dñs noster Iesus ch⁹s hōi anīam: vt si in eius societate moreretur p pccm mortale: vitā suā. s. eternā amittat. Si ergo aīa tua in infirmitatem per pccm cecidit: fac sicut fecit Socrates intra forestā. i. scētā ecclīā: in q inuenies senē. i. discretū cōfessore: de cui⁹ cōsilio saluari poter⁹. Alexander q venatus est: est hō mundanus: q pot⁹ regulat voluntate q rōne sed p sacra doctrinā emendat: si per pccm infectus es primo linias pect⁹ tuū cū sanguine. i. recentē memoriā de ch⁹i passiōe habeas in corde deinde collige herbas tres. s. p fessionē p tritionē et satisfactiōez. De pma facias potōez. s. de pcis sp dolere. de alijs emplastrū. i. penitētiā: et sic p pñs ad diuitias vite etne pmoueri possis. Ad quā nos pducatur ch⁹s q viuuit et regnat cū deo pte et filio et s. et c.

De pulcritudine fidelis anime

Lapl'm. LXII.

Christus regnauit prudens valde. i. cui⁹ regno mlier qdā erat noīe Florentina miro mō pulcra et gratiosa. Unde tanta pulcritudo erat

in ea q tres reges eā obsidebāt et a quolibet rege violata. Post hec int reges p nimum amorē cōmissū est bellū et qsi infiniti hoīes ex omni pte occubuerunt. Satrape imperij hec audiētes omēs ad regē venerūt dicētes. Dñe illa Florentina in regno tuo est tā pulcra q qsi infiniti quotidie pro ei⁹ amore occidunt. Et nisi citius remediū apponatur qtuor sunt in regno peribūt. Audiēs hec rex: lras scribi fecerat anulo suo signatas: q sine vltiori dilatiōe illa ad eū veniret. Preco cū lris ad eā prexit et anteq ad eā puenit defuncta est. Rediit pco de morte Florentine regi nunciauit. Rex tristatus est valde q eā videre nō poterat in sua pulcritudine. omēs pictores regni ad eū cōuocari fecit. Cū aut venissent: ait rex. Charissimi. Hec est causa qre p vobis misi. Erat quedā mulier noīe Florentina in tanta pulcritudine q quasi infiniti occubuerūt p ei⁹ amore. Defuncta est et eā nō vidi. Ite ergo et cum omī industria vestra imaginē ei⁹ depingite cum sua pulcritudine: per quā poterō discernere quō tot occubuerūt p eius amore. At illi. Domine rem difficile vos qritis. Tanta erat in ea pulcritudo et decetia q omnes pictores orbis imaginē eius non depingerent qntū ad omnia: excepto vno pictore qui latet in montib⁹ ille sol⁹ est et nō alius q voluntatē vestrā adimplere poterit. Hec audiēs rex p illo pictore destinauit. Qui cū ad eū venisset: ait ei. Charissime de tua industria informati sumus: vade et imaginē florentine p oīa depinge in sua pulcritudine et cōdignā mercedē dabo tibi. At ille. Rem difficilem quer⁹. Acrūtamē mihi concede vt in cōspectu meo omēs pulcras mlieres totius regni saltē p vnā horā habeam et faciam quod tibi placebit. Rex hō fecit omēs cōuocari et in cōspectu eius stare. Pictor qtuor pulciores ex eis elegit et alias licentiauit vt ad priā suā redirent. Pictor ille cum rubeo colore imaginē ei⁹ incepit depingere. et que illaz qtuor mlier⁹ habebat magis faciē gratiosā aut nasū et sic de ceteris mēbris h in imagine posuit. ita q ex qlibet mliere aliquā pte accepit et imaginē cōpleuit. Cū hō ppleta fuisset imago: vēit rex vt eā videret. q cū vidisset ait. O Florentina si vixisses vltra oēs istū pictorē deberes diligere q depinxit te in tāta pulcritudine.

Doralizatio

Quarrissimi. Iste est rex pat celestis Florentina campultra est ania ad dei fili tudine creata. Tres reges diabolus: mōus et caro. Per istos tres reges ania ppter pccm pmi parentis erat obsessa et a qlibet violata. vnde tot occubuerūt per pccm q omēs ante aduentū chri ad infernū descenderunt. Hoc videntes satrape, hoc est patriarche et pphete de remedio clamabāt dicētes. Dñe mitte nobis quē missurus es. Alij. Emitte agnū dñe dominatōre terre et. Deus qd mi sit preconē. s. bñm Joannē baptistā sic scribit Malach. j. Ecce ego mitto angelū meū qui pparabit et. Sed heu phdolor longe ante ei aduentū mortua ē ania. Pictores sūt vocati q se excusauerūt et. i. in celo int angelos: in terra inter homies. s. patriarchas et pphetas nō est inuentus vnus qui sciuit vel potuit imaginē. i. aniam depingere qñ tū ad suā ppiā pulcritudinē. Pictor qui de montibz venerat est dñs noster Iesus chri stus qui descendit de celis vt istā imaginez fformar. Et quō? Lerte cū rubeo colore. i. p prio sanguine. Elegit qtuor mulieres pulcriores et. Pro pma muliere dedit esse euz lapidibz. Pro scda vegetare cū plantis. Pro tertia sentire cū animalibz. Pro quarta intelligere cū angelis. Rex cum vidisset dicebat. O florentina. i. ania multū deberes istū pictorem dñm nostrū Iesum chm añ oia diligere q suo ppio sanguine te depinxit in tanta pulcritudine.

De mundanoꝝ delectatōibz
Capitulū. LXIII.

Uespasianus regna uit q filiā pulcerrimā habebat cui nomē Aglaes q erat nimis pulcra et oculis oim gratiosa. ita q ei pulcritudo oēs alias mleres excellebat. Accidit qzyna diez q cū filiā ei añ eū staret eā itime respexit et ait ei. Charissima: nomē tuū mutabo p ppteritūdinē corpis tui. sit nomē tuū amo do dñā solati in signū hui vt oēs q aduenerit tristes cū gaudio recedāt. Rex qd iuxta palatiū quēda hortū pulcerrimū habebat i q sepi cā solaciū ambulauit. fecit pclamari p totū imperiū q si qd filiā suā in vxorē hēre vellet ad palatiū suū veniret et infra ortū tribus aut qtuor dieb spaciaret. deinde rediret

si filiā suā in vxorē habere vellet. Facta proclamatio multi ad palatiū suū venerūt: hortū intrabāt et nūq postea sūt visi: et qdāt venērūt nullus ex eis euasit. Erat tūc qdā miles in ptribz longinqs cū audisset de clamore q si qd ad palatiū veniret filiā regis in vxorē haberet. venit ad ianuā palatiū et pulsaui. Janitor ostiū aperuit et eū introduxit ad regē accessit et ait. Dñe mi clamor factus ē cōmunis vt si qd hortū intrauerit filiā vram in vxorē habebit ideo huc veni. Ait rex. Ortum intrate etsi exierit eam habebit. Qui ait. Domine mi vnū mihi concede. Peto instanter anteq hortū intrauerit aliq verba cū puella loqui potero. At ille. Tibi bene placet. Accessit ad puellā et ait. Charissima Nomē vestrū est dñā solati. et hoc tibi datū est vt oēs q tristes ad te veniunt cū gaudio redeāt. sed ego nimis tristis et desolat ad te venio. pbe q mihi cōsiliū et auxiliū quō cū gaudio recedere potero. Multi añ me venērūt et hortū intrauerūt necynq amplius visi sūt. Si q mihi idē casus ptingeret ve mihi dicere potero q ego in cōingē te desideravi in matrimonio. At illa. Tibi veritatem dicā et tuā tristitiā in gaudiū puertā. In hortū illo ē quidā leo ferocissim⁹ q oēs intrātes interfecit et p eū oēs q intrauerūt rōne psonae mee sūt infecti. Arma corp⁹ tuū totū ferro a planta pedis vsq ad verticē capitis et sint oia arma tua cū gumi linita. Lū qd hortū intraueris leo statim in te irruet: ptra euz virilē pugna. Et cū lassus fueris. ab eo te sepabis. Ille qd p brachiū vlt pedē te tenebit cū dentibz intātū q p arma gumata dentes ei⁹ pleni erūt q te paz poterit ledere. Tu qd cū pcepis gladiū euagina et caput ei⁹ amputa Sed aliud est adhuc piclm in horto illo. Est tñ vn⁹ introitus et sūt diuersa diuerticla. itaq q semel intrauerit vix exitū inuenire poterit. Et iō ptra illd piclm dabo tibi tale remediū Globū fili tibi cōcedo vt cū ad ostiū hortū puenieris filum globi in porta liga. et sic p filūz i hortū descēde: et sic vitā tuā diligis globū fili ne p das. Miles qd p oia adimpleuit sic dixerat puella: armat⁹ hortū intravit. leo cū eū vidisset toto conamine i eū irruit. miles viriliter se dedit: et cū lass⁹ erat saltū ab eo fecit. leo cū p brachiū tenuit itm q dētes ei⁹ gumpleuerat miles cū pcepisset gladiū extraxit et caput leois apertavit. Ille qd itātū gaudebat q fili

per qđ descendit perdidit. Ille ƿo tristis ac dolens ortū tribz circūit diebz z diligenter globū quesuit. de nocte inuenit. cum ƿo venisset nō modicū gaudēs p filiū ascendit qđ usq; ad portā puenit. filiū soluit. ad regē p̄rexit: z filiā suā dominā solaciū sibi vxorem obtinuit de qđ multū gaudebat.

Moralizatio

Ocharissimi. Iste impator est dñs nr̄ Jēsus ch̄s. Filia t̄mpulcra dñā solaciū est regnū eternū. Qui ƿo voluerit regnum eternū ac celeste habere optet vt p̄mo ortū huius mōi intret z p̄ aliq̄ t̄pā qđ dñs de ƿo luerit ibidē expectet. Ps. Constituisti t̄m̄ nos ei ƿo qui p̄teriti nō poterunt. Ec̄s. iij. Unus est interit ƿo hōim et iumētoz. sed in mōdo tot sūt diuerticula per qđ nescit homo finē suū: nec vbi: nec qñ: nec quō mori debz. Leo ƿo est diabol ƿo qui circūit querens quē deuoret. Unde qñ infirmi p̄ euz sunt occisi. Quid est ergo faciendū. Si volum ƿo regnū celeste obtinere certe debem ƿo bonis virtutibus stabilit armari. ita qđ arma nostra sint gumata. Per gumi elemosynam intelligere debemus qđ sicut gumi duo adinuicē iungit. sic elemosyna aīam cū deo. Un̄ p̄pheta d̄t Sicut aq̄ extinguit ignē. ita elemosyna p̄ctm̄. Deinde debes accipe globum fili zē. Globus iste baptis̄m̄ est. Un̄ in p̄ncipio vite tue oportz incipe a baptis̄mo. Deinde a cōfirmatōe. z sic p̄ cetera sac̄ra in mōm istū descendere. Sed leo. i. diabol ƿo patus est cōtra te pugnare. Cōtra eū virilit̄ pugnare debes z caput ei ƿo. i. p̄tātē p̄ bona opa auferre. Sz sepe p̄tigit qđ postqđ hō de diabolo triū phauerit sic mlti faciūt i qđ dragesima. post pasca redeūt ad p̄ctā. z sic globū fili. i. ƿtutē sacramēti p̄dunt. Fac ergo tu sic fecit miles si p̄ctm̄ ƿtutes p̄didisti mltū dolere debes: z p̄gas iter triū diez p̄ p̄titionē: cōfessionē z satisfactiōē. z sic inuenire poteris ea qđ p̄didisti. Et sic cū veneris ad portam mortis qñ aīa sepat a corpe poteris ad dñaz solaciū puenire. i. ad gaudiū eternū. Ad qđ zē.

De dñica incarnatiōe.

Capitulū. LXIII.

Rex quidam regna:
uit qui tres virtutes habebat. Pri-
mo erat fortior omnibz hominibus

in corpe. Scđo sapientior. Tercio pulcior: qui diu sine vxore vixit. Tandem venerūt amici ei ƿo ad eū et dixerūt. Dñe bonū ē vxorē ducere z plem generare. qđ nō est bonū sine vxore stare. At ille. Charissimi vobis p̄stat qđ sat diues z potēs sū. iō diuitijs nō indigeo. Itē ḡ p̄ regna z castra z mibi ƿginē speciosam ac prudentē querite. et si ista duo in aliq̄ inuenerit: licz paupcula eā in vxorem habebō. Perrexerūt illi p̄ regna et castra et tandē puellā nimis pulcrā ac prudentē inuenerūt de sanguine regū: z ei ƿtutes regi denunciauērūt. Rex ƿo volebat ei sapiam ex periri: p̄conē vocauit et ait ei. Charissime tibi trado pannū lineū habentē in longitudine z latitudine tres pollices: vade ad puellā z ex p̄te mei eā saluta: z trade ei istū pannū de qđ sapiam suā faciat mibi sat longā z latā camisiā p̄ corpe meo. z si fecerit cōiunx mea erit. Perrexit nunci ƿo ad ƿginē et eā ex p̄te regis salutauit. dixitq; ei. Ecce pannū lineus h̄is t̄m̄ i longitudine et latitudine tres pollices: si camisiā sufficientem de isto panno p̄ corpe ei poteris opari: te i vxorē habebit. At illa. Quō fiet istō ex qđ nō sunt nisi tres pollices in lōgitudine z latitudine: camisiā ei facere esset impossibile. Verūt̄ mibi vas p̄cedat in qđ opari potero z camisiā ei facis longā p̄mitto. Nunci ƿo reuersus denunciansq; regi de ƿginis responsiōe. statim rex vas debitū z p̄ciosū ei misit. Illa ƿo de tā parua q̄ntitate in eodē vase opata est camisiā satis sufficientē p̄ corpe suo. Ille hoc v̄dens statim eā in vxorē duxit.

Moralizatio

Ocharissimi. Rex iste est de ƿo ip̄e potēs z diues. Puella generosa destirpe regum beata virgo Maria mater dei z hominis qđ fuit pulcra z generosa. qđ gratia plena. Nūci ƿo missus Gabriel archangel ƿo qđ eam ex p̄te dei salutauit: dicensq; ei. Ave gr̄a plena. Pannus missus est spū scti gr̄a qđ opata est in ea. qđ añq̄ nata fuit sctificata fuit. habetq; tres pollices. i. in cōceptiōe filij sui erat potētia p̄ris. sapiētia filij. clemētia spū scti. De quibz qđ fuit vas. i. vter sctm̄ sctificatū i vtero m̄ris sue. in qđ fecit camisiā. i. humanitātē qđ quidē humanitas erat i ea opata. Nec vidēs p̄ celestē eā reginā in celo coronauit vbi p̄ nobis impellat suū filiū z filius p̄rem iuxta ƿbū b. Ber. Qđō secūz accessū b̄s zē.

De cura anime
Capitulū. LXV.**Q**uidam rex semel

De vna ciuitate in aliā transitū fecerat. ad quandā crucē venit q̄ erat omni pte conscripta. Ex vna pte erat in ea scriptū. Rex si p istā viā equitauerit p corpe tuo bonū hospitium habebis. s; equo tuo male ministrabit. Ex alia pte crucis erat scriptū. Si p istā viā equitas inuenies hospitium i quo equus tuus satis laute habebit. sed tu male ministraberis. Ex tertia pte erat scriptū. Si per istā viā ambulaueris: tu et equus tuus satis habebis. s; anteq̄ accedas egregie eris verberat. Ex pte q̄rta erat scriptū. Si per viā istā ambulaueris laute tibi ministrabit. sed equū tuū ibi dimittes: et tūc te oportet pedib; ambulare. Rex cū omnia ista plegisset admirabatur intra se cogitabat quā viā equitare vellet. At intra se. Primā viā volo eligere. q̄ bene erit mihi et male equo: non vna cito transibit. Percussit equū cum calcari; ad quandā viā ubi castrū inuenit. in eo erat miles qui eū benignerecepit. ac laute ministrabat. sed equū parū aut nihil habebat. Dane hō surrexit ad palatium suū equū taurū: oīa gesta q̄ viderat narravit.

Moralizatio

O charissimi. Impator iste pōt dici q̄libet bonus chriānus q̄ habet circa salutem anime sue equitare. Equus qui eum portat est corpus ex q̄ttuor element; compositum. Crux q̄ stat in medio vie est cōscientia tua i modū cruc; extensa. Una pars vt ad bonū te puocet. Alia vt ptra malū fortit pignes. Unde si ambulaueris per viā in qua bene erit tibi et male equo tuo: optime facis. Charissimi. Ista via est via penitētie. hospitium sancta mater ecclia in q̄ bene erit tibi in anima. sed oportet vt equus tu; s. caro tua penitētie subiaceat. Qui g per istā viā ambulauerit: sapienter fac. Alia est via in q̄ inuenies hospitium in q̄ equus tu; satis laute habebit. sed male ministrabit tibi. Via ista est via gulosi et luxuriosi q̄ hospitium suscipiunt i voluptate carnis. De q̄b; ap̄lus ait. Quorū deus venter est et gloria in confusione iporū. In isto hospitio anima erit pessime ministrata. Alia est via ubi equus tu; laute habebit et tu verberaberis. Via ista est cupidi.

et avari qui laute hic vult viuere: parua opera meritoria ppetrare: sed cū mors eum ab hospitio huius mōdi expellit. tūc ania ei; post mortē in purgatorio vel in inferno egregie verberabit. Quarta est via p quā si ambules bene tibi erit: sed equū amittes. Via ista est via boni religiosi q̄ de omnib; q̄ntū ad victū et vestitū est content. equū amittit. s. omnes cōcupiscēcias carnales ppeccat ac mōdi vanitates. Et ideo dicit saluator. Qui pdiderit aniam suā ppter me et c. Qui reliquit patrem aut matrē et c. centuplū accipiet et post hanc vitā eternā vitā possidebit.

De constantia
Capitulū. LXVI.**Q**uidam rex regna

quit q̄ pulcrā filiā habebat quā multū dilexerat que etiā post decessū regis regnū occupauit. q̄ vnica est relicta. Hoc audies quidā dux tyrann; ad eam venit: multa ei pmissit si ei cōsentiret. Illa hō se ducta: p eū est deflorata: et facta defloratioe flevit amare. Tyrann; hō eā ab hereditate sua expulit. Illa hō sic expulsa gemit et suū spūritū emittebat et in via publica singul; diebus sedebat vt a trāseūtib; elemosinā peteret. Cū vna die sic flendo sedisset qdā miles generosus iuxta eā equitādo vēit. vidēs ei; pulcritudinē cap; est in oculis eius et ait. Charissima qualis es? Et illa. Filia regis sū vnica: et post patr; mei decessum iure hereditario regnū habeo. sed p q̄ndam tyrannū fui seducta et ab eo deflorata. et post hec puaui me hereditate mea. Ait miles: Utz placeat tibi eē sponsa meā? Que ait. Etiā dñe si desidero ante omnia. Qui ait. Fidē tuā mihi trade q̄ nullū aliū accipies pter me. et cōtra tyrannū istū faciā bellū: terrā tuā tibi adq̄rā. Si hō in bello mortu; fuero et hereditatē tibi adq̄fiero nil aliud peto nisi q̄ arma mea sanguinolēta tecū custodias i signum amoris. Si hō aliq̄s veniat vt i vxorē te ducat camerā tuā intres in q̄ arma pendēt: et illa diligēt īspicias et memoriā habeas quō ppter tuū amorē vitā meā pdidi. Ait illa. Dñe firmi; pmitto. sed absit vt in bello vitam amittas. Armavit se et ptra tyrannū perrexit. Audies hō dux toto conamine se contra eū apposuit. adinuicē pugnabant. miles victoria obtinuit: caput tyranni amputauit.

13. +
pulchrum
exemplum
de conseruacione
mancipiorum
constantia
memoria
passorum etc

E

tamen in bello vulnus mortis recepit et hereditate puelle quesivit. et tertia die est defunctus. Puella per dies multos mortem eius planxit arma eius sanguinolenta pendebat in camera: et sepius visitavit ea: et quotiens ea vidit amare fleuit. Multi nobiles ad eam venerunt ut eam in uxorem haberent: multa promiserunt. sed antequam alicui responsum daret camera intrauit ut arma diligenter respiceret et dixit. O domine pro meo amore mortuus es. hereditatem meam mihi restituisti. absit hoc a me ut alii consentirem. Deinde foras exiit et dixit. votum dovoui nunc est viro copulari. Illi hec audientes recesserunt et sic toto tempore vite sue remansit in castitate.

Moralizatio

Quoniam Charissimi. Iste rex est pater celestis. Filius autem tam pulchra est anima ad dei similitudinem creata cui regnum paradisi dabatur. sed per suggestionem ducis. id est diaboli illud amavit. et est deflorata quando de pomo comedit. Deinde sedebat in platea hoc est in mundo. Unde in sudore vultus tui vescebar pane tuo. Que a transeuntibus elemosinam petebat. id est a quatuor elementis gratiam dei expectabat. Miles qui in iuxta eam equitabat erat filius dei qui in equo humanitatis modo intrauit et humano generi coparticipabat. Tu homo firmus in baptismo promissisti nullum virescere eum accipere. Et ideo armavit se armis humanitatis: et bellum contra diabolum pro te dedit: victoriam obtinuit tamen vulnus mortis pro te accepit: et nostram hereditatem nobis adquisivit. Fac ergo tu sicut fecit puella. arma sanguinolenta in camera cordis tui habeas. id est semper memoriam recentem de christi passionem quam pro te sustinuit in cruce. et si venerint aliquae tentationes per diabolum: modum et carnem: curre ad christi passionem: recolle quod pro tuo amore mortem sustinuit in cruce. et sic tentationes superabis. et vitam eternam obtinebis.

De excusatione in extremis
non habenda

Capitulū. LXVII.

Stimianus regna

Quit prudens valde in cuius regno erant duo milites. unus sapiens. alter stultus qui mutuo se dilexerunt. Ait ei sapiens. Nunquid tibi placet unam conventionem mecum ponere et erit nobis utile? At ille. Tibi bene placet. Qui ait. Sanguinem quilibet de brachio

extremo dextro emittat: ego tuum sanguinem bibam et tu meum quod nullum alium dimittet nec in prosperitate nec in adversitate. et quicquid unus lucratus fuerit alius dimidietatem habeat. At ille. Tibi bene placet. Statim cum sanguinem traxissent ambo sanguinem alteri bibere. Hoc facto in una domo semper remanserunt. Rex pro duas civitates fecerat. unam in summitate montis: et quod omnes ibidem venientes copiam thesauri haberent et ibidem toto tempore vite permanerent. Ad istam civitatem erat via stricta ac lapidosa et in via tres milites cum magno exercitu manebant. Et omnes per viam illam transcentes opterent ut contra eos pugnarent aut omnia cum vita sua amitterent In ista etiam civitate requendā senescallum ordinavit qui omnes indifferenter intrantes recipet et secundum statum sue conditionis laute ministraret. Alia civitate fecit fieri in valle sub monte illo. ad quam civitatem erat via plana ac ad ambulandum delectabilis. Tres milites in via ista iacebant qui omnes transcurrentes gratanter receperunt ac ministrabant pro eorum voluntate. In ista civitate quendam senescallum ordinavit ut omnes civitatem intrantes aut appropinquantes indifferenter incarcerationis et in adventu iudicis omnes expiaret. In dextero nulli parceret. Ait miles sapiens socio suo Charissime pergamus pro modum sicut ceteri milites et poterimus multa bona acquirere proque honeste vivemus. Qui ait. Tibi bene placet. Ambo per quandam viam prexerunt quousque ad quoddam bivium pervenerunt. Ait sapiens Charissime sic vides hic sunt due vie. Una ad civitatem nobilissimam dirigit. si per illam pergamus ad civitatem illam perveniemus in qua habebimus quicquid cor nostrum desiderat. Alia est via que ducit ad aliam civitatem que est in valle constructa. et si per eam ambulemus capti erimus et incarcerationis ac iudicii perituri et per eum in patibulo suspensi. Consulo igitur ut viam istam dimittamus et per aliam ambulemus. Ait miles stulto. Charissime de istis duabus civitatibus dudum est quod audiui. sed via ad civitatem super montem est stricta valde ac periculosa. quia in ea iacent tres milites cum exercitu qui omnes intrantes expugnant: occidunt et spoliant. sed altera via est satis plana in qua sunt tres milites qui omnes intrantes benigne recipiunt et ibi omnia necessaria inveniunt. Et hoc satis aperte video. et ideo magis oculis meis credo quam tibi. Ait sapiens Licet una via ad ambulandum sit mala tamen

alia in respectu quo ad suū tminū est peior
qz ducet nos ad eternū opprobriū et ducti
erimus ad patibulū. Sed per viā strictā p
pter pugnā z latrones times ambulare. est
tibi opprobriū p ppetuo. qz miles es tu z mi
litibz incūbit ptra hostes pugnare. Aliū est
si mecū volueris p istā viā pgere firmiter pmit
to ante te ad bellū pergere. z qdāt sūt pene
trabis si velis me iuuare. At ille. Amē dico
tibi p illā viā nolo pgere sed poti⁹ per istā
Ait sapiēs. Exq̄ fidem meā tibi dedi z in si
gnū fidelitat⁹ sanguinē tuū bibi: nō solū de
relinq̄ te ambulare: tecū pergā. ambo p ean
dē viā ambulauerūt. Multa solatia fm vo
luntatē eoz inuenerūt p viā donec ad hospi
tiū triū militū venerūt. q̄ satis honorifice se
recepti ac splēdide ministrati. In q̄libz refe
ctione miles stult⁹ sapiētī dixit. Echarissime
Nōne tibi p dixi. ecce q̄t z q̄nta habem⁹ sola
cia i ista viā: de omibz his in alia viā defecis
sem⁹. Ille rēdit. Si finis bon⁹ est totum bo
nū erit: qd nō spero. Lū illis militibz p aliq̄
tpa morā traxerūt. Senescalē ciuitatis au
diēs q̄ duo milites ptra prohibitionē regi ppe
ciuitatē essent. statim satellites suos ibi mi
sit q̄ eos capent z ad ciuitatē ducerēt. Se
nescalē videns vnū stultū: illū ligatis ma
nibz z pedibz in q̄ndā foueā p̄ci iussit: z ali
um incarcerationi. Lū p̄o iudex ad ciuitatem
venisset: oēs malefactores ciuitat⁹ in cōspe
ctu ei⁹ sūt p̄ntati. z int̄ ceteros isti duo mili
tes. Ait sapiēs miles corā iudice. Dñe de so
cio meo conqueror: qz ip̄e est causa mortis
mee. Legē istī⁹ ciuitatis predixi z picla nul
lo mō volebat dict⁹ meis credere nec adqui
escere z cōsilijs meis adherere. sed mihi re
spondit. P̄ credo ocul⁹ meis q̄ dict⁹ tuis
Lū p̄o fide ac iuramēto ad inuicē ligati tā i
p̄speritate q̄ in aduersitate eram⁹. iō q̄n ip̄z
solū vidi pgere: p̄t iuramētū cū eo ambula
ui. z iō causa mortis mee iste est. Da ḡ rectū
iudiciū. Ait alter miles stultus iudici. Ip̄e
causa mortis mee est. cōstat toti mōdo q̄ ip̄e
est sapiēs z ego naturalit̄ stult⁹. vñ p sapiāz
suā nō tam leuiter debuisset adhesisse stulti
cie mee. Sed q̄n solus ambulauī si ille inse
curus me nō fuisset ego p viā per quā vole
bat ambulare reuersus fuissē et secū ambu
lassē p̄t iuramētū quod ei p̄stiti. Et iō
cū ip̄e sapiēs: ego p̄o stult⁹: ip̄e est causa
mortis mee. Ait iudex ambob⁹ et primo sa

pienti. Tu sapiens quia tam leuiter stulticie
sue adhesisti z secur⁹ es cū. Et tu stulte qz di
ct⁹ sapiēs nō credidisti. s̄ p̄riā stulticiā p
petrasti vos ambos in patibulo suspensū
ros iudico. Et sic factū est.

Moralizatio

O Charissimi. Rex iste ē dñs noster Iesus
Christus. Duo milites ania z corp⁹. Ani
ma est sapiēs: corp⁹ stult⁹. Isti duo i baptis
mo erant confederati ad inuicē q̄ q̄libz san
guinē alteri⁹ biberet. Sanguinē alteri⁹ bibe
re est quēlibet p alio in piclo se ponere. vt si
caro suas voluptates voluerit habere: p̄s
debet ania p p̄niam eā cōsumere q̄ cū car
ne in tali piclo se ponere. Si p̄o ania qd ab
sit labat: caro debet p ea ieiunijs et vigilijs
pati. Et hoc est sanguinē alteri⁹ bibere: nun
q̄ aliū in necessitate dimittere. Due vie sūt
p quas veniūt. Una est p̄nia. Alia mōi glo
ria. Due ciuitates: Una in mōte hec est ce
lū sup̄ firmamentū. Alia in valle hec est ife
r⁹. Ad celū est via stricta sic via p̄nie. z pau
ci ambulāt eā. In ista viā sūt tres milites. s.
diabolus: mōs z caro: q̄ q̄cūqz voluerit ad
celū pgere debet ptra istos pugnare z p̄riā
p̄nie ambulare. In ista ciuitate est qdam se
nescalē. s. de⁹ q̄ omnia omnibz s̄z merita sua
affluent dat. Vñ bt̄s Bieg. In cor hominis
nō ascendit rē. In via verius infernū sunt
tres milites. s. supbia vite: p̄cupia oculor⁹: z
concupiscētia carnis p̄pter q̄ tria peccator
inuenit corpi suo delectabilia p tpe. Uia ver
sus ifernū est plana ad ambulandū. S̄z an
teq̄ homo p̄cipiat. senescalē. s. mors emit
tit exploratores. s. infirmitates q̄ eum capi
ant q̄n ania interim in inferno incarcerationi
corp⁹ ligat z in sepultura ponit. Sed in die
iudici cū dñs apparuerit iudicare viuos z
mortuos: tūc ania contra corp⁹ z econuer
so corp⁹ contra aiām allegabit. z iudex. s. de
us sniam dabit. si in pctō inueni fuerim⁹ si
ne dubio ad infernum ibim⁹. A quo nos de
fendat q̄ sine fine viuit z regnat.

De nō subtrahenda p̄rate vsqz ad mortē.

Capitulū. LXVIII.

Ordianus regna:
uit. In cur⁹ regno erat quidā miles
generosus qui pulcrā vxorē ha
bebat que sub viro sepius est adulterata. Ac

E 2

Iesus et Maria nō estote p̄trarii.

Edidit semel q̄ marit⁹ ad pegrinandū prerit. Illa f̄o ī cōtinēti vocauit amasiū suū. Dñā illa q̄ndā ancillā habebat q̄ cantus auū in//tellexit. Cū f̄o amasi⁹ veniret: erat tūc t̄pis tres galli ī curia. Media nocte cū amasi⁹ iuxta dñā iacuisset: p̄m⁹ gallus cantare cepit. Dñā cū hoc audisset ait ancille. Dic mihi charissima quid d̄t gallus ī cantu. Illa respondit. Gallus d̄t in cantu suo. q̄ tu facis iniuriā dño tuo. Ait dñā. Occidat gall⁹ iste. et sic factū est. Tempore debito post hec secundus gallus cantauit. Ait domina ancille. Quid dicit gallus in cantu suo? Ait ancilla. Socius meus mortuus est pro v̄itate et ego paratus sum mori p̄ ei⁹ veritate. Ait domina. Occidat gall⁹. et sic factū est. Post hec tertius gallus cantauit. Dñā cū audisset dixit ancille. Quid d̄t gallus ī cantu suo? Illa respondit. Audi uide tace situ vis viuere ī pace. Ait dñā. Nō occidat gallus iste.

Moralizatio

Charissimi. Impator iste est pater celestis miles christus. vxor eius anima per baptismū desponsata. Ille qui eaz seducit est diabolus qui per mōis fallacias decipit. Unde quotiens peccato consentim⁹ adulteramus christo. Ancilla est tua conscientia que contra peccatū murmurat et cōtinue boies ad bonū stimulat. Prim⁹ gallus q̄ peccauit certe ch̄s est. q̄ p̄mo p̄tra p̄ctm arguebat. B̄ videntes iudei ip̄m occiderūt. Et sicut nos ip̄m occidim⁹ q̄ntū in nobis est quādiu in peccatis delectamur. Per scdm debemus martyres intelligere. Sic erant et alij multi qui vitā et doctrinā ei⁹ predicauerūt. ideo p̄ ch̄i nomine et veritate necati sūt. Per tertium gallū qui dixit. Audi uide t̄c. potest intelligi p̄dicator q̄ debet esse sollicitus veritatē p̄nunciando. sed dieb⁹ illis nō audet veritatem dicere q̄ pacē cupit habere. Studeam⁹ q̄ magis deū timere v̄itatē p̄nunciando. et sic ad ch̄m q̄ est veritas veniem⁹.

13.

Pulcherrimum
in p̄lū ad seruan
m̄ m̄d̄ i m̄d̄ i m̄d̄

2.1

De castitate
Capitulū. LXIX.
Illus regnavit p̄u
dens valde qui quoddam palatium
construere volebat. Erat tūc in im
perio quidam carpentarius subtilis valde
cum quo imperator pro construendo pala

tio conuenit. Tunc temporis erat quidā miles in regno qui pulcrā filiā habebat. Uidens prudentiā carpentarij intra se cogitabat. filiā meam ei in vxorē dabo. quia per sapientiā suā et artem satis laute capmoueabit: vocauit eū et ait ei. Charissime pete a me quid tibi placuerit et tibi dabo si mihi possibile sit. ita vt filiā meam in vxorē accipias. At ille. Tibi bene placet. Cōuenerūt in vñ carpentarius eam in vxorē duxit. Hoc facto mater filie generū suū vocauit et ait ei. Fili mi iam filiā meā in vxorē duxisti. Ecce istā camisiā dabo tibi quā et satis pulcrā ostendit et ait. Camisia ista p̄tutē habet q̄ nūq̄ toto tempore vite lotionē indiget nec frāgi p̄t nec cōsumi nec colore mutari q̄diu inter te et filiā meā sit amor fidelis. Si f̄o (quod absit) aliquis ex vob⁹ matrimoniū violauerit: statim camisia omnes eius p̄tutes amittet. Carpentarius hec audiens gauisus est valde. Camisiā recepit et ait. Mater q̄ preciosū iocale mihi dedisti: iam nullus nostrū potest matrimoniū violare q̄n per camisiā sciet p̄fectissime. Post hec infra paucos dies carpentarius ad palatium regis est vocatus vt nouū palatium cōstrueret: camisia secū assumpsit: vxorē ī domo dimisit: cū regemorā traxit quousq̄ palatium completū fuit. Cum in laborando fuisset admirabantur multi q̄ camisia semp in candore et mundicia permansit. Ait rex ad euz. Bagister rogat dicat mihi quomodo hoc potuerit eē q̄ cū in continuis laborib⁹ permanes et camisia tua sine lotionē et mundicia in albedine maneat? Ait ille. Scias charissime dñe q̄ q̄diu ego cū vxore sumus fideles ī amorē: camisia mea nō indiget lotionē. sed si matrimonium esset inter nos violatū camisia sicut ceteri panni lotionē indigeret. Miles cum hoc audisset intra se cogitabat si poterō camisiā tuā lauare faciam. Perrexit ad domū carpentarij ipso ignorante vt ei⁹ vxorem ad peccatū sollicitaret. Illa f̄o gratant eum recepit: de amore inordinato eam pulsaui. Que ait. Amor talis locū priuatū requirit. veni mecum. et illum in camerā introduxit. Cum autē introductus fuisset. illa exiuit: ostiū clausit et dixit. Ibidē expectabis quousq̄ tempus habuero quando te libera re debeo. Domina ista singulis dieb⁹ eū visitauit. ac panem aqua eum sustentauit. Ille

Pro pces fundebat ut eū dimitteret abire: sed illa nō consentiebat. Post hec cito duo alij milites ad eā venerūt de curia regis quilibet post aliū ut eā corrūperēt. sed eis nihil valuit. Illa in eadē camera eos inclusit: pane et aq̃ sustentavit. Per multos dies ibi stabāt. De istis tribus militibus facta ē questio et cōmotio i domo regis quē deuenērūt. Palatio cōsummato carpentari⁹ accepta mercede domū venit. vxor ei⁹ nō modicū gaudēs eū honore fice recepit et quomō se haberet diligēt inquisiuit. Ille pro omnia bene respōdit. Illa pro camisiā suā respexit. Vidensq̃ eā satis mundā ait. Benedic⁹ deus apparet i camisia ista quā int̃ nos est dilectio vera. Qui sic ait. Charissima cū essem in palatio cōstruēdo venerūt tres milites vn⁹ post aliū et de camisia mea quesierūt. quō sic sine lotiōe manebat in omni candore. eis ficitatē retuli. Pro hoc quē deuenērūt penitus ignoro. De eorū absentia facta est questio magna in curia regis. Dixit illa. Domine illi tres milites de quibus sit sermo ad me venerūt: multa mihi miserūt si eis consentire, sed nullo modo volebā hoc attentare: eos in camera puata posui: et hucusq̃ pane et aq̃ sustentavi. Carpentarius hoc audiēs: gaudius est de fidelitate vxoris: et milites a morte saluauit et eos libere abire permisit. et ambo vsq̃ ad finem vite in vero amore permanserunt.

Moralizatio

O Charissimi. Rex iste est pater celestis quē palatium habet construere. scilicet cor humanū bonis virtutibus plēnū. in quō palatio de⁹ delectat permanere. Iuxta illud Delicie mee eē cū filiis hominū. Miles iste quē habet pulchrā filiā ē christus quē habzantia⁹ filia. Uxor est sancta mater ecclesia. Carpentari⁹ est bon⁹ christian⁹ quē ista filiā in vxorē cū camisia accepit. Camisia ista est fides nostra. quā ut ait ap̃ls. Sine fide impossibile est placere deo. Quādiu manet homo in hac vita in scititate. tādū fides nō violat. Quid igitur sequit̃. certe ut erigas palatium. scilicet cor mōm per opa misericōdie. Milites sūt supbia vite concupiscentia oculorū. et concupiscentia carnis. Istos tres milites concludere debes in camera penitentie quousq̃ mercedē eternā a rege eterno accipias. Quō nobis prestare dignet̃ rē.

De compunctione fidelis anime

Capitulū LXX.

Rex quidā erat qui

filiā pulchrā habebat et prudentem. Equā pater viro tradere volebat. Illa pro votum deo fecerat quod nunq̃ virū acciperet quousq̃ tria perpetraret. Prīmū erat ut diceret veraciter quod pedes in longitudine et latitudine ac profunditate quattuor elementorū essent. Scdm quod ventū ab aquilone mutaret. Tertiū quod ignē in gremio sine lesione iuxta carnē portaret. Rex cum hec audisset fecit ista tria per totū regnū pmulgari. et si quō sine defectu ista perpetraret filiā eius in vxorem haberet. Multi venerūt sed defecerūt. Erat quidam miles in partibus longinquis. qui cū de voto puelle audiret: ad palatium regis venit. ducensq̃ secū famulū vnū et equū furibundū: coram rege tentauit et ait. Domine mi rex: filiā tuam peto in vxorē. quia paratus sū ista tria pmulgata soluere. Ait rex. Tibi bene placet. Miles pro famulum suū vocauit et ait ei. In terra iaces. Cum pro sic iaceret: miles a capite vsq̃ ad pedes mēsurauit. Hoc facto sic ait regi. Ecce dñe in quattuor elementis vix vltra septē pedes inuenio. Ait rex. Quid hoc ad quattuor elementa? Et ille. Dñe quilibz homo et omne animal ex quattuor elementis componit̃. Et sic per famulū suū quattuor elementa mensurauit. Ait rex. Amen dico tibi Satis clare probasti. Jam ad scdm pcedam⁹. Duta ventū rē. Ille statim equū furibundū adduci fecit. cui portionē ad gustandū dedit: de cui⁹ portione fact⁹ est totalit̃ sanus. Hoc pro facto caput equi in oriente ponebat et ait. Ecce dñe ventus est mutatus ab aquilone versus orientē. Ait rex. Quid hoc ad ventū? At ille. Nōne cōstat vestre prudentie quod vita cuiuslibet animalis nō est nisi vent⁹ quē equ⁹ pariebat malū tamdiu erat in aquilone. Sed iā ex virtute portioneis sanus factus est caput ei⁹ ad orientē posui. ut sit parat⁹ onus portare. Ait rex. Satis clare probasti. Iā ad tertium procedam⁹. At ille. Domine parat⁹ sum corā omnibz adimplere. Danus suas prunis ardentibz repleuit et in sinu posuit. et caro ei⁹ neq̃q̃ est lesa. Ait rex. Satis bn duo alia probasti. Sed dic mihi quō glebe non ledunt te? At ille. Nō virtute mea: sed ex virtute lapidis quē mecum continue porto Qui

cunq̃ illum lapidem secū in loco mōdo por-
tauerit nunq̃ ab igne ledi poterit. Ecce la-
pis. et lapidem corā omnibus ostendit. Ait
rex: Probabilis ista tria probasti. nuptias or-
dinauit et filiam suam cum diuitijs multis
ei dedit in coniūgē et ambo in vita bona di-
es suos finierunt.

Moralizatio

Quoniam. Iste rex est dominus noster
Iesus christus. Filia tam pulcra anima
ad dei similitudinem creata que deo in ba-
ptismo votum fecerat q̃ nunq̃ viro coniū-
geretur. nisi tria perpetraret. Prīmū est q̃
mensuraret rē. hoc est famulū tuū. id est car-
nem tuā mensurare debes q̃ntum deliquit
et pro omni delicto penā agere. elemēta mē-
surare. scz carnē tuam domare. Scdm est
mutare rē. Equus furiosus est peccator q̃
in peccatis permanet vnde oportet ei poti-
onē dare. scz vt contritionē habeat in corde
confessionē in ore. satisfactionē in opere. Et
hoc est ventum mutare. Unde Job. Tanq̃
vent⁹ est vita mea. Tertiū est ignem sine le-
sione portare. Ignis luxurie. auaricie. sup-
bie rē. que sepe animā et corpus consumunt
sz si desideras vt ignis iste te nō ledat opor-
tet vt lapidem in loculo. id est dominū no-
strum Iesum christum in corde habeas per
opam meritoria: etsi munde portaueris nun-
q̃ ignis alicuius peccati ledet te. et per cō-
sequens vitā eternā obtinebis.

De remuneratione eterne patrie.

Capitulū. LXXI.

Rat quidā rex qui
conuiuīū magnū fecerat. Deinde
per totū regnū preconēs destina-
uit vt preconizarent cōuiuīū. vīcz vt omēs
cuiuscunq̃ conditionis ad conuiuīū veni-
rent et non tm̃ conuiuīū bonū haberent. sed
et diuitias infinitas obtinerent. Cū autē pre-
conēs per regna et castra ambularent prece-
ptum regis promulgando. erant tunc duo ho-
mines in vna ciuitate manentes. vnus fuit
fortis et robustus sed tamē cecus. alter clau-
dus et debilis. sed optime viderat. Dixit ce-
cus claudo. Charissime heu nobis duob⁹.
p̃ totū regnū dimulgatū est q̃ rex tali tem-
pore optimū conuiuīū tenebit ad qd̃ non tm̃
quilibet habebit cibaria p̃ sua volūtate. sed

diuitias magnas recipiet. Tu q̃o es clau-
dus: ego q̃o cecus. ad illud conuiuīū pote-
rimus ne accedere. Ait claudus Si consi-
liū meū feceris ambo ibidē veniemus et di-
uitias et conuiuīū sicut ceteri obtinebimus
Respondit cecus. Omne consiliū qd̃ est no-
bis vtile sū parat⁹ adimplere Ait claudus.
Tu es fortis et robustus in corpe. ego q̃o de-
bilis. qz claud⁹ me sup̃ dorsū tuū portabis.
ego q̃o te in viā dirigā. qz satis clare video.
et sic ambo ad conuiuīū veniem⁹ et mercedem
sicut ceteri obtinebim⁹ Ait cecus. Amē di-
co tibi. optimū cōsiliū est statim ascende dor-
sum meū. et sic factū est. claud⁹ viā ei osten-
dit et ip̃e eū portauit. et sic ambo ad cōuiuīū
venerūt. et diuitias in alios receperūt.

Moralizatio

Quoniam. Iste rex est dominus noster
Iesus christus qui p̃ omnib⁹ nobis vi-
tam eternā p̃parauit. Iuxta illud Erat qui-
dam homo qui fecit cenam magnā. Ad illd̃
conuiuīū multi sunt vocati. et qui ibidē ac-
cedit diuitias eternas possidebit. Lec⁹ iste
est quilibet diues ac potens huius seculi q̃
fortis est et potēs in corpe. id est diuitijs et
mundi potentia. Unde ceci sūt quantū ad
vitā eternā. Ignorāt ea q̃ sūt salutis. sic tal-
pa bene videt sub terra et habet mltā diuer-
tacula. sed supra cec⁹ efficit nec scit seipm̃ in-
uare. Sic et diuites satis clare vident ī tpa
lib⁹: et ceci sunt in sp̃ualib⁹. Claudus q̃o est
bonus religiosus q̃ claudicat in vtroq̃ pe-
de. s. nihil in cōmuni aut p̃prio possidere: ta-
men videt talis satis clare viam versus cō-
uiuīū eternū. Sig̃ vos diuites ac mōdi po-
tentes intenditis ad illd̃ conuiuīū accede-
re et p̃mia ibidē accipere. necesse vobis erit
religiosos ac ceteros paupes sup̃ dorsa ve-
stra portare. Sed diligēt est aduertendū
quō diuites debent portare paupes. Lerte
elemosynas eis dando: in eoz necessitatib⁹
subueniēdo: s. est paupes portare. et fidelit̃
viris ecclesiasticis decimas dare. Si hec
fecerit: nos viri religiosi tenemur vobis vi-
am salutis ostendere quō poterit⁹ ad vitā et-
ernā puenire. Preconēs qui illd̃ conuiuīū cla-
mabāt sūt sacre pagine doctores. s. predica-
tores et confessores qui habent nos instrue-
re publice et puate quō ad eternū conuiuīū
poterimus puenire.

De ingratorū trucidatione.

de herim
templum
re superan
uel obli
lum etlor
illu con
um a qua
fortes diu
temp: el
sp̃i. sua
salatij
eti sunt

Male tractantur Patrem suum. applicandum

Homini malo **Capit. LXXII**

*qui totum uita
sua de uisum in* **Capitulū. LXXII.**

*mundi uolū
placibz
consumptis
et in fine
desperant* **Egitur de quodam**

Rex qui filiū unicū habebat quē mltū dilexit ac tenerrime nutriuit. Eū aut puer ad etatem legitimā peruenisset de die in diē regem impulsabat ut regnū ei dīmitteret eo q̄ impotēs esset et ip̄e potens. Rex hō ait. Charissime si secur⁹ essem q̄ me beniuole et cū honore tractares toto tpe uite tue illud concederē et oēm humanitatem quā pat̄ tenet filio tibi prestatē. Ait ille. Domine corā satrapis et nobilibz imperij iuramentū prestabo q̄ nullū defectū habebitis. sed in maiori honore q̄ meip̄m uos habebō. Rex hō credens dictis eius regnū ei dedit et nihil sibi ip̄i retinuit. Cum hō coronatus esset et in solio positus ultra q̄ credi potest cor eius est eleuatum. per aliq̄s annos patre suū i honore habebat et post hoc nec aliā quā bona ei dedit. Ille hō cepit sapientibz regni conqueri q̄ filius eius pactū nō tenebat. Sapientes hō q̄ semp eū dilexerunt regem arguebant q̄ male p̄rem suū tractaret. Rex hoc audiens furore replet⁹: p̄rem suū i quodā castro reclusit ubi nullus accessū habere poterat ad eū. In q̄ loco famēz multas miseras patiebat. Accidit eodē tpe q̄ rex i eodē castello pnoctabat. Pat̄ hō ad eum accessit et ait. O fili miserere patri tuo seni qui te genuit et omnia dedit: in h̄ loco famē et sitim patior: iam sū in graui infirmitate positus et haustus uini me confortaret. Ait rex. Ignorosi sunt uina in isto castro. Ait ille. Imo fili qnq̄ dolia uini sunt in castro et si nescitu uestro senescalc⁹ hui⁹ castri non audet pforare ea et mihi haustū dare: Rogo fili des mihi de pmo dolio. Ait rex. Non faciam q̄ mustū est nec ualet p senibz. Ait ille dicit Des mihi ergo de scdo dolio. Qui ait. Hoc nō faciā: hoc p corpe meo custodiā et p iuuenibz qui mecū sūt. Ait ille. Des mihi g de tertio dolio. Qui ait. Nō faciā: quia uinū forte est et tu es debilis et infirmus: posset esse causa mortis tue. Ait ille. Des mihi de q̄rto dolio. Qui ait. Nō faciā q̄ nimis uet⁹ et acetosū est et nō mltū ualet: et p̄cipue p cōplexiōe tua. Ait pater. Fili des g mihi d q̄nto dolio. Ait ille. Absit a me q̄ feces sūt: satrape regni mihi iponeret q̄ te occidisset si feces tibi dedisset. Pater hec audiens ab

Foliū xxx

eo tristis recessit et statim occulte satrapis regni litterā scripsit quō filius ei⁹ eū tractabat ut ppter deū eū a tali miseria subleuaret. Satrape omēs ei compatiēbant. statim regē receperūt et p̄rem sicut p̄us regē cōstituerūt. Filiū aut suū in carcere posuerūt ubi ppter miseriā defunct⁹ est.

Moralizatio

Charissimi. Rex iste est dñs noster Ies⁹ christus. Filius quilibet ch̄rian⁹ quē tenerrime diligit q̄diu hō in puritate uite manet. Omnia hōi dedit q̄ hō h̄z et ip̄e fact⁹ est paup. fm q̄ testat scriptura. Ulpes foueas h̄nt et volucres rē. Sed q̄tidie ch̄ius famē et sitim patit. Hoc est in suis mēbz. scz paupibz et debilibz. Unū scriptū est. Nō uni ex minimis meis fecisti. mihi fecisti. Et cuq̄ deus petiit a nob̄ haustū uini de pmo dolio. Dolū illd est puericia nostra quā de⁹ a nob̄ bis requirit ut ei seruiam⁹ i puericia. Puer hō malus respōdet. Mustū est. hoc est: puer sum nō possū ieiunare: orare: in dei seruitio vigilare. Demū de⁹ a nob̄is requirit ut d mus ei de scdo dolio. Respondet mal⁹ fili⁹. Nō possū dare iuuentutē meā deo seruiendo. q̄ tūc mōs d̄ridet me dices. Ecce ille iuuenis homo nō uult cōuersari cū homibz. Et sic iuuentutē meā mecū retinebo: comedendo: bibēdo: mōdo seruiedo. Demū de⁹ requirit a nob̄is de t̄tio dolio. Respondet malus filius. Unū forte est. hoc est: iā sum i fortitudine mea. si p̄niaz facerē fortitudinē meā diminuerē. Ad bella et ad hastiludia uolo accedere et ea q̄ mōi sūt exercere ac p⁹ fortitudinē p̄niam agere. Deus uidens q̄ de istis tribz dictis dolijs nihil pōt habere. querit de quarto dolio haustū vnū. Respōdet malus filius. Unū nimis uet⁹ et acetosū ē. hoc est dictū: iam sum senex: iā non possū ieiunare: vigilare: q̄ natura mea ē debilis. Demū de⁹ querit de q̄nto dolio vnū haustū. Rūdet malus fili⁹. Feces sūt. h̄ est dictū: heu mihi decrepit⁹ sū: defecit salutare meū. Dū bona poterā facere nō feci: mō sū impotēs. et talis sepe cadit i despationē. Et sic mort⁹ hō miser. Cōtra t̄les erit q̄rimonia grauis. et tunc i die iudicij de⁹ cū tota curia celesti sniaz dabit di. Ite maledicti in ig. eter. q̄ par a. rē. A q̄ nos liberare dignet⁹ q̄ rē.

Auaria multos excecatur.

Capitulū LXXIII.

Ex quidā in ciuita

Ret homana erat q̄ statuit q̄ quili-
bet cecus: ab impatore omni anno
centū solidos haberet. Accidit cas⁹ q̄ .xxiij
socij ad ciuitatē venerūt z q̄ndā tabernā in
trabant p̄ potationē. Isti em̄ p̄ septē dies
stabant bibendo z comedēdo. Deinde cum
volebāt cū tabernario cōputare. q̄cqd i pe-
cunia haberet tabernario dederunt. At ille.
Certe charissimi adhuc deficiūt centū soli-
di. Amē dico vob̄ n̄ exhibitis donec vltimū q̄
drantē mihi soluerit. Illi hoc audietes ad
inuicē dixerūt. Quid faciem⁹: nō habemus
soluere. At vn⁹. dabo vobis sanū consiliū.
Per impatorē lex edita est q̄ q̄cunq; est ce-
cus centū solidos de ei⁹ thesauro obtinebit
ponam⁹ int̄ nos sortes z sup̄ quē fors cadit
ei⁹ oculos eruam⁹ z tūc ille ad palatiū pote-
rit accedere z centū solidos obtinere z nos
omnes q̄tare. At illi. Optimū ē cōsiliū. In-
ter se miserūt sortē z sup̄ illū q̄ consiliū dede-
rat cecidit. statim excecabāt eū z duxerūt eū
ad palatiū. Pulsabant ad ianuam. Ianitor
causam pulsatiōis q̄sivit. At ille. Ecce vn⁹
cecus q̄ bñficiū legis petit. At ianitor. Se-
nescalko hoc dicā. Accessit ad senescalcū z
ait. Stat vn⁹ cecus ad portā q̄ bñficiū legi
petit. At ille. Vādā ad eū z eū videbo. Cum
aut̄ cecū vidisset: eū intime resperit. quē cū
cōsiderasset ait ei. Charissime qd̄ petis. Et
ille. Centū solidos s̄z legē. Qui ait. Amē di-
co tibi hesternā die at vidi te in tabernā du-
os oculos sat̄ claros habentē: tu male legē
intelligis. Lex est edita q̄ q̄cūq; ex infirmi-
tate vel ex casu aliq̄ cecus fuerit cōtra quē
casum nō poterit se defendere: talis bñfici-
um legis obtinebit. Sed tu voluntarie de-
leuisti oculos tuos z in taberna bibisti z cōsi-
liū s̄ dediti vt cecar⁹ esses. q̄re ḡ alibi solau-
ciū q̄ nllm̄ obolū obtinebis. Ille s̄o s̄ audi-
ens cū confusiōe a palatio recessit.

Moralizatio

Charissimi. Talis est lex dei q̄ quicunq;
ignorant̄ aut ex infirmitate peccauerit
aut tentatiōe diabolica: si contrit⁹ z confes-
sus fuerit. Iuxta illd̄. In q̄cūq; hora pctōr
zē. de⁹ sibi pctā remittet. q̄libet pctōr inq̄n-
tū pctōr est cecus. Si s̄o aliq; ex pura ma-
licia sine causa peccauerit z postea desp̄ati

onē inciderit: vix aut nunq; ei remittet. Ta-
bernari⁹ est diabol⁹ q̄ oēs tles ad tabernā in-
fernālē recipit q̄ dcedūt. Et iō studeam⁹ zē.

De p̄spectione z prouidentia

Capitulū LXXIII.

Rat quidam rex

Equi filium tm̄ vnicū habebat quē te-
nerrime dilexit. Rex iste vnum pomū
mū aureū fieri fecit i sumptib⁹ magnis. Po-
mo fabricato rex vsq; ad mortē infirmabat:
vocauit filiū suū z ait. Charissime si nō pon-
tero de ista infirmitate euadere: sub bñdi-
ctiōe mea p̄ meū decessū vade p̄ regna z ca-
stra z pomū aureū qd̄ feci tolle tecū: quē ma-
ḡ stultū inueni. pomū istū ex p̄te mea dabis
Fili⁹ s̄o fidelit̄ adimplere p̄misit dictū p̄is
Rex s̄o vertebat se ad parietē z emisit sp̄m̄
Fili⁹ s̄o satis honorifice eū tradidit sepul-
ture. Post sepulturā statim pomū accepit z
p̄ diuersa regna z castra ambulauit. multos
stultos inuenit z vidit. tū nllī eoz pomū de-
dit. Deinde prexit ad qd̄dā regnū z ad ciui-
tatē p̄ncipalē illi⁹ regni accessit. p̄ mediū ci-
uitatis regē equitantē cū magno apparatu
vidit. Conditioēs illi⁹ regni a quib⁹dā ci-
uib⁹ quesivit. At illi dixerūt ei. Consuetu-
do illius regni est talis. q̄ nūq; rex int̄ nos
regnabit nisi vno anno: z finito anno omni
honore z diuitijs p̄uē z in exiliū ponet vbi
mala morte moriet. Fili⁹ reg⁹ hec audies in-
tra se cogitabat: iā inueni quē diū quesui.
Accessit ad regē z flexis genib⁹ eū salutauit
z ait. Ave rex. Pater me⁹ defunct⁹ est: istud
pomū aureū in testamentū vobis legauit.
Rex s̄o pomū accepit et ait ei. Charissime
quō pōt s̄ esse. Rex nūq; me vidit nec aliqd̄
boni p̄i tuo feci. Quare ḡ tā p̄ciosū iocale
mihi dedit. Ait ille. Dñe mi rex pater meus
nō p̄ vobis q̄ alteri pomū legauit. sed sub
bñdictiōe sua mihi p̄cepit maiori stulto da-
re quē pōto inuenire. Et sine dubio circūui-
māta regna z castra z n̄ inueni tā magnū stul-
tū z insatuatū q̄s vos. Ideo ex p̄cepto p̄is
mei pomū vobis dedi. Ait rex. Rogo vt mi-
hi dicas quare me tantū stultū reputas. At
ille. Ecce domine oñdā vobis clare. Est con-
suetudo illi⁹ regni per totū annū regnare et
in fine anni omni honore z diuitijs p̄uari z
i exiliū poni vbi mala morte mori optz. Amē
dico vob̄ cludo ex dict⁹ meis q̄ i toto mun-

*Exemplum
propter
miseriam
miseri homi-
nis legi-
timum nū-
el mi fer-
magna*

do non est tantus stultus sicut vos q̄ tam breue t̄ps regnare debetis et post hec t̄mi-
serabiliter vitā finire. Respondit rex. Sine
dubio omnia vera sunt que modo mihi di-
xisti. et ideo dum adhuc fuero in mea pote-
state in presenti anno: bona infinita mittā
ante me in exiliū vt dum ibi venero: de bo-
nis illis viuā q̄diu vixerō. et sic factū est. In
fine anni regno est priuatus et in exiliū po-
situs: ibi per multos annos de bonis illis vi-
xit et vitā suā in pace finiuit.

Moralizatio

O Charissimi. Rex iste est de q̄ legauit po-
mū aureū stultis. Per pomū rotundū i-
telligit mōs iste quē deus dat fatuis q̄ ma-
gis mōm et ea que in mōdo sūt appetit q̄ de-
um. Rex q̄ p̄ vnū annū regnauit potest di-
ci quilibet homo in h̄ mōdo existens: qui licet
centū annis viuāt: est tū quasi vna hora re-
spectu vite future. et tū nō desistit miser hō
die ac nocte laborare et post mortē i exiliū. i.
in infernū ponet si cū pctō mortali decedat
vbi mala infinita inueniet. Et pauci sūt qui
de isto exilio cogitāt. Faciamus ḡ sic fecit
ille rex. dū sum⁹ in nostra potestate i hac vi-
ta: ante nos mittamus opa misericōdie: elemo-
synas largas ppetrare: orōnes et ieiunia fa-
cere. vt p̄ hāc vitā paradisu poterim⁹ intra-
re: et sine dubio ibi inueniemus opa nostra
meritoria q̄ fecimus in hac vita: et sic regna-
bimus ibi cū gloria. Ad quā nos pducāt q̄
sine fine viuūt et regnat rē.

De cura mōi non sectanda
Capitulū. LXXV.

Olim erat quidam
rex q̄ tres filias pulcras habebat
q̄s tribus ducibus maritauit. Quē illi
tres duces eodē anno mortui sūt. Rex h̄ au-
diēs volebat filias suas iterato maritare: vo-
cauit p̄mā filiam et ait. Charissime vir tuus
mortuus est: dabo te alteri viro. At illa. Nul-
lo modo hoc attentabo. Et hec est rō mea.
Si debere alteri virū accipe optz vt eū tan-
tū diligere sic p̄mū virū aut pl⁹ aut min⁹ di-
ligerē: hoc nō pōt stare. q̄ prim⁹ virginita-
tē habebat. ḡn tantū debeo eū diligere. Si
p̄o plus: hoc esset maius malū. Si p̄o. mi-
nus: non esset bona dilectio inter nos qua-
re cōcludo: q̄ nullo modo volo aliū virū ac-

cipere. Rex hoc audiēs vocauit aliā et ait.
Charissima vir tu⁹ defunct⁹ est copulabo te
alteri viro. At illa. Domine nullo modo hoc
attentabo. q̄ si virū aliū acciperē: reciperē
eum aut p̄t diuitias: aut fortitudinem: aut
pulcritudinē. Nō p̄t diuitias q̄ abundo.
Nō p̄t fortitudinē. q̄ amicos habeo q̄ me
defendent. Nō p̄t pulcritudinē: q̄ mihi vi-
debat q̄ vir me⁹ oīm erat pulcrior i vnuer-
so mōdo. q̄re concludo: q̄ nullo mō virū aliū
accipe volo. Rex hoc audiēs vocauit tertiā
filiam et ait. Charissima vir tu⁹ mortuus est.
volo te alteri viro copulari. At illa. Nullo mō
hoc attentare volo. q̄ si aliū virū acciperē
ille me recipet aut p̄t pulcritudinē: aut
diuitias. Nō p̄t pulcritudinē: q̄ nō sū pul-
cra. Ergo p̄t diuitias me recipet. Et si p̄t
diuitias: nunq̄ posset esse ver⁹ amor. q̄
destruēt diuitijs: amor transiret. Cōcludo
ergo q̄ nullo modo aliū virū volo accipere
Itē doctores sacre scripture dicūt. q̄ vir et
mulier in matrimonio coniuncti sūt vnū
in corpore: et duo in ania: ergo corp⁹ viri mei
est corp⁹ mei et eōuerso rē. Ad hec. Omni
die possū ad sepulcrū accedere viri mei et
ibi ossa videre. ergo virū p̄sentē habeo. et ideo
aliū habere nolo. Rex hoc audiēs amplius
vt virū acciperet nō instigabat.

Moralizatio

O Charissimi Iste rex est de ip̄e. Tres em̄
filie sūt ania ip̄a In q̄ relucet opatio et
imago trinitatis. Juxta illud Beñ. n. Facia-
mus hoīem ad imaginē et similitudinē no-
strā. Imago h̄o trinitatis per peccatū p̄mi
parentis erat deturpata et tribus viris tra-
dita. scz diabolo: mūdo et carnī. Si h̄o mor-
tuus est diabolus p̄ ch̄i passionē noli am-
plius talem virū accipere. sz semp sub ch̄i
p̄tectione pmanere cupias. Si mōs mortu-
us est per paupertatē voluntariā. noli am-
plius aliū virū accipe. sed pmaneat sub ch̄i
p̄tectione. Si h̄o mortua est caro p̄ ieiuniū
et carnis macerationē. noli ampli⁹ virū acci-
pere. sed sub ch̄i p̄tectione pmaneat. Ut
aliter potest reduci. Rex iste est deus Tres
filie tria genera hominū. scz potentes ac di-
uites hui⁹ mōi. sicut sūt reges ac mundi po-
tentes. Sapientes hui⁹ mundi. sicut sunt
indices temporales et ecclesiastici. viri reli-
giosi. perfecti christiani. sicut sūt q̄ in oībo
diuinis p̄ceptis obediunt. Isti tres erāt in

exemplū
qui semel mundi
curam operitur
non in seclatur eam
amplius

si nota
li saloy
apli aneluy
ad vq̄
fayay
mundum
fay enle

applicandū
virginē Chri-
stem sponsum
electū et
exrem mundi
sum fugientē
despiē et enle-

baptismo tribus ducibus copulari. scilicet patri per potentiam, filio per sapientiam, spiritu sancto per clementiam. Si ergo isti mortui sunt. id est ex-
tincti et ablati a te per peccatum tuum: nunquam alteri labores copulari. sed cum omni diligentia fac
opera misericordie per quam poteris ei reconciliari. quia
nunquam aliquem inuenies qui tantum te diliget.
Unde est notandum quod mulier accipit virum
propter quatuor: quia autem propter diuitias. aut propter
pulcritudinem. aut propter fortitudinem. aut propter
sapientiam. Si ergo vis virum accipere propter diui-
tias: certe non inuenies ita diuitem sicut dominum
nostrum Iesum Christum. quia dominus celi et terre est. et
teneas eum et non alium. Si ergo velis virum acci-
pere propter fortitudinem. curre ad Iesum Chris-
tum qui est fortior omni homine fortis in celo
et in terra. In inferno non est aliquis qui potest
ei resistere. ergo illum in virum debes accipere
et non alium. Si ergo aliquem vis accipere propter pul-
critudinem. curre ad dominum nostrum Iesum Christum
qui est pulchrior omni homine. Unum prout. Spe-
ciosus forma pre filiis hominum. Ergo illum de-
bes habere et non alium. Si ergo aliquem vis acci-
pere propter sapientiam: curre ad dominum nostrum Je-
sum Christum. quia ipse est sapiētiōr omni homine
Unde apostolus. Altitudo diuinarum sapientie
et scientie dei etc. Ergo illum virum accipe de-
bes et non alium.

De concordia
Capitulū. LXXVI.

Accidit in quadam

ciuitate quod erat duo medici optimi
in omni scia medicinali imbuti: quod
omnes ad eos venientes de quocumque infirmi-
tate curabant. ita quod penitus populus ignorabat
quis eorum esset melior. Infra tempus erat inter eos
contentio quod eorum esset maior atque perfectior. Ait
vnus alteri. Charissime non sit inter nos dis-
cordia nec inuidia neque contentio quod noster
est perfectior. Sed vnum faciamus et quicunque ex
nobis defecerit. sit ille seruus alterius. Ait
alter. Dic mihi quod est illud? Et ille. Ego du-
os oculos tuos de capite eruam sine graua-
mine et super mensam tuam ponam et quando tibi
placet in capite tuo sine lesione tua reponam.
Si ergo mecum hoc idem per omnia feceris equa-
les ambo simus et quilibet alterum nutriat sic
fratrem suum. Si ergo aliquis defecerit seruus al-
terius erit. Ait ille. Optima probatio per omnia be-

ne mihi placet. Ille ergo qui questionem proposuit
it accepit instrumenta sua et infra oculos ali-
us cum quadam vnguento nobilissimo interius et ex-
terius liniuit. Et cum instrumento suo du-
os oculos socii extraxit et super mensam posuit
et ait socio suo. Charissime quid tibi videtur
Et ille. Unum scio quod nihil video: quod oculis ca-
reo et tamen nullam lesionem sentio. Sed magis velle
quod oculos meos sicut mihi promissisti restituere.
Et ille. Libenter attentabo. vngentum ac-
cepit et oculos interius et exterius sicut prius in-
unxit et oculos suos reposuit. Et ille. Cha-
rissime quid iam tibi videtur? Et ille. Optime quod in-
extrahendo nullam lesionem sensi. Tunc dixit ille
Iam restat ut mihi simili modo ministres.
Qui ait. Presto sum. Accepit instrumenta sua
et vngenta sua sicut ille fecerat intus et exte-
rius liniuit. Deinde oculos eius extraxit et su-
per mensam posuit et ait. Charissime quid tibi vi-
detur? Et ille. Mihi videtur quod oculos perdidisti: tamen
nullum dolorem sensi. sed vellem libentissime quod
oculos rehaberem. Tunc ergo ille parasset instru-
menta sua et oculos restitueret. fenestra domus
erat aperta et quidam cornu intravit vidensque
oculos in mensa subito vnum oculum rapuit et
volauit. Dedit hoc percipiens est contri-
stus et totaliter et ait intra se. Nisi oculos socio
meo restituam seruus eius ero. Respiciens autem lo-
cum vidensque caput: oculum eius extraxit et in locum
oculi ablati reposuit. Facto dixit socio suo
Charissime quid tibi videtur? Qui ait. Nec in-
extrahendo nec in reponendo aliquam lesionem sensi
sed vnum ex oculis meis semper sursum ad arbo-
res respicit. Et ille. Exquarta perfecte medicinam
meam tecum feci sic et tu mecum magis ambo sumus
equales nec inter nos contentio. Et sic ambo pro-
pter hoc adinuicem sine contentione vixerunt.

Moralizatio

Charissimi Per istos duos medicos in-
telligere debemus legem nouam et antiquam
que ambe curabant quantum ad salutem anime.
Facta est contentio et adhuc est inter christia-
nos et iudeos que lex est melior et perfectior
Ad probandum veritatem quilibet oculos alteri-
us extraxit. hoc est dictum. In lege antiqua mul-
ta sunt a quibus deus extraxit sicut decem precepta
in antiqua lege. sic saluator ait. Non veni solu-
re legem sed implere. ut si aliquis hominum intendat
deum videre optet quod talis ad nouam legem recur-
rat et tunica baptismi se induat. Coruus ve-
nit et rapuit vnum oculum iudeorum ut non posset ve-

ritatē videre et in loco huius pōebat oculū ca-
pre. s. quāsdā ceremonias quibus vtuntur p quas
credūt deū videre. et ibunt ad tenebras exte-
riores vbi erit fletus et stridor dentium.

Ad diuitias nō est anhelandū.

Capitulū. LXXVII.

Quidam rex erat

qui duas filias habebat. vna erat
pulcerrima et omnibus amorosa. s. s.
altera nigra et omnibus odiosa. Rex vidēs fi-
lias suas: vnā pulcrā aliā nigrā: eis noīa in-
posuit. Pulcre filie imposuit nomē. s. Rosi-
mūda. Nigre filie Bratia plena. Deinde pre-
conē p totū regnū misit pmulgando q oēs
venirēt et filias suas i matrimoniū daret ill-
q ad hoc digni eēnt. Quicūq; p pulcrā fili-
am i vxorē acciperet: nihil cū ea nisi pulcritu-
dinē obtineret. Sed q nigrā filiā i vxorē ac-
cipet: totū regnū post ei decessū cū ea obti-
neret. Multi s audiētes ad curiā regis ve-
nerūt et cū duas filias viderent oēs ad pul-
crā filiā currebāt et eā i vxorē petebāt. Bra-
tia plena nigra filia amare fleuit. Ait ei rex.
O filia ob quā rem affligit anīa tua? Ait illa.
O dñe nullus est q me visitet nec mecū loq-
oēs ad sororē meā currūt. et omnes me dspi-
ciūt. Ait pater. O filia i gras q oīa mea tua sē-
t q te despōsauerit regnū meū obtinebit. Il-
la sic cōfortata a fletu cessabat. Post hec ve-
nit quidā rex ad curiā regis et cū vidisset pul-
critudinē Rosimunde eā i vxorē petijt tū-
cū sua pulcritudinē. Rex pater puellā ei cōces-
sit: cū magno gaudio eā despōsavit. Sta-
bat altera filia p multos annos anteq eēt de-
spōsata. Tandē qdā dux nobilis s paup in-
tra se cogitabat. Licet puella turpis fuerit
tū q cūq; eā habuerit regnū cū ea obtinebit.
Perrexit ad regē et eā i vxorē petijt. Rex p-
gaus est: eā despōsavit cū magno gaudio
et p mortē regis totū regnū cū ea obtinebat.

Moralizatio

O varissimi. Rex iste est dñs noster Jē-
sū christus. Filia Rosimunda tā pulcra est
mundus iste. Tñ pauci inveniunt qui nō
mōdū super omnia appetūt tandem nihil cū
ea obtinebūt nisi suā pulcritudinē. hoc est
vanitatem et diuitias. et sicut pulcritudo p
infirmitatē: samē et senectutē annihilat: ita
et diuitie huius mōdi transeūt p mortē et sepe
ante. Et ideo fatui sunt qui mōdū despōsant.

Altera filia. s. Bratia plena que est turpis et
omnibus odiosa: certe est paup tas quā miro
modo deus dilexit. et ideo vocat Bratia plena
quia per eam deuenit ad diuitias. Tūc
tamē pauci sūt qui eam despōsare volunt.
imo est omnibus odiosa. tamē q eā despōsa-
uerit vitā eternā habebit.

De constantia amoris mutui.

Capitulū. LXXVIII.

Rex quidam pulcrā

filiam habebat que erat duci nobi-
lissimo despōsata cum quo pulcrā
prolem habebat et maxima inter eos erat di-
lectio. Dux p mortuus. de cuius morte fa-
ctus est plactus magnus in ciuitate. Do-
mina p satis honorifice cum sepulture tra-
didit. Post mortē amici eius ad eam vene-
runt vt secundo viro nuberet. allegantes si-
bi etatem integrā ac pulcritudinē suā. Do-
mina p respondit. Virū alterū habere no-
lo. quia vir meus qui mortuus est erat tam
bonus: dulcis ac diues per omnia: qui me vt
tra modū dilexit. et ppter nimiam dilectionem
inter nos eius mors tantū me affligit q vt
credo viuere non potero. Si p talem virū
ponamus q inuenire: possibile esset ei ante
me mori: et tunc esset mihi grauis afflictio
iam habeo q nunq; aliū virū capevolo. Si
malū virū acciperē esset mihi graue post bo-
nū habere pessimū.

Moralizatio

O varissimi. Iste rex est deus ipse. Filia ani-
ma ad dei similitudinē creata que erat
nobilissimo viro. s. domino nostro Jēsu chri-
sto p p tūc baptisimi despōsata: qui sum-
ma dilectione nos dilexit. quia in cruce pro
nobis mortuus est. ergo virū alium pro illo
non accipias. hoc est alium nunq; tantū di-
ligas. et sic cū eo in eternū regnabis.

Quod quis nescit presumere
nō audebit.

Capitulū. LXXIX.

Rex quidam rex

qui miro modo paruos caniculos
dilexerat die ac nocte bene latran-
tes intantū q i gremio suo eos quiescere p-
misit. et ibidē pavit. Illi p sic consueti erāt
i gremio eius dormire et comedere q vix ali-

bi esse volebāt, et quā circa collū regi pedes ponebant. Et sic rex solaciū magnū et ludū cū eis habebat. Erat tunc quidā asinus q̄ cū oīa ista vidisset in corde suo cogitabat. Si ego cantarē et ante regē saltarē et circa collū dñi mei pedes ponerē rex daret mihi omnia fercula ad comedendū et gremiū suū ad quiescendū. His cogitat extra stabulū saltavit. aulā intrauit et corā rege cantare cepit. deinde hincinde saltavit et post h̄ ad regē cucurrit et pedes circa collū eius posuit. Serui hoc videntes credebāt asinū i furia cōuersū: acceperūt eū et egregie verberauerūt. et sic ad stabulū reduxerunt.

Doralizatio

O Charissimi. Rex iste ē dñs noster Iesus chris. Laniculi bene latrantes sunt p̄dicatores q̄ vbi diuinū bene p̄nunciant. Unde digni sūt i gremio celesti quiescere. Asinus p̄t dici qui p̄sumit officiū predicatoris assumere. verbū dei p̄nunciare. tamē literaturā nec grām ad hoc habet. et iō timendū est ne talis sit verberatus. hoc est a dño et populo repulsus.

De versutia diaboli et quō iudicia dei sūt occulta.

Capitulū. LXXX.

Erat quidam eremita q̄ cū in spelunca quadam iacebat et diebus ac noctibus deuote deo seruiebat. Iuxta cellā suā erat quidā pastor ouium q̄ pascebat oues. Accidit vno die q̄ pastor erat somno oppressus: ip̄o dormiente qdā latro venit et omnes oues secū abstulit. Supueniēs dñs ouīū a pastore querit vbi erāt oues. Ille p̄o incepit iurare q̄ oues p̄didit. s̄z quō: penitē iurabat. Dñs hec audiens furore replet ip̄m occidit. Eremita h̄ vidēs ait i corde suo. O deus ecce hō iste culpā innocētī dedit et ip̄m occidit. Ex q̄ p̄mitētia fieri. p̄p̄ ad mōz vadā: et sic ceteri vitā ducā. His cogitat ille eremitarīū dimisit et ad mōm prexit. sed de ip̄m p̄dere nolebat. Angelū i forma hoīs ad eū misit vt se ei associaret. Quē cū angel⁹ in via euntem inuenisset ait. Charissime quovadis? At ille. Ad istā ciuitatē ante me Angel⁹ dixit ei. Ego in via ero comes q̄ angel⁹ dei sūt et ad te veni vt sim⁹ socij i hac viā. Ambo ambulabāt versus ciuitatē. Cū autē intrassent: hospitīū a q̄

dā militē p̄p̄ dei amorē petebāt. Miles p̄o satis gratant eos recepit et honorifice ac splēdide cū bona deuotiōe i oīb⁹ ministravit. Miles iste tñ vnicū filiū habebat in cunabulis iacentē quē multum dilexerat. Lena facta camera est apta et lecti facti honorifice ornati p̄ angelo et eremita. Media p̄o nocte surrexit angel⁹ et puez i cunabulis stranguit. h̄ vidēs eremita intra se cogitavit. Hū qd iste erat angel⁹ dei. bon⁹ miles oīa necāria p̄p̄ dei amorē ei dedit. et non habuit nisi vnicū filiū innocentē. et iste eū occidit. Sed tñ n̄ audebat ei q̄cūq̄ dicere. Dñe ambo surrexerūt et ad ciuitatē aliā preperūt in q̄ i domo vni⁹ ciuis facti honorifice erāt recepti et splēdide ministrati. Ciuis iste qndā aureū cyphū quē miro mō dilexit habuit i q̄ vltra modū gloriabāt. Media nocte surrexit angel⁹ et furat⁹ est cyphū illū. Eremita hoc vidēs intra se cogitabat. Iste mal⁹ angel⁹ est vt credo. Iste ciuis nobis optie fecit et iste est furat⁹ cyphū suū. tñ nihil ei loquebāt. q̄ timuit eū. Dñe p̄o surrexerūt et p̄ viā ambulabant donec ad qndā aquā puenerunt vltra quā erat pons. pontē ascenderūt et qdā paup eis obuiabat. Ait angel⁹. Charissime me mōstra nobis viā versus talem ciuitatē. Paup vertit se et cū digito viā versus ciuitatē ostēdit. Cū p̄o vertisset se angel⁹ subito p̄ scapulas eū accepit et vltra pontē piecit et summersus est paup. Quod cū eremita vidisset ait in corde suo. Jā scio q̄ iste diabolus est et nō angel⁹ dei bon⁹. Quid mali fecit paup iste et tamē eū occidit. Ab illo tempore cogitabat ab eo recedere. Verūtū timēs nihil loquebāt ei. Cū p̄o circa horam vespertinā ad ciuitatē peruenissent ad domū cuius iudā diuitis accesserunt et hospitīū p̄ dei amorē petebāt. Ille p̄o simplicitatē eis negavit. Ait angel⁹ dei. Amore dei saltē tectū domus nobis concedat. ne lupi aut male bestie hic nos deuorēt. Ille ait. Ecce domus vbi porci mei iacēt si placet vob cū eis iace repote stis. sin autē recedatis. quia aliū locū vobis non dabo. Ait ei angelus. Si aliud non potest fieri: cum porcis vestris iacebimus. Et sic factum est. Dñe vero surrexerunt Angelus hospitē vocauit et ait. Charissime do tibi cyphum istū et dedit ei cyphum quē furat⁹ fuerat ab illo ciue. Eremita hoc vidēs ait intra se. Jā sū expertus q̄ iste est.

diabolus. Bonus homo erat qui cum omni duotōe nos recepit et furatus est ei cyphum et dedit isti pessimo qui negavit nobis hospitium. Ait angelo. Nolo vobiscum amplius expectare: ad deum vos recomendo. Angelus dixit ei: Audi me et tunc recedito.

Expositio

Charissimi. Quando eras i eremitorio. Dominus ouium pastorem iniuste occidit. Scias quod pastor ille p̄tunc mortē nō meruit. sed alias cōmisit q̄remori tūc deberet. tūc t̄pis inuentus est sine peccato. deus igitur p̄misit eū occidi ut penā p̄ mortē euaderet p̄pter p̄ctm̄ qd̄ alias cōmisit p̄ q̄ nunq̄ penitentiā fecerat. Latro homo qui euasit cum ouibus penā eternā sustinebit et dñs ouium qui pastorem occidit vitā suā emendabit p̄ largas elemosynas et opā misericordie. quia ignorans fecit. Demum filius istius militis de nocte strangulauit qui nobis bonū hospitium dedit. Scias quod anteq̄ puer ille natus erat: miles optimus elemosynarius erat et multa opā misericordie fecit. Sed postq̄ natus est puer factus est parcus: cupidus et omnia collegit ut puer diuitē faciat: sic quod erat causa p̄ditionis ei⁹: et ideo puer occidit: et iā sicut prius factus est bonus christianus. Deinde cyphum illius ciuis qui nos cum deuotione recepit furatus fuit. Scias tu quod anteq̄ cyphus ille erat fabricatus non erat sobrius: eo in tota terra. sed tantum de cypho gaudebat p̄ fabricatiōē quod omni die tantum de eo bibebat quod bis aut ter omni die fuit inebriatus. et ideo cyphum abstuli: et factus est sobrius sicut prius. Deinde pauperem in aquā p̄ieci. Scias quod pauper iste bonus christianus fuit. sed si ad dimidium miliare ambulasset alium in peccato mortali occidisset. sed iam est saluatus et regnat in celesti gloria. Deinde cyphum illius ciuis dedit illi qui nobis hospitium negavit. Scias quod nihil in terra fit sine causa. Ipse nobis concessit domū porcorum: et ideo cyphum ei dedit et post vitā regnabit in inferno. Pone ergo amodo custodiam ori tuo ut deo nō detrahās. Ipse enim omnia nouit. Eremita hoc audiēs cecidit ad pedes angeli et veniam petijt et ad eremitarium perrexit et factus est bonus christianus.

De mirabili diuina dispensatione
ortu bti Gregorij pape.
Capitulum LXXXI.

Arcus regnavit prudens valde. qui tamen unicum filium et filiam habebat quos multum dilexit. Cum vero ad senectutē peruenisset infirmitas grauis eū apprehēdit. Qui cum vidisset quod vivere nō posset: fecit vocare omnes satrapas imperij et ait. Charissimi scire debetis quod hodie spiritum deo debeo reddere. nō habeo maius p̄clz i anīa mea q̄ de filia mea quod eā matrimonio nō tradidi. Et iō tu fili quies heres meus tibi p̄cipio sub mea benedictiōe ut eā maritari facias tā honorifice sicut decet: et medio tpe sicut teipm̄ omni die in honore eā habeas. His dictis vertit se ad parietem et spiritum emisit. De ei⁹ vero morte planctus magnus factus est in ciuitate. satis honorifice eū sepulture tradiderūt. Post hoc vero filius satis prudens incepit regnare et sororem suā in omni honore habere quā miro modo dilexit tantum quod omni die licet nobiles secū essent in mensa in vna cathedra ex opposito eius sedebat et ad inuicē comedebant. et i eadē camera lectis separatim iacebāt. Accidit vna nocte quod tentatio grauis eū accepit quod ei videbatur spiritum emittere. nisi cum sorore sua libidine suā posset implere. De lecto surrexit et ad sororem suā prexit quā dormientē inuenit: et excitauit eā. Illa sic excitata ait. Domine ad quid venisti ista hora? Qui respondit: nisi tecū dormiā amitto vitā meā. Que ait. Absit a me tale p̄ctm̄ perpetrare ad memoriā reducito quod pater noster te honorauit sub sua benedictione ante mortē suā quod me honores in omni honore. si tale p̄ctm̄ perpetrare offensionē dei non euaderes nechoim confusione. At ille Quomodo quod fiat voluntatē meā adimplebo: dormiuitque eū ea. Hoc facto ad proprium stratū redijt. Puella vero amare fleuit: cōsolari nolebat. Imperator vero quantum potuit solari eū p̄bebat et miro modo magis eā dilexit. Post hoc vero circa dimidium annū illa in cathedra se debat i mēsa. frat̄ ei⁹ eā intime aspexit et ait. Charissima quid tibi ē. iā facies tua est mutata i colore: et oculi tui in nigredinē mutant̄. At illa. Dixi nō est quod sū imp̄gnata et p̄ dñs cōfusa. Ille haudies vltra q̄ credi pōt contristatus est fleuitque amare et ait. Dereat dies i qua natus sū. quid faciā ego penitus ignoro. Que ait. Domine fac consiliū meū: et p̄ factū nō penitebis. Nos nō sumus p̄mi qui

grauit deū offenderūt. Dic ppe vn^o miles
 tenet consiliari^o patrⁱ nostri. de cui^o cōsilio
 pater noster semp est opat^o. Nocetur ille et
 sub sigillo p^ossidōis oīa ei dicem^o. Ille p^o
 vtile consiliū dabit nobis q^o satisfaciemus
 deo et opprobriū mūdānū euadere posim^o.
 Ait rex. Vbi bñ placet. s^z studeamus p^omo
 dō recōciliari. Confessi sūt ambo corde pu-
 ro cū p^oritiōe mag^o. Facta p^ossidōe miserūt
 p^o milite: et totū puatē cū fletu retulerūt. Ait
 ille. Dñe exq^o est deo recōciliati audite con-
 siliū meū vt p^ofusionē etnā euadere possitis
 p^o p^octis vest^o ac p^ois vest^o terrā scām
 debet^o visitare. et tali die oēs satrapas regni
 vest^o in p^ontia vest^o puocare. Deinde hec
 verba p^o ordine dicere. Charissimi terrā san-
 ctā visitare volo. nullū heredē p^oet sororem
 vnā habeo sicut scit^o. cui in absentia mea sic
 corpi meo debet^o obedire. et post hoc mihi co-
 rā omib^o dicere. et tibi charissime dico sub
 pena vite tue vt soror^o mee custodiā habeas.
 Ego p^o manucapio tampruante et secure cu-
 stodire eaz q^o null^o tpe partus nec ante nec
 p^o de casu vest^o sciet. nisi tñ vxor mea q^o de-
 bet ei miltare cū manib^o p^ois. Ait rex. Bo-
 nū est cōsiliū: oīa adimplebo q^o mihi dicitis
 Stati fec^o oēs satrapas puocari. et oīa a p^o
 cipio vsq^o ad finē sic sup^oius est scptū p^o con-
 siliū militis adimpleuit. Cū oīa p^oba cōsumas-
 set vale omib^o fecit: et ad terrā scām p^oxit.
 Miles p^o dñam et sororē regis ad castrum
 suū duxit. Cū aut vxor militis h^o vidisset do-
 mino suo occurrit et ait. Dñe mi reuerēde q^o
 lis est dñā ista? Qui rñdit. Dñā nostra soror
 regis est. Jura mihi p^o deū omipotentē sub
 pena vite tue. vt quicq^o tibi dixerō oīno ha-
 bebis i secreto. Ait illa. Dñe presto sū. Cū at
 iurasset: ait miles. Dñā nostra p^o dñm n^om
 regē ē imp^ognata: q^ore tibi p^ocipio vt nlla cre-
 atura miltret ei excepta tua p^osona ita p^onci-
 pū medium et finis oīa sint secreta. Ait illa.
 Dñe oīa ista fidelit^o adimplebo. Dñā ad came-
 rā priuatā est introducta. et satis splēdide ei
 milttrabat. Cū tps pariedī adesset filiū for-
 mosū peperit. Miles cuz h^o audisset ait do-
 mine. O dñā charissima bonū est ac vtile sa-
 cerdotē vocari vt puerū baptizet. Qui ait.
 Deo meo voueo q^o ille qui est int^o sororem et
 frēm genit^o: p^o me baptismū n^o habebit. Ait
 miles. Scitis graue p^octm est int^o vos et do-
 minū meū cōmissū: nolite p^opter h^o aīaz pue-

ri occidere. Ait dñā. Votū voui q^o firmiter
 tenebo. s^z tibi p^ocipio q^o mihi doliū vacuum
 apportes. Cui ait. Presto sū: doliū secū ad
 camerā portari fecit. Illa p^o decent puerū
 in cunabulo reclinauit. et in paruis tabellis
 hec q^o sequunt^o scpsit. Charissimi scire debe-
 tis q^o puer iste nō est baptizat^o: q^o int^o frēm
 et sororē est genit^o: ideo p^opter dei amorē ba-
 ptizet^o: et sub capite ei^o pondus thesauri iue-
 nietis cū q^o ipm nutriri faciat^o. ad pedes ar-
 genti pondus cū q^o studiū exerceat. Cū oīa
 ista erāt scpta. tabellas in cunabulo sub late-
 re pueri ponebat: aux^o sub capite: argētū ad
 pedes. Deinde cū p^oanis seric^o ac deaurat^o
 cunabulū coopuit. Hoc facto militi p^ocepit
 vt cunabulū infra doliū poneret et i mari p^o
 ceret: vt nataret vbicūq^o deus disponeret.
 Miles p^o oīa adimpleuit. Cū doliū i mari
 p^oiectū fuisset miles tādū iuxta mare stetit
 q^o diu doliū natare viderat. Hoc facto ad
 dñam rediit. S^z cū iuxta castrū suū veniss^o
 nunci^o reg^o de terra scā ei obuiabat: et ait ei
 Charissime vnde venis? Qui ait. De terra
 sancta venio. Ait ille. Quales rumores ha-
 bet^o. Et ille. Dñs me^o rex mortuus est: et cor-
 pus suum ad vnū de castris suis ductū est.
 Miles h^o audies fleuit amare. Vxor ei^o sup-
 ueniens cū de morte ipator^o audisset: vltra
 q^o credi pōt^o dolebat. Miles surrexit: et ait.
 vxori sue dicēs. Nolito flere ne dñā n^ora per-
 cipiat. nihil ei dicem^o q^ousq^o a puerperio re-
 surgat. Miles ei p^o hos sermones ad dñāz
 intrauit: vxor ei^o sequebat^o eū. Cū dñā eos re-
 sperisset: et eos desolatos p^opendit ait. Cha-
 rissimi p^opter quā causam estis tristes. Ait il-
 li. Dñā nō sumus tristes s^z pot^o gaudētes:
 quia liberati estis a graui piculo in q^o fuist^o.
 Ait illa. Ita nō est. i ndicate mihi: nolite ali-
 q^o celare a me siue bonū siue malū. Ait mi-
 les. Quidā nunci^o de terra scā venit de do-
 mino n^oro rege fratre vest^o q^o narrat rumo-
 res. Que ait. vocet nunci^o. Qui cū venisset
 ait ei dñā. Quō est de dño meo? Qui rñdit.
 Dñs vester mortu^o est. et ei^o corp^o de trā san-
 cta translatū est ad castrū suū vt cū p^ore ve-
 stro sepeliret. Domina cum hec audisset ad
 terrā cecidit. Miles vidēs dolorē domine
 in terra iacuit. Vxor milit^o cum eis ac nun-
 ci^o. Oēs isti p^o magnū spaciū iacebant: et in
 eis pre magno dolore nō est vox neq^o sens^o
 Domina p^o post magnū spaciū de trā sur-

rexit: crines capitis traxit: facie vsq; ad sa-
guinis effusione dilacerauit et alta voce cla-
mauit. Deu mihi: pereat dies in q̄ cōcepta
erā. Hoc illa nō numeret in q̄ sū nata. Quā-
tas habeo iniquitates etc. In me sūt comple-
ta. Perit spes mea. fortitudo mea. frat me-
unicus: dimidiū anime mee: qd faciam ego
de cetero penitus ignoro Surrexit miles et
ait. O dñā charissima audite me. Si ppter
dolorē teipam necaueris totū regnū peri-
bit. Tu sola es derelicta. et iure hereditario
regnū tibi debet. Si ḡ teipam occideris: re-
gnū ac p̄diū ad extraneos cōuolabit. Sur-
gam⁹ et ad hunc locū vbi corp⁹ iacet acceda-
mus: et honorifice eū sepeliem⁹. Deinde stu-
deam⁹ quō imperiū regere debem⁹. Illa hō
ex verbis militis cōfortata surrexit. et cum
honestā comitiua ad castrū fr̄is sui accessit
Cū aut intrasset corp⁹ regis sup feretrū iue-
nit: sup corp⁹ cecidit. a planta pedis vsq; ad
verticē osculata est eū. Milites vidētes nū-
miū dolorē in ip̄a: de funere dñam retraxe-
rūt et i camerā introduxerūt. et corp⁹ sacro ho-
norifice sepulture tradiderūt. Post h̄ qdā
dux burgundie solēnes nūcios ad eā misit
vt ei in vxorē cōsentiret. Illa hō statim rēdit
Quādiū vixerō virū nō habebō. Runcij h̄ au-
diētes volūtātē ei⁹ dñō nunciabant. Dux h̄
audiēs indignat⁹ est ptra eā: et ait. Si eam
habuissē rex ill⁹ regni fuisset. sed ex q̄ me
vilipēdebat de reg⁹ suo parū gaudebit. Ex-
ercitū collegit: regnū intrauit: cōburebat et
occidit: infinita mala ppetrabat: et victoriā
i oī bello obtinuit. Dñā ad qndā ciuitatem
bū muratā fugā petijt: in q̄ erat cast⁹ fortis-
simū et in ea p mltos annos pmanit. Iā ad
puer⁹ pietū in mare redeam⁹. Doliū cū pu-
ero p mltā regna transijt quousq; iuxta ce-
nobiiū monachoz puenit: et feria sexta. Eo-
dē die abbas ill⁹ monasterij ad litus mar-
prexit: et piscatoribus ait. Charissimi estote
parati ad piscandū. Illi hō retia sua para-
bant. Dū hō sic ppararent doliū cū fluctib⁹
mar⁹ ad terrā puenit. Ait abbas seruis suis
Ecce doliū aperiat⁹ et videat⁹ qd ibi lateat.
Illi vero doliū aperuerūt: ecce puer puus
preciosus pānis inuolutus abbatē respexit
et risit. Abbas hō de visu totaliter contrista-
tus ait. O deus meus quid est hoc q̄ inue-
nim⁹ puer in cunabulo. Proprijs manibus
eum leuauit. tabellas sub latere eius inuenit

quas mater ibidē posuit. et legit q̄ ille inter
fr̄em et sororē esset genit⁹ nec baptizat⁹: sed
ppter dei amorē petijt vt sacramentū baptis-
mi ei daret. Deinde cū auro qd ad caput ei⁹ in-
ueniret nutriet⁹: et ad pedes argentū per qd
studiū exerceret. Abbas cū hec legisset et cu-
nabulū p̄ciosis pannis ornatū vidisset itel-
lexit q̄ puer de nobili sanguie eēt. statim eū
baptizari fecit. et ei p̄priū nomē imposuit. s.
Gregori⁹. et puer⁹ ad nutriendū vni piscato-
ri tradidit. Danſq; ei p̄dus quod inuenit.
Puer hō crescebat: et ab omib⁹ est dilectus
quosq; septē annos in etate cōplenisset. Ab-
bas statim ad studiū eū ordinauit: in q̄ mi-
ro modo p̄fecit. ita q̄ omēs monachi cen-
bū tanq; suū mōachū dilexerūt. Puer vero
infra pauca tpa omēs in scientia transcen-
dit. Accidit qdā die vt cū filiis piscator⁹ cū
pila quadā luderet. et dictū piscatorē p̄rem
suū esse credidit: a casu filiū piscatoris euz
pila lesit. Ille sic percussus amare fleuit. do-
mū perrexit. m̄ri cōq̄st⁹ est dicēs. Gregori⁹
us frater me⁹ me pcussit. Mater hec audi-
ens foras exiuit. et dure arguebat eū dicēs.
O Gregori⁹ q̄ audacia filiū meū pcussisti cū
tū qualis sis et vnde ignoramus. At ille. O
mater dulcissima: nonne fili⁹ tuus sum ego:
quare tlia mihi improporas. Que ait. Fili⁹
me⁹ nō es: et vnde sis ignoro. sed tamē vnū
scio q̄ quodā die in dolio inuent⁹ fuisti. ab-
bas te mihi ad nutriendū dedit. Ille cū hoc
audisset fleuit amare. Ad abbatē perrexit et
ait. O domine mi: diu vobiscū steti: credebā
me filiū piscatoris fuisse cū tamē non sū: et
ideo parētes meos ignoro: si placet me ad
militiaz promoueat⁹. q̄ hic ampl⁹ nō ma-
nebo. Ait abbas. O fili noli talia cogitare:
omnes monachi in domo existentes miro
mō te diligūt intantū q̄ post decessū meum
in abbatē te pmouebūt. At ille. Dñe sine du-
bio nō expectabo donec ad parētes meos
puenero. Abbas hec audiēs ad thesaur⁹ su-
um accessit: et tabellas q̄s in cunabulo suo
inuenit ei oñdit dicēs. Nūc fili lege interi⁹
et qualis es clare inuenies. Cū vero legisset
q̄ inter fr̄ez et sororē eēt genitus: ad terrā ce-
cidit. et ait. Deu mihi quales parētes habeo
Ad terram sc̄am pergā: et pro peccatis pa-
rentum meoz pugnabo. et ibi vitā meam fi-
niā. Peto ergo dñe instanter vt me ad mili-
tiam promoueat⁹. Quod et abbas fecit. Cuz

autē licentiā de recessu recepit: factū est plan-
ctus magn⁹ in cenobio: dolor in pplo: et in
circūitu lamentatio. Ad mare se transtulit et
cōuenit cū nauē vt eū ad terrā scām duce-
rēt. Cū hō nauigassent vent⁹ erat eis opposi-
tus: et subito ducti sūt ad eandē ciuitatē in
qua erat mat⁹ ei⁹ in castro. Qualis quoq; ci-
uitas erat aut qd regnū naute penit⁹ igno-
rabant. Cū autē ciuitatē miles intrasset: qdā
ciuis ei occurrebat: et ait ei. Dñe quo tendi-
tis. Et ille. Hospitiū quero. Ciuis hō ad do-
mū suā eū cū tota familia sua duxit. et splen-
dide eis ministravit. Cū hō in mēsa sederet
dñs Gregori⁹ hospiti dicit. Dñe qualis ē ci-
uitas ista: et quis dñs isti⁹ terre? At ille. Cha-
rissime vnū virū valentē ipatorē habuim⁹ q
mortu⁹ est i terra scā: q nullū heredē preter
suā sororē post sedereliq̃t. Quidā dux eā in
vrorē petiit: q nullo modo copulari inten-
dit. Ille ex hoc indignatus totū regnū istū
excepta ciuitate ista manu forti adquisiuit.
Ait miles. Nunq̃d secretū cordis mei pote-
ro secure p̃alare? At ille. Dñe etiā cum omni
securitate. Qui ait. Miles sū per gladiū: si
placet die crastina ad palatiū pergas et cuz
senescalco sermonē de me facias. q si sala-
riū mihi dederit p iusticia domine isto an-
no pugnabo. Ait ciuis. Nō dubito dñe qn
de aduentu tuo gaudebit toto corde. Die cra-
stina ad palatiū pergā: et finē hui⁹ rei faciā.
Hanc surrexit. ad senescalcum prexit: et de
aduentu ei⁹ intimauit. Ille nō modicū gau-
dēs p dño Gregorio nunciū destinauit. Cū
eū vidisset: dñe est presentat⁹. et multū com-
mēdat⁹. Quē cū vidisset: intime respexit eū
sz q erat fili⁹ ei⁹ penit⁹ ignorabat. ipa eū sū-
mersū a multis annis credidit. Senescalc⁹
in p̃ntia dñe eū conduxit vt p integrū annū
ei ministraret. Die crastina ad bellum se para-
uit. Adest dux in campo cū exercitu magno
Dñs Gregori⁹ bellū aggredit⁹: oēs penetra-
uit qusq; ad duce puenit. Quē in eodē loco
occidit: et caput ei⁹ amputauit: et victoriam
obtinuit. Miles p hoc de die in diē pficie-
bat. Fama ei⁹ vndiq; circūibat: sic q añq;
ann⁹ fuisset complet⁹: totū regnū a manib⁹
inimicorū adquisiuit. Deinde ad senescalcū
venit et ait. Charissime vobis cōstat i q sta-
tu vos inueni: et ad quē statū duxi. Rogo q
tradem mihi salariū: qz tendo p̃gere ad aliud
regnū. Ait senescalcus. Dñe pl⁹ meruisti qz

ex cōuentiōe tenemur tibi. Ido ad dñaz nō
strā pergā vt de statu ac mercede finē faciā.
Cū autē ad dñaz venisset ait. O domina cha-
rissima dicā vobis aliq̃ p̃ba proficua. Ex de-
sectu capitis oia mala sustinuim⁹. ideo bo-
nū est virū accipe p quē poterim⁹ de cetero
securi esse. Regnū vestrū in diuitiis abūdat
et ideo virū ppter diuitias accipe non consu-
lo. Unde ignoro vbi meli⁹ ad honorē vrm
et cōmodū toti⁹ ppli poteritis virū accipe-
re qz dominū Gregoriū. Illa hō solebat sem-
per respondere. Voueo deo q nūq; copu-
labor viro. Sed ad p̃bū senescalci diē deli-
beratiōis p̃stituit ad respondendū. Adest
hō dies: cunctis audientib⁹ domina dixit.
Exq; dñs Gregorius valide nos et regnum
nostrū de manib⁹ inimicorū liberauit: eū in
virū accipiā. Nec audientes gauisi sūt valde
Diē nuptiarū p̃stituit. Ambo cū magno iu-
bilo et cōsensu toti⁹ imperij in matrimonio
sūt cōiuncti: fili⁹ cū m̃re ppria. sed quales es-
sent vterq; ignorabat. Facta est int̃ eos di-
lectio magna. Accidit quadā die qz domi-
nus Gregori⁹ ad venandū perrexit. Ait qdā
ancilla domine. O domina charissima: nū-
quid dñm nostruz regē in aliq̃ offendistis?
Que ait. In nullo: Credo q in mōdo non in-
ueniunt duo ad inuicē ligati i matrimonio
qui tantū se diligūt mutuo sicut dñs et ego.
Sed dic mihi charissima quare protulisti
talīa p̃ba? At illa. Omni die qn ponit mensa
dominus noster rex illā camerā priuatam
intrat let⁹. sz cū exierit lamentatiōes et fle-
tus emittit. Deinde faciē lauat. sed qre hoc
fit penit⁹ ignoro. Domia cū hoc audisset. ca-
merā illā sola intrauit. de foramine i foramē
intime respexit donec ad illū foramē venit
in quo tabelle erant qz singulis dieb⁹ sole-
bat legere quō int̃ fr̃em et sororem genit⁹ eēt.
et tunc amare fleuit. Ille em̃ erant tabelle q
in cunabulo suo erāt inuente. Domina ve-
ro cū tabellas illas inuenisset statim notici-
am illarū habebat. Aperuit scripturā: legit
de manu ppria. Intra se cogitabat. Nunq;
homo iste ad tabellas venisset nisi fili⁹ me⁹
eēt: incepit alta voce clamare et dicere. Heu
mihi q sūnata ac in mōdo edita. vtinam in
die conceptiōis mee extincta fuisset mater
mea. Cum esset in aula clamor: audientes
militēs domine: ad dñam cucurrerūt cū ce-
teris: et illā iacentē in terra inuenerūt: et p lō

gum tñs circa eā steterunt anteq̃ ſba ab ea h̄c potuerunt. Deinde os aperuit ⁊ ait. Si diligitis vitā meā statim dñm meū q̄rite. Dilites h̄ audientes statim equos aſcēderūt ⁊ ad impatorē equitabant ⁊ dixerunt ei Domine: regina in piclo mortis iacet. Ille h̄ audies luſū dimiſit ⁊ ad caſtrū perrexit camerā in q̄ domina iacuit intrauit. Domina cū illū vidiffet ait. O domine oēs exeat p̄t̄ vos vt nullus audiat q̄ vobis dixerō. Dum aut̄ omnes eſſent expulſi ait dñā. O chariſſime de quap̄genie es tu dicito mihi. Qui ait. Iſta eſt mirabilis queſtio. ſcias ſi ne dubio q̄ de longinqua terra ſum ego. Et illa. Deo voueo q̄ niſi dixeris mihi veritatē me cito morietē videbis. Qui ait. Et ego dico tibi q̄ paup̄ erā: nihil habens p̄t̄ arma mea cū quibz vos ⁊ totū regnū a ſeruitute liberaui. At illa. Dic mihi modo de q̄ terra es oriundus ⁊ q̄ erant parentes tui. et niſi mihi veritatē dixeris nunq̄ cibo guſtabo. Et ille. Uobis de veritate fateor. Quidā abbas ab infantia me nutriuit ⁊ mihi ſep̄ dixit. q̄ in quodā dolio me inuenit intra cunabulū ⁊ ab illo tpe vſq̄ in p̄s me nutriuit quouſq̄ ad p̄tes iſtas veni. Domina cū hec audiffet tabellas ei oſtendit et ait. Nunq̄ iſtas tabellas noſti. Ille cū tabellas vidiffet ad terraz cecidit. Illa ſo ait. O fili dulciſſime tu es filius me⁹ vni⁹: tu es marit⁹ meus ⁊ domi⁹ me⁹: tu es filius ſſis mei⁹ meus. O fili dulciſſime i dolio cū iſtis tabellis poſuite poſtq̄ pepi te. Deu mihi quare de vulua eduxiſti me de⁹ meus. q̄ tot mala ſe per me p̄petrata. Fr̄em meū p̄riū cognoui: et te ex me genui. vtinā conſumpta eſſem ne ocul⁹ me videret ⁊ fuiſſem q̄ſi non eſſem de vtero translatus ad tumulū. Ad murū caput percuffit ⁊ ait. O domine de⁹ meus: ecce filius meus: marit⁹ meus: ⁊ filius ſſis mei. Ait do minus Gregori⁹. Credebā me euafiſſe piculū. ⁊ iā in rete diaboli cecidi: dimitte me domina vt plangā miſeriā meam. ve mihi. ecce mater mea. amica mea. vxor mea. Ecce ſic diabol⁹ concludit me. Mater cū in filio tantū dolorē vidiffet ait. O fili dulciſſime p̄ peccat⁹ n̄ris pegrinabor toto tpe vite mee. Tu ſo regnū gubernabis. Qui ait. Nō fiet ita in regno: mater expectabis. Ego ſo pegrinabor donec a deo peccata n̄ra ſint dimiſſa. De nocte surrexit: lanceā ſuā fregit: ve

ſtimētis ſe induit pegrini: matri valefecit nudis pedibz ambulauit quouſq̄ extra regnū puenit. Deinde ad q̄ndā ciuitatē in nocte obſcuritate vēit ad domū vni⁹ pſcator⁹ a q̄ hoſpitū p̄ di amore petiuit. Pſcator cū diligētē reſpexit ⁊ cū mēbroz decētiā ⁊ corpiſ diſpoſitiōem vidiffet: ait ei. Chariſſime verus pegrinus nō es: hoc bene apparet in tuo corpe. Ait ille. Licet ver⁹ pegrinus nō fuero: hoſpitū tamē di amore nocte iſta peto. Uxor pſcatoris cū eum vidiffet pietate mota p̄ces fundebat p̄ eo vt introduceret. Cū aut̄ introduct⁹ fuiſſet retro oſtiū grabatū parari iuſſit: pſcator pſces cū aq̄ ei dedit ⁊ panē. Et inter cetera ei dixit. Tu peregrine ſi ſanctitatē cupis inuenire loca ſolitaria deberes accedere. Ait ille. Domine li bene hoc attentare ſed ſolū talem locū ignoro. Qui ait. Die crastina mecū pergas ⁊ ad locū ſolitariū te ducā. Et ille. Deus ſit tibi merces. Mane ſo pſcator pegrinū excitaui: intantū em̄ feſtinabat q̄ tabellas ſuas paruas retro oſtiū dimiſit. Pſcator cū pegrino mare intrauit: p. xvj. miliaria i mari nauigabant donec ad q̄ndā rupē puenit: h̄s circa pedes ei⁹ cōpedes q̄ ſine clauē nō poterant apiri. Sed poſtq̄ cōpedes ſeraſſet: clauē in mare piecit. Deinde domū rediit. Peregrin⁹ iſte p̄ decē ⁊ ſeptē annos in p̄niā remanſit. Accidit q̄ papa morit⁹. Ipſo mortuo vēit vox de ſup̄ de celo dicēs. Querite hoīem dei illū et in vicariū meū conſtituat⁹: nomie Gregoriū. Electores hoc audientes gauſi ſūt valde. Runcios p̄ diuerſas p̄tes m̄di miſerūt vt eū querebant. Tandē in domo pſcator⁹ hoſpitati ſūt. Cū ſo i cena fuiſſent: pſcatori dixerūt. O chariſſime multū verati ſum⁹ p̄ regna ⁊ caſtra q̄rendo vñ ſctm virū noīe Gregoriū: quē in ſumū pontificē cōſtituere debem⁹ ⁊ nō inuenimus. Ille ſo cuz de peregrino fuiſſet recordat⁹ ait. Jā ſūt. xvj. anni q̄ vn⁹ pegrin⁹ noīe Gregori⁹ in domo iſta eſt hoſpitat⁹ quē ad q̄ndā rupem in mari duxi ⁊ ibidē dimiſi. Sed ſcio q̄ a multo tempore mortuus eſt. Accidit q̄ eadem die pſces cepit: et dum vñ pſcē extraſſet: clauē quas ante decē ⁊ ſeptē annos in mare piecit intra pſcē inuenit. Stati alta voce clamauit. O chariſſime videte clauē quas i mare pieci: vt ſpero de labore v̄ro non eritis fruſtrati. Runcij hec

audientes et videntes: gaudere sūt valde. **N**am vero surrexerūt. piscatorem rogabant ut eos ad rupem duceret. Quod et factū ē. Cū autē ibidē venissent: et eū vidissent: dixerunt. **O** Gregori homo dei ad nos perge. ex parte dei omnipotentis ad nos ascende: quia dei voluntas est ut eius vicariū in terris constitutur sis. At ille. Quod deo placet eius voluntas fiat. Illū extra rupē duxerūt. Ante quā civitatē intrauit. omnes cāpane civitatis per se pullabant. Cūque hec audientes dixerūt. Benedictus altissim⁹ iā venit qui christi vicari⁹ erit. Dēs ei obuiā pcesserūt et cū magno honore eum receperūt et christi vicariū constitutur in omnib⁹ se laudabiliter habebat. Fama eius per orbem volabat. et quā tā sanctus christi vicari⁹ constitut⁹ erat. Multi ex omnibus partib⁹ mundi veniebant ut ei⁹ consiliū et auxiliū haberēt. Audiēs quoque mater eius quā tā sanct⁹ hō christi vicari⁹ factus esset: intra se cogitabat. Ubi iam melius potero accedere: quā ad istū sanctū virū: et vitam meā ei intromare. Uerūtamen quā esset fili⁹ eius et marit⁹ penitus ignorabat. Ad Rhomā perrexit et christi vicario est confessus. Ante confessionē neuter aliū cognovit. Sed papa cū confessionē matris audisset: noticiā eius per omnia habebat et ait. **O** mater dulcissima vxor et amica: diabol⁹ credebatur nos ducere ad infernā: et nos euasim⁹ dei grā. Illa hoc audiens ad pedes eius cecidit: et per gaudium amare fleuit. Papa vero de terra eam leuauit: et in ei⁹ noīe monasteriū cōstituit: in quo eam abbatissam fecit. Et infra pauca tempora ambo anias deo reddiderunt.

Moralizatio

O Barissimi. Iste impator est domin⁹ noster Iesus christus. qui sororem suam. i. animā: fratri. i. hominū: quia homines christi fideles sum⁹ eius frēs: et ania est soror et dei filia. sed in quantum ania hominū cōiungitur caro dī: proprie eius soror. In principio caro habet animā in omni honore dū contra eam nihil quod displiceat deo agit. tenet eā ex precepto diuino nobili viro maritate. s. per opamiscōie. Isti duo corp⁹ et ania mutuo se diligunt intantū quā in vna camera iacent. hoc ē in vno corde: in vna mente: quā diu dei precepta persequuntur. et in vna scutella comedūt: s. est in vna voluntate se disponūt quā bapti-

smū receperūt: et pompis diaboli renuntiabant. Sed heu et phidolor homo sepe ex ista gatiōe diaboli sororē violat. hoc est: animā cū vicis et concupiscētijs corrūpit. ita quā impregnat et perit filiū. Per filiū istū intelligere debem⁹ totū gen⁹ humanū quā a primo parente pcedebat. Adā ei erat filius dei primogenitus: cui debebat regnū istius mundi. Iuxta illud ps. Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius oues et boues vniuersas: insup⁹ et pecora etc. Sed iste in mādatis habuit filiā dei sororē ei⁹. s. animā in omni honore. Ille pro diabolo deceptus corrūpit eā quādo de pomo comedit. Unde fili⁹. s. totū genus humanum ab eo pcessit: et in dolio ex sensu militis. scz spūsscti missus. id ē i. miseriā marit⁹ hui⁹ mundi scz piet⁹: vbi natabat per multa tempora. **P**rim⁹ pater mortuus erat et ad infernū descendit: derelicta est ania nuda. Et iō dux. s. diabol⁹ eaz inuasit quousq⁹ fili⁹ dei venit. s. deus et homo. et liberauit nō solū matrē scz et totū regnū. i. gen⁹ humanū per suā passionē: quia contra ducē. i. diabolum pugnauit. et victoriā obtinuit. et terrā amissā. s. paradysū nobis recupauit. Post hec matrē suā: id est scētām ecclīā desponsauit: per quā tabelle erāt scpte. i. decē precepta quā moyses a deo recepit. Illa singulis dieb⁹ debemus videre: et in cordib⁹ nostris reprimere: et sacrā scripturā respicere legere et intelligere: vbi inueniemus quōd iste scētus Job terre loquebat⁹ dicens. Pater meus es et soror mea vermib⁹. Si istud intime cogitare volum⁹ materiā flendi habemus. Sed querendū est nobis. Quis traxit nos de dolio? Certe abbas. id est de ipse per filiū suū vnigenitū quādiē nos trahit per suā grām de miseria peccati: et dat nos ad nutriendū piscatori. Piscator iste potest dici quilibet prelatus: qui habet peccatōrē i bonis opib⁹ nutrire. et eū ad christi militiā pmouet. tūc poterit intē monachos. s. scētōs viros conuersari et scētus esse. Iuxta ps. Cū sancto sanctus eris: et cū pueris puer. etc. Deinde per nauē ecclesie. scz fm eius precepta transire et viriliter pugnare contra diabolum: et per pñs ad magnas diuitias puenire. Diuitie iste sunt virtutes per quas ania ditatur. que recipit in domo ciuis. s. prelati. Et prelatus eum ducit ad senescalcū. id est confessorē per quem dirigit ad viam salutis. Et quare: quia pugnāt per dominā. id est ania. Sed sepe cōtingit quā

homo recidiuat pgit ad venandū. s. mundi vanitatē. Domina. sania dolet qñ de tabel/ lis scriptis. i. de transgressiōibz ppetrat/ re/ cordat. Et idō milites: id est omnes sensus te/ nent hoīem a ludo mundi reuocare. imo de/ us ipm vocat dicēs. Reuertere. reuertere. reuertere rē. Sed qñ homo videt animā p/ peccatū pstratam debet se ad terram pñce/ re: hoc est ad oēm humilitatē separare. Ae/ stimēta. id est vicia deponere. r lanceā male vite p pñsionē frangere. Et sic pegrinādo in bonis virtutibz pergere: donec ad domū piscatoris. s. prelatis pueniat. De cuius consilio ad rupē penitentie icludi debes qñqz nun/ cū. i. viri ecclesiasticū pñia fuerit psumma/ ta. Ducent ad rromanam ciuitatē. Ciuitas ista est sancta mater ecclesia in q debemus permanere: hoc est eius pcepta adimplere: et campane pulsabunt. s. per opera miser/ cordie: per pñiam recuperata. de te lauda/ bile testimoniū phibent r ciues gaudebunt id est angeli dei de peccatore. sicut scriptus est Luce. xv. Gaudiū est angelis dei super vno peccatore pñiam agente. Et tunc etiaz poteris dominā. i. aniam ad monasteriū re/ gni celestis perducere. Ad qd nos pducatur Iesus christus dominus noster qui cum pñe r spūs sancto viuūt r regnat rē.

De iudicio adulterantiū
Capitulū. LXXXII.

Miles quidaz erat qui castrū pulcerrimū habebat su/ p quo due ciconie nidificabant. Sub isto castro erat fons clar⁹ in quo cico/ nie solebant se balneare. Accidit q femella pullos pduxit. mascul⁹ vero p terrā volabat vt pullis cibū colligeret. Illo abeunte femel/ la est adulterata. sed anteqz mascul⁹ veniret. ad fontē descēderat vt se lauaret ne mascu/ lus fetore adulterij sentiret. Miles cū sepi/ us hoc vidisset admirabatur: fontē clausit ne ciconia se lauaret vl balnearet. Illa qo: cū fontē clausum vidisset r non poterat se lauare post adulteriū cōmissū ad nidū est reuer/ sa. Masculus veniēs r sentiēs adulterij fe/ torem: inde volauit r infra diē naturalē mlti/ tudinē ciconiaz fecū duxit r in presentia militis eā occiderūt.

Moralizatio

Rarissimi. Iste due ciconie sūt chūs r ania. anima ē chū sponsa: r quotiens cū q fuerit p pñm adulterata ad fontē pñsio/ nis recurrat vt poterit mundari ne chūs ei⁹ spons⁹ fetore adulterij sentiat. Miles q fontē clausit est diabolus q cor hoīs obtu/ rat q semp nitit hoīem impedire ne currat an fontē confessiōis: r ne hō cōfiteat. Un si chūs in die iudicij te inueniet nō lotū. i. non pñsū sine dubio q te veniet cū multitudine angeloz eternalit te occidentiū.

De timorosa custodia aīe.

Capitulū. LXXXIII.

Ralanus regnauit q miro modo hortos dilexit. Unde semel cū quendā hortū pstruxisset: r arbores vnūersi generis in eo plantasset custodē sup hortū cōstituit vt fidelit custoi/ diret. Erat aut qdā aper strenuus q hortū intrauit: arbores cōfodit r euertit. Hoc p/ cipiēs custos noīe Jonathas auriculā ei⁹ si/ nistrā abscidit. Aper qo amissa aure clama/ uit r exiuit. altera qo die aper intrauit r in/ finita mala ppetrauit in horto. Hoc videns Jonathas aurē eius dextrā abscidit. r cū clamore valido aper exiuit: hoc nō obstāte tertia vice intrauit. Qd videns Jonathas caudā ei⁹ abscidit. Et sic turpit cum clamo/ re aper exiuit. Adhuc qrtā vice intrauit et multa mala ppetrauit Jonathas illū cū lā/ cea pforauit r mortuus est r coquinario tra/ ditus vt pro mensa regis pparet. Rex vero de quolibz animali cor pl⁹ dilexit q aliquid aliud. Locus vero cū aprū preparassz r cor pingue vidisset comedit. Sed cū regi fuisset de apro a seruitoribz ministratū cor que/ siuit. Seruitores qo ad coquinariū redie/ rūt r cor aprū appetebāt. At ille. Dicite dñō meo q aper nullū cor habebat: r si non cre/ dat per varias rōnes obligo me ostendere. Serui hoc audiētes omnia verba regi de/ nunciabāt. At rex. Quid est hoc qd audio. Non est animal sine corde. Sed ex q offert se ad probandū eum audiemus. Coquina/ rius erat vocatus ad regem vt probaret q aper cor nō haberet. Qui ait. Dñe mi audi/ te me. Omnis cogitatio a corde pcedit. Be/ ne sequit si nulla est cogitatio nec cor vllum. Aper iste pmo intrauit hortū r multa ma/

la cōmisit. Ego vero hoc vidēs aurē ei⁹ sinistrā abscidi. Si cor habuisset de aure abscisa cogitasset. Sed hoc nō fecit: qz iterato intrauit. qz cor non habebat. Itē si cor habuisset qñ aurē dextrā abscidi hoc cogitasset. Sed nō cogitauit de aure dextra amisit. qz post hoc intrauit et caudam amisit. qz si aliquā pte cordis habuisset de auribz et cauda cogitasset. Sed h nō fecit. qz post omnia ista intrauit: iō eū occidi. Et per istas tres rōnes ostendo qz cor nō habebat. Rex vero cū hoc audisset rōnes hui⁹ approbavit. Et sic coquinari⁹ euasit.

Moralizatio

O Varissimi. Iste rex est dñs noster Ies⁹ christus qz miro modo hortos et vineas diligit. id est status hoīm: sicut sunt viri ecclesiastici: religiosi et boni christiani in quorū cordibz dñs noster plantat quotidie diuersa genera arborū. id est virtutū. sic se decem precepta: septem opera misericordie. quattuor virtutes cardinales et tres theologicas. Custos est prelatus qui habet ista custodire. Aper est homo diues ac potens huius seculi qui poti⁹ sensui proprio credit qz alteri. Iste destruit statum suū quē accepit in baptismo. Et mala infinita cōmittit quādo peccatū mortale ppetrat quia violat virtutes quas in baptismo recepit. Hoc vidēs deus p Jonathan. id est per mortē a nobis aufert aurem sinistrā. id est consanguineū tuū interficit vt per hoc vitā tuam malam corrigas. Sed miser homo ad tempus dolet et cito ad vomitū reuertit. et dei pcepta iterato violat. Hoc videns deus aufert ab homie aurē dextrā. i. filiū vel filiam vt sic te corrigas. Sed miser homo per breue tempus mortē eoz dolet et redit ad mala opera et tunc aufert ab eo caudam. i. vxorē: vt sic flagellatus corrigat. nec per talia emendat. tunc de⁹ eū interficit: coquinario. id est diabolo tradit in die iudicij. Nō est in hoīeres quā deus magis diligit qz cor. i. aīam. Tūc diabol⁹ allegabit qz aīam deo obedientem non habet. Et dicet ad chīm. Iste mihi obediens fuit. Si habuisset aīam rectā nūqz pceptū tuū violasset. Et sic de⁹ puabit aīa quod est dolendū.

De bñficijs dei semp memorādia.
Capitulū. LXXXIII.

O mneius regnauit: in cui⁹ reg erat qdā dñā nimis pulcra et oībz amorosa: iuxta eā qdā miles habitabat satis graciosus et nobilis. qz istā dñā sepius visitauit et a domina multū erat dilect⁹. Miles iste cū semel dominā visitasset: videns qz falconē sup manū ei⁹ quē miro mō concupiuit: ait. O bona si qd p te feci aut si me diligis da mihi falconē. Dñā ait. Tibi cōcedo. Sed vnū est q n tantū illū diligas vt a societate mea te separet. Miles ait. Absit h a me vt ppter aliquā rem me separe a te. nunc ampli⁹ teneor te diligere qz ante. Dñā falconē ei dedit. Ille vero ei valefecerat et tantū in falcone delectabatur qz dñā nō visitabat: et parū de ea cogitabat sz singulis diebz cū falcone ludebat. Dñā sepi⁹ nuncios ad eū misit et non venit. Tandē dñā ei scripsit vt sine dilatiōe vltiori ad eā cū falcone veniret. qd fecit. Qui cum venisset ait ei dñā. Dñe mihi falconē. quē cū apprehendissz corā eo caput a corpore extraxit. Miles nō modicū dolens ait. Dñā qd fecisti. Que ait. Nō doleas sz poti⁹ gaude et letare: qz falco erat causa quare me nō visitasti sic ante fecisti: iō falconē occidi vt ad me redeas frequēti⁹ sic solebas. Miles hō videns qz ex pia causa dñā h fecerat ei placuit et eam sicut prius visitauit.

Moralizatio

O Varissimi. Iste rex est pat⁹ celest⁹. Dñā tā pulcra natura hūana deitati in chō coniuncta. Miles qlibet chīan⁹ qz dñm deum suū ante omnia tenet diligere. et eū sepi⁹ p opa meritoria visitare. Falco sūt bōa tpalia qz de⁹ dat homi vt eū pbet: sz cū miser hō diues fact⁹ fuerit similis fact⁹ est iumentis qz nō recordat de dei bñficijs. nec eū visitat sicut solebat. De hoc vidēs aufert ab hoīe bona tpalia sanitatē et pspertatē vt porem amorē habeat nō qz de⁹ odit illū quē sic castigat sed qz eū diligit. Iuxta illud. Flagellat de⁹ oēm filiū quē diligit.

Oratio nostra melodia est corā dō
Capitulū. LXXXV.

Iberius regnavit: qui miro modo melodiā dilexit audire. Unū semel accidit qz ad venan

dū prexit qndā melodiam cithare a pte deu
ptra au diuit. et tanta dulcedine delectabat
q qsi extra se rap^{us} est. Equū puertebat. ver
sus locū melodie ibidē eqtauit. Tūc aut ad
locū venisset qndā aquā latā a lōge pserit.
et iuxta aquā quidā pauper sedebat q citha
rā in manu tenebat. De ista cithara pcessit
tanta melodia q impator cū gaudio est re
focillatus. Ait ei rex. Charissime dic mihi
quō cithara tua ita dulciter sonat. At ille. Do
mine p triginta annos vltra iuxta istā aquā
mansi. Dedit mihi de^{us} grāz talē i cithara q
q cito chordas ei^{us} tango exiit tanta melodia
q pisces isti aque ad manū meā veniūt per
q̄s meipm et vxorē sustento cū familia. S
heu et phdolor iā infra paucos dies ex alia
pte aque venit qdā sibilator q in tanta dul
cedine sibilat q pisces me dimittūt et ad eū
eunt. Ideo dñe q potēs estis: et rex totius
imperij ptra sibilatorē pbeatis mihi vestrū
auxiliū. Ait rex. Charissime in illo potero te
iuuare nisi in vno. et hoc tibi sufficiat. In lo
culo meo hamū aureū habeo illū tibi dabo:
et in summitate virgeligari facias deinde
chordas cithare tangas. ad cuius tactū pi
sces mouebunt. et statim p hamū eos ad ter
rā trabe. et sic sibilator de loco recedet cum
confusiōe. Paup vero oia adimpleuit et pisces
anteq̄ ad sibilatorē poterant accedere: p ha
mū ad se eos traxit. Sibilator hec videns
cum confusiōe recessit.

Moralizatio

Charissimi. Iste impator est domin^{us} non
Aster Iesus chris qui miro modo melodi
am. scz sanctā oionē audit et diligit. qui ve
nat per sua certa animalia. sanias quas dia
bol^{us} conabat auferre. Aqua ista in qua sunt
pisces est mōs iste qui est plen^{us} peccatoribz
Paup iuxta aquā est p dicator q habebat ci
tharā. i. sacram scripturā cui^{us} q̄ debet pisces
i. peccatores ad terrā siccā. i. ad regnū cele
ste perducere. Ps. In tympano et choro zc.
Sed heu phdolor diebz istis quādo p dica
tor incipit citharā sacre scripture tangere
et p dicare adest statim sibilator cū sua melo
dia. i. diabol^{us} qui sibilat tādulciter dū p dica
tor p dicat q homies p dicationē nō libent
audiunt. Unde est notandū q diabolus ha
bet diuersas sibilatiōes. Primo facit aliq̄s
dormire vt verbum dei non audiāt. Scōo
quos ad dormiendū allicere non potest fa

cit eos garrulare. Tercio quos non potest
facere garrulare facit eos locum dimittere
vel nihil sapere quod p dicator p dicat. Un
de necesse est p dicatori hamū diuine gratie
petere per quā poterit peccatores ad deum
ducere. Et vt ita semper sit in pncipio seru
monis p gratia diuina rogat.

Peccatoribz grām diuinā exposcētibz
dñs misericordit cōdescendit.

Capitulū. LXXXVI.

Rat quidā impera

Etor qui statuit p lege q si mulier sub
viro suo esset adulterata perpetuo
carceri esset mancipanda. Accidit q quidā
miles mulierē nobilem desponsauit quam
multū dilexit. Ille vero ad peregrinandū in
partibz longinquis prexit. Vxor vero post
eius recessum adulterata est: et de adulterio
cōcepit. Cum vero cōtra eam legitime erat
probatū ex precepto impator^{is} carceri est ad
iudicata que in carcere filiū pulcherrimū pe
perit. Puer vero creuit et ab omnibz est dile
ctus qui eū viderunt. Pater vero gemit^{us}
et suspiria continue emisit. nec cōsolari po
terat. Accidit vna die cū puer matrē fletē
vidisset dixit ei. Ob quā causam charissima
mater sic affligit anima tua. Ait mater. O
fili dulcissime multū habeo flere. vltra capi
ta nostra est accessus hominū: et sol lucet in
claritate sua. Nos vero hic sumus in tene
bris et nullū lumen habemus. Ait filius. O
mater dulcissima illā lucē quā dicis sup ca
pita nostra nunq̄ vidi: quia in isto carcere
natus fui. Dummodo copiā cibi et potus
habuero mihi hic placet semp pmanere dū
vixero: Dū aut sic loqrent ad inuicē impa
tor euz militibz ad ostiū carceris stabat. Ait
vn^{us} miles regi. Dñe nō auditis istā lamen
tationē in carcere int^{er} mrem et filiū. At ille.
Etia optime audio et eis cōpatior: Milites
dixerūt. Dñe rogam^{us} vt fiat illis grāz mis
ericordia. Quibz dixit rex. Ad pces vestras
cōcedo: ambozq̄ de carcere duxerūt et ab
omni pena liberauerunt.

Moralizatio

Charissimi. Imperator iste est pater ce
lestis qui istam legem dedit q si mulier
id est anima sub viro. i. christo fuerit p pectū
mortale adulterata perpetuo carceri i. inferna

Peccatoribz d
misericordi
non despect

Ca. LXXXVII. LXXXVIII. et LXXXI

li ad iudicabit si sic decedat. Dñs p̄o ista in carcere fletu amare. Et q̄re? certe q̄ viola-
uit aniam suā regnū eternū pdidit. sc̄tāz ec-
clesiā deprauauit. et p̄tutibz q̄s in baptismo
recepit p̄ p̄ctm̄ spoliavit. Puer q̄ dixit. Dñ
cibū habuero mihi placet hic p̄manere. sunt
mōi potentes et diuites q̄ dicūt. Si de^o da-
ret eis mōm̄: et p̄ voluntate carnis delicias:
lumē celi nunq̄ desiderarēt. De talibz valde
dolendū est. Miles q̄ sterit iuxta ostiū pōt
dici bonus p̄latus q̄ habz p̄ peccatoribz inti-
me deū rogare vt det eis grāz a carcere pec-
cati resurgere q̄ poterūt ad eternū vitā in-
trare. quā nobis rē.

¶ Chis sep nobis morti exposuit

Capitulū. LXXXVII.

Quidam impera-

tor in q̄dā bello mortali expositus
fuit: mortēq̄ vitē potuit euadere.
Qd̄ p̄cipiēs miles q̄dā strenu^o in p̄posuit se
int̄ impatorē et hostes ei^o ita q̄ impator eua-
sit sine lesiōe. Miles aut̄ pro eo diuersa vul-
nera recepit: curatus ē cū magna difficul-
tate tñ cicatrices in eo semp p̄manserūt. et
ab om̄ibz est cōmendat^o q̄ tā egregie p̄ dño
suo pugnasset. Accidit postea q̄ ille miles
deuisset hereditatē suā iniuste amittere. ac-
cessit ad p̄fatu^m impatorē rogauit vt eū iu-
uaret et sn̄iam p̄ eo daret. At ille. Charissime
non possū tibi ad p̄ns attendere: sed dabo
tibi iudicē q̄ causam tuā examinabit: et qd̄
iustū fuerit faciet. At ille. O dñe cur tñā di-
cis. statī corā oibz om̄ia vestimēta sua dila-
cerauit: et vsq̄ ad nudam carnē cicatrices
vulnez ei ostendit dicēs. Ecce qd̄ sustinui
p̄ te. et tu nō vis me vindicare nec me iuuare
Est ne inq̄t iustū postq̄ tantū p̄ te sustinui
vt alius q̄ tu ip̄e sit in causa mea iudex et ad-
uocat^o p̄ me. Impator h̄ audies ait. O cha-
rissime verū dicis qm̄ in piclo mortis sui tu
et non alius me saluasti. Statim p̄ tribuna-
li sedebat rex et iudiciū pro eo dedit.

¶ Moralizatio

¶ Charissimi. Chis in bello mortali int̄ te
et diabolu seipm̄ interposuit et suscepit
pro te vulnera mortalia: sed morte turpissi-
ma mortuus est. Est ergo ne iustū q̄ ali^o q̄
tu penā vel p̄niam sustineas p̄ amore suo?
certe non. Si duo fr̄es sint heredes alicu-
ius hereditatis quā hereditatē aliquo casu

amiserāt si alt̄ eoz p̄ hereditate recupanda
pugnauerit: laborauitq̄ ali^o nihil: s̄ sine oī
labore eā h̄ie vellz eēt iustū: certē. sic ē de
nob̄ et de ch̄o. Flos amissim^o hereditatē re-
gni celest̄ p̄ p̄ctm̄. Chis p̄o p̄ suā mortē ad
q̄ fuit. Iō iustū est vt null^o ali^o p̄ te faciat qd̄
poter̄ mereri q̄ tu ip̄e si desideras vitā etnā
obtinere. Quā nobis p̄cedat q̄ sine fine rē.

De cautela diaboli qui mltos ad
interitum subducit.

Capitulū. LXXXVIII.

Quodam princi-

pe narrat q̄ cū oibz viribz suis non
poterat hostes suos deuincere. fec̄
hanc cautelā: simulauit fugam et castra sua
cū victualibz hostibz derelicta. in q̄b castr̄
dolia multa plena vino infecto dimisit p̄ se
mē cuiusdā herbe ita q̄ hō bibēs de vino il-
lo statim obdormiret. Sciuit etiā hostes fa-
melicos et gulosos q̄ sup̄ vinū cū gaudio su-
pueniētes ad libitū suū bibentes statiq̄ se-
mimortui dormire cōpellebant: sup̄ q̄s p̄n-
ceps rediēs oēs ad libitū suū occidit.

¶ Moralizatio

¶ Charissimi. Hac cautela vti^o diabolu cō-
tra eos q̄s videt se non posse sup̄are. si-
mulat se fugere: et p̄culabesse dū eos sub spe-
cie bone amicitie et solatiū diu permittit ad
tabernas sedere vt inebriatos ducat q̄ vo-
luerit: nūc ad homicidiū: nūc ad luxuriā
rē. Caueam^o q̄a tñ potu si desideramus ve-
nire ad eternā vitā.

De triplici statu mundi.

Capitulū. LXXXIX.

Miles quidaz erat

q̄ tres filios habebat. q̄ cū mori de-
beres p̄mogenito suā hereditatē
legauit. Sc̄do filio thesaurū. Tertio filio
anulū preciosū q̄ plus valuit q̄ totū qd̄ lei-
gauit alijs. duobz etiaz p̄ntis dedit anulos
duos nō tā p̄ciosos. Dēs anulī fuerūt ei^o
de speciei. Post mortē p̄ris dixit p̄mus fili-
us. Ego habeo anulū patris mei p̄ciosum.
Sc̄ds filius dixit. tu nō habes: sed ego ha-
beo. Tert^o p̄o dixit. nō est iustū q̄ vos ha-
beat^o eo q̄ senior habet hereditatem et alius
thesaurū. ergo ratio dicit vt ego anulū p̄ci-
osū habeā: ait p̄mus. Probemus i factō q̄s
anul^o sit p̄ciosior: et ille ē melior. Ait ille. Vi-

bi placet. Statim adducti sunt infirmi di-
uersi varias infirmitates habentes: pmi duo
anuli nihil opati sunt: sed anulus iunioris
omnes infirmitates curauit.

Moralizatio

O Varissimi. Iste miles est dominus noster
Iesus chris q tres filios habebat. s. iude
os. saracenos et chrisianos. Iudeis dedit ter-
ra pmissiois. Saracenis dedit thesauru. h
mōi qntū ad potētias et diuitias. Chrianis
dedit anulū p ciosū. s. fidē: qz p fidē chriani
pnt varias infirmitates et lāguores anie cu-
rare. sic septū est. Via possibilis st credenti
Itē si habuerit fidē sic granū sinapis. Itē.
impossibile est sine fide placere deo.

De libertate arbitrii.

Capitulū. XC.

Rex aliquando erat
in qdā regno. in q talis erat lex posi-
ta. s. q frat senior hereditatē diui-
deret et iunior eligeret. Qui rō est. qz maior
discretōis ē diuidere q eligere. Senior aut
discretior eē debet. Alia lex fuit q liceret fi-
liū ex ancilla hereditatē accipere: sic et filiū libe-
ri. Contigit aut duos frēs: vnū de ancilla.
et vnū de libera hereditatē diuidere. Frat ei
senior diuisit sic. Ex vna pte totā heredita-
tē posuit: et ex alia pte matrē frīs sui posuit.
Frat ei cogitabat. mrem meā ante oia de-
beo diligere. et p hīs elegit matrē et heredi-
tatē dimisit sperans de curialitate frīs sui
aliquid obtinere: sed nihil ab eo obtinebat.
Adit iudicē: fratrē suū accusauit q euz ab
hereditate sua exclusit. Respondit frat su-
et dixit q eū deceiverit: quia ille q eligit non
qui diuidit certus est.

Moralizatio

O Varissimi. Deus pater duos filios ha-
buit: vnū de ancilla. aliū de libera. De li-
bera habuit chm qui est de eadem essentia
de qua pat et coeternus sibi. De ancilla ho-
minē qz quo ad corpus est de terra. et iste est
minor qz ex pte pduct. Chis filiū senior he-
reditatē diuisit. Quō certe matrē. i. terrā et
terrena posuit ex vna pte: et ex alia posuit ce-
lū et celestia. Electionē tamē homini dedit
q si matrē. i. terrena eligeret hereditate ce-
lesti careret. Sed reuera peccans mortalit
hereditate celesti. spreta mres eligit nec chri

stum poterit accusare quoniā nō q diuidit
sed qui eligit circumscribit. Pater ergo q q
terrenas voluptates pponit: et in pctō mor-
tali existens: vitā eternā nō pōt de grā nec
de iure sibi vendicare seu psumere de here-
ditate: sed forte ex quadā pietate. Consulo g
vt nō eligam matrē. i. mōm istū: qz totū mū-
dus in maligno positus est. Studeam ergo
eligere hereditatē celestē.

De acidia et pigricia.

Capitulū. XCI.

Olinus regnauit
qui tres filios legit habuisse q s ml-
tū dilexit. Unde p se cogitauit dis-
ponere de regno suo. Vocauit tres filios
suos et ait. Quis vestrū ē pigrior ille regnū
post meū decessū habebit. Tūc ait pmi fili-
patri. Mihi g debet regnū vestrū: qz adeo pi-
ger sum q ad ignē sedens prius crura pmit-
to cōburi q indeme traherē. Scōs filius
ait. Pater mihi debet regnū vestrū: qz si cir-
ca collū meū funē haberē: et mox suspēdi de-
berē et gladiū in manu mea tenerē ppter ma-
gnam pigriciā meam ad scindendū funem
manū meā non extenderē. Tertius filius di-
xit patri. Ego regnare debeo: qz in pigriciis
ceteros pcedo dū supius in lecto iaceo: et
gutte aque super vtrunq oculū cadūt ppter
magnā pigriciā caput meū mouere nescio
ad dextram vel sinistrā nec volo. Rex cum
hoc audisset ei regnum legauit reputās eū
pigriorem.

Expositio

O Varissimi. Iste rex est diabolus qui est
Rex et pater super omēs filios supbie. sic
Job dicit. Per pmi filiū bene designant illi
qui sūt in societate pueris. s. in adulterio et
fornicatione per quā ad malum intendunt.
tū magis eligūt in igne peccati cremari vel
aduri q a tali prauo consortio separari. Se-
cundus filiū signat illū qui licet pctōz suoz
funibz videat se circūplexum et ligatū qui
bus mox suspendendus est ad inferni patibu-
lū: tū ad ea scindendū man nō extēdit vtz
gladio lingue sue p verba pfectōis. Tertius
filius designat illū q doctrinā audit de pa-
radisi gaudio et inferni supplicio. et tū p ni-
mia pigricia dū cēs statū suū prauū. s. pctō-
rū nō deserit. ad dextrā premioz amore et
desiderio conuertendo: nec ad sinistram vt

peccatū dimittat saltē metu et terrore infer-
nalium tormentorū.

Chūs elegit mori ppter vitam nr̄am

Capitulū. XCII.

Egitur de quodam

rege q̄ habuit vxorē nomine corneli-
am. Accidit quadā vice q̄ in castro
regis sub quodā muro inuenti fuerūt duo
serpētes: vn⁹ mascul⁹ altera femella. Qd̄ au-
diēs rex interrogauit a suis m̄gr̄is et doctori-
bus qd̄ hoc f̄ caret. et dixerūt illos serpētes
ibidē latere in signū mort⁹ viri v̄l mulieris.
Et dixerūt si occideret mascul⁹ vir moreret
et si occideret serpēs femella vxor moreret.
Quo audito rex dixit. Occidite masculum
serpētē et femellā uiuat: q̄ libenti⁹ vellet mor-
tē suā q̄ mortē vxor⁹ sue. et assignās cām di-
xit. Si vxor mea uiuit posset mltos filios p-
ducere q̄ possunt in regno meo succedere:
q̄ si ip̄a moreret regnū heredē n̄ h̄eret.

Expositio

Ocharissimi. Rex iste est dñs noster J̄s⁹
Christus q̄ nos regit sic rex. Cuius vxor
est humana natura. s. in vtero virginis copu-
lata: sed in h̄ m̄do q̄ si i hac domo hui⁹ spon-
si duo serpentes fuerūt inuenti. s. leg⁹ antiq̄
Serpens masculus erat benignitas diuine
miscōie. Nec vxor hūana natura uiuere per
grām nō potuisset. S̄ spon⁹. s. chūs elegit
sibi mortē i cruce vt hūana natura uiueret.
Etia⁹ potes hūc sensū applicare de carne et
spū. ita oportet q̄ caro tāq̄ mascul⁹ infru-
ctuosus p̄ spm̄ occidat.

De hereditate et gaudio fidelis aīe.

Capitulū. XCIII.

Quidā potens do-

min⁹ duos filios suos misit ad stu-
diū vt studerent ac pficerēt: et ex h̄
p̄bendā obtinerēt. Transacto modico tpe
misit eis pater l̄ras vt ad pp̄ia remearent.
Fr̄es hīs auditis ad patriā p̄perauerūt. Un⁹
fr̄m valde letatus est de reuersione. et cū re-
dijt cū leticia recept⁹ est: et in hereditatē cō-
stituit⁹ est. Alter p̄o fr̄at de reuersione turba-
t⁹ est valde. q̄ dū redijt m̄ ei⁹ occurrēs oscu-
lata est eū. et osculando os ei⁹ dentib⁹ ei⁹ abs-
tulit. Soror sequēs m̄rem volens osculari
eū abstulit ei⁹ nasum. Frater sequēs abstulit

oculos. Pater adueniēs rapuit cum per cap-
illos et pellem abstraxit.

Applicatio

Ocharissimi. Iste diues est de⁹ q̄ duos fili-
os misit ad studiū. s. corpus et aniam vt
studerēt in scholis hui⁹ m̄di. et in bonis op̄i-
bus pficerent. et sic eternā vitā. s. hereditatē
possiderēt. Littere sūt mors. hec l̄ra mittit⁹
dū hō morit⁹: ania gaudēs ad eū redit q̄ letā-
ter recipit et in hereditatē p̄stituit. Fr̄at alē
q̄ inuitus redit est corp⁹ q̄ de reuersione tur-
bat⁹: nec mirū q̄ miserrime collocat⁹. Soror
et fr̄atres bufones sūt et serpentes q̄ nasum
et oculos corrodūt. Pater est putredo terre
q̄ capillos et cutē et carnē p̄sumit. de ist⁹ pau-
rentib⁹ dī. Job. vii. Putredini dixi et c.

O ania pulcra p̄ p̄cti leprā infecta p̄stinā
pulcritudinē h̄re non poterit. nisi per altos
gemitus et p̄funda suspiria.

Capitulū. XCIII.

Rat quidā rex vo-

lens p̄gre pficisci in longinqs p̄ti-
bus et habēs vnica filiā formosā so-
le splēdidiorē nesciēs cui fidelimēte cōmit-
teret eā i custodia. Tandē cōmisiuit vni militi
suo secretario quē tenerrimē dilexit p̄cipiēs
ei vt custodiret eā ne aggressū h̄eret ad fontē
vnū i illa terra vel regionē p̄siliētē: si bibe-
ret de ea efficeret leprosa tal⁹ nature: fuerat
tū amenissime suauitat⁹. Ut ḡ miles eā tam
formosam redderet i regressu sue pegrinatō-
nis sicuti iā dictā acceptauerat p̄pendit p̄-
dict⁹ miles si ista nō faceret: tūc totū seru-
itiū suū p̄deret: aususq̄ nō eēt suū dñm expe-
ctare. Custodiā p̄habita p̄ aliquō tps. tandē
dicta filiā veniēs ad fontē occulte: bibensq̄
de illo effecta ē leprosa. p̄cipiēs h̄ miles do-
lore replet⁹ fugiens cū eadē de regione ad de-
sertū: inueniēsq̄ ibidem vnū reclusorū pul-
sans manib⁹: intus eremitā q̄ndā inueniēs
narrās sibi oīa facta p̄narrata: dan⁹q̄ ere-
mita dicto militi sanū p̄siliū dicēs. Vād ad
montē quē mōstrauero tibi. inuenies lapidē
cū p̄ga q̄dā: cum dicta p̄ga p̄cuties lapidē
a crī: donec habeas de eo hūiditatē et liqrē
cū illo lini eā et punge et fiet sana et p̄stinā pul-
critudinē accipiet. Faciēsq̄ p̄dict⁹ miles si
cut sibi dixerat eremita filiā reg⁹ p̄stinā sa-
nitatē et pulcritudinē recepit.

173
de amiffi
one pulch
ritudinis
cūq̄ em
re eū per rat

173.

exemplum
de funetij

Expositio.

Quoniam: q̄ peregre p̄fect⁹ est reddere volēs patri suo illud qd̄ de purissimā virgine m̄re sua Maria accepit. vīz verā humanitatē: q̄ in die iudicij reuersur⁹ est. Per filiā vnicā aīa nostra q̄ decies clarior sole erit aīq̄ veniat ad etnā vitā significat. Per militē q̄libz p̄ctōr p̄ om̄ia delectamēta hui⁹ mōdi discursēs q̄ sūt sibi dulcia. Filia effecta est leprosa. i. p̄ctis plena. p̄ egressionē regionis q̄libet p̄ctōr relinq̄ns secularia z trāsitoria. preclū sorū ecclīa. p̄ eremitā sacerdotē: inueniens ac narrās sc̄tāz p̄fessionē faciēs: dans p̄siliū: p̄niam iniungēs. p̄ montē corp⁹ p̄p̄riū. p̄ lapidē cor lapidē. p̄ virgā p̄niam magnā. vīz castigationē p̄p̄riū corp⁹: oīones: elemosynas: ieiunia faciēs. p̄ humiditatē z liquore lacrymas oclorū ac cordis cōtritiones. sic i die iudicij fiet tua vnicā filia sion. i. aīa tua salua: formosa: ac suo creditori gr̄osa.

Christus restituit nobis hereditatē superne patrie

Capitū. XCV.

Egitur i gestis rho
manorū q̄ erat q̄dam tyrann⁹ Da
rentius noīe: qui ciues rhomanos hereditate voluit priuare. Incumbente igī sc̄uicia tyranni fugerūt exēminati ad Cōstātinū regē in Britannia. Deniq̄ cū mlti p̄fluerēt cōcitauerūt eū aduersus tyrannū dicētes. O Cōstantine rex restitue nos i regnū nr̄m. Ex his p̄bis cōmotus est Cōstantin⁹ armavit se: ascēdit equū. z tyrannū p̄stravit z sic rhomanis hereditatē restituit.

Moralizatio

Quoniam: Iste tyrannus ē diabolus q̄ generi humano fuit crudelis intantum q̄ genus humanū celesti hereditate priuauit. Qd̄ videns gen⁹ humanū ad regē cōstātinū. i. ad deū fugit: petens auxiliū ab eo. Unde Psal. Apprehēde arma z scutū: z exurge in adiutorū mibi. q̄ tu es qui restitues hereditatē meā mibi. His verbis cōmotus est de⁹ rex z armavit se cū se diuine nature copulauit. z equū suū ascendit dum i cruce suspendi voluit. z sic tyrannū prostravit z nobis hereditatē restituit.

Q̄ vita p̄ns est vita remissiois z gr̄e

Capitū. XCVI.

Ex Alexander po
suit candelā ardentē in aula sua: et misit p̄cones p̄ totū regnū suū q̄ clamauerunt z dixerūt. Si aliquis forefecerit contra regē q̄ audacter veniret q̄dū candelā arderet: rex forefactū dimitteret. Et si q̄s forefactū haberet z non veniret candelā extincta morte mala p̄iret. Istud audientibz pplis in regno mlti venerūt ad regē. et mīam petierunt. Rex benignē recepit eos. Et mlti fuerūt qui noluerūt venire z neglexerūt. Sz qñ cādelā fuit extincta: rex fecit eos p̄ violentiā afferri: z mala morte occidi.

Moralizatio

Quoniam: Per regē Alexandrū possumus intelligere christū qui est rex regū z domīn⁹ dñantū. Posuit candelā ardentē id est presentē vitā que transit tanq̄ candelā ardens. p̄cones missi sunt. i. predicatorēs q̄ quotidie clamāt. Si aliq̄s forefecerit p̄ regē. i. p̄tra ch̄m: q̄ audact⁹ veniat q̄dū candelā ardet. i. p̄sens vitā durat. q̄ ch̄s est nimis misericors. Un⁹ David. Miseri cordia ei⁹ sup̄ om̄ia opa eius. sic p̄tz in latrone zc. Qdōd aliq̄ audiūt et veniūt ad regē z misericōdīam petūt: vt sūt illi qui p̄ctā sua dimittūt. mādāta dei tenent. z viuunt sic boni ch̄iani. Illos benigne recipit. Et p̄ illos q̄ noluerūt venire possum⁹ intelligere malos ch̄ianos. scz raptōres vsurarios z ceteros p̄cōres qñ candelā est extincta. i. p̄ istā vitā ch̄is faciet eos venire corā se in die iudicij z mala morte occidi. i. etnā mortē pati: qñ dicet eis. Ite maledicti in ignē etnū.

De morte

Capitū. XCVII.

Egitur i chronicis
anno. xxi. ab vber rhomana cō
dita popul⁹ rhoman⁹ columnā mar
moreā i foro rhomano statuerūt. z ibi imaginē Julij cesaris fecerūt. z sup̄ caput eius nomē Julij scripserūt. q̄ in honore ip̄ius factū fuit. Sz iste Julij cesar tria signa i morte vl⁹ aīq̄ moreret accepit. Ceterimo ei die ante mortē suā cecidit fulmē aī imaginē in foro. z in noīe susp̄cpto l̄ram p̄mā abrasit. Floctepo p̄cedere die mortis sue fenestre thalami ei⁹ cū tāto strepitu z ip̄etu sūt apte vt

De prim
m dition
f diuit
de ro
f infir
de 34
f conf
es conf
lagere
nos da

*Homo dum spiras
Spiras ex timelo. spatu
Spes quod ex hingu.*

domū ruiturā estimaret. Eodē hō die mor-
tis sue cū ad capitulū iret date sūt ei lre in-
dices mortis sue imminētis: q̄s si statim
legisset mortē euasisset.

Moralizatio

O Varissimi. Sic est de nobis et de dō vt
mortē eternā euadam⁹ tria signa nobis
fecit de⁹. Prīmū est deletio lre capitalis de
noīe. p̄ istā lram que in p̄ncipio noīis ponit
intelligit abū dantia diuitiaz. Nec em̄ est q̄
facit hoīem hīe nomē in terra. Nemo em̄ in
istis dieb⁹ noīat in terra. nisi habuerit diui-
tias. Hoc patet. Nā si q̄rat. quis sit melior
ville vlcūitat⁹: statim p̄ponit q̄ plures di-
uitias habet q̄uis sit pessim⁹. Ecce quō di-
uitie dant homini nomē: q̄ si diues n̄ esset:
nō eēt nominat⁹. Et q̄ aliqui diuitie sūt oc-
casio mortis eterne: iō deus dat p̄mū signū
q̄ talē vult saluare: et aufert p̄mā lram nomi-
nis sui. s. diuitias ab eo. et facit eū pauperē:
vt sic q̄ per diuitias ab eo recesserat p̄ paup-
tatē ad eū redeat. Scdm̄ signū quod Jul-
cesar accepit est q̄ iuxta camerā suā fuit ma-
gn⁹ strepit⁹. Nec camera est corp⁹ humanū.
q̄ cū hō videt se esse pulcrū et fortē: statim ca-
dit in pctm̄ p̄ qd̄ mors eterna sibi p̄parat.
Et ideo volēs eū de⁹ a morte eterna reuocā-
re facit scdm̄ signū. s. magnū strepitū circa
corp⁹ suū mittēdo. s. talē tātā et infirmitatē et
debilitatē q̄ ad mortē credit ruere et cadere
vt sic q̄ p̄ pulcritudinē et fortitudinē a dō re-
cesserant: p̄ infirmitatē et debilitatē reuocēt
et peniteāt. Psal. Multiplicate sūt infirmi-
tates eorū. Exemplū de brō Paulo dicente
Libent⁹ gloriabor i infirmitatib⁹ meis. Ter-
tiū signū qd̄ Jul-cesar accepit fuit q̄ lre in-
dices mortis imminēt⁹ sibi tradite fuerāt
q̄s si legisset mortē euasisset. Hoc signū fac-
t⁹ nobis pctōnib⁹ q̄ tunc dō lras tradere in-
dices mort⁹ nre: dū sua gratia conscientias
nras illustrat: vt legere possim⁹ pctā nostra
q̄b⁹ mortē eternā meruim⁹. Et ideo dum lu-
cē et grām sancti spūs habem⁹ litteras istas
legam⁹. i. pctā nra referam⁹ bono corde. et po-
stea sacerdoti ore: vt sic legendo mortē eter-
nā euadere valeam⁹: ne lre clause. i. p̄scie no-
stre nō munde post mortē nram agiant et
manifestent toti mundo.

Q deus in hac vita placari potest.
Capitulū. **XCVIII.**

Arratur qd̄ anti-

Nquitus mos erat rhomanorū q̄ qū-
castz vel aliquā ciuitatē oblidebāt
vnā candelā in certa mēsurā accēdebāt. et q̄
diu candela ardebat: pati erāt oēs ad pacē
recipe q̄ntū cūq̄ malefactor eēt. Sz post q̄
cōsumata fuerat oēs iusticie feueritatē exer-
cebāt i hostes suos. nec tñ alicui l3 dare oīa
bōa sua miscōiam facere voluerūt.

Applicatio

O Varissimi. Sic habet se deus erga pec-
catores. Nā corda nra ciuitates anime
sunt obfessa cum vicij⁹ et cupiscentij⁹ per
diabolū mōm et carnem: deus ex sua miseri-
cordia statuit homib⁹ temp⁹ i quo si velint
poterūt inuenire candelā accensā. id est q̄
diu vita est i corpe q̄ntūq̄ pctōr miscōiam
desideret: pacē et p̄cordiā dei recipet. Tota
vita nostra est p̄stituta et p̄missa vt p̄nīaz fa-
ciam⁹ et viuam⁹. Unde saluator dicit. Nolo
mortē peccator⁹. Et iō q̄ diu aīa est i cor-
pore petam⁹ veniā et miscōiaz obtinebimus
Joan. xvj. Petite et accipiet. Sed certe cū
vita nostra fuerit terminata p̄ mortē. tñ nō
erit tempus miscōiam petere. et licet petie-
rim⁹ non daret nobis. ergo faciam⁹ p̄nīam
q̄ diu adhuc sumus in hac vita.

De virili pugna ch̄i et eius victoria.
Capitulū. **XCIX.**

Cesar regnavit. in
cui⁹ regno erat qdā miles genero-
sus ac fort⁹: q̄ semel p̄ qndā forestā
eq̄tabat: bufonē cū serpēte vidit pugnare. sz
bufo p̄ualuit et serpēte deuicit. Hoc vidēs
miles serpēte iunxit q̄ bufonē grauit vulne-
rauit: euasit et fugā accepit. tñ p̄ bufonē mi-
les grauit erat vulnerat⁹. Hoc vidēs miles
de eq̄ descendit sz venenū bufonis in vulne-
re eius remansit. Miles domū prexit et lon-
go tpe in infirmitate vulner⁹ remāsit. Testa
mētū suū pdidit. et ad mortē se parauit. Cū
hō semel iuxta ignē iacuisset q̄si de vita sua
desperat⁹: serpēs quē a morte saluauit intra-
uit. Serui vidētes serpēte dixerūt. Dñe q̄
dā serpens intrauit. Miles cū illū respexit
agnouit eū q̄ serpens ille erat p̄ cui⁹ defesio
ne vulnera et oīa mala suscepit. Miles ait.
Nolite eū impedire credo q̄ nullū malū mē

hi faciet. Serpens ꝑo corā oībꝫ ad eū acces-
sit ⁊ venenū vulneris cū lingua sūxit q̄usqꝫ
os plenū habuisset. Stati extra domū cu-
currit ⁊ venenū extra se piecit. Rediit ⁊ ad
vulnꝫ iterato accessit bis: ter q̄usqꝫ totū ve-
nenū hausit. H̄ facto miles serpēti lac ad bi-
bendū dedit. Cū ꝑo sic bibisset: bufo a q̄ mi-
les vulnꝫ recepit intrauit ⁊ ꝑtra serpentem
pugnare incepit ac si eēt in vindictā q̄ spēs
militem sanauit. Miles cū hec vidisset: ait
seruis suis. Charissimi sine dubio iste ē bu-
fo quē vulneraui ꝑo defensione istꝫ serpentis
a quo oīa mala recepi. Si serpentē deuina-
cat me inuadet. ⁊ iō sūvitā meā diligitis illū
incōtinenti occidatis. Serui h̄ audientes
cū gladijs ⁊ fustibꝫ illū occiderūt. Serpēs
ꝑo quasi applaudendo ⁊ regratiando hinc
inde circa pedes dñi se puerit ⁊ foras exi-
uit. Miles ꝑo ꝑfectā sanitatē recupauit.

Moralizatio

Quoniam Charissimi Impator iste pater celestis est
Miles est dñs noster Iesus ch̄s. Bu-
fo diabolꝫ. Serpēs hō. Et hoc ꝑ ꝑter duo ser-
pēs ꝑōt dici hō. ꝑrio ꝑ ꝑter ꝑcti venenū ⁊ ꝑ
ꝑter antidotū ac imaginē ch̄i quā portat.
Hō em̄ ꝑtra diabolū habet pugnare. q̄ d̄r.
Nō est alius q̄ pugnet ꝑ nobis nisi tu deus
noster. Qñ ꝑo totū genꝫ humanū ꝑ ꝑctm̄
ꝑmi parēt erat suppeditatū: ch̄s ꝑ nob pu-
gnauit ⁊ diabolū supauit. Et ip̄e grauē vul-
neratꝫ est nō tñ in vno loco sed in multis. vñ
infirmatꝫ licet nō in serm̄ in suis mēbris. et
iō si homo gratꝫ fuerit: debet venenū ab eo
extrahere. i. infirmitatē et indigentia a suis
expellere ꝑ opa mīscōie. sic sc̄ptū est Mat.
xxv. Qd̄ vni ex minimis meis fecistis mihi
fecistis. Si ꝑo bufo redeat vt tibi noceat vi-
riliter ꝑtra eū pugnare debes. ⁊ serui dei. i. bo-
ne fr̄utes q̄s in baptismo receperis te iuuā-
būt. ⁊ sic diabolū supabis ⁊ vitā eternā ha-
bebis Ad quā rē.

Q̄ ch̄s peccatōrē non statim ꝑ iustici-
am ꝑcipitat. sed misericordit eū penitentes
expectat.

Capitulū. C

Docletianus re-
gnauit. qui statuit ꝑ lege q̄ si muli-
lier aliq̄ sub viro suo esset adultera-
ta occidi deberet. Accidit casus q̄ qdā mi-

les quandā puellā in vxorem duxit et ex ea
vnū filiū genuit. Creuit puer ⁊ ab oībꝫ est di-
lectꝫ. Post hec pater eiꝫ ad quoddā bellū ꝑ-
rexit ⁊ virilitꝫ pugnauit. In q̄ bello brachiū
dextrū amisit. Interim eo abeunte vxor eiꝫ
est adulterata. Redit maritꝫ: adulteratā in-
uenit. cū h̄z legē maritꝫ eā occidere deberet
vocauit filiū suū et ait. Charissime matꝫ tua
adulteriū cōmisit. Tñ h̄z legē ꝑ me mori de-
beret. sed brachiū amisi ideo nō potero eā
occidere. Precipio ergo tibi vt eā occidas.
Ait filiꝫ. Lex ꝑcepit parētes honorare Si
ergo deberē ꝑriā matrē occidere cōtra legē
ꝑpetrarē ⁊ matris maledictionē incurrerē.
nolo tibi in hoc obedire. ⁊ mulier ꝑ suū ꝑri-
um filiū euasit mortē euasit.

Moralizatio

Quoniam Charissimi. Iste impator est deus pater
Miles est dñs noster Iesus ch̄s vxor
aīa. Deus pater ꝑcepit si aīa sub ch̄o adul-
terata fuerit occidi deberet eternalitꝫ. i. in pe-
nis ꝑmanere ⁊ q̄tiens aīa mortalitꝫ peccat
totiens adulteratꝫ. De filiꝫ ꝑtra diabolū ad
bellū prexit. In q̄ bello brachiū dextrū de-
posuit. i. oēm austeritatē qd̄ aīa incarnatōez
eiꝫ habuit. iō mansuetꝫ factus est q̄si agnus
⁊ nō vult nos occidere. Sed deus pater ꝑ-
cepit vt occidamur. Rñdit filiꝫ. Carnē bñā
nā de matre mea sumpsi. ⁊ iō hōiem occide-
re nō potero. ⁊ sic peccator ꝑ ꝑtritionē ⁊ cō-
fessionē euadere potest ⁊ ad vitā eternā ꝑ-
uenire. Ad quam rē.

Q̄ mundus in maligno posi-
tus est ⁊ vndiqꝫ angustie

Capitulū. CI.

Narratur de homi-
ne qdā noīe Banterus q̄ locū gau-
dendi sine fine optabat. quā dā die
mane surrexit ⁊ solus ad viā ambulabat q̄us-
qꝫ ad quoddā regnū puenit in q̄ rex illꝫ re-
gni defunctus nup̄ erat. Satrapa regni vi-
dētes eū strenuū illū in regē elegerunt. Ille
ꝑo sic electꝫ valde gauisus est. Cū autē nox
adesset serui eū in camerā introduxerūt i q̄
leonē fortissimū ad caput lecti vidit. ad ꝑ-
des draconē. ad latꝫ dextrū lecti vsū. ex alio
latere serpentes et bufones. Ait Banterus
Quid ē hoc: nunq̄d me oportet i isto lecto
iacere cū istis bestijs. Aiunt: imo dñe. Hāz
reges ante te in isto lecto iacuerūt ⁊ ꝑ istas

bestias sūt deuorati. Ait rex, 'Sibi oia bñ
placent. sz tm̃ istū lectū cū bestijs abhorreo
q̃ rex vester esse nolo. sz ab eis recessit. z ad
aliū regnū venit: vbi sūt in regē electus.
Cū nō adesset camerā intrauit: z lectū pul
cerrimū nouaculis acutis plenū vidit. Ait
Banter? Nōne optet me ī isto lecto iacere.
Serni dixerūt. Etia dñe. Nā reges añ te h
iacuerūt z ī isto lecto mortui sūt. At ille. Dia
bona sūt excepto isto lecto. z iō rex vester esse
nolo. Vane surrexit: z viam triū diez sol
prexit. In via q̃ndā senē sup fontē inuenit
sedentē: habentē in manu sua baculū: z ait.
Bantere charissime vnde venis? At ille. De
partibz remotis. Quo p̃gis? At ille. Tria q̃
ro z inuenire nō potero. Que sunt illa tria?
Banterus rñdit. Primū ē abundantia sine
defectu. Scdm̃ ē gaudiū sine tristitia. Ter
tiū est lumē sine lux sine tenebr̃. Ait senex.
Baculū istū accipe: z p̃ viā istā perge. mon
tē altū videbis añ te. ad pedē mont̃ statyna
scala habēs q̃ sex gradus: scalā ascēde. Luz
q̃ ad sextū gđū puenit in sūmitate mont̃
palatiū pulcerrimū videbis. In ianua tres
ictus percutē: ianitor tibi rñdebit. Qñde ei
baculū istū z dicas. Qui est dñs istī baculi
tibi p̃cepit vt me intrare pmittas. Cū q̃o in
troitū habueris ibidē tria q̃ queri inuenies
Ille q̃o oia adimpleuit sic ei senex dixerat.
Cū q̃o ianitor baculū vidisset ei introitum
dedit: vbi illa tria z multa plura inuenit. et
ibidē toto tpe vite sue pmansit.

Moralizatio

Charissimi. Iste Banter? potest dici q̃li
bet bonus ch̃ian? q̃ mōm simplicit̃ de
bet spernere z ista tria q̃rere. s. abundantia
sine defectu: gaudiū sine tristitia. et lumē si
ne tenebris. Ista nō poterūt haberi nisi vi
ta eterna. z hoc cū magno labore. O homo
fac tu sicut fecit Banter?. Perge viā trium
diez. i. p̃ orōnē: ieiuniū z elemosynā. Si cō
tingat ad quoddā regnum puenire. id est
mundana aliq̃: z ciues. i. mundane vanita
tes te in regē eligūt. i. cor tuū in supbiā du
cūt: respice ad lectū. Lectus iste est vita hūa
na: in q̃ p̃ breue tps iacebis. Sz respice ad
leonē. i. diaboliū semp p̃tra te paratū et dia
conē. i. mortē: q̃ te in omni loco expectat. et
visū. i. p̃p̃riā p̃sciam q̃ te p̃dēnabit. z vermes
.i. peccata tua q̃ te accusabunt. Si ista inti
me cogitaueris: cito de regno hui? mundi te

expedire poteris. Deinde ad aliud regnū po
rerit zc. Sic hō si diaboliū in vna pte supā
uerit hoīem ad aliud regnū. s. p̃cti ducit. s.
ad regnū carnis in q̃ regnant delicie carna
les z voluptates: si eis consenties fact? eris
fili? p̃ditionis. Attēde ergo ad lectū. Lectus
iste ē infern? in q̃ diues ille iacet plen? noua
culis. s. penis grauissimis. Si istū lectū in
time recogites delicias carnis omnino re
spues. Si velis ergo ista tria inuenire q̃re
senē cū baculo. s. dñm nrm̃ Iesum ch̃m q̃ ti
bi concedat baculū sc̃tē cruc̃. Bacul? iste ē
pñia q̃ debet ad viā salut̃ dirigere. Uñ p̃s.
Virga tua z bacul? tu? zc. Sed p? hec optz
te ascēdere scalā sc̃tē vite in q̃ sūt gradus se
ptē. s. septē opa misc̃e. p̃ que poteris ad et
nā vitā puenire. Sed optet tres ict? facere
.s. p̃tritionē: p̃fessionē: z satisfactiōnē habe
re. Tūc ianitor. i. bonitas diuina te in regnū
etnū pducet. Ibi abundantia sine defectu.
gaudiū sine tristitia: lumē sine tenebr̃ inue
nies. Ad qđ lumen zc.

De transgressiōibz anime
z vulneribz eius.
Capitulū. CII.

Iesus regnavit in
Cui? impio erat qđā miles generos?
Deo valde deuor? q̃ vxorē pulcrā ha
debat: sz sub viro suo adulterata est: nec de
adulterio desistere volebat. Miles q̃o cū h
vidisset cōtristat? est valde. i. anio suo cogi
tabat terram sc̃tām visitare et ait vxori sue:
Charissima ad trā sanctā pergā: vos discre
tiōi vestre cōmitto. Cum aut̃ vltra mare p
rexit: domina q̃ndā clericū peritū in nigro
mantia dilexit z cū eo dormiuit. Accidit sel
q̃ cū ad inuicē in stratu iacuissent. dixit do
mina. Si vnā rem mibi ppetrasses me i vxo
rē ducere posses. Et ille. Quid est h qđ tibi
placet quod tibi potero mīstrare. Que ait.
Maritus me? ad trā sc̃tām prexit. non me
mltū diligit. si cū p aliquā artē occidere pos
ses om̃ia que habeo obtineres. Ait clericus
Tibi cōcedo: ita tm̃ q̃ me in maritū accip
es. Que ait. Hoc firmit̃ pmitto. Cleric? q̃o
q̃ndā imaginē noīe militis fecerat: z in pari
ete ante oculos suos fixit. Interi miles cū
p plateā ciuitat̃ rhome trāsiret m̃gr̃ quidaz
peritus ei obuiabat. z intime eum respexit.
z ait ei. Charissime secretum habeo tibi di

cere. Ait ille. Magister qđ vob placet dici te. Qui ait. Hodie tu es fili mortis nisi auxilium habueris a me: vxor tua est meretrix et de morte tua ordinauit. Viles audiens qđ vez dixisset de vxore sua: ei adhesit. credit atqđ dixit. O bone mgr vitā meā salua et mercedē condignā tibi reddā. Qui ait. Libentē te saluabo si feceris qđ tibi dixerō. Ait miles. Presto sū. Vgr balneū fieri fecit et miltē vestimentis exuit. et balneū intrare mandauit. Deinde speculū politū i manū suam tradidit et ait. In speculo respice diligē et mirabilia videbis. Ille cū speculū resperisset magister iuxta eū in libro legisset ait ei. Dic mihi quid vides. Ait miles. Quendā clericū cū in domo mea video qđ vnā imaginē de cera ad similitudinē meā in pariete fixit. Ait magister. Quid mō vides. Ait ille. Jā arcū accipit et sagittā acutā in eo ponit et imaginē incipit sagittare. Ait mgr. Sicut vitā tuā diligis cū sagittā ad imaginē volare videris totū corpus tuū in balneo volue in aqua donec tibi dixerō. Viles cum hāuisset et vidisset sagittā moueri. corpus suū sub aqua voluit totalit. Hoc facto ait mgr. Caput tuum eleua et in speculo respice. Qui cū fecisset dixit ei. Quid iā in speculo vides. Ait ille. Imaginem nō percussit sed a latere sagittā abiit. Et de hō clericū multū dolet. Ait magister. Jam in speculo qđ facit respice. Et ille. Jā magis ppegit ad imaginē et sagittā i arcū ad pcutiendū ponit vt imaginē pcutiat. Qui ait. Sicut pus fecisti et modo facias si vitā tuā diligis. Viles hō cū p speculū vidisset qđ clericū arcū tenderet. totū corpus suū voluit i aq. Hoc facto ait mgr. Respice quid modo est. qđ cū fecisset dixit. Viro modo dolet clericū qđ imaginē nō percussit: et vxori mee dōt. Si tertia vice imaginē nō pcutiā: perdā vitā meā ppe imaginē. Vodo pgit ppe: ita qđ mihi videt qđ nō poterit decipi qđ imaginē pcutiat. Ait mgr. Sicut vitā tuā diligis iam curā habeas vt cū arcum videris trahi. totū corp tuū sub aqua inuoluas donec tibi dixerō. Viles semp in speculo respiciebat: et cū clericū arcū extendere ad pcutiendū vidisset: corp suū in aqua inuoluit donec magister ei dixit. Surge velocit et in speculo respice. qđ cū vidisset: miles ridebat. Ait mgr. Charissime dic mihi qđ re rides. Ait ille. Clare i speculo video qđ cle-

ricū imaginē nō percussit et sagittā est reuerſa et eum int pulmōnē et stomachū percussit et mortuū est. Vxor mea sub lecto meo foneā fecit et eū ibi sepeliuit. Ait magister. Surge velocit et vestimēta indue et ora deū pro me. Ille hō ei devota sua grās reddidit. Facta ppegrinatōe: ad suā terrā miles prexit. Cū hō domū venisset vxor eius obuiā ei venit et cū gaudio eū recepit. Viles hō per plures dies dissimulabat. Tandē p parentib vxoris misit et eis ait. Charissimi hec est causa qđ remisi p vobis. Hec est filia vestra vxor mea que adulteriū sub me cōmisit. et qđ peius est in mortē meā machinata est. Illa hō cū iuramento negauit. Viles hō incepit et totū pcessum clerici recitauit. qđ si nō credit venite et videte locū vbi clericus sepultus est. Eos ad camerā suā duxit et corpus clerici sub lecto eius inuenerūt. Iudex est vocat et sniam dedit. vt ipsa igne cōbureret. et sic factum est. et puluis illius corporis post per aerē dispergit. Deinde miles sibi virginem pulcrā in vxorē accepit et ex ea plem genuit. et in pace vitam suā finiuit.

Moralizatio

Charissimi. Iste impator est dñs noster Iesus chrs. Viles hō homo. Vxor caro que toties adulterat: qđtiens pctm mortale cōmittit. Homo aut hoc picipiens debet ad terrā scām. id est ad regnū celeste p opa meritoria adire. In via occurret ei magister. id est discret⁹ confessor qđ peccatōrē habet informare. Cleric⁹ est diabol⁹ qđ hoies tenet p carnales voluptates in ptate sua. erigit imaginem. id est aniam p humanā supbiā et vanitātē. Accipit arcū cū sagittā. Arcus est mīdus iste. cuius cornua sūt supbia vite et cōcupiscentia oclor. Arcū istū tenet auarus homo. Sagitta acuta est supbia per quam mlti occidunt. sic patet de lucifero et pmo parēte Adā. Lucifer dicebat. Ascendā sup alstra celi et similis ero altissimo. Et ecōuerso sagitta rediit. Adā concupuit qđ nō debuit. et iō occidit. Imago anime bene poterit esse de cera. quia sic cera perit. id est fluit a facie ignis. sic pereunt peccatores a facie dei. Quid ergo est faciendū ne diabol⁹ nos sagittet et occidat. Certe balneū intremus. Istud balneū est pfessio in qua et per quā lauari debemus ab omī sorde pcti sed oportet speculū politū tenere. id est sacram scēturā

In manu tua: Est. debes libere sermōes au-
dire et fba edificatoria in q̄b poteris picula
p̄cauere et sagittas diaboli expellere. Sed
dic mihi quō. Ecce viā. Cum arcus diabo-
licus p̄tra aniam tuā p̄ aliquā tentationem
tendit. inuolue totū corpus tuū. i. q̄cqd feci-
sti cogitādo: delectādo: consentiēdo i bal-
neo p̄fessionis: et p̄ctm̄ euanesceat. Cū p̄o mū-
dat⁹ fueris: et diabolus occisus. i. deuictus
indue te vestimentis tuis. i. bonis p̄tutibus
quas in baptismo recepisti et perge ad do-
mū p̄scie tue et extrahere corp⁹ defuncti. id est
p̄ctā q̄b caro tua a via veritatis deuabat.
Et tūc carnē igne penitētie cōbure. et ossa. i.
p̄ctā inueterata annihilent. Et sic p̄ ventū.
id est cordis amaritudinē expellant. et pote-
ris p̄ginē ducere. i. carnē a vicijis purgatā
p̄ ignē diuine miscōie et gr̄e. xplem. id est bo-
nas p̄tutes p̄ p̄ns generare p̄ quā poteris
ad eternum brauium peruenire. Quod no-
bis concedat. rē.

De omnib⁹ rebus cū consensu et
p̄uidētia semp agēdis.
Capitulū. CIII.

Domicianus regna-
uit prudens valde et per omnia iust⁹
Quoniā nulli p̄cebat qn̄ per viam
iusticie transiret. Accidit semel dū in men-
sa sederet venit quidā mercator: et ad ianu-
am pulsauit. Janitor p̄o portā aperuit et qd
ei placeret quesuit. At ille. Mercator sum
aliqua habeo ad vendendū vitia p̄ sponsa
impator. Janitor hec audiēs eū introdu-
xit. Ille p̄o impatorē satis humiliter saluta-
uit. At ei impator. Charissime q̄le mercato-
riū ad vendendū habes? Et ille. Domine tres
sapientias. Qui ait. Et quomodo mihi da-
bis quālibet sapientiā? Et ille. Pro mille flo-
renis. At rex. Et si sapientie tue mihi nō p̄-
sūt pecuniā meā p̄do. At mercator. Domi-
ne si sapientie mee in vobis locū nō obtinent
pecuniā reddā. At imperator. Optime di-
cis. Dic modo mihi sapientias quas mihi
vendere velis. Et ille. Domine p̄ma sapien-
tia est ista. Quicqd agas prudens agas et
respice finē. Scōa est ista. Nunquā viā pu-
blicā dimittas p̄pter semitā. Tertia sapien-
tia est ista. Nunquā hospitium ad manendū
de nocte in domo alicuius accipias ubi do-

min⁹ dom⁹ est senex et vxor iuuen cula. De-
ctria custodias et bñ erit tibi. Rex dedit ei p̄
qualibet sapia mille florenos et primā sapiā
scz Quicquid agas prudens agas: et respice
finē. fecit scribi in aula: in camera: et in omi-
bus locis in q̄b ambulare solebat: et i map-
pis in quibus comedeat. Post hec cito qz
tam iustus erat mlti de impio p̄tra eū con-
spirabāt vt eū occiderēt. et qz p̄ viā potentie
hoc adimplere nō poterāt cū barbitonsore
eius loquebant vt cū barbā ei⁹ raderet gut-
tur eius scinderet et mercedē haberet. Bar-
bitonsor vero accepta ab eis pecunia fide-
lit adimplere p̄misit. Cū p̄o impator radi de-
beret barbitonsor barbā leuit. et cū i cepit ra-
dere respexit inferi⁹ vidit i nanutergiu circa
collū eius i q̄ erat scriptū. Quicquid agas
prudens agas et respice finem. Cum barbi-
tonsor scripturā legisset in tra se cogitabat.
Hodie sum cōductus vt i tū hoīem occidā
si hoc fecero finis meus erit pessimus quia
morte turpissima ero p̄d emat⁹. quia q̄cqd
agas bonū est respicere finē vt dicit ista scri-
ptura. Statim manus ei⁹ in ceperūt treme-
re ita qz nouacula de m. aib⁹ ei⁹ cecidit. Hoc
p̄cipiens rex ait. Dic mihi quid tibi est? Et
ille. Dñe miserere mei: hodie sū cōductus
p̄pter p̄ciū te occidere. A casu sicut de vo-
luit scripturā manutergij legis. Quicquid
agas prudens agas et respice finem. Stati-
m considerauit qz finis meus esset mors turpis-
sima: ideo manus mee tr̄mebāt. Impator
cuz hoc audisset intra se cogitabat. P̄ma
sapia vitam meā saluauit. bona hora p̄ciū p̄-
ea dedi. Et ait barbitonsori. A modolis fi-
delis tibi remitto. Statrape imperij hoc vi-
dentes qz nō poterāt per illam viā occide-
re intra se tractabāt quō eū occiderēt. ad in-
uicē dixerūt. Tali die recedet versus illā ci-
uitatē. sumus illa die in semita absconditi p̄
quā transitū faciet et eum occidam⁹. At illi.
Bonū est p̄siliū. Rex eodē tpe versus ciui-
tatē p̄parabat se. et cū equitasset vsqz ad se-
mitā illā dixerūt ei sui milites. Dñe bonū ē
p̄ istā semitā transire q̄ p̄ latam viam: qz p̄-
pinquius est. Rex intra se cogitabat. Scōa
sapia erat qz nunqz viam publicā p̄pter semi-
tam dimitterē: sapiam meā tenebo. dixit qz
militib⁹ suis. Holo viam publicā dimitte-
re. Vos ergo q̄ vultis p̄ semitā p̄gere ite et
omnia in aduentu meo p̄parate. Illi p̄o p̄ se

mitā preperūt: et inimici regis cū essent in se
mitis credebāt q rex int eos esset omēs sur
reperūt et quotquot venerūt occiderūt. Rex
cū hoc audisset ait intra se Jam scda sapiē
tia meauitā meā saluauit. Illi de imperio vi
dentes q p illā astutiā eum occiderenō po
terāt intra se pspirabāt quō eū necarent. di
xerūtq intra se. Tali die manebit in domo
illius in q oēs nobiles hospitant, q aliō nō
est pro eo hospitū. Conueniam? p̄cio cum
hospite et cū vxore. et cū impator i stratu suo
iacuerit illū occidam. At illi. Bonū ē cōsi
liū. Cū p̄o rex ad illā ciuitatē venerat in ea
de domo hospitatus erat. Fecit ad se vocari
hospitē domus cū eum vidisset apparuit se
nex valde. Ait impator. Rūnqd vxorē ha
bes? Et ille. Etia dñe. Qui ait. Ostende mi
bi eā. Quā cū rex vidisset apparuit iuuenē
la: habensq decē et octo annos in etate. Ait
rex camerario suo. Perge cito et lectū meū
alibi ppara: qz hic nō manebo. At ille. Etia
dñe. sed iā parata sūt oia. ideo nō est bonū
alibi iacere eo q in tota ciuitate nō ē p nob
hospitiū vtilius. Et ille. Ego dico tibi q ali
bi iacere volo. Statim camerari? eū amoue
bat. Et rex occulte ad aliū locū accessit et mi
litibz suis dixit. Vos qui vultis hic manere
potestis: sed mane ad me accedatis. Cū oēs
dormirent senex cū vxore surrexit: qz p̄cio
cōducti erāt vt regē dormientē occiderent:
et oēs milites occiderūt. Vane p̄o surre
xit et milites suos occisos inuenit: ait
in corde suo. Si hic iacuissem cū alijs ne
catus fuisssem. Iā tertia sapia vitā meā sal
uauit. Senē cū vxore et tota familia in pati
bulo suspendi fecit. et q̄dū vixit istas tres
sapias secū retinuit et vitā btām finiuit.

Moralizatio

† **Q**uārisimi. Impator iste pōt dici quili
bet bon? chrian? q habet imperiū corpis
sui et anie sue suam aniam regere. Janitor i
porta est voluntas libera. Nullū est pecca
tū: nisi sit voluntariū. Mercator qui venit
ad portam est dominus noster Iesus chris
Iuxta illud Apoca. Ego sto ad ostiū et pul
so: si quis aperuerit mihi intrabo ad eum et
cenabo cū eo. Unde quotidie vendit tibi p
anima tua tres sapientias. Florent sunt vir
tutes anime. Prima sapientia. s. q̄cqd agas
et. Hoc est: q̄cquid facis primo et p̄ncipalit
debet esse propter deum et in omni actu siue

temporali siue spūali finē respicias: iuxta il
lud Eccl. vii. Demorare nouissima et in eter
nū nō peccabis. Scda sapientia. nolite vias
publicā dimittere ppter semitā. Via publi
ca ē via decē p̄ceptoz quā oēs semp tene
re vsqz ad mortē: et nunqz p semitā male vite
ambulare: sic heretici faciūt. Tertia sapien
tia est: nūqz hospitū ad manendū de nocte
i domo alicui accipias et. Senex iste ē mū
dus q habet iuuenulā i vxorē. i. vanitatem
de die in diē orit immūda et noua vanitas.
Un si i mōdo hospitatus fueris sine dubio timē
dū est tibi de morte: qz nemo pōt deo et mōdo
seruire. Satrape qui p regē cōspirauerant
demonēs sūt q semp nitunt boiem spūalit
occidere. Et si nō poterūt p se loquunt cum
barbitonfore. i. carne: q ad modū barbiton
fori radit oēs pilos. Caro p voluntatē suā
radit vtutes quas in baptismo homo rece
pit. Si si hō ad finē suū respiceret. s. ad mor
tē q morte debem? mori vel vbi vel q̄: rece
deret a nobis omis mal? actus. Studeam?
ergo istas tres virtutes tenere et sic poteris
mus ad eternū brauiū puenire.

De beneficiorū memoria
Capitulū CIII.

Rat quidā miles

Equi sup oia venari dilexit. Accidit
vna diez q ad venandū prexit: oc
currit leo claudicās: et pedē militi ostendit
Viles p̄o de equo descendit: et spinā acutā
de eius pede extraxit. et vngentū vulneri ap
posuit: et sanat? est leo. Post h̄ p̄o rex illius
regni in eodē nemore a casu venabat: et illū
leonē cepit: et mltis annis eū secū nutriuit.
Viles ille ptra regē forefecit. et ad eandem
forestā fugā petijt: vbi oēs transeuntes spo
liauit et occidit. Rex p̄o illū captiuaui et cō
tra eū sniam dedit vt leoni dare ad deuorā
dū. et q nihil aliud ad comedendū ei dare
ad hoc vt ille horribilis leo militē deuoraz.
Viles p̄o cum in foueam esset piec? mul
tum timuit: expectansqz horā quādo deuo
raret. Leo p̄o intine eum respexit. et cū no
ticiā eius haberet: applausū ei fecit: et septē
dieb sine cibo remansit. Rex p̄o cum hoc
audissz ammirabat. fecit militē de fouea ex
trahit: et ait ei. Dic mihi charissime quō pōit
h̄ ē q leo tibi nō nocuit. Qui ait. Dñe a ca
B 4

sup forestā equitant: leo iste claudicās mibi
occurrerat. Ego hō spinā de pede ei⁹ extra
xi: et vulnus sanavi. et ideo vt credo mibi pe
percit. Ait rex. Exquo leo nō nocuit tibi ego
tibi parcam: amodo studeas vitā tuā corri
gere. Ille hō grās regi reddidit et post hoc
i omib⁹ ē emendat⁹. et finiuit vitā suā i pace

Moralizatio

Oharissimi. Miles iste q̄ est venat⁹ est ho
mo mundan⁹: q̄ quotidie studet quō bo
na mundana poterit adq̄rere. Leo claud
icans est totū genus humanū qd̄ per pctm
pmi parent⁹ claudicabat ante q̄ spinā. id ē
pc̄ n̄ originale baptisimū erat extractum
et cū vnguento bonaz p̄tutū saluatū. Post
hoc miles cōtra regē deū omnipotentē sur
git quotiens peccat et p̄tutib⁹ spoliat⁹ quas
in baptismo recepit. sed leo. s. genus huma
nū capit quotiens diuinis p̄cept⁹ obligat⁹
in foueam p̄nie p̄icit. Si hō miles homo
pctōr in eadē fouea p̄iicit malū corpis ei
euenire pōt: et etiā bonū q̄ salutē anime pōt
p̄mereri. Quā nobis concedat.

De vicissitudine cuiuslibet boni
et p̄ferti recte iudiciū.

Capitulū. CV.

Theodosius regna

uit prudēs valde q̄ lumē oculorum
amiserat: qui quandā legē dedit q̄
quedā campana in palatio esset posita. et q̄
cunq; causā aliquā tractare haberet chordā
campane p̄p̄iis manib⁹ pulsaret. Ad cui⁹
pulsationē iudex q̄ ad hoc eēt constitut⁹ de
scenderet et vnicuiq; iusticiā faceret. Erat
autē qdā serpens q̄ sub chorda campane ni
dū fecerat. et infra tps breue pullos p̄duxit:
et cū pulli ambulare poterāt prexit qdaz die
ad spaciandū cū pullis extra ciuitatē. Cum
hō serpens absens eēt bufo nidū eius intra
uit et occupauit. Serpens cū pullis rediēs
et bufonē nidū occupantē videns cōtra euz
pugnauit: sed bufonē deuincere non pote
rat. et sic bufo nidū occupauit. Serpens ve
ro cum hoc vidisset caudā suā circa chordā
campane inuoluit et fortiter traxit ac pulsa
uit. ac si diceret. Descende iudex et fac mibi
iusticiā: q̄ iniuste bufo nidū meū occupat.
Iudex cum campanā audiss⁹ descendit: ne
min⁹ vidēs iterato ascendit. Hoc videns

serpens itez pulsauit. Iudex h̄ audiss⁹ des
cendit: et cū serpentē chordā trahētē vidiss⁹
et bufonē locū ei⁹ occupantē ascendit et totū
regē denūciauit. Ait ei rex. Descende et nō tū
bufonē expelle: s̄ illū occide vt serpens locuz
suū occupet: qd̄ et factū ē p̄ oīa. Post hec hō
vna diez cū rex i stratu suo iaciuss⁹ serpens
camerā suā intrauit: portat⁹q; in ore suo la
pidē p̄ciosū. Hoc cū vidissent serui regi di
xerūt de introitu serpent⁹. At ille. Nolite cū
impedire. credo q̄ nllm malū mibi faciet.
Serpens sup lectū ei⁹ ascendit. et ver⁹ faciē
ei⁹ prexit. Cū hō ad oculos ei⁹ venisset lapidē
de sup hos cadere p̄misit. et statim camerā exi
uit. Cū hō lapis duos oculos ei⁹ tetigiss⁹ rex
claz visū recepit. Nō modicū gaudēs ser
pentē req̄ri fecit. sed nō est inuent⁹ lapidē se
cū custodiuit et vitā in pace finiuit.

Moralizatio

Oharissimi. Ister rex potest dici quilibet
homo mundan⁹ q̄ tenet regere seipm: et
tū cecus est quantū ad spūalia. sed videns
clare q̄ntū ad tpalia. Campana suspensa est
lingua p̄dicatoris que cert⁹ temporib⁹ debz
pulsari. Chorda campane est sacra scriptu
ra p̄ quā p̄dicator hz ascendere: et p̄tutes at
q; vicia intinere quō pctōres per virtutes
poterūt celū ascendere: et per pctā infernum
introire. Serpens q̄ fecit nidū sub chorda
campane est discret⁹ confessor q̄ habet se po
nere sub sacra scriptura. et in nido. id est in
corde peccator⁹: pullos. id est bonas virtu
tes p̄ducere. Si hō aliq; sensus per pctm
sit inuiciat⁹ debet chordā sacre scripture pul
sare. tūc iudex. i. rō debet descendere et oīa
p̄ verā p̄fessionē excutere et corrigere. Sed
sepe cōtingit q̄ plati et p̄fessores sūt tepidiz
negligentes: et p̄gunt extra ad mūdā et sic
subdit⁹ manēt in piclo. q̄ bufo. i. diabol⁹ lo
cū occupat. Quid ergo est faciendū: certe
vt p̄fessor redeat ad peccatorē ducendo secū
pulos. i. bonas p̄tutes. Serpens habz duo
pmo portat venenū: sic sacerdos dat vene
nū p̄nie: et antidotū absolutiōis salut⁹ anie
et debet p̄tra diabolū pugnare informando
pctōrē quō diabolo est resistendū et sic eum
de corde pctōris expellet. Deinde serpens la
pidē portauit. sic discret⁹ confessor p̄ sacraz
scripturā d̄z pctōri lapidē. i. ch̄um dare. de
cui⁹ p̄tute visū spūalem pōt recipe. et p̄ p̄ns
vitā eternā obtinere.

¶ Est vigilandū s̄ fraudes dia-
boli ne nos decipiat.
Capitulū. CVI.

Olim erāt tres so-
ci q̄ ad pegrinādū pgebāt. Accidit
q̄ cibaria p̄t vnū panē inuenire n̄
poterāt z erāt famelici valde: z dixerūt ad i-
uicē. Si iste panis i tres ptes diuidat̄ vni-
cuiq̄ ps nō sufficeret ex n̄ris ad saturādū.
habeam? ḡ sanū p̄siliū quō debeam? de isto
pane disponere. Ait vn̄. Hic in via dormi-
em? z q̄libet somniū habeat. et ille q̄ maius
mirabile viderit ille totū habeat panē. Rñ-
derūt alij duo. Bonū p̄siliū z icep̄t dor-
mire. Ille q̄ p̄siliū dederat surrexit ex ip̄is
dormiētibz z panē totalit̄ comedit: nec vni-
cā micā socijs suis dimisit. Hoc facto soci-
os suos excitauit dicens. Surgite velocit̄
t̄ps ē vt q̄libz somniū suū dicat. Ait p̄mus.
Charissimi mirabile somniū vidi. s̄ vnā sca-
lā aureā de celo descēdētē p̄ quā angeli ascē-
derūt z descēderūt: z aniam meā vsq̄ ad ce-
lū de corpe meo extraxerūt. qñ ibi erā p̄cm
z filiū z sp̄m sc̄m vidi: z tantū gaudiū circa
aniam meā erat qd̄ oculus n̄ vidit nec aur̄
audiuit qd̄ ibidē p̄cepi. Et istud est somniū
meū. Ait sc̄s. Et egovidi q̄ demōes cū in-
strumentis ferreis. ac ignis aniaz meā de cor-
pe meo traxerūt: z ibidē me male tractaue-
rūt z dixerūt. Quādiu de⁹ regnat in celo p-
manebis i isto loco. Ait tert̄. Audite sōni-
um meū. Vbi videbat q̄ qdā angel⁹ ad me
venit z ait. Charissime vis videre vbi sūt so-
ci tui. Rñdi. Etia dñe. Int̄ nos habemus
vnū panē diuidere timeo q̄ cū pane recess-
erūt. Ait ille. Nō est ita: sed panis iuxta nos
est: sequere me. duxit me ad portā celicaput
meū tñ s̄ p̄ceptū suū infra portā posuit z vi-
di te: z videbat mibi q̄ ad celū rap⁹ fuisti z
sederes in throno aureo: z multa cibaria ac
vina optima aū te. Dixitq̄ angel⁹ mibi. Ecce
soci tui abundat in omni gaudio z ciba-
rijs: et ibidē in eternū pmanebit. q̄ q̄ semel
regnū celeste intrauerit: exire n̄ poterit. Iā
mecū veni z oñdā vbi alij soci tui est. Cū
p̄o secut⁹ illū fuissē duxit me ad portas in-
ferni. z ibi vidi tesicut dixisti in penis gra-
uissimis: z cū tibi quotidie mīstrabat: pa-
nis z vinū in magna copia: tūc a te ques-
ui o charissime socie mibi displicet q̄ in istis

penis iaces. Tu p̄o respondisti mibi q̄ q̄-
diu deus regnat in celo: hic permanebo. qz
hoc merui. Surge ergo cito et totū panem
comede qz amodo nec me nec sociū nostrū
videbis. Ego p̄o cū vidi surrexi z sicut dixi
isti panē comedi.

Moralizatio

Ocharissimi. Per istos tres socios tria ge-
nera hoīm intelligere debemus. Per p-
mū saracenos z iudeos. Per sc̄m diuites
z potētes huius mōi. Per tertium viros p̄f-
ctos: sic sunt religiosi ac ceteri hoīes deū tī-
mētes. Per panē rotundū regnū celeste in-
telligere debemus. Panis iste. s̄ regnū cele-
ste diuidat̄ int̄ tria genera hoīm fm merita
sua: aliq̄ mai⁹ aliq̄ minus. P̄m̄s. saraceni
ac iudei dormiūt in p̄ctis suis. z credunt se
celū h̄re: s̄lt̄ saraceni p̄ p̄missionē mahume-
ti cui⁹ legē tenēt q̄ eis p̄misit in celo regnare
Iudei etiā credūt per legē Moysaica illud
obtinere. Ista creditio est q̄ si somnus Sei-
cund⁹ socius cui somnauit se esse in infer-
no: sunt isti diuites ac hui⁹ mōi potētes q̄
sine aliq̄ dubitatiōe p̄ p̄dicatores ac cōfesi-
sores sciūt: q̄ si in p̄ctis sine p̄tritiōe dece-
dūt q̄ ad infernū descendāt et ibi eternalit̄
puniant̄. Et h̄ n̄ obstatē p̄ctā sup̄ p̄ctā accu-
mulāt. Et iō de diuitibz scribit̄. vbi sūt potē-
tes mōi hui⁹ q̄ cū canibz et auibz ludebant̄.
Mortuis sūt z ad infernū descenderūt. Ter-
ti⁹ socius. s̄ ch̄rian⁹ q̄ nō in p̄ctis nec i mala
fide dormit: s̄ bonis opibz vigilat p̄ cōsu-
liū angelī. i. sp̄s sc̄i dona. vitam suā sic diri-
get vt panē. s̄ regnū celeste habeat.

De memoria mortis z non dele-
ctando in t̄palibus.

Capitulū. CVII.

Erat quedam ima-
go i ciuitate rhomana q̄ rectis pe-
dibz stabat. habebatq̄ manū dextrā
extensā: z sup̄ mediū digitū erat sup̄scriptio.
Percute h̄. Imago ista a lōgo tpe sic stabat
eo q̄ null⁹ sciebat qd̄ h̄ sc̄aret. Percute hic.
Vlti ammirati sūt z sepi⁹ ad imaginē venerūt
titulū respiciēdo. z sic recesserūt. qz sup̄scriptio
nē penit⁹ ignorabāt. Erat qdā cleric⁹ s̄brilis
q̄ cū de imagine audisset multū sollicit⁹ erat
eā videre. dū aut̄ eā vidisset et sup̄scriptionē
legisset. Percute h̄. Vidēs q̄ solē sup̄ imagi-
nē p̄ sol⁹ vmbra digitū discernibat: p̄ quē di-

rebat pute hic. Statim ligonem accepit et
vir p distantia triū pedū fodiebat: et qsdā
gdus descendētes inueniebat. Clericus at
modicū gaudēs sup gradū descendit quīq;
sub terra nobile palatiū inenit: aulā itrauit
vidēsq; regē et reginā et mltos nobiles in mē
sa sedētes resperit et circūquaq; totā aulam
plēnā hoibz. et oēs erāt vestibz p̄ciosis indu
ti: null⁹ ex oibz vnūcū p̄bū ei loq̄bat. Respe
xitq; ad vnū angulū et vidit lapidē politū q̄
vocat carbuncul⁹ a q̄ tota domus lumē rece
pit: et ex opposito carbunculi in angulo ho
minē stantē habentēq; i māu sua arcū para
tū cū sagitta ad pcutiēdū. et i fronte ei⁹ erat
sc̄ptū. Ego sū q̄ sū: null⁹ arcū meū vitare p̄t
et p̄cipue carbuncul⁹ ille q̄ relucet tāsplendi
de. Cleric⁹ cū h̄ vidisset ammirabat: came
rā intrauit: et mlires pulcerrimas i purpu
ra et pelle opantes inuenit et nullū p̄bū ei di
xerūt. Deinde stabulū equoz itrauit et opti
mos eqs et asinos. et sic de ceteris inenit: eos
tetigit et ad tactū suū lapides apparuerūt.
Hoc facto oīa habitaculā palatij visitauit:
et q̄cqd cor ei⁹ desiderabat h̄ inuenit. Deinde
sicut p̄r aulā intrauit et de recessu cogita
bat ac in corde suo dicebat. Mirabilia vidi
hodie: et q̄cqd cor desiderat hoc poterat in
uenire. Verūtū null⁹ dictis meis credit de
ist⁹ q̄ vidi. Et iō bonū est i signū vitat aliqd
mecū portare ad mensā supiorē resperit. cy
phos aureos ac cultellos optios vidit. ad
mensā accessit. vnū cyphū cū cultello demē
sa lenauit vt secū portaret. Cū h̄o i sinu suo
collocasset: imago q̄ i angulo cū arcu et sa
gitta stabat ad carbunculū sagittā direxit:
et illū percussit: et i mltas ptes diuisit. Incōti
nēti tota aula facta ē sic nox tenebrosa. Cle
ric⁹ vidēs totalit̄ est tristat⁹: viā exēdip̄p̄
nimiā obscuritatē inuenire nō poterat. et h̄ci
eodē palatio misera morte mortu⁹ est.

Moralizatio

Quārisimi. Ista imago q̄ d̄t: pute hic.
Est diabol⁹ q̄ circūit querēs quē deuoret
qui habet manū extensā. id est potestātē su
per p̄ctōres decipiēdos. qui d̄t. pute hic.
id est hoī auaro d̄t. pute hic i terra bōa mū
dana appetēdo cor tuū in terrenis ponēdo
Cleric⁹ q̄ venerat post q̄ alij recesserūt ē h̄o
cupid⁹ siue auar⁹: q̄ sic bonus cleric⁹ die ac
nocte studet vt sciaz sibi p̄i imp̄mat et alios
doceat: nec satiari potit qn̄ sp̄ noua inuenit

Eodē mō h̄o cupidus die ac nocte studet in
terra et mari quō potit bona mūdāna adq̄re
re: nec oculi ei⁹ satiant. Et iō 5 tales d̄t Se
neca. Cū oīa p̄ctā senescunt sola cupiditas
iuuenescit. Illi q̄ venerūt ad imaginē s̄t bōi
ch̄iani et p̄cipue religiosi q̄ mōm respiciūt
q̄ntū ad victū et vestitū. et sic recedūt: nec su
p̄scriptionē diaboli curāt. tales picula euā
dent. Cleric⁹ h̄o p̄ymbrā digiti i tra percussit
sic auar⁹ p̄ ymbra. s̄. mōi vanitatē: q̄ est quasi
ymbra transiēs. accepit ligonē. i. corp⁹ cōdē
sū et assensū ac intellectū p̄ q̄ diuitias mōi i
cipit fodere. Cū h̄o gradus inuenit descen
dit. Prim⁹ gradus ē supbia. Scōs p̄cupia
ocloz. Tertius p̄cupia carnis. Per istos
gradus et alios diuersos cupidus descendit
et pulcrū palatiū vt ei videt plēnū hoibz ac
vanitatibz inuenit. s̄. mōm istū in q̄ et in q̄bo
miser h̄o miro mō delectat. Imago q̄ cū ar
cu stabat est mors q̄ sp̄ est pata quēlibz n̄m
pcutere. sic d̄t scriptura in fronte. Ego sū. s̄.
mors q̄ mltō tpe in mōo isto introducta sū
p̄ p̄ctm̄ p̄mi parentis. Et null⁹ poterit q̄n
tūcūq; diues generosus aut fort⁹ arcū meū
euadere. Carbuncul⁹ est vita hoīs. q̄diu vi
ta in eo manet: dat ei lumē carbunculi. i. vi
tā pōt h̄re: sed tū auar⁹ melius credit ac spe
rat vinere. Et bona mundana q̄ intelligunt
p̄ cyphū et cultellū in sinu suo. s̄. i arca sua cre
dit includere. veniet mors et pcutiet cum sa
gitta. i. cū graui infirmitate vitā suā. et statim
fit obscuritas itatū q̄ oēs sensus lumē suū
ac p̄tutū amittūt. et iacet corp⁹ ibi mortuū et
miserabilē: q̄ infra triduū i cipit feterē. tūc
diabol⁹ aniaz rapit: amici et cōsanguinei bo
na sua q̄ cū maledictioe d̄i adq̄siuit: obtine
bit cadauera terra ac vermes corp⁹ occu
pabunt. Et sic nihil peccatori reli nq̄uit nū
pena eterna. Studeam⁹ ergo etc.

De pmissiōis fideli constantia

Capitulū. CVIII.

Rat quidā impera
tor: in cui⁹ impio erant duo latro
nes ad inuicē confederati iuramē
to vt nullus alium dimitteret in necessita
te: s̄z quilibet p̄ altero vitā poneret: mltā ma
la ad inuicē p̄petrauerūt. s̄. furtū et homicidiū
Accidit semel q̄ vnus sine alto et eo absente
cū furto captus erat: et in carcerē in compe

dibus posuit. Quod audies socius eius: alter la-
tro ad eum venit et dixit. Charissime. socie dic
mibi in fide in qua ligati sumus quid fiet tibi. At
ille. Ut mihi videtur mori debeo: quia comprehen-
sus sum cum furto: si velles tantum facere istud
quod tibi dixero si essem tibi obligatus. Uxorē
et pueros ac familiam habeo de eis nihil ordi-
nari: nec de bonis meis si illo loco meo posses
expectare in carcere per me poteris a iudice in-
terire: donec ad domum vadam et de uxore: et de
familia: et de bonis meis ordinaveris: et tunc
debito revertar et liberabo te. At ille. Istud
satis fideliter adimplebo. Perrexit ad iudicē
et ait. Domine mi amicus meus captus est. et in carce-
re posuit: mortem ut credo evadere non potest
Si placet tamen unam petitionem a vobis peto ut
eum licetieris: quia ad domum propria accedere possit
ut ante mortem suam de uxore et familia poterit
disponere. Ego vero ut de eo sis securus: lo-
co suo in carcere remanebo: donec venerit.
Ait iudex. Tali die iudicium de eo et de alijs
fiet. Si vero eodem die non venerit quid ad fratrem
debis? Ait ille. Domine omnem securitatem que tu
mi placet adimplebo. quia si non venerit per eius
amorem mortem sustinebo. Ait iudex. Petitionem
non tuam exaudiam: ita tamen quod te in vinculis habeam
quousque ipse redierit. Et ille. Bene placet mihi.
Tunc iudex posuit ipsum in carcerem et alium libere
misit abire. Ille vero domum recessit de uxore
et prole et familia ordinavit. et tandem moram fe-
cit. sed ad tertium diem iudicij in quo omnes malefa-
ctores coram iudice se presentant. Inter alios ille qui
prompte se carceri obtulit per amicum suum est pre-
sentatus. Ait ei iudex. Ubi est amicus tuus qui ho-
die deberet redire et te liberare ac saluare.
Et ille. Domine spero quod non deficiet. Iudex vero
diu expectabat si veniret et nondum venit. Sta-
tim dedit per suam viam ut ad patibulum duceret. Et
sic factum est. Cum vero ad patibulum venisset ait
ei iudex. Charissime imputes tibi non mihi
quod nunc morieris: dixisti quod amicus tuus veni-
ret et te liberaret. Ait ille. Domine ex quo mori de-
beo instans peto ut ante mortem meam pulsare
potero. Ait iudex. Cuiusmodi pulsatio erit
illa. Qui ait. Ante mortem meam tribus vicibus cla-
mabo. Et ille. Tibi placet. Ille incepit al-
ta voce clamare. primo secundo et tertio. respexit
circumquaque et hominem agili cursu venientem vi-
dit a longe et ait iudici. Mortem meam differas
ecce hominem venientem video: forte iste est. so-
cius meus qui me hodie liberabit. Iudex vero cum

ipsum venientem audisset expectavit. Et ecce so-
cius eius venit et ait. Domine ego sum ille qui de bo-
nis meis disposui et amicus meus interim in
periculo mortis per me stetit. Illi libere permittas
abire: quia paratus sum per peccatis meis mortem susti-
nere. Iudex respexit eum et ait. O charissime
dic mihi causam quare ad invicem estis ita fideles
Et ille. Domine a puericia quilibet alteri fidem
dedit ut in omnibus fideles essemus. Et hec est
causa quare ipse in loco meo se posuit quousque
de domo mea ordinassem. Iudex ait. Ex qua
ita est tibi mortem remitto et sit mihi fideles
decetero mecum manebis: et de prebenda vobis
necessaria providebo per omnia. At illi. Domine omnem
fidelitatem a modo permittimus vobis. Iudex
igitur eos recepit ad gratiam et omnes iudicem lauda-
bant qui fecit eis talem misericordiam.

Moralizatio

Charissimi. Rex iste impator est pater ce-
lestis. Duo latrones anima et corpus qui fa-
cti sunt per peccatum socii. scilicet in baptismo ad in-
vicem uniti: ita quod quilibet alteri fidem dedit
aliū in necessitate non deficere quando dixe-
runt: abrenuncio diabolo et pompis eius. et
post hoc facti sunt socii in omnibus operibus:
sed unus sine altero est captus et fortiter ad-
vinculatus quando homo mortaliter peccat ani-
ma sub iugo diaboli manet. Aliter socius. scilicet cor-
pus hinc inde in delictis suis vacat. Sed bo-
nus christianus deo dilectus cum intelligit
quod anima in peccatis iacet. et per penam in car-
cere diaboli habet se offerre loco eius: si est in
loco penam permanere quousque anima ad uxorem
id est per seipsum pergat: et cum ea disponit de ple-
re familia. id est de divinis preceptis et peccatis:
quot et quantum contra divina precepta deliquit
et quid in peccatis permansit: et per quilibet pec-
cato debet satisfacere deo. Sed dic mihi: quomodo?
Certe per orationem: ieiunium: et elemosinam.
Interim corpus debet clamare tria: videlicet. Pri-
ma vox est amara contritio. Secunda integra
confessio. Tertia plena satisfactio. Statim
ad istos clamores anima que iam domum con-
scientie disponit ad te veniet in forma debi-
bita: et ambo. scilicet corpus et anima intrabunt in eter-
na tabernacula. Ad que nos perducatur domi-
nus noster Iesus christus etc.

Quos dicit diabolus per avariciam
in fine decipit ad gehennam
Capitulū CIX

Quidam faber di:

Ques iuxta mare in quadā ciuitate manēs valde auar⁹ et mal⁹ erat. multā pecuniā collegit et vnū truncū impleuit. et ipm iuxta ignē posuit ī p̄spectu oīm: vt n̄ lus de eo suspitionē h̄ret q̄ pecunias cōtineret. Accidit seml⁹ q̄ cū oēs somno eēnt oppressi mare domū intrauit intantū q̄ truncus cū pecunia natabat: et qñ mare recessit truncū secū abstulit. et sic trunc⁹ natabat p̄ mare mltā miliaria quosq̄ puenerat ad vnā ciuitatē ī q̄ erat qdā hō q̄ cōmune hospitū habebat. Hō illemāe surrexit vidēs truncū natāre ad terrā duxit: credēs nihil aliū esse q̄ qdā lignū ab aliq̄ p̄iectū v̄l derelictū. Ille hō erat valde liberalis et larg⁹ erga pauperes et pegrinos. Accidit vna die q̄ pegrin⁹ ier⁹ domo hospitati sūt. et erat t̄pus frigidissimū. hospes cū securi lignū scindit: et p̄ tres vel quattuor ic⁹ sonitū audiuit. Deinde scindēs et pecuniā inueniēs gauisus ē: et sub custodia posuit si aliq̄s veniret cur⁹ eēt reddere vellet. Faber hō de ciuitate in ciuitatē iuit q̄rendo pecunias suas: venit ad ciuitatē et ad hospit⁹ q̄ truncū inuenit. Eū mentiōē de trunco p̄dito faceret. audiēs hospes intellexit q̄ pecunia eius fuit. cogitauit intra se. Jā pbabo si volūtas dei fuerit vt pecuniā ei reddā. Fecit fieri hospes tres pastillos de pane. Primū impleuit terrā. Scōs ossib⁹ mortuorū. Tertiū cū pecunia quā inuenit ī trunco. Hoc facto dixit fabro: volum⁹ cōmedere tres bonos pastillas d̄ optis carnis q̄s habeo. quēcūq̄ eleger⁹ sufficientem habebis. Faber hō vnū post aliū leuauit pastillū plenū terrā magis ponderantē inuenit et illum elegit. Et ait hospit⁹. Si pl⁹ indiguero illū scdm̄ eligo. ponēs manū sup̄ pastillū plenū de ossib⁹ mortuorū. tertiū pastillū tibi habebas. Hospes hoc vidēs in corde suo dicebat. Jā clare video q̄ volūtas dei nō est q̄ ille miser pecuniā suā habeat: statim pauperes ac debiles: cecos et claudos vocauit. et in p̄ntia fabri pastillū aperuit et ait. Ecce miser pecuniā tuā quā manib⁹ tuis tradidisti: tu pot⁹ pastillos de terra ossib⁹ mortuorū elegisti. Et bñ q̄ deo nō placuit vt pecuniā illā rehaberes. Hospes statim corā oculis suis totā pecuniā illā in pauperes diuisit. et sic faber cū p̄fusiōe magna recessit.

Moralizatio

Quāritissimi. Faber iste p̄t dici quilibz hō mundan⁹: qui pot⁹ n̄tū mundo fūre q̄ creatori n̄ro. Per truncū istū vndiq̄ clausum cor cuiuscuq̄ auari intelligit: qd̄ semper est clausum quo ad celestia. Pecunia ī clusa se quedā opa meritoria que aliquādo miser hō cōmittit ex timore dei cōpulsus. Vnde qd̄ fuit et refluxit est mundus iste q̄ rapit de corde auari q̄cqd̄ boni cōmiserat: non tñ p̄tutes q̄s in baptismo recepit: sed bonas cogitationes cordis. Matt. vi. Vbi est thesaur⁹ tu⁹: ibi est et cor tuū. Hospes q̄ truncū inuenit est bon⁹ p̄lat⁹ vel p̄fessor diuineret q̄ tenet circa p̄ctōres diligentia habere et eorū corda et facta scrutari et uestigare quō poterūt ad viā rectitudinis duci. Cū homo tenet sequi viā p̄ quā poterit salutem inuenire. s. ad p̄fessionē currere: et in domo ecclie hospitari et ei⁹ p̄ceptū obedire. Tūc cōfessor debet ipi tres pastillos cōsidere vt vnū eligat de istis p̄ quē famē p̄cti extinguerē possit. Prim⁹ ei pastillus erat plen⁹ terra et designat mōm: quē si mundan⁹ hō elegerit ī vita ista nihil aliū inueniet: nisi terrā purā. i. sepulcrū vix septē pedes cōtinēs. qz omne qd̄ est ī mōdo: aut ē sup̄bia vite: aut p̄cupia oculorū: aut p̄cupia carnis. imo totus mōdus ī maligno positus est. ḡve illis q̄ mūdāna eligūt. Vemento q̄ hō qz cinis es et ī cinerē reuerteris. Scōs pastillus erat plen⁹ ossibus mortuorū et signat carnē. id ē carnales hoīes. vt sūt ociosi: gulosi: et luxuriosi q̄ cū omī studio intendūt carni placere. Contra tales dicit apls. Si fm carnē vixeris moriemini. Tūc inuenietis opa v̄ra quasi ossa arida q̄ nihil aliū valent. nisi vt cōburant. Vnde ḡ illis qui illū pastillū. s. carnales dilitias eligūt. Terti⁹ pastillus erat plenus argēto et auro puro. et ille designat celū empyreū ī q̄ est thesaur⁹ infinit⁹. Pauci sūt respectiue q̄ manū ad illū pastillū ponāt. Cū Matt. vii. Lata est via q̄ ducit ad infernū: stricta que ducit ad celū: iō paucip̄ eā ambulāt. Quid ḡ est faciendū? Certe vocādi sūt pauperes et debiles. i. iusti atq̄ sc̄ti q̄ ī vita ista p̄ tribulationes multas p̄pter deū transierūt et multas miseras sustinuerūt. Talib⁹ dicit illud Matt. xxv. Venite benedicti p̄ris mei percipite regnum quod vobis paratū ē. Ad qd̄ nos perducatur etc.

De mirabili errantium reuocatione
et afflictorum pia consolatione

Capitulum CX.

Raianus imperator

Tor regnauit: in cuius impio erat quidam miles nomine Placidus qui erat magister militie ex parte imperatoris. Iste erat in opibus misericordie valde assiduus: sed tamen idolorum cultui deditur. Habebat autem uxorem eiusdem ritus et miscerie existens: duosque filios ex ea procreauit quos iuxta suam nobilitatem magnifice educari fecit. Et quod opibus miscerie sedule insistebat: ad viam pietatis meruit illustrari. Quadam die cum venationi insisteret: gregem ceruorum repperit: inter quos vnum ceteris speciosiore et maiore conspexit: quod ab aliorum societate discedens in siluam vastiore perfluit. Tunc cum alii milites circa ceteros ceruos occupati essent. Placidus illud toto nisu insequerebat. et ipsum cape nitebatur. Quem cum totis viribus insequeret: ceruus tandem super quandam rupis altitudinem conscendit et Placidus appropians qualiter eum cape possit in animo sedule cogitauit. Qui cum ceruum diligenter inspiceret: vidit inter cornua eius formam sancte crucis supra solis claritate fulgentem: et imaginem Iesu christi: qui per os cerui sicut olim per asinam Balaam sic ei locutus est dicens. Domine Placide quid me insequeris. Ego tui gratia in huius animali apparui tibi. Ego sum christus quem tu ignorans colis. elemosine tue coram me ascederunt: et ob hoc veni ut per hunc ceruum quem venabar. ego quoque venarer te ipsum. Alii tamen dicunt quod ipsa imago que inter cornua cerui apparuit beatus baptista. Hoc audies Placidus nimio terrore correptus est. de equo in terram cecidit: et post vnam horam ad se rediens de terra surrexit et ait. Reuella mihi quid loqueris sic credam in te. Et ait christus. Ego sum christus. Placide quid celum et terram creauimus. quod lucem oriri fecimus et a tenebris diuisimus. qui dies tempora et annos constitui. qui homines de limbo terre formauimus: quod propter salutem humani generis in terris in carne apparui: quod crucifixus et sepultus tertia die resurrexi. Audies hec Placidus: iterum in terram cecidit: et ait. Credo domine quod tu es quod omnia fecisti. et quod errantes conuerteris. Et dixit ad eum dominus. Si credis vade ad episcopum civitatis et facias te baptizari. Cui Placidus. Vis domine ut hec eadem uxori mee nunciet et filiis: ut et ipsi pariter in te credant. Cui dominus. Nuncia illis ut et

ipsi pariter tecum mundentur. Tu quoque crastina die huc venias ut tibi rursum appaream: et que futurum sunt plenius pandam. Cum ergo placidus domum venisset. et hec uxori in lecto renunciasset. reclamauit uxor eius dicens. Domine mi et ego aliam nocte transacta vidi dicentem mihi. Eras tu et vir tuus et filii tui ad me venietis. Et nunc cognoui. quod ipse est christus. Perrexerunt ergo media nocte ad episcopum civitatis: et romam quod eos cum magno gaudio baptizauit et placidum vocauit Eustachium. uxorem Theosbyram: et filios eius Theosbyrum et Agapitum. Vane facto Eustachius sicut consueuerat ad venationem processit et prope locum veniens milites suos quasi sub obtentu inuestigande venationis dispersit: statimque in loco formam prime visionis asperit: candelamque in terram suam dixit. Supplico domine ut manifestes quod promiseras seruo tuo. Cui dominus. Beatus es Eustachie quod accepisti lauacrum gratie mee. quod modo diabolus superasti. Et modo cum quod te deceperat conculcasti. Vnde apparebit fides tua Diabolus ei eo quod ipsum dereliquisti contra te scilicet et variis modis armatus. Oportet enim te multa sustinere ut accipias coronam victorie. Oportet te multa pati ut de alta seculi vanitate humilieris: et rursum spiritualibus diuitiis exalteris. Tu ergo ne deficias: nec ad gloriam persistam respicias. quod per tentationes oportet te alterius Job demonstrari. sed cum humiliatus fueris veniam ad te et in gloriam persistam te restituam. Dic ergo mihi si tentationes modo vis sustinere aut in fine vite tue. Dicit ei Eustachius. Domine si oportet ita fieri modo iube tentationem accedere. sed fructus patientie tribue. Cui dominus. Fortes estote: quia gratia mea custodiet animas vestras. Sicque dominus in celum ascendit. et Eustachius domum rediens hec uxori sue nuntiavit. Post paucos igitur dies mors pestifera cunctos seruos et ancillas eius inuasit et vniuersos occidit. Deinde post alios dies omnes equi et omnia eius pecora subito interierunt. Quidam autem celesti eius de predicatione videtes per noctem in domum eius irruentes cuncta que repperunt asportauerunt: et totam domum auro et argento et rebus alijs spoliauerunt. Et ipse cum uxore sua et filiis gratias deo agens nocte nudus aufugit. Qui ruborem verentes egyptum pergebant: totaque eius possessio per rapinam malorum ad nihilum est redacta. Rex autem totusque senatus per magistro militum tam strenuo multum dolebatur. eo quod nullum indicium de eo reperire poterat.

rāt. Cū autē iter agerent appropinquerunt mari: et inuenientes nauim i ea nauigare ceperūt. Clidēs autē dñs nauis vxorē Eustachij q̄ pulcra eēt nimis: ipam hñe desiderauit. Cū ̄o transiret assent nauū ab eis exiēbat. nō habētibz illis vñd soluerēt iussit p nauulo retinere vxorē: volēs q̄ eā secū habere. Qd̄ vt Eustachij audiuit nullaten⁹ cōsentire voluit. Eo tradicēte innuit dñs nauis suis vt cū in mare p̄cipitarēt vt sic vxorē suam hñe posset. Qd̄ vt Eustachij comperisset. vxorē eis tristis reliqt. et duos infantes accipiens ingemiscēs ibat dicēs. Ulemibi et vobis. q̄ mater vestra alienigene marito tradita est. Perueniens q̄ ad qñdā flumiū p̄t aq̄ rū abundantia nō est aus⁹ cū duobz filijs p̄transire. sed vno circa ripā fluminis relicto altez transportauit. Qui cū flumiū trāsseret assēt illū infantē quē baiulauerat sup terrā posuit et ad accipiendū aliū festinauit. Euz autē circa mediū fluminis puenisset. ecce lupus cōcit⁹ venit et infantē quē deposuerat rapiēs i siluā fugit. Qui de eo desperat⁹ ad aliū festinauit. Sed cū abiret leo aduenit et altez infantē rapuit et abcessit. vñ eū sequi nō valens cum eēt in medio fluminis cepit plangere et capillos suos euellere volēs se i aquā p̄ncere. nisi eū diuina puidētia conseruassz. Pastores autē vidētes leonē puez vñū portantē eū cū canibz insecuti sūt. Per diuinā autē dispensatōnē leo puez illesū abiciēs recessit. Quidā insup oratores p̄ lupū clamātes de ei⁹ fau cū puez aliū incolumē liberauerunt. Utriqz ̄o pastores et oratores de vno vico fuerūt et penes se pueros nutrierūt. Hoc autē Eustachij nesciebat. sz merēs ac plorās ibat dicēs. Neui mibi q̄ añ vt arbor pollebā: sz modo penit⁹ nudat⁹ sū. Neui mibi q̄ multitudine militū circundari solebā. sed modo sol⁹ remanēs nec filios concessus sum hñe. Demini te dñe mibi dixisse q̄ optet me tentari sicut Job. Ecce plus q̄ Job aliquid in me fieri vides. Ille em̄ etsi omnibus nudatus fuerit. tamen stercus habuit sup q̄ sedere potuit. Vibi autē nihil horū remansit. Ille amicos sibi cōpatientes hñt. Ego feras habui inimicos q̄ filios meos rapuerūt. Illi vxor est relicta: a me ̄o ablata. Da requiē domine tribulatiōibz meis et pone custodiā ori meo ne declinet cor meū i ̄ba malicie et eiciat a facie tua. Dis dicit cū

lachrymis ad quendā vicū abiit: et data sibi mercede agros illoz hoim p annos qñdecī custodiuit. Filij autē eius in altero vico sūt educati: nec se frēs eēs sciebant. Domin⁹ autē nauis vxorē Eustachij seruauit nec eam ille alienigena cognouit: sz poti⁹ eaz intactā dūmittens vitam finiuit. Impator autē et populus rōman⁹ plurimū ab hostibz molestabatur et recordat⁹ placidū q̄ strenue eos dimicasset: de ei⁹ subita mutatiōe pluries tristabatur. direxitqz mltos milites p diuersas mōi ptes pmitēs oibz q̄ cū inuenirent multas diuitias et honores. Quidā autē ex militibz q̄ aliquñ placido ministrauerāt ad ipz viciū in q̄ degebat venerūt: q̄s placid⁹ de agro venit p̄siderās eos ex incessu p̄tin⁹ recognouit: et ingemiscēdo p̄turbari cepit cogitans dignitatē quā olim habuit et in corde suo dixit. Dñe sicut istos q̄ aliquñ mecū fuerūt p̄tē spem nūc vidi da vt p̄iugē meā videre possim. nā de filijs scio q̄ a feris comestis. Venit em̄ ad eū vox dicēs. Confide Eustachij: q̄ cito honorē tuū recupabis: et filios et vxorē recipies. Cū igit militibz obuiasset ipi eā minime cognouerūt. Cūqz eū salutassent q̄ fierūt si aliquē pegrinū noie Placidū cum vxore: et cum duobz filijs cognosceret. Ille autē se nescire p̄fessus est: ad p̄ces tñ eius in hospitium diuerterūt et Placid⁹ eis seruebat et recolēs p̄stinū statū suum lachrymas continere nō poterat. Egressus autē foras faciē suam lauit et itez rediens eis seruebat. Illi vero cōsiderātes ad inuicē dixerūt. q̄ filius est hic homo illi quē querim⁹. Et rñdens alter dixit. Valde filius est. Cōsiderem⁹ igit si habet signū cicatricis in capite qd̄ sibi i bello accidit. ip̄e vere est. Et respiciētes et signū vidētes ipm eē quē q̄rebāt p̄tin⁹ cognouerūt et insiliētes et osculātes eū de vxore sua et filijs sciscitati sūt. q̄ dixit eis q̄ filij mortui essent et vxor detenta. Uicini autē omnes ad spectaculū cōcurrebāt dum milite svirtutē et p̄mā gl̄iam narrabant. tūc p̄ceptū impatoris milites ei exposuerūt et optimis vestimentis ipm induerūt. Post iter qñdecim dierū ad impatorē venerunt qui eius aduentum audiens eidem p̄tinus occurrit: et in oscula pacifica eius ruit. Narrauitqz omnibz per ordinē cuncta que sibi acciderāt. statim ad magisteriū militie trahit: et idem officiū qd̄ habuerat prius exercere compellit: q̄ nume

ratio militibz et paucos contra hostes esse cognoscēs iussit tyrones colligere per oēs ciuitates et vicos. Contigit autē et illā terrā describī in qua filij sui educati fuerāt ut daret duos tyrones. Vniuersi autē eius loci incole illos duos iuuenes tāq̃ per ceteros aptiores magistro militū cōsignauerūt. Videns igitur illos duos iuuenes elegātes et morū honestate cōpositos cum sibi plimū placuissent: inter primos in acie ordinauit. et sic perfectus ad bellū: subiectis hostibz exercitiū suū tribz diebz in quāda loco ubi vxor sua hospita manebat requiescere fecit: ubi hospitati sūt filij. ignorātes tamen oīno quod mater sua esset: et sedentes circa meridiē et mutuo p̃fabulātes exponebāt sibi huiusmodi de infantia sua. Mater vero illoz duoz inueniēcōtra sedēs quā ipsi referebāt attentius audiebat. Dixit maior minori. Ego dum infans essem nihil oīno recolo nisi quod dilectissimū patrem meum magistro militū erat et mater mea valde speciosa duosque filios habuit. scilicet me et alium minorem me quā etiam ipse alius frater meus valde speciosus erat. Accipietesque nos. scilicet me et fratrem meum. p̃ntes nostri egressi sūt de domo patris nocte ingressique sūt ambo siluā. me et fratrem meum secū recipiētes: nescio tamen quā euntes. Cumque autē de nauī egredieremur mater nostra quō nescio in mari relictā est. Pater vero noster portans nos duos p̃gebat flens pueniensque ad quāda flumiū: transiuit cum fratre meo minore et me super ripā fluminis reliquit. Cum autē reuerteret ut me acciperet: lupus venit et illū infantē rapuit. et antequā ad me appropinquaret leo de silua exiens me rapuit et in siluā duxit. Pastores vero me de ore leonis eripuerūt et nuntiatum sū in illa possessiōe in qua et ipse scis et nō potui scire quid factū sit de patre meo neque de fratre. Audiēs hec minor frater cepit flere et dicere. Per deū audio fratrem tuum ego sū: quoniam nā quā me educauerūt mihi dixerūt quōd me eruerūt de faucibus lupi. Et in amplexus ruentes osculabantur se inuicē et fleuerūt. Audiēs hoc mater eoz et cōsiderās quod euentū suum ita seriātim dixissent: diu apud se tractauit si filij sui essent. Altera autē die magistro militū adiit et int̃pellauit dicēs. Deprecor te dñe ut me ad patriā tuā p̃duci iubeas. Ego sū de terra rhomanorū et hic pegrina sū. Nec dicens vidit in eo signa mariti sui et eū cognoscēs cum iā se cōtinere nō posset: p̃cidit ad pedes eius et ait. Precor te dñe ut mihi exponas pri-

stinā vitā tuā. puto ei quod tu sis. Placidus magistro militū quā alio nomine Eustachius nuncupatur: quē saluator cōuertit qui talē et talē tentationē sustinuit. cui vxor quē ego sum in mari ablata fuit quē tamē ab omni corruptione seruata sū. quē duos filios Agapitū et Theosbyrū habuit. Audiēs hec Eustachius et ipsam diligenter cōsiderās: vxorē suā eē recognouit et lachrymas per gaudium fudit. Ipsam osculatus est glorificās deū quā consolatur affictos. Tūc dixit ei vxor sua. Dñe ubi sūt filij nostri. Qui rēdit. a feris capti sunt. Et exposuit ei quōd eos perdidit. Et illa. Gratias agamus domino. puto enim ut quēadmodū deus donauit nobis ut inueniremus nos inuicē. dabit etiā recognoscere nobis filios nostros. At ille. Dixi tibi quod a feris deuorati sūt. Qui illa. Beati eterna die sedens in horto: audiuit duos iuuenes sic et sic suā infantiam exponētes: credendo quod sint filij nostri: int̃roga eos et dicet tibi. Cōuocans autē Eustachius eos et audiens ab eis infantiam suā: recognouit quod filij sui erāt et amplectētes eos ipse et mater super eoz colla plurimū fleuerūt et crebris eos osculabantur. Dis autē exercitus plurimū gaudebat de inuentione eoz et de victoria barbarorū. Cum igitur rediret cōtingit iā Traianū obisse et successisse ei peiorē in sceleribus nomine Adrianū. Qui per victoriā obtēta et inuentionē vxoris et filioz magnifice eos suscepit et magnū cōmuniū parauit. Altera autē die ad templū idolorū processit ut ibi sacrificaret per victoriā barbarorū. Audiēs autē impator quod Eustachius nec per victoriā nec per inuentionē suoz sacrificare vellet: hortabatur ut sacrificiū imolaret. Qui Eustachius. Ego christum deū colo et illi soli seruio et sacrifico. Tūc impator ira repletus: ipsum cum vxore et filiis in barena statuit et leonē ferocē ad eos dimitti fecit. Accurrēs vero leo et de missio capite quasi eos adorās ab eis humiliter recessit. Tūc impator bouē eremum incēdi fecit et eos ibidem viuos immitti mādauit. Orantes igitur sancti et se dño cōmendātes: bouē intransientes: ibidem dño sp̃m reddiderūt. Tertia autē die sūt de boue corā impatore extracti et ita penitus intacti inuenti sūt quod nec capillos nec quicquid eoz vapores incēdi aliquatenus contigerūt. Christiani vero eoz corpora tulerūt et in loco celeberrimo recondentes: ibidem oratoriū cōstruxerūt. Passi sūt autē sub Adriano quā regnare cepit circa annos dñi

c.xx. Kal. Nouembris. vel fm quoldā. xii.
Kal. Octobris.

Expositio

Quarrissimū. Iste impator est dñs noster
Iesus christus. Placidus pōt dici qui
libet homo mundan⁹ in vanitatib⁹ seculi oc
cupat⁹ q̄ pergit ad venandū ea que sunt mū
dana cū militib⁹ suis. i. q̄nq̄ sensib⁹. Tandē
venit ad gregē ceruorū in quib⁹ multū dele
ctat. Cerui isti qui sunt inuenti sūt vii⁹. au
ditus rē. verba detractoria et vana. et sic de
alijs sensib⁹ exteriorib⁹. Sed attēdat q̄ cer
uus pulcrior cūcurrat et recessit a societate
aliōz quē toto conamine inseqbāt Placid⁹
Cervus ille est ratio q̄ est optima potentia
anī quā hō tenet toto conamine iōib⁹ opī
bus sequi si desiderat hīe vitā brām. Cerv⁹
ille ascēdit ripā. Ripa est iusticia siue recti
tudo quā ratio semp diligit. et infra cornua
rōnis vidit imaginē crucifixi. Cornua sunt
lex antiq̄ et noua. In lege antiqua bene p̄be
tizatū erat a mult⁹ de aduentu ch̄i et de ei⁹
morte. In lege noua clare videre possumus
quōd z quamorte p̄ nostra salute mortu⁹ est.
Ideo cervus ille bene dī vt mōm despiciā
mus z ea que in mōo sunt vt sequamur ve
stigia christi. sicut fecit Placidus. Sed pos
ses dicere. Libent̄ essem instructus quōd ve
stigia christi sequi debeā. Ecce exēplū i isto
brō Eustachio. Primo renuncia vxori z fi
lijs. Uxor illa que est speciosa valde est ani
ma tua ad dei similitudinē creata que semp
est parata ch̄o obedire si caro ei cōsentiat.
Duo filij puuli sūt voluntas z opus qui sūt
puuli q̄diu homo manet dō p̄trari⁹. Un⁹ p̄
mo optet p̄ p̄niam in terrā cadere. deinde
oīa t̄palia a te repellere. si nō ope tñ volūta
te. Hoc est sic intelligēdū. q̄ semp deū oīb⁹
p̄ponas. Post hoc Placidus surrexit z cuz
vxore z filijs noctenauē itrauit. Sic tu cha
rissime surge p̄ cōtritiōē cū bōa voluntate
z bonis opib⁹. z intra nauē sc̄e eccl̄ie z de⁹
in oīib⁹ erit tibi p̄pit⁹. Magister nauis est
platus q̄ libent̄ nos retineret. Sed vxorem
nostrā. i. aniam habet tenere in diuis p̄ce
ptis. Et si p̄tingat hōiem vagari extra na
uē eccl̄ie. amittere pōt duos filios. i. volun
tatē bonā z bonū opus q̄ prius habuit erga
deū. sic Placidus fecit. Placidus intransit
flumiū z infantes portauit. z lup⁹ vnū cepit
z leo aliū. Per flumiū mōm intelligere debe

mus. Per leonē diabolū. Per lupū p̄riā car
nē. Diabol⁹ rapit a corde hōis bonā volūta
tē. Caro bonū opus. Ratio dī. Bonū est ie
iunare z i bōis opib⁹ vigilare. Caro dī. De
li⁹ est bñ comedere z suauit dormire. Quid
ē est faciendū. Si illa duo ablata fuerint ab
hōie. i. bona volūtas z opus meritorū. cer
te pastores et aratores hñt cū canib⁹ viriliter
sequi. Pastores isti sūt cōfessores discreti q̄
habent nos dirigere. z a via p̄ditionis deducere.
Aratores sūt p̄dicatores quib⁹ terram
cordis nostri p̄ sacrā sc̄pturā arare. spinas
p̄ctorū euellere. z p̄tutes inserere. vicia extir
pare. z p̄ p̄ns hōiem in seruitio dei nutrire
ita q̄ sint duo in vna ciuitate. i. in vna dile
ctiōe z p̄cordia. z caro spūi non cōtradicat.
Tūc rex misit ad querendū Placidū. Sic
dē misit p̄mo patriarchas ad hōiem. sc̄do
p̄phetas. Sed hō nolebat fateri eos cognos
cere. donec venit fili⁹ dei z nos suo p̄cioso
sanguine redemit. Iō iustū est vt hospitium
domus nostre sit mōz p̄ opa meritoria in q̄
nō sit p̄ctm̄. Et sic apparebit vxor munda z
speciosa. i. ania cū duob⁹ filijs. i. cum volun
tate p̄ria deo semp seruiedo p̄ opa misc̄ie.
Et videas q̄ signū habeas p̄ qd poter⁹ co
gnosci sicut Placidus habuit. Signū illud
debet esse dilectio dei z p̄mi vt deū super
oīa diligas. z p̄mū tuū sic teipm̄. Et sic
poter⁹ fieri mgr̄. i. omniū sensuū eos recte di
rigēdo. Et sic p̄ martyriū maceratiōis ad vi
tā eternā puenire. Qd nobis rē.

De custodia z circūspectiōe habē
da ad gregem cōmissum

Capitulū. CXI.

Vidā nobilis quan
dam
vacca candidā habuit quā mul
tum dilexit p̄pter duo. Primo qz
candida erat. Sc̄do qz in dando lac abun
dauit. Nobilis ille p̄ nimio amore ordina
uit q̄ vacca duo cornua aurea habuit. z in
tra se cogitauit cui possz vaccā ad custodiē
dū dimittere. Erat em̄ tunc temporis qdaz
homo nomine Argus q̄ verax in omnibus
erat z centū oculos habebat. Nobilis iste
nunciū ad Argum misit vt sine dilatione vl
teriori ad eum veniret. Qui cuz venisset ait
ei. Vacca meam cuz cornibus aureis tue
custodie cōmitto. z si bene custodier⁹ te ad

magnas diuitias pmouebo. Si ꝑo cornua fuerint ablata morte morier. Argus ꝑorac cā cū cornibꝫ recepit et secū duxit singulis diebꝫ cū ea ad pascua prexit ⁊ diligēt custo diuit: ⁊ de nocte eā ad domū reduxit. Erat qdā hō cupidus nomie Mercuriꝫ subtilis valde in arte musicali q̄ miro modo vaccā hꝛe cupiebat: sepe ad argū venit vt prece vl ꝑcio cornua ab eo obtineret. Argus tenens in manibꝫ baculū pastoralē q̄ se in terram fi xit. ⁊ ait baculo in ꝑsona dñi sui, Tu es do minus meꝫ: nocte ista ad castꝫ tuū veniam tu dicis mihi vbi est vacca cū cornibꝫ? ego rñdeo, Ecce vacca sine cornibꝫ, me em̄ dor miente latro qdā cornua abstulit. Tu dicis O miser nōne centū oculos habes. quō erat q̄ omnes dormirēt ⁊ latro cornua abstulit? Hoc est mendaciū. Et sic ero filius mortis Si dicā vendidi: filiꝫ mortis ero dñs meo. Deinde ait Mercurio: Perge viā tuā. qꝫ ni hil obtinebis Mercuriꝫ recessit ⁊ altera die cū arte musicali ⁊ suo istrumēto venit. Qui cū venissꝫ incepit cū Argo more histrionico fabulas dicere ⁊ plerūqꝫ cantare q̄sqꝫ duo oculi Argi inceperunt dormire. Deinde ad cantū illiꝫ duo alij oculi dormitauerūt: ⁊ sic deinceps dōec vniversi somnū capent. Qd cernēs Mercuriꝫ caput Argi amputauit ⁊ vaccā cū cornibꝫ aureis rapuit.

Moralizatio

Harissimi. Ille nobilis ē dñs noster Je sus chꝛs. Vacca candida ania ad dñs militudine creata que dū manet in purita te vite dat lac inuocatiōis ⁊ orōnis ꝑꝑꝫ que duo multū a deo diligūt. ⁊ ideo dedit ei cor nua aurea. qꝫ ꝑ vtrūqꝫ saluati sūt plures ho mines post mortē chꝛi. Vacca illa cū corni bus tradit Argo. i. plato. Unde Argꝫ cū cē tū oculis claris viz puidū ⁊ discretū ac vn diqꝫ circūspectū significat: q̄ semp habet vi gilare iuxta gregē sibi cōmissū. Vñ Ezech. iij. ca. dꝫ prelato. Si nō annunciaueris ei ne qꝫ locutꝫ fueris vt auertat a via sua impia vt viuat. ⁊ iꝑe impiꝫ in iniquitate sua moriet san guine eiꝫ de manu tua requirā. Si aut an nunciaueris impio et ille nō fuerit cōuersus ab impietate sua ⁊ a via sua pessima: iꝑe qui dē in iniquitate sua moriet. tu aut a niam tuā liberaſti. Sed heu mlti baculū pastorale. i. ꝑtate suā ante oculos hoim ostendūt vt vi deant ⁊ vt ab hominibꝫ honorent. Sed se

pe cōtingit cū venerit aliqꝫ tentatio diaboli ca. s. audiendo cantus musicales. i. muliez. Que cū sepe ab hominibꝫ libentꝫ audiuntur ⁊ in illis delectantꝫ intantū qꝫ a sue circūspe ctiōis vigilantia cadūt, ⁊ dormiente ipsoꝝ prudentia spiritalitꝫ pereant ⁊ vaccā. i. ani mā quā diligēt seruare debent: ꝑ ꝑctm amit tunt. Unde caput a talibꝫ amputatꝫ. i. beata vita quā deo promiserūt per opa meritoria seruare. Mercurius. i. diabolus aufert ab eis vitā eternā ducendo vaccā id est animā ad ifernū. A quo nos custodiat dñs noster Iesus chꝛs qui cū patre ⁊ spūsancto sine fi ne viuit ⁊ regnat ⁊c.

De curatiōe anie ꝑ medicinā supcelestꝫ
medici q̄ quidā curāt ⁊ qdā non.
Capitulū. CXII.

Dragonius regna:
Quit qui vxorē pulcrā accepit q̄ con cepit ⁊ pepit filiū. puer creuit et ab omibꝫ est dilectꝫ. Lū aut decē annos i etate habuit mortua est mater eius ⁊ tradita ho noſifice ſepulture. Post hoc ex ꝑſilio mltorū rex aliā vxorē duxit, q̄ filiū ꝑme vxorꝫ non dilexit. sed opprobria mltā sibi intulit. Rex aut hoc ꝑcipiēs volēs placere vxori filiū su um extra imperiū ordinauit. Filius expul sus artē medicine studuit et intantū ꝑfecit q̄ factꝫ est magnus ⁊ ꝑfectus medicꝫ. Audi ens rex q̄ filius suus in studio ꝑfecit. gau sus est valde. Accidit infra tꝑs breue q̄ rex i grauē infirmitatē cecidit: literas ꝑ filio de ſtinauit. vt ad eū ſine vltiori dilatiōe veni ret ⁊ eū ab infirmitate liberaret. Filiꝫ ꝑo vt voluntatē patris intellexit. ad ꝑꝛez venit ⁊ eū ꝑfecte curauit. Unde fama eiꝫ ꝑ totū re gnū volauit. Post hec regina nouerca eius vſqꝫ ad mortē infirmabat ⁊ medici ex omni ꝑte ſt adducti q̄ omnes eā ad mortē iudica bāt. Hoc ꝑcipiēs rex contriſtatꝫ est valde: rogauit filiū vt eā curaret. At filiꝫ ait ꝑꝑꝫ tionē vestrā implere nolo. Cui ꝑatꝫ. Extra re gnū meū te expellā. Cui filiꝫ. Si ſic agitꝫ iniuſte mecū facitis. Pater ac benigniſſime genitor bñ cōſtat vobis q̄ me filiū vꝛm ex tra regnū expuliſti ꝑpter eiꝫ ſuggeſtionē. vñ mea abſentia dilectiſſime ꝑatꝫ fuit cauſa ve ſtri dolorꝫ ac infirmitatꝫ. ⁊ mea ꝑntia eſt cā dolorꝫ ⁊ infirmitatꝫ regine. vñ nouerce mee

ideo nolo eā curare: sed potius volo ab ea recedere. Sit pater filio suo. Eundē morbum habet regia nouerca tua quē ego habui: me pater tuū perfecte curasti, sic etiā et nouerca tuā cura. Rndit fili? patri. Pater mi dilecte: licet sit eadē infirmitas nō tñ eadē cōplexio est tibi et sibi. Quicquid ego tibi feci gratū et ratū habuisti, qñ palaciū intraui et me vidisti curatus fuisse. Nouerca mea quādo me videt grauatur. Si loquor intēdit dolor, si tangā eā extra seipam rapit. Et ideo nihil magis expedit egris curandis nisi dare eis quod volunt et quod desiderāt. Et sic p̄tēs allegatiōes fili? euasit, et nouerca defuncta est.

Doralizatio

Quārisimī. Iste rex potest dici p̄m? pater. Orens Adam: qui locum et imperiū habebat. s. padisū: quē deus dñm totius mundi p̄stituit. Psal. Via subiecasti sub pedibz rē. Qui desponsauit pulcrā vxorē, i. animā ad dei similitudinē creatā: ex q̄ genuit filiū id ē ch̄m de sua p̄genie p̄ductū q̄ntū ad humanitātē, vxor. i. aīa moris spūalis p̄ peccatum quod cōmisit. Statim duxit aliā vxorē, s. iniquitātē et miserā in quā cecidit: p̄ quā padisopuabatur et in isto mōdo ponebatur: ubi i sudore et labore vixit. Fili? dei q̄ erat de sua p̄genie f̄z carnē, de impio celesti, p̄tē nostrā infirmitatē et iniquitātē descendit: qui fact? est noster medicus, omnes infirmitates curat intantū q̄ fama ei? in celo et in t̄ra et in inferno volauit. Sed pater noster Adā grauit infirmabatur p̄ p̄ctm cōmissū tā in corpe q̄ in aīa. In corpe p̄didit gl̄iā et honorē: qñ de paradiso ē expulsi. In aīa q̄ a deo separatus est: et in infernū collocat?. De? vero optime et p̄fecte illū suabndicta passiōe curauit. Sed nouercā, s. diaboli cui p̄ p̄ctm cōiunct? erat nūq̄ volebat curare. Dic mihi: q̄re: cū habuerūt eandē infirmitatē: q̄ ambo per p̄ctm ceciderūt, Ad hoc dico. Licet ambo peccauerūt: tñ alio et alio modo. Diabol? sine suggestione et ex p̄pria malicia, Homo s̄o p̄ diaboli tentat?: et ex fragili materia plasmat? in peccatū cecidit et oleū miscōie petijt. Ideo mendic? dñs noster Iesus ch̄s hoīem curauit, s̄z nō nouercā, s. diaboli. Nouerca illa ē causa q̄re fili? dei a multis hominibz in aliā regionē mittit et ab eis expellit. Sed ecōuerso p̄sentia diuina est causa mortis diaboli: quia ambo se nō compatiunt.

De spiritali pugna et remuneratione pro victoria.
Capitulū. CXIII.

Donlas regnauit

Adiues valde q̄ torneamenta et bastiludia multū dilexerat. vñ quoddā torneamentū fecit p̄clamari vt q̄cunq̄ se in torneamēto meli? haberet mercedē p̄dignā a rege obtineret. Hoc audientes nobiles et optimates ad torneamētū venerunt, rex ordinauit vt milites diuiderent ita q̄ ex vna pte p̄les ordinauit in certo numero: et tot ex alia pte. Illi s̄o q̄ primo ordinati fuerūt oīa scuta sua et arma in loco ad hoc deputato p̄ ordinē posuerūt. Rex p̄cepit vt q̄cūq̄ ex alia pte scutū alterius cum basta tangeret, statim ille cuius scutū tactū esset ad torneamentū secū descenderet et vna puella ad hoc electa illū armaret, et sic p̄tra alium luderet et si aliū in ludo superaret, illa die corona regis coronatus esset: et in regali mensa collocaret. Viles quidā hoc p̄cipiēs diligēt oīa scuta respexerat, et vñ scutū vidit in q̄ erāt tria poma aurea que miro modo habere desiderabat, scutū illū tetigit. Alius autē cui? erat scutū: statim a puella se armari fecit et descendit: et p̄tra eū lussit, in quo ludo caput eius q̄ scutū suū tetigit amputauit: et mercedem condignā accepit.

Doralizatio

Quārisimī. Iste impator est dñs noster Iesus ch̄s q̄ p̄tra diaboli pugnauit. Primo in celo cōmissū est torneamentū, id est bellū int̄ deū et diaboli qñ Michael et angeli eius p̄liabant eū dracone, et postea i t̄ra in die parasceues. Sed redeamus ad p̄positū. Deus habet tria scuta seu signa, sc̄z potentia que est scutū patris: sapiam que ē scutū filij: bonitātē que est scutū spūssancti. Illa tria scuta de? posuit in vno loco determinato, s. in natura humana qñ creauit hominē ad imaginē et similitudinē suā. Prim? hō dñabatur oībz bestiis, ecce potentia q̄ est scutū patris. Prim? hō plenā habuit sciāz de oībz rebz: ecce sapiam q̄ ē scutū filij. Prim? hō creat? est in grā et dilectiōe dei et primi, ecce bonitātē q̄ est scutū spūssancti. Palign? vero spūs i malo obstat? volēs pugnare cōtra deū accessit ad hoīez in q̄ tria scuta triū psonaz erant appensa, et vñ tetigit nō scū

tū patris dicēs. Si comederitis eritis potētes sicut dñ. Nō scutū spūsscti dicēs. Eritis boni veri amātes. Sed tetigit scutū filiū i q̄ re pra sūt poma aurea. s. opatio trinitat̄ dicēdo. Si comederitis ex isto fructu eritis sic dñ scientes bonū et malū. Tactū ē scutū filiū dei quare decuit vt de pat̄ mitteret filiū q̄ malignū spm̄ p nobis expugnaret. Il lū dei filiū armauit vna ēgo electa. s. b̄tā vir go Maria. de qua humanā naturā assūpsit cū q̄ nos ad vitā eternā perduxit.

De Confessione De liberatione humani generis
a fouea infernali.
Capitulū, CXIII.

Rat quidam rex in cuius impio q̄daz paup̄ habitabat: q̄ singulis dieb̄ ad quandā siluā perrexit vt ligna colligeret ad vendendū p q̄ posset victū et vestitū adq̄rere. Accidit q̄dā die q̄ ad siluā cū asino suo prexit. a casu infra densitatē nemor̄ cecidit: et subito i quādā foueā recepit est de q̄ nullo modo potat exire. In q̄ fouea erat draco horribilis q̄ totā foueā interi⁹ cum sua cauda circūuoluit. In eadē fouea erāt serpētes mlti in supiori pte fouee. in pfundo vel in medio erat q̄dā lapis rotūdus. ad quē oēs sp̄pētes singulis dieb̄ sel i die ascēdebāt et illū lābebāt. Dein de draco sili mō lambebat lapidē. Paup̄ cū hoc vidisset intra se cogitabat. Vult dieb̄ in ista fouea sine alimēto steti. nisi cibū habuero fame pibo. pergā igit ad illū et lambe re volo sic serpēs et draco fecerūt. Perrexit itaq̄ ad lapidē incepit lambere: et inuenit i lapide oēm saporē quē cor ei⁹ desiderabat. et sic est refocillat⁹ ac si oīa cibaria mōi comedisset siue bibisset. Infra paucos dies factū est tonitruū magnū et horribile itaq̄ oēs serpētes vn⁹ post aliū exiuit. Cū hō null⁹ serpens remaneret i puteo draco incepit extra foueā volare. Paup̄ hō hoc vidēs caudam draconis tenuit. Draco eū de fouea leuauit et ad magnā distātiā extra foueā piecit. Ille vero p aliq̄s dies ibidē stetit. penit⁹ ignorās viā extra nem⁹. Accidit ei q̄dā mercatorēs venerūt et eū extra nem⁹ ad viā rectā duxerūt. Ille hō gauisus est valde. Ad ciuitatē rediit et omib̄ denunciāuit quō ei acciderat. et statim post hoc vitā finiuit.

Moralizatio

Quare p̄t dici q̄libet homo qui nudus est egressus de vtero m̄ris sue q̄ intrat nēmus. s. mōm istū. vñ sepe cadit i foueā pfundā. m q̄ cadit in pctm̄ mortale vbi iacet i magno piclo: quia sub potestate draconis. id est diabolī. Serpētes q̄ sūt cū eo in fouea sunt alia pctā venialia p que hō intorīcat velut p sp̄pēte. Lapis rotūd⁹ in medio est christus. Cū ps. Lapidem quē reprobauerunt edificantes et c. In eo inuenit omnis sapor et dulcedo. Ad illū debemus tpe tribulationis recurrere. et cū deuota oratione lambere. Tonitruū magnū est cōfessio pura facta cū cōtritiōe corā sacerdote. De q̄ tonitruo scz cōfessioe omnes serpētes. id est peccata et demōes quos ad nos per peccata vocamus terrent et depellunt. Et draco. id est diabolus expellit. Mercatores. id est predīcatores et confessores qui quotidie lucrant animas q̄s diabolus conatur auferre. Ille tunc deducit in viā rectā ciuitatis sancte hierusalem. Ad quā nos perducatur dñs noster Iesus christus.

De morte ch̄i p n̄ra recōciliatiōe.
Capitulū, CXV

Rat quidam imperator qui quandā forestā habebat. i qua fuerat quidā elephas cui penitus nullus appropinq̄re audebat. Audiēs vero hoc rex a phis suis et sapientib̄ natūrā elephant̄ quesiiuit. Illi hō rñderunt et dixerūt q̄ elephas munda virgines multuz diligeret. Rex hoc audiēs statiz fecit inquiri duas puellas honestas et pulcras ac dulciter cantātes quas in regno suo habebat. Inuenite sūt igit due p̄ḡies satis pulcre et honeste: q̄s rex fecit denudari et forestā sic nudē trare. vna eoz peluim accepit. altera gladiū et intrabāt. In introitu inceperūt dulciter cantare. Hoc audiēs elephas venit ad eas cepit mammillas eaz lambere. virgines cōtinue cantabāt q̄s q̄ elephas in gremio vni⁹ h̄ginis regeuit. Alia h̄go videns elephātē in gremio alterius h̄ginis dormire cum gladio eum occidit. et virgo in cuius gremio dormiuit peluim de sanguine elephāt̄ repleuit. et sic ad regem preterūt. Rex vero

*De Transgressione
duo de m
virginum rōm*

gausius est valde. statim fecit fieri purpurā et multa alia de eodē sanguine.

Moralizatio

Ovarissimi, Iste impator est pater celestis. Elephas dñs noster Iesus chris q ante incarnationē erat satis auster. Due f gies fuerūt Maria et Eva q ambe erant nude ab omni pctō. Maria sc̄ificata in vtero. Eva collocata in paradiso. Eva gladiū portavit. i. p̄ctm qd cōmisit cōtra dei p̄cepta. p̄t qd chris ver⁹ elephas mortuus est. Maria pel- nim. i. vterū virgineū in quo cōceptus erat chris et eius humanitas formata. Elephas vbera lambabat. i. legē antiquā et novā q sūt duobvera per q lac salutis sugere poterim⁹. Chis vtraq lambabat. i. vtraq legē implevit cū sanguinē suū effudit. de cui⁹ sanguine anie nostre facte sūt purpurate omni honore et gaudio plene. vt sic si volumus vitam eternam possideamus.

De dilectōe dei quō oēs nos equaliter diligimus qd dum ip̄s per p̄ctā nostra despiciamus.

Capitulū. CXVI.

Dipinus regnavit

q quandā pulcrā puellā desponsavit. q cōcepit et pepit elegātē filium sed in p̄tu mortua est. Duxit aliā et ex illa ēc filiū genuit. Utrūq filiū ad nutriendū i lō- gin⁹ p̄es misit. Isti duo p oīa sibīnuicē erant siles. Cū p̄o p longa tpa morā traherent. mar̄scōi filiū suū filiū videre cupiebat. p̄ces regi fundebat vt filiū suū videre posset. Rex ei p̄cessit. nunciū p duob filiis destinavit. Cū aut filiū venissent ita p omia siles erāt. licz tñ scōs ēc minoris quātita- tis et etatis. qz forte vni⁹ anni. nihilomin⁹ tñ tant⁹ erat scōs quant⁹ p̄m⁹ sicut multo- tiens ptingit. et forte vterq patrizabat in fa- cie et in vnanimitate mentis et corpis. ita q regina qd eius filius esset igrabat. A rege diligēt petiuit qd eoz esset filius ei⁹. Sed rex ei indicare noluit. Ipsa hoc audiēs fle- uit amare. Rex cū hoc audisset et vidisset ait ei. Noli flere iste est filius tuus. et demonstravit sibi filiū quē de p̄ma vxore genuerat. Re- gina hoc audiēs gausa est valde. Stati to- cā curā dōdit filio isti ad nutriendū. et de alio nihil curabat q erat eius p̄pius fili⁹. Rex cū

hoc vidisset dixit ei. Quid facis? decepti vos Ille nō est filius vester s̄ vn⁹ istoz est. At il- la. Quare sic mecū agis. Indica mihi rogo te. Et ille. Nolo. et hec est causa. Si veritatē tibi dixissem vnū. s. filiū tuū velles diligere et alter⁹ odio h̄re. Et ideo volo q ambos eq- lit diligas et nutrias. et cū ad etatē legitimā veniunt. tunc tibi p̄itatē pandā de qua gau- debit cor tuū. Hoc audiēs regina ambos peroptime nutriuit. donec ad etatē legitimi- mā peruenērūt. Cū aut quis esset filius ei⁹ p regem fuerat expta vltra modū fuit gausa. et sic in pace vitā finierūt.

Moralizatio

Ovarissimi. Rex iste est dñs noster Ies⁹ chris. duo filij sūt electi et reprobi. mater est sancta ecclesia que est mater vltimi filij. Mater primi filij mortua est. s. lex antiqua p chri incarnationē. Deus nō vult q sancta mater ecclia sciat qd sit elect⁹ vel reprobo. s̄ vt ambos in charitate perfecta nutriet. qz si sciret vnū diligeret et alter⁹ odiret. et sic non esset pax et p̄cordia. Sed in die iudicij cum ad legitimā etatē puenierit. tūc apparebit p̄- tas q sint electi vel reprobi. tūc electis dice- tur illis Pat. xxv. Venite bñdicti patri. et Reprobis aut. Ite maledicti.

De obstinat⁹ ac p̄uerti nō volētib⁹ et eo- rū plaga p diffinitivā sniam.

Capitulū. CXVII.

Ridericus regna:

uit q statuit p lege. qd cū q aliquā vir- ginē vi raperet. si aliq⁹ eā de manu raptoris liberare posset eā in vxorē duceret si p̄gini placeret. Accidit casus q quidā ty- rann⁹ malus qndā p̄ginē rapuit. et ad quan- dā forestā eā duxit et defloravit. Illa p̄o vo- ce magna clamavit. Miles quidā nobilis genere et ope casu p eandē forestā eq̄tauit et vocē puellae audiuit. percussit equū et ad eā p- uenit. Et causam clamor⁹ ab ea q̄siuit. Cui illa. O dñe mi p̄pter deū mihi succurrite. ille tyrannus me vi rapuit et defloravit. et pōst hoc me occidere p̄posuit. Ait raptor. Domi- ne vxor mea est et eā in adulterio inueni. iō eā occidere p̄posui. At illa. Domine nō est ita nunq vxor alicui⁹ erā. nec vnq polluta nu- si bodie per ipsum deflorata sum. ideo mi- bi succurrite. adhuc signa virginittatis in

*De dilectōe equali-
m repleatur qm
eccliarum*

me manet. Ait miles tyranno. Signa mihi
feste p̄ginitatē in ea video q̄ vi eaz rapuisti
ac deflorasti. ideo eā de manibz tuis libera-
bo. Rūdit tyrann⁹. Si volueris eā liberare p̄
ea pugnabo p̄ te. Statim ambo adinuicem
pugnabāt z duos icē dederūt z miles vi-
ctoriā obtinuit: tñ grauit vulneratus erat.
Obtenta victoria ait miles puella. Nunq̄d
tibi placet vt te in vxorem accipia? Que ait.
Noc lūme z toto corde desidero et sup hoc
fidē meā tibi do. Fide data ait miles puel-
le. In castro meo p aliq̄s dies manebis, in-
terim pergā ad parētes meos z necessariā
nuptiis pvidebo: tñc ad te redibo: z cū ma-
gna solēnitare te desponsabo. Que ait Dñe
p̄sto sū voluntati vestre p oīa obedire. Mi-
les ei valedixit z illa ad castrū prexit. Dū at
miles extra suā patriā eēvt necessaria pnu-
ptijs ordinaret tyrann⁹ ad castrū milit⁹ ac-
cessit in q̄ erat puella z pulsabat. Illa p̄o in-
troitū ei negauit. Tyrann⁹ incepit mltā pro-
mittere: z eā in vxorē honorifice ducere. Il-
la vero dict⁹ ei credēs eum intromisit: z am-
bo simul illa nocte dormierūt. Miles autē
post mensē rediit z ad portā castri pulsauit
puella ei nō rūdit. Ille hoc audies et p̄cipi-
ens cū amaritudine cordis dixit. O bōa pu-
ella ad memoriā reduc. quō te saluauī a mor-
te. z sup h̄ mibi fidē tu ddisti. loq̄re bōa puel-
la z oñde mibifaciē tuā. Illa hoc audies q̄n-
dā fenestrā aperuit z ait. Ecce assum. q̄d pla-
cet p̄pone. Qui ait. Viror de te q̄ ignoras
q̄d z q̄nta feci p te, vulnera diuersa recepī
amore tuo. z si mibi nō credis corpus meū
tibi oñdā. His dictis vestimēta sua deposu-
it et ait. Ecce charissima vulnera diuersa q̄
recepī p vitā tuā. Idcirco noli mibi esse in-
grata. Aperi ḡ mibi portā vt te in sponsam
dilectā accipia. Illa p̄o faciem suā auerte-
tebat ab eo portā noluit ei apire. Miles in-
diciē cōquest⁹: z p se legē allegauit ad h̄ciēs
quō eā liberasset: z quāta vulnera p ei⁹ amorē
sustinuisset. z ḡ eā in vxorem peteret. Ju-
dex hec audiens p raptore misit. Qui cū ve-
nisset ait iudex raptori. Nunq̄d illā mulierē
rapuisti: z ille miles p fortitudinē de mani-
bus tuis liberauit. Ait ille. Etia dñe. Cui iu-
dex. Ergo s̄z legē p suā voluntate vxor eius
ē q̄ eā de tua potestate liberauit. Quare p̄
hoc de vxore alteri⁹ te intromisisti. Primo
q̄n castrū ei⁹ intrasti ip̄o ignorante. Secōdo

lectū alteri⁹ violasti. Tercio p tantū spaciū
vxorē ei⁹ occupasti. Quid ad hoc rīdes. Il-
le ommutuit. Cōuersus iudex ad mulierē di-
xit. O puella iure duplici vxor illi⁹ milit⁹ es.
p̄mo q̄ te de manu raptoris liberauit. scōdo
q̄ sibi fidē dedisti. Quare ḡ post h̄ portā sui
castri alteri⁹ q̄ viro tuo p̄prio aperuisti z illū
intromisisti. Illa ad h̄ nō poterat rīdere. Ju-
dex statim iudiciū dedit vt ambo i patibulo
suspenderēt. q̄d factū est. Dēs ḡ iudicē lau-
dabāt q̄ talē sniam dedit.

Moralizatio

Charissimi. Iste impator est de⁹ q̄ statim
legē dedit. Mulier rapta est ania capta
Raptor est diabol⁹ q̄ nō tñ p p̄ctm ip̄m dei
florat: sed etiā eternalit vult occidere: s̄z ip̄a
clamauit q̄n petiuit oleū miscēdie. dicēs illō
Mat. xv. Miserere mei fili Dauid. q̄ filia. i.
pscia mea male a demonio verat. Cui⁹ cla-
more miles q̄dā audiuit. s̄z fili⁹ dei equitans
sup equū humanitatis. Fili⁹ dei descendit i
forestā ist⁹ mōi z bellū p̄tra diabolū p gene-
re humano commisit. In q̄ bello vulnera di-
uersa recepit. De q̄b vulneribz vterq̄ erat
vulneratus. s̄z ch̄s in carne: diabol⁹ i p̄tate
vñ Esa. 62. Fortis impellit fortē et ambo p̄e
corruerūt. Ch̄s sponsalia p̄stituit p bap̄ti-
smū in q̄ anima dat fidē q̄n diabolo renunciat
at z oñibz pompis eius. Et deo adherere p
mittit p alias p̄tates q̄s recepit: facit castz
p̄tra diabolū mōm et carnē. Interim deus
celos ascendit ad p̄parandū nuptias p nob
vt in gl̄ia eterna cū ip̄o coniungeremur fm
illō Joā. Vado parare vobis locū. Sed q̄n
ania est in castro corpis. tñc raptor. i. diabo-
lus puellā. i. aniam aggredit q̄n eā p mōi va-
nitate seducit: z ad eaz ingredit q̄n in p̄ctm
cecidit z in eo pmanet. Et sic ch̄s expel-
lit. Sed ch̄s reuertens quotidie ad ostiū
cordis tui pulsat Et d̄t illud Apoc. iij. Ego
sto ad ostiū z pulso zē. Sed aīa in peccat⁹
obstinata eū nō cognoscit. ideo ch̄s sibi oñ
dit vulnera que p nobis suscepit vt ad eum
inclines cor tuū z fenestrā cordis tui saltez
aperias. Sed miser homo quonā dñm in-
tinet vt ei⁹ cor aperiat p̄tra talē iudex cele-
stis in die iudicij dabit sniam vt ambo sus-
pendant in patibulo infernali.

De fallacia z dolo.
Capitulū CXVIII.

9a Pri m̄br
q̄a aīam et co
abstinentia
peccat⁹

¶ Iles quidam in:

Quidam egyptū cogitās ibi pecuniā suā relinque interrogauit si aliq̃s fidelis ibi maneret: cui pecuniā suā ad custodiendū traderet: et audiuit q̃ erat qdā senex ad eū accessit vt mille talenta ei traderet. Deinde ad pegrinandū prexit. Peracto itinere ad eū rediit cui talenta cōmiserat. et cōmissa ab eo q̃sunt. At ille plen⁹ neq̃tia nūq̃ se eū vidisse asseruit. Miles p̃o sic decept⁹ cōtristat⁹ est valde. singulis dieb⁹ ab eo petijt et eū blandis sermonib⁹ deprecās vt sibi redderet. Deceptor increpabat ne illa de eo ampl⁹ diceret. vel etiā ad eū rediret. Ille tristis ab eo recessit: hñs obuīa quandā vetulā pannis erematalibus indutā: habensq̃ i manu baculū: et per viā leuauit lapides ne transeūtes pedes lederet. Que vidēs eum flentē et cognoscēs q̃ extraneus eēt: cōmota pietate eū vocauit. et q̃qd ei accidisset interrogauit. At ille ordinate narrauit quōd illū senē eēt decept⁹. At illa. Amice si vera sūt q̃ mihi dicis dabo tibi sanū cōsiliū. At ille. Testis est mihi de vera vtiq̃ sūt. Que ait. Adduc mihi hoīem de terra tua cui⁹ dictis et factis fides adhiberi possit. Ille p̃o adduxit fidelē hoīem. Cui adducto p̃cepit vetulā de decē cophinos emere exteri⁹ p̃ciosos de pictos colorib⁹: ferroq̃ ligatos cū seratur⁹ de argentatis et lapidib⁹ impleri iussit. Miles p̃o fecit sic mulier iussit. Mulier vidēs oīa pata ait. Nūc decē hoīes pquire q̃ me cū et cū socio tuo ad domū deceptor⁹ vadāt et cophinos deferāt. Unus post aliū veniētes ordine longo: et q̃ cito p̃mus intrauit et nobiscū quiescit: veni audacter et pete pecuniā. Ego vero in deo confido q̃ pecunia tibi reddet. Que vetula cū socio decepto ad domū deceptor⁹ venit et ait. Dñe iste extraneus homo hospitat⁹ est mecū: et vult adire patriā suā: et q̃rit p̃us pecuniā suā q̃ est i decē cophinis alicui hoī p̃bo et fideli cōmēndare: donec reuertat⁹. p̃cor q̃ te amore dei et mei in domo tua custodias. Et q̃ audiui et scio te p̃bum et fidelē nolo p̃ aliquē nisi p̃ te solū pecuniā custodiri. Cū sic loqueret eū intrauit p̃mus seruus deferēs cophinū vnū. Qd vidēs deceptor credidit: verū esse qd vetula dixit. Post hoc intrauit miles vt vetula p̃cepit. Quē videns deceptor timēs

si pecuniā peteret et alius sibi nō crederet ad custodiendū suas pecunias cōtra eū venit adulādo dicēs. Amice vbi fuisti: veni et accipe pecuniā tuā fidei mee iā diu cōmēndatam. Miles vero letus pecuniā recepit grās agens deo et vetule. Vetula p̃o hoc vidēs surrexit et ait. Dñe ego et homo iste ibi mus. circa ceteros cophinos et reueri festinabimus. tu vero expecta donec redeam⁹ et bñ cōserua qdā adduxim⁹. Et sic miles per vetulā pecuniā suā recupauit.

Moralizatio

Quārisimi. Iste miles ē q̃libet ch̃ian⁹ q̃ in isto mōdo q̃diu viuit pegrinat⁹: q̃ fac omni die dietā ad mortē. Qui decē talenta. i. decē p̃cepta dñi inordinate p̃ p̃ctm tradidit cuidā seni. Senex iste est mōs plen⁹ deceptiōib⁹. Vñ si in reb⁹ mundanis delectamur et mōdo cōfidimus p̃cepta diuina amittimus et vix cū difficultate adq̃rere celū poterim⁹ donec p̃ verā p̃tritionē et p̃fessionē: et satisfactionem adq̃ram⁹. Vetula ista habitu pegrini induta ē p̃scia sana q̃ p̃tinue amouet lapides. i. opatiōes malas devia cordis tui ne pedes bonaz cogitationū offendāt. Dic mihi quōd obes recuperare qd p̃ p̃ctm p̃didisti. Certe optz te adducere de p̃ria tua. i. de corde tuo decē hoīes. i. decē opa p̃nē ita q̃ p̃ q̃libz p̃cepto qd p̃ p̃ctm violasti vñ actū miscōie seu p̃nē oportz te implere. qz fm bñm Aug. Nullū bonū irremuneratū: et nullz malū impunitū. Itē optz q̃ habeat cophinū bñ ligatū. i. p̃tritū cor. et p̃tutib⁹ bene insignitū paruis lapillis plenū. Lapidēs istū in corde est meditatio. i. vulnēz ch̃usti et memoria passiōis ei⁹ q̃ p̃tinue optz h̃ie d̃ diabolū mōm: et carnē. In cui⁹ figura d̃r. i. Regū. q̃ David cū baculo pastorali: et cū fūda et q̃nq̃ lapidib⁹ Boliā occidit. David in p̃retat manu fortis et sigt ch̃m. Funda sigt amorē trabentē eū de celo in mōm: a mōdo i crucē. Quinq̃ lapides sunt q̃nq̃ vulnera. Boliā est diabol⁹ et sic p̃ q̃nq̃ lapides. i. vulnera tandē occidit. Si q̃ istos lapides continuo i cophino cordis tui habuer⁹ p̃tutes p̃ p̃ctm p̃ditas rehabere poter⁹. et sic p̃gere cū gaudio ad p̃riam tuā. i. vitā eternā.

¶ Oīm viuentiū in mōdo de bñficijs acceptis est ingratissim⁹ homo
Capitulū. CXIX.

ulherumum et exemplum
de irrationabilia belum adlum
gratulatione
et de hanc
in gratitudine

Capitulū CXIX.

Foliū L

Quidam rex sene
scalcū habuit sup iperū suū cuius
cor ita eleuātū et exaltatū est qd oēs
oppimebat: qd ad nutū eius omnia fiebant.
Juxta palatiū impatoris erat qdaz foresta
antilibi siluestribi plena. qd ordinauit qd fie-
rēt diuerse fouee qd folijs coopiebāt vt be-
sties subito in eas caderēt. et sic caperent. Ac
cidit qd senescalcus transiret p forestā et eleua-
tū est cor ei⁹ intantū qd opinabāt qd nullus
maior eo esset in impio. Qui vltorius eqtās
cecidit in vnā foueā quā exire nō poterat.
Eadē die in eandē foueā leo cecidit. postea
simia: et tertio serpens. Senescalcus vidēs se
circūuolutū istis bestiis timuit et clamauit.
Cui⁹ clamorē audiēs qdā paup noīe Guido
qd cūz asino ducebat ligna de foresta de qd
victū qsiuit venit ad foueā cui pmisit mul-
tas diuitias vt eum extraheret. Guido ait
Charissime nihil habeo vnde viuere possim
nisi colligo ligna: si laborē istius diei dimit-
terē damniū incurrerē. Cui pmittens bona
fide qd ei de diuitijs pvideret si eū extrahē-
ret. Guido hoc audiēs ad ciuitatē inuit et lō-
gā chordā secū portauit quā in foueā misit
vt senescalcus se succingeret. et sic eū sursum
traheret. Qua demissa saltauit leo ante sup
chordā et extract⁹ est. Quo facto applausū
ei fecit. et ad siluā cucurrit. Deinde itez chor-
dā misit i foueā. et ecce simia sup eam salta-
uit quā Guido sursum traxit et ad siluā cucur-
rit. postea itez chordā descendere pmisit:
et serpens sup eam saltauit quē etiā extraxit
applausū ei fecit et ad siluā cucurrit. deinde
miles clamauit. O charissime bñdict⁹ altissi-
mus iā de bestiis sū liberatus: chordam p-
mitte descendere. qd et factum est. Miles se
succinxit et Guido eū extraxit. deinde equū
extraxerūt: statim senescalcus equū ascendit
et ad palatiū regis venit. Guido p domū ve-
nit. vxor videns eū vacuum tristata ē val-
de. Ille vero pcessū ei narrauit et qd merce-
dem p dignā acciperet: de quo vxor gauisa est.
Dane p Guido ibat ad castrū mittēs ia-
nitorē ad senescalcū qd ipse ibi eēt: qd pma et se-
cūda vice negauit qd eum vnqz viderit. imo
nisi recederet ipm crudelit⁹ pberaret qd et fe-
cit. qui dū tertia vice reuert⁹ esset: ita crude-
lit⁹ portarius eū pberauit qd ipm seminiuū
reliquit. Qd audiēs vxor Guidonis venit

et ipm cū asino ad domū duxit et diu infir-
mat⁹ est. et oia bona sua i infirmitate cōsum-
psit qd habuit. Dū aut san⁹ fact⁹ eēt terna die
rū ligna colligeret vidit alonge decē asinos
oneratos cū fardellis et leonē a pte posterii
ori sequētē recto tramite p. Guidonē eos
duxit. Guido intime respexit leonē et statim
memoriā habuit qd ille leo esset quē def ouea
extraxit. Leo cum ad eum venisset cum pe-
de signum ei fecit vt cum asinis oneratis
ad domum accederet. quod et fecit. Guido
asinos secū domi duxit et leo seqbāt qulqz
Guido ad domū puenit. Cū aut asini domū
intraret leo cū cauda applausū fecit Guido-
ni et ad siluā cucurrit. Guido p diuersas ec-
clias pclamare fecit si aliqis asinos amissis
Et nō est inuent⁹ vn⁹ qd confiteret se aliqū
pdidisse. ipse aperies fardellas diuitias mul-
tas inuenit. de qd nō modicū gaudens di-
ues effect⁹ est. Cū scda die Guido ad forestā
venit et instrumentū ferreū vt ligna scinde-
ret nō hiet: respexit supius: et vidit simiam
quā de fouea extraxit. qd cū dentibz et vngu-
ibus tantū fragebat qd Guido sine labore as-
inū suū onerauit et domū ē reuersus. Tertia
vero die Guido ad forestā reuertit⁹: et cū sede-
ret ad pparandū instrumentū vidit serpentē
quē de fouea extraxit portantē lapidē i ore
suo coloratū triplici colore. ex vna pte erat
albus. ex alia niger: ex tertia rubicund⁹. Os
suū aperuit: et in gremio ei⁹ pmisit cadere et
abcessit. Guido cū lapide ad vnū peritū ac-
cessit. qd cū eū vidisset et pte ipi⁹ cognouit
set libent⁹ centū florenos p lapide dedisset.
Guido p pte lapidis multa bona adqsi-
uit et i militiā ē pmo⁹. qd intelligēs ipator
eū ad se venire pcepit et lapidē hie voluit p
pecunijs aut eū extra regnum mitteret. ait
Guido. Dñe lapidē vendā: sz vnū dico. Si
nō valorē mihi dderitis ad me redibit. Qui
dedit sibi trecentos florenos. et tñ Guido in
arca sua inuenit quē imperatori reddidit.
Qui admirās dixit. Dic mihi vnde lapidez
habuisti. Ille p a pncipio vsqz ad finē nar-
rauit quō senescalcus in foueā cecidit cum
leonē: simia et serpente. et qd p mercede vul-
neratus fuit a senescalco. et qd a leone si-
mia et serpente recepit. Hoc audiēs ipera-
tor cōmota sūt oia viscera eius s⁹ senescalcū
et ait ei. Quid est hoc qd audio de te. Ille ne-
gare nō poterat. Cui ipator. O pessime ma-

gnā ingratitudinē fecisti Buidoni exā de
piculo mortis te liberavit et hic cum semini
uū reliquisti. O miser ecce bestie irrōnales
sicut leo: simia: et serps mercedē ei reddide
rūt p bono tu hō hodie p bonū malū reddi
disti. et iō oīa q habes et dignitatē tuā Bui
doni dabis. et te hodie in patibulo suspendē
dū iudico: qd audiētes satrape imperij eis
placuit iudicium. et Buido impiū regebat
et vitam in pace finivit.

Moralizatio

Ovarissimi. Iste impator est de q omnia
videt: paup iste est hō q nūc ex se habz
Job. s. Fludus egressus sū ex vtero matris
mee. nudus reuertar illuc. De paupes istū
pmouit qn eū dñm padisi pstituit. ps. Oīa
subiecisti sub pedibz ei. Fonea in quā ce
cidit mōs est q est plen foneis. s. piculis. qz
tor mōs in maligno posuit est. In isto mōdo
cecidit miser hō in mltas foneas. Bene. iij.
In sudore vultū tui. Leo in eandē foneā
cecidit. s. filiū dei qn naturā humanā assum
psit: et in miseria magna. xxxij. annis vixit.
ps. Cū ipso sū in tribulatiōe. Iste est leo
de q dicit Apoc. v. Uicit leo de tribu Iuda. et.
Deinde simia. i. tua pscia cecidit que ad mō
dū simie la cerat ea q ei displicent: qz semp
ptra pctm murmurat. Item serps cecidit
in foneā. s. plat vel pffessor qui cū peccato
re debet descendere. i. cōdolore eius peccat
q. ad Corin. xj. Quis infirmat. et ego non
infirmor. Item sicut Buido cū chorda ex
traxit Senescalcū: sic filius dei cū chorda
passiōis sue nos extraxit de fonea miserie
et de potestate diaboli. Sed miser hō nō
obstāte ingratū efficit deo quotiens contra
legē dei peccat. Buido erat fberat: sic hō
quādo mortalit peccat qntū in eo est deum
iterato crucifigit. Sed leo deus dedit chri
sto in qntū hōi decē asinos oneratos. i. oīa
pcepta sub ei ptate. antiq et noua dispen
sando cū hoīe. et si illa pcepta fecerim ad ef
nas diuitias pueniem. Buido ligna scin
debat. i. pscia tua stimulat ppetrare: p que
corp et anīam in die iudicij operiri poter
ppter que requiē eternā obtinebis. qz si cōtra
psciam agas ad gehennā ignis deducēris
Serpēs dedit ei lapidē triplici colore colo
ratū. Sic prelat et confessor p informatōez
sacre scripture poterit lapidē. i. chm obti
nere. Ille lapis erat pulcer et albus. Sic chri

stus speciosus forma p filijs hoīm. Itē uir
ger erat p chri passione. Rubicund p sāgu
nis effusione. Qui g istū lapidem portat ille
habet abundantiā sine defectu: nec illū lapidē
debet vendere a seipso: nisi det tantū pre
ciū qntū chris exigit. s. p pitionē cōfessio
nē: et satisfactionē. Sz ingratū i patibulo i
fernali erūt suspensū. Electi p vītā etnā ob
tinebūt. Nō nobis pcedat q sine fine. et.

De subtili mulier deceptione et de
ceptorū excecatione.

Capitulū CXX.

Orius regnavit pri
des
valde q tres filios habuit qz mul
tū dilexit. Cum hō mori deberet to
tā hereditatē pmo genito legauit. Scdō fi
lio dedit oīa q in tpe suo adquisiuit. Tercō
filio. s. iuniori tria iocalia psciosa dedit. s. anu
lū aureū: monile et pannū psciosū. Anulū illā
pntē habuit q q ipm i digito gestabat grāz
oīm habuit intantū q qd ab eis peteret
obteneret. Monile illā pntē habuit q q cū
in pectore portabat qd cor suū desiderau
bat qd possibile ēēt obtineret. Pannū istā vir
tutē habuit q q cū q sup eū sederet: et intra
se cogitaret vbiqz ēē vellet subito ibi ēēt.
Ista tria iocalia dedit filio suo iuniori vt ad
studij pgeret. et mī ea custodiret et tpe opor
tuno ei daret. Statim rex spm emisit q ho
norifice ē sepulc. Duo pmi filij ei legata oc
cupabāt. Tercio filiū anulū a mīe recepit vt
ad studij pgeret. Cui mī dixit. Fili scias ad
qre et canas a mīe ne forte anulū pdas.
Jonathas anulū accepit ad studij accessit
et in scia pfecit. Post h cito qdā die i platea
ei qdā puella occurrebat sat formosa: ca
pit ei amore eā secū duxit et ptiuo anulū vte
bat: grāz oīm hūit: et qd voluit ab eis hīe
obtinuit. Puella ei p cubina mirabat q tam
laute viueret cū tū pecuniā n hīet. Rōnē q
dāvice cū let ēēt qsuū dicēs q creatura s
celo n ēēt quā mag diligeret. iō sibi dicere d
beret. Ille de malicia n pmeditat sibi dixit
pntē anulū ēē talē. et illa. Cū singul die
bus cū hoīb cōuersari soles pdere posses.
Iō custodia tibi cū fidelit. q tradidit ei anu
lū: quē cū rebz n posset fleuit amare: qz vñd
viueret n hūit. Qui statim ad reginā mīez su
am ē reuers⁹ denūciās ei anulū pditū. Et il

la. Fili mi tibi p̄dixi vt a muliere tibi caueas
Ecce iā tibi trado monile qd̄ diligent̄ cu-
stodias: si p̄dideris honore z cōmodo ppe-
tuo carebis. Jonathas mōile r̄cepit z ad idē
studii est reuersus: z ecce cōcubina eius in
porta ciuitat̄ occurrit z cū gaudio eū rece-
pit. Ille vt p̄r̄ eā secū habuit. Monili i pe-
ctore vtebat̄ z q̄cqd̄ cogitabat habebat. Et
sicut p̄r̄ cōiunia mlt̄a habuit z laute vixit
cōcubina mirabat̄ q̄ nec aux̄ nec argentū
videbat. Cogitabat q̄ aliū iocale apportatū
eēt qd̄ sagacit̄ ab eo indagauit q̄ ei monile
ōndit z p̄tutē ei⁹ dixit. Que ait. semp̄ moni-
le tecū portas: vna hora tantū cogitare pos-
ses q̄ p̄ annū sufficeret tibi. ideo trade mibi
ad custodiendū. At ille. Timeo q̄ sicut annū
p̄didi. sic p̄deres mōile: z sic dānū maxi-
mū incurrerē. Que ait. O dñe iā p̄ anulū cu-
stodiendū sciam. adq̄sini: valde tibi fidelit̄
pmitto q̄ sic custodiā monile q̄ null⁹ posset
auferre a me. Ille credēs dict⁹ ei⁹: monile ei
tradidit. Postq̄ oīa cōsūpta fuissent: moni-
le petijt illa sic p̄us iurauit q̄ furtine ablatū
esset. Nō audies Jonathas fleuit amare et
ait. Nonne sensū p̄didi: q̄ post anulū p̄ditū
monile tibi tradidi. prexit ad m̄rem et totū
p̄cessū ei nunciāuit. Illa nō modicū dolēs
dixit. O fili charissime q̄ respem posuisti in
muliere iā altera vice d̄cep̄ es p̄ eā: z ab oī-
bus vt stult⁹ reputar̄. amodo sapiam addi-
scas. q̄ nihil habeo tibi nisi pannū p̄ciosū
quē pat̄ tu⁹ tibi dedit: z si illum p̄dideris ad-
tine ampli⁹ d̄dire n̄ valeas. Ille p̄nū recepit
z ad studiū prexit. z cōcubina ei⁹ vt prius
eū gaudēt r̄cepit. Qui expandens pannū
dixit. Charissima istū pannū dedit mibi p̄r̄
meus. z ambo posuerūt se sup̄ pannū. Jo-
nathas intra se cogitabat. vtinā essem⁹ i tan-
ta distantia vbi nullus hoīm venit. z sic fa-
ctū est. Fuerūt em̄ i fine mōi in vna foresta
q̄ multū distabat ab hoīb. Illa tristat̄ z Jo-
nathas votū vouit deo celi q̄ dimitteret eā
bestijs ad deuorandū donec redderet anu-
lū et monile. q̄ p̄misit facere si posset. Et ad
petitionē cōcubine Jonathas p̄tutē panni
dixit. s̄q̄cunq̄ sup̄ eo quiesceret z cogitarz
vbi esse vellet ibi statū esset. Deinde ip̄e se su-
pra pannū posuit z caput ei⁹ in gremio suo
collocauit: z dū dormire cepisset ip̄a partē
p̄ni supra quā seōbat ad se traxit. At illa co-
gitabat: vtinā essem in loco vbi mane fui. qd̄

factū est. z Jonathas dormiēs i foresta mā-
sit. Cū aut̄ de somno surrexisset z pannū ab-
latuma cōcubina vidisset fleuit amarissime
nec sciuit ad quē locū p̄dere deberet. Sur-
rexit z signo cruc̄ semuniēs p̄ q̄ndā viā am-
bulauit p̄ quā ad aquā pfundā venit p̄ quā
transire oportebat: q̄ tā amara z feruida fuit
q̄ carnes pedū vsq̄ ad nuda ossa sepabat.
Ille p̄o de hoc p̄tristat⁹ vas de illa aq̄ imple-
uit z secū portauit et vlt̄erius veniēs cepit
esurire. vidēs q̄ndā arborē: de fructu ei⁹ co-
medit z statū fact⁹ est leprosus. De fructu il-
lo etiā collegit z sic portauit. Tūc veniens
ad aliā aquā p̄ quā transiuit q̄ aqua carnes
pedū restaurabat. vas de ea impleuit z secū
portauit z vlt̄er⁹ p̄cedens cepit esurire. vi-
dens q̄ndā arborē de cui⁹ fructu cepit z co-
medit. z sic per p̄mū fructū infect⁹ erat: sic p̄
secūduz fructum a lepra est mundatus. De
illo fructu etiā attulit z secū portauit. Dū
p̄o vlt̄er⁹ ambularet vidit quoddā castrū et
duo hoīes ei obuiabant q̄rentes q̄s eēt. At
ille. Vedic⁹ perit⁹ sū. Qui dixerūt. Rex isti-
us regni manet in isto castro z est homo le-
prosus si cū a lepra curare posses mlt̄as di-
uitias tibi daret. At ille. Etia. Qui adducen-
tes ip̄m ad regē: dedit ei de scōo fructu z cu-
ratus est a lepra. z de scōa aqua ad bibendū
q̄ carnes ei restaurabat. Rex ḡ multa dona-
ria ei cōtulit. Jonathas igit̄ inuenit nauē
de ciuitate sua z illuc transfretauit. Rumor
p̄ totā ciuitatē exiuit q̄ magn⁹ medic⁹ adue-
nisset z cōcubina sua q̄ ei abstulerat ioca-
lia ad mortē infirmata est mittēs p̄ medico
isto. Jonathas ignor⁹ est ab oīb. sed ip̄e eā
cognoscēs dixit q̄ medicina sua nō valeret
ei nisi p̄r̄ cōfiteret̄ oīa p̄ctā sua: z si aliquē
defraudasset q̄ redderet. Illa p̄o alta voce
cōfitebat̄ quō Jonathā decepisset de anulo
monili. z panno: z quō eū in loco deserto re-
liquisset bestijs ad deuorandū. Ille h̄ audi-
ens ait. Dic mibi dominar̄ vbi sūt ista tria ioc-
alia. At illa. In arca mea. z d̄dit ei clauē
arce z inuenit ea. Jonathas ei de fructu illi-
us arboris q̄ leprā recepit: ad comedendū de-
dit z de aq̄ p̄ma q̄ carnē de ossib⁹ sepauit ad
bibendū ei tribuit. z cū gustasset z bibisset sta-
tū est arefacta z dolores interiores sentiens
lachrymabiliter clamauit. Jonathas cū ioca-
lib⁹ ad m̄rem suā prexit: de cui⁹ aduentu to-
t⁹ p̄p̄s gaudebat. Ille p̄o m̄ri a p̄ncipio vsq̄

Ad finē narravit quō de eū a multis ma-
lis piculis liberauit: et per aliq̄s annos vi-
xit. et vitā suā in pace finivit.

Moralizatio

Ocharissimi. Ister rex est dñs noster Iesū
chūs. Regina mater ecclesia. tres fili
homines in mōo viuentes. per p̄mū intel-
ligo diuites et mōi potētes; quibz deus dat
mōi voluptatē. Per scōm mōi sapientes q̄
per sapiām mundanā q̄cqd habent adqu-
rūt. Per tertiū filiū bonū chīanū ab eterno
electū cui dedit de tria iocalia. s. anulū fidi
monile sue gratie vel spei. et pannū charita-
tis. Unū q̄cūq̄ anulū fidei portauerit: grām
dei et hoīs et amorē habere poterit: intantū
q̄ q̄cqd desiderat obtinebit sic dicit aplūs.
Si habueritis fidē vt granū synapis pote-
ritis dicere huic monti: trāsi et transiet. Si
vō in pectore: hoc est: in corde monile spei
habueris cogita qd volueris: et qd iustū ē ob-
tinebis. Unde euangelista dī. Petite et acci-
pietis: querite et inuenietis. Et ad Cor. Spe-
salui facti sumus. Si vō pannū charitatis
habueritis: vbiq̄q̄ esse volueritis obtinebitis.
Aplūs ad Corinth. i. Charitas nō q̄ sua sunt
quirit. sed q̄ Iesu chī. Et. i. Joā. iiii. De cha-
ritas est. Sed ista tria iocalia sepi⁹ perdidit
hō in studio hui⁹ mōi p concubinā suā. id ē
carnē. s. p carnalē p̄cupiscētiā: qz caro spūi
aduersat. Concubina traxit pannū a Jona-
tha ipō dormiente. Sic caro sepi⁹ charitatē
ab hoīe trahit p p̄ctm mortale: et eū i p̄ctis
dormientē dimittit hoīem ab omī grā et ad-
iutorio dei q̄d iū i p̄cto iacet. Jonathas ex-
citatus a somno fleuit amarissime. Sic tu
postq̄ excitat⁹ fueris a somno p̄cti: et te in-
ueneris sine grā et p̄tutibz merito flere pote-
ris. Quid igitur est faciendū. Surge velocit⁹ per
opa mīscōie et signa te signaculo sc̄tē crucis
in pectore: et inuenies viā salutis. Perge q̄
usq̄ inueneris aquā p quā caro sepat ab ossi-
bus. Aqua illa ē p̄tritio q̄ tā amara debet eē
q̄ debet separe carnē. i. carnales delectatio-
nes ab ossibus. i. p̄ctis in quibz deū offendi-
sti. et vas cordis tui de hac aqua debes im-
plere. et q̄d iū in hoc mortali corpe fueris cō-
tritionē in corde habeas. deinde vlti⁹ de-
bes pcedere et fructū arboris comedere. Ille
fruct⁹ est p̄nia p quā anīa sustentat. et corp⁹
denigrat sepi⁹ ad modū leprosi. Illū fructū
debes colligere et semp tecū portare. Cum

vlti⁹ pcessisset venit ad scōam aquā per
quā caro erat restaurata. Aqua ista est con-
fessio q̄ restaurat p̄tutes p̄ditas. Cū p̄o vlti-
teri⁹ pgeret. de fructu scōe arboris comedit:
et curat⁹ est. Fruct⁹ ille est fruct⁹ p̄nie. s. oīo-
nis: ieiunij et elemosyne. De istis fluijs et
fructibz debes semp portare: tecū vt si a ca-
su aliquē regē leprosi inueneris ipm cures
Rex iste dī hō per p̄ctm infect⁹ qui per fru-
ctū cōfessiois et aquā cōtritiōis curari po-
terit. Duo q̄ sibi in via occurrerūt et ad cu-
randū te ducūt: sūt timor dei et gehenne. p̄-
pter q̄ hō declinat a malo et facit bonū. Flui-
ues q̄ Jonathā duxerūt ad p̄riaz sūt diuina
p̄cepta q̄ nos ducūt ad gaudia et̄na. s. opor-
tet nos p̄ri⁹ videre p̄cubinā. s. carnē spūi cō-
trariā: et eā i lecto carnalis p̄cupie inuenies
Da ei de fructu p̄nie cū aqua p̄tritiois per
q̄ duo intumescat. hoc est eleuet p bonā de-
uotioē ad recipiendū iugū p̄nie. et sic pote-
ris spm deo reddere cū iocalibz. i. bonis vir-
tutibz ad patriā regni celestis puenire. Ad
quā nos pducatur pat⁹ et fili⁹ et spū sc̄tus.

De glia mōi et luxuria q̄ multos
decipit et ad iteritū deducit

Capitulū. CXXI.

Olimerat quidā rex
qui habuit duos milites in vna ci-
uitate: vn⁹ erat senex alē iuuenis.
Senex erat diues et pulcrā puellā p̄t eius
p̄critudinē vxorē duxit. Iuuenis miles erat
paup⁹: et q̄ndā vetulā locupletē p̄t diuitias
accepit: quā miles nō mltū dilexit. Accidit
se⁹ q̄ miles iuuenis p cast⁹ senis milit⁹ am-
bularet. et vxor senis milit⁹ in q̄dā fenestra i
solario sedebat et dulcit cantabat. Iuuenis
cū eā vidisset capt⁹ est in amore ei⁹ et i anio
cogitabat. Velior eēt p̄cubinatio int me et
illā iuueniculā q̄ int ipam et virū suū q̄ est hō
senex et impotēs. et q̄ vxor mea eēt vxor ei⁹.
Et ab illo die incepit eā diligere et clinodia
dare. Dñā etiā miro mō eū dilexit. et q̄n po-
tuit eū accessit: et i oībz viribz nitebat si pos-
sibile esset in virū accipere post mortē viri sui.
Erat at̄ an fenestrā castri senis milit⁹ arbor
fici in q̄ omni nocte philomena residebat q̄
dulcit cantabat: p̄t cui⁹ cantū dñā singu-
lis noctibz surrexit. et ad fenestrā prexit. et p
magnum spaciū ibid expectabat vt cāticū phi-

lomene audirz. Cū h̄ pcepissz vir ei⁹ q̄ singu-
lis noctibz surgerz ait ei. Charissima q̄ d̄ cā
de lecto singul noctibz surgis. q̄ r̄ndit q̄ su-
p arborē fici oī nocte resideret philomena q̄
cādulcē cantat q̄ optz me surgere z eā au-
dire. Miles h̄ audies de mane surrexit. z cū
arcu z sagitta ad arborē fici prexit: philome-
nā occidit: z cor extraxit z vxori p̄sentauit.
Dñā videns cor philomene fleuit amare di-
cēs. O bona philomena fecisti qd̄ debuisti.
ego sū causa mortis tue. statim nunciū ad iuue-
nē militē misit. nunciādo ei crudelitātē ma-
riti: eo q̄ philomenā interfecisset. Miles h̄
audies cōmota sē oīa viscera ei⁹. z ait i cor-
de suo. O si cōstaret isti crudeli q̄ntē amor
int me z suā vxorē p̄ me tractaret. Arma-
uit se duplici armatura z castrū intrauit z
senē militē occidit. Post h̄ cito morit vxor
sua: z post h̄ cū magno gaudio vxorē senis
militis in matrimoniu duxit z ambo longo
tpe vixerūt z in pace vitā finierūt.

Moralizatio

Ovarissimi. Per istos duos milites itel-
ligere debem⁹. Moyses ppham z dñz nō
strū Jesū ch̄m. Ch̄us erat senex q̄ ab et̄no
innēculā despōsavit. s. legē nouā. Moyses
erat iuuenis q̄ i tpe fact⁹ q̄ legē antiquā de-
spōsavit. Arbor in q̄ philomena cantauit
est crux in q̄ ch̄us pependit. Philomena est
ei⁹ humanitas q̄ dulcē cātabat q̄ p̄ez cele-
stē p̄ gñe humano rogauit. Sz iudei n̄ pote-
rāt pati q̄ dñā surgeret de lecto. i. q̄ tot sur-
geret de lecto p̄cti z ch̄m seq̄bant. iō ei⁹ hu-
manitātē occiderūt. z cor ei⁹ extraxit. i. amo-
rē quē nobis oñdit. i. cuilibet ch̄iano osten-
dit vt a p̄ctō quiescat et deo fidelit̄ seruiat.
Moyes h̄o armauit se duplici armafa et
leonē occidit. i. armauit se cerimonijs z cir-
cūcisiōe. z n̄ tñ p̄ctā ei⁹. sz oīz fidelīū a p̄mo
parēte vsqz ad aduētū ch̄i ipz occidit. sic
sc̄ptū est. Ipe p̄ctā n̄ra in corpe suo tulit. qd̄
seq̄t postea certe moyses. i. q̄libet fidelis h̄o
q̄ desiderat ianuā regni celest̄i intrare optet
vt legē despōset. Juxta illd̄ Marc. Qui cre-
diderit z baptizatus fuerit.

De adulter. mlieribz z excecatiōe q̄rundā
platorū.

Capitū. CXXIII.

Miles quidam per
vixit vt vineā suā vindemiaret.
vxor aut̄ eius putās ipm diutius

moraturū amasiū habuit pro q̄ misit vt cū-
to veniret. q̄ venit camerā intrauit: z cū am-
bo in stratu essent venit miles. s. maritus ra-
mo vinee in oculo p̄cussus ostiū p̄cutit. z il-
la tremebunda apuit: pus tñ amasiū absco-
dit. Miles ḡ intrās oculū doluit z lectū vt
q̄sceret pare iussit. Tūc vxor timēs ne ama-
siū in camera latitantē videre posset marito
ait. qd̄ festinas ad lectū dic mihi qd̄ accidit
Illo h̄o referēte illa r̄ndit. Dimitte me in q̄t
dñe vt sanū oculū arte medicinali confirmē
ne illo forsitan morbo altez filr amittas. qd̄
ille sustinēs os suū illa q̄sip medicina supra
mariti oculū sanū apposuit z manu amasio
innuens ille recessit. Quo facto dixit vxor
marito: mō securā sū qd̄ nullū malū oculo sa-
no eueniet. iā lectū ascende z q̄sce.

Moralizatio

Ovarissimi. Iste miles est plat⁹ ecclie qui
habet sc̄tām ecclīā custodire z oues sibi
traditas regere. Vxor adulterata est ania q̄
sep⁹ p̄ p̄ctm diabolo adheret. Miles p̄cu-
tit oculo q̄tiens plat⁹ muneribz excecatur: quia
sc̄ptū est Eccl̄. xx. Vnura excecāt oculos
iudiciū sic q̄ necesse habeat camerā bone vi-
te intrare. z oēm auariciā z cupiditātē a se
excitere p̄ p̄ctā: tūc audacē debet ostium
cordis sui p̄cutere. tūc vxor. i. ania apiet vt
gl̄iā dei recipiat. Sz ben sepe p̄ carnales af-
fectiōes z mōi blandicias: oculū sanū. s. cor-
dis cū q̄ deberem⁹ deū p̄replari obfuscāt p̄
mōi vanitates z carnis voluptates intan-
tū q̄ piculū suū p̄r z subditoz nō possit ad-
uertere z p̄ p̄ctā emēdare. Studeat ḡvnu-
s q̄sqz sic oculos mentis ad deū dirigere: vt po-
terit oīm velamē p̄cti expellere.

Q̄ iuuenē p̄ p̄ctas sē a luxuriosis co-
ercende: z volūtati p̄prie nō relinq̄nde

Capitū. CXXIII.

Miles quidam erat
qui p̄gre p̄ficiscēs cōmisit vxorē
socrui sue fuandā. i. matri vxoris
sue. Vxor aut̄ post decessū mariti q̄ndā iu-
uenē amauit qd̄ matri indicauit. Illa h̄o sta-
tim sibi fauēs iuuenē accersit: q̄b epulā-
tibz miles adueniens ostiū pulsauit. statim
vxor surgēs amasiū in lecto absco-
dit. z post h̄ ostiū marito apuit. Qui cū intrauit p̄ce-
pit vt lect⁹ pararet. Lassus nāqz q̄scere vo-

tuit. vxor p̄o turbata quid faceret cogitauit
Qd̄ vidēs mater ait. Ne festines filia lectū
pare donec monstrem⁹ marito tuo linteum
qđ fecim⁹. Dat̄ erigēs linteū q̄ntū potuit p
vñū cornu altez filie ad subleuandū dedit.
Et tādū linteū extenderūt donec amasi⁹
est egressus. ⁊ sic marit⁹ delusus est p̄ extē
sionē linteī. Quo facto ait m̄r filie sue. Hūc
extēde linteū su plectū mariti tui qđ manib⁹
tuis ⁊ meis contextū est.

Moralizatio

Quārisimī. Iste miles est quilibet homo
qui post baptisimū p̄git tanq̄ pegrinus
i mōdo isto. qz q̄dū hic sum⁹ pegrini sumus
psal. Ego pegrin⁹ sum ⁊ fili⁹ m̄ris mee. S̄
in illa pegrinatiōe vxor. s. caro sepi⁹ aduulterat
cū vicis ⁊ ꝑcupiscētis. Miles ad ostiū
um pulsāt q̄tēs recordat̄ qđ et q̄ntū ꝑ deū
deliq̄t. ⁊ iō tenet̄ pulsare. i. orare. ieiunare.
elemosynā dare. ⁊ alia bona opa facere. ⁊ sic
poterit camerā bone vite intrare ⁊ in p̄dictis
diuitiis q̄lescere. S̄ vxor. i. caro sepe ꝑ ꝑci
piens q̄ hō p̄niam ꝑponit facere turbat. qz
nō sustinet libent̄ ad agendū p̄niam. statim
mat. i. mōs ꝑ ꝑcipiēs erigit linteamen. i. mū
di vanitatē in q̄b⁹ hō tantū delectat̄ q̄ picu
lū ꝑp̄iū nō aduertit. qđ est dolendū.

Q mulierib⁹ nō est credendū neq̄ arcana
cōmittēda. quoniā tpe iracūdie nō celant.

Capitulū CXXIII.

Quidam miles ge
nerosus quendā regē a quo fēda
tus erat grauit̄ offēderat. misit ad
eū milites vt ꝑ eo intēderēt. vix ei amiciciā
sub ꝑ pacto obtinuerūt. s. q̄ ad curiā ei⁹ ꝑe
destet ⁊ equester ꝑit veniret. i. semī equitās
⁊ semī ambulās. Et q̄ dū ceret secū amicū fi
delissimū ⁊ ioculatorē optimū ⁊ inimicū ꝑsi
dissimū. Miles mltū cōtristat⁹ cogitare ce
pit quōd ꝑ implere posset. Quadā ꝑo nocte
cū pegrinū q̄ndā hospitio recepisset clā di
xit vxori sue. Scio q̄ pegrini ꝑmptā pecu
niā secū portāt. volo ḡ si tu suaseris cū intē
cere ⁊ pecuniā ei⁹ obtinebim⁹. At illa. Bonū
est cōsiliū. Lūct⁹ ḡ do. m̄ietib⁹ circa dilucū
lū surgit miles excitās pegrinū ⁊ abire iubz
⁊ vñū de suis vitulis in frustra scidit. ꝑo
nēs eum in sacco. Deinde vxorē suā excitat
dans sibi saccū vt in angulo dom⁹ abscode

ret dicēs. Tantū caput ⁊ crura cū brachijs
in ꝑ sacco posui. corp⁹ aut̄ in n̄ro stabulo se
peliui. His dict⁹ aliquātulā pecuniā sibi oñ
debat. ac si illā pegrino mortuo abstulisset.
Lū autē dies adesset vt dño suo se ꝑntaret
accipiēs a dextr⁹ canē et paruū filiū suū in
gremio ⁊ vxorē a sinistris ad castrū prexit.
Lū castro dñi sui appropinq̄z dextrū crus
sup̄ dorsū canis sui velut equitās posuit al
terū gradiendo. sicq̄ pedestet ⁊ equester ca
strū dñi sui intrauit. Quo viso rex cū astan
tib⁹ mirabat̄. Ait ei iudex. Ubi est amic⁹ tu⁹
fidelissim⁹? Qui statim euaginās gladiū suū
um canem grauit̄ vulnerauit qui cū clamorē
⁊ dolore fugit. Deinde miles eū reuocat
et canis ad eū venit. Ecce fidelissimū amicū
meū. Lū rex. Uerū dic⁹. Ubi est ioculator
tuus. Lū miles. Ecce paruulus filius mei
us. an̄ me ludit magnū solatiū mihi fac⁹. Ait
rex. Ubi est maxim⁹ inimicus tuus. Qui sta
tim dedit alāpam vxori sue dicens. Quare
tu tam impudice respicis dñm meū regem?
Illa statim r̄ndit. O maledicte homicida q̄
re me ꝑcutis. nōne in domo tua ꝑpria lamē
tabile homicidiū ꝑpetraſti. et ꝑ modica ꝑe
cunia pegrinū occidisti. Iterū miles dedit
ei alāpam dicēs. O maledicta cur filiū tuū
ꝑpingere nō formidas. Que statim iracū
da tota facta est. Venite ostendā vobis sac
cum in quo occisi pegrini caput et brachia
posuit. ⁊ stabulū in quo eius corpus sepli
uit. Lū venissent vt experirent. ⁊ locū eis
vxor ostenderet cito effodientes visis car
nib⁹ vitulinis obstupuerūt. Astutiā militis
cognoscētes dignis laudib⁹ eum extulerūt
qui postea domino suo regi specialis dile
ctionis vinculo est annexus.

Moralizatio

Quārisimī. Miles iste qui sui regis gra
tiā ꝑdidit est peccator qui ad obtinen
dam gratiā domini sui ꝑmittit intercesso
res deo. s. dilectos hoīes quasi consanguī
neos ⁊ amicos. Ut aut̄ dño suo satisficiat
pedestet veniat ⁊ equestet. Pedestet. i. terre
na. ⁊ t̄palia quasi delectabilia cōculcando.
Equestet vero toto cordis ḡsiderio celestia
cōtemplando. S̄ canē quoq̄ a dextris ꝑo
amico fidelissimo secūz ducat. i. angelū suū
bonū v̄l ꝑsbyterē q̄ aniaz suā habet custodi
re q̄ licz sepi⁹ gladio suoz criminū vulneret
⁊ offēdat. recurrit tamen fideliter vt amī

cus q̄ sua secreta corā familia p̄ncipis rami
et tenebit. Jocularē. i. puer p̄uū i gremio
est p̄scia q̄ si bñ regulat mltū delectat. Uxo
rē p̄o a sinistris p̄ inimico p̄fidissimo ducat
.i. carnis molliciē vlt̄ demonū q̄ sua secreta
corā familia p̄ncipis r amicis. i. corā cūctis
angelis atq̄ sc̄tis imminēte morte hora i p̄
ditionē sui detegit et reuelat. Tunc merito
laudabit miles sapiēs et discret⁹ q̄ p̄dictas
fallacias sic fefellit occulte vitulū mactādo z
i secreto dom⁹ i angulo subterrando nec oc
culte homicidiū p̄petrando. i. corp⁹ p̄prium
i cubiculo flagellādo aut secreta pectoris: cō
scia lachrymis intensa imitando. nec tñ ho
micidiū p̄petrando. modū debitū non exce
dendo. s̄z ieiunijs z orōnibz alijs bōis opi
bus sapient⁹ z i om̄ibz insistendo p̄ q̄ tandē
dñi sui grām quā p̄diderat rehabebit.

Ulires n̄ solū pandūt secreta s̄z
ad hoc mentiunt̄ plura.

Capitulum. CXXV.

Erant duo fratres
quorū vnus laicus alē clericus. Lai
cus sepe audiuerat a fr̄e suo q̄ mlie
res secretū alicui⁹ non poterūt occultare.
Cogitabat expiri hoc cuz vxore sibi dilecta
cui dixit vna nocte. Charissima secretū ha
beo tibi pandere si cert⁹ essem q̄ nulli dice
res. q̄ si p̄trariū fa ceres cōfusio intolerabi
lis mihi eēt. At illa. Dñe nolī timere vnū cor
pus sum⁹: bonū tuū est meū z ecōuerso: z et
malū s̄lū. Qui ait. Cū ad p̄uata accessisē vt
opus nature facerē corū nigerrim⁹ a parte
posteriori euolabat. de q̄ sū cōtristat⁹. Que
ait. Letus eē debes q̄ a tanta passiōe es li
berat⁹. Vane p̄o mlier surrexit: ad domū
p̄rimi sui iuit z dñe dom⁹ dixit. O dñā cha
rissima potero tibi pandere aliqua secreta.
Que ait. Ita secure sicut anie tue. Que di
xit. Mirabilis casus accidit marito meo:
nocte ista accessit ad p̄uata vt op⁹ nature fa
cerz. z certe duo corū nigerrimi a pte poste
riori euolabāt. de q̄ multū doleo. Et illa ad
aliā vicinā narrauit de tribz. Et tertia de q̄
tuor. Et sic vlt̄ q̄ ille diffamat⁹ est q̄. lx. cor
ui de eo euolassent. Ille turbat⁹ de rumore
cōuocauit p̄lm cui narraret rem gestā quō
mlierē voluit expiri si sciret secretū tenere.
Post h̄ morit⁹ vxor ei⁹ z ille cenobiū intrauit

litteras didicit tres. Quarū p̄ma est nigra.
sc̄da rubea. tertia candida.

Moralizatio

Quare p̄mā. Iste q̄ maliciā mulierz proba
uit p̄t dici hō mundanus q̄ conamine
toto laborat vt bōa mundana adq̄rat. z cuz
sepe credit sine offensione euadere cadit in
mille. vt q̄ cadit in supbiā: cadit i mltos ali
os defect⁹ p̄tra salutē aie sue. Et h̄ est corū
nigrū a pte posteriori exire. i. p̄ctm i effectu
z sic hō diffamat⁹ z nō tñ p̄ vxorē p̄p̄ia. s̄. car
nē. s̄z p̄ vicinas alias. s̄. p̄ q̄nq̄ sensus. Fac
ḡ tu sic z ille collige p̄lm. i. oīa p̄terita z p̄e
sentia facta tua z purga te per viā confessio
nis: z tū c̄poter⁹ cenobiū bone vite intrare
z in tribz lris studere p̄ qd̄ studiū adquiris
brauiū eternū. Prima litera est nigra: et est
recordatio p̄ctōz q̄ tanq̄ nigra z grauis sar
cina torq̄nt z cruciant q̄tidie p̄ct⁹ tuū cum
recordatione pene infernalis. Sc̄da lra est
rubea z est recordatio rosei sanguis tui cre
atoris quē in cruce p̄ te misero peccatore de
q̄nq̄ riuulis suis fusum misericordit: abun
dantē tribuit. Tertia lra est candida z est de
sideriū celestīū gaudiorz z eoz qui sequunt̄
agnū dei in albis q̄cunq̄ ierit. si ista tria in
corde firmit̄ nobiscū habuerim⁹: sine dubio
regnū eternū obtinebim⁹. Ad qd̄ zc.

U mlieribz i nullo ē credēdū z p̄ser
tim de secretis. Exēplū iocale.

Capitulum. CXXVI.

Sicrobius refert
q̄ qdam puer rhoman⁹ noie Papi
rus semel cū patre senatū sapien
tum intrauit vbi quoddā secretū cōsiliū
p̄ceptū erat sub p̄ea capitis custodiri. Cū
puer esset reuersus ad domū: mat̄ ei⁹ inter
rogauit puer qd̄ cōsules occultari sub pe
na capitis statuisent. Ait puer. Non licet te
scire quoniā p̄cipit occultari. Audies hoc
mater plus incepit p̄cibz promissis minis z
p̄beribz puer ad reuelandū secretū inclina
re. Tandē puer vt satisfaceret m̄ri et secre
tū teneret dixit. Hoc est cōsiliū. Vt sit me
li⁹ q̄ vn⁹ vir plures mulieres ducat: vel vna
mlier ducat p̄les viros in m̄rimoniū. q̄ di
cto mat̄ alijs feminis rhomanis secretū h̄
pposuit. Que altera die cū turma magna in
deliberate venerūt ad senatores p̄tentes

poti⁹ vnā duob⁹ q³ duas feminas vni viro nubere. Senatores h^o pauētes verecūdi se-
rus tā ipudicā infamā mirabāt qd nā sibi
veller tāta feminaz intēperies vt pue reip⁹
digiū r tāmuerēcūda postulatō qd sonaret
Puer Papi⁹ B vidēs dixit senatorib⁹ rē ge-
itā. Qui puez cōmendātes statuerūt q³ hic
puer semp senatui intēset in cōsilio.

Moralizatio

Harissimi. Iste puer est q³libet hō pur⁹
Opuritate vite: q³ cū p^{re}.i. plato intrat cō-
siliū sapientū. i. religiosoz in q³ tractat sal⁹ r
sapia aie q³ nō omib⁹ exponēda est: sed sic de-
cet vnūquēq³ fm statū suū. r p^{ri}am quā ap-
prio sacerdote recepit nō debet alijs reuela-
re. r mltā alia sūt q³ nō dnt recitari. Dat h^o
est mōs iste q³ suadet hōi religionē dimitte-
re. secreta pandere. hoc est in cōrdenō reti-
nere. sed poti⁹ vanitatib⁹ se subūcere. r si nō
poterit hōiem sic seducere: tunc p^{ri} minas. i.
tribulatiōes r paup⁹ates ipz intendit sedu-
cere. Fac g^o tu sic puer Papi⁹rus. mōm deci-
pias p^{ri} voluntariā paup⁹atē: et ostēdas ei
q³ due femine. i. diuersa vicia carnalis dele-
ctationis potius dnt tradi sub custodia rō-
nis q³ q³ rō suppedite⁹ sub voluptate r dele-
ctatiōe momētanea. Sed sine dubio q³ntuz
est in corpe poti⁹ vult eligere q³ rō suppedi-
te⁹. s. nullo modo assentire debes. sed econ-
uerso poti⁹. Et sic p^{ri} p^{ri} puer Papi⁹rus. i.
homo pur⁹ poterit p^{ri}manere int⁹ sapiētes et
f^{ri}utes bonas h^{ie}. i. int⁹ viros sctōs siue san-
ctas p^{ri}nnue poterit f^{ri}ba salutis audire r vi-
tā eternā obtinere. Quā nob⁹ rē.

De iusticia r eq³tate disertissimi iu-
dic⁹ ch⁹i p^{ri} ocl⁹ta iudicia
Capitulū. CXXVII.

Miles quidā tyrā
nus erat q³ p^{ri} multa tpa quendā fa-
mulū fidelē tenuit ac in omnibus
puidū. Quadā h^o die cū ad nundinas euz
eodē seruo p^{ri} nem⁹ trāsiret. accidit q³ miles
triginta marcas argēti in medio nemor⁹ p^{ri}
deret famulo ignorāte. Cū pecuniā nō inue-
niret famulū interrogauit si pecuniā iueniss⁹
q³ statī negauit r iurare cepit q³ nihil scirz et
vez dixit. Quā nō inuēta statī pedē famuli
amputauit: r eo relicto domi prexit. Erat p^{ri}
pe viā quidā cremita q³ cū fletu r clamorē fa-

muli audiret velocit⁹ ei occurrit. Audiuitq³
p^{ri}essionē ip⁹: r dū cognosceret eū innocen-
tem ad hospitū suū ipz in suis humer⁹ por-
tando misericordit⁹ pcurauit. Deinde orato-
riū suū intrauit r d^{ri}no improp⁹eravit q³ non
eēt iust⁹ iudex: eo q³ illū innocentē hominē
pedē suū perdere pmisisset. Cūq³ diut⁹ oras-
set r fleuisset. r d^{ri}no q³si pro falso iudicio quo
dāmodo improp⁹erasset. venit ad eum ange-
lus dicens. Nunq³ legisti in p^{ri}. De⁹ iudex
iustus: fortis r paties. At ille. Multotiens
legi illud r credidi ex toto corde. sed bodie
errauit: aut ille miser q³ pedē suū pdidit sub
velamine cōfessiōis decepit me. Rūdit an-
gel⁹. Noli loqui aduersus d^{ri}m iniquitatē q³
oēs vie ei⁹ veritas: et iudicia eius equitas.
Cōmenda memorie q³ sepi⁹ legisti. Iudicia
dei abyssus multa. Scias itaq³ illū hōiem
pedē suū p^{ri} culpa veteri pdidisse. Nam ante
multa tpa cū eodē pede matrē suā p^{ri}cipita-
uit maliuole de quadā biga. Pro q³ facto po-
stea nūq³ condignā p^{ri}am egit. Miles ille
d^{ri}s suus volebat dextrariū emere ad p^{ri}gre-
gandū maiores diuitias in detrimētū anie-
sue. r ideo iusto iudicio dei pdidit pecuniā
Quidā paup⁹ fidelis cū vxoris r puulis su-
is q³tidie d^{ri}no supplicabat vt dignaret⁹ sibi
in necessarijs puidere q³ pecuniā inuenit: r
cōfessori suo obtulit dispensandū. Qui circū
qua³sciscitando veracit⁹ illū inuenire non
potuit cui⁹ erat. Ergo eidē paup⁹ parte ei⁹
dē pecunie tribuit p^{ri} d^{ri}u: residuā alijs pau-
perib⁹ erogauit. Pone g^o custodiā ori tuo ne
d^{ri}no aliq³ten⁹ improp⁹eres vt fecisti. Cū ipse
sit iudex verus: fortis r potens.

Moralizatio

Harissimi. Miles iste p^{ri} d^{ri}ci quilibet
bonus plat⁹ q³ debet indui armatura d^{ri}i
vt possit stare firmē p^{ri}tra insidias diaboli.
Famulus fidelis est subdit⁹ in omib⁹ p^{ri}ela-
to suo obediēs. P^{ri}elatus ille habet thesaur⁹
.i. anias ad custodiendū q³ sepe ex negligē-
tia sua pdidit. Quid est g^o faciendū? Certe d^{ri}
diligent⁹ q³diu est in vita inq³rrere salutē aie.
Eti inuenire nō potit amputet pedē dextrū
subditi. Hoc ē: talē rebellē castigare. r eū ab
ecclia amputare: d^{ri}oc cognoscat se deliq³isse
Sed dic mibi quō: Ecce famul⁹ postq³ amio-
sit pedē incepit clamare. Sic peccator per
confessionē clamat vt dicit p^{ri}pheta. Clama
neccesses quasi tuba exalta vocē tuā rē. Ad

maglo q³u
dicis ad
mim
h^osem

cuī clamorē eremita. i. discret⁹ p̄fessor habz
eū portare i humer⁹ suis: s̄ est eū informādo
p̄dicādo: p̄niam dādo: z i domū ecclie itro
ducēdo p opa miscōie. z habet p eo intcede
re ad dñm nō ei impropēdo sed deū intū
me depcādo vt talē puer sū p̄seruet z custo
diat. Qui aliqñ cū pede. i. affectiōe peruersa
matrē suā. i. eccliaz p̄cipitauit qñtum in eo
fuit qñ diuina p̄cepta nō custodiuit. Angel⁹
q̄ eremita informauit est p̄cia pura non sū
cta: cuiuslibet plati z p̄fessor⁹ q̄ eos ligat et
ducit vt ad clamorē p̄ctor⁹ cito ei occurrāt
z in domū dei cito introducāt. Paup q̄ pe
cuniā inuenit est chīs q̄ aniam sepe custo
dit ne labat in infernū: donec p̄ctor p̄ p̄niaz
resurgat. z sic aniam mundā chīs recipiat:
q̄ sine eo nllm bonū op⁹ possum⁹ facere. Po
ne ḡ tu p̄cor custodiā ori tuo ne aliqd p̄ deū
dicere p̄sumas. De⁹ ei est iust⁹ iudex z fort⁹
z patiens. iō nō dicas q̄re fecit me. z post h̄
dimisit me cadere. Vel alio mō pōt reduci.
Iste hō miles pōt dici p̄m⁹ parens. Adā cui
de⁹ dedit ifinita bōa: q̄ eū p̄stituit dñm oīm
creaturaz. p̄s. Dia subieciisti sub pedib⁹ ei⁹
zē. Famul⁹ fidelis est rō q̄ i eo dñat. q̄dū
i puritate vite remāserit thesaurum paradisi
quē de⁹ ei cōmisit p se z hereditib⁹ habz. Sed
Adā volēs plura adq̄rere qñ appetebat vt
alt⁹ de⁹ eēt stati thesaur⁹ paradisi p̄didit. z tunc
pedē dextrū famuli amputauit: q̄ seduce
s. p̄ eū p̄ sensualitate nō p rōnē p̄ceptū dñi
uinū vilipendit. sed oleū miscōie clamando
petit in valle hui⁹ mōi qñ in sudore suo pa
nē adq̄fuit. Cui⁹ miseriā vidēs dei filius de
celo dīcēdit. z eū p̄ p̄riū sāguinē redemit: et
in domū dī duxit qñ infernū spoliāuit. Ipe
p̄ctā n̄ra in corpe suo portauit qñ p nobis
miser⁹ mortuus est. Paup q̄ inuenit thesaurū
est chīs q̄ paradisi obtinuit nō p se sed pro
oīmib⁹ q̄ eū diligunt. Eremita deū depcatus
est: sic chīs in passiōe p carnē incepit time
re qñ dixit. Si possibile est transeat a me ca
lix iste. z rogauit pro genere humano. Stu
deamus igitur zē.

De iuste alicā bōa occupātib⁹ gra
uis erit in extremis disceptatio.

Capitulū. CXXVIII.

Stimianus regna

uit in cui⁹ impio erant duo mili
tes: quoz vnus erat iust⁹ z timēs

deū. alter hō cupid⁹ z diues q̄ magis studz
it mōdo placere q̄ deo. Miles iustus qñdā
terrā annexā terre cupidi habebat quā cupi
dus toto conamie desiderabat h̄re. Sepe
ad militē iustū prexit z ei aux⁹ z argentū ob
tulit qñtū volebat si terrā illā ei videret. Il
le hō sp̄ renuit sic q̄ trist⁹ recessit. s̄ cogita
bat quō eū deciperet. Accidit q̄ iust⁹ moriere
tur. q̄ audies cupid⁹ chartā noīe defuncti
scribi fecerat quō defunct⁹ i vita sua p quā
dā sumā pecūie ei trā quā desiderabat v̄di
dit. Quo facto tres hoīes p̄cio p̄duxit: vt ei
phiberēt testimoniū. Cū q̄b⁹ ad defunctū ac
cessit z sigillū ei⁹ inuenit in camera vbi de
funct⁹ iacuit: oēs expulit except⁹ suis testi
bus. Deinde corā testib⁹ sigillū i manu defū
cti posuit. z pollicē sup sigillū ita q̄ cū polli
ce mortui chartā suā signat dices. Ecce est⁹
testes hui⁹ rei. Qui dixerunt. Sum⁹. Et sic
ille miles terrā illā vt suā occupauit. Cui fili⁹
lius defuncti dixit. Quare terrā meā occu
pas? Qui r̄ndit pat̄ tu⁹ mihi eam vendidit.
Cui ille. Pluries ad p̄rem meū venisti z pe
cuniā obtulisti p̄ terra: sed pat̄ me⁹ nunq̄ vo
luit eā vendere. Tulerūt parit̄ ad iudicem.
Miles cupid⁹ de emptione chartā sigillatā
sigillo defuncti oñdirz testes adduxit q̄ hui⁹
testimoniū phibuerūt. Cui fili⁹ defuncti dī
xit. Scio q̄ hoc est sigillū p̄ris mei. sed scio
q̄ nūq̄ tibi vendidit: quō sigillum habuisti
ignoro q̄re tibi testimoniū de hoc phibeas.
Iudex hō istos tres ab iūce separi fec⁹ z mi
litē filz z seniorē fecit adduci q̄rens ab eo si
oīonē dñicā sciret z fecit eū corā eo a p̄nci
pio vsq̄ ad finē dicere q̄ eam bene sciuit. Et
illū fec⁹ poni i locū seorsū. Deinde iussit secū
dū adduci z ait ei. Charissime aū te socius
tuus erat hic q̄ mihi dixit ita verū sic pater
noster. ideo nisi tu dicas mihi v̄itatē quā a
te q̄siero in patibulo te suspendi faciā. Ille
cogitauit. socius me⁹ totū narrauit quō mi
les pollicē defuncti accepit z ei⁹ sigillum z
chartā suā sigillauit: nisi veritatem dixerō
ero fili⁹ mortis. Qui oīa p ordinē seorsū poni z
tertium adduci. Cui ait. Charissime socius
vester p̄mus dixit mihi ita vez sicut pater
noster: z secundus etiam. Ideo nisi tu mihi
veritatem dixeris morte turpissima morieris.
Ille cogitauit. Socij mei oīa secreta mi
hi narrauerūt. ideo bonū est vt veritatem

*pulchrum
ex anglum
de merito
Falsi
Testimonij*

dicā. Qui de p̄bo ad verbū iudici narrauit quōd hoc factū fuit. Quē iudex seorsū poni fecit. Et vocauit milite quē toruo vultu respexit dicēs. O maledicte cupiditas tua excecavit te. dic mihi quō miles defunct⁹ terrā quā occupas tibi vendidit. Ille p̄o ignorās de p̄fessioe testiuū allegauit q̄ iuste occuparet. Cui rex. Maledicte testes phibent testimoniū p̄tra te: quō post mortē ei⁹ pollicē accepisti. et sigillū ei⁹ et chartā tuā sigillasti. Quō audies miles ad terrā cecidit et misericordiā petiuit. Ait ei rex. Vis cōdiaz quā meruisti obtinebis: et fecit testes trahi p̄ caudas equorū vsq; ad patibulū et ibi suspēdi sū milr et milite. Satrape regni iudiciū et sapientiā regis laudabāt q̄ tam sapientē veritatē iuestigasser: et oīa q̄ miles habebat dedit filio defuncti militis. Qui gr̄as regi egit et hereditatē sibi restituit.

Moralizatio

Oharissimi. Per istos duos milites intellegunt⁹ diabolus et p̄mus parēs. Filius eius erat totū genus humanū ab eo p̄pagatū. Hereditas est paradysus quē deus sibi dedit. Hoc vidēs miles cupidus. s. diabolus accessit ad eum suggerendo et tentando vt padisū per p̄ctm amitteret. Ille p̄o q̄ diu remāsit in vita. s. i puritate vite hereditatē. s. padisū occupauit. Sed eo mortuo p̄ctm qd cōmisit d̄ diuinū p̄ceptū pdidit: et totū genus humanū post eū. Sed p̄mo est q̄rendū quō pdidit. Dico charta erat septa quā sua p̄sensū p̄buit vt de ligno vite d̄ diuinū p̄ceptū comederet. Erat ei sigillata quādo Adā q̄ erat caput rōnis: et cui dabat spectatū p̄ceptū. comedit et v̄roxi magis adheſit q̄ deo. Sigillū vt scit⁹ imp̄mit suā imp̄ſionē in cera. Sic deus imp̄ſit suā imaginē in Adā et eū mōi d̄m p̄stituit. Vñ p̄sal. Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius oues et boves etc. Illā imp̄ſionē. i. imaginē dedit diabolo q̄ ei obediuit. et h̄ cū pollice postq̄ defunct⁹ erat. Pollex em̄ claudit totam manū pollice amisso man⁹ vires amittit. Per pollicē p̄o debem⁹ intelligere rōnē quā de⁹ hōi dedit vt bonū eligat et malū respuat. Vñ q̄ diu hō rōne regit et rō i eo d̄nat: tādū posuit bñ seip̄z et alios regere. Sz q̄ caret rōe: carz et f̄tute et fortitudie sp̄iali. Adā p̄o p̄m⁹ parēs habebat sciaz a deo infusā vltra oēs creaturas: ita q̄ oēs creature aū p̄ctm ei obe-

diebant. Hoc non obstante scient cū pollice rōnis adheſit diabolo cum diabol⁹ ei dixerat. Nō moriemini: sed si comederitis eritis sic d̄i scientes bonū et malū. Diabol⁹ cū vidisset eū sic seductū: et hereditate celestī puatū volebat filiū. s. totū genus humanū excludere. Sed homo si cautus fuerit debz ad regē celestē accedere vt patriarchae et p̄phete fecerunt: q̄ clamauerūt ad deum p̄ medio. O dñe de⁹ emanuel rex et legifer noster expectatio gentiuū: et saluator earū veni ad saluandū nos dñe deus noster. Sed diabol⁹ pducit secū tres testes. s. supbiā vite: p̄cupiam carnis: et p̄cupiam oculoꝝ. Cōtra q̄s oportet p̄cedere prudēt. Primū testem debem⁹ examinare si sciāt p̄ct noster etc. siue oīonē dñicam: hoc est. si aliqd fecerat p̄ p̄ct quod p̄ctm supbie cōtra eū testimoniū p̄hibeat humiliet se in omnib⁹ verbo et opere ita vere sicut est oratio dñica. et regē celestē placabit exēplo ch̄i q̄ erat patri obediēs vsq; ad mortē. Si p̄o homo timeat scdm testē. s. p̄cupiam oculoꝝ. s. mōm in quo tm̄ delectat pure cōfiteat⁹: vt fecit sc̄s: et piculum poterit euadere. Si p̄o homo timeat tertiuū testē. s. p̄cupiam carnis deo satisfaciāt p̄ carnis macerationē. i. p̄ verā satisfactionē vt fecit tertius testis: q̄ oīa recognouit. Vñ ip̄e: cuz duob⁹ socijs suis i patibulo suspendit. De q̄ loquit⁹ Job. Suspēdiū elegit anima mea. i. suspendiū p̄nie. Et si sic fecerim⁹ vitā eter- nam obtinebimus. Ad quā etc.

De amicitie vere p̄batione

Capitulū. CXXIX.

Rex quidam habuit tm̄ vnicū filiū quem multū dilexit. Qui filius a patre licentiam accepit vt mōm v̄ſitaret et amicos sibi adquiret q̄ p̄ septē annos vagabat in mōdo et post hec ad p̄rem redijt. Pater gaudēt eum recepisse et ab eo quesitū ē q̄t amicos adq̄ſiſſet. Ait fili⁹. Tres. Primū amicū plus q̄ meip̄m diligo. Secundum tantum sicut meip̄sum. Et tertium parum aut nihil. Cui pater Bonum est eos probare et tentare ante q̄ indi- geas de eis. Porcum occide et in sacco pone: et in domum amici quē plus diligis q̄ te perge nocte et dic ei q̄ a casu hominē occidisti et si inuent⁹ fuerit corpus ego morte-

turpissima ero p̄demnar. Rogo modo sic te semp plus q̄ meipm dilexi succurre mihi in hac maria necessitate. Qd̄ factū est. Et ille r̄ndit. sic eum occidisti necesse est v̄sp̄nie subiaceas: si corp⁹ eēt inuentū forte in patibulū eris suspens⁹. Verūtū qz amic⁹ meus fuisti: ideo tecū p̄gā ad patibulū: et postq̄ mortuus fuer: tres vel q̄tuor vlnas panni tibi dabo ad corpus tuū inuoluendū. Ille audies ad scōm amicū accessit et illū vt priuū pbauit. Ille sic p̄m̄ renuit dicens. Eredis me fatū q̄ in tali piclo me ponere vellet. Verūtū: qz amicus me⁹ fuisti. ideo ad patibulū tecū p̄gā et in via te consolabor q̄n tū potero. Ille ad tertiuū amicū accessit et eū pbauit dicens. Uerecundor tibi loqui qz nūq̄ pro te aliqd̄ feci: et a casu hoīem interfeci et ē. Et ille. Libent hoc faciā et mihi culpam imponā: et patibulū si necesse fuerit pro te ascendā. Nunc exptū est meliorē amicū suū fuisse.

Moralizatio

O Varissimi. Rex iste est de⁹ om̄ipotens. Fili⁹ vnic⁹ est q̄libet bon⁹ ch̄ian⁹ qui per duodecim annos. i. toto tpe vite sue habet in mundo p̄uersari et tres amicos querere. Prim⁹ est mundus quē plus diligit q̄ seip̄z pbat hoc: p̄p̄ mōm homo se ponit in periculo mortis modo in mari. modo in t̄ra vitam sepe amittēdo vt t̄palia bona possit habere. q̄ plus diligit mōm q̄ seip̄m. Et si eum tpe necessitatis pbaueris sine dubio tibi deficiet: imo de omnib⁹ bonis tuis si tibi dederit duas vlnas vel tres de panno ad inuoluendū corp⁹ tuū multū est. Scōs amicus quē tantū diligis sicut teip̄m est vxor tua et filiū tui et filie. bñ ad sepulcrū in morte tecū plorando p̄gunt. Et cū vxor ad domū redierit infra paucos dies dolor recedit et aliū incipit amare. Terti⁹ amic⁹ p̄ q̄ parū fecisti est q̄ pauca bona p̄ e⁹ amore sumus opati: imo multa mala q̄ tpe mortis amic⁹ est si contriti et confessi fuerim⁹: imo pro nobis mortē i cruce sustinuit.

Et vir sapiēs plus valet viro forti

Capitulū CXXX.

Rat quidam rex q̄ paup̄em q̄ndā ad magnas diuitias promouit: ei⁹ vnum castrū ad custodiendū cōmisit. Ille sic sublimat⁹ su

perbo fact⁹ est valde. cū inimicis regis cōsiliū habuit: et ip̄oz p̄ditor factus castz ip̄is apuit. Rex p̄o de h̄ multū p̄tristat⁹ p̄siliū habuit quō castz rehaberet. Dictū ē ei q̄ nō posset castrū rehabere nisi tria haberet. s. fortitudine: sapiām et delectionem vna cū diuitijs. Un̄ in regno suo fuerūt tres milites quoz vn⁹ ceter⁹ fortior: scōs sapientior: tert⁹ regē multū dilexit. Isti milites se missi cū exercitib⁹ vt castz inuaderēt. Prim⁹ miles fortis cū exercitu grandi p̄cessit p̄ q̄ndā foretā in q̄ erāt inimici regis et incepit viriliter p̄tra eos pugnare sed subito quedā sagitta exiit de balista: et eū in inguine pcussit et mortuus est. Miles sapiēs post eū foretā intrauit et incepit allegare iura: sic volēs eos allicere ad restitutionē castrī. interim vēit sagitta q̄ pcussit eū in pulmōnē et stomachū et mortu⁹ est. Nec tert⁹ miles vidēs foretā intrauit et incepit dulcia p̄ba p̄ferre et ornamēta loq̄ intantū q̄ illū libent audiebāt et transire p̄mittebāt. Verūtū tñ cū illis fecit q̄ in troitū habuit i castz. Et sic int̄ eos p̄uersa bat q̄ oēs exītes in castro se cū eo p̄federali: et sic castz p̄ lege adq̄siuit: et suū vexillum in summitate ordinauit. Cū rex hoc audiss⁹ q̄ tā prudēt castrū adquisiuis⁹ illū ad magnas diuitias pmouit.

Moralizatio

O Varissimi. Iste rex est dñs noster Ies⁹ christus qui illū paup̄erē. s. Adam p̄mū parentē ad magnas diuitias promouit q̄n eum senescalcum paradisi constituit: sed ille per p̄ctm̄ perdidit. Unde in toto regno mōi pauci erāt inuenti q̄ castz p̄dictū. i. paradisi poterāt obtinere. Vocati sunt tres milites per q̄s intelligo tria genera hominū. Per p̄mū mōi potētes q̄ credūt p̄ potentia et fortitudine mundanā paradisi adquirere. Et licet sint ad hoc apti. venit tñ subito sagitta supbie et ip̄os sp̄ualit̄ interficit. Per scōm milite mōi sapientes intelligere debemus qui incipiūt iura allegare: vt sūt iudices eccl̄iastici: aduocati et iudices t̄pales q̄ credūt per sapiām suā p̄asiliū adq̄rere. Et dū incipiunt bene viuere: venit sagitta auaricie. i. bursa plena pecunie. et sic pcutit eos et sp̄ualit̄ interficiunt. Per tertiuū milite q̄ dulciter sine tumultu loquebat⁹ ch̄ianū simplicit̄ totalit̄ in deo cor habentē poterim⁹ intelligere q̄ nō cōfidit in pompa humana: nec i

Capitulū CXXXI. CXXXII. et CXXXIII

eius sapientia: sed solūmodo in deo. Juxta illō ps. Btūs hō q̄ sperat in dño. Certe tal castz padisi potit adq̄rere. Qd nob zc.

De diuitibz q̄bz dat: z paupibz q̄bz id qd bñt abstrahit quō de eos eternalit remunerat. ppter celestē patriam.

Capitulū. CXXXI.

Rex quidā fecit proclamari q̄ oēs indifferent ad eū venirent: z quicqd ab eo peterent obtineret. Nobiles z diuites aliq̄ ducatū: aliq̄ comitatū: aliq̄ militiā: aliq̄ aux z argētū petierūt z obtinuerūt. Deinde paupes z simplices venerūt ad regē eū petentes. Quibz ait rex. Tarde venistis: an vos nobiles z principes venerūt z oīa q̄ habui eis dedi: q̄ tristes derisioe fuerunt. Rex p̄ pietate morat. Charissimi tm̄ eis tpalia dedi: s̄z dñiū retinui. qz hoc null⁹ petiuit. ego do vobis hoc vt sitis dñi eoz z iudices. Diuites h̄ audietes p̄tristati sūt z venerūt ad regē dicētes. Dñe confusi sum⁹ q̄ paupes z fuos n̄ros p̄stituitis iudices z dños n̄ros: meli⁹ ē nos mori q̄ sic futuri subijciamur. Ait rex. Charissimi nō facio vobis iniuriā q̄cqd a me petiuitis vobis dedi intantū q̄ nihil mihi retinui nisi dñiū qd dedi eis. Sed do vobis p̄siliū: q̄libet vestrū satis habet ad viuendū det q̄ q̄libet vestrū p̄tē de diuitijs paupibz quā poterūt honeste viuere: z dñiū ab eis recipiā z apud me manebit. z sic eritis liberi a seruitute magna. qd z factū est.

Doralizatio

Quoniam. Rex iste est de⁹ diues super omnia. Preco p̄clamās est p̄dicator q̄ dicit. petite z accipietis. q̄rite z inuenietis. Diuites z mōi potētes cum illū clamorē audierūt: statim eū oī labore castra: ciuitates: aurū z argētū petierūt z obtinuerūt. S̄z ch̄s tācū de mūdānis dedit eis q̄ nihil retinuit. Dat. viij. Culpes foucas hñt et volucres celi nidos. fili⁹ aut̄ hoīs nō h̄z vbi caput suū reclinet. Deinde paupes venerūt z nihil habuit eis dare nisi dñiū. z sic eos constituit dños z iudices diuitiū. Juxta illō Dat. h̄. Vos q̄ reliq̄stis oīa z secuti estis me. sedebitis sup sedes. r̄ij. iudicātes. r̄ij. tribi isrl. Et illō Dat. v. Btī paupes spū: qm̄ ipō z zc. Diuites h̄ vidētes dñt mltū dolere q̄ paupes

q̄ serui eoz fuerūt in h̄ mōdo: dñt eē iudices z dñi eoz in celo. Si q̄ desiderat cū eis regnare faciat: sic fecerūt illi: q̄libz det elemosynā q̄ntū pōt paupibz vt poterūt viuere z sine dubio cū eis poterit in eternū regnare.

De inuidis q̄ bonos p̄ malā vitā inficiūt. Capitulū. CXXXII.

Quital quedā erat in q̄ q̄tuor phisici fuerūt in medici. Na periti. Junior alios tres in scia excellēbat: intantū q̄ oēs infirmos ad eū venientes saluauit. Qd alij inuidētes mori sē p̄ eū z int se dixerūt. Quō poterim⁹ istū extinguerē. ecce tot⁹ mōus ad eū currit et nihil poterim⁹ p̄t eū lucrari. Ait vn⁹ de tribz. Ad tres leucas oī hebdomada visitat ducē. et die crastia ad eū accedet. ego stabo extra ciuitatē ad ynā leucā. tu p̄o ad scōaz. z ali⁹ ad tertiā. Eū p̄o i fine p̄me leuce venerit ei obuiabo: z sig crucis me signabo: z q̄libz v̄m sic silt faciet. Ille p̄o causā crucis queret: dicev m⁹. Leprosus fact⁹ es z ex timore leprā incurret: qz d̄t Hypocras. Hō timens leprā ex timore eā incurrit. Et cū leprosus fuerit nullus ad eū accedet. qd z factū est.

Doralizatio

Quoniam. Per istos tres medicos q̄ q̄r cū inficiebāt: debem⁹ itelligere tria vicia q̄ in isto mōdo regnant. s. supbia vite: p̄cupia carnis: z p̄cupia oclor vel signāt diaboli: mōm z carnē. Isti sē medici reproboz q̄ faciūt corp⁹ in delictijs viuere: aniam in inferno regnare. Medic⁹ subtilis ē quilibz bon⁹ ch̄ian⁹: sic sē plati z p̄fessores qui hñt nos spūalit curare: p̄tutes inferere: z vicia extirpare. Sed heu. phdolor sepe p̄ illa tria vicia medic⁹ spūalis est infect⁹ intantū q̄ n̄ est dign⁹ gradū in ecclia tenere: s̄z extra. vt sūt simoniaci z alij q̄ sūt diuersis vicijs irretiti. Charissimi. si voluerim⁹ ab istis vicijs cauere extra viā ambulem⁹ p̄ opa miscōie. Et sic poterim⁹ ad regnū puenire. Qd nob zc.

De spiritali amicitia. Capitulū. CXXXIII.

Rex quidā rex qui duos leporarios habuit qui quasi continue ad inuicem erant ligati: z q̄dū inuicē ligabant mutuo se dilexerūt: s̄z

Georgius Telesbanus A. A. Phil. Magister

ip̄is solut; q̄libet aliū voluit deuorare. Rex vero hoc vidēs multū dolebat: q̄ qñ ludere cū eis volebat ⁊ venari ip̄is solutis pugna- bant ⁊ ludo nō intendebāt. Rex cōsiliū q̄re bat sup hoc. Cui dictū est q̄ lupus fortis et crudelis adduci deberet: ⁊ vnus de canib; p̄tra eū pugnare pmitteret: qñ hic canis ve- re fuerit deuictus: aliū canē p̄tra eū admit teret cū primus canis videret se auxiliatū. sp̄ p̄b ad inuicē mutuo se diligerēt. qd̄ et fa ctū est. ⁊ lupo q̄si deuiciente canē p̄mū ⁊ p̄ mo cane deficiente alius eū defendit et lupū occidit. Ab illo tpe tā ligari q̄ soluti canes mutuo se dilexerunt.

Moralizatio

O Barissimi. Iste rex est dñs nr̄ J̄s̄ ch̄s. Duo canes ad inuicē ligati sūt corpus ⁊ aīa in baptismo ligati: q̄dū h̄o sic stant li gati mutuo se diligūt. sed si soluant p̄ p̄ctm̄ mortale statim vn̄ p̄tra aliū est. vt d̄t apl̄s. Caro cōcupiscit aduersus sp̄m̄ et ecōuerso Quid ē est faciendū? Certe vt caro subijcia tur p̄nie. ⁊ p̄tra lupū. i. diabolu se opponet: ⁊ tūc aīa cōfortabit: ⁊ cū carne pugnabit vi rilis. ⁊ post hoc erit amor in oī p̄speritate et aduersitate: ⁊ parit ambo diligēt a dño p̄ p̄ter cui⁹ dilectionē vitā eternā obtinebūt.

De innocēti morte ch̄i.

Capitulū CXXXIII.

Narrat Beneca qd̄
lex aliqñ erat q̄ q̄libet miles in ar- mis suis sepeliri deberet. Et q̄ sup hoc defunctū armis spoliaret morte more- ret. Accidit cas⁹ q̄ qdā ciuitas obsessa erat a qdā rege tyrāno: q̄ i circuitu citat̄ isidias p̄oebat ⁊ p̄lm̄ q̄si sine nūero occidit itahū. q̄ erat i piclo ciues p̄dēd̄ ⁊ mltū timebāt q̄ resistere n̄ poterāt. Dñs aut̄ sic i piclo staret. qdā miles fort̄. nobilis ⁊ strenu⁹ itrauit ci- uitatē ⁊ ciuib; mltū cōpariebat. Ciues h̄o ac cessert ad eū dicētes. Dñe adiuua nos. At il le. Barissimi. ab isto piclo libari n̄ poterit nisi p̄ manū validā. Ego h̄o vt videt̄ in ar- mis nō sū: nō nō possū pugnare. Vñ de ciui b⁹ dixit. Dñe infra paucos dies i hoc sepul cro qdā miles sepultus est in optis armis: arma ei⁹ accipe ⁊ ciuitatē nr̄am de inimic̄ libera. Miles armis a mortuo recept⁹ ini micis certamē dedit ⁊ victoriā obtinuit ⁊ sic ciuitatē liberauit. ⁊ arma recepta reposu

it. Emuli inuidia moti q̄ tāglisū bellū fecit eū apud iudicē accusauerunt q̄ p̄tra legem egisset. eo q̄ defunctū armis spoliavit. Qui r̄ndit. Dñe de duob; malis mal⁹ malū est vi tandū. ⁊ q̄ ciuitatē tueri non potuissē ab inimic̄ nisi habuissē arma: iō ea accepi ⁊ re- posui. Itē fur vl̄ p̄do spoliat ea intētiōe vt restituat s; ego p̄t bonū cōe arma accepi ⁊ restitui iō pot⁹ debere p̄miari q̄ accusari. Itē i ciuitate aliq̄ si dom⁹ accēdit. nōne me- li⁹ est vt dom⁹ illa sine dilatiōe totalr̄ destru- atur anteq̄ ceterē dom⁹ incēdant ⁊ ciuitas tota destruat. Sic in p̄posito. Nōne meli⁹ ē q̄ oēs p̄suauit accipiendo arma q̄n̄ accipi- endo nō defendissem. Si ei ea nō accepissē oēs esset̄ intempti. Emuli h̄o dixerūt. Rē ē mort⁹. Iudex h̄o ad p̄tēdēz eoz̄ ⁊ eū sniaz. dedit vt occideret. Et sic factū est. De cuius morte fact⁹ est planct⁹ magn⁹ in ciuitate.

Moralizatio

O Barissimi. Ciuitas ista obsessa erat mū- dus iste a diabolo magno tpe. Et quotū q̄t tūc in mōdo erat fuerūt in piculo p̄dēd̄ q̄ oēs in infernū descēderunt. Vñd̄ iste erat circumuallatus vicij; ⁊ p̄cupiscentijs. Miles fortis q̄ arma nō habuit est dñs non- ster J̄sus ch̄s. vñ p̄s. Dñs fort̄ et potens ⁊ c. Qui vidēs mōm̄ in piclo ⁊ totū gen⁹ hu manū in p̄ditiōe. prexit ad sepulcrū. i. vterū br̄e h̄gis. ⁊ ibi inuenit arma p̄mi pent̄. i. hu manitatē assūpsit: ⁊ p̄tra diabolu pugnauit victoriā obtinuit et nos a morte liberauit. Emuli sūt iudei h̄ vidētes: illū apud pilatū accusabāt dicētes. Ne forte veniant rhoma ni ⁊ tollāt nostrū locū ⁊ gentē ⁊ c. Miles di cebat. Meli⁹ ē vt vna dom⁹ destruat q̄ tota ciuitas. Ecōtra Caiphas dicebat. Expedi- vt vn⁹ moriat ⁊ nō tota gens. Iō Pilat⁹ eū mortū tradidit. De cui⁹ morte petre scisse s̄: ⁊ tenebre facte sūt sup vniuersā terrā: sed fa cta victoria iterato in sepulcro hec arma re posuit. i. corp⁹ suū gliosū in terra quieuit. Studeam⁹ ḡ ei⁹ mortē plangere in mēte: in corde retinere: ⁊ ad memoriā reducere: q̄ vi rilis p̄ nobis puguit ⁊ nos a faucib; diaboli liberauit. Vñ p̄t h̄ tenemur cū sup oīa dili gere: ⁊ p̄ eius amore p̄rem ⁊ matrē dimitte- re. Quis vnq̄ audiuit q̄ homo habēs vnicū filiū ⁊ heredē q̄ eū mortū pmittere vellet sicut pater celestis fecerat de vñico filio suo dño nostro J̄esu ch̄o: tñ mortu⁹ est. Sic ⁊ nos

debem⁹ voluntarie carnis delectatōes et oē
qđ deo displicet p pñiam mortificare. et sic
vitā eternā poterim⁹ obtinere.

De pñcia nra dñi angustiat ad deū p
pñfessioē et opa meritoria recurrā⁹.

Capitulū. CXXXV.

Refert Augustinus

Rin de ciuitate dei qđ Lucretia erat
mulier rhomana nobilissima qđ erat
vror Latini. Cū ille Latini⁹ sextū noie fi
liū ipator⁹ Tarquinij ad castz suū inuitassz
Sext⁹ est statim cap⁹ i amore pulcerrime lu
crecie. Tū aptū qđ ipator et Latinius de
rhoma siml⁹ recederēt obfuās ad pñdictū ca
strū reuersus ibi pñoctauit: et nocte illa nō
vt hospes sz vt host⁹ cubiculū Lucrecie clā
ingressus manu sinistra opprimēs pect⁹ ei⁹
dextera pñ gladiū tenens se pñdidit dicens.
Sext⁹ sū: mibi pñsentias vl⁹ morier⁹. Illa nul
lo modo pñsentire volebat. Dixitqđ Sextus
Nisi mibi pñsentias fuū iugulatū nudū cor
pi tuo nudo etiā te iugulato tibi sociabo: vt
p orbe fama currat Lucretiā cū seruo in cu
biculo iugulatā. Illa pñ timēs de tali infā
mia coacta pñsensit. Sextus pñ cōpleta libi
dine recessit. Illa vero multū dolēs patrem
et maritū: frēs et impatorē: nepotes et pñcōsu
les vocauit pñ lras: qđ omēs pñtes sic alloqđ
tur dicēs. Sext⁹ domū meā intrauit host⁹
pñospite. scias tu o Latine vestimētā viri
alieni in lecto tuo fuisse: verū tñ licz corpus
sit violatū: anim⁹ tñ est innocens. iam a cul
pa me absolue: a pena tñ nō liberabor. Sta
tim cū gladio occultato sub chlamyde pñ
manu se transfixit. Quo facto amici ei⁹ gla
dio illo accepto iurabāt pñ sanguinē Lucre
cie oēm pñgeniē Tarquinij de rhoma eijcere
et extirpare. qđ et fecerūt. Sextū pñ auctore
criminis interfecerūt miserabilē.

Moralizatio

Charissimi. Lucretia nobilis dñia ē ania
a deo pñ baptisimū lota. et deo coniuncta.
Sextus est diabolus qđ niti⁹ minis et mune
ribo aniam violare. domū ei⁹ itrauit qñ pñ
pñsensit. s. cor suū qđ est dom⁹ anie: pect⁹ ei⁹
opprimit qñ hō totalit⁹ cōsentit. Et eam vio
lat qñ malū pñsensū actu complet. Post hec
Lucretia. s. ania dolēs vocat patrē et mari
tū. Sic et tu charissime debes vocare pñem
a. pñfessore: maritū. i. chzīm pñ opa miscōie et

scōs cū bona deuotiōe et oñdere vitā tuā pñ
verā pñtritionē et cōfessionē qđ et qñtū pñtra
deū deliqñsti. Et tūc cū gladio pñie teipz oc
cide. i. vicia et pñctā extirpa. et sic corp⁹ defera
tur rhomā. i. i scām ecclīā ad oñdendū in
qñ forma publice vl⁹ occulte deum offendisti.
Tūc diabol⁹ et oēs sui seqñces erūt expulsi: et
recedēt pñfute et tu remanebis salu⁹ i bōa vl
ta. Nō nobis pñstare dignet⁹ dñs noster Je
sus chīs qđ cū pñre et spūs scōrū uiuit et regnat pñ
infinita secula seculoz. Amē.

Et vigilare debet pastor animaz

Capitulū. CXXXVI.

Er quidaz ad do

Emū cuiusdā diuitis nocte venit qui
ascendēs tectū dom⁹ pñ foramen. pñ
spicere cepit si adhuc aliqđ de familia diui
tis vigilaret. Nō hospes considerās puate
vrori sue dixit. Interroga me alta voce qñ
hec bōa qñ sui qñ habem⁹: nec desistas donec
final⁹ tibi dicā. Tūc ait mulier. Obone dñe
cū nūqđ fuisti mercator dic mibi qualit⁹ tan
tā pecuniā quā possides nūc congregasti.
Cui illa. Noli stulta a me bñ qñrere. Illa autē
magis ac magis qñrere nō cessabat: tūc vir qñ
si coact⁹ suis pñcibz ait. Noli ista pñdere qñ tu
bi dico et veritatē pandā. At illa. Absit hoc a
me. At ille. Fur erā et nocturnis furtis oia
qñ nūc habeo pñgregauī. Cui mlier ait. Vñ
ror qđ qñ nūqđ fuisti depñbensus. Cui ille. Qui
mñr me⁹ erat pñbū me docuit qđ septies di
cebā qñ tecta hōim ascendebā. Ait mulier.
Rogo te dic mibi illud pñbū cui⁹ pñtute sine
piclo furtū cōmisisti. Ait ille. Tibi dicā: sed
alteri nullo modo dicas ne forte possent bo
na nra asportare. At illa. Nullo modo atten
tabo: qđ ait. hec sunt verba fallax fallax. His
dictis mulier obdormiuit. Vir autē finxit se
dormire: stertutabat. Fur etem cū audisset
gausus est sumpto lune radio et septies di
cto carmine laxat⁹ manibz et pedibz pñ fene
stram i domū cecidit. et magnū sonitū fecit
fracto crure et brachio iacuit miserabilē sen
miui⁹ in terra. Hospes qđ audito sono qñ
uit qñre nesciret qñtū cecidisset. At ille. Uer
ba fallacia me deceperūt. Hospes qđ ē cū re
cepit et sumo mane i patibulo suspēdi fec.

Moralizatio

Charissimi. Fur iste est diabolus qui pñ
malas cogitationes tectum cordis tui

ascendit et foramē facit p malū consensū. vir
cū vxore est bon⁹ plat⁹ ecclie desponsatus.
Cui diabol⁹ toto conamine nitit⁹ p pctm bo
na sua furari. s. putes q̄s in sacro baptismo
recepit auferre. Sed bon⁹ plat⁹ sc̄tē ecclie
desponsat⁹ debz p̄tinne vigilare vt nō sinat
furē aīe domū pforare. Juxta illd verbū sal
uatoris. Vigilate qz nescit⁹ q̄ hora fur est ven
turnus. Et p̄tra ep̄ malicias et nequicias in
tra se et vxorē. s. eccliam pvideat q̄modo di
abolo sit resistēdū vt cadat a corde ei⁹ et nul
lo mō ei noceat. Vt etiā alio mō pōt reduci
Fur iste erat lucifer pulcer q̄ toto conamine
ascēdere volebat vt alter de⁹ eēt et auferre ab
eo ei⁹ dignitatē. Et dicebat illd Esa. Ascēdā
in celū et filis ero altissimo. Et ēt ibidē. Po
nā sedē meā i aquilonē et filis ero altissimo.
et postea ascēdit p radiū. h̄ est p suā pulcritu
dinē cecidit in infernū. et fregit crura sua. i.
amisit sic suū decorē quē de⁹ sibi ptulit et sus
pen⁹ ē in patibulo isernali. A q̄ nos zc.

De naturali benignitate ch̄i et misericōdia q̄
bus naturalit peccatoribz cōuertentibz mi
seret. et q̄ ch̄s recipit q̄s mōs ejcit.

Capitulū. CXXXVII.

Narrat Eusebius in
chronicis de q̄dam impatore q̄ po
pulū rhomanū in maxia eq̄tate gu
bernabat nulli parcēs. sed p equali culpa eq̄
lē penā tribuēs tā diuitibz q̄ paupibz. Sen
natores rhomani eū p̄t̄hec impio puaue
rūt et tāq̄ paupem fugere cōpulerunt. Ille
statim accessit ad Cōstantinū et euz eo pactū
fecit et tā strenue et tāpudentē se habuit. sic
q̄ post eū in impatore est elect⁹. Qui cōgre
gato exercitu rhomā obsedit. et cū rhomani
evadere nō possent q̄n ab eo capent. mise
rūt pmo ad euz seniores. sc̄do iuuenes. t̄tio
mulieres q̄ nudis pedibz aī eū se pstrauerūt
postulātes veniā quā obtinere nō poterāt.
Ultio miserē sibi pētes suos simplices q̄s
habuit i ciuitate. mar ei⁹ pect⁹ et vbera oīdit
q̄ superat. Dō cū vidisset ipator amore na
turali cōpatiēs totā offensā dimisit. ciuita
tē intrauit et honorifice suscep⁹ est.

Moralizatio

Harissimi. Iste impator est ch̄us q̄ per
Apctm de ciuitate sua. i. de corde hois ex
pellit ac de mōdo isto q̄n iudei cum morti tra

diderūt. ille ho sic expuls⁹ ad p̄ez prexitvbi
ē elect⁹ i ppetuū ipatore et iudicē n̄m i die
iudicij. qz oē iudiciū dedit p̄ filiū. Joā. viij.
Ergo nobis valde timendū est quō in die iu
dicij debeam⁹ ei occurrere q̄n veniet cū ma
gno exercitu angeloz. Quid ḡ est faciendū?
Certe p̄mittam⁹ pmo seniores. i. alte clame
m⁹ et p̄iarchas et p̄phetas vt p nobis implo
rēt nudis pedibz. i. cū affectiōe. Itē sc̄do iu
uenes. i. ap̄los: martyres et cōfessores noui
testamēti p opa misericōdie implorem⁹. Itē mu
lieres. s. sc̄tās ḡgines et viduas. et p̄ncipalit
rogem⁹ matrē dei gl̄iosā et ipa nobis obtie
bit vitā etnā. Quā nobis zc.

De illis q̄s austeritate vincere non
possum⁹ benignitate supem⁹.

Capitulū. CXXXVIII.

Rat quidā rex no
mie Dedro q̄ vnicū filiū habebat
heredē. fili⁹ dimisit p̄ez. p̄ hoc pa
ter eū fugauit spoliando ipm ab hereditate
sua. Facto hoc fili⁹ fugit ad regē p̄saz inimi
cū et emulū p̄is sui: narrauit ei q̄ eū eo te
neret vsq̄ ad mortē oī tpe parat⁹: si necesse
eēt p̄tra p̄ez suū p̄p̄iū bellare. Tandē ortū
est bellū int̄ dictos reges q̄ simul pugnaue
rūt. Accidit q̄ Dedro rex grauit vulnera
ret vsq̄ ad sanguis effusionē. qd̄ fili⁹ ei⁹ cō
siderās: statim cucurrit ad p̄ez et pugnauit
p eo p̄tra dñm suū. s. regē persaz et vicit euz.
Quo facto dñs su⁹ eū dimisit eo q̄ nō tenu
it pactū et ip̄e rediit ad p̄em et veniā humi
lit petiuit et obtinuit. et sic pax reformata. et
ei hereditas est restituta.

Moralizatio

Harissimi. Isti duo reges sūt de⁹ et dia
bolus. De pmo Diere. Dñs ipse est de⁹
vni⁹ et rex sempiternus. De sc̄do Job. xli.
Ipe est rex sup. zc. Sz p̄m⁹ rex. s. de⁹ habet
filiū. s. aniam humanā. q̄ toties recedit a dō
et obligat se diabolo q̄tiens cōmittit pecca
tū mortale. Si certe fili⁹ ille voluerit reco
dari illi⁹ belli qd̄ ch̄s fecit p eo q̄ diabolū vs
q̄ ad sanguis effusionē vt eū a ptate diabo
li eriperet. et sic cogitās voluerit se dō humili
are et p̄ pctis veniā petere: poterit secure ad
deū accedere et hereditatē vite etnē adq̄rere
p̄s. Tu es q̄ restitues hereditatē eā mi. zc.

De vulneribz anie.

Capitulū. CXXXIX.

Agnus Alexāder

A regnauit q̄ dñi totius mōi obti-
nuit. Accidit q̄ sel' grauē exercitū
collegit: q̄ndā ciuitatē circūdedit q̄ i eodē
loco p̄les milites z alios sine oīni vulnere
amisi. Cū p̄o de s̄ multū miraret p̄hos vo-
cauit z ait eis. O m̄grī quō potat hoc eē q̄
subito sine vulnere milites mei moriunt. At
illi dixerūt. Dix n̄ est. Est ei q̄daz basiliscus
sup̄ muz ciuitatē cuius aspectu milites infici-
unt et moriunt. Ait Alexāder. q̄le remediū
est s̄ basiliscus? Cui dixerūt. Ponat speculū
euentū int̄ exercitū z muz vbi est basiliscus
z cū i speculū respexerit reflexus erit et intui-
us ad ip̄s redit z sic moriet. z sic factū est.

Moralizatio

O varissimi In hūc modū sūmū remediū
relatiōis ē p̄sideratio p̄pe fragilitatē z in-
firmitatē q̄ si q̄rit: q̄re hō sup̄bit. Certe quia
pōdere p̄tut carz. Cōsiderare ḡdaz p̄riā va-
nitatē tāq̄ i speculo z recurrere ad p̄riā fragi-
litatē d̄fectū suū p̄spiciēs elatōez repellēdo.

De iusticia z eq̄tate i vita p̄nti z
futura sp̄ inueniendis

Capitulū. CXL.**Raclus regnauit**

R q̄ int̄ oēs p̄tutes q̄s habuit iustus
fuit nec precibz nec muneribz flecti
poterat q̄n iusticiāz p̄ loco z tpe exerceret.
Accidit semel q̄ aliq̄ ap̄d eū accusabāt quē
dā milite de morte alteri? militis in ista forma
Ambo ad quoddā bellū prexerūt z n̄llin bel-
lū erat cōmissū. Ille miles rediit sine altero
z iō dicim⁹ q̄ iste in via aliū occidit. Rex cū
hoc audisset sniam dedit vt miles ad suppli-
ciū duceret. Cū aut ducer⁹ fuisset viderūt ali-
um milite venientē p̄ q̄ ille indicatus fuit ad
mortē i n̄llo lesū ambos ad iudicē reduxerūt.
Irat⁹ iudex dixit p̄mo militi. Iubeo te int̄fi-
ci. q̄ dānat⁹ es. z scōo dixit. Tesit. q̄ causa
morti illi⁹ es. z tertio dixit. Etia te. q̄ missus
fuisti milite occidere z nō fecisti.

Moralizatio

O varissimi. Ille rex est de⁹ q̄ in oībo opi-
bus suis est iust⁹. Duo milites sūt cor-
pus z ania. Ania p̄ carnē seducta morit⁹ q̄n
p̄ctū mortale cōmittit. iō iusto dei iudicio
corp⁹ ad supplicia p̄nie ducit. s̄z cū subicit⁹
p̄nie ania viua inuenit. p̄mo p̄ cōp̄passiōe

scōo per p̄niam. sed ambo morte t̄pali mori
debet. Terti⁹ miles q̄ eū nō occidit. est negli-
gēs p̄lat⁹ q̄ ex diuīo p̄cepto habz p̄ctōre cor-
ripe: vicia extirpare: p̄tutes inferere. Et si il-
la nō facit mortē eternā nō euadit. Ezechie-
lis. iij. Si nō annūciaueris ei neq̄ locut⁹ fue-
ris vt auertat a via sua impia et viuat. z ipe
impi⁹ moriet i iniquitate sua sanguine de ma-
nu tua requirā. Rogem⁹ igit rē.

De sanop̄silio sp̄ audiēdo z p̄ria abiiciēdo
Capitulū. CXLI.

Argentius regna

A uir In cui⁹ impio erat q̄daz miles
noīe Zedechias q̄ vxorē pulcrā ac-
cepit. sed nō prudentē. In cui⁹ domo q̄dam
serpens in q̄daz camera habitabat. Miles
p̄o torneamēta z hastiludia frēntabat intā-
tū q̄ puenit ad magnā egestatē: flevit ama-
re. z q̄si desperat⁹ hincinde ambulabat igno-
rās. q̄d agere deberet. Serpēs vidēs ei⁹ do-
lorē data est ei vxor a deo sic q̄ndā asine Ba-
laam: z ait. Cur flet? Fac m̄ cōsiliū meū et
post factū n̄ penitebis. Singulis dieb⁹ lac
dulce mihi m̄stra et te ditabo. Miles hoc
audiēs gaudius est valde: z hec fidelit̄ adim-
plere p̄misit. Statim infra breue t̄ps dita-
t⁹ est valde. p̄lem pulcrā z magnas diuitias
habebat. Accidit vna dierū q̄ vxor diceret
marito. Dñe credo q̄ ille serpēs m̄ta bona
possidet i camera i q̄ iacet. cōsulo vt occida-
tur z bōa ei⁹ obtinebim⁹. Ille p̄o ad istructi-
onē m̄lieris malleū portauit vt serpentē occi-
deret cū vase lactis. Cū p̄o serpēs vas lactis
videbat caput extra foramē camere extēdit
vt lac more p̄sueti lamberet. Miles p̄o hui⁹
dēs malleū extēdit z serpentē p̄cutere vole-
bat. Serpēs s̄ subito videbat z caput retra-
xit z ictū mallei vas suscepit. statim p̄le p̄s
z oīa q̄ hūit miles amisit. Ait ei vxor. Veni
malū p̄siliū tibi dedi: s̄z p̄ge ad foramē serpe-
tis z te in oībo hūilia si forte grām p̄ eum
obtineas. Perrexit miles ad camerā sp̄et⁹
z flevit amare petēs grām vt p̄ eū sic p̄ri⁹ di-
tari posset. Ait serpēs. Vodo video q̄ stul-
tus es z tu in stulticia p̄manebis. q̄ nō pōt
eē q̄n ille ict⁹ magn⁹ mallei ad memoriā sepi-
us mihi veniat: z occurrit tibi quomō p̄lem
tuā occidi z oēs diuitias abstuli. Et sic nul-
la vera pax int̄ nos stare pōt. Miles contri-
stus est valde z ait. Tibi fidelit̄ promisso

amodo cōtra te nūc velle ppetrare si grām tuā
am hīc possū modo. Cui serpēs Charissime
natura serpentis est astutia et veneno plena
sufficiat tibi verba mea. q̄ iā mibi occurrit
ad memoriā ictus mallei cū tua neq̄cia re-
cede ne tibi maius malū contingat. Diles
p̄o cū magno dolore recessit ab eo et ait vxo-
ri sue. Veni mibi q̄ tuū p̄siliū opar? sū. Et sic
semp post hoc in egestate vixerūt.

Moralizatio

Charissimi. Iste rex est pat̄ celestis. **Di-**
les Zedechias paup̄ hō nudus de vte-
ro m̄ris egressus: q̄ oēs diuitias paradisi per
pctm̄ p̄mi parentis p̄didit cū pulcrā vxorem.
Enā accepit de cur? p̄silio gaudiū paradisi p̄-
didit. Serpēs nutrit? i camera ēchis i cor-
de tuo p̄ p̄tē baptismi p̄tent? a q̄ hō omnia
bona recepit. P̄io filiū. i. aniam pulcrā ad
dei similitudinē creatā. Sc̄do hoīem p̄stituit
dñm̄ dī. P̄s. Cōstituit eū sup̄ oīa opa ma-
tuaz. Tercio paradisi. Sed cū pater noster
Adā fuit deceptus p̄silio Eue p̄ suggestio-
nē diaboli oīa p̄didit. Et sic q̄libet hō si seq̄t
p̄siliū vxoris. i. carnis amittet oīa. Apls Si
f̄m carnē vixeris moriemini. In baptismo
pm̄issisti ch̄o ministrare lac. i. orōnē innocē-
tie et deuotiōis. Sed grauit ch̄m p̄cuti qū
pctm̄ mortale p̄mittit. Nec vidēs auferet a
te filios et filias et diuitias vt te emēdes sic
sc̄ptū ē. Quē diligo arguo et castigo. Ergo d̄
p̄ga disciplinē p̄ debem? gaudere q̄ dolere.

De diaboli laqueis quibz nos
circūuenire satagit.

Capitulū. CXLII.

Rat quidam rex

Epotēs valde q̄ q̄ndā forestā cōstru-
xit et eā muro circūuallauit: i q̄ di-
uersa ḡna animalū posuit in q̄b multū dele-
ctabat. Erat eodē tpe q̄dā q̄ p̄ditor inuen-
tū est. et sic p̄t sua scelera oīb suis puatus est.
Ille p̄o de terra sua expuls? est et p̄uidit sibi
de q̄ttuor generibz canū et multz retibz vt be-
stias regi in foresta capet et destruere t. Flo-
mina canū beccat. richer. emuleym. hanc
giff. bandyn. crismel. egofyn. beamis et rene-
lin. Per istos canes et retia destruunt oīa
animalia regis. Audiēs hoc rex p̄tratus est
valde. vocauit filiū suū et ait. Fili charissime
arma te et descēde cū exercitu vt illū p̄diti-
rem occidas vel de regno expellas. At ille.

Pater p̄festo sū. sed vt audiui a pluribz tam
potens est ille q̄ me oportebit latere ad ali-
quod tps cū vna puella cuius sapiā omēs
alios excellit cum q̄ colloquiū habebō. et sic
ad pugnā me parabo. Ait pat̄. Uade ad ca-
strū vario ch et inuenies in eo puellā q̄ f̄z au-
dita est valde prudēs. et si p̄ eā nostrū aduer-
sariū poteris debellare eā multz honoribz p̄-
mouebo. Fili? hoc audiēs armauit se et ca-
strū puellę intrauit nullo sciēte: q̄ eū cū gau-
dio recepit et ap̄d eā p̄ aliquō tps mansit. De-
inde extra castrū recessit et statim die octauo
aduersariū p̄is aggrediebatur potētia. In fi-
ne eum diminuit et caput eius amputauit.
Post hoc cū victoria ad p̄fem rediēs pater
eū in regē constituit.

Applicatio

Charissimi. Iste impator est dñs de? **fo-**
resta mōs siue ecclia. **Dund?** erat cir-
cūuallatus diuinis p̄ceptis f̄z legē Moysi
Ecclia circūuallata est passiōe ch̄i et miseri-
cordia: doctoribz. p̄dicatoribz et p̄fessoribz.
Diles p̄ditor q̄ erat expuls? est diabol? de
regno elect? q̄ eccliam et alios ch̄ianos ma-
chinat om̄i hora destruere. Cū p̄uidet sibi
de canibz et retibz. q̄ sic venatores simplici
vita insidiant bestijs vt qū exeunt de cau-
ernis in q̄b latebāt hñt retia cum q̄b capiūt
eas. Cū em̄ hoīes exeunt de cauernis bone
vite tñc hñt retia. i. carnis et mōi delectatio-
nes et illas ponūt ante eos et capiunt illos.
P̄s. Cadent in retia culo eius peccatores.
Cū aduertite q̄ venator ille diabol? habet
quattuor genera canū currentiū. Aliq̄ eorū
sūt p̄ bestijs sp̄ialibz: et aliq̄ p̄ alijs. Duo p̄i-
mi canes. s. richer et emuleym currūt ad cer-
uos et vsos. i. diuitias et voluptates p̄ q̄s
plures tracti sunt ad malefaciendū. q̄ diui-
tie sepe ponūt hoīem extra viam rōnis. et p̄-
pter magnas diuitias volūt hīc potentias
et voluntatē p̄riā. ideo sapientē vtamur n̄ra
potētia loco iusticie. sit fortitudo nostra lex
iusticie. hoc est dictū. Totū sit ius qd̄ nos
volum? et possum? facere. vnde isti duo ca-
nes. s. diuitie et voluptates vlt̄ potencie cur-
rūt simul. et multos post se trahūt et ad pec-
catū alliciunt. ideo sc̄ptura dicit. Venator
multū gaudet qū vidit ceruū viā cape ver-
sus rete. Sic diabol? qū videt hoīem viam
cape versus pctm̄ mortale. et p̄ p̄is in infer-
nū. Deinde venator. id est diabolus p̄mittit

aliū canē currere. s. hanegiff. s. accipiter dante. Iste canis currit ad abbates pōres et pastores qui habēt ecclias cōferre. Isti dant ut accipiant. qz qd pōis hominibz et bonis clericis dare deberēt. hoc dant fatuis et diu scolis ppter fauorē et laudē quod est contra scripturam vbi dicitur. Da bonis et ne receperis peccatorē. Unde hanegiff id est accipite et date ducit multos ad rete. id est in infernū. Unde alter canis bandyn ducit placitatores et aduocatos ad rete. qz per cantelas eoz faciūt cōtra iusticiā. Unde dicit Job. Audact deū puocant. quia si pars vera eis nihil vult dare. accipiūt de parte falsa burfā plenā. ita q illa trahat ad se decreta et decretalia et facit discordiā ptra veritatē. Un dicit Abachuch. Lacerata ē lex ppterea egredit iudiciū puerfū. Un ptra tales ait ps. Labioz labioz operiet eos. i. in pfundum inferni deprimet eos. in miserijs nō subsistēt. Deinde crismel alter canis mittit circa lepores q tāveloces sūt q montes transeūt. id est ordinatos in ecclia. sicut sunt pbyteri. rectores. capellani. monachi et fratres mendicantes q deberēt p rōnē transire ad mōtes altē vite. s. de terrenis exonerari et mōm despiciere. Sed ples sūt tantū tentati p carnē istaz q ducit eos p volūtate sua ad rete diaboli. aut eo q confidūt in rebo in quibz decipiuntur. cū rector ecclie vel plebanus de ducentis vel trecentis marcis colligit duos discos de residuo mense sue quos pauperibz deberēt dare. sed videt eis q multū fecerunt pro dei amore. Ergo pessime exponunt illam totaz pecuniā. quia pro mundi vanitatibz et pompa seculi. et quod peius est in luxuria et gulositate. Unde ptra tales scriptū est. Duces ceci excolantes culicē. Aliqui sacerdotes et clerici tantū confidunt in pūilegijs eoz ac in corona sua et reuerētia quā popul⁹ eis facit q si vnā missam de die cantāt. totū refectū diei in vanitatibz licite cōcedi estimāt. Contra tales dicit Salomon. Sunt impij q ita securi sūt qsi iustoz facta habeant. Et tales cadent in confusiōē extremā nisi penituerint. Deinde alter canis est solutus q vocatur belyn. qui versatur in vsura. id est ad mercatores ppter quā plures cadunt in rete diaboli quia vendunt et emunt ut tertiam partem lucrentur vel plus. Dicit psal. Non defecit de plateis eoz vsura et dolus

Ergo veniat mors super illos et descendant in infernū viuentes. Deinde alius canis qui vocat beamis. id est luxuria per quā multi clerici et laici diuites et pauperes. parui et magni. iuuenes et senes in rete diaboli sūt. Videns ergo deus totū genus humanū p retia diaboli destrui et captū teneri. misit filiū suū in castrū puelle duplici armatura armatū. s. diuinitate et humanitate. Et postq natus est die octaua diaboli aggressus. s. quādo erat circūcisus. et postea dedit bellum. s. in parascue. et obtinuit victoriā. ut sic nos a vicijs et retibz diaboli liberaret. et ad vitam eternā perduceret.

De timore extremi iudicii cū expositōe.
Capitulū. CXLIII.

Ratquidā rex qui statuit p lege q q cunq subito mori deberet mane ante ortū solis ante domū eius tubas canerēt et statim talis venisset nigris se indueret. et sic ad iudiciū veniret. Ille rex magnū cōuiuiū fecit et oēs kaptas regni vocari fecit. q oēs venerūt. In q cōuiuiū erat piti de omni genere musicali q magnū solaciū cōuiuiis fecerūt ex suauimelodia. Rex pō nullū solaciū vll signū leticie oñdit. sed vultū tristē hūit et suspiria et gemit⁹ emittebat. Hoc videntes cōuiuii admirati sūt et nō fuerūt ausi petere ab eo cāra tristicie. sed dixerūt frī regis ut causam tante tristicie indagaret. qui et fecit. dicens sibi q oēs in cōuiuiū mirarent de tanta tristitia et causā libent scirent. Ait rex. Uade ad domū tuā die crastina responsū au. dies. qd et factū est. Rex pcepit buccinatorez ut sequenti mane venirent ante domū frī sui et tubis canerēt et ipm ad eū ducerēt f3 legem. quod et fecerunt. Audiens frater regis de mane tubas ante domū suā. commota sunt oia viscera eius. et surrexit. vestibus nigris se induit veniēs ad regē. Qui fecit fieri foueam pfundam. et vltra foueā cathedrā fragilē que qrtuor pedes fragiles habuit. et fecit fratre suū exui vestibz et sup cathedrā poni. Cū autē in cathedra esset collocat⁹. ordinauit ut gladius acutus vltra caput suū p filiū senioricū penderet. Deinde ordinauit qrtuor homines cū quattuor gladijs acutissimis vnū a pte anteriori. aliū a parte posteriori. et tū

13 de tre
mendo
die iudicij

712

a parte dextra et q̄rtū a parte sinistra. Cū autē
sic starent ait rex illis q̄ttuor. Cū dixerō sub
p̄ea mori gladiū i eū infigite. Et tubas oīa
q̄ ḡna musicalia fec̄ adduci corā fr̄e et men-
sam parari et diuersa fercula apponere ait. O
frat̄ mi charissime quare tantū doles et tan-
tā tristitiā in corde habes? Ecce optima fer-
cula. ecce melodia suauissima: q̄re non gau-
des et letaris? At ille. Quō potero gaudere cū
in signū mortis hodie mane sonitū tube aū
domū meā audiui et mō corruptibili et fragi-
li cathedra sum collocat⁹. Si indiscrete me
moueā ip̄a frangit⁹ et in puteū cado de q̄ re-
surgere n̄ potero. Si caput meū erigo: gla-
dius vltra caput meū vsq̄ ad cerebrū me in-
terficiet. quattuor tortores in circuitu meo
stāt parati cū gladijs ad vnicū x̄bū v̄m me
occidere. Isti cōsiderat⁹ si dñs totius mōdi
essem gaudere nō possem. Cui rex ait. Jam
ad q̄stionē hesternā q̄re nō gauderē respon-
deo. Ego sū sic tū mō collocat⁹ in cathedra
corruptibili et fragili. q̄ i corpe fragili cū q̄t-
tuor pedib⁹ corruptibilib⁹. s. de q̄ttuor ele-
ment⁹. et sub me ē pute⁹ infernalis. vltra ca-
put meū gladi⁹ acut⁹. s. diuinū iudiciū para-
tū aīam meā a corpe separare. aū me gladius
acut⁹. s. mors q̄ nllī parcat. et aūq̄ sperat ve-
niet. quō. vbi. q̄n. penit⁹ ignoro. A pte poste-
riori al⁹ gladi⁹ paratus me ad pcutiendū. s.
pctā mea q̄ in h̄ seclō cōmissi parata sūt ante
tribunal me accusare. Gladi⁹ a pte dextra ē
diabol⁹ q̄ circuit querēs quē deuoret: q̄ sem-
p parat⁹ est aīam meā recipe et ad infernū
deducere. Gladi⁹ a pte sinistra sūt vermes q̄
carnē meā post mortē corrodent. Cū em̄ cha-
rissime frat̄ omīa ista cōsidero. nūq̄ gaude-
re potero. Si ḡ tu tantū hodie me timuisti
q̄ sū hō mortalis. multo igit⁹ plus creatorē
meū et redemptorē meū dñm n̄m Jesū chri-
stum debeo timere. Vade ḡ charissime frat̄
et noli amplius tales q̄ones q̄rere a me. Ille
r̄o surrexit et ḡas de vita sua regi fratri suo
reddidit. p̄mittēs firmi⁹ amodo vitā suam
corrigere. Hoc audiētes oēs q̄ aderāt lau-
dabāt responsū regis.

De statu mundi actuali.

Capitulū. CXLIII.

tertū de quodam

rege cuius regnū in tam subitā deu-
lūenit mutationē q̄ bonū in malum

verū in falsū: forte i debile: instū in iniustū
est mutatū. Quā mutationē rex admirans
a q̄ttuor philosophis sapientissimis causā
huius quesivit. qui inquā philosophi post
sanā deliberationē ad q̄ttuor portas ciuita-
tis p̄gentes q̄libet eorū tres causas ibi scri-
psit. Primus scripsit. Potentia est iusticia.
ideo terra sine lege. Dies est nox. ideo terra
sine via. Fuga est i pugna. ideo regnū sine
honore. Scōs scripsit. Unū est duo. ideo
regnū sine veritate. Amicus est inimicus.
ideo regnū sine fidelitate. Valū est bonum
ideo terra sine pietate. Tertius scripsit. Ra-
tio habet licentiā. ideo regnū sine nomine.
Fur est prepositus. ideo regnum sine pecu-
nia. Corabola vult esse aquila. ideo nulla dis-
cretio in patria. Quart⁹ scripsit. Voluntas
est consiliarius. ideo terra male disponitur.
Denarius dat sniam. ideo terra male regit⁹.
Deus est mortuus. ideo totū regnū pecca-
torib⁹ est repletum.

Moralizatio

Charissimi. Quāq̄ terra solebat regi p̄ su-
fficiā s̄z leges diuinas et impiales. nūc at
regit⁹ p̄ potentiā. Nota moralit̄. vez est. q̄
olim iusticia dictauit q̄ deus esset diligē-
dus super omnia rē. Sed potentia in re-
gno anie vicit intantū q̄ homo ex certa ma-
licia p̄tra inclinationē pprie voluntat⁹ q̄ na-
turaliter mag⁹ inclināt ad bonū q̄ ad malū
hoc facit. Scōm etiā est vez. q̄ olim clerici
laicis p̄ bonū exemplū ad eternā patriā viā
p̄buerūt sed mutat⁹ est color optim⁹. q̄ oēs
declinauerūt simul inutiles facti sunt. non
est q̄ faciat bonū. Patet de papa qui olim be-
neficia dedit clericis dignis p̄p̄ deū: sper-
nendo munera sicut Petr⁹ r̄ndit Simoni
mago. Pecunia tua sit tecum in p̄ditionē.
Hoc idē patet in religiosis qui olim p̄ bonā
vitā viā ad eternā p̄riam p̄ paupertatē osten-
debant. q̄ attendebāt ad illud: q̄ monach⁹
h̄ns obolū non valet obolū. Hoc idē patet i
clericis. qui vt dicit Hieronym⁹. Quicq̄d
p̄ter simplex vestimentū et victū de altari re-
tines tu sacerdos tuū non est sed pauperū
rapina est et sacrilegiū est. Isti em̄ omnes tā
monachi q̄ canonici: tā moniales q̄ clerici
noctē verterūt in diē. et idō arda est via q̄ du-
cit ad p̄riā et pauci (quia carent lumine) in-
cedunt p̄ eam. Tertū p̄mi. Fuga em̄ est in
pugna: p̄bat litteralit̄. Nam olim dñi si vñ

de appressione

pauperū

subditōrū

per inuersionem

et corruptione per pecuniam

habuit aliqd aduersus alium solebant pugnare. sed mō honor recessit. qz nolūt pugnare. sed q̄tidie p rapinā: per furtū z talia vnus intrat terrā alteri? z nolūt pugnare. qz emunt eqs velocissimos ad fugiendū. Spiritualiter verū est. qz olim hoies tentatōes vincebāt z aduersarios. s. carnē: mōz z diabolu supabant. Et sic apd deū fuerūt magni meriti et honorē ex hoc reportabant. sed hodie qū deberēt pugnare: consentiendo fugiunt. Scōs dixit. Vnū est duo zc. Que est ratio qz veritas nō est in mōdo. nisi qz cor z lingua que deberēt esse vnū: iā sunt diuersa qz qd homo iā p os affirmat: cor negat. Nota ex isto qz hodie littere sigillate nō valent. Juramēta p̄stita nō tenent. z cetera qd non fuit olim. qz si vn? dixisset alteri simplici verbo: faciā tibi hoc: credidisset. Spiritualiter verū est. qz anima q̄ deberet esse charitate vna cū deo: per pctm est diuisa. Scōs Amicus est inimic? zc. que est ratio. nisi qz nō est fides in mundo. Certe q̄ deberet esse amic? iam est inimicus. Jam verificatū est verbū christi. Surget filius p̄tra patrē. Credo qz non sit modo ita bonus amicus qui p pecunia nō fieret inimic?. Spiritualiter etiā verū est. qz chri amici in euāgelio sum? dicti qz te? ste chri. Iā non dicā vos seruos s; amicos sed hodie facti sum? inimici. qz castrū dñi. s. cor nostrū tradimus diabolo. Tertiū. Valū est bonū zc. Que est ratio qz hodie tam magna crudelitas regnat i mōdo z auaricia? Certe nulla alia q̄ illud quod est malum: factū est bonū. s. pecunia. Q̄ autē pecunia sit mala pbat per phm qui dicit. qz aurū siue argentū nō est nisi fex terre. Postq̄ iste feces facte sūt ita chare: pietas recessit. Sed tamē teste sapiēte. Nihil iniqui? q̄ amare pecuniā. Spiritualiter. Pctm qd est maius malū qd inueniri pōt: hodie factū est bonū qz pauci sūt qui nō peccent. Cōtra q̄s p̄beta. Ve vobis q̄ dicitis malū bonū z bonū malū. Terti? dixit. Ratio habet licentiā. Que est ratio qz hodie christiani carent nomie? Certe nulla alia: nisi qz ratio in hominib; est licentiata. Homo vocat? est christianus per rationē a christo. sed homines nō vtunt ratione. quia homo cū in honore esset nō intellexit zc. Nam porcis assimilaf p luxuriā Leoni p supbiā. Cani p inuidiā. Vulpi p dolo sitatē. Et iō non meret dici homo nec chriā

nus. quia vitā christi totalitē deseruit. Spiritualiter verū est. quia si homo haberet rōnē deū sup oīa diligeret. Probo. qz ratio dicitat qz bonū est diligendū z magis bonū magis diligendū: z maxime bonū maxie diligendū. Sed pstat qz deus est maxie bonus. et bonū q̄ magis bonū cogitare nō potest. Iō si homo rōnē haberet: ipm p̄ oīb; diligeret. Scōs. Fur est prepositus zc. Que ē rō qz pecunia dominat? Nulla alia nisi qz officiales sūt fures. nō dico fures. sed vnū p experientiā video qz dñi t̄pales sūt paupes: z p̄positi abundant. Video etiā qz isti villani rustici z alij paupes modicū hñt: z isti diuites abundant. Que est rō? nisi qz fures exstunt. Charissimi. Si vn? alteri qnq; marcas vel tot florenos accipet. nōne fur iudicaret. Sed isti q̄ntū recipiūt de capitali sūma notū est p̄fessorib;. Et iō verifures non suspendunt. teste pho. q̄ vidit qz iudex dñi p̄it furē ad patibulū. pho ridēte z iudice q̄rēte q̄rerideret. rñ dicit: qz magn? fur duxit parū furē. Spiritualiter. vez est de illis q̄ p modica delectatōe deo anias q̄s solo sanguine addiuit furant z diabolo subiūciūt. Tertiū. Corabola. vulgariter: die schnock wil fliegē also hoch als der adler. Iō nō est discretio. Nā q̄ deberēt agrū colere. hodie volunt dominari. Nam postq̄s hñt vnū par ocreaz et calcarū z equū. ipi equitare volunt z vocari domicelli. Joannes vel christiane. z sic de alijs. vez est de illis ciuitatēib; quoz partes fuerūt pellifices z futures zc. Ipi autē se hñt vt milites. Modica differētia est hodie in mōdo. Similit? applica sic scis z vis de mlierib;. Spiritualiter vez est de ist? monialib;. monachis z clericis. Nota quō hodie vadūt zc. Quart? phs dixit. Voluntas est ratio. ideo regnū male regit. Que est ratio qz terra male regit? Certe nulla alia. nisi qz dominorū consiliū est malū. Nā olim cōsiliarij solebant dare p̄silia iuxta equitatē. nūc autē ea dant s; volūtātē. applica sicut vis z scis q̄re b̄ faciūt. Spūaliter etiā verū est qd rō dicitat p eterna salute. voluntas vult oppositū. Scōm. Denari? dat sniam zc. Que est rō qz sic vendit iusticiā? Qz mō nlla iusticia ē q̄ denari?. qz si venerit denari? ad iudiciū z si habueris dare pecuniā z cām min? iustā habueris. iudex p te sniabit: nō te videt si re fueris. qz munera iudiciū oculos excecāt. Spi

Capitulū CXLV. et CXLVI Foliū LX

ritualit̄ etiā vez est in iusticia p̄fessiōis. q̄ si
volueris de magnis p̄ctis veniā impetrare
facilit̄ et iudicē p̄fessorē placare. pecuniā oñ
das. et licet nō habuerit autoritatē. te absol-
uet. p̄niam imponet. Nota etiā l̄ralit̄ de istis
officialibz et curia rhomana q̄ nō petit ouēsi
ne lana. Tertiū. Deus est mortu⁹ et. Certe
si deus adhuc puniret sic añ incarnationē
q̄n̄ p̄pter p̄ctm luxurie totū mōm summersit.
octo aniabz exceptis. Nota quō hoīes tunc
solebant se retrahere a p̄ctis. saltem timore
si nō amore. eo q̄ sciebant deū om̄ia vindi-
care. Sed nūc quasi mortu⁹ a nobis repu-
tat. nec de futuro iudicio vl' inferno. vl' eter-
na pena vel eterno regno cogitam⁹ et. Ecce
audistis duodeci rōnes q̄re tot⁹ mōs est in
maligno positus. Quiescite ergo charissi-
mi agere puerse. discite bene facere. Elaias
Auscultate vt cognoscat⁹ veritatē. et veritas
vos liberabit. quā oīs terra approbat. celū
etiā ipam benedicit et om̄ia opa tremēt eam.
quoniā nō est cū ea quid iniquū. ideo p̄ma-
nebit in eternum.

De via salutis quā dñs de⁹ p̄ filiū
suum aperuit.

Capitulū. CXLV.

Albertus narrat q̄
tpe Philippierat qdā via q̄ duxit
int̄ duos montes armenieque diu
nō erat frēq̄ntata. Postea aut̄ accidit nullū
posse transire viā p̄pter aeris infectionē nisi
expiraret. Unde rex a sapientibz cām tanti
mali querebat. et null⁹ ex eis ei veritatē dice-
re poterat. Tandē vocatus Socrates dixit
regi. q̄ edificii edificaret equalis altitudis
cū montibz. Quo facto fec̄ Socrates fieri
speculū de calibe plane sup̄ficie i politum et
mōm. vt ab om̄i loco montiū foret aspectus
et reflectio ad speculum. Quo facto intrauit
Socrates edificii. et vidit duos dracones.
vnū ex pte montis. aliū p̄o ex pte vallis q̄ p̄
se ora' mutuo asp̄iebāt et aerē hauerāt. Et dñ
sic respiceret. qdā iuuenis in eq̄ qui piculū
igrabat volēs trāsire p̄ viā illā. subito de eq̄
cecidit et incōtinenti mortu⁹ est. Socrates
p̄o statim ad regē cucurrit et oīa vīsa eidē nar-
rauit. Postea p̄o p̄ artē subtilē capti sūt dra-
cones et postea infecti. Et sic via salutis oībz
eā transeuntibz et ambulātibz facta est.

Doralizatio

Ovarissimi. Per istos montes q̄ eleuabā
tur sup̄ oēm sup̄ficiem terre nobiles ac
mōi potentes intelligo q̄ vltra cōitatē ppli
eleuant. vel partē laicalē siue clericalē. Unde
ps. Ascēdūt mōtes et. Int̄ istos montes
est cōis transit⁹ ppli q̄ tot⁹ p̄ eos regit. Int̄
istis mōtibz solēt latere duo dracones. i. duo
vicia. s. supbia et luxuria quoz veneno tot⁹
mōs inficit. Iuxta illd. i. Joā. ij. Omne qd̄ ē
in mūdo. aut est supbia vite. aut luxuria et.
Istoz draconū vis est nobis ignota. et ideo
q̄ p̄ viā illā cōem in q̄ dracones latent tran-
seunt subito illoz veneno p̄uenti moriunt.
Sed añq̄ piculū sentiam⁹ debemus oculos
nros ad speculū mōm et politū. i. ad saluato-
rē dirigere. De q̄ Sap. vij. Candor est lucis
eterne et speculū sine macula. Itē debem⁹ al-
tū edificii edificare. Hoc edificii est vita
mūda p̄ p̄niam et bonis frutibz ornata q̄ de-
bem⁹ nostra picla p̄uidere. Et quō iuuenis
.i. homo vanitati dedit⁹ cadit de eq̄ et
moriē spūalit̄. Hoc vidēs Socrates. s. bo-
nus plat⁹ debet currere ad regē glie. et cum
deuote p̄ subdito orare vt possit viā piclosā
p̄cauere. et viā salutis eterne glie eligere et sic
vitā possidere eternā. Quod et.

De p̄ncipibz et magnatibz fortit̄
arguēdis p̄ eoz forefact⁹.

Capitulū. CXLVI.

Refert Augustinus
in de ciui. dei. q̄ Dyomedes pyrata
vna galea vna longo tpe in mari hoīes
spoliavit et cepit. q̄ cū multis nauibz iussu
Alexandri fuisset quesit⁹ et tandē captus et
Alexandro p̄sentatus. eū interrogauit dicēs.
Quare mare habet te infestū? Ille statim r̄-
dit. Quare te orbis terraz. Sed q̄ ego hoc
ago vna galea latro vocor. Tu p̄o mōm op̄
primēs nauū multitudinē magna diceris i-
pator. Sed si circa me fortuna mansuesce-
ret fierē melior. econuerso tu q̄nto fortuna-
tior. tanto deterior. Alexander r̄dit. Fortu-
nā tibi mutabo ne malicia tua fortune meri-
tū ascribat. Sicq̄ dicit⁹ est p̄ eū. et d̄ latrone
fact⁹ est p̄nceps et zelator iusticie.

Doralizatio

Ovarissimi. Latro in mari cum vna ga-
lea est peccator in mundo cum sola vita
et tamen non desistit occidere virtutes et
spoliare p̄ peccatum quas recepit i baptis-
mō.

mo. Sed Alexander. i. pnceps vlt' plat' hau-
bet tale aduā rectitudis adducere p naues
i. p monita scē ecclie. Sed caueat platus
vel pnceps vt seipm pns iudicet vt nō inuē-
t' fuerit peior illo quē arguere voluerit. qz si
sic graui' puniet. Demū latro ille fact' est ze-
lator iusticie z p bonū decorē pctōr ad opti-
mū finē puenit. z tūc est mai' gaudiū super
vno pctōre pniā agente q' sup nonaginta
nouē iust' q' nō indigent pniā.

De pcti veneno qd aniam intoriat.

Capitulū. CXLVII.

Quodā rege nar-
rat quē inimici ei' occidere cogita-
bant. z qz potēs erat veneno eū per-
dere voluerūt. Venerūt aliq' eoz simpliciter
iste iduri ad ciuitatē vbi manebat: z ibi erat
fons aq' de q' rex mltoties bibebat. hūc fon-
tē veneno vndiqz intoricaueūt. Rex at' igra-
bat z bibit sic solit' erat z mortu' est.

Moralizatio

Quārisimī. Rex iste est Adā pm' homo
cui subiecte erāt oēs creature corpales.
ps. Dia subiecisti sub pedibz ei' zc. Illū re-
gē q'rebāt demōes inficere veneno qd su-
derūt in fontē in q' deo placuit. Fons ille est
cor humanū. qz sic riui respectu font' exe-
unt. ita cor hoīs insuit pntē z regimē oibz
mēbr'. Ad illū fontē insusū fuit venenū qn p-
m' parens p suggestione cōcepit cōtra dī p-
ceptū facere z ei assensū p'buīt. z tūc de isto
fonte mortē bibit. Et post eū qsi infiniti ho-
mies mortui sūt dōc chīs veniret z nos li-
beraret de isto fonte. ex hoc descendunt ri-
ui i nobis. qz rōne illi' peccati semp habet
m' pmpitudine ad peccandū. Juxta illud.
Sensus z cogitatōes hoīs pna sūt ad pec-
candū ab adolescētia sua.

Q' pctm hic vel alibi puniet.

Capitulū. CXLVIII.

Refert Nulus geli-
us de Amone q' cū ditissim' esset z
transire vellet devno regno in aliud
cōduxit naue. sed naute ppter pecuniā eum
occidere volebāt. sed ipe ab eis impetravit
vt pūcātare posset ad honorē delphinis q'
in cantu hoīs delectat. Cū hō i mari piect'
esset: delphin eū suscepit z in terrā deporta-
uit. z dum naute euz mortuū crederent: ipe

in terra apud regem eos accusauit. q' coram
rege positi victi sūt z damnati.

Expositio

Quārisimī. Sic mō est si aliq's dīnes dī-
uitijs pntū q' p'buīt seclī mare patient
p'ponit ad deū transire: veniet fili' diaboli z
ab eo famā z bōa tpalia tollūt. z alijs mole-
stijs vexat. sz certe ipe int' hec canere dī de-
uot' o'zonibz a dō auxiliū petēdo. z sic porta-
tur i trā. De q' ps. Portio mea dñe sit in trā
viuentiū. Et inimici tradent' penis etnis.
De vana glia quā multa mala sequūt.

Capitulū. CXLIX.

Valerius narrat.
Q' quidā nobilis p'siliū sapiēt' q'sia
uit quō possz nomē suū ppetuare.
Rūdit: q' si viz illustrē occideret: nomē suū
ppetuātū eēt. q' audito Philippū p'rez Ale-
xandri magni infecit vt nomē sibi adq'reret.
Sz ille cito p' miserabili morte extinct' est.

Applicatio

Quārisimī. Aliq' nobiles ac mōdi potētes
per mala opa sua adquirūt nomē munda-
niū. sz sine dubio p illud nomē quantum
in eis est oīm deū occidunt. ideo tales ma-
la morte morient' cū in inferno sepeliunt.

De roze celestis grē.

Capitulū. CL.

Linius narrat qd
sit qdaz terra in q' necros nec plu-
uia descēdit. Un' maxia est ibi sicci-
tas z defect' aque. qz tūc ibi vñ fōs q' aquā
in pfundo hz. Cū hō hoīes aquā volūt h're:
accedūt ad fontē cū oī gñe musicōz qd hñt
et circūeunt fontē dulcē facientes melodiā
p' melodiā aq' ascendit ad os font' z fluit in
abūdātia. z sic hoīes aquā capiūt z recedūt

Moralizatio

Quārisimī. Terra illa que sicca est mōs
iste ē q' hoīem siccū reddit ab o'zone z de-
uotōe z subtrahit rozē celest' grē. Fons iste
est de' Un' Ecclī. Fons sapie in excelsis dei.
Eam' ergo ad fontē illū cū instrumēt' musi-
cis. i. deuotis o'zonibz vt nostra vox sit dul-
cis in aure dilecti. et accedat ad nos aq' grē
sue. Quā nobis zc.

De anima peccatrice p pcti lepra
infecta quomodo curat

Capitulū. CLI.

NB pro
Atheniensi
9m

Ex quidam nobis

Rex in regno suo habuit duos milites. vnus erat auar⁹ et alter inuid⁹. Auarus pulcrā vxorē habuit oculis oim gratiosa. Inuid⁹ vxo vxorē valde turpē et omnib⁹ odiosa et qndā terrā annexā militi auaro habuit quā miles cupid⁹ p oia hie dñsiderabat. Sepi⁹ ad eū accessit et multa ei obtulit si terrā suā ei vendere vellet. Diles vxo inuid⁹ rñdit se nō velle vendere hereditatē suā nec p auro vel argēto. attñ ex inuidia cepit cogitare quō pulcritudinē vxor⁹ auaro militi possz denigrare. et dixit militi auaro. Si desideras terrā meā hie. nil p p̄cio desidero nisi q vxor tua meū sit vna nocte. Qui ei annuit et vxori dixit. q repulsam dedit pmo sz tandē p virū inducā p̄sensit. At ille miles inuid⁹ anq̄ ei cōdormiret cū leprosa se commiscuit. hoc facto ad dñam accessit et eā cognouit q̄tēs voluit. Quo facto eidē intima uir q leprā incurrerz dicēs. quō inuidiā de h̄ habuisset q vxor sua tā turpis eēt et ipa tā pulcra. idē sic deturpauit. qd audies trist⁹ facta est et flens amare marito suo intima uir. q valde trist⁹ fact⁹ dixit vxori sue: do tibi p̄siliū. Adhuc nullū signū lepre in te apparet. hic ppe extra regnū est ciuitas magna in q̄ est vniuersitas ad illā p̄gas et oib⁹ veniēti b⁹ sis cōis. et q pus ad te accesserit infirmitatē recipiet: et ab oī lepra curaberis. Qd et factū est. Venit fili⁹ impator⁹ adamādo eā fecitq̄ eā venire ad se: et eā rogauit vt ei cōsenti ret q negauit di. Absita me vt ego paup⁹ cula sum cōcubina fili⁹ impator⁹. At ille magis ac mag⁹ eā p̄pulsauit vt ei cōsentiret. Ille cogitauit: h̄ fili⁹ impator⁹ si leprā incurreret magnū dānū eēt. Et p̄posuit quō incidēderet leprā si eā cognosceret. At ille nolens desistere: eā cognouit et leprā incurrit. Alia die sentiens se liberatā: ad p̄iaz prexit dicēs ei. Si vos p̄tingat leprā icurrere. ad me declinate et ego vob⁹ iqtū possū de necessarijs p̄uidebo. Post h̄ n̄ diu fili⁹ impator⁹ leproso fact⁹ est et tñ verecū dabat q nocte nullo sciente ad dñam iuit vbi manebat. Hoc dñā p̄cipiēs marito suo intima uir dicēs. Ille ē q p me infect⁹ est. et ego a lepra liberata sū q vides eū turpē infectū fleuit amare. camerā si bi ordinauit i q solitari⁹ manebat et dñā ei p̄sonalit ministrabat. et in eodē loco septem

annis manebat. Accidit em̄ q in septio anno erat calor intolerabilis: et leprosus vas magnū cū vino p̄focillatiōe habebat: quidam serpens in horto exñs vas intrauit et se balneauit. et in pfundū post lotionē iacuit. Leprosus cito a somno exp̄gefact⁹ multū si tiebat: vas cū vino accipies ip̄o ignorāte p̄pentē imbibit. Post hoc serpens oia interiora eius cepit rodere tā grauē q leproso genit⁹ et suspiria dabat. dñā ei maxie cōpatiebatur. Passio illa durabat. p tres dies cōtiue q̄rto die vomitū fecit et cū vomitu et veneno interiori serpentē piecit. statim dolor cessabat de die idē paulatī species lepre ab eo recesserūt et post septē dies caro ei⁹ ab oī lepra ē curata sic caro pueri. de q dñā multū est gausa et vestimēt⁹ p̄ciosus ip̄z induebat. de p̄trariū optimū ei dedit ad impatorē prexit vbi cū honore est recepit. et post mortē patr⁹ regnauit et vitā in pace finiuit.

Moralizatio

Quare illi. Per istos duos milites cupidū et inuidū diaboli et p̄mū hoīem. s. adā debem⁹ intelligere. Diabol⁹ erat inuid⁹ et habuit turpē vxorē. s. effigiē p supbiā deturpatā. q splēdida fuit creata et p p̄ctm facta ē turpis. Diles auar⁹. s. Adā vxorē pulcrā hūit. s. anīam ad di silitudinē creatā. Bene. i. Vidēs q diaboli q hō erat sic format⁹ vt locū ei⁹ in celo occuparet multū ei inuidebat et studuit quō ei⁹ vxorē. s. aīam deturpare possz. Adā vxo cupid⁹ q nō tñ erat p̄tē. de di bñficio qd sibi dedit. s. de paradiso. sz qsi alē de eē volebat. Et iō expuls⁹ est extra terrā paradisi quā iniuste petiit. Vidēs q diaboli ad Eūā accessit dicēs. Si comederitis de ligno vite eritis sic di sientes bonū et malū. Ben. iij. Diabol⁹ pus se miscuit cū lepra. s. iniquitate. et sic ad innocentē accessit et mortalitē peccauit quando diuinū p̄ceptū violauit. et sic homo factus est leprosus: sp̄ritualiter loquendo: ppter quod extra regnū paradisi erat expuls⁹ in vniuersitatē hui⁹ mundi. Filius impatoris. scz filius diuidēs hominē quē formauerat in miseria cum natura eius se miscuit quando de celis descendit in vterum matris sue benedictē: et carnem nostrā assūpsit itantū q nos miseros ab oī lepra peccati p̄passionē suam liberauit. et ip̄e p̄ctā nostra tulit in corpe suo: fact⁹ est turpis in passiōe. Un̄ Esa. liij. c. Tū

dimus eū nō habentē speciē neq; decorē. Et seq̃. Reputauim⁹ eū q̃ si leprosu p̃cussū a dō z būliatū. Nos p̃o sic liberati p̃ mortē ch̃i poterim⁹ ad patriā celestē secure si voluerim⁹ puenire, sed ch̃s nos q̃tidie tentat z pulsat ad ianuā cordis nostri. sic ip̃e testat⁹ Apoc. iij. Ego sto ad ostiū z pulso. si q̃s aperuerit mihi cenabo cū eo. Sed diligēt est aduertendū q̃ ostiū cordis nostri debem⁹ ei aperire p̃ septē opa miscōie z cū omni gaudio recipe in speciali camera: extra hoīes eū ponere vt ip̃e nobis cū semp maneat. Et si cut iste leprosus sitiuit in cruce. cū dixit Sio. Quid sitiebat, Dico nō vinū. s; salutem animarū nostrarū. Iudei hoc audientes acetū cū felle mixtū ei dederūt. ecce serpentē uenē nosū p̃ n̄ra salute bibit. et totū venenū p̃cti p̃mi parenti p̃iecit. z sic cū dextrario diuinitat⁹ cū humanitate in die ascētionis cū multitudine celos ascendit in iubilo z gl̃ia sempiterna. Ad quā nos zc.

Q̃ ch̃s ab eternis piculis z demōnū obsidiōib⁹ nos liberauit.

Capitulū. CLIII.

Quidam vero p̃r:
Oceps noīe Leonit⁹ cui⁹ p̃p̃ls in q̃dā ciuitate claudēbat⁹ obsessus q̃ volens p̃p̃lo suo caute p̃sulere. q̃d sibi vtilis nō exp̃diret. p̃cepit vt vn⁹ de militib⁹ suis obsidiōē accederet. q̃ obsidētib⁹ insultū p̃beret ordinauit q̃ in telis suis latēz z artificialit⁹ scriberet. Eōfortamini i dñor estote fideles in obsidiōe in p̃sona Leoniti: venio z obsidiōē amouebo.

Moralizatio

Charissimi. Iste p̃nceps est ch̃s. Populus obsessus in ciuitate. p̃ctōres in mōdo q̃ a demōnib⁹ obsident. q̃ si nō diuini⁹ admonemur aīas n̄ras occidēt. Miles miss⁹ est p̃dicator. Ap̃ls ad Tim. Labora sic bonus miles. Ille miles in exteriori apparētia q̃ si aduersariū p̃ctōrib⁹ oñdit. q̃ lanceā: sagittā z insulē p̃bet dū acuta p̃ba nunc p̃gulosos: nūc p̃tra luxuriosos. z sic de ceteris p̃ponit. s; p̃ certo amic⁹ noster est. q̃ plus valent p̃bera diligēt q̃ osclā blandiēt.

De tribulatiōe t̃paliq̃ in gaudiū sempiternū postremo cōmutabit

Capitulū. CLIII.

Antiochus in ciuitate
Ciuitate Antiochie regnauit. a q̃ ip̃a ciuitas Antiochia nomen accepit. Ex coniuge sua filiā speciosissimā genuit. Que cū puenisset ad etatē legitimā z specios pulcritudinis accresceret. mlti eā i matrimoniu petebāt cū magnarū inestimabilis dotis q̃ntitate. Sed cū pat̃ deliberaret cui potissime filiā suā daret in m̃rimoniū h̃ ne scies: q̃ in iū p̃cupia crudelitatis q̃ flamma in amore filie sue exarsit. cepitq; eaz amplius diligere q̃ p̃rem oporteret. Qui cū luctaret cū furore. pugnat cū pudore. vincit amore. q̃dā die accessit ad cubiculū filie sue z oēs alōge sedere iussit q̃si cū filia sua colloquiū secretū habitur⁹. Stimulāte furore libidinis diu repugnāte filia nodū p̃gitat⁹ eripuit et pudore violauit. Cūq; puella q̃d faceret cogitaret nutritrix subito ad eā intrauit. Quā vt vidit flebili vultu ait. Ob quā rē affligit aīa tua. Puella ait. O charissima mō i cubiculo isto duo nobilia noīa p̃ieit. Alit nutritrix. Dñā q̃re h̃ dicis: At illa. q̃ an m̃rimoniū meū pessimo scelere sū violata. Nutrix cū hec audisset z vidisset amēs q̃si facta dixit. Et q̃s diabolū tāta audacia thoz regie ausus est violare. Puella ait. Impietas h̃ fecit Nutrix ait. Cur n̄ indicas p̃r: Puella ait. Ubi ē pat̃: Si intelligas. p̃bit nomē p̃ris i me. mort⁹ mihi remediū placz. Nutrix audiuit eā mort⁹ remediū q̃rere blādo eā f̃mōis eloq̃o fuocauit vt a p̃posito suo recederz. In hec imp̃ p̃r cū simlata mēte oñderet ciuib⁹ p̃iū p̃rez int̃ dom⁹ parietes maritū se eē filie sue letat⁹. vt sp̃ imp̃is filie thoz frueret ad expellēdos petitores q̃ eā in cōiūgē petebāt nouū gen⁹ neq̃cie cogitauit. Questionē p̃o p̃p̃ebat dicēs. Si q̃s q̃onis mee solutiōē inuenerit: filiā meā i vxorē habebit. z si defecerit de collabit⁹. Plimi vndiq; reges p̃r incredibilē z inauditā puelle sp̃em venerūt. si q̃s forte prudētia l̃raz q̃onis solutiōez inuenisset q̃si nihil dixisset de collabat⁹ z caput ei⁹ supra portā suspēdebāt. vt adueniētes imaginē mort⁹ viderēt z turbaret ne ad talē p̃ditōez accederēt. Hoc totū fecerat vt ip̃emet cū filia sua posat i adulterio p̃māere. Cū p̃o t̃les crudelitates exerceat Antioch⁹ in p̃posito breui t̃pe adolefcēs q̃dā tyr⁹ p̃rie sue p̃nceps locuples valō Appolloni⁹ noīe bene l̃ratus nauigās anti-

ochiaz intrauit. Ingressusq; ad regem ait. Aue rex. Et ille. Salui sint nupturi pētes tui. Ait iuuenis. Peto filiā tuā i vxorē. Rex vt audiuisset qd audire nolebat: respiciēs iuuenē z ait. Hosti nuptiaz cōditiōem? Ait iuuenis. Noni z ad portā vidi. Indignat⁹ rex ait. Audi q̄stionē. Scelere vebor. ma-
terna carne vescor. q̄ro frem meū m̄ris mee virū nec inuenio. Puer accepta q̄stione paululū recessit a rege z cū sciam q̄reret: dō fa-
uente solutionē q̄stionis inuenit. z reuers⁹ ad regē ait. Bone rex pposuisti q̄stionē. audi q̄ solutionē. Nā qd dixisti. Scelere vebor. nō es mentir⁹. te ei ipm intuerē. Paterna carne vescor. filiā tuā respice. Rex eū audiuit solutionē q̄stionis iuuenē soluisse timēs ne pctm suū patefieret: irato vultu eū respici-
ens dixit. Lōge es iuuenis a qōne nihil ve-
rū dixisti. decollari qdē pmerueris sed ecce habebis diez triginta spaciū: recogita tecū. Reuertere ad terrā tuā. z si solutionē qōnis inuenieris filiā meā i m̄rimoniū accipies. sin-
aū decollaberis. Iuuenis turbat⁹ accepto comitatu: nauē ascēdēs tendit in p̄riaz. sed post recessū adolēscētē vocauit rex dispēsa-
torē suū Taliarchū noīe cui ait. Taliarche secretorū meorū minister fidelissime: scias q̄ tyr⁹ Appolloni⁹ inuenit qōnis mee solutio-
nē. Ascēde q̄ cōfestim nauē ad psequēdū eū: z cū pueneris tyrū q̄re eū. z cū ferro vl' venē-
no interfice eū. Reuersus dū fueris: premiū magnū accipies. Taliarch⁹ scutū accipiens pecuniamq; p̄gēs ad p̄riaz iuuenis venit. Appolloni⁹ p̄opus venit z ad domū suā in-
trowit: ap̄toq; scrinio: oēs libros resperit z nihil aliud inuenit: nisi qd regi dixerat: z di-
xit intra se. Nisi fallor Antiochus rex impio amore diligit filiā suā: z recogitās secū di-
xit. Quid agis Appolloni⁹: conclusionē eius soluiisti. z tū filiā nō accepisti. ideo delat⁹ es a deo vt nō moreris. Lōtinuoq; iussit sibi nauē p̄parari et eas centū milibz modioz frumētū onerari. z multo pondere auri z ar-
genti z veste copiosa. z cū paucis secū fidelis-
simis hora nocte tertia nauē ascēdit: tradi-
ditq; se alto pelago. Alia p̄o die querit a ci-
uibz suis z nō inuenit. meror ingens nascit⁹ q̄ amantissim⁹ p̄nceps p̄rie nūq; cōparuit. planct⁹ magnus erat in ciuitate. tantus p̄o amor ciuū circa eū erat vt m̄lto tpe tōlores cessarēt. publica spectacula tollerent. balnea

clauderēt. nō tēpla nec tabernas q̄sq; igre-
dit. Et cū talia agerent supuenit Taliarch⁹ q̄ a rege Antiocho ad necandū missus erat z vidēs oīa clausa dixit cuidā puero. Indi-
ca mihi si viuere velis: ex q̄ cā ciuitas ista i-
luctu morat. Ait puer. O charissimē nescis tu illd: qd introgas. Ciuitas hec i luctu mo-
rat. q̄ Appolloni⁹ p̄nceps p̄rie huius ab Antiocho rege regressus nūq; cōparuit. Ta-
liarch⁹ cū h̄ audisset gaudio plen⁹ ad nauē re-
dīt z Antiochiaz intrauit. Ingressusq; ad regē ait. Dñe mi rex letare. q̄ Appolloni⁹ vos timēs nūq; p̄paruit. Rex ait. Fugere qdē p̄ot: s̄ effugere nō p̄ot. statim hmōi edi-
ctū posuit. Quicūq; Appolloniū tyrū cōtē-
ptorē regis mei mihi exhibuerit accipiet q̄n-
q̄ginta talenta auri. q̄ p̄o caput ei⁹ amputa-
uerit centū talenta accipiet. Hoc facto non-
tm̄ inimici s̄ amici cupiditate seducti ad p̄-
sequēdū Appolloniū p̄perabāt. Querebat p̄o Appolloni⁹ p̄ mare: p̄ terras: p̄ siluas: p̄ vni-
uersas idagines z nō inueniebat. Tūc rex iussit sibi classes nauū p̄pari ad p̄sequēdū iuuenē: s̄ z morā faciētibz q̄ classes sibi nau-
uū p̄pabāt. Appolloni⁹ tharsū deuēit. z de-
ambulās iuxta lit⁹ vis⁹ est a qdā fuo suo Eli-
nato noīe q̄ supuenerat in ipa hora: z acce-
dēs ad eū dixit. Aue rex Appolloni. Ille sa-
lutat⁹ fecit vt potētes facere p̄suerat: sp̄e-
uit hoīez. tūc senex indignat⁹ ē valde. z itez salutaui eū z ait. Aue rex Appolloni: resal-
luta z noli desp̄icere paup̄tate hōest⁹ mori-
bus decoratā. Si ei scis q̄ scio cauēdū ē ti-
bi. Et ille. Si placz vob dicito mihi. qui ait
Prosc̄pt⁹ es. Ait ille. Et q̄s p̄rie sue p̄scripsit
p̄ncipē. Elinat⁹ ait. Rex Antiochus. Antio-
ch⁹ q̄ ex cā: Elinat⁹ ait. Quia q̄ p̄ est: tu esse
voluisti. Appolloni⁹ ait. Et p̄ q̄nto me p̄scri-
psit. Et ille. q̄cūq; te illi viuū exhibuerit: q̄n-
q̄ginta talēta auri. q̄ p̄o caput tuū ptulerit cē-
tū talēta ille habebit p̄ mercede. z iō moneo
te fuge i p̄sidū. S̄ cū h̄ dixisset Elinat⁹ ren-
cessit. Tūc Appolloni⁹ eū rogauit vt ad se ve-
niret z centū talēta auri daret ei. z ait. Acci-
pe tātū d̄ paup̄tate mea. q̄ meruisti z ampu-
ta caput meū z regi p̄ntes z tūc magnū gau-
diū hēbit. Ecce hēs centū talēta auri z tu es
innocēs. q̄ ego te ex mea volūtate p̄lloz du-
xivi tāmagnū gaudiū offerat regi cui senex
rū: dñe absit h̄ a me vt hmōi reicāvñq; de vi-
ta mea p̄miū accipiā. ap̄o bonos hoīes amī-

cicia p̄mio nō ē cōpanda. Et regi Appolloni magnā laudē adiciēs recessit. Post hec Appolloni cū spaciā i eodē loco supra litus vidit q̄ndā hoīem p̄tra se venientē dolēte et mesto vultu Stranguilionē nolē. accessit ad eū p̄tin⁹ et ait Appolloni⁹. Ave Stranguilio. Et ip̄e ait. Ave dñe mi rex Appolloni. et rursum ait. Dic mihi q̄re in his locis turbata mēte versar. Ait Appolloni⁹. Quia filiā regis (vt vep̄ dixerā) cōiugē et in m̄rimoniū petiui. Peto itaq; si fieri potest in p̄ria vestra volo latere. Stranguilio ait. Dñe Appolloni ciuitas nostra paup̄ima est et non pōt tuā nobilitatē sustinere. p̄terea durā famē et sterilitatē patimur annone: nec etiā iā ciuib; vlla spes est salutis. sed crudelissima mors ē aī oculos n̄ros. Appolloni⁹ ait. Agite gr̄as deo q̄ me pfugū v̄ris finib; applicuit dabo ciuitati v̄re centū milia modioꝝ frumēti si fugā meā tū celauer. Stranguilio vt h̄ audiuit p̄strauit se ante pedes ei⁹ et ait. Dñe Appolloni si esurienti ciuitati subuenier. nō solū fugā tuā celabim⁹. sed si necessitas fuerit p̄ tua salute dimicabim⁹. Ascendensq; Appolloni⁹ tribunal in foro p̄sentibus cunctis ciuib; illi⁹ ciuitatis dixit. Cives tharsenses q̄s annone penuria turbat et op̄primit ego tyr⁹ Appolloni⁹ releuo. credo ei vos hūc b̄nficij memores fugā meā celaturōs. Scitote ei nō me malicia antiochi esse fugatū sed p̄viā felicitē huc sū delatus: dabo itaq; vobis centū milia modioꝝ frumēti copcio q̄ sum in p̄ria mercar⁹ octo ereis singulos modios. Cives hec audientes q̄ singulos modios octo ereis mercarēt hilares effecti sunt ac gratias agentes statim frumētā parabāt. Tūc Appolloni⁹ ne deposita regia dignitate mercator⁹ magis q̄ donator⁹ nomē videret assumere p̄ciūq; assumēs eiusdē ciuitat⁹ vtilitatib; redonauit. Cives at vt tāta viderūt ei⁹ beneficia bigā in foro statuerūt in q̄ stans dextra manu fruges et sinistro pede calcaret et i base scripserūt. Ciuitate tharsie tyrus Appolloni⁹ donū dedit qd ciuitatē a seua morte liberauit. Deinde i terpositis paucis dieb; hortatē Stranguilione et dionysia de ei⁹ coniuge ad pentapolim tyrenoz nauigare p̄posuit vt illic lateret eo qd beneficia cū opulētia et tranquillitate agerent. Igit̄ cū ingenti honore ducit̄ ad mare et valedicēs oib; ascendit ratim sed tribus

dieb; et noctib; totidē ventis p̄speris nauigans subito pelagus mutatu est postq̄ lit⁹ tharsie reliqt. Nā paucis hor⁹ vent⁹ cōcitus aqlone vento auroq; instatē classe celū nimia se pluuia erupit p̄p̄s tyri p̄cella corū rūp̄it rat⁹ parit̄ dissoluit. zephiri fretū p̄turbāt grando ac nubes tenebrosa incubebāt. flant venti fortit̄ intantū qd mors cunctos occuparet. tūc vnusq;sq; rapuit sibi tabulas tū i illa caligine tēpestat⁹ oēs perierūt. Appolloni⁹ vero vni⁹ tabule beneficio i pentapolitanoꝝ litore est puls⁹. Stans aut̄ in litore intuens mare tranquillū sic ait. O pelagi fides facili⁹ incidā in man⁹ crudelissimi regis. qd pergā: quā p̄riam petā: qd notus huic ignoto auxiliū dabit. Hec dūloqueret Appolloni⁹ aspexit iuuenē venientē p̄tra se quidā robust⁹ piscator sordido sago cooperatū cogente necessitate p̄strauit se ad pedes ei⁹ pfusilq; lachrymis ait. Miserere qd cunq; es nudo naufrago nō hūilib; pentib; sed notabilib; genito. et vt scias cui miserer. Ego sū tyrus Appolloni⁹ p̄rie mee princeps deprecor te auxiliū vite mee. Piscator vt vidit specie iuuenis miscdia mor⁹ illū eregit et duxit infra tecta dom⁹: et posuit epulas q̄s h̄re potuit: et vt plen⁹ sue pietati satisfaceret exuens se tribunariū in duas p̄tes diuidens vnā dedit iuueni dicēs. Tolle qd habeo et vade i ciuitatē ibi inuenies forsitan qd tui m̄sereat: si nō inuenier huc ad me reuertere. paup̄tas qd cunq; sufficiat. Piscator ait illi. Tūc admoneo te vt si qm̄ dignitati tue reddidit fuer. ne despicias tribunarij paup̄tatē Appolloni⁹. Si nō memor fuero itez naufragiū patiar nec tui similē inueniā. Et hec dicēs demonstrata sibi via carpens: portas ciuitat⁹ ingredit̄. Dūq; cogitaret vñ peteret auxiliū vite: vidit p̄ plateā puerū nudū currētē oleo caput vinctū habētē: sabano p̄cinctū: voce maḡ clamantē et dicentē. Audi te oēs audite pegrini et serui qd abluī vult p̄gat gymnasiū. Audito h̄ Appolloni⁹ exnēs se tribunariū ingredit̄ lauac̄z vti liquore et dū singulos intuet̄ querit sibi parē nec inuenit: et subito Alcistrates rex totius regionis ingressus est cū turba famuloꝝ. Cū rex ludū sphere cū suis suis exerceret admisit se Appolloni⁹ regi et decurrentē sustulit spheram et subtili velocitate p̄cussam ludenti regi remisit. Tūc rex suis famulis ait. Recedite h̄

ei iuuenis vt suspicor mihi cōpand² Apol
loni. Apolloni² vt audiuit se laudari con
stant² accessit ad regē et accepto cyramaco
docta māu circulauit eū cū subtilitate. De
inde in solio gratissimo sonit eū: et exeunte
eo ab officio discessit. Dixitq; rex ad amicos
suos p² discessū adolescēt². Juro vobis i ve
ritate meli² me nunq; abuisse q; hodie bñfi
cio adolescēt² nescio cur. et respiciēs vnum
de famulis ait. Iuuenis ille qui mihi officiū
fecit. vide q; sit. Et ille secur² iuuenē. vidit
eū sordido tribunario indutū. Reuersusq;
ad regē dixit. Iuuenis ille naufrag² ē. Rex
ait. Qñ scis? Et ille. Tacēte illo habitus idi
cat cām. Ait rex. Uade celer² et dic ei. Ro
gat te rex vt venias ad cenā. Apollonius vt
audiuit adq; venit. et cū famulo venit ad regē.
Famul² p²us ingress² ait ad regē. Naufrag²
adest. s; p² sordidū habitū introire verēcū
dat. Statimq; rex iussit eum vestib² indui di
gnis et ad cenā ingredi. Ingress² Apolloni
us tricliniū regis. Regē assignato loco discu
buit: infert prandium deinde cena regalis.
Apolloni² cū et epulātib² nō epulabat. s; au
rū et argentū et ministeriū regis diu flens in
tuebat. tūc vn² de discubentib² ad regē ait.
Nisi fallor iuuenis iste fortune regis inuidet.
Rex ait. Vale suspicari: fortune mee nō in
uidet. sed pla se pdidisse tristat. et respiciēs
Apolloniū hilari vltu ait rex. Iuuenis epu
lare nobiscū et de deo meliora spera. et dū hor
tare iuuenē subito introiuit filia regis pgo
iā adulta: deditq; osculū p²ri suo. deinde cū
et discubentib² amicis. Que dum oscularet
singlos reuersa est ad p²ez et ait. Bone pat
q; ē iste iuuenis q; p²tra te locū honoratū te
net q; mltū dolet. Ait rex. O dulc² filia. iue
nis iste naufrag² est: et gymnasia mihi gratis
sime fec² p² qd ad cenā vocauī illū. q; sit ne
scio. s; si vis scire interroga eū: te decet omnia
nosse: et forsitan dū cognouer² misereber² ei.
Nec audies puella: ad iuuenē accessit et ait.
Charissime generositas nobilitatē oñdit: si
tibi molestū inest indica mihi nomē tuū et ca
sus tuos. Et ille. Si nomē quer²: i mari pdi
di. si nobilitatē: in tyro reliq;. Ait puella. Ap
tius dic vt intelligā. Tūc Apolloni² nomen
suū et oēs cas² exposuit. Finit² fmonib² fun
dere lachrymas cepit. quē vt vidit rex flen
tē ait filie. Nata dulc² peccasti dū nomē et
cas² adolescēt² petiisti. veres ei² dolores re

nouasti. Dulc² g filia ex q; iam scis veritatē
iustū est vt libertatē tuā q; si regina ei oñdas
Puella vt audiuit voluntatē p²ris: respiciēs
iuuenē ait. Hostes es Apolloni: depōe men
rorē et a p²re meo locupleter². Apolloni² cum
gemitu et verēcūdia grās egit. Tūc rex ait
filie sue. Defer lirā vt cū cantu et hilares cō
uiuiū. Puella iussit sibi afferri lirā: et cepit
cū oī dulcedine lirā pcutere. oēs eam cepe
rūt laudare et dicere. Nō pōt meli² nec dul
cius audiri: int² quos sol² Apolloni² tacuit.
Ait ei rex. Apolloni sedā rem facis: oēs filiā
meā in arte musica laudāt q;re tu solu vritu
peras. Ait ille. Bone rex si pmittas dico qd
sentio: filia tua i artē musicā incessit et nōdū
didicit. igit iubeas mihi tradi lirā et statim sci
as qd nesciisti. Rex ait. Apolloni video te
eruditū i oib². iussit sibi tradi lirā et egresso
foras corona capiti eū decorauit. accipient
q; lirā intrauit tricliniū pullabat aū regē tā
ta dulcedine vt oēs nō Apolloniū s; Apolli
nē crederēt. Discubētes cū rege dixerūt. q;
nunq; meli² audissent nec vidissent. Filia re
gis h² audies respiciens iuuenē. capta est in
amore ei² et ait ad p²rem suū. O pat pmittas
medare iuueni qd mihi placet. Ait rex. Per
mitto. Illa respiciēs Apolloniū ait. Magi
ster Apolloni accipe ex idulgētia p²ris mei
auri ducēta talēta argenti: libras q;dringen
tas vestēq; copiosā: fuos viginti: ancillas
decē. q; ait. Afferte qd pmisi et p²itib² ami
cis expósito triclinio iussu regis allata sunt
omnia. Quo facto leuauerūt se oēs et licētiati
discesserūt Apolloni² ait. Bōe rex miseroz
misericors et tu regia amatrix studioz et dile
ctrix phie valete: et respiciēs famulos q; si
bi regia donauerat: ait. Attollite famuli hec
q; mihi data sūt et eam² et hospitū q;ram². Pu
ella timēs ne amatorē pderet: trist² est facta
respiciēs ad p²ez ait. Bone rex et pat optie
placeat tibi vt Apolloni² hodie ditatus ab
scedat: et qd illi donauim² a malis ne rapiat
Tūc rex festin² iussit sibi assignari aulā vbi
honeste quiesceret. Puella p²o amore accen
sa inquietā habuit noctē. mane p²o cubiculū
p²ris adiit. Quā vt vidit pater dixit. qd est h²
q; p²er cōsuetudinē ita mane euigilasti: Pu
ella ait. Requē hēen non potero. et ideo cha
rissime pat peto vt me tradas iuueni ad do
ctrinādū q; potero artē musicā et alia addi
scere. Rex bec audies gauis² est. iussit ad se

iuuenē vocari. cui ait. Apollōi: filia mea mē
tū cupit artē tuā addiscere. iō rogo te vt ei
ōndas oīa q̄ nosti z ego mercedē condignā
retribuā. Et ille. Dñe pat̄ sū volūtati vestre
sat. ffacere. Docuit puellam sic ipse didicit.
Post hec Puella p̄ nimio amore iuuenis in
firmat. Rex vidit filiā suā incurrisse egritu
dinē: subito medicos vocauit. Illi p̄venas
z singlas ptes corporis tangebāt z nullā egri
tudinē inuenerūt. p̄ paucos dies tres iuue
nes nobilissimi q̄ p̄ longū tps filiā i m̄rimo
niū petierāt regē vna voce piter salutauerūt
q̄s intus rex ait. Qua de cā venistis? At illi.
Quia sepi⁹ nobis p̄misistis vni ex nobis da
re filiā vram i m̄rimoniū p̄ q̄d hodie simul
venim⁹. Lues tui sumus diuites z ex no
bilib⁹ parentib⁹ geniti. z iō de trib⁹ tibi eli
ge quē vis h̄re genex. Rex ait. Nō apto tpe
me intpellastis. filia mea studijs vacat: et ob
amōrē studioz imbecillis iacet. sed ne vide
ar vobis nimis differre scribite i codicillis
vris noīa v̄ra z dotis q̄ntitatē q̄ transmittā
filie vt ipa eligat quē voluerit. Illi h̄ fecerūt
Rex accepit scripturā z legit: signauitq; et
dedit Apollonio dicēs. Tolle m̄gr̄ has scri
pturas z trade discipule tue. Apolloni⁹ re
cepit scripturas et puelle portauit. Puella
vt vidit quē diligebat ait. Vḡr qd est q̄ so
p̄ introisti i cubiculū? Apolloni⁹ ait. Sume
codicillos q̄s tibi misit pat̄ tu⁹ z lege. Puella
codices apuit z legit tria noīa petitorz: p̄
iectisq; codicill⁹ respiciēs Apolloniū dixit.
Vḡr Apolloni vtz n̄ doles q̄ alit̄ debeo i
m̄rimoniū tradidit? Et ille. Nō. q̄ oē qd est ti
bi honor erit et commodū meū. At puella.
Vḡr si me amares doleres. Resc̄psit z sig
nit codicillos: tradiditq; Apollonio vt eos
regi deferret z sc̄psit hec. Rex z p̄ optie qm̄
clemētia tua p̄misit mihi vt i scribā. rescribo
Illū naufragū volo i maritū h̄re. Rex cū le
gisset volūtātē puelle i gr̄ans quē naufragū
diceret respiciēs ad iuuenes ait. q̄ vestrum
naufragiū passus ē? Un⁹ ex ill⁹ noīe Ardoni
us dixit. Ego pass⁹ sū naufragiū. Alius ait.
Vobis te cōsumat nec salu⁹ nec san⁹ sis: cū
ego scio te coetanēū meū portā ciuitatē nun
q̄ existi: vbi naufragiū fecisti? Rex cū n̄ iue
niss̄ q̄s eoz naufragiū feciss̄. resperit Apol
loniū di. Tolle codicillos z lege: pōt ei fieri
q̄ ego non noueri tu intelligis q̄ p̄ns fuisti
Apolloni⁹ accepit codicill⁹ velocit̄ pcurrit z

vt sensit se amari: erubuit. Cui rex ait. Apol
loni inuenisti naufragū? At ille p̄ rubore pati
ca dixit. Nā i h̄ pōt notari sapia Apolloni
qm̄ iuxta x̄bū sapiēt̄ i m̄tiloq̄o deest sapia.
Un⁹. j. Pe. ij. Ehis vob reliqt̄ exēplū vt seq̄
minivestigia ei⁹ q̄ nūq̄ peccauit nec i ore ei⁹
inuent⁹ est dol⁹. Lū. x. Ps. Sicut ip̄e dixit
ita z facta sūt: q̄re ver⁹ israhelita appelland⁹
est i q̄ nō est dol⁹. vt d̄r Joā. j. Iō imitemur
ip̄s n̄ maledicēdo nec reddēdo maledictū p̄
maledicto. s̄z cohibeam⁹ linguā n̄ram vt ip̄
b̄ndicat. et sic erit instrumētū scribe velocit̄
scribēt̄. i. sp̄us sc̄ti dōa sua repente infundē
tis. Iuxta illd̄ Fact⁹ est repēte de celo son⁹
zē. Un⁹. ij. Pe. j. Qui vult videre dies bonos
coerceat linguā suā a malo z labia ei⁹ ne lo
q̄nt̄ doli. h̄ est. non d̄z in seip̄o murmurare
nec exteri⁹ malū p̄ferre. z sic poterit vitā q̄
tā possidere hic i pace t̄pali: in futuro aut̄ in
pace eternali. Nā p̄ma pax cōit̄ seruāt p̄ h̄q
hō nō prūpat p̄ linguā suā i x̄ba p̄tumelio
sa p̄riorz suoz offensiuar: z est p̄ncipiū pacis
eterne. Un⁹. Ps. In pace in idip̄m dormiāt
requiescā. Nā sicut hoīs boni z pacifice lo
quent̄ linguā dirigūt p̄tutē dei: sic lingua
maledicēt̄ p̄ sp̄is malignos tali famulātes
Iuxta illd̄. In orto nostro sedet alba spina
sup̄ quā quiescūt aues. Per ortū ei⁹ istū de
bem⁹ intelligere os n̄r̄ duplici sepe circūse
ptū. s. dētib⁹ z labijs. n̄ p̄t aliū nisi vt p̄oem⁹
ori custodiā ne nihil nisi qd i laudē d̄i vadat
lequat̄. Spina aut̄ i orto cōtēta est ipsa lin
gua sic dicta filit̄ diarie. qm̄ sic spina mate
rialis pungit. sic p̄tz Matt. xxvij. Plectētes
coronā de spinis imposuerūt capiti eius vt
sanguis eius p̄t̄ nimia cōpunctionē ip̄az
spinaz p̄ suū b̄ndictū corp⁹ effluxit. Sic et
ip̄a spina q̄ d̄r linguā cōpungit hoīem nunc
auferēdo bonā famā suā. nūc de ip̄o mentiē
do. nūc malū qd alijs in cognitū est māifestā
do de q̄ singlarit̄ cauedū ē Aues at̄ sup̄ ip̄az
spinaz q̄scētes s̄t ip̄i diaboli q̄ hoīez ad ele
viciū singlarit̄ iclināt vt eoz efficiat m̄ster
iō de t̄li dicēt i extrēo iudicio. Dimittē nob̄
h̄ic hoīez iuste iudex q̄ tu⁹ eē noluit p̄ p̄u
tē. n̄r̄ effect⁹ ē p̄ maliciā. Cohibeat igit̄ vnus
quisq; linguā suā qd Lato appellat p̄mā p̄tu
tē. sed ad historiā redeūdo. Rex cū intellexit
q̄ filia eū voluit alijs ait. Dū t̄ps fuerit. ve
niā ad vos. Illi vale dicētes recesserūt. Rex
sol⁹ intrauit ad filiā suā z ait. Quē tibi eleg

gisti pinguē. Illa pstravit se cū lachrymis et ait. Pat̃ charissime naufragū Apolloniū pe-
to. Rex cū lachrymas filie sue vidisset leua-
uit eā a tra: et sic eā alloq̃t dicens. Nata dulce
noli de aliq̃ re cogitare. q̃ tale p̃cupisti quē
et ego. vt em̃ vidi q̃ z amādo fact̃ sū pat̃: diē
tibi nuptiar̃ sinemora p̃stituā. Postera er-
go die vocant̃ amici vicinar̃ vrbū ad regē
q̃bus ait. Charissimi. filia mea vult nubere
Apollonio m̃gro suo. Peto ḡ vt vobis oib̃
sit leticia. q̃ filia mea prudenti viro sociat̃.
Nec igit̃ dicens p̃stituuit diē nuptiar̃. q̃ cito
p̃cepit. et dū puez̃ iuxta h̃et. accidit q̃ cuz
ambulare cū rege Apollonio viro suo iuxta
lit̃ mar̃ vidit nauē speciosā cognouit eam
Apolloniū q̃ eēt de p̃ria sua. puer̃ ad nauē
elez̃ ait. Uñ venis? At ille. A tyro. Apolloni-
ni ait. p̃riaz̃ meā noiaſti. Alē r̃ndit. Ergo ty-
rus es tu? Et ille. Vt dic̃. Hauclet̃ ait. Ho-
ſti aliquē p̃rie illi? p̃ncipē noie Apolloniū?
Hauclet̃ dixit. Peto vbiq̃ illū vider̃: di-
cas ei vt gaudeat z exultet. q̃ rex Antioch̃
fulmiē p̃cuſſ̃ eſt cū filia sua. Opes at̃ regni
Antiochie refuant̃ Apollonio. Apolloniū
vt hec audiuit pleñ gaudio ad p̃ingē suam
ait. Peto itaq̃ vt me abire p̃mittas ad p̃ci-
piendū regnū. Illa vt audiuit p̃fusiſ lachry-
mis ait. Dñe ſi i longinq̃ itinere eſſes p̃ſti-
tuſ. ad p̃tū meū feſtiare debueras: z mō re-
cedere velis cū iuxta me ſis. ſz ſi h̃ vel̃ parit̃
nauigem̃. Et veniēs ad p̃rez̃ ait. O pat̃ leta-
re z gaude q̃ ſeuiffim̃ rex Antioch̃ cū filia
sua dei iudicio i fulmiē p̃cuſſ̃ eſt. opes autē
z diademata nob̃ ſe reſeruata. p̃mitte me na-
uigare cū viro meo. Rex autē exbilarat̃ na-
ues iubet p̃duci i lit̃ z oib̃ bōis impleri. p̃-
pterea nutrice eĩ noie Ligozidem z obſte-
tricē p̃p̃ partū eĩ ſimul nauigare p̃cepit. et
datap̃ficiſcēdi copia: deduxit ad lit̃ oſclat̃
q̃ filia z genez̃ nauigādo. Sz cū p̃ aliq̃t di-
es i mari fuiſſent ſurrexit tēpeſtas mag̃. pu-
ella intantū infirmat̃ p̃creās filiaz̃ q̃ facta ē
q̃ſi mortua. q̃ cū vider̃ familia exclamabat
vocemag̃ z vlulatu. Nec audiēs Apolloniū
cucurrit. z vidit cōiugē ſuā q̃ſi mortuā iacē-
tē vt ei videbat̃: ſcidit a pectore ſuo veſtes. p̃-
fuſiſ ſletib̃ iactant̃ ſe ſup̃ corp̃ eĩ z ait. Cha-
ra p̃iunx̃ altitrat̃ filia: qd̃ r̃ñ debo p̃ri tu op-
te? Et cū h̃ dixiſſet: dixit ei gubernator. Cor-
p̃ mortuū nauis ſufferre ñ valet. Jube ḡ cor-
p̃ i pelagū mitti vt poſſim̃ euadere. Apol-

loniū ait ad eū. Quid dic̃ peſſime: placet̃ ti-
bi vt hoc corp̃ i pelagū mittā qd̃ me nau-
fragū z egenū ſuſcepit. Uocauit fuos z ait.
Faciāt̃ loculū z foramiā. z cū bitumie lini-
te z ſit charta plūbea int̃ poſita et obtureſ.
p̃fecto loculo: regalib̃ ornamēt̃ exornāt̃. pu-
ellā i loco ponūt z copīā auri ad caput eĩ
et dedit oſculū funeri: fundēs ſup̃ eā lachry-
mas. tū c̃ iuſſit infantē tolli z diligent̃ nutri-
ri: vt p̃ filia neptē regi oñderet. z iuſſit locu-
lū mitti i mare cū maxio ſletu. Tertia die vn-
da mar̃ eiecit loculū ad lit̃ ephēſoz̃ a lōge
a domo cuiuſdā medici Cerimōis noie qui
cū diſcipul̃ ſuis eadē die i litore ambulauit.
Tūc vidit loculum effuſis ſluctib̃ iacentē.
ait ſeruis ſuis. Tollite hūc loculū cū oī diſci-
p̃tia z ad villā p̃ferte. Qd̃ cū feciſſent medi-
ci aperuit. vidit puellā regalib̃ ornamēt̃ de-
coratā et ſpecioſā valde. Cuĩ pulcritudinē
oēs vidētes de ea mltū admirabant̃ quoniā
ver̃ erat pulcritudis radii i q̃ natura nihil
vicioſū p̃ſtituit. niſi q̃ eā imortalē ſi forma
uerat. Erines nāq̃ eĩ erāt nūci cādor̃ ſub
q̃b̃ reſidebat frōt̃ lactē planicies. cuĩ nlla
erat deteſtabil̃ rugoſitas. Ocli eĩ erāt q̃ſi
duoz̃ ſidez̃ deſcribētes orbis volubilitatē ñ
p̃digi. aſpectib̃ erāt modeſti frenati ſtabili
animi p̃ſtantiā p̃mittētes. palpebrar̃ etiam
pili nō ihoneſte natura in ea collocauerat.
Haſus etiā eĩ rectitudis ſue lineā plenitu-
dinis etiā decore poſſidebat i geminas di-
uidens maxillaz̃ p̃tes. Nec vergebat i ſup̃
mū nimia lōgitudine nec nimia breuitate cor-
repta ſz decēti honeſtat̃ q̃ntitate icedebat.
Cuĩ collū radijs ſolarib̃ cādidi: ſpecioſis
ornatū clinodij: hoīm aſpectib̃ mirabilē i-
tulerat ani iocunditatē. Corp̃ etiā nō dimi-
nutū vl̃ q̃ntitat̃ mole ſup̃abūdās neq̃ q̃s
i ea cenſere p̃poſuit. ex cuĩ pectore brachia
pulcritudis tāq̃ ex arbor̃ trunco rami p̃ce-
debāt. q̃z̃ digiti q̃ntitat̃ debitā ſibi aſſūpſe-
rāt meſurā vnguū fulgore non p̃termiſſo.
cuĩ ſū maria ſpecioſitas nihil deformitat̃ ſi-
bi admifceri cōpatiebāt̃. i q̃ pōt̃ notari etiā
ſinglar̃ aie ſue p̃fectio p̃ potētā diuinā cre-
ando ſibi infuſe: cū act̃ z potētia dñt̃ ad in-
uicē p̃porcionari z act̃ actiuoz̃ ñ ſe niſi i pa-
tiētē p̃diſpoſito. q̃re oīs pulcritudo corp̃is
exterior̃ ab intiori aie pulcritudine p̃cedit
q̃re dñt̃ q̃ varia virt̃ forme molē ſibi adaptat
materie. Optia nāq̃ aptatio eſt int̃ corpus

et aīaz ip̄ puelle: quā v̄vidit q̄ mortuā iacē
tē obstupuit et ait. O bōa puella q̄re estis sic
derelicta: vidit subr̄ caput ei⁹ pecuniā posi-
tā et sub pecunia chartā scriptā et ait. Per q̄
ram q̄ d̄ ptinet in charta. quā cū aperuisset
inuenit titulū scriptū. Quicūq; hūc loculū
inuenit peto vt decē aureos habeat et decē
funeri impendat. h̄ em̄ corp⁹ mltas lachry-
mas reliq̄t parētib⁹ et dolores amaros. q̄ si
aliō fecerit q̄ qd̄ dolor exposcit. vltimū diē
cidat nec sit q̄ ei⁹ corp⁹ sepulture cōmendat
Perlect⁹ autē chartulis ad seruos suos ait.
Prestem⁹ corp⁹ qd̄ dolor exposcit. Juro vo-
bis p̄ spem vite mee in h̄ funere ampli⁹ ero-
gatur⁹ q̄ dolor impat. Continuo iubet pari-
rogū. s; cū edificat atq; d̄ponit supuenit di-
scipul⁹ medici adolescēs et q̄ntū ad īgeniū p̄-
tinet senex erat. Dic cūz corp⁹ speciosū sup-
rogū positū videret intus eū m̄gr̄ ait. Bū
venisti: hac ei hora expectaui te. tolle ampul-
lā vnguētī et qd̄ supmū est de funere supfun-
de sepulture v̄it iuuenis ad corp⁹ extraxit
de pectore vestes: fudit vnguētū: tactū ma-
nu corp⁹ ad p̄cordia viuere sensit. obstupuit
iūneis: palpat venas et indicia rimat nariū
labia labijs pbat. sensit vitā cū morte luctan-
tē: et ait ad suos. Supponite faculas p̄ q̄t-
tuor anglos lēte et t̄pate. q̄ facto sanguis ille
q̄ coagulat⁹ erat est liq̄fact⁹. qd̄ v̄vidit iūne-
nis ait m̄gr̄o. Puella q̄o quā tu mortuā dic-
v̄vuit. et vt facili⁹ mihi possis credere: expi-
mēto satisfaciā. His dict⁹ tulit puellā et i cu-
biculū suū posuit: sup pect⁹ ei⁹ calefaciens
oleū. madefecit lanā et posuit sup corp⁹ suū
sic q̄ sanguis ei⁹ q̄ int⁹ erat coagulat⁹ tepo-
re liquefact⁹ est cepitq; spūs p̄ medullas de-
scēdere. Venis itaq; patefact⁹ apiens ocu-
los et recipiēs spm̄ ait. Qual̄ gēs tu: n̄ tan-
gas alit̄ q̄ optz t̄gere. q̄ filia reg⁹ sū et reg⁹
v̄xor. Iuuenis h̄ audies gaudio plen⁹ itroi-
uit ad m̄gr̄m i cubiculū suū et ait. Ecce m̄gr̄
puella viuit. q̄ ait. Probo p̄itiā: artē laudo:
prudētīā miror: diligētīā audi disciplīe. no-
li artē tue eē ingrāt⁹: accipe mercedē. Hec ei
puella mltā pecuniā secū attulit: et inlit eā
salubrib⁹ vestib⁹ cibis etiā et fomēt⁹ optis re-
creari. Post paucos q̄o dies vt cognouit eā
ex regio genere ortā eē: adhibet amic⁹ filiaz
sibi adoptauit et rogabat ab ea cum lachry-
mis ne ab aliq̄ tangeret int⁹ sacerdotes. Dia-
ne tēplo eā cū feminis misit vt inuiolabilē

seruaret. Int̄ hec q̄o dū Apolloni⁹ nauigat
cum ingenti luctu gubernāte deo applicuit
tharso et descēdēs a rati. petijt domū Stran-
guiliōis et Dionysiadis. q̄s cū Apolloni⁹ sa-
lutasset: oēs suos cas⁹ exposuit dicēs. Cum
doloze vtiq; magno mortua ē coniunx mea.
tū filia est seruata de q̄ gaudeo. Jō sic i vo-
bis p̄fido amissū regnū qd̄ mihi seruaf acci-
pe volo. Neq; ad socer⁹ reuertar cui⁹ i mari
perdidi filiā. sed agā potius opa mercator⁹.
vobis cōmendo filiā meā vt cū filia vestra
Philomacia noīe nutria. et vt filia mea vo-
cet Tharsia. Preterea v̄xor⁹ mee nutricem
Ligozidem noīe curā tue puelle custodire
volo. Hec dicēs tradidit Stranguiliōi in-
fantē: deditq; aux et argentū et vestes copi-
osas: et iurauit neq; barbā neq; capillos nec
vngulas tonsur⁹: nisi filiā suā prius dediss⁹
in m̄rimoniū. At illi stupētes q̄ t̄graut in-
rauerat: cū magna diligētia educaturas se
puellā repromittūt. Apolloni⁹ autē nauī
ascēdit et ad longinqs regiones ipse nauiga-
bat. Interea q̄o puella Tharsia expleto q̄n-
quēnio studijs liberalib⁹ tradit vna cū Phi-
lomacia filiā eoz coetanea sua. Eūq; ad
xiiij. annos venisset reuersa de auditorio i-
uenit nutricē suā Ligozidē subitanē inua-
litudinē incurrisse: et sedēs iuxta eā causas
infirmat⁹ explorat. Cui nutritrix. Audi bōa
filia q̄ba mea et i corde tuo reserua. Quē pu-
tas tuū p̄ez aut m̄ez v̄p̄riam? Puella ait
Patriā Tharsū: patrē Stranguilionē: ma-
trē Dionysiadez. Nutrix ingemuit et ait. Au-
di filiā originē nataliū tuoz vt scias quomo-
do post mortē meā agere debeas. Est tibi p̄-
nomine Apolloni⁹: et mater Lucina. Alti-
stratis regis filia. Que cū te pareret statim
preclusa spiritu mortua est: quā pater tu⁹
Apolloni⁹ effecto loculo cū ornament⁹ rega-
lib⁹ i mare misit. et xx. siftercias auri posuit
sub caput: et vbiq; esset deuoluta ille i au-
xiliū ei⁹ fuissent. Flauis q̄s luctantib⁹ ven-
tis cum patre tuo lugente et te in cunabulis
posita puenit ad hāc ciuitatē. His ergo ho-
spitibus Stranguilioni et Dionysiade vna
mecū te cōmendauit Tyrus Apolloni⁹ vo-
tūq; fecit: nec barbā nec capillos nec vn-
gues tonsurus nisi prius te nuprui trade-
ret. Hūc moneo si post mortē meā hospites
quos parentes appellas iniuriā aliquā tibi
forte fecerint: ascende in forū et ibi inuenies

statuā p̄ris tui stantem. app̄hende illā z clama. filia ei⁹ sū cui⁹ est hec statuā. Cui⁹ ho memores b̄nficioz p̄ris tui: iniuriā tuā vindicabūt. Cui⁹ Tharsia. Thara nutrit̄ deū te stoz si ista mihi nō dixisses vñ eē penitus nescirē. z cū ad inuicē loquerent̄ nutrit̄ emi sit sp̄m. Tharsia ho corp⁹ nutrit̄is sue sepe liuit et p totū annū mortē ei⁹ lugebat. Post ea induit priore dignitatē petijt scholas ad studia liberalia: z dū de scholis reuenteret nō pus cibū sumpsisset añq̄ nutrit̄ monumētū introisset ferēs ampullā vini: ingrediebāt z ibi manēs: parētes suos vocabat. Et dū hec agerent quadā die Dionysiades cū filia sua Philomacia transibat p forum. Vidētes oēs ciues sp̄m Tharsie z ornāmētū. dixerūt. Felix pat̄ cui⁹ filia est Tharsia. Illa ho que adheret ei turpis est z dedecus Dionysiades vt audiuit Tharsiam laudari z filiā suā vituperari: cōuersa in insaniā furor: sola sedens secū cogitauit. Pat̄ ex quo hinc pfect⁹ est habet annos q̄tuordecī: nō veniet ad recipiendū filiā suā nec lras p ea misit: puto q̄ est mortu⁹. Nutrit̄ ei⁹ mortua est: neminē habeo emulū: occidam eā z ornāmētū eius filiā meā ornabo. Et cū hec cogitasset venit quidā de villa Theophil⁹ nomine quē vocās ait. Si cupis premiū accipe. Tharsia interfice. At villicus. Quid peccauit innocēs h̄goz Et illa. Pessima estz ideo mihi negare nō debes: fac qd iubeo estz non feceris male tibi eueniet. Et ille. Dic mihi dñā qualis hoc pōt fieri? Que ait. Consuetudo ei⁹ est. mox vt venerit de scholis n̄ pus sumere cibū q̄ nutrit̄ sue introierit monumētū vbi te cū pugione paratū inueniat: app̄hende crines eius a vertice z eā interfice z corp⁹ ei⁹ mitte i mare et libertatē tuā a me cū magno p̄mio accipies. Villic⁹ tulit pugionē gemēs z flens ibat ad monumētū z dixit. Deu non merui libertatē. nisi p sanguis effusione innocent̄ h̄ginis. Puella aut̄ rediēs de scholis: monumētū cū ampulla vini intrauit sicut solebat facere. Villicus impetū fecit z app̄hendēs crines puelle iactauit eam in terrā. Dum aut̄ volebat eam pcutere: ait ad eum Tharsia. O Theophile. qd peccani cōtra te vl' cōtra aliquē vt moriar? Ait villicus. Tu nihil peccasti. sed pat̄ tu⁹ q̄ te cū magna pecunia z ornāmētis regali⁹ bus reliq̄t. Cui puella. Peto domine. vt si

nulla spes mihi est: pmittas me deū testari. Villic⁹ ait. Testare. Et de ipse scit q̄ te coact⁹ interficio. Illa ho cū eēt posita in oīone. venēst p̄rate vidētes puellā sub iugo mortis stare z hoīem armatū volentē pcutere eā clamauerūt. Parce crudelissime barbare: illa est nra preda: nō tua victoria. At ille vt talia audiuit fugiēs post monumētū latuit in litore. P̄rate ho rapuerūt virginem: mare petūt. Villicus redijt ad dominā z ait. Nō iussisti factū est. tu ho vt consulo induas te lugubrē vestem z ego tecū effundam lachrymas falsas in p̄spectu ciuiū: z dicem⁹ eā ex graui infirmitate defunctā. Stranguilio vt audiuit tremor z stupor eū inuasit: et dixit. Da g et mihi vestē lugibilē vt lugeam quia tali scelere sū inuolut⁹: heu qd faciam. Pat̄ puelle istā ciuitatē a piclo mortis liberauit. ppter istā ciuitatē naufragiū ptulit. bona pdidit: z penuriā p̄pessus: z restitutum est ei malū p bono. Filiam suā quā misit nutriendā crudelis leena deuorauit. Deu cecatus sum: lugeam innocentē. Vicer⁹ sum ad pessimū venenosum q̄ sp̄entē: eleuās oculos ad celū ait. Deus tu scis quia mund⁹ sū a sanguine Tharsie et requiras a Dionysiade. Resperxit vxorē suā z ait. Quō suffocasti filiā? am regis: inimica dei hominūq̄ opprobriū Illa ho induit se z filiā suā lugubres vestes falsasq̄ lachrymas fuderūt corā ciuib⁹ dicētes. Cui⁹ charissimi idō ad vos clamam⁹. quia spes oclorū nostrorū Tharsia quā vidistis subito dolore defuncta est. z nobis cruciat⁹ z amarus flet⁹ reliq̄t quā digne sepelire fecim⁹. Tunc pergunt ciues vbi figuratū erat ex p̄meritis patris fabricatū ex ere corp⁹ vbi ciues Tharsie virginē p̄ beneficijs patris ei⁹ sepulcrū ex ere colatū fecerūt. Igitur q̄ puellā rapuerāt venerūt ad ciuitatem Bachilentā Deponit ergo illa inter cetera mancipia venalis. Audiēs eā Leno infauitissim⁹ ac impur⁹: cōtēdere cepit vt eā emeret. Sed Athanagora p̄nceps eiusdē ciuitatis vidēs eam nobilē: pulcrā z sapientē obtulit decē sesterias auri. Leno ait. Ego dabo viginti. Athanagora ait. Ego dabo triginta. Leno. Ego q̄draginta. Athanagora. Ego q̄nq̄ginta. Leno: octuaginta. Athanagora: nonaginta. Leno centū sesterias i p̄nti dabo z ait. Si q̄s ampl⁹ decē sesterias auri: dabo supra Athanagora ait. Ego si cū Leno

none cōtendere voluero vñ emā plures
venditur sum: pmitte eū emere et cū pstitue
rit eam: lupanar intrabo prius ad illā et eripia
nodū p̄ginitatē eius: et erit mihi sic emerim
eam: qd pla. Perrexit cū Lenone in salua
torū vbi habuit priapū aureū et gemis ad
ornatū et ait. Puella adora istū. Ait illa. Ad
q̄ tale adorē Et ait. Dñe. nunqd lapsaten
es tu. Leno ait. Quare. Et illa. Quia lapsa
teni colūt priapū. Leno ait. Nescis tu mise
ra. quia in domū Lenonis auari incurristi.
Puella p̄sternēs se ad pedes ait. O dñe mi
serere p̄ginitati mee. ne pstituas h̄ corp⁹ p
tali turpi titulo. Cui Leno. Nescis q̄ apd
Lenonē et tortorē nec p̄ces nec lachryme va
lent. Tū vocauit villicū puellaz et ait. Nec
puella orne vestib⁹ puellarib⁹ p̄ciosis et scri
bat ei titul⁹. Quicūq; Tharsiaz violauerit:
mediā librā dabit postea ad singulos solidos
p̄bit p̄lo. Villic⁹ fecerat qd iussū fuerit. Cū
Lenone aīcedēte turba t̄tia die cū sympho
nia ducit ad lupanar. S; Athanagora p̄n
ceps p̄m⁹ ingredit⁹ velato capite. Tharsia vi
dēs aī eū piecit se ad pedes et ait. Miserere
mei dñe p̄p̄t deū: et p̄ deū te adiuro ne me vio
les resiste libidi tue: et audi casus infelicit
tis mee et originē vñ sim diligētē considera
Cui cū vniuersos cas⁹ suos exposuisset. p̄n
ceps cōsul⁹ et pietate plen⁹ ait ei. Dabeo et
ego filiam tibi silem de q̄ siles casus metuo.
Nec dicēs dedit ei. xx. aureos di. Ecce ha
bes ampli⁹ p̄ p̄ginitate q̄ impositū est. dic
adueniētib⁹ sic mihi dixisti et liberaber⁹. Pu
ella p̄fusis lachrymis ait. Ego pietati tue ḡ
tias ago. et ne alicui narres q̄ a me audisti.
Athanagora ait. Nisi narrauero filie mee cū
ad talē etatē puenerit silem casū ne patiat⁹.
et cū lachrymis discessit. Cui exeunti obr̄ia
uit al⁹ et ait. Quō tibi puenit puella. Ait p̄n
ceps. Nō pōt meli⁹. Erat em̄ tristis. Intra
uit iuuenis. Puella more solito ost̄iū clau
dit. Cui iuuenis. Quātū dedit tibi p̄nceps
Ait puella. lx. aureos. Et ille. Accipe itegrā
librā auri. Princeps audiēs ait. Quāto pl⁹
dabis tanto pl⁹ plorabit. Puella numos ac
cepit p̄ficiēs se ad pedes et casus indicauit.
Aporiat⁹ iuuenis ait Surge dñā: hoīes su
mus. casib⁹ oēs subiace m⁹. Nis dicit⁹ exiit.
Vidit itaq; Athanagorā ridētē ait illi. Da
gn⁹ hō es nō habes cui lachrymas p̄pines ni
si mihi. Et iurabāt ne bec p̄ba cuiq; pderēt:

et ceperūt aduētū alioz expectare. Venest
m̄lti dantes pecuniā sed flentes exibat. Po
stea obtulit lenoni pecuniā dicēs. Ecce p̄ci
um p̄ginitatē. Ait leno. Vide quodidie vt tā
tas pecunias mihi offeras. Altera die ad
huc eā p̄ginē audiēs irat⁹ vocās villicū pu
ellaz dixit. Duc eā ad te et frange nodū p̄gi
nitatē ei⁹. Cui villic⁹ ait. Dic mihi si p̄go es.
Ait illa. Quādiu vult de⁹ p̄go sū. Ait ille. Tū
tantā tulisti pecuniam. Puella ait. Lachry
mis p̄fusis exponēs cas⁹ meos rogauit homi
nes vt mīam p̄ginitatē mee h̄cent. Et p̄ster
nēs se ad pedes ei⁹ ait. Miserere mihi dñe
subueni captiuē reg⁹ filie: ne violes me. Ait
ille. Leno ē auar⁹: nescio si possis p̄go p̄ma
nere. Ait illa. Studi⁹ liberalib⁹ sum erudi
ta. et i genere inasculi possū modulari. Duc
me i forū vbi poteris facundiā meā audire.
Propone quēstioēs p̄plo et p̄positas soluam.
In hac arte applicabo pecunias q̄tidie. Ait
ille. Vibi bñ placet. Nis p̄p̄s cucurrit ad
p̄ginē vidēdā. Ait illa aggredīt facundiā stu
dioz. q̄ōnes sibi p̄pori iussit. oēs clare soluit
et sic p̄ talē modū in tāta pecuniā a p̄plo rece
pit. Athanagora illā integra p̄ginitate custo
diuit vt vnicā aliā: ita vt eā donis m̄lti villi
co cōmēdare. Cū hec agerent vēit Apollo
m⁹. xiii. an. ad iā trāsacto ad domū Stran
guilionis et Dionysiadis ad citatē tharsim.
Quē cū vidisset Strāguilio prexit rabido
cursu dixitq; vxori sue dionysiade. Dixisti
Apo. doniū naufragū eē mortuū: ecce venit
ad. et petendā filiā. Ecce qd dicturi sum⁹ p̄ fi
liā. Et illa Miser vir et ego p̄iux accipia⁹ ve
stes lugubres pfundam⁹ lachrymas: et cre
det nobis q̄ filia ei⁹ naturali morte defūcta
ē. Cū hec ita agerent intravit Appoloni⁹. At
p̄o vidit eos veste lugubri iducos ait. Qua
re i aduētū meo fundit⁹ lachrymas. credo ei
q̄ iste lachryme n̄ sūt v̄re s; sūt mee. Ait m̄lier
Nequaq; Utinā ad aures tuas al⁹ et n̄ ego
aut p̄iux mea dicerz qd iā dicā. Tharsia fi
lia sua subito defūcta est. Apol. h̄ audiēs to
tū corp⁹ ei⁹ p̄tremuit: diuq; d̄fix⁹ stetit. tādē
resū p̄to spū intues m̄lier ē ait. O m̄lier si fi
lia mea d̄fūcta ē vt dic⁹ nūqd et pecuniā ac ve
stes silq; p̄ieft. Ait illa. Aliq; s; aliq; p̄ieft. Et
dixit. Crede nob: q̄ credidim⁹ q̄ filiā viuē
tē inuēires: et vt scias nos n̄ eē m̄ritos ha
bem⁹ testionū. Cui ei n̄r memores bñfici
orū tuoz in p̄rio litore ex ere colato filie tue

monumētū fecerūt qđ potes videre, Apol-
loni⁹ credēs eā defunctā eē ad famulos ait.
Tollite hec famli⁹ z ferte ad nauē ego vadā
ad filie mee monumētū. Legit titulū sic su-
p⁹ ē scriptū stetit qđ extra se maledicēs p⁹ri-
os oculos z ait. O crudeles ocli filie mee cer-
nue nō potuist⁹ lachrymas fūdere. His dict⁹
ad nauē prexit z ait famulis suis. Projicite
me qđo i pfunditatē mar⁹. cupio ei in vndis
exhalare spm̄. z dū p⁹per⁹ nauigat Tyrū re-
uersus subito mutātū est pelag⁹. z p⁹ diuer-
sa mar⁹ discrimia iactabant. Omib⁹ autē de-
um rogantib⁹ ad machilenā ciuitatē in qua
erat filia sua Tharsia venerūt. Gubernator
autē cū oib⁹ magnū plausū dedit. ait Apollo.
Quis son⁹ hilaritatis aures meas pcussit.
Ait gubernator. Gaude dñe qđ hodie natali-
cia celebrant. Apolloni⁹ ingemuit et ait. Et
oēs diē festū celebrēt p⁹ter me. Sufficiat fa-
mulis meis pena mea ac dolor dono eis de-
cē aureos: z emāt qđ voluerit z diē festū cele-
brēt. Et qđcūq⁹ vocauerit me v⁹l gaudiū mihi
fecerit crura illoz frāgi iubeo. Dispensator
itaq⁹ necaria tulit z rediit ad nauē. Euz igit⁹
oib⁹ nauib⁹ nauis Apollo. honorator esset
cū mag⁹ p⁹uio cecis meli⁹ celebrant naute
Apol. Athanagora qđ Tharsia diligebat iu-
pta nauē litore ābulabat. vidit nauē Apol.
z ait. Ecce amici nauis ista mihi placz. qđ vi-
deo decēt eē patā. Naute vt audiūt suā na-
uē laudari dixerūt ei. O dñe rogam⁹ in nauē
n⁹raz ascēdat. Et ille. Vibi placet. Ascēdit
z libenti aīo discubuit. Posuitq⁹. x. aureos
i mēsa z ait. Ecce nō frustra me inuitaueris.
Et dixerūt. Dñe regratiamur vob⁹. Cū autē
pnceps vidiss⁹ oēs discubētes ait. qđ ē dñs
nauis. Ait gubernator. Dñs nauis in luctu
morat⁹. iacet inferi⁹ z optz mori in marī: cōiū-
gē pdidit et filiā i terra aliena. Athanagora
ait vni suo Ardilio noīe. Dabo tibi duos
aureos tñ descēde et dic ei. Rogat te prin-
ceps ciuitat⁹ hui⁹ pcedē de tenebr⁹ ad lucē.
Ait iuuenis. Nō possū aureis tuis crura re-
pare. qđre aliū: qđ iussit: qđ cunq⁹ eū appellaue-
rit crura ei⁹ frāgant. Athanagora ait. Nāc
legē vobis pstituit nō mihi. Ego autē descen-
dā ad eū dicit mihi quomō vocat. Ait illi.
Apol. audito h noīe ait itra se z Tharsia ap-
pellauit p⁹em suū Apol. descēdit ad eū. quē
vt vidit barba plia: caput squalidū sūmissa
voce dixit. Aue Apol. Apolloni⁹ vt audie-

uit putās se ab aliq⁹ suo⁹ appellari turbulē
to vultu respiciēs: vidit ignotū hoīem hōē
stū z decorū: siluit. ait ei pnceps. scio te mi-
rari qđ ego ignor⁹ te appellauī. disce qđ prin-
ceps sū hui⁹ citat⁹. Athanagora noīe: descē-
di ad lit⁹ nauē es p⁹uēdas. int⁹ ceta vidi nauē
tuā decent⁹ ornatā: z amari aspectū tuū inui-
tatus erā a nautis tuis. nō ascēdi z libēti ani-
mo discubui. inq⁹ sinī dñm nauis quē dixerūt
in luctu grādi eē. p⁹ qđ ad te descendi vt te
de tenebr⁹ pducere ad lucē: spero qđ dabit ti-
bi de⁹ post luctū gaudiū. Apollo. leuauit ca-
put suū z dixit. qđ es dñe vade in pace. ego
autē si sū dign⁹ epulari. z iō ampl⁹ viuere no-
lo. Athanagora p⁹us⁹ ascēdit in supiora na-
uis z dixit. nō valeo p⁹uadere dñō v⁹o vt ad
lucē creat qđ faciā vt reuocet a pposito mor-
t⁹. Vocauit vñ de puer⁹ suis z ait. Clad ad-
lenonē z roga euz vt mittat ad me Tharsia:
bz ei sapiāz z fmonē suauē. potit eū forsitā
exhortari ne tal⁹ tal⁹ moriat⁹. Ueit igit⁹ puell⁹
la ad nauē ad quā ait Athanagora. Veni ad
me tharsia vbi nūc ē ars studioz tuoz vt cō-
soler⁹ dñm nauis i tenebr⁹ sedēte: et vt puo-
ces eū exire ad lucē. qđ nimis dolet p⁹ iuge
z filia sua. Accede ad eū vt ad lucē veniat. qđ
forte dōs p te luctū suū i gaudiū puerteret Si
ei hec poter⁹ facere dabo tibi. xxx. sifertias:
auri z tot argēti. z p. xxx. dies redimā te a le-
nōe. Puella h audies p⁹stāt ad eū dscēdit et
hūilivoce salutauit eū di. salue qđcūq⁹ es z le-
tare: scias qđ inocēs ego qđ p⁹gitatē suā i nauē
fragia sua z castitatē inuolatā obfauit te sa-
lutat. tē i carmib⁹ cepit modlata voce cātā
z i tāta dlcēdie qđ admirabat Apol. et dixit
cātādo ea qđ h sequūt. p scortēs gdiōz sz scor-
tū pscia nō sū. Sic spinis rosa nescit violare
z vll. Corruit z raptor gladiū ferient⁹ ab ictu
Tradita lenonī sū violata pudore. Vulne-
ra cessassēt ani: lachrymez deessent. Nulla ē
melior si noscā certa pētes. Unica fgal gñis
sū stirpe creata. Ipā iubēte dō letari credo
aliqū. Fuge mō lachrymas curā dissolue ma-
destā. Redde polo faciē mēteq⁹ ad siōra tol-
le Jā dōs est hoīm plasmatōz rector z auctor
Nō sinat has lachrymas casto finire labore
Ad hec Apol. leuauit oculos: z vt puellā vi-
dit igemuit et ait. Deu mihi misō qđ in lu-
ctabor grās ago prudentie tue z nobilitati.
Nāc vicē repēdo vt memor tui sū qñ letari.
licz regni mei virib⁹ leuabor. Forsitan vt di-

cis regio gñe ortales natalibz parentū tuo-
rū representaberis. nūc accipe centū aureos ⁊
recede: noli me appellare. Recēti em̄ luctu
renouata calamitate tabesco. Puella acce-
pit aureis abire cepit: ⁊ ait ad eā Athanago-
ra: q̄ vadis Tharsia: sine fructu laborasti: n̄
potuisti facere miam ac subuenire hoī inter-
ficiēti se? Et ait Tharsia. Omnia q̄cūq; po-
tui feci. ⁊ dans mihi centū aureos: abire ro-
gauit. Athanagora ait. Dabo tibi ducētos
⁊ descēde ⁊ redde ei q̄s dedit ⁊ dic. Salutē
tuā quero ⁊ nō pecuniā. Descēdēs Tharsia
ait ⁊ sedit iuxta eū. Si in isto squalore esti-
masti manere. pmitte me tecū sermocinari.
Si q̄ pabolaz solueris q̄onē: vadā: sin alias
refundā tibi pecuniā ⁊ recedā. Tūc Apollo
n̄: ne recipet pecuniā: s; etiā puelle pru-
dentis ne negaret fmones ait. Licet in ma-
his meis nlla cura mihi suppetat nisi flendi
⁊ lugēditi: n̄ ne ornamēto prudētie tue care-
am: dic q̄ mihi itrogatura es ⁊ abscede. Pe-
to eivt flētibz meis spaciū tribuas. ait Thar-
sia. Audito me. Est dom⁹ in terris que nobis
clausa resultat. Ipa dom⁹ resonat tacit⁹ sed
n̄ sonat hospes. Ambo cōcurrūt hospes sil-
⁹ dom⁹ vna. ⁊ ait. Si rex es vt dicis cōuenit
te eē mihi prudētiore: solue q̄onē. Ait Apol-
loni⁹. Nec scias me eē mentitū. Dom⁹ q̄ in
terra resonat. vnda est. Hospes tacitus: pi-
scis est: q̄ cū domo sua currit. At illa. Lon-
ga feror velox formose filia filue. Innumera
parit comitū stipante caterua. Curro vias
multas vestigia nlla relinq̄. Apollonius ait
Silicitū eēt oñdam tibi mltā q̄ nescis cum
rūdebo q̄onibz tuis. miroz te tātenera etate
mirifica prudētia eē imbutā. Flāq; arbor sti-
pata cateruis vias mltas currēs ⁊ vestigia
nlla relinq̄ns nauis est. Et addidit puella.
Per rotas ⁊ edes innox⁹ ille p̄trāsit. Est ca-
lor in medio magn⁹ quē nemo remouit. Nō
ē nuda dom⁹: nud⁹ s; puenit hospes. Si lu-
ctū ponerēs innocēs itrares lignes. Apol-
loni⁹ ait. Intrare balneū vbi bicinde flāme
p tablas surgūt. Fluda dom⁹ iq̄ nihil est nu-
dus hospes puenit ⁊ nudus sudabit. Cūq;
hec ⁊ filia dicerēt puella misit se sup Apol. ⁊
distractis manibz eū amplexabat⁹ dicens ei.
Exaudi voce dep̄cantis. respice p̄ginē. q̄ viz
talis prudētie mori nefariū ē. Si iugē quā
desideras de⁹ ex sua grā tibi restituat. si filiā
saluā quā defunctā dicis inuenire poteris pre

gaudio optet te vinere. Apollo. cū hec p̄ba
audisset i iracūdiā p̄sus est. surrexit ⁊ puellā
cū pede pcussit. Impulsa p̄o cecidit p̄go et
genis ei⁹ ruptis cepit sanguis effluere: p̄tur-
bata p̄o cepit flere ⁊ d̄t. O de⁹ p̄ditor celoꝝ
vide afflictionē meā. Flata sū in fluct⁹ ⁊ p̄-
cellas maris. Dat mea doloribz p̄stricta de-
functa ē ⁊ sepultura ē ei negata i tr̄: ornata
a p̄e meo ⁊ i loculo posita: cū. xx. sistercijs
auri mari tradita ē. Ego p̄o iselx. Strāgui-
lioni ⁊ Dionysiade ip̄issimis homibz a p̄e
meo sū tradita cū ornamētis ⁊ regalibz vestibz
⁊ iussa sū a suis eoꝝ occidi: tandē petiui vt
deū inuocarē an̄ q̄s me occideret: mihi p̄ces-
sit. Pyrat⁹ supueniētibz rapta sū: ⁊ q̄ me oc-
cidere volebat fugā petijt: ⁊ i hūc locū ddu-
cta: ⁊ d̄s q̄n ei placz me reddat p̄i meo Apol-
lo. Apolloni⁹ hec audies oia hec siḡ certissi-
ma exclamauit voce mag⁹ ⁊ ait. O dñe miseri-
cors q̄ p̄spicis celū ⁊ abyssū ⁊ oia secreta pate-
facis bñdictū sit nomē tuū. Cū hec audissz ce-
cidit sup amplex⁹ Tharsie filie suē osclat⁹
ē eā cū leticia ⁊ p̄ gaudio fleuit amare et ait.
O dulcissima nata mea ⁊ vnica dimidiū anie-
mee. n̄ moriar p̄t te: inueni p̄t quā volui mo-
ri: alta voce clamabat di. Currite famli: cur-
rite amici currite oēs ⁊ misit mee finē ip̄o-
nite: inueni quā pdiderā. s. vnica filiā meā.
Audito clamore famli cū currest: currit int̄
illos Athanagora p̄nceps: ⁊ descēdētibz ill-
i nauī inenest illū flentē p̄ gaudio sup collū
filie sue ⁊ dicentē. Ecce filia mea quā lugeo:
dimidiū aie mee iā volo vinere. oēs p̄ gau-
dio cū eo flebāt. Tē erigēs se Apolloni⁹ pie-
ctis vestibz lugubribz idur⁹ ē vestibz mūdissim-
is: ⁊ oēs dixerūt. O dñe q̄ filis est filia tua
vob. si n̄ eēt aliō exp̄imētū: sufficerz ei⁹ silicu-
do ad pbandū eā eē filiā tuā. Tē filia bis: ter-
q̄ter osclata ē p̄rem ⁊ ait. O pat̄: bñdict⁹ d̄s
q̄ mihi grām dedit q̄ te videre potō: te cū vi-
ueret: tecū mori. ⁊ narrauit ei quō a Lenone
p̄patat in lupanari ē posita. ⁊ quō de⁹ p̄gini-
tatē suā custodiuit. Audies hec Athanago-
ra timēs. s. ne filiā alēi i vxorē daret. misit se
ad pedes Apollo. di. Adiuro te p̄ deū viuū
qui te p̄rem filie restituit: ne alteri filiā des
in p̄iugē nisi mihi. sū em̄ p̄nceps h⁹ ciuitat⁹
meo auxilio p̄go p̄mansit ⁊ meduce te p̄ez
agnouit. Cui Apollonius ait. Non possum
tibi esse contrari⁹. quia multa p̄ filia mea fe-
cisti. ⁊ ideo opto vt ipsa sit vxor tua. Et tūc

restat vt vindicē me a leone athanagora ciuitatē itrauit cōuocatisq; ciuib; dixit. Ne pereat citas ppter vnū impiū. Sciat; Apollo niū regē p̄ez Tharsie huc venisse. ecce clas ses nauū p̄erāt cū grandi exercitu ad de/struendā ciuitatē p̄lenonē q̄ filiā suā Thar/ siā in lupanari cōstituit. His dict; cōcurs; fact; est z tanta cōmotio ppli vt nec viri nec femine manerēt qn currerent oēs ad Apol loniū regē vidēdo eū z miscōiam ab eo petē do. At Athanagora. Consulo ad h̄ vt nō de/struat ciuitas: deducat ad eū leno. Capt; ē statim z ligat; manib; leno a tergo deducit; ad regē Apolloniū regia veste indut; tonso capite: diadema imposuit capiti suo: tribu nal ascendit cū filiā et ciuib; dicēs. Uidetis Tharsia h̄ginē a patre suo hodie cognitā cui; turpissim; leno q̄ntū erat in eo corrupti onē cōfusiōēq; ppetuā pcurabat nec ami/ cicia sua nec prece nec precio desistere vole bat. facite ḡ filie mee vindictā. Omnes vna voce dixerūt. Dñe leno viū; cōburat; z diui/ tie ei; puellē denē. Proin; adducit leno z co ram omnib; in igne ponit; z totalit; cōburit. Tharsia ait villico. Dono tibi libertatē. q̄a beneficio tuo z ciuiū h̄go permansi z dona uit ei ducētos aureos z libertatē. Libertatē cūct; puellis corā se p̄ntatis pdonauit z di/ xit. Quid de corpe vestro hactenus serui/ stis ex hoc libere estote. Apolloni; ad pplm loquens: grās vobis de bñficijs vestr; red/ do mibi z filie me factis. Hunc ergo tribuo vobis auri pondera q̄nquaginta. Illi ei ca/ pita sua inclinabāt grās referentes. Līues oīes statuā Apolloni; i medio ciuitat; sta tuerūt. z in basi scripserunt. Tyro Apol loni; restauratori domoz nostraz z Tharsie sc̄tissime filie ei; h̄gi. P; paucos dies Apol loni; tradidit filiā suā in coniūgē Athana/ gore cū ingēti leticia tot; ciuitat; z cum ge nero z filia nauigās cū oībus suis volens p tharsū pficiscēdo ad p̄iaz suā ire: i somnis ammonit; est p angelū vt Ephesum iret: et intraret in templū ephesoz cū filiā et gene ro suo ibiq; oīes casus suos alta voce ex/ poneret q̄s pass; eēt a iuuentute sua postea veniret tharsū z vindicaret filiā suā. Apol loni; exp̄gesact; oīia indicauit genero z fi/ lie sue. Illi aut; dixerūt. Fac dñe quod tibi vi det bonū. Tūc iussit gubernatōrē nauigare ephesū. Qui cū descendisset ratim cū suis tē

plum petijt z coniunx sua in sacerdotēs s̄ cte vixit. rogauit vt tēplū apiret. qd factum est. Nec audies vxor eius q̄ qdā rex vene/ rat cū filiā z genero: gēmis regalib; ornauit caput suū z iduit se veste purpurea z cū ho nesto comitatu tēplū itrauit. erat nimis pul cra z ob nimū castitat; amorē asserebāt oēs nullā rāgratā eē h̄ginē: quā vidēs Apolloni us nullā noticiā ei; habebat. misit se ad pe/ des ei; cū filiā z genero: tant; em splendor ei; pulcritudinis imminēbat vt ip̄a Diana eē vidētib; putaret. statuit i tēplo p̄ciosa mu nera: z post hec cepit Apolloni; dicere sicut angel; ei dixerat. Ego ab adolescentulo rex nat;: tyr; Apolloni; nominat;. cū ad omnē sciam puenissem: regis iniq; Antiochi qōnē exolui: vt ei; filiā acciperē. Ille h̄o eam de/ florauit ac in impietate p̄tinue tenuit z me occidere conabat;: fugā petij z in mari oīia pdidi z post a rege Altistrate gratissime su/ scep; intantū ei; beniuolentiā sū exp; vt mi bi filiā suā in vxorē daret. Deinde mortuo An tiocho ad regnū p̄cipiēdū vxorē meā mecū duxi. Hāc filiā pepit vxor mea i mari de cuius p̄tu d̄functa est quā ego cū. xx. s̄stertijs aureis i loculo clausā in mari misi vt inuen ta digne sepeliret. Et hanc filiā meā neq̄sū/ mis hoib; ad nutriendū cōmēdauit z supio/ res p̄tes egyptij petij. Quarto autē decimo anno aduenies vt filiā meā expeterē dixert mibi eā eē defunctā. z dū credidi i luctu vixi z i lugubrib; vestib; z mori cupies: mibi filia mea reddita est. Cū hec z his filia narraret Altistrate; reg; filia vxor ei; leuauit se et ra/ puit eū in amplex; volēs ei; osculari. Apol loni; at; repulit eā a se cū indignatiōe igno/ rās q̄ vxor sua esset. At illa. O dñe mi dixit cū lacrymis: dimidiū aīe mee cur sic agis? Ego sū p̄iū tua Altistrate; regis filia: z tu es tyr; Apolloni; marit; z dñs me;: tu es m̄gr me; q̄ me docuisti: tu es naufrag; me; quem amauit cā libidis. s; sapie. Apolloni; h̄ au/ diēs statim noticiā ei; bñs. cecidit sup collū ei; z p̄ gaudio lacrymas emisit di. Bñdict; altissi; q̄ mibi filiā cū vxore reddidit. At illa. Ubi ē filia mea? Et ipse oñdēs Tharsia di/ xit. Nec ē filia tua Tharsia. Illa h̄o osc̄lata ē eā. z sic cū leticia magna i tota ciuitate illa z in circūitu q̄ rex Apolloni; vxorē suā in tēplo inuenit famatū est. Apolloni; ascen/ dit nauem cum vxore z filia z genero reuer

tens ad prias suā. Veniēs igit Apollonius antiochiā regnū sibi reseruatū recepit et pges tyrū. Pstuit i locū suū Athanagorā generū suū. Deinde cū ipso genero: vxore et filia et cū exercitu regio veniēs tharsū. iussit apphenbere Dionysiadē et Stranguillionē et duci aū se: corā omibz ait. Ciues tharsenses nūqd vrm alicui extiti ingrat? Des dixerūt. Nō dñe: parati sum? p vobis mori. hec statua est facta. qz nos a morte seruasti. Apol. ait. Comendavi filiā meā Stranguillioni et Dionysiadi vxori sue et eā mihi reddere noluerūt. Infelix mlier ait. Bone dñe nūqd tu ipse titulū monumēti ei? legisti? Apollonius iussit filiā suā venire i pntia oim et Tharsia maledixit mlieri et dixit. Aue: salutat te Tharsia ab infer: reuocata. Infelix mlier vidēs eā toto corō cōtremuit. ciues mirabant et gaudebāt. Et iussit Tharsia venire villicum cui ait. Theophile tu agnouisti: clara voce rñ: de. Quis ad inefficiendum me te obligauit? Villic? ait. Dionysiades dñā mea. Tē ciues rapuerūt Stranguillionē et Dionysiadē et extra ciuitatē trahētes lapidauerūt. Uolētes et Theophilū occidere s; Tharsia eū a morte liberauit dicēs. Nisi mihi spaciū ad orandū dedissz mō eū nō defenderē. Apollonius dedit munera ciuitati ad restaurandū ciuitatē et morat? est ibi tribz mētibz. Nauigans inde pentapoli ciuitatē. curiā ingredit? ad Altistratē regē gaudēs. Rex senex fact? est: vidit filiā et neptim cū marito suo rege p integru annū letant? insimul vna pmanerūt. Post h mori? pfecta etate. māibz eoz dimit tens dimidietatē regni sui Apollonio et medietatē filie sue. Oibz his pact? dū ambularet Apolloni? iuxta mare vidit piscatorē q eū p naufragiū accepit. iussitq eū apphendere et ad palatiū duci. vidēs piscator a mli: libz se apphendi. putauit occidi. Ingress? Apolloni? iussit eū adduci ad se dicēs. Dic paranymp? me? q mihi p naufragiū opem dedit: ad ciuitatē venire oñdit. et dixit ei. Ego sū Apolloni? tyr?: et iussit sibi dare. cc. sifter tias: fuos et ancillas: et fecit eū comitē suū q diu vixit. Elamit? q ei de Antiocho nunciavit pcedēs ad pedes Apolloni? et ait ei. De mor: esto dñe Elamiti fui tui. Apolloni? apphensa māu ei? erexit eū: fecitq eū diuitē et ordinauit i comitē. His explet? gēuit Apolloni? filiū de cōiuge sua quē in locū aui sui

Altistrat? pstituit regē. Vixit Apolloni? cū coniuge sua. lxxxiij. annos et tenuit regnū Antiochie et tyri et tyrenensū hēte ac feliciter casus suos descripsit et duo volumina pfect. vñū in tēplo ephesoz alterz in sua bibliotheca collocauit. defunct? ē et perrexit ad vitā eternā. Ad quā nobis rē.

De celesti patria
Capitulū. CLIII.

Errat Geruasius

Nq i ediffa ciuitate ob presentia scē imaginis chri null? heretic? viuere potest. nullus pagan?: nlls idolor? cultor?: null? in deus. Sed nec locū illū barbari pntē inuadere. si qñ exercit? obuēnit hostilis stās sup portā ciuitat? innocēs puerul? eplam legit et sic eadē die q legit eplā aut placantur barbari aut fugiūt effeminati.

Moralizatio

Oharissimi. Ista ciuitas est ciuitas illa de qua in Apoca. dz. Vidi ciuitatē sanctā hierlm descendētē de celo nouā sicut sponsam ornatā viro suo. Ciuitas ista pstruitur ex viuis lapidibz. i. scēis martyribz et alijs deuotis et placentibz in q ppter pntiaz scē imaginis chri null? idolor? cultor aut heretic? neq barbar? audet accedere nec locū illū inuadere. Vel ciuitas ista potest dici corp? nrm in q ppter pntiā scē imaginis chri. i. anie infuse et p baptismū a pctō originali lote. null? heretic? i. nulla diaboli versutia aut pōpa viuere pōt qm in baptismo dō firmit? adherere pmissim? et diaboli pompis abrenūciauim?. qm hō ad imaginē tritat? scē fact? et creat? est. vt dz Gen. j. Faciam? hoīez ad imaginē et similitudinē nrām. iō diabol? in eo post baptismū viuere non potest. nisi hō voluerit. Hostis em noster ita debilē q neminē supare pōit. nisi homo voluerit. Sed nec locū illū barbari possunt inuadere. barbari sē peccata mortalia q per pntiam diuinę gratie aniam nostrā inuadere nō possūt. Et si fragilitate cōditionis nostre et carnis suggestionē anima p peccatū aliqd mortale aut saltē enorme inuadit puerul? innocēs. i. pscia remordēs exercitiū hostilē obuēnit? tē per eplam pfectionis debz repellere et p pfectionē p pctis satisfaccere. Et sic eadē die q puerul? stās in porta. i. inchoatio bōe vntē eplam emēdatiōis et confessiōis legit tot

tiēs q̄tiēs barbari p̄sciaz innadētes z bonū op̄ n̄m retardātes aut placant aut effemī nati fugiūt. s̄z nūq̄ placant. q̄z dū bōa opa n̄ra cōspiciūt p̄l in tētatiōis furiā vertunt z insaniūt. Si at ex lapsu carnis nos ī p̄nti laquēū inciderim⁹. nllam tū ex hoc placati onē diaboli vt a tētatiōe vlla desister h̄re poterim⁹. s̄ effeminati z deuicti a nob fugiūt. Scultū ei est fūire diabolo q̄ nllō placat obsequio. s̄z adherēdū ē deo q̄ sibi fūientib⁹ vī tā z mercedē eternā retribuit.

De mō pugne ī passiōe ch̄i p̄ diaboli.

Capitulū. CLV.

In anglia vt nar:

Erat Bernas⁹ ad t̄mōs ep̄at̄ ellenēf. Est castz Cathubica noīe. infra cui⁹ limites e vicino loc⁹ est quē wandleburiam dicūt eo q̄ illic wandali p̄tes britanie seuā ch̄ianoz pemptiōe vastātes castrametati sūt. Ubi p̄o ad mōticuli apicē fixere tento// ria planicies in rotundū vallat. circūcludit vnico ad instar portā aditu patēs ad īgres sū. In hac campi planiciē vt ab antiq̄ssimis t̄pib⁹ colit fama q̄ vulgo testat post noctis cōtinciniū lucēte luna. si q̄s miles exclamat: miles cōtraueniat. Stati ex aduerso miles occurrit q̄ ad p̄grediendū par⁹ cōcurrētib⁹ eq̄s aut resistentē deicit aut deicit. Et itra adit illi⁹ septa sol⁹ miles ingredit z ab exte// riori aspectu alicui⁹ for⁹ nō artat. ad hui⁹ rei fidē rē gestā z multis vulgo cognitā subiun go quā ab incol et indigenis auditui meo subiecti. Erat in britania maiori pauc⁹ exa// ct⁹ dieb⁹ miles Albert⁹ ī armis strenuissim⁹ oib⁹ p̄tutib⁹ decor⁹. Hic aliq̄ die castz me// moratū hospes īgredit. Et cū ī hyemis intē perie p̄ cenā noctu familia diuitis ad focū (vt potētib⁹ mor⁹ est) recitandis antiq̄s ge// st⁹ opam daret. tandē occurrit ab indigenis p̄taratū mirabile recensitū. Virg strenuus vt q̄ aurib⁹ hauserat rei ip̄⁹ experientia p̄// baret. vnū de nobilib⁹ armiger⁹ elegit q̄ comite locū adiit. Ad oñsum locū loricat⁹ mi// les appropiāns ascendit dimissosq̄ suo nobili sol⁹ campū ingredit. Exclamat miles vt altez iūciat z vocē ex opposito miles ad in// star milit⁹ celer occurrit. p̄tq̄z vt videbat ar mat⁹. Quid pla. Extēsis clypeis: direct⁹ ha// st⁹ eq̄ cōcurrut. equites īpulsib⁹ mutuis cō// cūtiūt z elisa iā alteri⁹ lācea ictusq̄ euanesce

te p̄ lubricū. Albert⁹ aduersariū suū potēt ī pulit ad casū. Eadēs z sine mora resurgens Albertū p̄ luta respicit equū ex cā lucratina adducere lanceā subducit z dū eā mō iaculi missibil⁹ emittit: femur Alberto ictu atrocis/ simo transfordit. Ex aduerso miles n̄r aut p̄ gaudio victorie ictū vulnusq̄ n̄ senties aut dissimulās dispente aduersario. cāpū victor egredit. equū lucratū armigero tradidit sta tura grandē: leuitate agile z ī appentia pul/ cerrimū. Regrediētī viro nobili turba fami liar⁹ occurrit: euentū mirat: casū deieci mi lit⁹ ḡtū b̄ns: z strenuitatē tā illustr⁹ baronis cōmēdas. Et cū caligas ferreas dīscalciaz vnā sāguis coaglo vidit p̄pletā. Stupet fa milia de vulnere s̄z dñs indigē t̄iere. Eōcur rit excitat⁹ p̄pls z q̄s añ sōn⁹ p̄sserat excre/ scēs. admiratio ducit ad vigilādū Test⁹ triū phī equ⁹ freno n̄ dimisso tenet: ad publicū p̄spcū exposit⁹ oclis toruis: cervice erecta pilo nigro sella militari. Jā gallicat⁹ aduene rat. equ⁹ saltib⁹ estuās: narib⁹ ebullies: pedi b⁹ trā pulsās: lor⁹ q̄b⁹ tendebat dirupt⁹ ī na turalē se recipit libtatē: fuga facta īsecut⁹ dispuit z nobil⁹ miles n̄r id iniusti vulnere p̄ petuū h̄z momētū: q̄d singul⁹ annis illo eod noct⁹ renouāte momēto vuln⁹ ī supficie cu// tis supductū recrudescēbat. Un factū ē vt p̄ annos paucos miles illustr⁹ transfreta// uit. et sub mltiplicata p̄ paganos pugnādi strenuitate vitā dño reddēs cōmēdauit.

Moralizatio

Obarissimi. Iste miles strenuissimus est dñs noster Iesus ch̄s qui est miles et rex regū z dñs dñantiū q̄ cū milite. s. diabo lo pugnatur⁹ de castro supnoy ciuiū mōm istū ingredit. hūanū gen⁹ redimi nō potuit set nisi dei fili⁹ mōm p̄ diaboli pugnatur⁹ ī trasset. Hā añ ch̄i ītuitatē null⁹ sc̄toz q̄s iust⁹ fuerit regnū celoz intrare potuit. p̄p̄ea dei fili⁹ ex p̄sultu dī p̄ris ab idigenis suis h̄ mirabile intelligēs q̄ añ mltā annozū milia limbū ī feni introierāt. vnū de nobilib⁹ ar migeris elegit. q̄ comite mōm istū intrauit. cui equū añ īpus pugne cōmēdauit. q̄z dū ch̄s de Maria p̄gie nasci voluit: ab ei⁹ pu rissimo sanguie spū sc̄to coopante carnē sū// psit quā p̄ armigero op̄putauit. s̄z cū miles iste cāpū intrasset z aduersariū suū diaboli cōsiderasset exclamauit miles vt nō alterū inueniat z ecce exoppoito alter miles. s. di

abolus ad instar militis p supbia armatus oēs
currit. s; dñs noster oēs q̄s secū habuit di-
misit sol⁹: campū intravit p̄et equū. i. hūa-
nitatē. Qui dū tps passiōis ei⁹ appropinqz
z iudei eū capent z crucifigerēt nllz secū ha-
buit. qz discipuli (vt euāgeliste testant) relicto
eo fugerūt. In horto sol⁹: i. captura sol⁹: in
cruce sol⁹: in oibz passiōibz suis z angustijs
corpis sol⁹: ita vt impleret illd̄ Esa. Torcu-
lar calcaui sol⁹: de gētibz n̄ ē vir meū. Quid
pla. Extensis clypeis: directi hasti: eq̄ zc. qz
dū ch̄s hūanā naturā ad quā redimēdā ve-
nerat a lapsu p̄moz parentū erigeret: hūili-
tatē sue clypei extēdit hastā supbie: neq̄s
mi diaboli fregit: z aduersariū suū potēter
impulit ad casū: z ad iferni pfundissima di-
mersit. S; miles n̄r Ies⁹ ch̄s i hac pugna
i. passiōe sua p iude traditionē z mltipha-
riā derisionē ac postremā p mortē et crucis
sine plationē cadens z cito resurgēs: qz die
t̄ia (sic ip̄e testat de se: pcedā vos i galileā)
resurrexit. Tūc aduersari⁹ ch̄i lanceā in die
parascenes s̄bducit: z femur nobilissimi re-
gis n̄ri ictu atrocissimo tranffodit. Qz ch̄s
aut p gaudio victorie ictū vulnusqz nō sen-
tiens aut dissimulans dispente aduersario
qz dū ch̄s morerē i cruce: diabol⁹ siqd̄ i co-
ptat⁹ h̄e potuisset ad eū venī. qz purū ho-
minē eūz credidit. miles dispente aduersa-
rio et debellato mōi campū victor egredit.
equū lucrātū. i. corp⁹ z aīaz i die ascensiois
sue deo p̄ri tradidit. S; cum nobilis iste de
mō i mōte oliueti ad p̄ezregredit turba fa-
miliar⁹ occurrit. Quoniā oīm p̄iar chaz et
p̄phaz numer⁹ aliorū qz sctōz exercit⁹ letissi-
mi ex victoria facti z i limbo ifernoz adhuc
reclusi singlati dicebāt. Aduenisti d̄sidera-
bil⁹ zc. Euentū mirant casū dilecti milit⁹ ad-
uersari⁹ sui gratissimū h̄ntes et strenuitatē
tā illustri baronis cōmendants. s; z miles
vulnera de triūpho i signū victorie retinuit q̄
i extremo iudicio iust⁹ ad p̄mū et p̄ctōibz
ad suppliciiū oñdet. Stupet familia de vul-
nere. i. oēs electi mirant d̄ tā acerba morte z
ch̄i passiōe ei regratīates. s; dñs dedignat
tiere. qz virilit̄ p̄ mōm: carnē z demonē pug-
nit ac potētē supauit. Deuot⁹ cōcurrit exci-
tat⁹ p̄ls q̄ pus cū ch̄o cōpassiōez n̄ habuit
s; visis vulneribz z i mēte ptract⁹ amar⁹ pas-
sionibz q̄s pus somn⁹ obliuiois z īgratie p̄s-
serat. excresecēs admiratio ducit ad vigilan-

dū. Dū triūphi test⁹ ē equ⁹. i. ch̄i cruentu-
tū corp⁹ i q̄ vt Esa. d̄t. A plāta pedis vsqz ad
verticē capiti nō est sanitas. s. ad publicū cō-
spectui oīm fidelū i memoriā ē repositū. Jā
gallicant⁹ aduenerat z equ⁹ saltibz estuans
naribz ebullies z pedibz trā pulsās zc. Per
gallicantū horā mort⁹ ch̄i vicē nonā q̄ tunc
erat s; gentiles hora vere meridiei intelligi-
m⁹. attū oibz nobis erat nor⁹: cū p̄phā dicat.
Uanū ē vobis aī lucē surgere. qz q̄t̄ ante
ch̄m nascebant ad infernū d̄scēderūt. Pro-
pterea ch̄s estuās ē saltibz resurgēdi et ad
celos ascendēdi. Ebullies naribz in terrorē
oīm d̄natoz i die iudicij extremi. z pedibz
trā pulsās. i. hoies de trā resurgere faciens
cum vox tube nouissime sonuerit: surgite
mortui z venite ad iudiciū. Tūc dictur⁹ ē iu-
st⁹: venite possideat⁹ patū vob regnū ab ini-
tio secl. S; reprobi expectabūt illā sniam
tremēdā q̄ eis dicef. Ite male. A q̄ zc.

De causa subuersiois Troie.

Capitulū. CLVI.

Refert Duidius de
bello Troiano. qz Helēā fuit capta
a Paride. z qz p̄phetatū fuit: qz citas
Troiana n̄ eēt subiecta q̄s qz Achilles mor-
tuus eēt. Dat⁹ h̄ audies eū i qdā camera in-
ter domicellas cuiusdā reg⁹ i habitu mulie-
bz occultabat. Qd̄ intelligēs Ulixes nauē
cū mercimonijs p̄pauit. ponēs et ornamēta
m̄liebzia z arma splēdētia. z sic ad castz de-
uenit vbi Achilles cū domicellis inclusus
manebat. q̄ statī cū nauē cū ornamēt⁹ et ar-
mis vidisset cū domicellis cā emēdi mercii-
monia intravit. S; cum Ulixes curiose ar-
ma tractasset z illū ap̄phendere sollicitasset.
Achilles hastā arripuit z vibrauit. z sic pa-
ruit res. quē Ulixes ap̄phēdēs z ad Troiā
ōducēs: pualuerit greci. Ip̄o v̄o mortuo ca-
pta ē Troia z obsides p̄ aduersē s̄ libati.

Moralizatio

Aharissimi. Paris diabolū fecit. Helena
q̄o aīam siue totū gen⁹ humanū a diabo-
lo captū. Troia infernū. Ulixes ch̄z Achil-
les sp̄m̄ sc̄m̄. Flauis mercimonijs onusta ē
brā s̄go Maria p̄tutibus adornata. Arma
Achill⁹ s̄ crux: clauēs: lancea: corōa zc. Aī
ch̄i mortē troia. s. ifern⁹ pualuit z aīq̄s p̄f-
i obsidiōe tēuit. s; ch̄o mortuo i die pasce-
ues ifern⁹ caput z obsides q̄s tēuit reddidit

Ca. CLVII CLVIII. et CLIX Foliū LXIX

Depena pctōz nō satisficientiū
in pñtī pro delictis.
Capitulū. CLVII.

Quidaz imperator
erat q̄ ianitorē prudētē habebat: q̄
a dñō suo instant petijt vt eū iani
torē citat p̄ vnū mēse eē pcederet. ita q̄ ab
oī gibboso. monoculo. scabioso. ipetigino
so: ac bernioso denariū h̄et. Impator ei cō
cessit z sigillo roborauit. q̄ mīsterio suscepto
stetit i porta citat vt intrātesz exētes no
taret z videret si aliq̄d lucz ex officio posset
obtiere. Quadā p̄o die gibbos⁹ capat illam
portā itrauit. ianitor ei obuiā vēit z dñariū
ab eo petijt sz statutū z ipator pceptū. Gib
bos⁹ renuit z nihil dare voluit. Tūc ianitor
man⁹ eū iniecit eiusq̄ caputū accipe volu
it. dñi aut caputū tolleret leuādo inuenit eū
monoculū. statī duos denarios ab eo petijt
Alē dare noluit. sz fugere pposuit. sz ianitor
p caputū eū traxit. z ecce nudato capite iā
scabios⁹ apparuit. statī tres dñarios postu
lauit. Gibbos⁹ hec videns cepit ei resistere.
nudatisq̄ brachijs apparuit ipetiginos⁹. Ja
nitor p̄o q̄rtū dñariū postulauit. Cui defēde
ti capā abstulit z cadēte illa bernios⁹ apparu
it. q̄ntū q̄re dñariū ab eo petijt. z sic p̄tigat q̄
q̄ vnū d iure dare noluit inuit⁹ q̄nq̄s dedit.

Moralizatio

Omnib⁹. Janitor est p̄lat⁹ aut discret⁹ p̄fesi
sor q̄ habz stare. i. p̄ba dī z ei p̄cepta pmul
gare i porta citat. Ciuitas ista ē mōs q̄ tm̄
vnā portā intrādi h̄z. s. ventrē. q̄ vn⁹ introit⁹
hoim z iumētōz. Sz sc̄ mltē porte ad exēū
dñi. s. aliq̄ mortū gladio. aliq̄ igne aliq̄ sbito
aliq̄ a bestijs sz diuersitatē z mortē. mltipli
cia gñā. Sz anq̄s p portā mort⁹ mōz istū exe
at optet de nēcitate q̄ soluat ianitori dena
riū si aliquā maculā habeat. Per istū Gibbo
sū. scabiosū. impetiginosū z c. p̄ctōz intelli
gere p̄gruit plenū vicij z p̄cupiscētij z p̄
cipue q̄ in septē p̄ctis mortalib⁹ est inuolu
t⁹ q̄ p̄libet vicio vnū denariū soluat. s. aua
rus largitate. gulos⁹ sobrietatē. luxurios⁹ ca
stitatē. supb⁹ humilitatē. iracūdn⁹ mansuetu
dinē. z sic de ceteris p̄ctis ad trīa p̄cede. q̄
de nēcitate ē vt soluat hic vl alibi. Et qd̄ hic
pōt vna die solui. vix alibi p annū poterit.
Redde ḡ q̄ debes z secure poteris trāsire p

portā clarissimā ad vitā etnā. Ad quā zc.
De perpetuitate anie
Capitulū. CLVIII.

Home inuentū est
corp⁹ incorruptū alt⁹ muro ciuitat⁹
cū ist⁹ versib⁹. Fili⁹ euandri pal
las quē lancea curui Bilit⁹ occidit: i morte
sua iacuit h̄. Lucerna ardēs erat ad caput
ei⁹ q̄ nec liq̄re nec flatu extingui poterat donec
subē flāmā foramiē facto cū acu aer fuisset im
miss⁹. Uuln⁹ aut gigāt⁹ q̄ttuor pedū fuit et
dimidi⁹ q̄ ē p̄ euerfione troie occis⁹ iacue
rat p̄ duo milia annoz ducētos z q̄dragita

Moralizatio

Omnib⁹. Iste gigas est p̄m⁹ pat⁹ noster
Adā q̄ erat plasmatus z non corruptus
nisi per pctm̄. Iste erat altior muro ciuitat⁹
tis q̄ mōs iste dī. Altior ei erat. q̄ teste p̄s.
Dia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ zc. Iste erat ḡ
uit⁹ vulnerat⁹ q̄nt⁹ tra dei p̄ceptū de fructu li
gni vetiti comedit. nō tm̄ ipe vulnerat⁹ sed
et totū gen⁹ humanū vulnere p̄ditōis. p̄fun
dissimo laceratū erat. ita q̄ nec i celo nec in
terra nec int⁹ angelos nec int⁹ hoies inuent⁹
est aliq̄s q̄ poterat illd̄ curare donec fili⁹ dī
de regalib⁹ sedib⁹ ad ima n̄fē mortalitat⁹ de
scendēs venerat q̄ p passiois sue sanguinē
roseū vuln⁹ humani gener⁹ atrocissimū p̄fe
cte curauit. Lucerna ardēs ad caput q̄ nec
liq̄re nec flatu extingui poterat est pena infer
nalis: in q̄ diuina visioē carebat per q̄ttuor
milia ānoz q̄ nec liq̄re. i. ozone alicui⁹ sancti
nec flatu. i. ieiunio poterat eū ab ista p̄ea li
berare nec extingui donec flāmā. s. diuine
miscōie cū acu acerbissime passiois ex ei⁹
tute ania cū dignitate descēdit ad inferos z
eū secū ad paradisi gaudia p̄duxit vbi etnāl
clara visioē dī p̄frui poterat nisi pctis se volū
tarie subijciēs subiacere penis velit.

De inuentioē vinearū.

Capitulū. CLIX.

Iosephus in libro
de causis rerū naturalū dī. q̄ Noe
inuenit vitē siluestre. i. labruscā. a la
bris terre z viay dictā. q̄ cū eēt amara tulit
sanguinem q̄ttuor animalū. s. leonis. agni.
porci. z simie. q̄ terre mixto fecit simū quē ad
radices labruscay posuit. Sic ḡ vinū eorū
sanguine est dulcoratū. quo facto Noe po
t

stea de vino iebriat: et nudat? iacēs a filio in
niori derisus: qui omnibz filiis eius cōgre
gatis dixit se sanguinē dictorū animalū po
suisse hominibz p doctrina.

Moralizatio

Ovarissimi. Per vinum multi facti sūt le
tones ppter iram: nec illo tpe habent dis
cretionē. Aliqui em sunt agni p verēcūdiā
Aliqui sunt sumie p curiositatē assumptā in
eptāqz leticiam. Nam simia omnia corā se
facta etiā facere pponit sed destruit. quam si
cape voluer? plūbeos calcios habeas. et dū
te illos exuentē induentēqz cōspexerit et for
tis ligantē silt facit. que cum currere tentat
torquet grauedine et caput. Qd de multz bo
minibz est simile. qd dum singla tentant iebri
etatibus vir aliq pficiunt: sed sicut simia de
struunt et confundunt.

De retractōe diaboli ne bonū operemur.
Capitulū. CLX.

Requēs est vt an:

Ingeli sathane i angelos luc? se trans
formēt: et i humanis mentibz alio
quid diaboli immisiōis nutriāt. Ad isto
rū cognitionē quoddā notam i dignissimū
subdit exēplū. Erat in regni Arelatensis fi
nibz episcopatu valētino castrū qd dā: cui
dñā i assiduā duxit p̄suetudinē infra missa
rū solennia p euāgelium ecclīā egredi. Nō ei
poterat p̄secrationē dñici corpis sustinere.
Luz p mltos annos ad cōpertū vir ei? dñs
castrū istū? noticiā habuisset: nec tātē p̄sūpti
onis cām sedul? inuestigator inuenisset: se
mel quodā die solēni finito euāgelio egredi
ens dñā p viz et mīstros ei? inuita et renitēs
detinet. Statimqz sacerdote p̄ba cōsecre
toria pferente dñā spū diabolico leuata sur
sū auolat: partēqz capelle secū i p̄cipitiū du
cēs: ampl? in finibz illis nō est visa. Sed et
pars turris cui capella innitebat adhuc su
pmanēs rerū fert testimoniū.

Moralizatio

Ovarissimi. Castrū istud de qd mund?
iste intelligit. Huius castrī dominus ē
spiritualit? homo mundan? totalit? mundo
dedit? intantū qd cū per diuinā inspiratio
nē aliquando opus aliq bonū inceperit: p
pter mundi vanitatē cui dedit? est pficere n
potest: ita qd ppter mundana sepe vitā suam

amittit. Diabolus em qz humano generi sp
inimicus est plus de pficiendo aliq bonū
nos subtrahit qz ad initiandū h adducit. cō
siderat nāqz qd i fine victorie p virili pug da
tur palma glie. sed dñs hui? castrī est discre
t? p̄fessor. qd cū viderit dñam suā. i. ouē sibi in
ecclīa cōmissam errare. et p̄cept? ecclīe non
velle obedire. sed post eu angelū. i. ammoni
tionē fraternā exire ecclīam: h est qd sacer
dos et p̄fessor tuus tibi viā salut? pandit et in
struit. et tu errās attēdere sp̄ernis. certe per
mīstros. i. ecclīasticas cēsuras: et excoicatio
nē publicatē inuito ad obediām introducet
Sed si tūc p̄ba p̄secratiōis. i. aie tue salutē
sustinere nō poter? spū diabolico leuaber?
et ad inferna nouissima puolabis vbi erit fle
tus et stridor dentiū. Verba salut? nre sūt p
ba p̄dicatiōis et bone exhortatiōis qd tūdie
et p̄sertim in dieb? festiis is p̄ferunt. Sz sūt
aliq ita spū diabolico inflati qd cuz ad fmo
nē pulsū audiūt: iā pmo se ad requiē i lecto
ponūt et tūc p̄p̄ dormire incipiūt cū totam
noctē i vanitatibz et lasciujs: alijsqz comē
satiōibz deduxerūt. ita vt de illis merito Job
dicat. Noctē verterūt in diē. Et si aliq qd dū
manesurgūt ad ecclīā nō p audiēda missa:
aut fmonē p̄dicatiōis intelligēdo p̄perant.
sed eoꝝ mercātjs aut certe fabulis intēden
dis pl? festināt. Et sūt aliq qd dū corpe p̄ntia
lit in ecclīa p̄sistūt: cordis tū sollicitudine
ad exteriora vagātes ad eū placādū nō diri
gūt. aliq sūt qd dū ecclīā intrātes missā audi
re incipiūt sz euāgelio lecto more istius dñe
ecclīā exeunt: et in cemiterij p̄finibz et mur?
se ponūt vt fmonē finito ad campāne sonū
tū ne p̄dicatiōnē audiāt ad ecclīā recurrāt:
et cito recedant. hos discret? p̄fessor admoni
tōne p̄habita inuite renitētes ab ecclīe gre
mio vt p̄dictū est dz amputare. i. diabolo dū
nō penituerint cōmēdare ne ipse criminibz
eorū qsi cōsentiendo reus a dño indicet qd
dicet ipis. Ite maledi. etc.

De deo p suis bñficijs sp̄ regratiādo
Capitulū. CLXI.

In regno Anglie mō
culus qdā est in nemoroso saltu ad
staturam homis in apicem surgēs.
In quē mltos aliqz venatores ascēdere cō
sueuerunt cum estu et siti fatigati aliquod i
stācie sue qrebāt remediū. Verū ex loci et rei

+ M. in dedicatione quadrat p illis qui
volunt quoni interce

conditione relicta lōge soci⁹ sol⁹ q̄sq̄ ascen-
dit. Cūq̄ sol⁹ quasi ad altez loquēs dicerz
Satio: Stati ex improviso e latere p̄pinata
astabat celebri cultu: vultu hilari: manu ex-
posita: cornu grāde gestās: auro gēmisq̄ or-
natū sic q̄rundā vsq̄ hodie mor̄e vice calū-
cis nectar⁹ ignoti sz suauissimi sapor⁹ offere-
bat. q̄ hausto tot⁹ calescent⁹ corpis estus et
lassitudo fugiebat: ita vt nō laborasse sed la-
borē arripe velle q̄s crederet. sed et sumpto
nectare minister linteolū mūdissimū ad ora
siccāda porrigebat. Et expleto suo mīsterio
disparuit: nec mercedē p̄ obseq̄o nec p̄inq̄si-
tiōe colloquū expectabat. Hoc mlt⁹ anno
sitat⁹ antiq̄ curricul⁹ ap̄d vetustissimos cele-
berrimū ac q̄tidianū agebat. Deniq̄ vena-
tor q̄dā m̄les venandi causa locū dictū ac-
cessit: et postulato potu ac sūpto cornu n̄ illō
vt cōsuetudis et vbanitat⁹ erat pincerne re-
stituit: sed ad p̄pū vsū retinuit. Clerū dñs
compta rei veritate p̄donē damnavit. et cor-
nu angloz regi Henrico vetustiori donauit
ne tāti criminis fautor fuisse censeret.

Expositio

Quāritissimi. Hemor⁹ sol⁹ regnū celoz
est. et monticulū mōm istū esse intelligi-
mus. quoniam in mōdo teste psalmista reptilia
sūt quoz nō est numer⁹. Venator est hō qui
q̄tidie i h̄ mōdo venat et singulis dieb⁹ cursū
bus vnā dietā ad mortē venandā montem
istū ascendit. Sed cū in ista venatiōe nil nī
si reptilia tribulationis et animalia diabولية
deceptiōis inuenerit estu diuini ardor⁹ et si
ei remuneratiōis ad cornu olei miscōiaz ac-
cedat. q̄d de fonte sue benignitatis omnib⁹
affluent⁹ tribuit et nō impropert. Cornu fi-
li⁹ dei est q̄ nectar illō salutare suauissimi sa-
por⁹ in ara cruc⁹ ex suis sc̄tissimis vulneri-
bus celebri cultu: vultu hilari: manib⁹ latif-
sime expansis p̄ redemptiōe toti⁹ gñis hu-
mani largit⁹ p̄pinat. Cornu istō p̄ciosū au-
ro est ornatū quādo corp⁹ illud gl̄iosum sal-
uatoris n̄ri diuersis tormētōrū supplicis
ac flagellationū vulnerib⁹ roseo sanguine i
planta pedis vsq̄ ad verticē capitis. Esate
ste est transfusum. Cornu est gemmis deco-
ratū quādo caput illud gl̄iosū spinarū dē-
sitate fixur⁹ atrocissimis est perforatū. Iste
pincerna dat nobis manutergū cōfessiōis
et indulgētie quo crimina n̄ra abstergamus
quare sibi vas mōm. id est cor p̄ritū et būili

atū. ac a p̄ctis purgatū reddere debem⁹. et
p̄ potu suauissimo: gr̄as sempiternas agere.
q̄d si nō fecerim⁹ iudex viuoꝝ et mortuozum
cornu a nobis eriget in die extreme vltiōis
et in cōfusiōe nostrā cunct⁹ videntib⁹ ostē-
det: et in patibulo infernali perpetuo cruci-
andos suspendet.

De cauēdis imp̄catiōib⁹ cū expositiōe
Capitulū. CLXII.

Rem nouam atq̄ in
solitā sz salubri p̄silio plenā. et caute
gl̄a incaut⁹ facile p̄stare narrat Hēro-
uas⁹ tillēbergē. ad Ottonē rhomanoz ip̄a-
torē q̄ i Cathilonia ep̄atu gerūde ē q̄dā mōf
excell⁹ valde: hui⁹ ambit⁹ ardu⁹ est: et p̄ pte i-
accessibil⁹ ad ascēsu. i cui⁹ sūmitate lacus est
aquā p̄tinēs subnigrā. et i p̄fūdo ip̄scrutabi-
lē. Illic māio fert⁹ cē dmonū ad modū pala-
tū dilatata et ianua clausa. facies tū ip̄mā-
fiōis sic ip̄oz dmonū vulgare ē icognita ac
inuisibil⁹. In lacū si q̄s aliquā lapideā aut ali-
am solidā piecerit materiā. statū tāq̄ offēsis
demonib⁹ tēpestas erūpit. Et in q̄dā mōf pu-
ticla est nix p̄petua: glacies p̄tinua illic cry-
stalli copia. et nlla vnq̄ solis p̄ntia. Ad hui⁹
mont⁹ radicē flui⁹ ē aureas h̄ns arenas vñ
ex ei⁹ arenis aurū q̄d vulg⁹ palliū noiat eli-
cit. In hui⁹ mōf p̄sistētia et circūitu argen-
tū fodit. et mltiplex fertilitas erūpit. Erat in
p̄incta mōf villavir q̄dā agricola. Dic q̄dā
die cū domi reb⁹ domestic⁹ intēderet. et ei⁹
latu filie puule p̄tinuo et implacabili turbaref
tandē vt offēsi mos ē filiā suā demonib⁹ cō-
mēdauit. Cōmendationi statū incaute pat⁹
receptor occurrit: et inuisibili raptu demonū
turba puellā abduxit. Cōpleto iā ab his se-
ptēnio dū ad radicē mont⁹ indigena q̄dam
iter arripuit vidit hoīez celeri cursu trāscun-
tē: q̄ flebili voce plāgebat. heu me iqt miser
q̄d agā q̄ tāto pōdere p̄mor. Req̄sit⁹ ab alio
viatore q̄ sit tāti dolor⁹ causa: rñdit se i mon-
te iā septēnio transisse sub cōmēdatiōe dmo-
nū q̄ ip̄o q̄tidie p̄ vehiclo vtebant. Et vt au-
ditor rei tā incredibili fidē adhiberet argu-
mentū certissimū inuit esse i fili cōmēdati-
one q̄ndā filiā vicini sui quā nouerat. de pu-
elle hui⁹ educatiōe tediū faciētes demones
ip̄az libent⁹ cōmendatori suo restituisent si
mō p̄ eā in mōre recipet. Stupet auditor
incert⁹ an fideat i credibilia: an loquat⁹ eligit

vt patri statū filie denunciaret. ad p̄ez transi-
ens cū reppit de diutina filie amissioe q̄ru-
lantē. Inq̄rit cām plangēdi. et audita rei sū-
de adiecit q̄ p̄misim⁹ ab illo q̄ vice vehiculi
demōes vtebant audisse. Cōsult⁹ dicēs eē
vt ad loca designata veniens sub diuinois
attestatioe ad restitutionē p̄misse filie dmo-
nes adiuraret. Audis nūcū p̄bis pater ob-
stupuit ⁊ dū intra se cogitat qd deliberat⁹
agat. eligit cōsilio nūcū se supponere. Dō-
tē ascendit p̄ loca lac⁹ discurrit. demones vt
cōmendatā filiā reddāt adiurat. ⁊ tandē q̄si
rep̄tino statu filia p̄dit i mediū p̄cera statu-
ra: oculis vagis: ossib⁹ ⁊ neruis pelle vix be-
rētib⁹: horrenda aspectu: idiōmate nullo: vix
aliqd hūanū sapiēs ⁊ intelligēs. Receptā p̄-
lem p̄ admirās ⁊ dubi⁹ an alendā retineat.
ep̄m Herundinensē adiūt: enētū tristē p̄dit
qd agendū ei sit solicit⁹ exq̄rit. Ep̄s vt vir
religiosus ⁊ exēplo bono. p̄missū sibi gregē
informās puellā i oīm aspectu exponit: rei-
q̄ seriē pandēs p̄dicādo docuit subdit⁹ ne
de cetero sua demōib⁹ cōmendent. eo q̄ ad-
uerfari⁹ nūcū diaboli⁹ tāq̄ leo rugiēs circūit q̄
rens quē deuoret: ⁊ q̄sdā vt datos mactet. ⁊
sine spē reddendi incarceratos sibi retineat.
q̄sdā vt cōmendatores ad t̄ps maceretz af-
figat. Nec diu post ille q̄ demōes p̄ vehicu-
lo vtebant p̄simili patri imp̄catioe in mediū
exiit. ⁊ q̄ cū rapr⁹ erat maioris p̄fectionis q̄
discretiois extiterat fidel⁹ ac intelligibil⁹
q̄ ap̄d dmoēs gerebant exposuit. Aserebat
iuxta p̄dictū locū i subterranea specu palat-
iū eē latū. in cui⁹ aditu Ianua est ⁊ ibidē q̄-
dā obscuritas ad quā cū mutuo applausu.
postq̄ demōes orbis p̄tes p̄currerit pueni-
unt ⁊ qd egerint maiorib⁹ suis nūciāt. Ue-
rū hāc palatū p̄sistētia null⁹ p̄ref ip̄os ⁊ eos
q̄ p̄petue dānatiois iugo i demonū transie-
rūt p̄petatē. Ex p̄dict⁹ charissimī informari
possum⁹ vt cū aliq̄b⁹ i factis nostris p̄rieta-
tib⁹ adueniētib⁹ ip̄edimur: nō statim diaboliū
aut q̄libet auxiliū inuocem⁹: neq̄ familiā
nrām q̄uis in aliq̄ delinq̄ntē diabolo cōmē-
dem⁹. q̄ q̄ sibi p̄mēdat i corpe: mag⁹ studet
atq̄ p̄riat de opib⁹ bōis q̄ bō posset tūc opa-
ri in mēte. sperās aliqd p̄riat⁹ in mēte pos-
sidere q̄ cauti⁹ insidiat⁹ vt rapiat pauperem
alazp p̄ctm infectaz: vt attrahat eā i penā et
dānatoez p̄petuā in lacū miserie ⁊ lutū feci.
qm̄ ibi ē nix p̄petua: glacies p̄tina. attestāte

bto Job: qui ait. Ibi transit ab aquis nimii
ad calozē nimii. ⁊ ecōtra. Illic crysalli co-
pia ⁊ nūq̄ solis p̄ntia. Crysal⁹ speculū ⁊ fa-
ciē clarissimā sc̄tē trinitatē significat. Spe-
culū inquā sine maculā. in quo sanctorū ange-
loz exercit⁹ videre cōgaudet: i infernis nul-
lo tpe p̄ mīscōiam illucelcebit. Sed illic est
crysalli p̄sentia. i. ignis intolerabilis p̄pe-
tua copia: in q̄ hōis filia. i. p̄ctōr⁹ damnata
ania: nō solū septēnib⁹ sed sempiternis sup-
plicijs tradit crucianda.

De timore inordinato

Capitulū. CLXIII.

Alexader regnavit
qui vnicū filiū noīe Celestinū habe-
bat quē multū dilexit in anio suo:
cogitauit. bonū est filiū meū ad doctrinā
dū dare. Vocauit quendā p̄hm ⁊ ait. Dḡ
accipe filiū meū ad doctrinandū ⁊ dabo tū-
bi mercedē. At ille. Dñe p̄stosū voluntati
vestre p̄ oīa satisfacere. Puerū secū accepit
⁊ circa eum diligens erat. Accidit vno die
q̄ ad q̄dā pratū cū disciplo suo celestino p̄-
rexit. ambo in prato vnū equū scabiosū vi-
derūt iacentē. iuxta equū erāt due oues ad-
inuicē ligatē q̄ herbas comedebāt. Accidit
q̄ iste due oues iuxta equū pascebant. vna
ex pte dextra eq̄. et alia ex pte sinistra sic q̄
equū appropiq̄bāt: ⁊ chorda cū q̄ erāt ligatē
p̄tinue supra dorsū lata est q̄sq̄ sup scabiē
i medio dorsū puenit. Equ⁹ cū chordā i vul-
nere dorsū sentiebat surrexit ⁊ mag⁹ ac mag⁹
granabat: ⁊ p̄ magno dolore cū ipetu ince-
pit currere ⁊ duas oues portabat. ⁊ quāto
pl⁹ oues ponderabāt: tāto mag⁹ chorda vul-
nus penetravit ac dolore augmētauit. Erat
tūc ppe pratū dom⁹ molēdinarij. Equ⁹ p̄o ex
magno dolore furiosus domū illā cū ouib⁹
it̄rauit i q̄ nēoerat nisi ignis. Equ⁹ p̄obici-
de ignē disp̄sit itātū q̄ tota dom⁹ icēpit cō-
buri: ⁊ seipz cū ouib⁹ totalr cōbussit. Tunc
ait mḡ disciplo suo Celestino. Charissime
iā vidisti p̄ncipiū ⁊ mediū: ⁊ tot⁹ rei geste fi-
nē integralit cōpletū. Fac mihi de ista mate-
ria p̄sus sine falsitate. ⁊ q̄s dz p̄ cōbustione
dom⁹ soluere. Nō nisi fecer⁹ amen dico tibi
penā magnā sustinebis. Celestin⁹ discipul⁹
absente mḡo suo p̄se prexit ⁊ multū stude-
bat. sz p̄sus cōpōere nūc sciebat. Ex h̄ ml-
tū trist⁹ sp̄ erat Celestin⁹. statim diabolus i

specie boīs ei obuiabat et ait. Q fili cur tan-
tū trīstār? q̄ ait. Nō expedit tibi dicere. Et
ille. Dīcas mibi secure: et tuū negociū expe-
diā. Ait Celestin⁹. Deberē x̄sus pponere s̄b
pena graui de eq̄ scabioso et duab⁹ ouib⁹ et
penit⁹ ignoro. At ille. Ego sū diabol⁹ in spe-
cie hominis et optim⁹ p̄ficator: m̄gr̄m noli ti-
mere: s̄z mibi p̄mitte q̄ me⁹ fuys fidel⁹ eris.
versus tibi pponā meli⁹ q̄ m̄gr̄ tuus. Cele-
stin⁹ p̄o p̄sentit fide data q̄ fidelit̄ ministra-
ret si p̄missū p̄pleret. At ille sibi hos x̄sus di-
xit. Rex⁹ ouē binā p̄ spinā traxit equinā. Le-
sus surgit equ⁹ pendet vtrūq̄ pec⁹. Ad mo-
lendinū pondus portabat equinū. Disp̄gē-
do focū se cremat atq̄ locū. Custodes abe-
rāt singla dāna ferāt. Puer p̄o cū istos x̄sus
habuisset gauis⁹ est valde. Domū prexit. Ait
m̄gr̄. Fili nūqd̄ x̄sus legisti siue fecisti. At
ille. Etia m̄gr̄. Versus recitauit sicut sup̄
est scriptū. Vḡr cū hec audisset admirabat⁹
et ait. Dic mibi fili si q̄s tibi fabricauit. Et il-
le. Nemo. Qui ait. Nisi mibi veritatē dixe-
r̄ vsq̄ ad sanguis effusione flagellat⁹ eris.
Puer p̄o timēs: a p̄ncipio vsq̄ ad finē om̄ia
ei retulit quō diabol⁹ eēt obligat⁹. Vḡr ve-
ro p̄tristat⁹ est valde: fecit puez reuocari et
p̄tristatōe magna cōfiteri ac diabol⁹ abrenū-
ciare: et post h̄ factus est homo sct⁹ et deo
aniam post vitā bonā reddidit.

Moralizatio

Ovarissimi. Iste rex est dñs noster Ies⁹
Christus in custodia. s. phi et plati tradi-
tus ad doctrinandum i bonis opib⁹ q̄sep̄ius
circa pat̄i. i. mōm ambulat: videt equū sca-
biosū iacentē: hoc est pctōrē i pctis suis in-
uolutū. et duas oues ligatas id est plati ec-
cliez p̄dicatōrē q̄ dñt ad inuicē ligari cū chor-
da charitat̄. P̄lat⁹ ecclie tenet fm iura p̄-
dicatōres admittere: sic sūt f̄res minores et
p̄dicatōres. Isti duo p̄p̄nīmā charitatē p̄
quā sūt ligati sepe tangūt locū dolor⁹ in pec-
catore. hoc est plati p̄ censurā ecclesiasticā
aliq̄s excōicat: p̄dicatōr sermocinādo pctā
eorū tāgit. Uñ videm⁹ q̄ aliq̄ qui sūt tacti p̄
p̄latū aut p̄dicatōrē nō corrigunt: statī ad
modū eq̄ incipiūt recalcitrare et murmura-
re q̄ ambos secū portat eos vbiq̄ detrahē-
do oblata aut decimas sufferendo: elemosy-
nas facere: s̄z nūc q̄d seq̄. Equ⁹ ambas oues
ad molendinū rē. i. pctōr sepe ad vtrūq̄ h̄ i
cōueniēs ducit q̄tēs eos p̄bo aut ope ledit

et igne detractiōis cōburit q̄tēs famā eorū
denigrat. Vel alit̄ pōt reduci. Equ⁹ iste sca-
biosus erat totū gen⁹ humanū p̄ pctm̄ p̄mi
parent⁹ infectū. Due oues ligatē duo testa-
mēta: q̄ in vtrāq̄ lege decē p̄cepta sūt posu-
ta. Ecce ligantē magna ad inuicē p̄ istas du-
as leges Equ⁹. s. pctōr tangit q̄ p̄t pecca-
tū pena fm vtrāq̄ legē apponit. Sed sepi⁹
pctōr recalcitrat: sic Dathā et Abyrō p̄tra-
deū murmurabāt: et iō perierūt. Et iō totū
genus humanū si p̄ p̄niam condignā tactū
fuerit: per ch̄i passionē optet q̄ recurrat ad
molendinū cū duab⁹ ouib⁹. i. cū duob⁹ testa-
mēt⁹ ad ecclīā. sc̄z recurrat et ibi seip̄s cōburet
ḡra diuī amor⁹. q̄ lex antiq̄ d̄t illd̄ q̄ diceba-
tur i figura. In noua habet rē. q̄ lex antiq̄
nō est totalit̄ extincta s̄z sp̄s sancti gratia
p̄busta: q̄ in antiq̄ lege hoc q̄ dicebat⁹ in fi-
gura: in noua habet expositū. Lex noua eti-
am sp̄s sancti ḡra est cōbusta: sic testat⁹ Sa-
lomon. Mittā vobis sp̄m̄ sctm̄ rē. i. ignem
amor⁹. Vel alit̄ pōt reduci. Equus scabios⁹
i prator: pctōr est in mōdo. Due oues ligatē:
corp⁹ et aīa per baptismū ad inuicē ligati vt
sūt de vna volūtate: caro sp̄i nō p̄radicat
sed miser hō sepe seip̄m cū corpe et anīa tra-
hit ad molendinū. i. ad ifernū vbi oēs singu-
la dāna ferāt. i. om̄es sens⁹ p̄ pctm̄ absentes
erāt inē p̄tutes q̄s in baptismo receperunt
ideo q̄libet p̄niam suā portabit. vt si visus
vidit illicita: audit⁹ audiuit detractoria. Et
sic q̄libet in suo ḡne acrit p̄niam. tūc debes
x̄sus cōponere. h̄ nil aliud est q̄ aniam et cor-
p⁹ ad rectitudinē p̄ opa miscōie ligare: et h̄
nō debes ad suggestiōē diaboli facere: sed
ad informatōez boni plati et p̄ dñs vitā eter-
nā obtinere. Ad quā rē.

De peruersitate mundi

Capitulū. CLXIII.

In libro quodā ha-
bet de colloq̄o Petri ad Iesum Uli-
di aliq̄n q̄nq̄ viros q̄s quidē frenē-
ticos arbitrabar. Uli di vñū comedentē are-
nā mar̄ ita auide q̄ p̄vtrāq̄ partē or̄ exiret
Aliū vidi stantē sup̄ foneā sulphureā et pice
plenā de q̄ fetor intolerabilis exibat q̄ toto
nīsu nitebat⁹ fetorē illū i os suū haurire. Ter-
tiū vidi in ardenti fornace iacentē cui tant⁹
calor sufficere nō valebat. vnde nitebat⁹ ca-
pe scintillas de fornace volantes ad deuū

randū. Quartū vidi q̄ supra pinnaculum templi sedebat vt ventū caperet et semp os apertū habebat vt vent⁹ p eū transiret. Quī tum vidi per omīa ⁊ singula mēbra sua q̄c/ qd potuit in os suū cape deuorabat ⁊ ali os cōtinue deridebat. Istos qnqz homies multi viderūt. ⁊ multū admirabant quō ta/ lia facere potuerūt.

Moralizatio

Omarissimi. Per p̄mū hoīem q̄ arenā ma/ ris comedebat possum⁹ intelligere virū auarū. Eccl̄s. iij. ca. Unus est ⁊ scdm nō ha/ bet: nō filiū: non fratrē: ⁊ tñ a labore nō ces/ sat nec satiant oculi eius diuitijs nec cogi/ tat dicens, Laboro cui nescio: ⁊ fraudo ani/ mā meā bonis. Exemplū de illo diuite q̄ di/ xit. Destruā horrea mea. De scdo qui stetit supra foueā sulphureā talis cōpat gulosis ⁊ luxuriosis. Phil. iij. Nūc autē dico flens inimicos crucis chri qz finis interitus qz deus venter est ⁊ gloria eoz in cōfusione m̄ ipoz. Tales em̄ instanti dati et intenti sunt ebrietatib⁹ ⁊ gulositatib⁹ suis q̄ si deus eos in tali statu viuere pmittere vellet, nunq̄ ce/ los intrare peterēt. Qui teste Boetio i. iij. lib. de psola. phie. Summā felicitatē i volu/ ptatib⁹ esse consistūt. Hi cū calice meroris ⁊ arena magne tribulationis apud inferos potabunt. qz impossibile est vt hic ventrē et illic mentē repleant ⁊ de delitijs ad delicias transeāt. De tertio quē vidit in ardenti for/ nace iacentē cui talis fernoꝝ sufficere nō po/ tuit, sed ad hoc ignē deglutit, talis com/ parat illis qui diuitijs et honorib⁹ ceter⁹ se pponūt, sed ⁊ hoc nec eis sufficit sꝫ toto co/ namie laborāt ad hoc vt paupes spoliēt: et p vsuras suas aut alia q̄ cunqz extorqndi ge/ nera illicita q̄ habent ab eis habere poterūt. De q̄b⁹ Job. xx. Abstulisti pignus fratꝝ tu/ orū sine causa: ⁊ nudos spoliasti vestibus. Prouer. xviij. Qui coaceruat diuitias ⁊c. De q̄rto qui stetit supra pinnaculū templi si/ gnificant illi q̄ oīa opa sua bona faciunt vt videant ab homib⁹, sic hypocrite q̄ sub spe/ cie boni, omne malū qd possunt faciūt. Amē dico vobis receperūt mercedē suā. vñ Job. xxi. Tenent tympanum et citharā ⁊c. Quia cū pharisei ⁊ simulati aliq̄ opus bonū, s. ele/ mosynā aut huiusmodi facere voluerūt po/ fuerūt se ad terminū ⁊ angulū alicuius pu/ blici transit⁹ hominū vt viderent, et cū hoc

tubis ⁊ citharis canebāt. De q̄nto q̄ mēbra sua deuorabat signat eos qui oīa bona ope/ ra viroz eccl̄asticoz ⁊ doctoz sacroz q̄ ze/ latores sūt sacre doctrine detrahūt. ⁊ quan/ tum i ipis est puerse deuorantes intelligūt nec a detractionib⁹ cessare volūt.

Item de mundi pueritate
Capitū. CLXV.

Egitur in Bitaspa
trū q̄ angelus ostendit cuidā san/ cto tres hoīes triplici fatuitate la/ borātes. Prim⁹ homo fasciculū de lignis fa/ ciebat: et cū nō posset portare p nimia gne/ dine adhu cplura ligna adiungebat. Scds aquā de puteo p̄fundo cū mltō labore hau/ riebat cū vase cribrato ⁊ foraminib⁹ pleno: ⁊ tñ nō cessabat implere. Terti⁹ trabē in cur/ ru gerebat: volēs qz domū intrare ianua tam/ arta ⁊ parua erat q̄ intrare nō potuit: ⁊ tñ nō cessabat equū pberare ⁊ pugnare q̄usqz i so/ ueā p̄fundā sil' ceciderūt. Tūc ait angelus. Quid tibi videt de istis trib⁹ hoīb⁹. At ille. Tres stulti sūt. Cui angelus. Primū quē vi/ disti. p illū intelligas hoīes q̄ pctā ppetrāt ⁊ de die i die credūt secū portare vsqz ad finē ⁊ q̄tidie addunt plura ⁊ plura: intantum q̄ portare oīno non possūt q̄usqz mors subito veniat: ⁊ anīam ad penā afferat: ⁊ in p̄fun/ dū lacū infernalē demergat. Per scdm quē vidisti aquā de puteo p̄fundo inuanū hau/ rientē itellige illos q̄ opa meritoria ppetrāt ⁊ tñ locū meritorij i eis nō occupāt, qz pleni sūt foraminib⁹. i. pcis, ⁊ q̄cqd bōi opant p p̄c̄m totū destruit. Per tertiū q̄ trabē portauit de/ signant mōi potētes qui credūt p hostium regni celoz intrare cū supbia vite ⁊ mundi pompa: tñ impediunt instantū q̄ ad infernū cadunt. A quo ⁊c.

De ludo schacoz.
Capitū. CLXVI.

Schacarium habet
lxij. puncta p octo diuisa. s. virū ⁊ mulierē. sponsoꝝ ⁊ sponsas: clericos ⁊ laicos: diuites ⁊ pauperes. Istum ludū sex hoīes ludunt. Prim⁹ est rochus: ⁊ est in duplici genere. s. albo ⁊ niger. dexter ē albo ⁊ sinister niger. Huius p̄tus est q̄ cū omnes schaci fuerint in loc⁹ suis situati tā nobiles

q̄s populares habent virtualit̄ certos termi
nos ad q̄s p̄nt p̄gredi. soli aut̄ rochi cū sint
inclusi nullā habēt p̄grediendī virtutē: nisi
eis p̄ nobiles aut populares via fuerit expe
dita. Et vadit sp̄ recto tramite: et nūq̄ ad an
gulū sine aſcedat sine reuertat̄. et q̄n vadit
lateralit̄ ex altera pte capit aliū et fit fur.

Expositio

Charissimi. Sic paup̄ verus nihil habet
Nisi vnū transitū paup̄tatis sue p̄ quam
recto tramite incedit ad omniū paup̄ez do
minū Iesum ch̄zum: et fit regina iuxta regē
regū. Sed si murmurās de statu suo latera
lit̄ retrocedat fit fur et rapit q̄cqd pōt: nec d̄
regine solio curat. Scōs est alpin⁹ qui p̄
tria puncta currit. Nā i sede p̄p̄a ille q̄ ē nu
ger ad dexteram reḡ collocat̄ et albi ad si
nist̄rā. Dicunt aut̄ albi et nigri nō ex colore.
sz ex loci situatiōe. Dexter em̄ q̄ niger est p̄
gēs p̄sus dextrā seu i spacio nigro et vacuo
aū agricolā locat. Sz sinister de p̄p̄a p̄tute
habet duos p̄gressus. vnū p̄ dextrā ad spa
ciū albi. aliū p̄sus sinist̄rā ad spaciū vacuū
et albi. Et sic de tertio ad tertiu q̄drū vadūt
fuando p̄p̄iū sitū i forma. vt si est niger sp̄ i
nigro et ecōtraz: h̄ p̄cedēdo semp in angu
lo. Charissimi, alpini isti sursum et deorsum
ambulātes signāt mōi sapientes q̄ h̄nt tria
s. intellectū: rōnē: et fortitudinē. Ista debe
rēt dirigere sursum ad deū per opa miscōie: sz
tendūt deorsum p̄ eloq̄ntiā et humanā frau
dulentiā et currūt lateralit̄ ad angulū p̄ tria
puncta q̄ significāt gulosos i crapulis q̄tidie
currētes: raptōres aliena bōa sine cōsensu
dep̄dantes et auferētes: ac sup̄bos i p̄sapia
pulcritudinē et diuitiaz affluentia gloriātes
His oēs lateralit̄ et a recta via currūt et tan
dē p̄ regē. i. diabolū rapiunt. et in infernū iu
sto dei iudicio detrudunt. Tertiu est gen⁹
militū q̄rū dexter est albi et sinister niger. Al
bus habet tres p̄gressus in loco p̄p̄o situa
tos. vnū vers⁹ dexterā i loco nigro aū agri
colā. scōm i spacio nigro et vacuo aū lanificē
tertiu vers⁹ sinist̄rā in loco mercator̄. Lum
p̄o ad regē p̄stituit: sex q̄dra ambulare pōt.
Lū p̄o ad mediū octo. Idem est de sinistro.
Lū ei niger aduer⁹ regē. et albi aduer⁹ eun
dē pambulat: vnus aū reginā vt sinister: ali
us aū regē vt dexter se locat. Charissimi sic
militēs descēdentes et campū req̄rētes stre
nui et fortes bellare debēt: et regē ad modū

corone cingere ac defendere. Dēs em̄ nos
milites sum⁹ et pugnare p̄ diabolū i campo
hu⁹ mōi nos optet. et regē nostrū. i. aīaz de
fendere: qz aduersari⁹ n̄ fortis est tentādo
alia q̄ mala et illicita suggerēdo: sz debilis ē
si volum⁹ sup̄are. Cui vt Petr⁹ ait. Fortes i
fide resistere debem⁹: nec timere p̄sueuerūt
nāq̄ fortes milites et expti in p̄ncipio cū ar
ma suscipiunt solēt tremere: colore palleſce
re: sanguinē de narib⁹ emittere. Cui⁹ signū
p̄bitati pot⁹ attestat q̄ vicio. Credibile nā
q̄ est cū q̄ i p̄ncipio belli t̄ore cōcutit cū ad
bellū redierit stant⁹ agere: nec terga p̄tere
cū ad h̄ puenit vbi timor mort⁹ aū p̄uisus
p̄sentialit̄ videt̄ imminere. Timor ei nob oib⁹
imminet de morte futura vt nā tpali saltent
iō strenue. et sine oī timore armis fidei susce
pt⁹: et clypeis bōi opis p̄telat̄ pugnare optz
vt scōam mortē. i. etnā fortiter deuincam⁹.
De q̄ Boe. ait. Jacet⁹ p̄or⁹ ignorabiles iaz
vos scōa mors manet. Milites isti cū p̄ pu
gnā ad fines exiliūt tāq̄ corde et p̄tute aſcū
pta ad. viij. q̄dra p̄siliūt: et inuentos hostes
p̄sternūt. Sic est de oī hoīe q̄ de se humiliat
sentit et in illo sup̄bit: postea saltabit ad octo
q̄dra octo b̄titudinū. qz oīs q̄ se humiliat exa
tabit. Quartū gen⁹ ē populariū q̄rū oīm est
vn⁹ atq̄ idē p̄gress⁹. Nā de vno q̄dro i q̄ situ
ati sūt p̄nt p̄gredi ad t̄tū q̄drū eo q̄ qua
si securi infra reḡ p̄finia p̄sistant. Lū p̄o ex
tra reḡ terminos p̄siliūt vno q̄dro p̄tenti sp̄
in directū ascēdūt: nūq̄ tñ reuertunt in re
ctū vt euntes curēt p̄ p̄tute adq̄rere qd̄ no
biles situati retinēt i dignitate. Vndē si sic p̄
milites ac alios nobiles adiuti fuerit q̄ ad
lineā aduersarioz nobiliū q̄dratū pueniant
p̄ p̄tute adq̄rūt qd̄ regine p̄ grām est p̄cessū.
Est aut̄ sciendū q̄ populares ascēdētes i re
ctū si quē nobile aut popularē inuenit ad
uersariū. et h̄ i angulū p̄m a dextrā et a sinist̄r
cape et occidere p̄nt. nūq̄ aut̄ extra lineā re
ctā ad dextrā vlt̄ sinist̄rā p̄gredit̄ populari⁹ ni
si cū regine obriet dignitatem. Charissimi.
Populares isti vtriusq̄ p̄ditōis et sex⁹ hoīes
significāt int̄ q̄s reges potentes: nobiles et
ali⁹ illustres ad regendū et p̄sidiū positi sūt.
Qui cū eoz officia sz leges et rōnes nō diri
gūt nobilitat̄ sue p̄tute amittūt et actū con
ditionēq̄ populariū incurrūt. Dēs em̄ ab
vno p̄re geniti et p̄creati sum⁹ Adam int̄ q̄s
p̄tutib⁹ p̄clari reḡ et nobiliū noīa merito

fortiunt. Sed dū populares. i. plebei hoīes simplices iuxta discretoꝝ p̄fessoꝝ suoꝝ cōsilia viuētes z mādatꝝ ecclie obedientes lūneā recte vite ascendūt: merito regū z nobiliū sanctoꝝ noīa ex officio p̄fectiois vite in celestibꝝ fortiunt. Nemo ḡ tales populares despiciat qꝫ tā ad impiū qꝫ ad sumū pontificatū p̄tutibꝝ plenos z gratijs eos legimꝰ p̄uenisse. Lū gigas qđā noīe ariꝰ diuitijs eēt in opulētissimo Indie regno inflatꝰ z oīno rex impꝰ. Hic cū venisset ad hospitiiū apolīnis: sciscitaturꝰ an aliqꝫ mortaliū esset eo felicioꝝ. Ex abdito sacroꝝ specu vox ih̄sanu it qꝫ ei p̄tulit qđā popularē agalaū nomie. Hic erat paup̄rimꝰ rebꝰ, anio vero diues z etate senior qꝫ terminos agri sui nūqꝫ excesse rat. Sic ḡ apollo magꝰ approbat cū securitate tranquilla agalai rude tuguriū qꝫ triste z sollicitudinibꝝ aulā plenā gigantꝰ ditissimi. Magis em̄ approbauit paucas glebas paup̄is in expertes qꝫ orā lidie pinguiſsimā metu plenā. Hic paup̄ Agalaꝰ p̄tuoſissimꝰ fuit. q̄nto ei hō est rōne inferior: p̄tute p̄o et p̄tate supior. tāto etiā glorioſior redditꝰ z famosior. Virgiliꝰ longobardꝰ origine natiōe. Vātuanꝰ p̄sapia humili oriꝰ: sapia tñ mari mꝰ z eximꝰ poetaz claruit. Lū qđā sibi diceret qꝫ verſus Homerī opi suo infereret. rñ dicit Vagnaz eē viriū clauā excutere de manu Herculis. Quintꝰ qꝫ in isto schacario lūdit z noīat est regina. Cuiꝰ p̄gressꝰ est de albo in nigrū. z ponitꝰ iuxta regē: z qñ recedit a rege capiti. qꝫ cū mota fuerit de p̄prio qđro nigro vbi p̄mo fuit locata non pōt p̄cedere nisi a qđro i quadrū vnū: z h̄ angularit sine p̄cedat sine retrocedat: sine capiat sine capiā. Sed si q̄rat. cur regina bellis exponatur cū cōditio mulierꝰ debilis sit z fragilis. Dicendū est si scire velimꝰ qꝫ morē illaz mulierū sequitꝰ vbi viri ad bella p̄cedētes mulieres z vxores cū tota familia ad castra deducūt. Tartari em̄ hoc faciūt. Et licet nō vtatꝰ arcu: magꝰ tñ possunt homines imp̄dire qꝫ corpis p̄tute p̄sternere. In solatiū tñ regis factū est. z ad amorꝰ ostensionē p̄uisū. vt ad bella regē regina seq̄t. Charissimꝰ p̄ reginā aniam n̄ram intelligemꝰ qꝫ regina in celis p̄ tramitē bonoꝝ opoꝝ p̄stituet. Nec regia alba est z nigra, alba p̄ p̄fessionē z absolutōē qñ seruꝰ eius. s. corpꝰ pure cōfiteꝰ z absolutur satisfactio p̄ delictis in tantā albedinē

reddiꝰ. z decies clarioꝝ sole apparebit. Sed nigra efficitꝰ p̄ p̄cti fuliginē z deturpationē. Nec iuxta regē stare debet. qđ si n̄ fecerit capiti z violatꝰ. Aīa em̄ n̄ra ad h̄ corpi infusa ē vt eiꝰ recuperatiōe z saluatiōe angeloꝝ exercitus qꝫ ruinā magnā cū lucifero fecerat ad integritū restauret: et vt ad regē glie vt regina colloceꝰ. Que cū a rege cuiꝰ cura regit z gubernatur discesserit capiti. z p̄ mortalia facta ad inferos mactatꝰ: z ibi irrecupabili dmergit. Et qñuis regia ista. i. aīa ab extra bellare nesciat: corpꝰ tñ vt meritoria opoꝝ abintꝰ instiget: qꝫ corpꝰ n̄m sicut infessoꝝ equū ania. i. rō n̄ra dirigere debet ad p̄tutes: z iſormare ne vltra limites mandatoꝝ ecclie p̄siliat sed recto tramite de qđro vniꝰ p̄tutꝰ i qđrū alterꝰ gressum faciat: p̄pterea regina i schacario gressū lentū z nō saltū debet h̄re et infra p̄prios limites p̄māere. Nā Dina Jacob filia p̄gitatē seruauit dū in domo s̄m suoꝝ q̄euit. sed statim cū ad videndū alias regiōes curiosē exiuit. a filio Sichē corrupta fuit. Seneca dicit qꝫ mulieres qꝫ malā faciē habent leues z impudice sūt. Nō em̄ illis deest animꝰ sed corruptio. Solinus dicit qꝫ p̄t mulieres pauca anialia coitū mouet grauida. nigrā faciē ad oīm viroꝝ aspectū dñt habere ne ab alijs sollicitate de incōtinētia diffamētur. Quidꝰ. Que dant qꝫ venegant gaudēt tñ esse rogate. Ludūt formose. Casta ē quā nemo rogauit. Sexti qꝫ hunc ludū exercent reges sūt z nuncupantꝰ. Rex ei sup oēs alios est qđ motionis z p̄gressiōis natura manifestat. Lū ei resideat i qđro qđro albo cuiꝰ ip̄e sit niger habet a dextrꝰ in albo militē alibilem. rochum p̄o et in nigro. In sinistra p̄o tenet loca opposita. qꝫ p̄o rex sup omnes obtinet dignitatē z dñiū rōne dignitatꝰ. nō decuit eū multo spacio a regni sui folio absentari. z iō qñ moueri incipit de suo qđro albo naturā seq̄t rochoꝝ a dextrꝰ z a sinistra. Ita tñ qꝫ a sinistra non pōt seponere in loco nigro iuxta rochū situatū i albo: sꝰ pōt seponere i albo loco iuxta dictū rochū ad angulare qđrū vbi situatꝰ citatꝰ custodes et ibi naturā h̄z militꝰ i tali p̄gressu. Istos aut duos p̄gressꝰ fortitꝰ vice regine.

Moralizatio

Charissimꝰ. Iste rex est dominus noster Iesus christus qꝫ est rex regū sup omes in celo z in terra. qđ progressiōis et motioꝝ

nis sue natura manifestat. dum enim p̄gredit̄
oēs sctōz angeloz chorū ip̄m tāq̄ dñm ven-
erātes comitāt̄ q̄ z secū habet rochū et al-
phile aliq̄ scacalia z locū vn̄ in ersoz recto
tramite occupat circūq̄q̄. teste p̄s. q̄ ait.
Si ascēdero ī celū tu illic es. si descendero
ad infernū ades. Deniq̄ reginā secū ducit. i.
miscōiaz piā m̄rem z dñam n̄fam Mariā.
Lui vice nū p̄gressū miseratiōis ad popu-
lariū quadrū. i. hoīm ī mōdo viuentiū facit.
Un̄ merito nomē illō gl̄iosū p̄pham sorti-
tus est vbi eū p̄m miscōiaz z deū toti p̄so-
latiōis eē prestat. Dū ei meror̄ z p̄ditionis
n̄re p̄ p̄ctm̄ p̄toplasti null̄ sctōz aut electo-
rū recuperatiōē facere poterat. ip̄e m̄ficioz
rex ad populariū suoz restaurandū gregē z
numez de celestibz sedibz ad huius mōdi mise-
rabilē q̄drū ingredi dignat̄ ē: z a fuitute dia-
bolica nos liberauit. Lui sibi grām per īfni-
ta secula reddamus.

De audiendo bono p̄silio
Capitulū. CLXVII.

Sagittarius quādā
Sagittarius noīe philomenam capiens
q̄n volebat eā occidere vox data est
philomene z ait. Quid tibi prodest o homo
si me occideris. Neq̄ ei ventrē tuū de me ī-
plere valebis: sed si dimittere me velles tria
mandata tibi darē q̄ si diligenti p̄suas: ma-
gnā vtilitatē inde cōseq̄ posses. Ille tō ad-
ei loquelā stupefact̄ p̄misit vt eā dimittere
vell̄z si hec tria mādāta z vtilia p̄ferret. Que
ait. Audite ḡ. Primū est nunq̄ rem q̄ appre-
hendi nō pōt apprehendere studeas Audi
scōm. De rep̄dita z irrecuperabili nūq̄ do-
leas. Audi tertiū. Verbo incredibili nunq̄
credas. Hec tria bene custodi z bñ tibi erit
Ille aut̄ vt p̄misit eam volare dimisit. Phi-
lomena em̄ p̄ aerē volitās dulcē cantauit.
finito cantu dixit ei. Ue tibi homo q̄ malū
consiliū habuisti. z q̄ magnum thesaur̄ ho-
die p̄didisti. Est em̄ in visceribz meis mar-
garita q̄ struciōis ouū vincit magnitudi-
ne. Ille hoc audiens contristatus est valde
q̄ eam dimisit: rete suū expandit z cona-
bat eam app̄hendere dicēs ei. Veni in do-
mū meā z omne humanitatē exhibebo tibi
z p̄p̄is manibz te pascā: z ad tuā voluntatē
te volare p̄mittā. Lui philomena. nunc pro-
certo te fatūū esse cognosco. nā ex illis q̄ ti-

bi dixi nullū p̄fectū habuisti. q̄ de rep̄dita z
irrecuperabili doles z me nequeas cape: z tñ
p̄ rete tuū tēstasti. z insup̄ margaritā ī meis
visceribz esse credidisti cum ego tota ad ma-
gnitudinē struciōis ouī nō valeā p̄tinge-
re: stult̄ es z ī stulticia tua sp̄ manebis. Dis-
dict̄ auolauit. Homo aut̄ dolēs z trist̄ ad
domū rediit z philomenā nō vidit.

Moralizatio

Ovarissimi. Iste sagittari⁹ pōt dici quili-
bet bonus ch̄ian⁹ q̄ in baptismo a p̄ctō
originali est lotus: in q̄ baptismo sagittas
acutitas recepit. s. p̄tutes p̄tra diaboli: mōz
z carnē. Accepit philomenā. s. dñm nostrū
Jesum q̄n renunciauit diabolo et pompis
ei⁹. Qui miro modo dulcē cantauit q̄n oīo
nē patri celesti pro genere humano īfudit
sed miser peccator istam philomenā. s. dñm
nostrū Jesum ch̄m cogitauit occidere q̄ti-
ens cogitauit p̄ctm̄ mortale p̄petrare. sicut
d̄t apl̄s. Itēz quantū est in eis crucifigunt
filiū dei. Sed diligenti attendas q̄ deus de-
dit tibi tria mādāta q̄ si diligenti p̄custodie-
rit ad magnū p̄fectum puenire possit. Rex
iste est trinitas in q̄ sūt tres p̄sone z vn⁹ de⁹
quā rē nunq̄ poterim⁹ apprehendere q̄d̄z
sumus in hoc mortali corpe fm̄ q̄ d̄t apl̄s.
Iā videm⁹ in enigmate postea videbimus
sicuti est. Nec fides habet meritū vbi hui-
mana rō prebet experimentū. Itē saluator
in euangelio r̄ndit m̄leri petenti. Dic vt se-
deant hi duo filij meiz c. R̄ndit saluator. Ne-
scis q̄d petatis. Itē dicebat Petro q̄renti
de p̄sumatiōe seclī rē. Nō ē vestrū nosse t̄p̄a
vl̄ momēta rē. Ecce isti stupebāt rē app̄hen-
dere quā nō potuerūt attingere.

Alia deductio

Liter istud exemplū potest reduci ad il-
los q̄ appetunt honores z diuitias. Ex-
emplū de lucifero qui rem appetit: sed im-
possibile ei app̄hendere erat quādo dicebat.
Ascendā vsq̄ ad tertiū celū. Quid ergo seq̄-
tur post. In infernū cecidit. Item de primo
parente q̄ per esū pomi deus esse voluisset.
p̄pter qd̄ a paradiso est expulsus z mortem sibi
z nobis oībz parauit. Cōsulo ergo vt vos di-
uites ac mōdi potētes nolitis rem app̄hen-
dere q̄ app̄hendi n̄ pōt. Sic sunt bona t̄p̄a
lia ac seclī honores que nunq̄ veracit̄ pote-
rūt sine damno anime app̄hendi sicut dicit
apl̄s. Qui voluerit diues fieri incidit in le-

queos diaboli. Et licet bōa obtinuerit quan-
do melius speras de eisdē gaudere defrauda-
beris. Exemplū de illo diuitem qui dicebat. De
struā horrea mea et eadē nocte defunctus est.
Scdm̄ mandatū est. Dere p̄dita et irrecupe-
rabilī nō dolebis. Charissimī scire debetis q̄
per rē p̄ditā debem⁹ intelligere corpis san-
tate aut diuitias quas de⁹ aufert ab eo quē
diligat. iuxta illud. Flagellat de⁹ filiū suū quē
diligat. Sed cum aliq̄ facti sūt ceci: claudi:
aut mēbro aliq̄ puati: vlt⁹ diuitijs spoliati. et
vlt⁹ q̄s credi pōt dolent. et gr̄as deo nō of-
ferūt. sic Esau multū dolebat q̄ benedictio
nē patr̄ amiserit: et tamē obtinere nō potuit.
Tertium mandatū ē. Verbo incredibili nō cre-
das. In isto p̄bo charissimī multi sūt dece-
pti p̄ diabolu et carnē. Diabol⁹ suggerit mul-
ta et falsa p̄mittit que sunt incredibilia sicut
de primo parente q̄ credidit diabolo quan-
do dixit. Si comederis de ligno eris sicut
dñs. credidit et erat decept⁹: et ideo paradiso
est expul⁹. Promissio diabolierat incredi-
bilis p̄pter duo. p̄mo q̄ mendax. scdo q̄ de⁹ ei p̄-
dixit. In q̄cūq̄ hora comederis de ligno il-
lo moriemini. Sic mō aliq̄ tñ credunt dia-
bolo: mundo et carnī. et statim eis adherent
et in p̄ctis p̄sentit et dicūt. Quū est tā p̄cio-
sū rē. Per ouū mund⁹ intelligit q̄ est rotund⁹
Bundus dicit boī. Bonū est vti mundo i-
nuentute: q̄ licet hoc fecerim⁹ et p̄ctm̄ inci-
derim⁹. tñ maior est strucone. i. maior est
diuina misericōdia q̄ n̄ra miseria. Contra tles
dicit ps̄. Nō miserear⁹ oīb⁹ q̄ opant iniqui-
tē. Studeamus ergo rē.

De eterna damnatione.

Capitulū. CLXVIII.

Barlaam narrat qd
peccator filius est homī q̄ cum timet
vnicorñ recedit in barathrū. Dum
aut caderet manib⁹ arbutulā quandā app̄-
bendit q̄ de p̄fundo ascendebat. et aspiciens
infer⁹ vidit ad pedē arbor⁹ puteum teterri-
mū: et draconē horribilē arborē cingentē: et
eius casum ore apto expectantē. Duob⁹ aut
murib⁹ quorū vn⁹ erat albus alius niger: ar-
borē incessantē corrodentib⁹ in radice sensit
eū vacillare. Quattuor quoq̄ vipere albe a
basi qua pedē fixerat p̄cedentes totam fone-
am statu suo mortifero intoxicabāt. Eleuās
oculos vidit exitū mellis de ramis arboris

stillantis: oblitusq̄ periculi in q̄ vndiq̄ pos-
situs erat illi dulcedini se totū dedit. quodā
aut amico ei⁹ porrigente sibi scalā vt egrede-
ret: melle delectat⁹ distulit: et cadente arbo-
re cecidit i os draconis: q̄ descendēs in pu-
teum ibi eum deuorauit. et sic misera morte
heu mortuus est.

Moralizatio

Quoniam. Hō iste est p̄ctōr vnicornis
est mors q̄ hoīem semper sequit. Bara-
thrum est mundus iste. arbor est vita que p̄
horā diei et noctis quasi p̄ murē album et ni-
grū incessantē p̄sumit. Basis ex qua proce-
dūt vipere est corp⁹ humanū habens q̄tuor
q̄litates humorū. q̄b⁹ inordinate cōpositis
corpis cōpago dissoluit. Draco est diabol⁹
puteus infernus: dulcedo ramusculi: dele-
ctatio p̄cti p̄ quā homo seducit vt piculum
nō intueat. Amicus est christus aut p̄dica-
tor: scala est p̄nia cui cū homo differt adq̄e-
scere subito vita deficiēte in os diaboli ca-
dit q̄ eū in infernū deuorat et rapit.

De duodecim legib⁹ et mō viuēdi.

Capitulū. CLXIX.

Narrat trogus pō:
Dei⁹ de ligurio nobili milite q̄ ciui-
tate q̄ndā cum p̄plo iurare indixe-
rat ad seruādū leges quas dā iustas et vtilēs
licet p̄ncipio graues: donec ip̄e ab apolline
deifico quē ip̄e finxit eē auctorē dictarū legū
rñsū reportar. Quo facto i cretā iuit et ibi
p̄petuū exiliū egit. Moritur⁹ aut ossa sua
ad ciuitatē redirent et oēs a iuramēto se libe-
ros eē credētes legū obfuantia violarent.
Har aut legū duodecim nūero erāt. P̄ua le-
ge p̄plm̄ i obsequiū p̄ncipū: et p̄ncipes i cu-
stodiā subditōr: et ad coercionē ip̄iorū refor-
mauit. Scda lege p̄simoniā et frugalitatē oī-
b⁹ p̄suasit credēs militiā et laudabilē fieri mo-
destia q̄s crapla. Tertia lege iussit singlā nō
pecūia: s̄ meritoz cōp̄siōe optuna. Quar-
ta lege iustituit aux et argentū velut oīm ma-
teriarū viliorē. Quinta amministratōem rei
publice p̄ ordinē diuisit dans regib⁹ p̄tātē
belloz: magistratib⁹ iudicia et oēs offensio-
nes senatui: custodiā legū populo creādi vlt
eligēdi magistratus potestātē. Sexta fun-
dū oīb⁹ eq̄lit diuisit: et oīb⁹ p̄monijs eq̄lib⁹
ita q̄ alter altero null⁹ potentior redderet.
Septima iussit omnes cōiunari publice ne

al' alteri foret cā luxurie. Octaua iuuenibz
toto anno vna sola voluit vti veste. Nonā
pueros paupes ī agrū n̄ in for' publicū ōdu
ci iussit vt p̄mos annos ducerēt ī ope: n̄ in
lenitate. Decia lege statuit f̄gēs sine dote
nubere. Undecia voluit vxores eligi nō pe
cunia. Duodecia maximū honorē n̄ diuitū:
sed p̄ gradu etat' statuit fore, oē aut' qd cūq'
lege statuit ip̄e p̄ exēplo alij sp̄m' f̄uauit.

Moralizatio

Quāristimi. Iste nobilis est dñs n̄r Jhs
ch̄s q̄ intrauit q̄ndā ciuitatē. i. mundū
istū. z fecit p̄p̄m iurare. i. in baptismo firmē
pmittere. fuare leges suas. i. dēē precepta:
donec veniret ad iudiciū. Cū aut' mortuus
erat nō tñ ossa s̄z totū corp' in mari. i. in t̄ra
posuit. P̄ia lex ē. In obsequiū p̄ncipū zc.
h̄ est ch̄iani sp̄ sint pati p̄ oia p̄lat' et ecclia
rū rectoribz sine accusatiōe aut aliq' d̄dictiōe
simplr obedire. Et q̄ p̄ncipes p̄ q̄s p̄latos ī
telligim' q̄ curā aīaz custodiendaz suscepe
rūt s̄bditos suos ī viā salut' dirigāt: z p̄ bōa
exēpla ī vita sua eos antecedāt. qz turpe est
doctori cūz culpa redarguit ip̄m. Scōa lex
frugalitatē oībz p̄suasit: z p̄simoniā z cetā
ria m̄dixit. p̄simoniā suadens: ac gulā car
nisqz crapulā q̄bz mlti hodiernis t̄pibz intē
dētes: z dediti vitā breuiāt: exercere phibē
it. s̄z frugalitatē bonoz op̄ez z largitatē ele
mosynaz oībz nob p̄ legē q̄ sex opa m̄scōie
instituit f̄uandā c̄uoluit atqz p̄suasit: qz qd
qd vltra nēcitātē vite: p̄lati aut ali' viri ec
clesiastici diuites h̄nt in elynā pauperū di
tribuere tenent. Aliē teste brō Hiero, rapū
na est z sacrilegiū corā deo. Tertia lex iussit
singla non pecunia: s̄z meritor' cōpensatiōe
oportuna cōpari. h̄ est q̄ntū habes tantū va
les. De n̄r tātū dōa respicit: s̄z corz intētōnē
donāt. z iō fm cordis tui merita de' retrī
butiōnē tuā magnā vel parūā faciet. Nihil
em̄ absconditū est oculis ei' qd non sciatur
z nihil opertū qd sibi nō reuelet: qm̄ oia in
tuet. Quarta lex instituit materiā auri zc. i.
diuitias hui' mūdi vili' apud deū reputari
q̄ aliqd alter' materie totius mōdi: sed acce
ptat p̄ces z miseriā pauper'. h̄c legi' de di
uite epulone q̄ miseriā paupis Lazari vt vl
cerati nō respiciēs neqz cōpatiēs postq̄ in
inferno iacuit sepulē: z paucillū aque a di
gito stillant' petiit z nō obtinuit: s̄z flāmis z
cruciatibz p̄petuis exposit' sp̄rit. z Lazar'

est ab angelis p̄pter suā patiā ī sinu Abraē
collocat'. Quinta lex dedit regibz potesta
tē zc. hoc est intelligendū qz p̄nceps z p̄lati
iā h̄nt subditos iudicare: s̄z cauendū est ne
sint muneribz corrupti vt nō recte iudicent
qz si sic eadē mensura q̄ mensi fuerint. .i. ius
ticiā vlt' iniusticiā remetiēt eis p̄ iudicē viuo
rū z mortuoz ī extremo iudicio: qz moder
ni t̄pis iudices munera pauper' vlt' diuitū q̄
rū cūqz recipientes a iusticiā ita excecant qz
viā equitat' z snie recte vix videre p̄nt. s̄z q̄
mō plus d̄derit fortiorē causā fauorabiliorē
q̄ sniam licet p̄tra iusticiā obtinebit. Sexta
lex fundos omnibz equalit' diuisit. h̄ est. De
us ab eterno instituit omnibz equalit' grām
suā: fm qz viderit hoīem p̄ficere. Un̄ in euā
gelio d̄t. Petite z accipietis. Itē alibi dicit.
Quodcūqz petieritis patrē in nomine meo
credite: qz accipiet' z fiet vobis. qz ch̄s ī
diuitijs est abundantissim'. Postq̄z digne
a nobis rogat' fuerit in muneribz expendē
dis est largissimus. Plus em̄ potest dare q̄
mens nostra scit rogare. Septia lex ne diui
tie causa sint luxurie. p̄pterea publica conui
uia celebrari instituit: qz p̄p̄ diuitias multē
perierūt: z sūt mltis causa quare in luxuriā
aut alia pctā mortalia sepius cadūt p̄pterea
Salomon dñm rogauit dicēs. Diuitias z
paupertates ne dederis mihi. Octaua iu
uenibz toto anno vna sola voluit vti veste.
Quid per hāc vestem nisi solam charitatē ī
telligim' que operit multitudinē peccatoz.
Per hanc em̄ vestē possumus placere deo q̄
super oia charitatē fraternā ī nobis diligit
Charitas teste aplo nō agit perperā: n̄ que
rit que sua sunt: non emulat zc. Sic nos ī
charitate radicati non debem' solā nostraz
salutem z saluationem querere: sed et fratr'
nostri debemus salutē prouidere per vitam
exemplārem aut bonā ammonitiōnē ī vi
am rectam dirigere ne sicut ouis errans a
pastore pereat. sed pascua vite celestis per
vestem charitatis inueniat. Nonā pueros
paupes zc. id est vt introducāt ī agrum
ecclesie fm merita sua ad promouendum si
cut ceteri: qz deus eligit paupes ī hoc mū
do ipsos heredes regni sui faciēs vbi dicit.
Beati paupes. Blosa. Non oēs sed spiritū.
Quoniā ip̄oz est regnū celoz. Itē ps. Iste
paup clamauit z dñs exaudiuit eū. Et q̄s ē
paup ille. Blos. Spū. Paup iste laborat ī

agro. i. in hō mōdo: qm̄ agricultura dei suuus
z ad laborē a iuuetute nascimur sic auis ad
volandū. Job. v. Et in vinea dñi. s. ecclia la-
borē pñie suscipim⁹. z p⁹ pductionē puentō
ne facta laboris nři fm̄ merita vl̄ demerita
glia vl̄ penā in eternitate a disp̄satore pfe
familias Jesu ch̄o recipiem⁹. Decima ita-
tuit p̄gines sine dote. i. nubere bonos ch̄ia
nos sine dote. i. amore mūdano nubē ch̄o
sūt multi qui spontanea volūtate castitatē
vōnēt: terrena despiciunt vt celestia p̄mia
postmodū recipiāt. Undecima. vxores eli-
gi. i. anias deo placentes ad eius fuitia coa-
prem⁹. nihil deo tantū placet: sic ania mūda
q̄ totalit̄ deo est data. Duodecima q̄ qlibet
p̄z meritū honores z diuitias obtinebit. Sz
videant p̄ncipes z p̄lati: alijs rectores q̄ in
seip̄s prius opa meritoria exerceāt añq̄ ali
os iformēt. sic de ch̄o dī in actib⁹. Lepit Je-
sus facere z docere.

De reuocatiōe p̄ctōr̄ ad viā pñie.

Capitulū. CLXX.

Quidam lufor oc-
currit b̄to Bernardo eq̄tanti di-
cēs ei. Pater volo tecū ludere. et
aniam meā volo ponere p̄sequū tuum. Hoc
audiēs sc̄t̄s Bern̄. statim de eq̄ descendēs
dixit. Si plura puncta q̄ ego piecer̄: meus
equus tu⁹ erit. si ego pl̄a piecero anima tua
mea erit. Lufor p̄cessit. statim taxillos tres
arripiēs octo puncta piecit. Quo facto fre-
nū eq̄ tanq̄ suū tenuit. At it̄ sc̄t̄s Bern̄. Fi-
li adhuc restat i trib⁹ taxillis plusq̄ istō. ac-
piens piecit decē z octo puncta: decē pun-
cta plusq̄ lufor. Quo viso lufor sub obedi-
tia patris sui. Bernardise dedit. et post vi-
ctā sc̄tām sine felici ad dñm migravit.

Moralizatio

Quāritissimi. Lufor iste est hō mundanus
vanitatib⁹ dedit⁹ z subiectus. s. Bern̄
ard⁹ est discretus p̄lat⁹ siue p̄fessor q̄ ha-
bet cum tali tota p̄ndētia ludere ostenden-
do ei vitā q̄ est ludus et gaudiū anie. Equū
suū debet ponere. i. cor suū z animā laborib⁹
exponere vt educat errantē ad viā p̄itat̄. sic
ait ap̄ls. Sicut ch̄s animā suā p nobis po-
suit: sic z nos debem⁹ anias n̄ras p̄ fratrib⁹
n̄ris ponere. Om̄es ei f̄res sum⁹ ab vno pa-
tre Adā. q̄re merito nos diligere debemus.
Tres taxilli sūt pat̄ z fili⁹ z spū sanctus qui

h̄nt m̄lta puncta. i. ifinita gaudia q̄ debent
oñdi z p̄ctōrib⁹ recitari. Un̄ i enāgelio. In
domo p̄ris mei mansiōes multe sūt: imo tot
sūt ibi gaudia q̄ ocul⁹ nō vidit: nec aur⁹ au-
diuit: nec hoīs cogitatio exp̄mere pōt q̄ pa-
rauit de⁹ diligentib⁹ se. Ibi reges sine labo-
re: vita sine morte: gaudia sine luctu. Et vt
breuit⁹ p̄cludā oīs gaudia plenitudo.

De dilectiōe fidelitate nimia: z q̄
veritas in morte liberat.

Capitulū. CLXXI.

Detrus alphonsus
refert q̄ erāt duo milites q̄z vnus
manēs in egypto. alter in baldach.
Int̄ q̄s duos nunchi sepi⁹ prexerūt. Un̄ q̄cū-
qd̄ erat i terra egypti miles de egypto p̄ nū-
cios ad milite de baldach misit z econuerso
sic q̄ amor fidelis int̄ eos fact⁹ est z null⁹ ad
huc aliū vidit. Miles p̄o de baldach cū se-
mel i stratu iacuisset intra se cogitabat. So-
cius me⁹ de egypto mihi magnā amicitiam
oñdit: z nunq̄ oculis carnalib⁹ eū vidit: vau-
dā ad eū z videbo. Cōduxit nauē z venit in
egyptū. audiēs q̄ amic⁹ e⁹ obuiā ei prexit: z
cuz gaudio ad domū suā duxit. Miles ille
q̄ndā puellā nimis pulcrā i domo sua habe-
bat. Quā cū vidiss̄ miles de baldach: cap-
t⁹ est i oculis e⁹. z p̄ nimio amore infirmabat.
Miles p̄o de egypto cum h̄ p̄cepisset ait ei.
Charissime dic mihi qd̄ tibi est? At ille. Est
puella i domo tua quā desiderat cor meū to-
ta mēte intantū q̄ nisi eā habuero fili⁹ mori-
tis sū ego. Miles cū h̄ audisset oēs m̄lires
dom⁹ sue ei ostendit excepta illa puella Ille
cū oēs vidisset ait. De om̄ib⁹ istis parū aut
nihil curo: s̄ ē vna alia quā n̄ video quā dili-
git aia mea. In fine illā puellā ei oñdit. Vi-
sa puella ait. Charissime i ista sola stat mors
z vita mea. Ait miles. z ego dico tibi istā a iu-
uētute sua i domo mea nutriui ad h̄ vt vxor
mea eēt: z cū ea ifinitas diuitias obtinerē
Verūtū tantū te diligovt añq̄ moriar: ipaz
tibi i vxorē p̄cedo cū oib⁹ diuitijs q̄s ego re-
cipe deberē. Miles h̄ audiens gauisus est
vald̄. eā i vxorē accepit cū q̄ diuitias m̄ltas
obtinuit. z sic ad p̄riaz suā baldach cū cōiu-
ge sua prexit. Post hec cito miles d̄ egypto
ad egestatē magnā p̄uit itātū q̄ nec domū
nec aliquā rē habebat. itra se cogitabat. Ad
quē meli⁹ potero accedere q̄ ad sociū meūz

de Baldach quē ego ad diuitias pmouē: et
 ipe me i egestate mea respiciat. Flauē ascē-
 dit et vēit Baldach ad qndā ciuitatē post so-
 lis occasū in q manebat diues soci⁹ ei⁹. In-
 tra se cogitabat. nō est si mō ad domū soci⁹
 mei pgam noticiā mei nōn habebit: qz male
 sū vestit⁹: et nullū meū habeo vbi solebam
 magnā familiā ducere et oib⁹ abundare. Ait i-
 tra se. Nocte ista qescā et die crastina ad eū
 pgam, respexit p̄sus cimiteriū: vidit ostia
 ecclesie apta: intrauit vt tota nocte quiesce-
 ret. Cū aut ibi fuisset et dormire volebat i pla-
 tea qdā ad inuicē pugnabāt et vn⁹ aliū occi-
 dit. Infector vero ad cimiteriū fugit et ex
 alia pte exiuit. Post hec p̄o clamor fact⁹ est
 in ciuitate: vbi est infector: vbi est pditor q
 hoiez interfecit. Ait ille. Ego sū interfectoz q il-
 lū hoiem interfeci accipite me et i patibulū
 suspēdite. Illi man⁹ in eū iniecerūt: et per to-
 tā noctē in carcere cluserūt. Dane p̄o cā-
 pana ciuitatis erat pullata. iudex ptra eum
 sniam dedit et illū ad suspendendū duxerūt
 Int alios q securi sūt eū erat miles soci⁹ ei⁹
 ad quē venerat. Cū p̄o eū duci ad patibulū
 resperisset. ait intra se. Ille est socius meus
 de egypto q mibi vxorē meā cū diuitijs ml-
 tis dedit et iā vadit ad suspendium et ego
 viuā. Clamauit alta voce et dixit. O charissi-
 mi nolite hoiem innocentē interficere ille ē
 innocēs quē vos ad mortē ibi ducitis. Ego
 vero sū pditor q hoiem interfeci: et non ipse
 Illi h̄ audientes man⁹ in eū iniecerūt et am-
 bos ad patibulū duxerūt. Cū p̄o ambo ppe
 patibulū eēnt reus cogitabat. Exq reus hu-
 ius facti sū ego istos innocētes pmittā mo-
 ri. nō potit esse qn de⁹ aliquā vindictā de me
 sumat. meli⁹ est mibi hic pati breue supplici-
 um q̄ eternā penā sustinere in inferno. Cla-
 mabat voce magna. O charissimi nolite ppe
 deū innocētes occidere: null⁹ ex eis signo p̄-
 bo vlt facto p̄siliū dederat vt ille occideret q
 occisus est. sed ego sū q p̄p̄is manib⁹ eū oc-
 cidi. ideo me interficite et innocētes pmitta-
 tis libere abire. Illi hec audiētes man⁹ i eū
 iniecerūt et admirabant: et illos tres corā
 iudice duxerūt. Iudex cū eos vidisset admi-
 rabat et ait. Quare reuersi est. Illi p̄o totū
 pcessū a pncipio vsq ad finē retulerūt. Ait
 iudex pmo militi. Charissime q d causa dixi-
 sti q tu illū hoiez occidisti. Ait ille. Sine fal-
 lacia vobis dicā. in terra mea i egypto locu

ples fui. et in oib⁹ abundās. deinde ad mā-
 gnā egestatē pueni intātū q nec domū nec
 locū nec aliquā rē habuit: verēcū dia ductus
 terrā istā intraui vt sic aliq̄ remediū obti-
 nerē. et iō dixi q hoiem interfecissem: qz libēti-
 us mori vellē q̄ viuere. et adhuc ppe deū pe-
 to vt me occidas. Ait miles scdo militi de
 Baldach. Et tu charissime qre dixisti q ho-
 minem occidisti? Qui rēdit. Dñe miles iste
 mibi vxorē cū infinit⁹ diuitijs dedit quā p se
 ip̄o nutriuit. p quē fac⁹ sū diues i oib⁹. Cū
 p̄o sociū meū tā charū q me ad tot et tantā p-
 mouit vidi ad patibulū duci alta voce cla-
 mauit. Ego sū re⁹ mort⁹ ei⁹ et nō ip̄e: qz libent⁹
 amore ei⁹ vellem mori. Ait iudex infectori.
 Ob quā cām dixisti te hoiez interfecisse. Qui
 ait. dñe vix dixi. graue fuisset p̄ctm si inno-
 cētes mori pmisisset et ego viuere. et iō pot-
 elegi veritatē dicere et penā hic sustinere q̄
 innocētes sine culpa dānari: et ego i infer-
 no vl alibi puniri deberē. Ait iudex. qz p̄ta-
 tē dixisti i innocētes saluasti amodo studeas
 vitā tuā emēdare: mortē tibi remitto vade i
 pace. oēs audiētes iudiciū iudicē laudabāt
 q tā pie dedit iudiciū eoq p̄tatē dicebat re⁹

Moralizatio

O Charissimi. Iste impator est pater celest⁹
 Duo milites dñs nr̄ J̄s⁹ ch̄s et Adam
 primus pater. Jesus ch̄s in egypto ma-
 nens. Juxta illud. Ex egypto vocaui filium
 meū. Adam prim⁹ pater in agro Damascē-
 no plasmatus est. Inter istos erat maxima
 amicitia et nuncios int̄ eos miserūt qn̄ p̄-
 ad filiū et sp̄m sc̄m loq̄bat di. Faciam⁹ hoiez
 ad ima. et fili. no. Postea miles de Baldach
 .s. Adā in padisū translat⁹ i domo dñi nostri
 J̄s⁹ ch̄s. in domo illa vidit qndā pulcrā. i.
 aiām quā appetit quā de⁹ ei dedit cū infini-
 tis diuitijs et dñm mōi eū p̄stituit. Juxta il-
 lū p̄s. Dia subiecisti sub pe. zē. In mōz istū
 cū vxore prexit. Post hec miles. s. dñs noster
 Jesus ch̄s fact⁹ est egen⁹ et paup. Juxta il-
 lud Mat. Vulpes foueas h̄nt et volucres
 celi nidos. fili⁹ aut hois nō habz vbi caput
 suū reclinet. venit in mōm istū in q pugna-
 bant. s. caro et sp̄s. Ch̄s templū intrauit. s.
 vterq brē p̄gis. Juxta illud. Tēplū dei sc̄m
 est qd est⁹ vos. Un⁹ aliū occidit. s. caro sp̄m
 Clamor fact⁹ est in celo et in terra de interfe-
 ctioe sp̄s qn̄ Adā peccauit. Vultu seq̄ban-
 tur: hoc est indei cū sustibo et lateris et gla-

dñs eū q̄rebāt. Ille h̄o sic miles r̄ndit p̄p̄ cō
alē. Dimittite illos ego sū. sinite illos abi
re. statim ille se obtulit mori p̄ genere hūano ī
cruce. Per scdm̄ militē q̄ p̄ socio se obtulit mo
ri. debem⁹ intelligere ap̄los q̄ p̄ ch̄i noīe ac
uitate mortui sūt. Per tertiu⁹ q̄ dicebat. Ego
sū re⁹ zē. p̄ctōrē debē⁹ intelligere q̄ nudā p̄ita
tē ī p̄fessōe d̄z dicere. Ego sū q̄ peccauī qui
male egī. ego iniquitatē feci. z si sic fecerit. si
ne dubio iudex ī die iudicij sn̄iaz p̄ vos mu
tabit. ita q̄ vitā etnā obtinebit. Ad quā zē.

De p̄stantia fidelis anime.

Capitulū. CLXXII.

Rat quidā rex in

Anglia. ī cuius regno duo milites
erāt. vn⁹ Buido vocabat. alt⁹ Tyri
us. Buido plima bella cōmisit z ī oī bello vi
ctoriā obtinuit. q̄ndā puellā pulcrā generosā
nimis dilexit. tñ eā ī vxorē n̄ potat obtinere q̄
usq̄ ardua bella tentasset p̄ ei⁹ amore. de in
de ī q̄dā bello sp̄cālī eā obtinuit z cū magno
honore eā despōsavit. Tertia nocte p⁹ galli
cantū de lecto surrexit intime firmamentū
vidit in q̄ clare dñm n̄m Jesū ch̄m int̄ stel
las respexit ei dicentē. Buido guido sic bel
la sepi⁹ cōmisisti p̄ amore vni⁹ puellē tps est
vt p̄ meo amore amodo studeas virilē iū
micos meos pugnare. his q̄ dictis euauit
Jesús ch̄s. Ille h̄o intellexit q̄ volūtas dī
eēt vt ad terrā sc̄tām pgeret. z Jesū ch̄m de
infidelib⁹ vindicaret. Ait q̄ vxori sue. Ere
do q̄ iā a me p̄cepisti infantē nutrias q̄usq̄
venero. qz ad terrā sc̄tām pgerē volo. Illa h̄o
h̄ audies q̄si furibunda de lecto surrexit pu
gionē ad caput lecti accepit z dixit. O dñe
sp̄ te dilexi z tātū p̄ tuo amore expectaui q̄
usq̄ tibi fuero ī m̄rimonio copulata vt cō
mitteres mltā bella. vt p̄ totū mōz fama tua
eēt diuulgata. Jā h̄o p̄cepi z mō velis a me
separi. Pri⁹ meip̄az cū ista pugione volo occi
dere. Ille surrexit et pugionē ex manib⁹ ei⁹
accepit et ait. Charissima paueo h̄ba. votū
dō feci terrā sc̄tām visitare. Jā ei est tps pl⁹
acceptabile votū meū implere q̄ ī senectū
te. sustineas qz deo volēte cito redibo. Illa
h̄o de h̄bis ei⁹ p̄fortata anulū ei tradidit et
ait. Accipe istū anulū z q̄tiens illū respere
ris ī pegrinatiōe tua memoriā mei habebis
z ego vsq̄ ad reditū tuūz patientē sustineā.
Diles q̄ valefecit ei. mltū Tyriū cū eo ac

cepit. Illa h̄o mlt⁹ dieb⁹ planxit nec p̄olari
potat. Cū tps aduenit filiū pulcerrimū pe
pit z eū tenerrime nutriuit. Buido z Tyri⁹
mlta regna transierūt. tandē regnū Dacie p̄
infideles erat d̄structū. Ait Buido socio suo
Charissime ad istō regnū p̄gere debes z re
gē p̄ infideles tot⁹ virib⁹ iuuare qz ch̄ian⁹ ē
ego h̄o trā sc̄tāz intrabo. z h̄b̄i inimicos
pugnabo z p̄ te redibo. z sic Angliā intrabi
m⁹ cū gaudio. Ait Tyrius. Dō tibi placet z
mibi. Regnū illō intrabo. z si viū⁹ fuer⁹ p̄ me
redeas vt ad priāz n̄fāz intrare poterimus.
Ait ille. Fidelit tibi p̄mitto. osculati sūt inui
cē. z ī sepatiōe amare flebāt. Buido terram
sc̄tām intrauit z Tyrius Daciā. Buido plu
rima bella p̄tra saracenos z paganos cōmi
sit. z in oī bello victoriā obtinuit. Cū fama
ei⁹ p̄ totū orbē volabat. Tyri⁹ h̄o silr omnes
infideles de regno Dacie expulit mltā bella
cōmisit z victoriā obtinuit. Rex em̄ sup̄ oēs
dilexit z honorauit. z ab oī p̄plo est intan
tū dilect⁹ q̄ rex eū ditauit. Erat tñc ī regno
q̄dā tyrann⁹ strenu⁹ valde noīe Plebe⁹ qui
Tyrio inuidebat q̄ tā subito ad diuitias et
honores p̄mor⁹ eēt. eū de p̄ditiōe ap̄d regez
accusauit q̄ regē de regno puare intēdebat
Rex dicit ei⁹ credēs. qz potēs ac strenu⁹ eēt
Tyriū oī honore puauit. ita q̄ Tyri⁹ ad ma
gnā egestatē puenit intantū q̄ vit sustenta
tionē habebat. Tyri⁹ multū dolebat. qm̄ so
lus est derelictus z ī paupertate posīt. fleuit
amare z ait. Deu mibi qd faciā ego. Dū sel
trist⁹ p̄xit sol⁹ spaciādo Buido forma pe
grini ei obuiabat. quē cū Tyri⁹ vidisset no
ticiā ei⁹ nō habebat. sz Buido eū statim agno
uit. sed ei q̄lis erat reuclare nolebat et dixit.
Charissime vñ es. Qui ait. De p̄tib⁹ longin
qs sū ego. sz morā p̄ plures annos in isto re
gno traxi. q̄ndā sociū habebā q̄ sc̄tām trā in
trauit. sz si viū⁹ vel mortu⁹. aut alit̄ q̄q̄ mō
secū fuerit oīno n̄ est ī mea noticia. Ait Bui
do. Ob amorē socij tui p̄mittas me ī gremio
tuo q̄escere vt parū dormiā. qz ex itinere las
sus sū. Ille ei annuit. Cum ergo Buido ī
gremio suo dormiret. Tyrius vidit os eius
apertū. z vñā mustelā cādidā exire z ad quē
dam montē iuxta eū intrare. Cū h̄o ibidē p̄
aliq̄t spaciū morā traxisset rediit. z ī os eius
reintrauit. Hoc facto Buido est exp̄gefact⁹
a somno z ait. Charissime vidi somnū mirā
bile. Tibi videbat q̄ vñā mustela d̄ me exire

z in illū montē intravit z iterato in oēs meū intravit. Ait Tyrī. Charissime. sic in visio ne vidisti: ita oculis meis respexi. sed quid mustela in isto monte fecerat penit? ignoro. Qui ait. Montē ambo intrabim? qz forte aliqd vtile inueniem? Montē ergo intrabāt z ecce draconē mortuū inuenerūt ventrē ei? auro plenū cuz gladio polito sup gladium erat subscriptō talis. Per gladiū istū miles Buido deuincet Tyrī aduersariū. Buido cū istū draconē inuēisset valde ē gauis? et ait Tyrīo. Charissime totū thesaurū tibi do s? gladiū iuxta me hīe volo. Ait Tyrīus. Dñe apd te nō merui vt mihi tale donū da res. Et ille. Eleua oculos meos z vide. Ego sū Buido soc? tu? Ille p? h audies intine eū respexit. statī noticiā ei? habebat ad terram p gaudio cecidit z amare fleuit z dixit. Suf ficit mihi de cetero viuere exq? semel vidi te. Et ille. Surge velocit? potius de aduentu meo debes gaudere q? flere. Pro te pugna bo s? tuū aduersariū z Ambo in Angliā cuz honore pgem? sed videas an oīa vt nemini qlis ego sū dicas. Surrexit Tyrī sup collū eius cecidit z oscular? est eū. Tyrīus p? ad domū suā cum auro prexit. Buido vero ad palatiū regis ad ianuā pulsauit. Janitor p? causā pulsatiōis quesuit. Ait ille. Ego sū pe regrin? q? noui a terra scā veni: statī introi tū ei dedit z regi est p?sentat? iuxta latus re gis tyrannus ille sedebat q? Tyrīū diuitijs ac honorib? priuauit. Ait rex. Qualis pax est in terra sancta. Et ille. Dñe modo ē pax bona. mlti p? ad ch?ritatē conuersi sunt q? ait. Vidisti illū militē de anglia Buidonē noīe q? tot bella ibidē fecerat. q? ait. Dñe sepi us eū vidi z cū eo comedi. Et ille. Nunqd ē ibi mentio de regib? ch?rianor? Ait peregrī nus. Etiaz dñe de psona tua. Quō saraceni ac ceti infideles regnū tuū p multa tpa oc cupauerūt: z p qndā militē noīe Plebeum Tyrīū oī honore z diuitijs illū nobile militē puastis. z hoc iniuste de vobis ista ibidē di cunt Plebe? cū h audis? ait. Tu false pegri ne q? ista mēdacia narras nūc dign? esles eū defendere. q? si sic s? te pugnare. q? Tyrī ille puare dñm nrm regem volebat a regno. ait Buido regi Dñe mi exq? ille dicit me falsum pegrinū eē z Tyrīū militē pditorē de vestro bñplacito ptra eū pugnabo z euz falsū sup corp? meū pbabo. Ait rex. Vibi bene placz

imo te rogo vt a pposito nō desistas. Qui ait. Dñe arma mihi pcedas. Ait rex. Quicqd i diges istud patū inuenies. Rex diē belli int eos pstituit. Rex timēs ne pegrin? Buido p insidias interim occideret vocauit filiā suā pginē z ait ei. O filia sic vitā tuā diligis pe grinū istū diligent? custodias z oīa necessa ria inuenies. Illa pegrinū in camerā suā in trodixit balneari fecit z eū ad libitū suū ha bebat. Adest diēs belli. Plēbe? armat? in porta stetit z clamabat. Ubi est fals? ille pe grin? qretm tardat. Ille h audies armauit se ambo ad campū prexerūt. duos iact? ad inuicē fecerūt intantū duos q? Plebe? fere spm emisit. nisi ipe poculū gustasset z ait. D bone pegrine me pmittas semel aquā hauri re. Ait ille. Si mihi fidelit? pmittas hāc curi alitatē mecū agere si necitas reqrit tibi con cedo. Qui ait. Et ego tibi fidelit? pmitto. Il le p? ad aquā accessit bibit qnsq? saturatus eēt. statī cū toto conamie in Buidonē irru it ad inuicē ambo virilit? pugnabāt intantū q? Buido mō sitiebat z ait. Charissime ean dē curialitatē quā tibi oī di iā mihi cōcede. q? vltra q? credi pōt ego sitio. Ait ille. Deoyo neo q? nō gustabis nisi i manu forti. Buido em̄ hec audies se defendebat inqntū potuit ad aquā appropinquat. z cū ppe aquā fuisset i aquā saltauit z hausit qntū volebat. Dein de aquā exiuit z sicut leo rugies in eū irruit alijsq? fugā petijt. Rex vero videns fec eos ab inuicē separi et illa nocte qescere vt die crastina ambo ad bellum parati eēt. Pere grin? vero camerā filie reg? intravit. Illa ve ro oē solatiū ei pbuit: vulnera ei? ligauit ce na facta in lecto ligneo firmissimo euz rege scere fecit. Ille p? ex bello fatigatus incepit dormire. Plebe? septē strenuos filios habe bat vocauit eos et ait illis. Charissimi vos est? filij mei vobis denuncio nisi ille pegrin? extinct? ista nocte fuerit ego diē crastina int mortuos cōputabor: fortiorē eo nunq? vidi. Ait ille. Pater nocte ista erit expedit? Cir ca mediā vero noctē oib? dormiētib? came rā puelle intrabāt q? erat iuxta mare constru cta ita q? aqua mar? sub camera fluebat. In ter se dixerūt. Si eū in lecto occiderem? fili j mort? sum? Omēs eū cū toto lecto in ma repñciem? z tū cpenit? a pplo dice? q? fugā recepit. z pegrinū dormiētē receperūt z ipz in mare piecerūt. Peregrin? p? dormiebat

et nihil pcepit. Nocte igitur illa erat quādam piscator supra mare cum sonitu lecti audisset plume line lectu respexit admirabat. alta voce clamabat. Dic mihi propter deum qualis es ut potero te iungere antequam summerius fueris. Guido audies clamorem a somno est expergefactus stellasque in firmamento videns admirabat ubi esset. et cum se in aqua pcepisset ad piscatorem clamabat. O charissime adiuua me et dabo tibi mercedem. quia si pegrinus ille qui heri in campo pugnabat. sed quod ego huc veni penitus ignoro. piscator hoc audies cum in nauiculā suam recepit et ad domū suā duxit et ipsum in lecto quiescere fecit. Veneruntque filij Plebei ad patrem suū nuntiabantque ei quod summerius fuisset vni amplius timere non debet. Plebes non modicum gaudens mane surrexit. armavit se ad ianuam palatii accessit et clamabat. Illum pegrinū deduc foras ut potero me de eo vindicare. Rex cum audisset precepit filie ut eum excitaret et ad bellū se prepararet. illa igitur ad lectū eius accessit et non inuenit. Puella vero amare fleuit et ait. Heu mihi thesauri meus mihi est ablatus. denunciasque patri quod eum non inuenit. Rex vero tristatus est valde. Sed cum lectū non inuenerunt admirati sunt. Alii eum fugas accepisse dixerunt. Alii quod iugulatus fuisset. Plebes in porta continue clamabat. Educ foras pegrinū tuū. quia caput suū hodie regi presentabo. Dum igitur in palatio de pegrino facta esset questio vni deuenit venit piscator ad regem ait. Domine nolite tristari nocte ista in mari piscando erāt et pegrinū in mari pietū inueni quē accepi et in domū meā introduxi. et eum dormientē dimisi. Rex cum hanc audisset gaudens est valde. misit ad eum ut se ad bellū prepararet. Plebeus cum audisset quod mortuus non esset timuit valde. iducias belli a rege petiit. Rex igitur inducias vnius hore ei concedere volebat ambo campū intrabant. duos ictus dederunt sed in tertio ictu Guido brachiū eius amputauit. deinde caput et regi presentauit. Rex vero gaudens est valde quod pegrinū tā gloriose triumphauit. et cum audisset quod filij Plebei eum in mare piecerunt eos in patibulo suspendi fecit. pegrinū igitur licentiā a rege accepit. ille igitur donaria multa ei obtulit ut secum maneret. sed ille volebat ei sentire. aurū et argentū in magna quantitate dedit quod oia Tyrio suo dedit et eum cum rege in pristino gradu et in diuitijs multis instituit et vale regi fecit. Rex igitur ei ait. Charissi-

me propter deum vni a te peto antequam recedās dicet mihi quod est nomen tuū. At ille. Domine Guido vocor de quo sepius audiui. Rex igitur hoc audiens cecidit super collū eius magnā partē ei promissit regni sui si morā cum eo traheret. Ille nullo modo volebat ei sentire. sed osculari est regē et ab eo recessit. Guido igitur Angliā intravit et ad propriū castrū prexit. ante portā pauperes sedentes in magna multitudine inuenit et inter eos in forma pegrine comitissam uxorem eius sedit personaliter. singulis diebus ministrabat et cuilibet pauperi denariū dedit dicens. Orate pro domino meo Guidone ut antequam moriar gaudium de eo habeam. et ut felicitatem ad me reuertatur quoniam ad terram sanctā diu perrexit. Accidit eodem die quod filius eius qui sepius fuit anno rursus splendide indutus esset et matrem inter pauperes sequebatur. Filius vero cum audisset matrem cuilibet pauperi dominum Guidonē nominare ait. O mater est ille ne pater meus quē pauperibus istis sic recomendas. At illa. Etiam fili mi. Tertia nocte postquam te concepi a me recessit et amplius eum non vidi. Cum igitur domina inter pauperes per ordinē ambularet venit ad virum suū Guidonē et elemosinā ei dedit. sed quāvis eēt penitus ignorabat. Ille igitur caput suū inclinabat ne agnosceret. Domina cum ad alios pauperes ambulasset filius sequebatur Guidonem oculos suos eleuans. vidensque filiū suū quē ante nodū viderat non potuit se continere filium inter brachia accepit et osculari est filiū et ait. O fili dulcissime dominus deus tribuat tibi gratiam deo placere. Domicelle videntes ei osculū tradere vocatus est ut amplius ibidem non staret. Guido ad uxorem accessit et locū in foresta petiit ut ibi poterit semper permanere. Illa videns eum peregrinū pro dei amore et viri sui locū ei construxit. ibidem per multa tempora permansit. Cum autem ad mortē appropinquaret famulū suū aduocari fecit et ait. Ito charissime festinanter ad comitissam et istū anulum ei trade. et dicito si me desiderat videre statim ad me veniat sine ulteriori dilatione. Funcius ad dominā prexit et anulū ei ostendit. Viso anulo alta voce clamabat. Iste est anulus domini mei. Agili cursu ad forestas prexit. et antequam venit Guido est defunctus. Illa igitur super cadaver cecidit. alta voce clamabat. Heu mihi spes mea perijt. et lamētationes et suspiria emisit dicens. Ubi iam sunt elemosine mee quas pro domino meo fecerā o-

Capitulū CLXXIII Foliū LXXVII

die. Vidi dominū meū elemosynā de manib^{us} meis accipe et cum non cognoscebat. Ubi disti em̄ filium tuum ante oculos tuos: pal-
pasti: osculat^{us} fuisti: nec mihi nec sibi indi-
casti. quid fecisti. O Buido Buido ampl^{ius}
te non videbo. cum maximo honore corpus
sepulture tradidit: et mortem eius per mul-
tos dies planxit.

Moralizatio

Quare debem^{us} q^{uod} multa bella fecerat. Primo i-
celo q^{uod} demones expulit. sicut scriptum est
Factū est prelū magnū i celo. Deinde i ter-
ra sepius q^{uod} Pharaonē et exercitū eius pie-
cit in mare. Et in pascue. et hoc totū ppter
amorē puelle. i. anie. Deinde Tyrium secū
duxit. i. hoīez assumpsit. vt infideles. i. vicia
de regno corpis expelleret et putes planta-
ret. Tyriū. i. Moysen cōstituit vt pplm suū
ad viā rectitudinis duceret. Deinde Buido
de terra setā venit q^{uod} fili^{us} dei de celo descen-
dit. et Tyriū vagantē. s. totū gen^{us} humanū i
via pditionis inuenit. q^{uod} q^{uod} ante eū venēr-
ad inferna descēderūt. dormiuit in gremio
nostro q^{uod} nostrā humanitatē assumpsit de
virginis vtero. Mustela exiit et montē itra-
uit et id est Joannes et alij pphete de ei^{us} ad-
uentu pphetabāt. i. montē. i. in mōm intraue-
rūt p^{ro}p^{ri}ū dei p^{ro}dicando. sicut testat^{ur} de Joan-
ne. Ecce mitto angelū meū et. Post hec re-
dijt ad chīm cū dixit Ecce agnus dei. Chīs
p^{ro} inuenit draconē mortuū. s. legē antiquā
occultatā p^{er} cerimonias. et cū in ea thesaurū
inuenit. s. decē p^{re}cepta q^{uod} hoī dedit cum gla-
dio potestatis. diē latuit quā sibi retinuit. sic
septū est. Iudiciū meū alteri nō dabo. Per
istū gladiū plebeū tyrannū interfecit q^{uod} Tyriū
.i. hoīem ab honore et diuitijs p^{ro}auit q^{uod} p^{ro}-
mū patrē transgredi fecit. pugnit fortit i cā-
po istius mōi. et per vnā virginē. s. brām vir-
ginē Mariā armis humanitat^{is} erat arma-
tus. Sed septē filiū. i. ppter septē p^{er}ctā morta-
ria de celo descendit. et cū eo semp fuit: et in
mare istius mōi p^{ro}iectus. vbi piscator. s. spū-
ritus sc^{ilicet} sup eū descendit et semp cū eō fu-
it. et in fine diabolū deuicit: et victoriā regi. i.
p^{ro}p^{ri}i celesti p^{ro}ntauit. et sic ad terrā suā. i. celū
se traxit. et nobis anulū fidei sue reliq^{uit} per
quā poterimus ad eternā p^{ro}p^{ri}am peruenire
Buido cū ad p^{ro}p^{ri}as suā venerat incognitus
erat. sic fili^{us} dei in celū intrauit. parētis sui.

.s. angeli aliqui q^{uod}lis eēt penit^{us} i^{nter}grabāt. Unde
dicebāt. Quis ē iste q^{uod} venit de edom tinct^{us}
vestib^{us} d^{omi}bofra: Unde debem^{us} p^{ro}p^{ri}em nostrū
osculari. s. o^{mn}onē ei infundere. q^{uod} ipse pater
noster est. Unde in Deut. Anteq^{uam} esses ipse
est pater tuus et. Studeamus ergo pater
nostrū chīm sequi p^{ro} opa miscōie et per p^{ro}p^{ri}as
veniem^{us} ad eterna gaudia.

De sarcinis et grauaminib^{us} mun-
di et gaudijs celi.

Capitulū. CLXXIII.

Ecceidit semel q^{uod} rex
qui
dam ad nundinas perrexit: et secū
quendā magistrū cū discipulo suo
duxit: qui stantes i foro octo sarcinas vide-
rūt venditioni expositas. De quaz prima
discipulus magistrū interrogauit: q^{uod}le p^{ro}p^{ri}e
cū pauptas. s. et tribulatiōes ppter deū req^u-
reret. q^{uod} ait. Regnū celoz. Discipulus. Bran-
de p^{ro}ciū est. Amoueas scōam et videamus
quid intus habeat. Ag^{er}. Mansuetudinē.
Beati inq^u mites. Discipul^{us}. Preclara res
et deo digna mansuetudo. cuius p^{ro}ciū est:
Magister. Nō dabit^{ur} aurū obrisum pro ea.
nec appendet^{ur} argentū p^{ro} cōmutatiōe ei^{us}: sed
terrā requiro non nisi terram desidero p^{ro} ea.
Discipul^{us}. Ab India vsq^{ue} ad Britaniā ter-
ra spaciōsa est et cultozib^{us} indiget. accipe q^{uod}n-
tū placet. Magister. Nequa q^{uod} hec terra est
morientiū q^{uod} deuorat habitatores suos. mori-
unt in ea hoīes. Ego vero quero terrā vi-
uentiū. Discipul^{us}. Quid p^{ro}p^{ro}edo q^{uod} moriunt^{ur}
et tu inuit^{us} morier^{is}. viuere vis i eternū. Ecce
beati mites quoniā ipi possidebūt trā. Ter-
tia. q^{uod}d p^{ro}tinet. Da. Esuriem et sitim. Disci-
pul^{us}. Quō possunt hec cōpari. Ag^{er}. Iusti-
cia illi nomē est. Beati q^{uod} esuriūt et sitiūt iu-
sticiā. q^{uod}n ipi saturabunt^{ur}. Disci. Saturabe-
ris q^{uod} et pueniet tibi iusticiā si nō infuerit ne-
gligētia. Quarta q^{uod}d p^{ro}tinet. Da. Lachry-
mas: fletus et plorat^{us}. irriguū sup^{er} et irriguū
infer^{us}. Discipul^{us}. Luc^{us} et flet^{us} nō solēt emi-
redimi tū: q^{uod} hoc p^{ro}ciū desiderāt sc^{ilicet} Bea-
ti qui lugēt quoniā ipi cōsolabunt^{ur}. Quint^{us}
ille sacculus quid habet. Ag^{er}. Rem p^{ro}ciōsā
miscōiā quā tibi placere p^{ro}pendo. Ne rep-
traham: p^{ro} miscōiā volo miscōiā: p^{ro}io t^{em}p^{or}ali
etna. Dis. Nō es bon^{us} rerū arbiter. Pro t^{em}p^{or}ali
H 3

libo em̄ nūq̄ accipies eterna. nisi pro te age
ret misericōdia. Ipsa tñ fiet tibi fīm fidem tuam
Et beati misericordes qm̄ ipi misericōdiam cō//
sequēf. Sed iā paupertatibz et miserijs et
tribulatiōibz abundamus. Reuolue sextū si
forte qd̄ melius cōtineat. Magister. Plen⁹
plane. sed hoc non amat publicū vt purpur
sed in secreto cubiculo videbit̄. ibiqz de pre
mio eius tarabit̄. Disci. Examinati sumus.
Quid nā est modor? Magister. Būndicia
est cordis p̄ciōsa. ibi et vasa aurea et argētea
cōtinent̄. s. pietas; bonitas; misericōdia; chari//
tas; et gaudiū ī spūs sancto. Vnc p̄ciōsa illa
pallia explicabunt̄. vt sūt lectiōes; medita//
tiōes; orōnes; cōtemplatiōes. Iudicia dñi
vera iustificata in semetip̄a desiderabilia su
p̄ aux et lapidē p̄ciōsū multū. Discipul⁹. In
custodiendis illis retributio mlt̄a. Pete igit̄
tur quid vis. Maḡ. Visionē dei. Dis. Beati
ergo mdo corde quoniā ipi deū videbunt.
Euolue septimū. Ma. Pacē cōtinet. Disci
pul⁹. Pacē tuū mihi venditurus es. Maḡ.
Non meē expedit paupertati nec tue iusticie
cōpetit nec decet diuitias tuas vt gratis
a me aliqd̄ accipias. sed iā te in omnibz lar//
giente abundo. Unde qd̄ supest. Homo sū
rustic⁹ et ignobilis et de luto fact⁹ et de limo
terre cōpac⁹. tedet me ignobilitat̄ mee. no
lo mihi vltēr⁹ improp̄ari. terra es; et ī ter//
ram ibis. sed pot⁹ volo mihi dici. celū es et
in celū ibis. sortē filiorz dei desidero. filius
dei esse concupisco. Disci. Dixi. fateor: nec
diffiteor. Beati pacifici quoniā filij dei vo//
cabunt̄. Si igit̄ filiorz seruas charitatē: pa
ternā habebis hereditatē. Iaz vltima restat
sarcina: explica eam. Magister. Nō habet
nisi tribulatiōes et p̄secutiōes p̄ iusticia. Di
scipul⁹. Et qd̄ p̄ his exigis? Maḡ. Regnū ce
loz. Discipul⁹. Jam p̄ premio vlt̄ precio pau
ptatis idē cōcessi. Magister. Utiqz. s. men
sis ex mense: sabbatū ex sabbato: erras desi
derio: p̄nti hebdomada vlt̄ mense quid resi//
duū ē expecto. Dis. Viros ī negociādo pru
dentiā tuam. et nunc audi Serue bone et fi//
delis. qz supra pauca fuisti fidelis. supra mlt̄
tate cōstitūā. intra ī gaudiū dñi tui. Labo//
res manū rē.

Quod natura docet nemo tollere
pōt et de talione ingit̄udis.
Capitulū. CLXXIII.

Quidā imperator
post meridiē ad venandū equita//
bat. Accidit q̄ transiret p̄ qndā sil
uā et inuenit qndā serpentē a pastoribz ca//
ptū et ad arborē fortit̄ alligatū. serpens p̄ hor
ribiliter clamabat. Impator pietate motus
soluit eū et in sinu posuit vt eū calefaceret.
Cū aut̄ eēt calefact⁹ incepit eū mordere: et ve
nenū suū in eū effundere. Ait ipator. Quid
facis: cur malū p̄ bono reddis. Data est vox
serpenti vt quondā asine Balaā et ait. Qd̄
natura docet nemo tollere pōt. Tu fecisti qd̄
in te fuit. ego p̄o fīm naturā meā feci. Tu oñ
disti mihi oēm humanitatē quam potuisti.
ego p̄o reddidi tibi oēm qd̄ in me est. Vene
nū obtuli. qz nihil aliud q̄ venenū habui et
semp̄ ero inimic⁹ hominibz: qz p̄p̄ hoīem sum
punit⁹ et maledictus. Illis sic p̄tendentibz
vocat⁹ est qdā phs vt int̄ eos iudex eēt et iu//
diciū rectū discerneret. Ait phs. Ista solū p̄
relatū et dictū vīm audio. s. si viderē ipam
rem de q̄ dicitis iudicārē. volo vt serpens li
get̄ ad arborē pariformit̄ sicut p̄i ligat⁹ fu//
it: et dñs impator sit liber tūc iudicabo. pro
vtraqz pte. Qd̄ et sic factū est. Tūc ait phs
serpenti. Jam es ligatus soluas teip̄z si po
tes et recedas. Ait serpens. Nō possum: qz
tam fortiter ligatus sum vt vix me mouere
valeo. Ait phs. Vniuers⁹ ergo iusto iudicio
quia semp̄ et vsqz modo ingrat⁹ fuisti homi
et semp̄ eris. Post hoc p̄uertit se ad impato
rē et ait. Dñe iā liber es. venenū de sinu tuo
excutias et p̄ge viam tuā. a modo de tali fa//
tuitate te non intromittas. qz serpens nihil
aliud pōt facere nisi qd̄ natura ei dedit. Im
pator hoc audiēs dedit gr̄as pho q̄ tam re
ctū iudiciū dedit et abcessit.

Moralizatio

Variissimi. Iste impator pōt dici quiliu
bet bonus ch̄ianus et vir ecclesiasticus
sicut est bonus prelatus qui habet contine
venari circa salutē aniāz. Unde optz q̄ trā
seat p̄ siluā. Ista silua mundus dicit̄ in q̄ inue
nit serpentē ligatū. Serpens est diabol⁹ q̄
p̄ ch̄i passionē intantū est ligat⁹ q̄ nihil po
tuit nisi p̄missiue: s. est inq̄ntū hō qui est li//
bere voluntat̄. eū tentare p̄mittit: et ei cōsen
tit. miser p̄o hō nō p̄medit̄as de futur⁹ soluit
diabolū: et ī sinū suū ponit q̄rens in pecca//
to mortali iacet et in eo delectat̄. Quid era

go facit diabolus. certe pñcit venenū i corde illi hoīs. venenū diaboli est pctm pctō ad dere z malum malo cumulare. Istoveneno ples bodiernis tpiis inficiunt. Quidā cuz sint i pctō luxurie nō solū apud se inconti nētes sē. s; z alios malo exēplo ad sile pctm inducūt. Alij venenū illud pessimū a fauicib; diabolū diffusū detractōis. s. ita abūdant re cipiūt q; cū seipos intorcatos conspiciūt nō ad clamorē alicui; adiutorij p cōfessionē vociferāt: sed vt ali; ad venenū h; hauriēdū ac alijs ministrandū vltē accedāt. De ist; detractōib; Ps. ait Venenū aspidū sub la bijs eoz. Itē alibi. Lingua eoz gladi; acut; Istō venenū est ita detestabile q; vix aliqd malū veneno detractōis cōpari pōt. Vñd Amb. ait. Deteriores ei sē q; bonā famā alijs surripiūt q; q; bona eoz violētē rapiūt. bona aut pnt eis restituere: famā autē nūq; meli; em est nomē bonū q; vngēta p ciosa. Inimicus g; noster diabolus pcti venenū sp i nobis fundere studet. q; natura sua mala ē. z g; bo nū facere nō pōt. z inimicicie sūt int; diabolū z hoīem ab initio. Sed pctōr diabolū li gatū soluit qū pctm immisūm p tentationē ope pficit Solutiōe facta inimicū suū i gre mio fouet qū pctm p tnuat z pctōr p psuetu dinē in eo manet: qd graue est. et ad vltimū in despātōis barathrū immergit z subducit. Pastores q; istū serpentē. i. diabolū ligabāt sūt pphē patriarche: apli z ali; moderni ec clesie doctores z p dicatores q; eū vinclo lin gue eoz ita ligāt q; ptatē nullā exercere pōt z p vitā scāz z opa mīscōie z cū dñica oīo ne ptatē ei oēs subtrahūt. S; miser hō q; nō timet deū: ptra diabolū nō pugnat nec eū li gat. sed vt pot; eū soluat pctā mortalia cō mittēdo z i gremiū eū recipiēs fouet. Et tūc est plen; venenopcti i corpe z ania. Si g; de sideras liberari: voca ad te phm. i. discretū confessorē q; habz iudicare int; te et diabolū q; scit discernere int; leprā z nō leprā: int; pec cata z pctōz gñā. cui pandas cor tuū. Sed null; poterit iudicare. nisi pus diabolus sit li gat. Et quō debet ligari? Certe triplici ca tena. s. cōtritiōis: cōfessionis: z satisfactōis. q; teste Ps. Cor contritū z humiliatū deus nō despicies. q; nō vult mortē pctōr. s; magis vt cōuertat z viuāt. Proptea pctōr hāc triplicē catenā q; tēscū q; eis aliqd pctm obij cit ad collū diaboli debet extendere z cū sic

ad desistendā cōpellere. Aduersari; iste ē q; tanq; leo rugiēs circūit q;rens quē deuoret iō humano gñi aduersat. q; locū vñ ipe cuz socijs suis p pctm cecidit vt pctis renoua tis hō silt eundē amitteret et grām celestīū nō obtineret. q;re oīa pctā quāq; minima z p cōfessionē nō deleta ad faciē nobis ostēdet in extremis. ppter ea hui; catene capiam; p tēscōam z ad collū ei; ligem; vt sic vinctum ducere poterim; p cōfessionē q; in nrām ppe tuā laborat cōfusionē. Tunc cōfessor dabit nobis remediū salubre de tertiā pte ist; ca tene. s. pnie z satisfactōis: z dicet. Jam li berat; es a diabolo vade in pace. h; est: noli ampli; vñq; peccare. Rogem; g; dñm nrām Iesum christū zc.

De diuersitate z mirabilib; mōi cū expositiōe inclusa.

Capitulū. CLXXV.

Narrat Plinius qd aliq; hoīes sūt canina capita habē res q; cū latratu loquunt; z vestiunt pellib; animalū. Tales em significāt p dicator es. q; quidē omēs animalū pellib; dñt vesti ri. i. aspa pnia pte bonū exēplū alijs dandum indui debēt. Itē i India sūt q; dē hoīes qui tñ vñū oculū sup; nasū habēt in fronte. z car nes animalū comedūt. Isti em designant ho mīes q; tñ vñū oculū rōnis hñt. s. q; in frōte vtunt; z nō volūtate. Itē in Libya sūt aliq; se mine sine capite: os z oculos hñtes i pectō re. Tales em femie designant hoīes q; volūt humilitē obedire ex corde: nō hñtes pectora leuia. Et q; qd extrinsec; faciendū est i ope: pus bene z prudētē deliberāt in corde. In oriente em ptra padisū terrestre sūt hoīes nihil oīno comedētes. q; os tāmodicū hñt vt calamo potū sumāt. De odore em pomo rū z floz viuunt. Ex odore etiā malo subito moriunt. Isti q; dē hoīes designant claustra les q; p cipe p cibū z potū dñt sobrii eē. z h; est modicū os hñe. Et cū calamo. i. cū discre tōe sumere cibū z potū. Tles ei dñt ex odore pomoz z floz. i. pceptoz z bonaz p tñtū spi ritualit; viuere. z sic alijs homib; modū viuē di i castitate z psonia z ceter; p tñtib; pre bere. Sed de odore malo. i. pctō cito moriū tur. q; q; cito pctm ppetrat. hō chzo saluato ri nostro morit. Itē ibidē etiā sūt hoīes sine naso facie plana. z q; qd vident hoc totum

bonū putāt. Tales ei hoīes designant stul-
tos sine naso discretōis ita q̄ totū eis bonū
esse videt qđ videt z ipi faciūt. Sunt etiā z
ibidē hoīes hñtes nasū z labiū inferi tam lō-
gū q̄ totā faciē cooperiunt dormiētes. Ta-
les qđ hoīes designāt iustos q̄ hñt inferi.
s. ad mōm magnū labiū p̄sideratiōis atten-
dentes mundi vanitatē: detractiōis et men-
dacij. tñ p labiū custodie p̄tegūt totā faciē.
i. totā vitā p iugem meditationē nei p̄ctis
dormiāt. In Sicia sūt hoīes hñtes tama-
gnas aures vt tegāt p illas totū corp⁹. Hi
designāt illos q̄ libentē audiūt v̄bū dei p qđ
possunt aniaz z corp⁹ a p̄ctis custodire. Itē
aliq̄ sūt q̄ vt pecora ambulāt. Et signāt illos
q̄ nec deū nec sctōs ei⁹ honorāt. s. vt pecora
z iumenta irrōnalia de p̄ctō in p̄m ambu-
lāt. Contra q̄s d̄r p̄s. Nolite fieri sicut equus
z mulus i q̄b⁹ zc. Itē aliq̄ hoīes sūt cornuti
naso breui: pedib⁹ caprinis. Tales sūt sup-
bi q̄ in omni loco cornua supbie ostendūt et
habēt parū nasū discretōis ad salutē p̄p̄iā
sed hñt pedes caprinos currēdo ad luxuriā
Laprea em̄ velocissimū cursus est z ad ascē-
sū p̄na. Applica ad supbos. In ethiopia sūt
hoīes tñ vnū pedē habētes. tante tñ veloci-
tatis sūt vt bestias currēdo inseq̄nt. Hi sūt
illi q̄ hñt tñ vnū pedē p̄fectiōis erga deū et
p̄ximū. s. pedē charitatē. Tales sūt veloces
versus regnū celeste. In india sūt pigmei du-
orū cubitoz i longitudie: eq̄tantes sup hir-
cos z cū gruib⁹ p̄liantes. Hi designāt illos
q̄ parui sūt i lōgitudine bone vite inchoan-
tes z nō p̄seuerātes: z nō viriliter p̄tra gru-
es. i. vicioz sordes pugnāt. In india ē sūt
aliq̄ hoīes sex manus habētes: nudi z pilo-
si in flumie morātes. Hoīes cū sex manib⁹
designāt studiosos q̄ laborāt vt vitā eternā
obtinēāt. P̄s. Ania mea in manib⁹ meis sp.
Per hoīes nudos intelligunt p̄ctōres virtu-
tib⁹ spoliati: q̄ morant in flumie ist⁹ mundi
Ibidē sūt hoīes i manib⁹ z pedib⁹ sex digi-
tos habētes. p̄ septimanā ab omī pollutiōe
p̄cti se custodiunt. z diē septimū oīno cele-
brāt z totalit̄ scificāt. Et m̄lires cū barbis
vsq̄ ad pect⁹: sed capite eaz plano. Itē de-
signāt hoīes iustos planā viā mandatorū
ecclie obseruātes q̄ amore v̄l odio nō flectū-
tur In ethiopia sūt hoīes q̄ tñ oculos habē-
tes Et designāt illos q̄ timēt deū: mōm: dia-
bolū z carnē. Unū oclm dirigūt ad deū re-

cte viuendo: z quō debeāt sibi placere. Sen-
cundū ad mōm quō debeāt ei fugere. Ter-
tiū ad diabolū quō debeāt ei stare. Quar-
tū ad carnē quō debeāt eā castigare. In Eu-
ropa sūt hoīes formosiss: capite z collo gru-
ico cū rostr⁹. Isti designāt iudices q̄ debēt
hñe ad modū gruis collū longū vt p̄i⁹ p̄u-
dent cogitent in corde q̄ p̄ sniam p̄ferenda
sūt in ore. Si sic essent oēs iudices: non tā
z tot male essent snie.

De medicina spūali.

Caplm. CLXXVI.

Quidampuer erat
natus abymbilico z sursum diuisus
ita q̄ haberet duo capita z duo pe-
ctora z q̄libet p̄pos sensus: ita q̄ vno dor-
miente vel edente alter nō dormiebat. Post
q̄ p̄ duos annos viriscent mortu⁹ est alter
altero in tertiu die supuiuentē. Item sicut
d̄r Plin⁹. Erat q̄daz arbor in India cuius
flores dulcē habēt odorē z fructus saporem.
Iuxta cuius situm manebat q̄dā serpens q̄
iacorlus vocabat q̄ odorē arboris multum
odit. Et ideo vt flores z fructus destrueret
ad radicē arboris veniens illā intorxicauit.
Nō videns ortulanus illius patrie tyriacā
accepit z i q̄dā virge summitate ad ramos
arbor⁹ illius supmos infudit q̄ cito venenū
expulit a radice infecta z arborē sterilē fru-
ctificare fecit.

Moralizatio

Quārisimū. Per istū puez itelligi potest
q̄libet homo q̄ p̄stituit ex duob⁹. s. corpe
z anima et q̄libet ps sua p̄p̄ia habet opera.
Sal. v. Opa carnis sūt immundicia: forni-
catio: luxuria: idolorū seruitus. Opera ani-
me gaudiū z pax in spūscō: patientia: lon-
ganimitas z hmōi. Ista opa sibi inuicē ad-
uersant. vna dormiente v̄l comedente alte-
ra p̄riū semp facit. q̄ caro cōcupiscit aduer-
sus spū. Quādo em̄ ania q̄escit ab operib⁹
q̄ sua sūt. tñ caro nō q̄escit: imo sollicita est
circa opera sua mala z pueria. z sic vna ps
est mortua altera viua. q̄ caro facit opa mor-
tis: ania cōcupiscit opa vite. per istā arbo-
rē intelligi pōt homo. fructus huius arbor⁹
sūt bona opa. Unde Matt. v. A fructibus
eorū cognoscetis eos. Fructus dulces p̄u-
lit hec arbor an peccatū sicut dicit sapiens
Flores mei fructus honoris z boneltatis.

Dos fructus serpens antiquus sustinere non potuit. sed venenum imposuit in radice dum pectus posuit in primo pariete. tunc sic infecta fuit arbor ista quod fructum dulce ferre non potuit. quod pro opera quantumcumque meritoria homo celum ingredi non potuit. sed ad multa annorum milia tanquam exul ab hereditate vera profugus et impulsus extrahitur: donec sapiens ortulanus. id est. patet celestis tyriaca infudit in una virga huius arboris: hec virga est beata vergo Maria de qua dicitur in Esaia. Egredietur virga de radice iesse. Item Virgi. in huius bucolico. Jam redit et vergo redeunt saturantia regna. Jam noua progenies celo demittitur alto. In modo nascendi puero qui ferrea per matrem Desinet. et toto surget gens aurea mundo. In hac virga posita erat tyriaca quam filius dei a patre missus est in vterum virginis coopante spiritus sancto. et quam de virgine natus est Christus. arbor infecta per medicinam huius salutare tyriace dulcedinem suam perstare recuperavit. De qua omnibus penitentibus affluenter dat et non improbat. ut in Esaia. dicitur. Des sitientes venite etc.

De persecutione
Capitulum CLXXVII.

Rex asuerus grandis de conuiuium cunctis principibus et populis regni sui fecit. ut dicitur. Hester. id est. Ad epulas reginam vasthi introduci iusserat ut populus eius pulcritudinem videret quam intrare renitentem rex regno peruenit. Hester pro ea in sceptro sublimauit. Post hec rex quendam aman super regnum exaltauit. cum cunctos principes ei subiungauit. Cum autem cepissent omnes genu curuare solum mardochei patris regine noluit eum adorare. Unde indignatus disposuit eum cum omni progenie sua neci tradere. cum regi sigillo decreuit omnes iudeos in regno Asueri exterminare: aliusque erexit eculeum in quo voluit suspendere Mardocheum. Interea duo volebant regem occidere quos Mardocheus accusauit et perditos iussit rex perdere. Mardocheum purpura indui et coronam imponi: et regis equo per ciuitatem duci. Aman cum militibus pure laudes ei concinere. Hoc facto Mardochei regine dicitur quod Aman eam cum omni populo. scilicet. parentela sua morti addixit quam omni populo ieiunium indixit: se cum eis ieiunans. et orationibus afflixit. Quo pacto conuiuium instituit regem iuitas. Aman quoque adesse iussit in epulas. regemque pro sui populi vita rogauit se et

omnes suos ab Aman damnatos narrauit quem rex furore repletus iussit suspendi in eodem eculeo quem ipse perperauerat. Mardocheo porro ipsum Mardocheum principem constituit qui omnem cognationem Aman perdidit: sed deo disponente populus innocens est liberatus: et semine nequa fundit exterminatum.

applicatio

O Marissimi. Iste rex est dominus noster Iesus Christus qui de radice iesse surrexit. hic principibus et populis regni conuiuium fecit: quod pluribus orbis principibus et fidelibus regni corpus suum et sacramenta scriptura in epulas dedit. Regina vasthi coronata ad conuiuium vocauit. quod synagogam lege et prophetis redimita ad celestes epulas inuitauit. Que renuens regno peruenit. Hester captiuam in solio eius locat: quod iudea incredula de regno Christi eiecit et etiam de gentibus a diabolo captiuam in thalamum regis perforis celestis regni ducit. Aman qui a rege exaltatus est iudaicus populus qui a deo in regno et sacerdotio ac diuino cultu sublimatus qui querit regine progeniem extirpare. quod iudaicus populus querit ecclesie spiritum exterminare. Aman quoque eculeum Mardocheo erexit. in eundem eculeum ipse suspenditur. quod diabolus in crucis patibulo comprehenditur. Duo qui contra regem conuenerunt sunt duo infideles populi. scilicet. iudaicus et gentilis qui Christum occidi consilium dederunt. quos Mardocheus accusat quod Christianus populus opera eorum improbat. Illi a rege necantur et isti a Christo damnantur. Mardocheus purpura et coronam vestitur. Equo regio per ciuitatem ducitur: quod Christianus populus a doctoribus per modum totum colitur. ordo namque equus Christi regis dicitur in quo ipse per orbem vehitur. Aman cum militibus laudes ei personant quod iudaicus populus cum gentibus velit nolit Christianum nisi per conia propria celebrat. Regina regem ad conuiuium vocat. quod ecclesia Christus ad solenia sui corporis inuitat. Aman etiam adesse iubet: quod fidei populo suas epulas predicando perbet. Aman quoque qui Mardocheo eculeum erigit est antichristus qui populo per fidem minatur mortem supplicium qui eodem eculeo suspenditur: et ipse mortis supplicio interimatur. Mardocheus princeps a rege perficitur. quod fidelis populus pacto iudicio super omnia bona domini sui constituitur. Semen nequa exterminatur. quod tunc generatio malorum damnatur. populus autem regine liberatur et tristitia eius in gaudium commutatur. quod generatio rectorum benedicta leticia et exultatione proficitur.

De oīm diuitiaz mīe puidētia.

Capitulū. CLXXVIII.

Quidam rex desi-

derat scire quō seipm̄ et impiū debe-
ret regere. vocauit ad se vnū q̄ ali-
os i sapia excellēbat et ait ei. Charissime tra-
de mihi formā meip̄ et impiū regēdi. Et ille
Dñe libent. statim fecit i pariete regē depin-
gi: coronā hñtē i capite sub ista forma. Erat
in solio posit⁹ qdā rex purpura indut⁹. i ma-
nu leua pilam: in dextra portat sceptrū: et vl-
tra caput lucernā ardentē. A pte sinistra re-
gina quedam formosa erat coronata et veste
deaurata varietate amicta. Ex alia pte erāt
assessores in cathedra sedētes cū libro apto
Ante se sub rege miles qdā q̄ i equo sedebat
armis decorat⁹: habens galeā in capite: ha-
stā in dextra: clypeo ptect⁹ in leua: ensē in
dextera: lorica in corpe: fibulas in pectore
ocreas ferreas in tybia: calcaria i pedib⁹ fer-
reas chirothecas i manib⁹: equū doctū ad
plū cū phaleratib⁹. Sub rege erant depicti
vicarij. vn⁹ sic miles posit⁹ i eq̄ cū chlamyde
et caputio pelles varie f̄gā extensā gerens i
dextra manu. Itē populares sub vicarijs q̄
rū erat forma talis. Nō i humana specie fa-
ci⁹ hñs i manu dextra ligonē q̄ tra fodit: i si-
nistra f̄gā q̄ grex armentoz dirigit. In cin-
gulo falcē cū q̄ segetes metunt et vineaz et ar-
boz supflua p̄scindunt. In dextro latere re-
g⁹ faber aū militē depict⁹. h⁹ fabri forma fuit
q̄ i forma boīs malleū gessit i dextra: i leua
hñt dolabrū: i cingulo gessit trullā cemētā-
riā. Itē aū populares hō q̄ i dextra forpicē
hñt. i leua gladiū magnū et altū. in cingulo
pugillare. i. vas sc̄ptoz cū incausto sup au-
rē dextrā portās pennā ad scribēdū. Itē aū
plares erat qdā hō op̄ict⁹ hñs in dextra li-
brā cū p̄dere. i leua gessit vlnā. i cingulo ges-
sit bursā cū varia mōeta. Itē aū reginā erāt
medici et pigmetarij sub hac forma. Nō erat
posit⁹ i cathedra magistrali posito libro in
māu dextera. v. ceo et pyxid i sinistra. In cin-
gulo hñs ferramēta vlcey et vlhez: Itē iuxta
eū hō sic format⁹. Nō tenēs manū dextrā ere-
ctā ad inuitandū trāseuntesp hospitio. Le-
uā tenēs plenā pane pulcro: et desup vas cū
vino. i cingulo tenēs clauēs. Itē i sinistra p-
te aū militē hō erat hui⁹ formae. i manu dex-
tra hñs clauēs magnas. i leua hñs vlnam

in cingulo hñs bursā cū denarijs. Itē aū re-
gē erat hō hñs capillos hispīdos et distor-
tos. i dextra manu modicā pecuniā. i leua
hñs tres taxillos. i cingulo hñs pyxidē lris
plenā. Rex cū istā picturā vidisset tantū in
ea studuit q̄ sapiam magnā inuenit.

Expositio

Charissimi. Rex iste debet eē q̄libz bon⁹
Chriani: et p̄cipue p̄nceps vl̄ plat⁹ qui
vterq̄ eoz d̄z eē in solio posit⁹: purpura in-
dut⁹ q̄ figurat p̄tutē gr̄e. et morū pulcritudi-
nē q̄b⁹ mens et ania chriana ornari d̄z: et p̄ci-
pue p̄ncipis siue plati q̄si habitib⁹ p̄tutū p̄
subdit⁹ oib⁹ vt corp⁹ ei⁹ reluceat aureis ve-
stib⁹. Coronā hñs i capite q̄ oñdit i rege re-
giā dignitatē q̄ est glia p̄li q̄ subditoz oīm
ocli i eū dirigunt et sibi obediūt. In māu. le-
ua defert pylam q̄ oñdit regē eē admistrato-
rē et puisorē oīm subditoz. In dextra manu
hñs sceptrū oñdēs ei⁹ iusticiā et rigorē q̄bus
malos coerceat q̄s amor p̄tut⁹ a malo nō re-
frenat: et vltra caput reg⁹ lucerna lucēs q̄ si-
gnat reg⁹ mīaz. Itē regia a pte sinistra desi-
gnat ebaritatē q̄ est formosā aia. vñ mulier
sub rege Jesu ch̄o debet eē verecūda et pu-
dica. Sc̄do debz eē casta et honesta. Tercio
d̄z eē sapiēs et discreta. et p̄bis et morib⁹ mo-
desta. Itē assessores. i. iudices i cathedra isti
l̄s plati et p̄dicatores q̄ dñt mādata dñi i custo-
dire. libros. i. sacra sc̄pturā ap̄ p̄lo. Miles
est bon⁹ chriani⁹ q̄ d̄z armari boīs p̄tutib⁹.
Miles accingend⁹ balneat vt nouā vitā du-
cat. Itē in oīone p̄noctat petēs sibi diuini
et p̄ grām implere qd nō pōt p naturā. Sic
bon⁹ chriani⁹. Miles p̄o debet balneari aq̄
p̄fessōis et sepi⁹ effundere p̄ grā. Multa q̄
dē necessaria sūt militi. Primo requirit⁹ vt
miles sit sapiēs: sic et chriani⁹ vt addiscat
sapiam p̄tra diabolū. Sc̄do incumbit mili-
ti vt sit fidelis dñō suo. sic chriani⁹ dñō suo
Jesu ch̄o. Tercio miles debet esse liberalis
sic chriani⁹s datiuus. Quarto miles de-
bet esse fortis. sic chriani⁹s p̄ vicia. Quinto
miles debet esse misericors. sic chriani⁹. Se-
xto miles debet populares vigilāte custo-
dire. sic chriani⁹s debet verbo: exemplo: et
ope alios inq̄ntū pōt a p̄ctis custodire et p̄-
cipue plati. Itē vicarij et vnus miles posit⁹
in equo et. Miles iste est index q̄ debet po-
ni in equo iusticie et chlamyde miscōie et ca-
putio cū pellibus varijs. Per caputium si

dem cum multis autoritatibus sanctorum et exemplis patrum in iudiciis dandis virgam extensam. scilicet tam pauperi quam diuiti. Item populares ante iudicem: et homo in specie humana factus etc. Ad que tria reducit omnis agricultura. Legitur quod primus agricola fuit Cain primogenitus Ade. Necesse quidem fuit hominem terram colere ut ipsa que est mater nostra et corporalis forme communis initium: et que nobis in fine vite communis prebet domiciliu in medio vite nostre de nostro labore nobis prebeat nutrimentu. Agricola multa bona debet in se tenere. Primo debet deum cognoscere et decimam dare qui omnia sibi dedit. Secundo debet legalitatem tenere et personam domini sui gerat: et res eius plus quam proprias custodiat. Tertio debet agricolam mortem non timere: sed vitam diligere. Quarto debet laborare: iocundum dimittere. Tria sunt opera agricolae propria. Primum est agros colere. id in manu dextera defert ligonem per terram fodiendam. Secundum est armenta nutrire: ideo tenet virgam ad asnaliam dirigendam. quia debet esse pastor non timens artem sed virtutem. sicut Abel primus pastor offerens deo primitias de optimo quod habuit in grege. Tertio pertinet ad eum singula mundare arbores inserere. vineas plantare. sic bonus christianus debet esse fructuosus opera meritoria deo offerre. virgulta cordium precorum per bonam doctrinam mundare. arbores. id est bonas virtutes inserere: et vineas predicationis diuine plantare. In cingulo falcem. id est in corde rectam scienciam atque prudentiam quibus debet mundare vitia. Et faber ante militem cum malleo in dextera: per quem notant omnes qui fabricant malleo ferrum argenti et res. In leua dolabrum quod notant omnes artifices in lignis operantes ut nauium rectores et carpentarii. In cingulo gessit trullas per quas omnes lapicide notant. In omnibus istis debent esse tria. Primum est fidelitas et legalitas. Secundo debet esse in eis sapientia et veritas ne vnus alteri inuideat: vel contra eum suspicionem habeat. Tertio debet in eis esse: et maxime in naucler fortitudo incoscussa. Item homo in dextera tenens forpicem. In leua gladium in cingulo pugillarem per quas notant omnes notarii in panno et lano et lino operantes. ut sunt textores: pannorum scissores: doliatores: et penam et pugillarem per quas omnes notarii notant quorum officium est iudici assistere. instrumenta scribere et multa legere. Ad hos omnes triplex veritas vite pertinet. scilicet contra omne peccatum.

Primo contra affectum locutionis ne sint mendaces verbo et ope. Secundo ut habeant et seruent iusticiam ad quemcumque. Tertio ut habeant morum honestatem contra discordiam: fidelitatem contra fraudulentiam: amicitiam contra inuidiam. Item homo in dextera libram cum pondere per quam signant campsores pecuniarum commutatores. In leua gessit vnam cum qua notant pannorum telarum vel aliarum reum mensuratores. In cingulo quod gessit bursam cum varia moneta: per quam designant diuersi monetarii. Omnes isti debent primo auariciam fugere quod est idolorum seruitus. Secundo etiam summope caueant grauiam debita contrahere. Tertio quidem debent depositum sibi commissum cum repetitis sine omni mora reddere. Item sub regina ponit homo in cathedra magistrali cum libro in dextera eius. In isto quidem libro notant medici et etiam physici: et omnium artium liberalium doctores. omnes isti debent habere primo diuersas curas propter diuersas egritudines et autoritates particulares per eis sicut Hypocras Galienus: et sic de ceteris. In viceo quidem significant apothecarii confectores. Secundo enim debent caste viuere: frugalitatem et honestatem: et bis et factis habere. semper egros visitare: sanitatem introducere. Tertio quidem pigmentarii dunt habere summam diligentiam in perfectionibus faciendis. Item homo manu dextram extensam ad inuitandum etc. que signat omnia bona hospitum apud eos reposita salua sicut et in tuto. Nec primo dunt vitare gula et ebrietatem ut eorum exemplo omnes ad eos venientes vite seruent modestiam. Secundo autem debent exhibere hospitibus cum imitatione benigna: et allocutione blanda: et faceta recepti ones hospitum. Tertio quod quod faciunt ipsi foris mosu hospitum primo quod recepit hospitio debet de viarum piculis docere. Secundo euntes de hospitio suo perducere in aliam domum. et tertio extra domum vitam et famam eorum cum omnibus rebus ut propria defendere. Item in sinistra parte homo habens clauem magnam etc. quibus figurant custodes ciuitatis. In leua quidem habet vnam quibus designant officiales ciuitatis siue communis. ut sunt prepositi. In cingulo quidem notant telonearii et omnes qui recipiunt pecuniam ciuitatis. Isti enim dunt esse zelatores communis boni. puidem enim et solliciti dunt esse in perscienda et deum timere et reuereri. Non est habes scapulos bipidos et distortos etc. in quo designantur prodigii rerum suarum dilapidatores. In leua

quoq; habēs taxillos tres q̄b; lufiores ostē-
dunt: z meretricū ꝓcubitores. In cingulo
q̄dē hñs pyxidē lris plenā. Per hūc em̄ ho-
minē notant̄ cursores ꝓ mōm zc.

De gula z ebrietate
Capitū. CLXXIX.

Refert Celarius de

Redetabili vicio gule et ebrietatis.
Nō gula solius corpis est imodera-
tus: z illecebrosus edendi z bibendi appeti-
tus. Hui⁹ ei filie sūt imūdia: scurrilitas:
inepta leticia: multiloquiū: ebetatio sensu-
um circa intelligentiā. In gula ei sūt qnq;
gradus peccandi. Prim⁹ q̄dē gradus est: ci-
bos ꝓciosos z delicatos exqrere. Scōs q̄-
q; est cibos curiose ꝓparare. Terti⁹ vero an-
te tps sumere. Quart⁹ nimis auide. Quin-
tus in nimia q̄ntitate. Gula q̄dē primus ho-
mo. s. Adam vict⁹ i paradiso succubuit. Nec
etiā Esau ꝓmogenita surripuit. Gula sodo-
mitas ad peccatū maximū incitauit. Ipsa
etiā filios israel in deserto ꝓstravit. Psalmi-
sta. Adhuc esce eoz erant i ore ipoz z ascē-
dit ira dei sup eos. Iniq̄tas sode me fuit sa-
turitas panis z abūdantia. Homo em̄ dei
Abdo. s. missus in bethel ꝓꝓ comelationē a
leone occidit. Dives em̄ de q̄ dicit i euange-
lio q̄ ꝓulabat q̄tidie splendide in inferno se
pelit. Nabusardan ꝓnceps coquoz. i. gula
hierlm destruxit. Uides q̄nta sūt picula in
illa. Accedant scripturaz testiona. Aut em̄
Salomon. Ne terre cur ꝓncipes mane co-
medūt. Item. Nō labor ei⁹ in ore homis: z
ania eius nō replebit. Hui⁹ filia est ebrietas
qz gule viciū luxuriā parit. pessima autē pe-
itis est. Quid aut̄ hoc vicio fetidius. Quid
ē eo dānos⁹ q̄ ꝓꝓ atterit victoria languescē-
te: sopita gloria in insaniā conuertit: animi
q; pariter z corpis vires expugnant. Quia
dicit Basili⁹. Cum ventri deseruim⁹ z gut-
turi pecora sum⁹: ac beluis similes esse stu-
dem⁹ quib; ad hmōi ꝓona esse: z terram re-
spicere ac ventri odedire natura concessit.
Itē Boet⁹ de ꝓsol. lib. iij. Qui ꝓtute deser-
ta homo esse desinit cū i naturā diuinā trā-
sire nō possit restat vt in beluā ꝓuertat. Et i
euāgelio dñs. Videte ne corda vestra gra-
uent̄ crapula z ebrietate. Q̄t z quanti sa-
piētie mire solidiq; essent cōsiliū nisi edacita-
tis z vini calor obstitisset: q̄ periculosus est

patrēfamilias rectorēq; reipublice mero ca-
lere quo ira accendit: discretio offuscat: lu-
xuria excitat̄ intantū vt libido nephandis
se immisceat actib; hois discretionē sopita
Un̄ dē Quidius. Vina parant animos ven-
neri si plurima sumas. Q̄ pessimū viciū ebri-
etatis: ex q̄ deperit ꝓginitas q̄ soror est an-
geloz possessio oim bonoz z eternoz: secu-
ritas gaudioz. Hoc mero calens nudatus
filijs verenda detexit. Loth castissimus ni-
mio vino somno sopit⁹ in montē fugiens: fi-
lias carnali copula vt vxores cognouit. Le-
gimus mero sic ira succensos cuz amicicia
iuncti eēnt intantū vt sobrii vn⁹ ꝓ alteri⁹ ꝓꝓ
culo se exponeret: semuicē gladijs ꝓmisit.
Herodes antipas sc̄m̄ Joannē nō decol-
lasset si crapule z ebrietat⁹ ꝓuinū defuisset
Balthasar babylonie rex vita z regno nō fu-
isset ꝓuat⁹ si ea nocte in q̄ Cyrus z Darius
reges eū cū ꝓꝓlo crapula sopitū occiderūt:
sobrii fuisset. ꝓꝓꝓ haplus nos ammonet
de sobrietate cū dē. Sobrii estote z vigilate.
Rogem⁹ ergo dominū vt sobrietatē ita seru-
uemus in terris vt ad celeste conuiuiū inui-
temur i celis zc.

De fidelitate
Capitū. CLXXX.

Refert Paulus Ion

Rogabardoz historiograph⁹ quendaz
Onulphū noie papieñ. militē dño
suo regi portatice tanta fidelitatē signa mō-
strasse vt se morti ꝓ salute dñi sui exponeret
Nā cū Grimmoald⁹ dux beneuentanus ꝓ
Benebaldū ducē rauenenē ꝓmū ꝓditorem
corone regie. infecto Rodoberto lōgobar-
doz rege ad regis tabernaculū ꝓ violentiā
atq; ꝓ fraudulentia ascēdisset. fugato dicti
reg⁹ Rodoberti germano vsq; ad vngaros
Onulphus dictus miles portaticū recōcili-
are regi Grimmoaldo curauit vt de Unga-
ria vbi nec ob timorē Grimmoaldi venire po-
terat saltē ad reg⁹ pedes veniā peteret. sicq;
securā vitā si nō dignitate regali q̄ sibi debe-
bat posset decent currere. Recōciliatōe igr̄
cōpleta Grimmoaldus rex post aliq̄t dies
liguis maledic⁹ nimū credulus ipz portat⁹
cū quē sibi recōciliauerat i crastinū occide-
re disposuit: ei⁹ vina q̄ inebriari posset ne
sue salutē aliq̄lū ꝓuideret mīstrari mādanit
q̄ res Onulphū militē portatici minime la-

tuit. ideo accepto armigero suo Onulph⁹
domū inuit portatici: ac ibidē armigero
relieto in biculo ipm portaticū cooperto
lectistern tanq̃ p̃p̃iū armigerū eduxit de
domo cū iuris: iurgijs z verberibz euz de
ducens domū priam regis excubijs seu
custod⁹ ante domū portatici collocavit. z
opinab⁹ dictum armigerū Onulph⁹ edu
ctū ad nocte circū gallicantū Onulph⁹
in suū dilectū portaticū de muro ciui
tatis cui domus sua adhibebat fune submis
it emisit. qui acceptis equis pascualibz su
giens ad ciuitatē Astensem puenit. z de lo
co illo ad regē francie pperauit. Lūq̃ mae
facto Onulphus z ex armiger fuissent a re
ge detenti: examinatiq̃ fuissent de modo et
forma q̃liter Portaticū dñm suū liberaissent.
at illi respondissent simplicē veritatē: dixit
rex cōsiliarijs suis. Qua pena sunt illi digni
q̃ sic fecerunt p̃tra nostrā regiā voluntatem
Lūq̃ vnus capitali supplicio eos puniri:
alius viuos excoiandos diceret. ali⁹ occul
to cruc⁹ patibulo pendere affirmaret. rex re
spondit. Per illū qui me nasci fecit isti nulla
morte dñi digni sed omni honore: qui sic fu
de les sūo suo extiterūt Rex igit⁹ Brimmo
ald⁹ eos multis honoribz z muneribz p̃mua
uit. Heribaldus vero p̃ditor et canimentū
dux p̃ manū armigeri sui Sedoberti quon
dam regis quē sua proditiōe vita z regno
priauerat in solenni festo beati Joannis
baptiste apud thaurinū miserabiliter sed in
ste interfectus est.

Moralizatio

Obarissimi. Iste miles fidelis Onulph⁹
bonus ch̃ianus dicit⁹ qui dño suo regi
Portatico. i. anime in omnibz fidelis est la
borando: vigilando: dormiēdo: et oēs act⁹
suos in seruitiū dñi sui dirigēdo. ita q̃ ill⁹
q̃d anīa p̃ instinctū cuiuslibet boni opis ad
saluationē expostulat corp⁹ toto conamine
iuxta decē p̃ceptorū formā aliaq̃ mandata
ecclesiastica sine tedio impleat et pficiat: vt
cū mens interior ad vigilandū et in orōnibz
psistendū deuote dño p̃ p̃ctis recōciliando
supplicare satagit corp⁹ exteri⁹ vt tedio non
vincat. Hōpe pficere ad meritū clamat. mi
les iste tanta fidelitatē signa dño suo osten
dit vt sepulchris p̃ eo exponat: qz vt apl⁹ dē
Sancti martyres z alij ch̃io deuoti quidā
p̃saluationē dñi sui. anīe tentati sunt q̃daz

secti sūt. quidā in occisione gladij mortui sē
insup̃ z plurima tormentorū genera de q̃bz in
sacris scripturarū locis legimus ad recon
ciliandū dominū istū qui transgressi: n̄ per
p̃ctū mortale fecerat Brimmoaldū d̄ cē. i.
Jesum ch̃m accedunt vt de Ungaria vbi
nec ob timorē Brimmoaldi viuere poterat
liberaret. Ungaria mōs iste dicit⁹ qui est mi
serijs et tribulationibz plenus: in quo anīa
p̃culose vagatur. z de timore mortis extre
me concutit. Propterea miles. id est corp⁹
dñm suū. id est anīaz ad hūc ducē Brimmo
aldū perducere de Ungaria istius mōi sem
per satagit z intendit vt saltē ad pedes regis
p̃ humilitatē z veniā obtineat qui sup̃bese
pius p̃tra eum se erigēs iusticiā potius q̃
miscōiam meruerat. Sed reconciliatiōe cō
pleta homo sepius in peccatū reciduat in
tantum q̃ Brimmoald⁹ rex qui pat⁹ noster z
rex celestis est. portaticū qui est anīa nostra
in crastinū damnare disposuit per iusticiā
z equitatem. Sed miscōia preueniente quā
res hec minime iauit corpus. id est fidelē
militem ad penitentiā sub lecto obedientie
z satisfactiōis occultauit: donec Brimmo
aldus rex z pater celestis portatico per mu
rū tribulationis deducto p̃ctū misericordi
ter dissimulauit. Qui acceptis equis pascu
alibz. i. aliorū sanctorū z electorū meritis ad ci
uitatem Astensem peruenit. Ciuitas ista est
de qua Joan. in Apocal. d̄r. Vidi ciuitatem
sanctam hierusalem nouam descendentem
zē. Et de loco illo ad regem Francie prope
rauit. Francia est illa sanctorū angelorū sup
celestium curia vbi rex in diademate semp̃
terne glorie coronatus euz leticia residet cū
omnis gaudiū plenitudine. s̄z cum mane fa
cto corpus z anīa a p̃ctō quod cōmiserant
iam absolute ad iudiciū venerint. z per dia
bolū accusant⁹ z examinant⁹ de modo et for
ma qualiter dñs. i. anima liberata est a penis
mortis eterne z vinculis eius. Tunc Brim
moald⁹ rex iudex viuorū z mortuorū a p̃silia
rijs suis. i. iusticiā vl⁹ eq̃tate miscōia vl⁹ beni
gnitate inuestigabit q̃ pena t̃les digni sunt
Tūc iusticia q̃ capitali snia plecti debeāt. i.
eternalit⁹ dānari p̃ p̃ctū cōmissū affirmat. Ex
alia pte diaboli accusantes astabūt q̃ eos ex
coiandos p̃ iusticiā iudicis p̃clamabūt. S̄z
benign⁹ dux. qz peccatū p̃ p̃fessionē et p̃nie
satisfactionē deletū est sniabit eos ad vitā i

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

